

Cat. Inc. H

Abula fortalicii fidei

Incipit cuius sunt libri beati et pre
mittitur probemur i quo laudeo
diuine amonantur et immitatur querela an
tebronum maiestatis dei et ponitur inten
tio scribentis. In primo libro continetur tres
considerationes.

Prima consideratio tractat de armatu
ra omnium fidelium in generali et ibi
ponuntur sex genera armorum spiritualium

Eandem consideratio tractat de arma
tura verorum predicatorum in speciali
in qua declarantur quatuor principalia.

Quid est predicatio.

Qualis debet esse predicatio

Cui prodest predicatio.

Qualis debet esse predicator et bec querunt
per quinque.

Qualis debet esse predicator in habitu exte
riori.

Qualis debet esse predicator in conuersatione

Qualis debet esse predicator in predicatione.

Qualis debet esse predicator in animo.

Qualis debet esse predicator in premio.

Etia consideratio tractat de nobilitate
et excellētia fidei catholice in particulari
in qua sex articuli declarantur.

Primus articulus est qd ihesus xps ē fili⁹ dei
viri et iste articulus declarat qd duplici exami
ne primū examen fuit factū per iudeos quo
usq; occiderunt xpm.

Secundū examen fuit factū per eosdem iude
os post xpi mortem insurgendo contra dis
cipulos xpi.

Tercium examen fuit factum per gentiles cō
tra discipulos xpi.

Quantum examen fuit factum per tyrānos
tempore pacis ecclesie.

Secundus articulus est qd fides christi est
lege moysi antiquior.

Tercius qd fides xpi est lege moysi stabilior

Quart⁹ ē qd fides xpi ē lege moysi nobilior.

Quint⁹ ē qd fides xpi est lege moysi utilior.

Sextus articulus ē qd lex moysi nō est lex s;

cessauit ēē lex. i quo ponuntur quatuor pūta

Primus est qd iudei iā non hnt legem

Secundus est qd propter accusationē qua
vntur iudei semper sunt in maiori ira dei
et abominatione.

Tercius est qd omnia in figuram cōtingebāt

illis. vbi duo principaliter declarantur

Primum est qd in lege veteri sub figurarum
involucris quatuor figurabatur que sunt
xpianis tempore gracie reuelata. s. oedenda
cauenda inimicorum fraudentia. efficacis.

primū continet. xij. ca.

De pfiguratiōe scissime trinitatis et vnitatis
essentie primū capitulū. i.

De pfiguratiōe dñice incarnationis. ij. ca.

De pfiguratiōe natiuitatis dñi. iij. ca.

De pfiguratiōe vite et puerfatiōis xpi. iij. ca.

De pfiguratiōe doctrine et pdicatiōis xpi. v. ca.

De pfiguratiōe passionis xpi. vi. ca.

De pfiguratiōe descendus xpi anime ad i
feros. vij. ca.

De pfiguratiōe resurrectiōis xpi. viij. ca.

De pfiguratiōe ascēsiōis xpi. ix. ca.

De pfiguratiōe aduēt⁹ xpi ad iudiciū. x. ca.

De pfiguratiōe resurrectiōis generalis. xi. ca.

De pfiguratiōe vite eterne quā electi post
mortem consequentur. c. xij.

De pfiguratiōe vnitatis ecclie. c. xij.

De pfiguratiōe cauentorū. s. septē capitulū
victorū et trāsgressiōis. x. pceptorū. c. vñ.

De pfiguratiōe malicie inimicorū spūaliū
De pfiguratiōe puritatis et efficacis sacra
mentorum. vij. capla.

De pfiguratiōe baptismi. c. i.

De pfiguratiōe cōfirmationis. c. ij.

De pfiguratiōe sacramēti eucharistie. c. iij.

De pfiguratiōe sacramēti pñe. c. iij.

De pfiguratiōe sacramēti ordiis. ca. v.

De pfiguratiōe sacramēti mīsericordiē. ca. vi.

De pfiguratiōe vñtionis extreme. ca. vij.

De pfiguratiōe septē donorū spūaliū. c. vñ.

De pfiguratiōe septē virtutū. c. vñ.

De pfiguratiōe septē bonorū spūaliū hic
sunt septem capla.

De pfiguratiōe bonitatis caritatis et passio
nis xpi capitulum septimum.

De pfiguratiōe bonitatis virtutis et oratiō
nis marie xpi. ca. iij.

De pfiguratiōe bonitatis virtutis pñis
sive auctoritatis ecclesie in orando. c. iij.

De pfiguratiōe vñtis orōis scōrū no. re. c. iij.

De pfiguratiōe bonorū pastorū ecclesie.

De pfiguratiōe bonitatis sedulitatis bo
norū sanctorum ecclesie. c. v.

De pfiguratiōe bonitatis diuine inspiratiōis. c. vi.

De pfiguratiōe bonitatis discretie cōsi
derationis hominis. c. vij.

Impressus ē iste liber à Reuerendo Patre magistro
Guillelmo Torani sacri ordinis Predicatorum

Secundū principale terciū pūctū ē de pfiguratiōe
 ne correctōis nre i tpe grē et cōmēt. xij. c.
 De pfiguratione correctōis supbie. c. i.
 De pfiguratione ad correctōes iudic. c. ij.
 De pfiguratiōe ad correctōne iacūdie. c. iij.
 De pfiguratiōe ad correctōne auaricie. c. iij.
 De pfiguratione ad correctōes accidie. ca. v.
 De pfiguratione ad correctōne gule. c. vi.
 De pfiguratione ad correctōes luxurie. c. vij.
 De pfiguratiōe correctōis iustitiedicū de
 cem pceptozum. c. viij.
 De pfiguratiōe ad correctōes malozū pūctū
 apūm. c. ix.
 De pfiguratiōe correctōis malozū pūctū. c. x.
 De pfiguratiōe correctōis malozūm sacerdo
 tum. c. xi.
 De pfiguratione correctōis generaliter om
 nium pūctozum. c. xij.
 Quartus et vltimus punctus secti articuli d
 clarat quomodo omnia que scripta sūt de
 messia venturo impleta fuerunt in xpo iū
 saluatore nostro vbi aperuntur duodecim
 thesauri.
 Primus thesaurus q̄ messias debebat ve
 nire in destructione secundi templi vel ppe
 et in ablatione scripti israel et iplione. lxx.
 ebdomadarum danielis
 Secundus thesaurus q̄ verus messias de
 bebat esse de genere iudaico iude procedens
 de medio filiorum Jacob vbi declarantur
 quinque passus
 Primus q̄ verus messias i choādo iter deum
 et hominē trāit de medio
 Secundus passus q̄ verus messias ordinā
 do pacē stetit in medio
 Tercius passus q̄ verus messias cōsumando
 pacem ordinatam stetit in medio
 Quartus passus q̄ verus messias publicā
 do pacem ordinatam stetit in medio
 Quintus passus q̄ verus messias cōseruādo
 pacē publicatā inter deū et hominem stetit in
 medio vsq̄ in finem seculi
 Tercius thesaurus q̄ verus messias debebat eē
 similis moysi in dādo legem et hec declarā
 tur per quatuor puncta
 Primus punctus q̄ moysen fuit singulari
 in dādo legem
 Secundus punctus q̄ iū xpo verus mes
 sias similis moysi in dādo legem debuit
 dare aliam legem a lege moysi et ibi ponun
 tur. xv. dñe legis chūstū a lege moysi et ibi d

claratur quare voluit fieri chūstus sub lege
 moysi
 Tercius punctus q̄ verus messias nō debuit per
 seipsum scribere legē suā in aliquib⁹ extrinse
 cis sed solū in cordibus hominum
 Quartus punctus q̄ lex noua ē excellētissima q̄
 declaratur ex sex gradib⁹ pfectōis et quō lex ve
 tus quo ad totū corpus fuit ipecta et quare
 euangelium dei dicitur lex.
 Quartus thesaurus q̄ verus messias debe
 bat nasci in bethelem
 Quintus thesaurus q̄ nomē messie debuit
 esse nouum et illud nomen est iū
 Sextus thesaurus q̄ messias i lege pmissio i ciu
 aduēti p reges debebat sibi offerri munera
 Septimus thesaurus q̄ verus messias debebat vi
 uere pauper et mansuetus.
 Octauus q̄ verus messias debebat mori i ma
 xima humilitate et inter sceleratos
 Nonus thesaurus q̄ verus messias debet
 bat mori propter peccata hominum
 Decimus q̄ verus messias debebat resurgere ter
 tia die et ascēderē i celū et sedere ad dextrā pāt
 Undecimus thesaurus q̄ verus messias de
 bebat dare suis credētib⁹ i pntis grām su
 am et in futuro gloriā sempiternam
 Duodecim⁹ thesaur⁹ q̄ psecutores veri mes
 sie a ppetua pena i pnti nō debebāt releuari
 nec i futuro a dñatione eterna.
 In secundo libro qui est de hereti
 corum bello continentur. xij. consi
 derationes.
 Prima consideratio est de q̄ditate her
 eses et quō differt ab errore
 Secunda consideratio est de origine heres
 et quō repellī potest
 Tercia consideratio ostēdit sex modos ex
 quibus puiaunt p aliq̄s sit heretici
 Quarta consideratio ostēdit quōq̄ modos
 hereticoz et quō heretici se extendit ad tria
 genera credibilium et qd ppuē de hereticis
 est sciendum
 Quinta consideratio declarat q̄ vtile ē
 heresē esse in ecclesiis dei licet in se be
 nefici male sint
 Sexta consideratio ostēdit q̄ cūq̄ sunt be
 nefici repulsiuē istis reponib⁹
 Prima heretici q̄ chūstū q̄ vū ē arctificatiōe
 carnali post euāgelij publicatiōne sunt here
 tici reputādi et vt tales puniendi
 Secunda heretici est eorum qui dicunt euā

gelium esse falsum.

Tercia beres est eorum q negat confessionē va-
lere ad remissionē peccatorū.

Quarta beres est eorum qui negat confessionem
nem debere fieri homini.

Quinta beres est eorum q dicūt q confessio
solū est scienda aurato sicut p pno sacerdoti.

Sexta beres est eorum q dicūt q non tenet qd
cōfiteri sacerdoti si laicus su pso.

Septima beres est eorum q dicūt q n est obe-
diendum nisi soli deo.

Octava beres est eorum q dicūt q nō est obe-
diendum p pno et nō p pno mortali et q
tales nō sūt p pte ligandi et solvendi.

Nonā beres est eorum q dicūt q nō offiū et
ordo sū meriti bone vite b p pte ligandi et
solvendi cōfessō adi et benedicendi.

Decia beres est eorum q dicūt q nō ē vera indul-
gentia vel relaxatio cpi in cōfessionē ecclesie
vel alias indulgentias concedendo.

Undecia beres est eorum q dicūt q orōnes et
suffragia p mortuis ab exiūbus in peccato
mortali non proficiunt.

Duodecā beres ē eorum qui negant pur-
gatorium ēē.

Decia tertia beres ē eorum q negāt aliā vitā
post separationē aie a corpe q error iprobatur
ex dictis pboz et rōib⁹ et auctoritatib⁹ veteri
et noui testamenti et doctorū ecclesie.

Decia q̄ta beres est eorum qui dicunt q
non possunt evitare peccata quia fuerūt na-
ti in tali constellatione vel signo et improba-
tur per tres famulos doctores.

Septima cōsideratio ostēdit ad quos p-
tinet diffinire q assertio ē catholica vel
beretica vel vtrū. scilicet ad canōistas vel ad theo-
logos et declarat q ad theologos.

Octaua cōsideratio declarat quōd beres
a sum vitandi.

Ona cōsideratio ostēdit vtrū cū bereti-
cis vel infidelib⁹ sit publice disputādū.

Scima cōsideratio demonstrat quis
est modus inquirendi bereticos.

Undecia cōsideratio ostēdit quali pe-
na sunt beretici puniendi.

Duodecima cōsideratio declarat quis
pōt capere bereticos et tormentis exponere
et moentur ibi. xv. difficultates singulares.

Terzio libro q ē de bello iudeorum
cōtinentur. xij. consideraciones.

Prima cōsideratio tractat de iudeorum
creitate et quō reduci pōt ad lucem.

Scuda cōsideratio tractat de iudeorum
parēcia sū doctrinā thalmodi.

Teria cōsideratio tractat de iudeorum
diuersitate in sua fide et credēcia.

Quarta cōsideratio tractat de iudeorum
bello q argumēta sūpna et lege moysi
ca et sunt in numero. xxiij. argumēta.

Primu argumētū contendit q lex moysi sit
perpetuo duratura.

Secudu q lex moysi nō est abolita sed ad-
huc obseruanda.

Tercu cōtēdit q diuī sanctiōes veteris te-
stamenti non sunt mutata.

Quartu cōtēdit q circūcisio erat perpetuo
duratura.

Quintu contendit q si sabbatū cessat lex no-
ua non est a deo.

Sextu pēdit q ihs xps nō ē ver⁹ messias
q non venit in nouissimis diebus.

Septimu pēdit q ihs xps non est ver⁹
messias q mons syon nōdū est eleuatus in
vertice montium.

Octauu pēdit q nō est ver⁹ messias q ad
eū non fluxerūt omnes gentes.

Nonu pēdit q ihs xps nō ē messias q i ei⁹
aduētū nō ē dictū vēitē ascēda ad mōtē dñi.

Decimu pēdit q ihs xps nō ē ver⁹ messi-
as q in ei⁹ aduētū gladiū nō sūt pūcti in vo-
meres et lancee in falces.

Undecimu pēdit q ihs xps nō ē ver⁹ mes-
sias q i ei⁹ aduētū nō habuauit lupus cū a-
gno et pardus cū bedo.

Duodecimu pēdit q ihs nazaren⁹ nō est
ver⁹ messias q iudei nō sunt liberati a capti-
uitate nec reducti ad patriā.

Decimūterciu pēdit q ihs xps non ē ver⁹
messias q non pgregauit iudeos in iherlm.

Decimūquartū pēdit q ihs xps non est
verus messias q nō fuit tēplū in ei⁹ aduētū
re edificatū sed destructū.

Decimūquintū pēdit q ihs xps non ē ve-
rus messias q in ei⁹ aduētū iuda et iherlm nō
bitauit p fidei sed in infens.

Decimūsextū pēdit q ihs xps non ē ver⁹
messias q non habet filios nec semen.

Decimūseptimū pēdit q ihs xps nō ē ver⁹
messias q lux lucē nō ē facta sicut lux solis
nec lux solis sicut lux septem dieb⁹.

Decimūoctauū contendit q ihs xps nō ē
a iij

verus messias qz in eius aduentu scriptum
in israel non est ablatum.

Decimū nonū p̄tendit qz ibs xps non est ve-
rus messias qz non venit in ipe quo fuit se-
ptimū israel sublatum.

Undecimū argumētum p̄tendit qz ibs xps
non est verus messias qz n̄ v̄t i nubibus celi
Vicesimū p̄tendit qz ibs xps nō
est verus messias qz regnū romanorū adhuc
permanet.

Vicesimū sc̄m p̄tendit qz ibs xps non est
verus messias qz xpiani affirmāt ipsū cē deū.

Vicesimū tertiu p̄tendit qz lex euāgelij nō ē
a deo qz p̄tendit trinitatem personarum.

Vicesimū quartū p̄tendit qz xpiani sunt ydo-
lare qz adorāt sacramētum altaris et venerā-
tur ymagines.

Quinta p̄sideratio tractat de bello iude
olim per argumēta sumpta ex lege euā-
gelica et sunt in numero. xxiij.

Primū argumētū p̄tendit qz ibs xps nō est
verus messias qz i cū genealogia ponunt mu-
lieres peccatrices.

Secundū argumētū p̄tendit xpianos esse im-
mundos qz comedunt carnes suillas et alia
in lege p̄bicta.

Tercū p̄tendit qz ibs xps n̄ ē verus messias
qz i cū genealogia nulla sancta mulier p̄t̄.

Quartū p̄tendit qz ibs xps n̄ est verus messi-
as qz n̄ est filius dauid siue de genere dauid.

Quintū argumētum p̄tendit qz ibs xps nō
est verus messias qz fuit peccator ex hoc qz fuit
baptizatus.

Septū argumētum p̄tendit qz ibs xps n̄ ha-
buit sp̄m sanctum ante baptismum.

Septimū p̄tendit qz ibs xps nō est verus
deus quia esurijt.

Octauū p̄tendit qz ibs xps nō est deus
qz non dixit dyabolo tēptat h̄ in omni ver-
bo qd̄ p̄cedit de ore meo.

Nom̄ p̄tendit qz ibs xps nō est verus de-
us qz n̄ misit se deorsum dū erat i p̄naculo.

Decimū p̄tendit qz lex euāgelica nō ē lex dei
qz cōtradiet legi moysi cū dīc̄ n̄ iurare oīno.

Undecimū cōtendit qz lex euāgelica non est
vera qz desinit legē iusticie oculum pro o-
culo dentem p̄ dente.

Duodecimū cōtendit qz lex euāgelica nō ē
vera qz dat p̄siliū dilectionis inimicorū.

Decimū tertiu cōtendit qz ibs xps nō ē ve-
rus deus qz relaxauit obseruātiā sabbati.

Decimū quartū qz ibs xps nō ē deus v̄t cū p̄e
qz cōfiter et qz dicit oīs sibi tradita a patre.

Decimū quintū cōtendit qz ibs xps nō est de-
us qz p̄tendit sibi vt dicunt et est infabulo.

Decimū sextū cōtendit qz p̄tendit et sp̄m sanctū
sanctus nō sunt vnus essentia ex eo qz aliq̄s
peccatorū dimittit ab vno qd̄ nō dimittit ab
altero sicut p̄tendit de sp̄m blasphemie.

Decimū septimū cōtendit qz ibs xps n̄ est
verus deus qz dicens qz venit saluare qd̄ p̄erat
cōtradiet sibi ipsi loquens p̄bolicē.

Decimū octauū cōtendit qz ibesius xps nō
est deus qz orauit.

Decimū nonū cōtendit qz ibs xps non
est deus qz fuit tristis et iuuuit.

Vicesimū p̄tendit qz ibs xps non ē deus
qz iuit ad huculnē ad p̄rendum fructū qd̄ nō
habebat nisi folia et qz maledixit ei cū nihil
nocuēti sibi fecerat.

Vicesimū primū cōtendit qz ibs xps non
est deus qz accepit ab alio patre dices data est
mibi oīs p̄tās i celo et i terra.

Vicesimū sc̄m p̄tendit qz ibs xps n̄ est v̄t
deus cū p̄e et sp̄m sancto qz ip̄e descendit i vic-
tūm v̄ginito et non p̄t et sp̄m sanctū.

Vicesimū tertiu cōtendit qz ibs xps non est
deus qz fuit missus siue mateno.

Vicesimū quartū cōtendit qz ibesius xps
non est deus qz locutus est sabb̄o studeat ad i-
terficiendum me.

Extra consideratio tractat de bello iud̄
orū p̄ argumēta sumpta ex natura et al-
legat contra legē xp̄i enā. xxiij. impossibilia.

Primū impossibile ē deum i q̄nat qd̄ n̄ sc̄q̄
res si i carnare i corpore mulieris.

Secū impossibile ē qz xps sit eiusdē rōnis
cū n̄o cū n̄ sit ex matre semine generatum.

Tercū impossibile est qz mors xpi sit sancta
cū p̄ peccato originali cū ip̄e nō sit mortuus s̄m
naturā diuinā sed būanā s̄m quā alij hoīes
non erāt sufficētes ad satisfaciendum.

Quartū impossibile est qz xps sufficiēter sa-
tisfecit p̄ peccatis humani generis ex quo
hoīes adhuc penas patiunt quās p̄ peccato
eductas scriptura diuina commemorat.

Quintū impossibile est qz xps sufficiēter sa-
tisfecit p̄ peccatis ex quo quāntū remedia pro
abolitione peccatorum.

Septū impossibile ē qz xps abstulit p̄tēz dy-
aboli cū post ea aduentū non dimiserit fac-
te peccare hoīes sicut prius.

Septimū impossibile est v̄ morte discipulo
non xpi que si fuit a deo vel a dyabolo ad
vtrūq; sequitur impossibile vt dicit et q̄ pec-
cāt xpiani odiendo iudeos que in morte xpi
iolerent voluntatem dei.

Octauū impossibile q̄ ibū nazaret sit deus
cū fuerit loco determinato. s. i vtero virginis in
nazareth i galylea etc. sicut sunt alia corpora
Nonū impossibile ē q̄ nouē mētib; tota diu-
nitas staret i vtero marie q̄ tūctot' mūdus
fuisset p̄uarius diuinitate.

Decimū impossibile ē q̄ i sacramento altaris ē
verū corp' xpi cū locut' sit xps signatus et n̄
realiter dicto hoc est corpus meū;

Undecimū impossibile ē q̄ corp' xpi sit i sacra-
mento altaris p̄ miraculū cū ad oculū nō ap-
pareat.

Duodecimū impossibile ē q̄ corp' xpi iapiat
eē in altari q̄ nec p̄ motū locale nec p̄ cōuer-
sationē alterius in ipm.

Decimūterciū q̄ corpus xpi sit integrū et q̄
caro et sanguis maneat in locis separatis
sub speciebus panis et vini.

Decimūquartū ē q̄ corp' xpi i tāpua hostie
cōtineat cū mai' i mōu non capiatur.

Decimūquintū q̄ vnicū corp' xpi sit simul in
diuersis altarib; cū nō possit vnū corp' siml'
esse in diuersis locis.

Decimūsextū impossibile ē q̄ caro xpi et san-
guis sint sub sp̄ebu; panis et vini cū sit im-
possibile duo corpora simul eē in eodē loco
s; sub stātia panis et vini cū carne et sangui-
ne xpi cū illa accidēt vt dicūt nō sint perse
nec in aere nec in carne et sanguine xpi s; sub
iectiue in substantia panis et vini.

Decimūseptimū ē q̄ i sacramento altaris sit
corp' xpi i corruptibile cū possit pure fieri in
anerari et a moribus comedi.

Decimūoctauū impossibile ē q̄ corp' xpi sit in
sacramento cū illud frāgatur in p̄cia.

Decimūnonū ē q̄ corpus xpi sumat et cōsu-
matur etc.

Undecimū impossibile ē q̄ māducat' p̄e sacra-
mentū māducat totū cū ois pars sit mior toto
Undecimūprimū ē q̄ illud sacramentū sit ves-
tus de' et vna ps maneat in altari et altera
cadat in terram.

Undecimūsecūdu ē q̄ xps i sacramento sit ve-
nus deus et ab cadēs in terra non cleuet se et
p̄mutat se ab imūdis sacerdotibus p̄uicari

Undecimūterciū impossibile ē q̄ in illo sacrar-

mento sit venus deus et q̄ descēdat i stoma-
chū cū sumitur.

Undecimūquartū impossibile ē q̄ in illo sa-
cramento sit vtrūq; corp' xpi p̄ miraculū quon-
die in ecclesijs cum semel et non pluries acci-
dat miraculum.

Prima cōsideratio tractat de crudeli-
tate iudeorū et explicat tribus p̄cia
principalibus.

Prim' p̄cia est de crudelitate iudeorū er-
ga xpm messā suū.

Secūd' de crudelitate iudeorū erga sc̄psos
quo ad captiuitatē et dānationē eternā.

Tercius p̄cia est de crudelitate iudeorum
erga xpianos et ponitur. xviij. crudelitates
famose.

Prima crudelitas iudeorū facta est in ciuita-
te toleti cū oēs xpiani gladio sarracenorū
sunt trucidati eorū causa;

Secūda crudelitas iudeorū fuit i regno frā-
cie cū occiderūt infantes p̄pter quod expulsi
sunt a regno.

Tercia crudelitas fuit in eodē regno vbi fla-
gellatū et spinis coronatū suspenderūt vnū
xpianum.

Quarta crudelitas in p̄dicto regno anēptas
fuit in occasiōe oīm xpianorū vni' p̄uicie.

Quinta crudelitas iudeorū fuit i alamanis
vbi quāsdā puellā occiderūt et ibi vclanur
quare iudei in omni p̄uincia quā ibabūt
xpianū sanguinē fundūt.

Sexta crudelitas iudeorū in alamanis fuit
cū intoxicauerūt oēs puteos et fontes.

Septima crudelitas iudeorū etiā in alama-
nis fuit vbi tres infantes xpianorū occiderūt

Octaua crudelitas iudeorū in ciuitate pauie
accidit vbi iude' quidā medicus occidit vnū
xpianum infantem.

Nona crudelitas iudeorum in Saona ciui-
tate accidit vbi iudei occiderūt vnū infantem

xpianū et cōcauerūt cū sanguine eius

Decima crudelitas iudeorū in regno castelle
accidit in loco q̄ d̄r tanara vbi iudei semina

uerūt aculeos in cēderūt xpianorū domos

Undecima crudelitas iudeorū in p̄dicto re-
gno accidit vbi iudei occiderūt vnū infantem

xpianū et cōcauerūt cū anerb' cordis eius

Duodecima crudelitas iudeorū in eodem re-
gno ciuitate tauren. accidit vbi p̄faderūt car-
nem cū sanguine de aure cuiusdā p̄uili xpi
am et secū deduxerūt.

Decimatercia crudelitas iudeorum est in me-
dianis ubi assignat tres rōes qre n̄ expedit
xpianis ut medicinis iudeorum.

Decimaquarta crudelitas iudeorum est in ve-
nenis propmādis.

Decimaquinta crudelitas iudeorum ē in ordi-
bus in quibus quotidie orāt p destructione
eclesie xpi et principū xpianorum.

Decimasexta crudelitas iudeorum est in eorum
doctrina contra xpianos.

Decimasextima crudelitas iudeorum est i usu
ris quibus expoliant xpianos.

Septima consideratio tractat de iudeorum
famulis que sex passibus mēsurat.

Primus passus est de famulantibus iudeorum
cōtra chantarē.

Secus passus est de famulantibus iudeorum con-
tra legem naturę.

Tercus passus ē de famulantibus iudeorum pna di-
uinā pfectōe et ibi explicat qnqz famulatos.

Prima famulatio q deus est corporis

Secunda famulatio ē q deus tñ ē in oradēte.

Tercia famulatio est q semel in die quotidie
deus irascitur.

Quarta famulatio est q deus semel in die quo-
tidie plorat.

Quinta famulatio est q deus dimisit unū so-
lū in celo nō valēs pficere firmamētū

De alijs famulantibus plurima cōtra diuinā p-
fectionē et in eius offensam.

Quartus passus ē de famulantibus iudeorum cō-
tra legē moysaycā et cōtra pphas.

Quintus passus est de famulantibus iudeorum
quo ad clauca ibore.

De famulantibus iudeorum dicētiū dan pscidisse
lapidē magnū et simuliter og rex basan.

De famulantibus iudeorum dicētiū moysen in ce-
lū ascendisse et ibi de uicis angelis legē ac-
cepisse.

De famulantibus iudeorum dicētiū quēdā nomi-
ne Josue decepisse angelū mortis et i celum
saluasse ac ibidē dei scientia remanuisse.

De famulantibus iudeorum dicētiū mortuos su-
os in aduētū messie suscitādos ut uerū terrā
incolāt ubi plurima de resurrectione tractat in
cōsutatione errorū et famulatio iudeorum.

De residuis famulantibus iudeorum.

Septus passus ē de falsa expectatione iudeorum
circa aduētū messie q famulatio tripliciter offē-
ditur. scilicet diuisione regis determinatione et ex-
pli manifestatione.

Una consideratio tractat de iudeorum ex-
pulsionibus ubi quatuor principales
expulsiones notantur.

Prima expulsio iudeorum fuit a terra sacā ubi
quatuor pūcia agūtur.

Primū pūcia est de signis q pcecesserunt et
adiū iberosolimitanū.

Secus pūcia de calamitate obfessorū et ob-
stinatē malicie iudeorum quis fuerit finis et q
pūcia 1791.

Tercus pūcia ē quō mulier quēdā yrgene
fame occidit et māducauit filiū suū.

Quartus est de numero captiuonū et occasio-
nū et pēptorū fame.

Secunda expulsio iudeorum facta fuit a regno
frācorū et anglie ubi tres cause diuersim affi-
guntur.

Tercia expulsio iudeorum facta fuit a regno
anglie ubi due cause assignantur.

Quana expulsio iudeorum facta fuit ab hysspe-
nia.

Septima consideratio tercij libri tractat de
iudeorum mirabilibus et sua obstinata ma-
licia ubi decē mirabilia explicantur

Primū mirabile est de aqua disparante ius-
deo fite ad baptisimū accedente.

Secundū mirabile ē de sanguine ymagis xpi an-
tantis iudeū celo cū transfigerē.

Tercū mirabile de puero iudeo q cōdicauit
cū xpiano ppter qd a pte in tomacē ardēte
missus illecius exiuit.

Quartū mirabile de sanguine et aqua q exi-
erūt de latere ymagis xpi qd lācca iudei ape-
merūt et quō suppositū vas fuit iplētū.

Quintū mirabile fuit de iudeo q signatū signa-
culo crucis a demonibus fuit liberatus.

Septū mirabile est de sanguine gutturis imo-
gino xpi quo aspersus fuit iudeus facie et ca-
pice q cā gladio i gutture paussierat.

Septimū mirabile i libro i medio rupis so-
lide a iudeo iuuetō in ciuitate toleratū. i quo
de triplici mūdo ferebatur et in tercio de fi-
lio dei nascituro ex uirgine maria et quō pro
salute hoim pati debebat.

Octauū mirabile est de iudea pāpitata in ci-
uitate sogoben. et per uirginē liberata.

Nonū mirabile est de signaculo crucis i ves-
timētis iudeorum i pressis.

Decimū mirabile vide in fine libri.

Undecima consideratio tractat de iudeorum
obligatiōe ex iure canonico et civili ac

ordinatione recta q̄ octo articulis explicatur.
Prim⁹ articulus quare p̄mittuntur vivere inter
xp̄ianos.

Sec⁹ articulus que sunt illa que p̄mittuntur
iudeis de iure.

Terc⁹ articulus que sunt illa que non per
mittuntur iudeis de iure.

Quart⁹ articulus que sunt illa in q̄b⁹ xp̄iani
nō debēt cū iudeis cōuersari.

Quint⁹ articulus est de his ad que cōpellē
di sunt iudei de iure.

Sext⁹ articulus ē de penis iudeorū blasphem
antiū nomē xp̄i vel anep̄ianū subuicere
baptizatos.

Septim⁹ articulus ē de his ad que tenentur
iudei ex regia ordinatione regni vbi explicant
xxiij. ordinationes.

Pr̄ia ordinatio est d̄ habitatione infidelū.

Sec⁹a ordinatio est de his q̄ circa medianas
et cōmessibilia interdiciūt iudeis.

Terc⁹a ordinatio q̄ infideles q̄ voluerint cō
ueri per nullū impediantur.

Quarta ordinatio de loco comedendi infide
liū et de seruitoribus eorū.

Quinta ordinatio est de interdictione officio
rum infidelibus.

Sexta ordinatio est q̄ non habeant iudei
plateas nec foros.

Septima ordinatio est quomodo iudeis in
terdicuntur iudices.

Octaua ordinatio est q̄ interdiciūt infidelibus
diuisionem tributorum inter se.

Nonā ordinatio ē q̄ vltra ad q̄d a rege p̄iā
palatino d̄nt infideles aliqd colligere inter se.

Decima ordinatio est quō interdiciūt iudeis
in medianas et presentatio sue oblato com
messibilium ipsi xp̄iani.

Undecima ordinatio ē quō interdiciūt q̄buscunq̄
mulierib⁹ xp̄ianis ingressi i arcu infidelium.

Duodecima ordinatio est q̄ interdiciūt infidelibus
noīari don.

Deciatertia ordinatio ē q̄ iudei habeāt b̄m
signatū quo cognoscāt.

Decimaquarta ordinatio est de habitu iudeo
rū et sarracenorū.

Decimaquinta q̄d nō b̄ant vestes p̄ciosas.

Decimasepta q̄d nō recedāt de vallencia nec de
aliqua alia pre.

Decaseptima ordinatio ē q̄ interdiciūt milibus
et alijs xp̄ianis receptio infidelū in suis ter
ris qui babūt in alijs.

Decaoctaua ordinatio ē q̄ infideles nō radāt
suas barbas.

Decianona ordinatio ē q̄ infideles non be
deant operarios xp̄ianos.

Uicesima ordinatio ē q̄ interdiciūt infideli
omnia officia erga xp̄ianos.

Uicesimapr̄ia ordinatio est q̄ interdiciūt infi
delibus venditiones trapaztanum.

Uicesimalc̄da ordinatio ē de p̄sona que ac
cusare d̄s trāsgressores infideles.

Uicesimatercia ordinatio ē de penis infide
liū fugientū extra regnū.

Uicesimaquarta ordinatio ē q̄ in penis in
fidelium nulli infiores p̄nt dispensare.

Octau⁹ et vltim⁹ articulus ē de statu iude
orum nunc in regno castelle.

Uodecima cōsideratio et vltima tractat
de iudeorū cōuersione in fine seculi
que octo punctis explicatur.

Prim⁹ punctus est quare iudeorum cōitas si
conuenitur ad fidem xp̄i.

Secund⁹ punctus est de iudeis q̄ volūt con
ueri ad fidē vtrū sunt recipiendi.

Terc⁹ punctus ē de mō qui debet teneri in re
ceptione iudeorū qui voluerint conueni ad
fidem iesu christi.

Quart⁹ punctus ē an iudei sint p̄pellēdi ad
recipiendum baptisum.

Quit⁹ punct⁹ ē de pena que ē faciēda iudeo
cōuerso redeūte ad p̄p̄ia infirma.

Sext⁹ punct⁹ ē quō iudei recipiēt anti xp̄m et de
cipiēt ab eo vbi agitur de aduētū anti xp̄i.

Septim⁹ punctus est quō iudei cognosce
re deceptos per anti xp̄m et conuertentur ad
viam veritatis fidei d̄ni n̄i iesu xp̄i vbi etia
agitur de fine et morte anti xp̄i.

Octau⁹ et vltim⁹ articulus ē an ip̄s anti xp̄i pos
sit determinate cognosca et d̄ nouē signis ei⁹
propinqui aduentus.

¶ In quanto libro q̄ est de bello sarrac
enorū sunt xij. cōsiderationes.

Pr̄ma cōsideratio est de origine ma
chometi que tribus explicat articuli.

Prim⁹ articulus est de origine machometi
quo ad genus et locū.

Secund⁹ articulus ē de origine secte macho
meti quo ad auctorem.

Terc⁹ articulus est de origine machometi et
eius secte quo ad tempus.

Ec̄da cōsideratio tractat de vita et mo
rib⁹ machometi q̄ trib⁹ explicat punctis.

Primus punctus est q vita machometi fuit
bestialis et libidinosa.
Secus punctus est q vita machometi fuit inuolosa
Tercus punctus est q vita machometi fuit mor
bi epiletico mōstrosa.

Quarta consideratio tractat d qūate doc
trine et legi machometi q. vij. passib⁹ p̄trāsīt.
Prim⁹ p̄d mō quo fuit data lex machometi
Secus pass⁹ ē de errorib⁹ legis machometi.
Tercus passus ē de fatuitatibus et fabulis le
gis machometi.

Quart⁹ passus ē d malicijs legis machometi
Quintus passus est q lex machometi nō est
lex confirmata miraculis.

Sext⁹ pass⁹ ē q lex machometi ē lex p̄dicatio
Septim⁹ passus ē q lex machometi nō ē lex
dei q in mltis ē per hominē reuocata et quo
modo dyabol⁹ fuit p̄cipalis actor alchorāi

Quarta consideratio tractat de fundamē
to legis machometi vbi narrantur ficio
scale sui ascensus in celum et illorum q men
daciter fingit se vidisse.

Quinta consideratio tractat de cōcordia
et discordia legis machometi cū lege xpi in
articulis fidei p̄mittitur et tractat diffuse de
xij. articulis fidei sū cōparationē. xij. lapidib⁹
p̄ciosiorū moralē.

De primo articulo fidei q ē. credo i deū patrē
omnipotentē creatorē celi et terre et de p̄
prietatibus iaspidis et de discordia sarracē
norum a xpianis.

De. ij. articulo q est credo in idm xpm filium
eius vnicū dñm nr̄m et de p̄prietatib⁹ saphi
ri et de totali discordia sarracēnōrū a xpianis
in eodē et quō ex alchorano ostendit q ibes
sus xps est filius dei.

De. iij. articulo fidei q est. qui cōceptus ē de
spūs sancto natus ex maria virgine et de p̄p̄
rietatib⁹ caladonij. et quō ibus xps est verus
messias sarracēnōrū vbi ē ostendit latissī
mē necessitas incarnationis filij dei sic q b
prim⁹ homo nec omnes puri boies nec oēs
angeli boni nec omnes dyaboli similes fuit
sunt sufficientes ad satisfaciendū p peccato
originali

De. iij. articulo fidei qui est passus sub pon
tō pylato quasi p̄ mortuo et sepultus ē
de p̄prietatib⁹ in aragdi. et p̄cordia et discor
dia machometi in eodem.

De. v. articulo fidei q est. descendit ad infer
ros tertia die resurrexit a mortuis et de p̄p̄
rietatibus sardomei cui n̄ p̄cordet machometus
De. vi. articulo fidei q ē. ascendit ad celos se

det ad dexterā dei p̄ris omnipotentis et de pro
prietatibus sardij et de concordia et discor
dia machometi in eodē vbi dclat⁹ tres diffi
cultates de ascensione xpi.

De. vij. articulo fidei q est. Inde venturus ē
iudicare viuos et mortuos et de p̄prietatib⁹
Ansolui et de discordia machometi ab eo
dem.

De. viij. articulo q est. credo i spū s̄ sanctū
et de p̄prietatib⁹ berilli et de cōcordia et di
scordia machometi in eodem.

De. ix. articulo fidei q ē. credo sc̄s eccl̄iā ca
tholicā et de p̄prietatib⁹ topassij cui non con
cordat machometus.

De. x. articulo fidei q est. Credo sanctorū cō
munionē peccatorū remissionē et de p̄p̄rie
tibus crisopassi cui etiā non cōcordat ma
chometus.

De. xi. articulo fidei qui est. credo carnis res
urrectionē et de p̄prietatibus iacinti cui cō
cordat machometus.

De. xij. articulo fidei q est. vitā eternā amen
et de p̄prietatib⁹ amensis et de cōcordia et di
scordia in eodem machometi.

De discordia machometi i p̄ceptis.

De primo p̄cepto machometi i orōib⁹.

De secundo p̄cepto machometi in locutioni
bus suis amēq̄ orant.

De. iij. p̄cepto machometi i p̄comitandē alte
voti.

De. iij. p̄cepto machometi in ieiunijs.

De. v. p̄cepto machometi i obfuarōe pache

De. vi. p̄cepto machometi in peregrinatione
ad mecam.

De. vij. p̄cepto machometi i p̄dationib⁹ cap
puitatib⁹ et occasib⁹ cōmationū.

De. viij. p̄cepto machometi i licēcia cōfessibilij

De. ix. p̄cepto machometi circa platurē vxorū

De. x. p̄cepto machometi circa p̄hibitionem
aliquarū mulierū de p̄p̄ria cognatione.

De. xi. p̄cepto machometi circa obseruandē
die venens

De. xij. p̄cepto machometi i orōdōv⁹ meridie

De. xij. p̄cepto machometi circa iudicialia.

De. xij. p̄cepto machometi d abstinētia a vīo

De. xv. p̄cepto machometi circa modū beredi
tandi.

De. xvi. p̄cepto machometi circa testimonis.

De. xvij. p̄cepto machometi circa p̄hibitionē di
sputationis cū quocūq̄ gentino a lege sua.

De. xvij. p̄cepto machometi circa cruciatiōē

Quarta consideratio d vltimā morte ma
chometi tractat.

Secunda consideratio tractat de successoribus
nobis machometi qui quatuor priores expressit
Primum prius est de assumpto dyaboli ut patet
per 1. Machometum.

Secundo ponitur est de successoribus machometi
caliphis egypti orientis et miris occidentalis
Tercio prius est de iurisdictione gentium qui le
gimus machometum suscipere noluerunt.

Quartum prius est de successoribus machometi
in quibus imitatur saracenos et alios differunt

Et tunc consideratio tractat de bello saraceno
per argumenta per se et fortissimum et facit
quatuordecim argumenta.

Primum argumentum commendat quod isti qui
vocantur christiani non sunt christiani ubi multiplex
dicitur ostenditur ut rationabiliter bene videtur
per 1. Machometum et 2. Machometum et 3. Machometum
per 1. Machometum quod ipse Machometus non sic tercia in
imitatione persona sed machometus filius.

Tercium argumentum commendat quod christus si
sic deus cum hoc expressit in gentibus in euangelio.

Quartum argumentum commendat quod christus mori non
esset nisi ipse immortalis quod corpus dei filii.

Quintum argumentum commendat contra contra hunc
sacramentum qui in probat ex istis aliorum.

Sextum argumentum commendat contra beatitudinem
dicens eternam dei visione cum ipse ille ponit
in corpore resurrectione ubi et potius ubi laus

me ipse probat hoc beatitudinem beatitudo.

Septimum argumentum commendat contra
immortalitatem unius personae suam.

Octavum argumentum commendat contra hunc
priusimum quo ad abolitionem huiusmodi.

Nonum argumentum commendat contra ve
nerationem imaginum.

Decimum argumentum commendat quod lex moysaica et
lex euangelica sunt corrupte per iudeos et christianos

et quod nihil verum est in lege nisi quod est in alio
vult ubi aliter probat istum errorem.

Unde Machometus dicitur de 1. Machometum et 2. Machometum et 3. Machometum
prius saraceno et christianorum per arma corporalia
et per machinamenta et per alia quae sunt et sunt ad
divi. bella et punitur cum hoc de 1. Machometum et 2. Machometum et 3. Machometum
saraceno et alio prius christiano ad
bella contra eos.

Primo bello vincit saraceni. fugato secundo
et misit tributum romanorum.

Secundo bello vincit saraceni et misit obedi
re imperatoris romanorum in africa.

Tercio bello vincit christianum et rex saracenum
captivum.

Quarto bello vincit saraceni et misit legem
sancit omnes a iherusalem in constantinopolim.

Quinto bello vincit saraceni et caput aui
tum saracenum.

Sexto bello vincit saraceni et fugit ipse
tot romanorum licet bonus et iustus.

Septimo bello vincit saraceni et perdit iusti
ver nomen christianorum in africa.

Octavo bello vincit christianum et saraceni est
civium tributum.

Nono bello vincit christianum et crementur na
vis saracenum in mari mediterraneo.

Decimo bello vincit christianum multas milias
saracenum in mari mediterraneo.

Undecimo bello vincit saraceni in bysantia
et occidit cosobertus regis rodensis.

Duodecimo bello vincit saraceni et perdit bysanti
ma sub rege rodensis vltio rege goiboru.

Decimo tertio bello vincit christianum i aquitania et per
dit iherusalem a iherusalem.

Decimo quarto bello vincit christianum et caput aui
tum saracenum in mari mediterraneo.

Decimo quinto bello vincit christianum per perdit aui
tum regibus saraceno et caput saraceni et plu
res alie civitates et loca a karolo marcello.

Decimo sexto bello vincit christianum et caput saraceni
per perdit aui tum in mari mediterraneo.

Decimo septimo bello vincit christianum in aquitania
per perdit aui tum in mari mediterraneo.

Decimo octavo bello vincit christianum per perdit aui
tum in mari mediterraneo.

Decimo nono bello vincit christianum in aquitania
per perdit aui tum in mari mediterraneo.

Undecimo bello vincit christianum et per perdit aui
tum in mari mediterraneo.

Decimo decimo bello vincit christianum in aquitania
per perdit aui tum in mari mediterraneo.

Undecimo bello vincit christianum et per perdit aui
tum in mari mediterraneo.

Decimo undecimo bello vincit saraceni fugato en
done dux francorum et per perdit aui tum in mari mediterraneo.

Decimo duodecimo bello vincit christianum et per perdit aui
tum in mari mediterraneo.

Decimo tertio bello vincit christianum et per perdit aui
tum in mari mediterraneo.

Decimo quarto bello vincit christianum et per perdit aui
tum in mari mediterraneo.

Decimo quinto bello vincit christianum et per perdit aui
tum in mari mediterraneo.

Decimo sexto bello vincit christianum et per perdit aui
tum in mari mediterraneo.

Decimo septimo bello vincit christianum et per perdit aui
tum in mari mediterraneo.

Decimo octavo bello vincit christianum et per perdit aui
tum in mari mediterraneo.

Decimo nono bello vincit christianum et per perdit aui
tum in mari mediterraneo.

Lxxi. bello viciit christiani p[er]p[er]a multitudine
 iacobus ab almofor et vidu[er]it cap[er]e ad nos
 q[ui]s condub[er]i p[er] lapidibus
 Lxxii. bello viciit xpiani p[er]p[er]a multitudine
 farracenor p[er] conu[er]te castelle garci[us] fern[an]di
 Lxxiii. bello viciit xpiani moruo almofor ac
 p[er]p[er]a inuincibilis farrac[us] p[er] regē benede
 Lxxiiii. bello viciit farrac[us] et cap[er]it ciuit[ate] abu
 len. mo[er]it[ur] i carere[us] comes garci[us] fern[an]di
 Lxxv. bello viciit xpiani p[er]p[er]a multitudine
 ac videat moro commo garci[us] fern[an]di.
 Lxxvi. bello viciit xpiani p[er]p[er]a multitudine
 a m[er]it[ur] farrac[us] iustit[ur] et p[er]p[er]a rex castel
 le et iungunt quo regna castelle et legione
 Lxxvii. bello viciit xpiani et cap[er]it q[ui]q[ue] res
 ges farrac[us] p[er] rodencu de viuar et quō re
 cepit beati laxariū sub specie leprosi
 Lxxviii. bello viciit xpiani et occidit almu
 ymen rex farracenor p[er] regē garci[us] nauarre.
 Lxxix. bello viciit xpiani p[er]p[er]a multitudine
 moro iacobus p[er] rodencu de viuar
 Lxxx. bello viciit xpiani p[er]p[er]a multitudine
 moro iacobus p[er] rodencu de viuar
 Lxxxi. bello viciit xpiani p[er]p[er]a multitudine
 moro iacobus p[er] rodencu de viuar
 Lxxxii. bello viciit xpiani p[er]p[er]a multitudine
 moro iacobus p[er] rodencu de viuar
 Lxxxiii. bello viciit xpiani p[er]p[er]a multitudine
 moro iacobus p[er] rodencu de viuar
 Lxxxiiii. bello viciit xpiani p[er]p[er]a multitudine
 moro iacobus p[er] rodencu de viuar
 Lxxxv. bello viciit xpiani p[er]p[er]a multitudine
 moro iacobus p[er] rodencu de viuar
 Lxxxvi. bello viciit xpiani p[er]p[er]a multitudine
 moro iacobus p[er] rodencu de viuar
 Lxxxvii. bello viciit xpiani p[er]p[er]a multitudine
 moro iacobus p[er] rodencu de viuar
 Lxxxviii. bello viciit xpiani p[er]p[er]a multitudine
 moro iacobus p[er] rodencu de viuar
 Lxxxix. bello viciit xpiani p[er]p[er]a multitudine
 moro iacobus p[er] rodencu de viuar
 Lxxxx. bello viciit xpiani p[er]p[er]a multitudine
 moro iacobus p[er] rodencu de viuar

per rodencu de viuar
 L. bello viciit christiani et cap[er]it alcas
 ac per Lxx cap[er]itorem.
 Lxi. bello viciit christiani fugatis et vulne
 ratis duob[us] regib[us] p[er] Lxx cap[er]itorem. L.ii
 Lxii. bello viciit xpiani et fugat rex denne ac
 comes cromari cap[er]it p[er] Lxx cap[er]itorem.
 Lxiii. bello viciit christiani et fugatur uerit
 et uerit p[er] Lxx cap[er]itorem.
 Lxiiii. bello viciit christiani et cap[er]it cast[er]
 de ruda per Lxx cap[er]itorem q[ui] obunat p[er]
 ulegra magna p[er] nobilib[us] et amb[us] castelle.
 Lxv. bello viciit christiani et fugat rex denne
 et cap[er]it rex aragoni p[er] Lxx cap[er]itorem.
 Lxvi. bello viciit christiani et cap[er]it uerit
 ac plurima loca per regē alfonsum septu.
 Lxvii. bello viciit christiani et cap[er]it signu p[er]
 frumto in terram sancion et cap[er]it moro
 moro iacobus p[er] rodencu de viuar
 Lxviii. bello viciit christiani et cap[er]it moro
 moro iacobus p[er] rodencu de viuar
 Lxix. bello viciit christiani et fugat co[er]bona
 n[on] ai operati suo. ambrosio ab eius obfidi
 que liberatur et inueniunt sancta quo p[er]for
 matus sunt bellu et rudi in rudi
 L. bello viciit christiani et cap[er]it signu et cap[er]
 moro iacobus p[er] rodencu de viuar
 L.ii. bello viciit christiani et cap[er]it signu et cap[er]
 moro iacobus p[er] rodencu de viuar
 L.iii. bello viciit christiani et cap[er]it signu et cap[er]
 moro iacobus p[er] rodencu de viuar
 L.iiii. bello viciit christiani et cap[er]it signu et cap[er]
 moro iacobus p[er] rodencu de viuar
 L.v. bello viciit christiani et cap[er]it signu et cap[er]
 moro iacobus p[er] rodencu de viuar
 L.vi. bello viciit christiani et cap[er]it signu et cap[er]
 moro iacobus p[er] rodencu de viuar
 L.vii. bello viciit christiani et cap[er]it signu et cap[er]
 moro iacobus p[er] rodencu de viuar
 L.viii. bello viciit christiani et cap[er]it signu et cap[er]
 moro iacobus p[er] rodencu de viuar
 L.ix. bello viciit christiani et cap[er]it signu et cap[er]
 moro iacobus p[er] rodencu de viuar
 L.x. bello viciit christiani et cap[er]it signu et cap[er]
 moro iacobus p[er] rodencu de viuar
 L.xi. bello viciit christiani et cap[er]it signu et cap[er]
 moro iacobus p[er] rodencu de viuar
 L.xii. bello viciit christiani et cap[er]it signu et cap[er]
 moro iacobus p[er] rodencu de viuar
 L.xiii. bello viciit christiani et cap[er]it signu et cap[er]
 moro iacobus p[er] rodencu de viuar
 L.xiiii. bello viciit christiani et cap[er]it signu et cap[er]
 moro iacobus p[er] rodencu de viuar
 L.xv. bello viciit christiani et cap[er]it signu et cap[er]
 moro iacobus p[er] rodencu de viuar
 L.xvi. bello viciit christiani et cap[er]it signu et cap[er]
 moro iacobus p[er] rodencu de viuar
 L.xvii. bello viciit christiani et cap[er]it signu et cap[er]
 moro iacobus p[er] rodencu de viuar
 L.xviii. bello viciit christiani et cap[er]it signu et cap[er]
 moro iacobus p[er] rodencu de viuar
 L.xix. bello viciit christiani et cap[er]it signu et cap[er]
 moro iacobus p[er] rodencu de viuar
 L.xx. bello viciit christiani et cap[er]it signu et cap[er]
 moro iacobus p[er] rodencu de viuar

Lxx. bellorundinū xpiani et fugiunt bucar m
namobisum vulneratis m alijs. xxx. regi
bus per Lid campestrem.

Lxxi. bello vincunt xpiani fugato rege bucar
m. o. o. o. regibus viginti eorum interfe
dit per Lid campestrem novum sed motum

Lxxii. bello vincunt sarraceni et occidit rex als
fontus aragonie qz ipso tempore ecclesie.

Lxxiii. bello vincunt xpiani auct signati et ca
pitur civitas de...

Lxxiv. bello vincunt xpiani et caput civitas hoc
oc p ipso tempore bysanie alfonsium septimum

Lxxv. bello vincunt xpiani et caput civitas al
merie p ipso tempore alfonsium septimum

Lxxvi. bello vincunt xpiani in adana plurimū
sarracenis et libera civitas rodena ab obli
dione sarraceniū p regē fernandū legonno.

Lxxvii. bello vincunt sarraceni et vulneratur
rex alfonsus octavus.

Lxxviii. bello vincunt sarraceni et perdunt civi
tas seu ibidem et plures alie civitates et loca

Lxxix. bello vincunt xpiani auct signati et ef
fugit secundū passagū ad terrā sanctā sine cō
secutione sine capitur in civitas acon.

Lxxx. bello vincunt xpiani et capitur civitas de
mota pēpno. lxxx. milibus sarraceniū.

Lxxxi. bello vincunt xpiani pēpno. ac milibz sar
raceniū p regē alfonsū octavū i nōis p olofe

Lxxxii. bello vincunt xpiani et caput regnū ma
mor per regem Jacobū aragonie.

Lxxxiii. bello vincunt xpiani et caput civitas
valencia p regē iacobū aragonie.

Lxxxiv. bello vincunt sarraceni valencia plu
rimū pēpno.

Lxxxv. bello vincunt xpiani et caput civitas de
pē civitas damata p regē frācoz ludovicū

Lxxxvi. bello vincunt sarraceni et capitur rex
frācoz ludovicus cū fratribz suis.

Lxxxvii. bello vincunt xpiani auct signati et
fugunt sarraceni et regnū de pēmo ecclesie

Lxxxviii. bello vincunt xpiani et caput civitas
de...

Lxxxix. bello vincunt xpiani occisa in lūndine
sarraceniū p...

Lxxxx. bello vincunt sarraceni et capitur civi
tas p solimanū babilonie.

Lxxxxi. bello vincunt xpiani et capitur vbe
de per regē fernandū secundū.

Lxxxxii. bello vincunt xpiani et caput civitas
de...

Lxxxxiii. bello vincunt xpiani et caput civitas de...

dubē. et plura alia loca p regē fernandū scd
et remittit capere ad sarraceni Jacobū.

Lxxxxiv. bello vincunt sarraceni et perdunt
hypolis auct.

Lxxxxv. bello vincunt xpiani et capitur civitas
byspaleū. per regem fernandū secundū

Lxxxxvi. bello vincunt xpiani et capitur civitas
de...

Lxxxxvii. bello vincunt xpiani et capitur civitas
de...

Lxxxxviii. bello vincunt xpiani et capitur civitas
de...

Lxxxxix. bello vincunt sarraceni et pēpno auct
Lxli. bello vincunt xpiani et capitur insula ro
di ac destruit ordo sarraceniū.

Lxlii. bello vincunt xpiani et occidit plurimū sar
raceniū caput cābil et albana p isāc pēpno

Lxliii. bello vincunt xpiani fugato rege grana
te et plūz sarraceni p vñz iohānē māuel

Lxliiii. bello vincunt xpiani et soluit classis
sarraceniū p alfonsū in fra ad mūdā maris

Lxliiii. bello vincunt xpiani et occidit insā
pēpno cū multitudinē sarraceniū.

Lxlv. bello vincunt sarraceni et occidit alf
fontus infra admirandus maris.

Lxlv. bello vincunt xpiani cesa in vñz auct
nūdie sarraceniū et fugato rege benama
mū tūmo et buge per regē alfonsū nonū

Lxlv. bello vincunt xpiani et capitur civitas
de...

Lxlv. bello vincunt xpiani et capitur civitas
de...

Lxlv. bello vincunt xpiani et capitur civitas
de...

Lxlv. bello vincunt xpiani et capitur civitas
de...

Lxlv. bello vincunt xpiani et capitur civitas
de...

Lxlv. bello vincunt xpiani et capitur civitas
de...

Lxlv. bello vincunt xpiani et capitur civitas
de...

Lxlv. bello vincunt xpiani et capitur civitas
de...

Lxlv. bello vincunt xpiani et capitur civitas
de...

Lxlv. bello vincunt xpiani et capitur civitas
de...

Lxlv. bello vincunt xpiani et capitur civitas
de...

Lxlv. bello vincunt xpiani et capitur civitas
de...

Lxlv. bello vincunt xpiani et capitur civitas
de...

Lxlv. bello vincunt xpiani et capitur civitas
de...

Lxlv. bello vincunt xpiani et capitur civitas
de...

Lxlv. bello vincunt xpiani et capitur civitas
de...

Lxlv. bello vincunt xpiani et capitur civitas
de...

Lxlv. bello vincunt xpiani et capitur civitas
de...

Lxlv. bello vincunt xpiani et capitur civitas
de...

Probertum.

Inapit probertum in quo diuine laudes
amplius et minime querela ante monum
mentum dei et ponitur inuenio scribens

Quia fortitudine a fa
re unum. Tu es dñe
deus meus: q̄ facis ma
gna et insubilia et mi
rabilia quorum non est
numerus. Tu excedisti
celos sol⁹ et gradibus

super flumina maris. Tu ambulasti super pē
nas ventorum. Tu fecisti arcum et ciconas
et uentura austru. Tu es celsior celo. p̄m
dix inferno: lōgor terra. et laetor mari. Tu
es in manu manu est aia omnia vincas et
spiritus uinceris canno. Tu auris uerba
finitis et facis uerba uerba
Tu es qui cognoscis decipiente. et uis qui
dixisti. Tu es qui facis omnia in
finitum finem. et iudicis in superos. Tu bē
dixisti omnia in finem et p̄m dñe
omni. Tu duas sacerdotes corū inglorios
et opmatis supplantas. Tu cōmūas la
bium ueracū et doctrinaz seru auferis. Tu
es dñe qui effundis deprecationē sup p̄nas
p̄m dñe. Tu es qui facis omnia in
finitum profunda de arcibus. et producis
in luce umbra morte. Tu es dñe qui mult
p̄nas p̄nas et p̄nas can. et subuersas in
integri restituis. Tu immittis cor p̄cipū
populi terre. et decipis eos ut frustra iacēt
per inuā. Tu facis eos palpare quasi in se
nebulas. et nō in luce. et erant facis con qua
si obnos. Tu solus es oīpotens. Tu solus
omne bonū. Tu solus omni facis. Tu sol⁹
nostri corda filiorum hoim. Tu solus reipm
p̄m dñe. Tu es qui facis omnia in
finitum arcas res de nibilo. Tu solus in uisū
ti operans. Tu solus stabilis monens das
cuncta moueri. Tu solus ex auctoritate mis
seris fons. Tu solus de qualibet creatura
facis quod uis. Tu solus uolūntē hominis
cogere potes. Tu solus potes effecere arce
illabi. Tu solus potes p̄nā dimuere. Tu
solus potes gratiā infundere. Tu solus po
tes in igne perpetuo corpus feruare. Tu es
corā quo nullus ē infernus et nullū est ope
rimentū perditum. Tu extendis aquilonē
super uentū. et appendas terrā sup nibilum
Tu ligas aquas in nubibus ut non erūpāt

pariter deorsū. Tu desines uentū soli uis et
expādis super illud nebulā uis. Tu dñe tu
uini arcundedisti aquis uisq̄ dñi firmatur
lux et tenebat. Tu es ad cuncta uini colū
p̄m celi contemiscūt et pauēt. Tu es i cō
finitudine maria cōgregata sunt repente. et
p̄m dñe. Tu es qui facis omnia in
finitum celos ornant. et obsecrācē manu
nas educas ē solubet totus uis. Tu es dñe
excitus in fortitudine tua et nullus est tibi
p̄m dñe. Tu es qui facis omnia in
finitum legibitoribus. Tu es cunctis mi
nistris amonij inestmabiles. Tu aucto
rillas p̄nas. et effundis ymbres ad instar
gurgiti qui de nubib⁹ fluit qui p̄tergūt
runcas de super. Tu si uolueris excedere nu
bes quasi temonū tuū et fulgoran lumine
uo de super quocq̄ cardines mano operen
Tu das cōmūas mortalibus. Tu dñe
in manibus tuis abscondis lucē. et p̄cipis
et ut natus adueniat omnia de eo am
eo nō q̄ possessio tua sit et ad eam possit o
fender. Tu sup omnia celos cōsideras et lu
men tuū super terminos terre. Tu posuisti
fundamenta terre et eius mēlora. Tu re
disti super eā ligneam et bases eius cōsolis
dasti. Tu es qui laudent astra matutina. et
autq̄ nebulā filij dei. Tu posuisti hostijs
mare circūdans illud terminis tuis. posuisti
uicē et hostijs. et dixisti tunc uisq̄ uenies
et nō p̄cedes amplius. et hoc cōfringes in
mentis fluctus meos. Tu ostendisti aurore
locū suū. Tu fecisti aurorā et solē. Tu cōcul
fisti quercus terre et exauisti impios et ca.
Tu ingressus es p̄fundum maris et in nos
missus abissi decubilesti. Tu es qui ap̄e
fuit p̄m dñe et hostijs tenebrosa uisisti
Tu dñe cōsideras latitudinē terre. Tu nosti
in qua uia habitat lux et tenebrarū quis sit
locus. ut dicas unumquodq̄ ad terminos
suos. et intelligas seminas bon⁹ nas. Tu
facis q̄ nascuntur sunt homines et numerū die
rum eorū nosti. Tu ingressus es thesauros
maris. et thesauros gradibus aspexisti. que
preparasti in ip̄s hostijs i tunc pugne et belli
Tu facis p̄ quā uia sp̄ngit lux et tenebrarū cō
super terrā. Tu dñe decidisti uehemētissimā
ymbra aurum et uia sonitus tonitru uisisti
eret super terrā absq̄ homine in deserto. ubi
nullus mortalium cōmota ē ut impleat in
Tu es pluuie pater. Tu gēis fillos roris

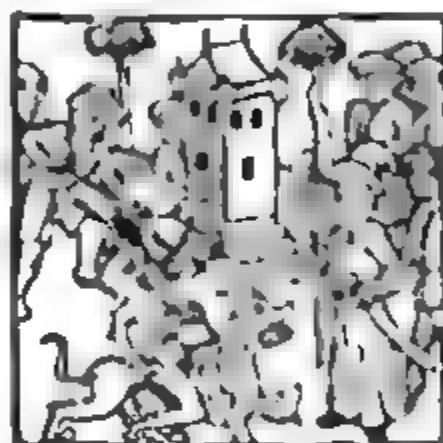
Prohemium

a te egredietur glacies et confluunt gelu de celo.
 Tu inducas aquas i similitudine lapidis:
 et super ice abissi costringas. Tu es qui con-
 iungere potes micantes stellas phadco. et ge-
 neri arum potes dissipare. Tu pilas lu-
 asferis in ipse suo et vesperu super filios terre
 nos rocas et in ictra. Tu numeras multitu-
 dine stellas et oibus eis noia vocas. Tu
 dimisus es altitudine cel: latitudin: terre
 et profundu abissi. Tu dñs numeras are-
 na mare et pluvie guttas et dies sciat. Tu
 numeras fulgura et vadit et reuertens des-
 cendit nobis assidue. Tu posuisti in visceribus
 hois sapientia. Tu dedisti gallo intelligen-
 tiam. Tu ostendis celoy dñem et conseruam
 orbem. Tu es qui in terra costringebas. Tu es dñs q
 mensas es pugilo aquas: et celos palmo
 terre et libras in pōdere mōes et colles
 in itera. Tu fecisti celū et terrā cū omni or-
 natu eorū. Tu ois in numero pōdere et mēs-
 sure disposuisti. Tu es quē celū et celū celoy
 sapere nequunt. Tu es omnipotens sup ois
 opera tua terribilis dñs et magnus rebe-
 menter et mirabilis potens tua. quia h̄ so-
 ludo quicquē robustissimus es. Tu dñs si
 subueris ois vel in vniū coartans a
 nullo contradicere nec quis dicere poterit
 auris facio. Tu si destruxeris nemo est qui
 cōfiteri: si inclusens bonum nemo est
 aperat. Tu dñs si cōmueris aquas
 siccabunt. et si emiseris eas subuertēt terrā.
 Tu es dñs apud quē est formido cuius ne
 resistere nemo pōt. et sub quo cūctantur qui
 possāt orbis. Tu es cui nulla nullo assidue
 Tu es ante cuius aspectū tremū. filij. nulla
 sunt arbanzātes in orbano suo. Tu es dñs
 cuius ibonū turba magna quā dimittas
 reuocato possit grāo agi. Tu vix a mortis
 habes potestātē Tu es dñs quē laudat ois
 mikas celestis exercitus et omnis creatura
 Tu es maior omni laude. Tu es dñs cuius
 immensa est et inuicibilis misericordia
 promissionis nec. qm̄ in dñe altissimus sup
 omnem terrā longanimitas et multū miseri-
 cordie et pietatis sup malicias hoim Tu vis
 ois homines saluos fieri. et in agnitiones
 veniens venire. Tu es qui in rebus peris

pus etis summa gratia fecisti. ois propter
 salutē humani generis qd̄ nulla caritate
 legisti nullū filiū tuū vniūcūm etiam aliter
 humanatū. quē verū dñs et hoim cōfite-
 mur. factus nūc obediēs vsq; ad mortē et
 as ve non redimeretis peccato. Decē fides
 nostra. Decipulam nra. Dec vira nra. Tu
 spes beatitudinis nostre sumas qd̄ celū et ter-
 ra. Sed o altissime dñs nūc hoc p̄sentē la-
 bys quoy cor longe ē a te. Alij nūc cur-
 da sunt heretici et peruersi xpiani. Alij sunt
 nidoi. Alij sarneni. Alij vera dyaboli. De
 artoe hereticoz nullus ē q̄ uigat. intrane-
 runt dñe grege tuum lupi rapaces. qd̄ pau-
 sunt pastores multi mercenarij. et quia mer-
 cenarij sunt non ē eis cura de ouibus suis
 pascēdis s̄ rōndēdis. Quidē cū lupos ven-
 entes et fugiūt. Quidē a iura et non ē q̄ sub-
 leuet perit quia et nō est q̄ adiuuet. De per-
 uisio h̄ dñs blasphemantibus nomen iūi et
 maudia crudeli laetiter faciebant mēdē
 bus suis nullus ē vt p̄uimū qui recogit
 qd̄ munera eoz cōcreauerūt oculos iudicū.
 et p̄sidentium in dero et p̄pio. s̄ et adfona
 dñoy iudicū obliuioni dōta sunt. P̄dica-
 tores sui h̄ paua clamāt s̄ auctore nra an-
 diti auctore. et ad fabulas p̄uictur. Im-
 pletū est dñe verbū in p̄dicatoris ep̄m.
 Antē nūc p̄p̄s cū sanas doctriā non sūti-
 nebat. Dec vclud qd̄ daz querelā dñe et p̄t
 diligentiū te mūo ante ibonū tuū et agm
 os fontes lacrimay emittit cor meū. qd̄ ne-
 minē video cōsolatōē gentiū. et scit ne-
 minē zelatōē nec fides catholice sp̄saliari
 hac misera bispania. in qua sicut in fine mō-
 di sita ē sic in ea congregatē sunt om̄s scē-
 mox uniusq; genitū. Inimicus ē hereticus. In-
 micus iudeus. Inimicus sarracenus. In-
 micus dyabolus. Cogitū ergo dñe deus
 meus propter gloriā et bonorē ac sanā si-
 det catholice. et i remissionē delictoy meoy
 bunc libū scribere que fortissimū fides nois
 incūq; intellectū me mactatū cōmendo. et
 sic om̄i sp̄sidoibus bonis ac illuminare de
 lictis ad cōsolationem reducam. et p̄o de

De amittenda oratione fidei

seditione huc sanauissime fidei. In quo quod
 quod benedicti inueniat nobis inuoluta quo
 esse boni est. Et quid vere nunc? cuncte in
 nam fuerit benedicti peto exercitose in omni
 bus me submittens determinatōe eadem et
 aboler me immaculare spōse. Eumē in mo
 noicp fidamēto nūc expugnabilis fossa
 diu verbi passus est. Tunc fortitudine a
 face iuncti pō. h. Et pōmē figura pugne
 in qua fossilium quod tōmū an a? omni
 et armatura defertur primo libro. Deven
 foditōe huc per tōmū fossilium pōtōtes
 defertur secundo. Fidei vero signati vela
 ti et ambrosio vincti defertur tunc. Per
 li fametione et pōmēto defertur quarto
 homines vero ab anglicis pōmēto defertur
 octavo libro.

3nqre libet p^{er}u^m in quo cōmentur trop
omnib^{us} p^{er}u^m

Tertius codo in presenti
libro quinque erunt p[ar]tes
libri quasi quinque naves
fuerint sicut i[n] armamentis
his. Primus erit de vera
p[ro]p[ri]a militum armatura et de
fide et virtute excellens. Secundu[m] erit de be-
llo falso et p[ro]p[ri]ationu[m] et hereticoru[m] contra ca[usa] et
eoru[m] p[ro]p[ri]atione. Tertius erit de bello iusto et i-
usto contra ca[usa] et eoru[m] crudelitatibus et malicia.
Quartu[m] erit de bello farraginosu[m] p[ro]p[ri]a ca[usa] et
de eoru[m] et sue legis immixtione. Quintu[m] erit de
bello hybido et contra ca[usa] et de p[ro]p[ri]atione v[er]i-
tatis et malicia. Circa p[ri]ma lib[er]i tres
erunt p[ri]ncipales s[ub]divisio[n]es. Prima erit de

gründungszeit des Vereins in der Zeit der
gründungszeit des Vereins in der Zeit der
gründungszeit des Vereins in der Zeit der

De semnatura comună fidelei și generale.

e Inca pumil phideradem qd est
o armatura fidelium in generali
hac est sententia fidelium armis p qd p
benedicere scatur apostolu ad Epb. vi. c.
Cum spiritus facto illustrat docuit quales si
fidelis debet armari in qd vult p
pauie sex armorum gna quoru qnq sunt ad re
sistendum vno ad impetum d i. vestis
Primo armatura est studiu pcedere. Seco
est virtus iusticie. Tercio est crepia sanctoia.
Quarto armatura e forma fidei. Quinto e ga
les spec. Sexto e gladii verbi dei. De prima
armatura docet aplos stare suorum libens
vestros in puate bacinorum fidelis co
tra hoste familiaris qd oia lumen de qua
br iob. xl. formido ei? in lumbis eius quo
ma i eis est vis generosa. Et debet fidelis
vesti sine macula hac armatura accingi zona
iusticie. Pro debet accingi zona pellicea.
q est memento carnis. hac accinga fit re
bates baptis et beate. Secundo debet ac
cingi zona iusticie q est virtus iusticie
de qua dicit ysa. x. Erat iusticia singulis
bonu ei? Tercio debet accingi zona formidinis
ut primo monb? vultet resistere de q dicit
paulus i cor. x. Et debet accingi zona
humilitatis. Quarto debet accingi zona humi
litate. Hoc e libeo quo domini? accingit las
ut pedes discipuloy suoru. Quinto debet fi
delis accingi zona veritatis q angelus p
missionis. Mar. ix. sunt euageli qui sece
struunt p pte regni celo. Cum hac quita
pudicicia de qua dicit ysa. x. Erat iusticia
singulis bonu ei? De hac armatura i i cor.
x. Et debet accingi zona humilitatis. Quarto
debet accingi zona humilitatis. Hoc e libeo
quo domini? accingit las ut pedes discipuloy
suoru. Quinto debet fidelis accingi zona
veritatis q angelus p missionis. Mar. ix. sunt
euageli qui secestruunt p pte regni celo. Cum
hac quita pudicicia de qua dicit ysa. x. Erat
iusticia singulis bonu ei? De hac armatura i
i cor. x. Et debet accingi zona humilitatis.

Fiber primus.

Secundo est iusticia in corde per compassionem
iob. xxx. compassio habet aia mea pauperi. Est ter
tio iusticia in corde puritatem dimissionem
Matth. vi. Si dimiseritis hominibus peccata eorum
dimittetur vobis peccata vestra. Est etiam iusticia in ore. tripliciter. primo
per verbum correctionis. Eccl. xix. Corripce pu
erum aequa correctione. Secundo est iusticia in
ore per consilium puritatis. xxvij. vengueto in
varie odorebus delectant cor. et bonus homo
et consilium aia dulcoratur. Est tertio iusticia in
ore per firmitatem orationis. Iam in ore boni
nunc ut saluamini. Est quarto iusticia in ma
nu id est in opere et iustificet. primo per bonum
puritatis. xxvij. bonum homo dilatat manum
et ante peccata per spem et facit. Est apud
bonum datus impendibilis. Secundo est iusticia in
manu per munus deuotio. xxij. fructus obsequii
vultus quo indiget modali ut benedicti nra
domini deus in omni opere tuo. Tertio est ius
ticia in manu in opere per auxilium. id est
per per gratiam. et tunc in ore et in manu
et in nouo gradus iusticie. scilicet in corde. tres in
ore. tres in opere. sunt quasi quedam annuli foris
sunt quibus torcia in hac premuntur vellos bu
bulo monito docet ornari. torcia iusticie: De
tercia armatura que est sanctorum exempla. Alius
subiungit ea. corde. Et calcanti pedes in ipsa
ratione euangelij pacis. Dicunt autem sanctorum
exempla calcametera. quia hijs munimur fideles
per affectum eternorum. Quatuor autem faci
untur. primo per sanctorum exempla. secundo
per sanctorum et iust. Sic et bonum exemplum de
sanctis et per suum libidinis. Unum domum
hinc hinc. x. Sic dedit vobis puluerem calcandi
super pedes vestros et modum vobis nocuit. Et per
per. lxxx. Super aspidem et basiliscum et
calceamentum velat a puluere. sic et sanctorum
exempla velat a puluere vane glorie hinc lau
da nuntiare per sanctos et per sanctos et per
um a nuditate. Tertio valet calcamentum ad
calcationem. Sic sanctorum exempla calcant
affectum nostrum erga deum et per omnia diligendum
Unde et qui edunt agni pascent tuborum et
calcanti quo. m. Quarto valet calcamentum
ad calcationem. per sanctos et per sanctos et per
nos decore minimum. vii cantu. v. Quia pul
vis sunt gressus nui in calcamentis filia po

digitis nudis viti. Bandalia istius rapuerunt
 oculos eius. i. excaverunt oculos holofers
 mo p r u intelligit dyabolus. inde ē qd san
 ctus p r u aure et gēnis et buenis co
 soubus adornatur. pro memoria predicta
 rum p pectati calciamēti dyabolus iste. acfē
 dit velat calcifacit calcinus ornatur. De armatu
 ra p r u viti an dyabolus ca. codex
 incantationis. Est enī sanū manguilū hoc
 in bz substantiā. i. acientē carnē et animam
 et pinguit extra. ita ac caro p p r extēsa fuerit
 ligno ducto ibere. n. Exire minimum hū
 gni in panē eius. Picura est effusio sanguis
 p diuersos ptes corpore ysa. lxxij. Quare
 rubet est in dūmētiā nūā. Hoc factum dicit
 gēn a fuitis quia ibi est cor hominis p r
 uerbu. iij. Qui cūctis dē fēna vōt iupit
 et cetera. itemoz. iij. Dabis eis sciam eoy
 dus laborē nūm. Hoc scito mūnūnt fides
 lca p r rēla dyabolū. Tā scribitur ab aplo
 In quo possitis omnia iela nēssitū ignea
 extinguere nēq ē caro. nequios ē mūdus s
 nequissimus dyabolus. Dicuntur autē iō
 pramēti dyabolū iela ppter subū hancm.
 gēn. iij. Scipōs erat collidit cūcti a diant
 bus temē. Dicitur ignea succēssione. vi. i
 li. alius quo p r rā ardere facit. p r rā
 cōmēla deficiū in que dyabolus toto con
 mēte in nōstis mētibz mēndit accēdere.
 p r rā. Ecce ego creau fabū flantē i igne
 p r rā. Dign igitur opponenda est fides q
 auro ysa inuisibilia cōp r rā. et habet
 hanc rēp r rā p r rā. vñ scia conit a
 Nō aū ignoiam? cognationes eius. Et ē
 p r rā gēna vnde et dicitur ros marium?
 ē i dco f r rā tēmp r rā nōmē q n gūg. vñ
 ed. lxxij. Ros obtians ad ardore vāment
 b r rā efficit cū. Dequira armatura q
 est galca sp r. addit ap lū in m. rōdem. Et
 galcā saluto nōsumus. Hac armatura nūp
 mūntur fides contra p r rā b r rā mūndi.
 qui enī sperat cēna b r rā cōm p r rā rē
 p r rā. vñ ysa. iij. Qui sperant in dōm
 nō mutabunt fortitudinem vñ hūc fozos in
 sp r rā b r rā affluēt p r rā vñ a quālibet
 p r rā et b r rā b r rā b r rā b r rā b r rā b r rā
 iela caput p r rā g r rā quia sp r rā cēmonum ab
 adu r rā b r rā b r rā mēte dē f r rā b r rā b r rā

De auctoritate omnium fidelium

[illegible]

spiritus et spiritus dicitur ipsum. vñ. greg. Nisi in
me sit spiritus qui docet lingua docere
iuanu laborat. ps. dabit vocem suam
virtuti. Et quis veni predicatore in bello spi-
ritu singulari finis belli gerit et nimis
se in ecclesia dei. ideo habet armatura
tutum in generali. de predicatorum armatura
in sequen consideratione singulariter est
ordinandum.

De semnatura vorbii producătorilor nu înseamnă

¶ Tercia secundum considerationem
huius primi libri quod vera amittatur
multumque ad contemplandum predicti
alios amicos et ad omnia incedenda consistit
in predicatione verbi dei quod est quasi ignis in
dico et quasi malleus conterens petras. Tercia
vero ideo ut predicatorum euangelii predicationem
bellum secum possint intrare cum spe victorie
obtinende quatenus debet diligenter atten
dere. in quibus consistit totum amittatur. Primum
quid est predicationem. Secundum qualis debet esse
predicationem. Tercium autem profectus predicationem. Quarta
item qualis debet esse predicator. Ad primum
respondet Alanus quod predicationem est manifestatio
et publica morum instructio et fides et bonum
informandi de veritate et rationis forma et eius
motu et fonte per dicens. Manifestatio debet esse
predicationem quia in manifestis proponenda est. vii
propter autem dicitur. et quod dico vobis in aures pre
dicare super terram. Si enim occultus effectus predi
cationis suspiciosus effectus fuit laudis declarabit
in tertia consideratione huius primi libri. viii
mo talis predicationem videretur redolere hereti
ca dogmata. In conspectibus enim suis la
tentem predicationem hereticum facilius illos de
cipiant. Publica debet esse quia non vni
pluribus proponenda. si enim vni pro
ponatur non est predicationem sed doctrina
Deest enim differentia inter predicationem
et doctrinam. quia predicationem est illa instru
ctio que pluribus fit et in manifestis et ad mo
rum instructio. Doctrina vero que pluribus
vel vni fit ad hoc eruditionem. Per hoc quod se
quitur instructio morum et fides infirmant
que partes theologice. vna rationalis quod ad
minorem sciens profectum. alia moralis quod
ad maiorem. et ad contemplandum predicti. et ad
alios amicos et ad omnia incedenda consistit. quod a
gradatim per instructionem et contemplationem morum et

De auctoritate ordinis adhibenda

noctis. quia qui fecerit et docuerit beatus
erit vocabitur in regno celorum. Math. v.
Sed est etiam per hoc sacramentum ut ipse in quod
docet. cum tempore sit doctor si alius redarguit
eum ut carbo ait. Tercio cōdicio p̄dicationis
affirmatus est qd sit beatus unde ad corinth.
quod dicitur ap. 1. in ecclesia verba quibz
beatus magis loquitur. i. pauca sentis meo. i. ut in
intellectu et ab alijs intelligat et sic totum instrum
entum qd p. multa verborum in lingua. i. qd mas
simam verborum copiam sine bonis modi inel
lectum. Secūdo autem qd ap̄lus specialiter se
dicat hic velle loqui quibz verba qd p̄dica
tione audire debet an illi ut quibz p̄cedit
da. agenda. mēda. nūcēda et sperēda. qz p̄
dicatio debet de his que p̄cedit ad fides. et
sic habetur p̄mū. et de his que p̄cedit ad
morē et sic habet alia quatuor. i. vincta
et vna pena et gloria. Et qz ista debet p̄
dicari cu beatus sit sermone. Ideo dicit ap
p̄tholus quibz verba. i. pauca. Simile do
ctrinē tradit p̄dicationibz p̄ter noster seras
p̄bē. breuē. i. dūcēs in regula. Monio quos
qd et carborū fratres meos ut in p̄dicatione
me quā faciunt sint exornata et casta coen
diquāda ad utilitatē et edificationē populū
discipulādo eis vna et vnum penā et glo
riā cum beatus sit sermone qd verbum abbe
natiū fecit vna superiorem. exēplū bene po
nitur in libro de vita et moribz ap̄lores ubi
dicunt qd sermo cōtinuus est quidā corā ele
pando et longū egit sermone et rectus effe
ctus. Alexander autē n̄ ē laudabil p̄dicatio q̄
nima p̄dicatio vires afficit. sed vna pos
sibilium emendat cōmēdabiliū ponit
ponatur locibi. Et quibz oibz dare p̄ter
omnes velut effe p̄dicatio manglica.

etiam nolentibus audire potest moni-
gela predicatio.

¶ **E**t ipso tempore fecit confidens
ma et in p[ar]te p[re]dicatio[n]is. Et
dicitur q[uo]d eu[an]gelica p[re]dicatio n[on] so-
lum p[ro]desti uolentib[us] audire, sed etia[m] uol[en]-
t[ibus] n[on] audire. Et t[em]p[or]e ad it[er]um mi-
p[re]dicat[ur] uerbu[m] in ista op[or]tune ip[s]i[us] argue-
obscure in p[ar]te in o[mn]i p[ar]te et doct[ri]na.
Ergo enim temp[us] cu[m] et fana doct[ri]na n[on] s[un]t
fluebat ad sua desideria conuertebant sibi
magistros p[re]dicato[n]is ambo, et a ueritate

quidē auditum aduerrent ad fabulas oues
pueritiae Quod exponēdo nicola^o dicit hūm
atque pueritiae uerbum. i. euangelicū. infla
stant facies hoc oportune. i. illis qui desit
runt audire oportune. i. etiam illis qui acci
pitis et auditis. et alio modo est ita pueri et
magistrus sicut dicit. Aug⁹. ne sermo audierit
de predicationem sancti Ambrosii et amosi
runt mones et non ex uoluntate. Cūq; inter
rem q̄ pulchre doceret inuenit mirantē q̄
uerū dicebat et sic cōuersus ad fidē multus
profecit in ecclesia dei. Argue peccantes ex
ignorantia. obsecra peccantes ex infirmitate
ut abstineat propere uenerunt rei sacre
passionis eius in baptismate cōsecrare in
aripa uerborum uirtus peccantes et omni mali
sua in omni paciencia ad repugnantem et bo
nitate ad recipientes ipsos diligenter instru
endo. Et subditur ratio predicare monitione
dicens. Erat enim tempus cum sanam doc
trinam non sustinerēt. quasi dicat propter
hoc instandum est doctrine ueritatis quan
diu sunt aliqui nolentes audire et amequā
ueniat tempus in quo sana doctrina nō sus
tineri ebitur sed secūdu sua desideria conciteri
uebunt sicut magistros loquentes sibi aliū
modo placentis prunice auribus. i. des
iderantes audire ab istis doctoribus et a ue
ritate quadam. a doctoribus ueritatem au
ditum auertere reputantes eorum doctrinā
uirtus dura. sicut iobis. vi. Exercent aliqui
de sermone cristi durus est hic sermo et quis
pōt eū audire. ad famulas autem conueni
tur i. ad doctrinam humanitatis conuocem
et ueritate caritatem. Ex quibus clare patet
quibus predicatio est fienda et quibus pro
dict.

Qualifying robot effc predicate.

¶ Tercia quarta et vltima huius se-
cunde considerationis notandum
est qualis debet esse predicator. Ad
hoc responderetur dupliciter. primo in gene-
rali. secundo in speciali. De primo dico qd
predicator in generali requiritur quod sit qd virtus pred-
icatoris in tali modo qd per se non debet de-
ficiente ceteris uitiis necesse est affirmare per
testamentum enim per os hominis. dicitur.
predicatores enim sunt organum ueritatis
et aliquando subtrahitur sermo pro culpa

Tibet prima.

fratres historice ubi dicitur quod cum sancti pres-
biteri et diaconi. quatuor uirum confiteantur. cum
episcopus mouebat in diuina mensa quod scibat
incomprehensibiliter conueniens ad audiendum
non posset philosophus conuolui a quo quod
non confiteantur. sed cum dicerent ante obitum
quodbus occurrebat ubi magis putaret
obsequium uelut agnus habere. laboraret. quod
dicitur quidam ex confessoribus uir simplex et mi-
bil aliud sciens nisi Iesum et hunc crucifi-
xum proposuit se posse cum presbitero conuolui. quod
uidentes illi qui mouerant eius suspitionem
noluerunt pati ne uisus haberetur sanctus sim-
plicissimus. Ille tamen postulat mouens sermo
non ad ditionem. In nomine ihesu christi philoso-
phe audi que uera sunt. Deus unus est qui se-
cit omnia et creauit virtute uerbi sui. hoc
dicit et sapientia quam nos dicimus caro. factus
est et filius uerus est. et per passionem suam
nos a morte liberauit et resurrectionis sue no-
bis uitam eternam promissit que expectamus
in uicem omnium. Et ecce ita philosophus. Ne ti-
bi elut non quod ulli contradicens sermonem
didicisset ita obfuscatius uirtute uerborum
ac minus ad oia hoc solum potuit respondere
ita sibi uidetur nec aliquid posse et magis uer-
um. Cui scire. si hoc ita uerum fuisse et se-
quare me. et hunc fidei signaculum suscipe
Et conuersus philosophus ad homines ait
Huiusmodi uerum eruditum uerbo meum res
gestum est uerbo uerbo opposui. et que in
obscuro uideri arte subuocari ubi uero pro-
fiteri uerum. si hoc ita uerum fuisse et se-
quare me. nec aduersari homo deo
fieri in his que dicuntur credat spiritum
ait hunc sententiam in quo hominis est deus. et ita
philosophus spiritum effectus est. et tunc
et uere perfectio maris effectus in
his. propter quod ait dominus. Etsi. xxi. Super
montem euersum ascende in qui cum religio

[illegible]

De annis aetate omni nunc festum

[illegible]

De nobilitate et excellentia fidei catholicae

[illegible][illegible]

Discussion

¶ Rurū examē fuit factū per uide-
os quoniam occiderunt xp̄m iudm̄. ex quo ū
differunt ceteros q̄ p̄cedit. ueritas est et
q̄d hinc p̄cipue ē d̄ ceteris q̄d ueritas ē uel
ex his uel ex alijs. ueritas ueritas et ueritas
q̄d ueritas hinc ē q̄d ueritas ueritas ueritas
q̄d ueritas filius dei. ueritas ueritas nō per gratiam
uel per ueritas sed per suā naturā q̄d sua na-
tura est etia. substantia et ueritas est ipsam et
noua essentia substantia et ueritas dei. sunt q̄
est ex eadem natura que maria dicitur ueritas
sunt etia. hinc ueritas hinc ueritas et hinc
tota et examinata q̄d secussit ueritas p̄cipue
fieri et p̄cipue esse q̄d autem. quod per
hinc ueritas ueritas ueritas hinc ueritas hinc
hinc primum examen personale inter ipsum
et sapientem leges iudeorum ueritas inuol-
utus ueritas fuit. quod expende predicando
public non solum in sinagoga iudeorum
in iherosolim et alia ueritas locis et q̄
sunt sed etia in alijs etia q̄d ueritas et
p̄cipue etia ueritas. hinc p̄cipue etia ueritas et
ueritas etia etia etia. hinc ueritas hinc ueritas
hinc ueritas etia ueritas. ex quo quoniam
ueritas etia ueritas etia etia ueritas ueritas
ueritas hinc ueritas ueritas etia quoniam
ueritas ueritas. Disputando etia in
sinagoga ueritas quoniam ueritas etia ueritas
ueritas etia ueritas etia ueritas etia ueritas

De amicitia omnium fidelium

Secundum quatuor.

¶ **C**onversus ad amicitiam sunt isti
omnes veritas in secundo examine
post mortem suam quando in
dei videtur quod christum sic converter
si de iudicio sicut de gentibus attestabatur pl
ad doctrinam ibi quod moysi communem in mul
tis consilio et habuit plurimum consilium nū
quod poterit illi facere quod apostoli non predi
caverunt in eius nomine a quibus audierunt quod
magis docuerunt erat obedire deo qui eis
mādam predicare quod hominibus māda
ntibus contrariari. et quod sub celo non esset
datum aliud nomen in quo speraret ho
mo saluum fieri nisi in nomine ihu christi. quod
ipsi non possent non manifestare veritatem
quod dicitur. *Deus est in nobis et in vobis*
mōibus apostolorum quos prius cognove
runt homines yudeos et laycos. Postquam
hauerunt quod non proficiat in suis publicis
mandatis. ordinaverunt unum subilem meo
quodammodo. id est que videbantur sine rōabilis
quod multi de suis moribus receperunt sicut
baptismū. non ex hoc sine quod christum iteli
gerunt quod ipsi habebant bonū zelū et officio
cum ad fidem christi ihu Deo vocat scriptura
secundo apostolos sine decernente aposto
los qui dicitur. *non per unum sed per multos*
more intraverunt in ecclesia ad promittentes
libertatem christianorum per doctrinam ihu christi. hi
hereticorum dō servavit legis moysi cum in
gram ferre non poterunt nec ipsi nec prece eor
um. *ipsi enim sunt apostoli* et cum magis et
magis retribuit magis istam in lege et vire
sunt in consuetudine phariseorum magnam
famamque habuerunt. *Inter istos magis et magis*
maior illius qua poterunt videri. quod
tunc dicitur. *quod magis et magis* sunt quod
magis arguebant per prophetam esse impossibile. quod
christum et similes quod alii et ceteri. *magis et magis*
magis dominus et servus essent una res. et
sic quod deus et homo non poterat esse una persona
filio marie. plus credentes verba christi quod omnia
sua argumenta. vbi sunt alia istius magis
prōda quod videndo quod ex quo non poterat fas
cere quod christum non obsecraret legem gratie quod est
euangelii lex. dūcō quod lex data per moysen
equa erat lex dō multū laboraverunt ut serva
rent ab obsecratione sine infirmis et aliquos rē
per christum fuerunt quod multi eius de maiori

christianis et rectioribus aliorum in parte eis
cōsentiebant non antedecendo cibos qui per moysen
defendebantur. et sic erant vāci exēpla
gentibus committis similia facere sicut si illud
per eorum salutem esset necessarium. Sed facta de
claratione quod servavit vnius legis p̄dicatione
obsecrationi aliter. et quod lex data per moysen
qui erat servus dei non potest ad gram legis dō
per dñm suū. sed quod est ei subiecta et cum lex
moysi esset figura. finis quod cum dei adiutorio
clarabitur in alio passu. quod habita veritate si
gratia per christum dō. *magis et magis* quod
non iudeorum non potuit prevalere. quod solūmodo
cū hac veritate quod filius marie est verus filius
dei cessaverunt omnia cōsilia maledicta magis op
te prohibentes et disputantes quibus vbi
sunt iudei. propter multa vācia. propterea ex to
tis cōfusi. videntes quod cum rōe non poterant pre
valere. vbi fuerat vbi fuerat vbi fuerat. quod
aliquis dicit et bonum consilium quod et non
audat cum. licentia cum de homo sua vel
expellit cum per vim. Sic fecerunt iudei cum
apostolis. quod nolentes eos audire in synago
gia suo licentiauerunt eos extra terram su
am. et sic parit veritas examina quod postquam
christus ascendit ad celos iudei infirmos. et
tra suos discipulos quos non poterat cōmi
nare verbis. non dimittentes eos predicare
in sua synagoga propter hoc eorum doctrina
semper magis et magis acrius perducens
sunt gentilibus.

Tercium examen.

¶ **A**ccessit huic examini aliud totius
examen et multo maius. tempore
agribus contra discipulos christi
quorum cum iudicio vna sola erat principa
lis doctrina. *magis et magis* quod magis et magis
eos in lege et prophetis iam viderat. sed quod
interfecerant cum maiores eorum videndo
se dominos si confiterentur quod ipse esset fili
us mellias. suus rex suus dominus. restim
erunt quatinus poterunt faciendo illud
quod erat peius pro eis. nolentes audire
eos qui de hoc loquebantur. sic quod sua pro
pria voluntate manserunt semper in occu
patione. propter quod cum accūs non sit dignus
magno regimine expulsi de civitate iherusa
lem. perdidit dominum quod pa
mo habebant. vbiamque sint longi subiecti

bus persecutoribus ut cōter ossa ipsi necesse
perit martiriū plenius debet scirentur eorū
In quoniam tēpore et dūcens sequētib⁹ q̄
paucos dicit. si dico centū mille xpianos p
cōfessione veritatis quā tractem? sed ibeluz
grillū filii mōre esse verū dūm volūtate
ipsū se offerēdo cū magnis tormētis fac
tū mōtus. Et nū dicit paucū si dico unū m
tionē gentiliū vidēdo firmitatē martirū ei
cto tēpore recepisse baptisimū et p̄būsus fuit
vālis factos esse veros xpianos q̄ non so
lū accidit rōne in grecia in ytalīa in parti
bus occidentis sed etiā in toto mūdo impe
ratoribus illius xpī cōtribus dñis totius
mundi. et si in aliquibus regionibus erant
paucos dicit ipse p̄būsus fuit
tra xpianos similes persecutores. Specialis
et de his q̄ dicitur q̄ dicitur q̄ dicitur
de arabia et de persia qui sunt p̄būsus
habitus persecutores q̄ dicitur q̄ dicitur
tunc q̄ plūmū gloriosi martires sancti quo
rum iūstissimos viderē q̄ sunt cristiani cele
beat ecclesia. vñ mūltū principum et specia
lī et imp̄atorū et aliorū mūltos q̄ dicitur q̄ dicitur
aurebunt predictā sanctam veritatem. sed q̄
per suas tormēta eam fortificabāt multipli
citer iūstissimos eādem cōfessione. Aliquo
tēpore exequere suas ordinationes crudeles
et mandata in cristiano. Iste tēpore perfec
toris tyrannorum fuit maximū examen ve
ritatis quā ego p̄būsus et omēs sui fideles
scilicet ibelūm filium mōre esse verū filium dei
Istū tēpore examen in tanta cōfirmatiōe
profuit huic veritati q̄ destructio templis
ydelorum fuerunt in toto mūdo edificare
solennes ecclesie. In quibus cum magna
laudibus ymnis et singularibus canticis
sep̄am bonis dicit publice cōfite ē predicta
veritas. Cōtribus assignatis salario de
publico sufficiat et mūltū honorabili spe
cialiter in ecclesijs cathedralibus. et sic patet
maximū examen. in quo explicatur vniuersi
tum q̄ omnes principes mundi non potue
runt extinguere lucem predictę veritatis. De
us per eos monem plūmū q̄ centū mūltis
martiribus et q̄ illo tēpore fuerunt cōs
uersi ad fidem plures: quam vniū nullo
gentilium.

Quoniam dicitur

Unū xpianū iam fuissent in pace et in
quillitate ad fidem p̄būsus et sic cessan
te persecutione gentiliū cōtra eos ex inter se
incipis natū est quantū examen q̄ predictā
veritatē scilicet ibelūm filium mōre esse verū deū
ap̄urauit vsq̄ ad vltimū punctū. Hoc perse
cutōe cōtra periculosissima q̄ est inter eos
qui sunt eiusdem domus q̄ plūmū magi
stratos qui erant de principalibus ecclesie pa
triarche. archiep̄i. ep̄iscopi. p̄būsus. et bya
coni et nō minus laici. cū multis et magnis
argumentis noui et veteris testamēti quod
gentiles facere non poterūt q̄ nesciebāt nec
iudei allegabant cōtra xpianos: q̄ cōfite
do predictā veritatē stabant in magno cre
de ex quo ipsa non approbat per scripturam
et cōtra q̄ dicitur q̄ dicitur q̄ dicitur
eos passus eiusdē scdm q̄ ipsi exponebant
qui videbantur contrariū dicere. quod nō rā
siones et argumēta etiā multos doctores
rethoricos in p̄p̄betia et metaphisica
fundamentum et in theologia perfectissimorū
et amplius predicta veritas ap̄uraret facta
habemus scripta in tanta habundantia q̄
omnes q̄ dicitur q̄ dicitur q̄ dicitur
tra eandem faciunt persuasivū volumen et
pariam emp̄iam. Sic q̄ per apparentiā
corū dicta veritas q̄ nūm ad studiosos in
de dei sit nec in p̄p̄betia parte obscurata. q̄
per scriptum quilibet xpianūq̄ infidelis
posset videre si vellet attendere etiam paruo
tēpore cū p̄us intutione cognoscendi ve
ritatem et ea cognita amare eam et amādo
cōfirmando se illi et defendere eam. hoc vi
do in omnibus nationibus mundi et inter
omnes sapientes scientiarū cōstāte appo
bit q̄ dicitur q̄ dicitur q̄ dicitur
possibilia que examinata diligenti studio
inueniantur vera et multum necessaria et p
contrariū de alijs vniū. Et quia dicitur q̄
amen altissimam veritatem eleuatur
q̄ plūmū clarissimū intellectus bonitatis
et exalta parte quo ad cognitionem veram
illam multum profuit voluntates pure et
bonam affectionate. et q̄o plus durat mū
lus propter nūmā cōfirmationem exery
dinos veritatis scientiarum plus declarā
tur et cōbēdic ap̄uratur. Et ideo examen
predictę veritatis scilicet q̄ ibelūm filium mōre
est verus filius dei. sicut p̄būsus ap̄ale omnium
et dicitur q̄ dicitur q̄ dicitur
pūmū examen et durabit vsq̄ ad finē mūdi

[illegible]

et dixerunt caput pendit tota sua clamone.
Vnde cum nos facimus etiam sic veritatem
de qua loquimur non in seculum sed in
gratia. ad fortissimam nosse. et tamen carnis
conuicta et quod ipso plus de eis trahit et con
tra cum despicit vel aliquid de tanto ampli
us inuitur dantes punior et fumus fundat
in non possumus predicationem veritatis abscon
dere deo ibi ipso cum scribere debemus fides
de mandatis discipulis suis quod illud quod fuit
et quod audirent in aure. et in abscondito per
mam in domo sua non ponit eam sub modio
vel sub leuo. sed super candelabrum in alto ve
lante videant quod sunt in ea quicunque ingredi
tur in domo sua. Et sic magister veritatis et
propterea locum ubi magister quod ipse
veritas. postquam sunt caput quando interroga
uit eum iudex de beatitudine sua et de discipulis
suis. Ego palam locutus sum mundo. Ego
semper docui in synagoga et in templo quo ac
tueli conuenerunt et in oculis locutus sum.
Tibi. Interroga eos qui audierunt quid lo
cutus sum ipso ecce hi sciunt quid dixerim
ego. In istis verbis ostendit totam fiduciam sue
innocentie quod acceptat contra se totum mun
do et contra omnes homines. Et deinde dicit
eos dedit mandata suis discipulis quod daret
testimonium de fide sua et dicens in iudeis
et iherosolimitis in synagoga et visis ad vltimum
natiuitatem hoc precepit quod receperat a pa
tre non solum in hoc habeat firmum testimonium
quod deo pater prout eum benedictum omnium
fide quod ipse magister veritatis et propterea non in se
culum sed in gratia bonum. sed etiam angelorum minor
et maiorum qui sunt in celo. et consequenter
omnium synagogarum quod angelus sunt subiecti.
propterea ergo quod dicit sunt in his qui nos
et et confitentur. Dixerunt ipse filium mane
esse verum filium dei.

Quoc hies xpi est legi moysi antequam
fuit prom.

**Eandem sententiam E. q. fides contra
ē lege moysi antiquior huc patet. Ad
quod dicitur. Et non erat tunc lex.**

De amicitia criminum fidelium

Primum est quod Abrahā ante legē et ante circumcisiōem iustus fuit et nō tunc in fide nisi merito fides: ut patet. Gen. xxi. Credidit a brāham deo et reposita est ei ad iusticiam. Ite merito fides fuit sibi facta repositio et specialiter illa in semine suo benedicetur omnino gentes. ut ps. Gen. xxi. Sequitur ergo ex his quod fides Christi fuit ipsa lege moysi tempore prior et Christus apostolus hoc speciatim dicit ad gal. iii. et sic. Et sic ab Abraham ad Christum per Isaac et per Iacob et per Moysen et per Christum. Isaac. Iacob. Ioseph. et Moyses. Iste enim et multi alii iusti fuerunt ante legē iustificati. ut ps. iudic. Secundo notandum quod deus promittit abrahāe heredes quatuor. Primo hereditatem suam Isaac. Secundo Isaac. Tercio seminis multiplicationem. Quarto vniuersae gentis benedictionem. Et licet ad legem ista quatuor et promissa fuerint de aliquo sepositi: principaliter tamen deus per multos intelligebat. Primo ergo promittit sibi deus heredes. scilicet Isaac. gen. xv. Sed i hoc principaliter promittit sibi Christum qui pro tanto heres Abrahāe dicitur. quod ex eo sunt omnes descendentes in eius regno. regnat regnat hereditate. Unde gabriel ait de Christo. Regnabit in domo iacob in eternum. luce. i. Secundo promittit sibi benedictionem agalem. unde dicitur chanaā a flumine egypti usque ad flumen eufraatē. ubi supra non quod ipse vnus ille possederit nisi in semine suo. Unde et seminis suo dicitur. Et dabo tibi terrā hanc in hoc autē spiritualiter sibi promittitur spiritualis hereditas. scilicet vniuersa congregatio fidelium tā iudeorum quod gentium. cuius ipse per fidem pater est. Promittit etiam sibi hereditatem glorie qui propter fidem eius sumus abrahāe participatur. Tercio promittit ei seminis multiplicationem sicut stellas celi et sicut arenā maris. Gen. xxi. Boni ergo ex ipso descendunt per Isaac. Iacob sunt sicut stellas. et per Iacob sunt sicut arenā. qui sunt eius semine spiritale et semen dei repositum in quantum eius fide utimur. Sed multi qui ex eo descendunt per israhē et filios zerub et per Esau fuerunt sicut et steriles velut arena maris. sed precipue malis christi. qui si habent fidem abrahāe nomine fidei. tamen eius opibus contradicunt.

Quarto promittit ei deus omnium gen-

tium benedictionem. benedictionem quidem gratis in presentem et glorie in futuro. non quod per eum et quod in se semine per se. sed per semen. nō per quodcūque semine sed per vniuersum quod est Christus non enim in Isaac Iacob. vel Ioseph vel Moyses. David vel Salomone vel in aliquo alio homine posuit hoc iusticiam. in semine suo benedicens omnes gentes. Gen. xxi. quod declarat apostolus ad gal. iii. vniuerso. Abrahāe dicitur sunt promissiones et semini eius non dicit in secundis quasi in multis sed quasi in vno. et semini suo qui est Christus. Tota Abrahāe autē deus non falleret propter eius fidelitatem et annunciam dicit sunt supple a deo merito sic fides repositio loquitur i plurali propter promissiones supradictas. I qua sem glo sum frequenter idem. scilicet omnis benedictio est in Christo. Tunc et semini eius i Christo. non quod ad Christum fieret promissio sed quod ad eum pertinebat. quia per eum promitteretur vniuersa benedictio. et quod illud semine sit Christus et non alius. notatur ex verbis scripturae quod in semine suo benedicens omnes gentes non solum iudei. Unde aut non dicit supple scriptura in secundis quasi in multis quod facit ut si de multis vellet intelligi sed dicit quasi in vno et semini suo qui est Christus. Unde de vno solo vult intelligi. et illud vnum est Christus. Si enim de multis vellet intelligi non diceret. In secundis vniuersa benedictio et de vno et illud semine sit Christus. Unde et illud rectum propter quod dicit actus. et semini suo. Iacob. i. vniuersa. et in presentem et in futurum. Abrahāe merito sic fides. sicut ipse apostolus promittit ad rom. ii. et illa promissio. sicut in ta dū ante legem dationem quod fides Christi promissio processit legem moysi. Et sic ex predicta scriptura. Paulus quasi ex quadam areola aromatum collegit hunc florem pulcherrimum. scilicet quod fides Christi est lege Moysi antiquior.

Quo modo autem est lex Moysi antiquior.

1. Quia antiquior est quod fides Christi fuit ante legem moysi stabilita. Ad autem eius evidentiā duo sunt notanda.

Primo quod in tempore et in loco et in persona a tempore facit promissionis Abrahāe usque ad tempus quo lex Moysi fuit data.

liber Primus

dicere qd deus potest facere qd potenter nō sit
preteritum ē iatū sicut dicere qd de^o ex nubi-
lo facit nūbū quod nullū ē possibile, nec pōt
intelligi quomodo ex nūbulo fiat nūbū. Et
ideo ex quo actus primus obligatiōis in-
transiuit et ille non potest mutari q̄tum ad
volent actum obligatiōis semper efficit vero
Sed qz talis actus sit principaliter p̄pter
ad quod futurum est. qd est adimpleti p̄missi
sum si obligatiō ē vera vel non intendit ut
secūdum quod est finis ipsius videlicet si ē
impletum vel non quod fuit p̄missum qz
in q̄tum non facit impletum quia substan-
tia et natura obligatiōis nō est mutata. Itē
transiuit tēp^{or} semp^{er} manet obligatiō i
veritate et firmitate, immo plus firmat qm
ad ip̄sum transit de tempore in quo debet
hāc impleti p̄missum ex quo illi aut satis
fuit ad illud p̄cedū. Non sic accidit ē qd
si solus scriptura obligatiōis cessat esse ve-
ra quia iam est mutata substantia et natura
veritatis impleti quod in ea primo erat ut
cum et mutata. illo quo primo erat p̄mis-
sa. primo enim erat plena ut et vinit ad
petendū p̄missum et ad faciendum res or-
dinatas quousqz esset solum debui. si
quando est solutū p̄missum. sed qd postq̄
est solum non potest petere sicut primo
sic non potest facere res ordinatas seruāi quo-
usqz sit solum debui. Et ideo perdit
veritatem manens tunc quo primo erat ple-
na: qz impletum fuit quod in ea erat uacūū
non potendū fieri istos duobus simul. s.
qz vera obligatiō respectu vniū et cūscien-
tiā sū plena et uera. Et qd quomodo tunc
tū et una parte totum evacuatur ex ali-
unde si soluitur pars debui iam deficiat sibi
pars una quod sibi primo pertinebat. nō
potius iuste petere siue paucū siue multū
quod iam solum est. Accurramen in scri-
ptura attestantur ad nō aliter quā qd
hanc clausa i arda necrāsa scriptura nec cō-
cellata nec scripta in spūali solūone. facit
ex per solū actum solūone mutata sub-
stantia p̄cedit qd p̄cedit et vnitatem hanc
i primo erat in ea ex quo primo erat plena. et
solutū qd dicitur attestantur ut qd dicitur
nō fideles per se bene testimonium ē fac-
tam solūone. Et si non esset quā de solu-

tionē facta daret testimonium sufficit testio-
nium qui est deus aut nobil oculatur p̄p̄ter
ter quod soluto iā debito est falsū illa que
primo erat vere obligatiō quia fuit facta mutā-
tione in substantia et natura et non erat p̄
ex aliter veritas cūscien-
tiā ex istis ergo ex p̄-
tione p̄cedit hanc attestantur quā dicit qd
aut solū lucet manifestatur iudeos non habere
legem aliquam. ex quo est impletum qd
est per se in qd dicitur p̄cedit tū ē adimpleti
mēte. p̄pter quod fuit in ea impletū qd
erat vacuum. et euacuatum illud quo primo
erat plenum. Et qd dicitur attestantur quā dicit
p̄p̄ter loquens de illa matena quando dicit
voluit rogare qd ego veni soluere legē. vult
dicere frangere eam vel facere contra eā. nō
veni soluere eam sed adimplere. Mahe. v.
Eisdem verbis vsus est Luc. iij. quando
in synagoga nazareth apertū per eum li.
Iste scriptura que occurrunt in apertendo
rat. Spiritus domini super me ad euange-
lizandum pauperibus misit me et cetera.
Et qd dicitur attestantur quā dicit qd
firmum in synagoga essent intenti ad illud
quod diceret dixit Hodie est impleta ista scri-
ptura in auribus vestris. quia ip̄met erat
ille de quo loquebatur Ihsas et sic anteq̄
ip̄e veniret illa scriptura erat vacua. sed quā-
do missus per spiritum dei p̄cedebat. Ihsas
tū fuit plena et completā similitudine.
Petrus quando volendo eum descendere qd
non capere eum iudei abscondit similitudinem
vultū illorum. An putas quia non possū
rogare patrē meū et exhibebat mihi plus q̄
p̄p̄ter legiones angelorum. quomodo ergo im-
plebuntur scriptura. Mat. xvi. Non tem-
pore quo habuit moer quia nondum erat i
plenum datum dauid. psal. lxxij. Et in sin-
gula potuerunt me accipere ut adimpleretur
cum dixisset Sero. nō duntaxat et bibere accipere
scilicet iuxta consequenter dicit. Consum-
mationem ei. Mat. xij. Et p̄cedit qd dicitur attestantur
suam ostensio manibus et pedibus que fa-
erant plaga et lance apertio dixit eis. hec
sūt verba q̄ locut^{us} sū vobis qm crā vobiscū
qd oportebat impleti oīa q̄ erāt scripta i lege
moysi et p̄p̄ter et psalmi dicit. Luc. xlii.
Dixerat eis hoc anteq̄ vltis vice ascēderet i
iherosolima qd impleti scriptura. cū p̄dixit in-
dixit p̄p̄ter faciem et condem-
natus per eos ad mortem ip̄i duntaxat cum

De armatura omnium fidelium

gloribus ut flagellaretur et crucifigerent et
condemnerent et quod per hoc esset
Matth. 27. Maria. x. et Luce. xviij. Ergo ex
quo oēs iste amoris amoris sunt quod omnia for-
pore et quod per hoc et per hoc et per hoc
sōplent et ipse et per hoc et per hoc et per hoc
dōu ipse id quod ē implētū et plēnū et per hoc
aut manifeste intelligit quod scriptura veteris et
flamēn erit vocat quoniam ipse per scriptum esse im-
plētū ibiū xpi. et per hoc ipse iuste loq-
bat quod discipulis suis dixit. Matth. 23. quod nō
argueret ipse venisse ad solvendum legē. quod si
venerat ad faciendum contra eā sed implendum
et per hoc et per hoc et per hoc et per hoc et per hoc
solvit illud ad quod erat obligat quod un-
plēt obligatōne in quo erat vacua quod solv-
do debuit frangit obligatōnem nec facit
era enim quando ipse fuit completus et perfectus
finit ad quem obligatō fuerat facta. Sed
hoc bene sequitur quod ex quo implet illud sol-
vendo promissum quod facit eam vacuam an-
tis et vincto quo illi ant erat facta obligat-
io primo perturbat etiam si circa ipse per
magis et per hoc et per hoc et per hoc et per hoc
one aliqua optum ad litteram ex quo solv-
debeo est mutata substantia et natura veri-
tatis que faciebat obligatōnem primo esse
et per hoc. Qui attende cōsiderare voluerit supra
dictas rationes dare poterit intelligere quod i-
niste vel si dixerit insipienter non memiar.
Arguerit imponent fidelibus ibi xpi non
esse arduos quia non se circumdant et
quia non servant sabbatum. et quia non fa-
ciunt pascha agnoscant fecit ibiū crucis et
quia amant et per hoc et per hoc et per hoc et per hoc
fecit si probassent quod post quod ipse solvit per eius
promissum ad abrahā et alios patres ipse
fecit propterea haberent aliquem colorem. si
quod postea non dicerent facit et per hoc et per hoc
simus esset ingenio quilibet homo illud po-
test intelligere quod ex quo predictis et alia mul-
ta habebant cursum suum ante quod promissio
et per hoc et per hoc et per hoc et per hoc et per hoc
dicto in figuram ut infra videbitur. et sic des-
debat diminueri ea cum veritas veniret. sicut
aut figura imaginis quando est iam depicta
et sumus esset. Sic est de figura hominis quod
cessat quando xpi est facta. Unde quia et
amici et alia plura in magnum mysterium
per ipsam et deum erit deus sicut per pigno-
re quousque esset solvendum debuit. et erit quod

habebat solvere eos servavit. Sed si per mo-
tem suum quando dixit. Et summum est
Job. 22. vult tantum dicere iam sunt repleti
et per hoc et per hoc et per hoc et per hoc et per hoc
se servavit deus scilicet quod celebrasset pascha
agni ordinatum ipse iudex in figuris sue
modis que habebat fieri et sic de alijs figu-
ris corpore quod dederat intelligi deum non cō-
plētū et per hoc et per hoc et per hoc et per hoc et per hoc
one pateribus. regibus et prophetis et per hoc
habebat et per hoc et per hoc et per hoc et per hoc et per hoc
diabolis. et cum esset potentum tempus in
quo debebat impleri. quid aliud erat servat-
et per hoc et per hoc et per hoc et per hoc et per hoc
num deum non esse verum. Ex quo in unum
pote per eum assignato non impleretur per
eum promissum. Et quod plus est cum mo-
ret et principalis promissio dei esset quod de-
bebat filium suum dare in mortem pro sa-
lute illorum et totius mundi ante ipsemet
fussit mortuus daret vel poterat dare testi-
monium quod non fuisset mortuus sed quod debe-
bat mori iterum. et quod una vice vel pluribus
ad manus quolibet anno semel fieri sumus
sacerdos quolibet anno mirabat semel an-
fanta sanctorum ante sanguine sacrificij.
Debet. et figurando sacrificium quod erat
multo maioris dignitatis et excellentie ac-
tionis efficacie et complemento. sanctificā-
te existentes in peccatis quod sanctificat sang-
guis hyrcorum et ibiurorum que erant pri-
cipales leges Moysi sacrificia significantia
mortem que habebat esse filij dei in cruce pro
pro salute totius mundi. quod non pluribus
sed una vice solum semel habebat impleri si-
lud dei existente. uno solo et non multis. Et
contingit esse homo nature de genere iude
quam et ordinato est homines semel mori
Et filius solum semel et non plures debu-
it mori. Qui si servaverit sicut patet legē
Moysi dederat intelligere quod non erat mor-
tuum sicut a deo patre suo accepit manda-
tum. erat iste honor quem debuit filius ver-
gino et dei debebat patri suo per actus sus-
os dare continue testimonium quod deus pater
suis non erat verus. et quo non impleret
ut per ipsum promissum. Alios pro certo
in eo erat reverentia ad patrem quia stan-
do in cruce ante summi sacerdotes et alij ho-
mines stantes iudei promittebant quod orde-
rent in eum si descenderet de cruce cōcedendo

liber Primus

tempus unde perfiguratum: secundo tem-
pus gratie et uoluntatis primum fuit
lege moysaica. secundum est sub lege euāge-
lica. primum fuit figuratum secundum gra-
tiam. In primo et secundo figuratum a p-
hoc imperfecto quia nihil ad perfectum ad-
ducit ut ad beatitudinem in terris et in
coelis exhibitio ac pe- hoc perfectio. Unde
uocatur ab apostolo plenitudo ipsa ad gal.
iii. Pro primo ergo dicit apłs oia i figura
praeterita sunt. In secundo autem per-
fectio illa que tempore gratie sunt impleta. et be-
nedictur in figura. sicut enim uidemus: qđ si
gratia celsa uel beatitudo est sit in se res ali-
qua principaliter tamen figuram est celsam
uel beatitudinem respicientem. sic et oia qđ fuerint fa-
cta in ueteri testamento fuerunt in se res ali-
que sicut paradisus arbor. uoluntatis. ar-
bitrio. et ceteris. ueteris. rebernaclum: templum
et butulimodi. principaliter tamen figura erat
non quidem rei praesentis sicut sunt sacramē-
ta noue legis que significant gratiam uel p-
sentem: sed fuerunt figurae gratie et ueritate
exhibere in nouo testamento. Jo. i. Lex per
moysen data est. gratia et ueritas per iesum
christum facta est. Unde possumus dicere qđ his
que sunt in potestate exhibita illud quod son-
atur Sapientia. figura eorum elogiis
ollata est. Item sicut illud quod per suas fi-
guras cognoscitur imperfecte cognoscitur i
ueteri. quia non uidetur in se sed quasi ab-
strahitur quia cognoscitur in alio puta i suo
imaginis. sicut filij israel qui solum figuram
et ordinem habere attendebant ea que imple-
ta sunt tempore gratie et si aliquo modo ad
gratiam et ueritatem peruenirent et uiderent
perfectum in figuram cuius aut moyses in mo-
te descenderet comuta et splendore facie nō
potuerunt beati claritatem pulchritudinis eius
aspicere et si aliquos radios ardebat uide-
re tamen sui claritatem nullatenus attingebat
Exo. xxxiii. Et sic iudei solum uidebant figu-
ram et non deus habere uoluntatem. Unde dicit
tamen spiritus sanctus nequaquam amigebat
tamen et uel per hoc. uel per hoc. uel per hoc
per hoc iudeorum positum est ut nō possint
cognoscere ueritatem. Sed christi ueritatem
facile gloriam domini speculantur sicut di-
xit apostolus. ij. ad Cor. iii. Unde doctor
ambrosius figuratur per moysen est enim aspi-
ritus de aquis baptismalibus de quo dicit

numeri. xij. qđ non per figuram et enigmata
sed palam deum uidet. quod quidem uerū
est non tamen simpliciter: quia uidentur p-
speculum et in enigmate. i. Cor. xij. sed so-
lum respectu iudeorum. Pro secundo addit
scripta ad correctionem nostram. Primum
enim tempus fuit quodammodo peccata
committendi. Secundum autem est tempus
peccata corrigendi lex enim prohibet con-
cupiscentiam et sic dādo ipsius nonnam
ipsam exorabat. et quoniam sacramenta le-
gis non consecrabant gratias. Ideo per quā-
dam occasionem non datam quidem. arm
lex esset sanctorum et iusta. sed acceptam a ueteris
animalibus quasi eos impelleret ad peccā-
dum. Unde et legē dicebatur lex peccati et
mortis fuit apłs ad Ro. vii. et. viij. Tem-
pus autem gratie est tempus peccata corri-
gendi: non quia pena iudicium reddit ip-
sos conuictos et quia sacramenta noue le-
gis gratiam conferunt et scriptura euangeli-
ca expressius peccata condēnat. Unde et
si in omni scriptura canonica uerum ē quod
dicit apostolus qđ ad salutem uel ad
pura diuinitas inspirata uolū est ad docē-
dum ad corrigendū. ad arguendū. ad
erudendū in iusticia ut sic homo dei per-
fectus ad omne opus bonum instruat. primum
apłs tamen uerum est de scriptura quan-
gelica. Nec enim docet fidei ueritatem. ar-
guit mundi ueritatem. corrigi peccata uel
iustitiam. erudit percepti equalitatem. Circa p-
imum uerum. sciendum est qđ in ueteri testa-
mento sub figurarum introductione perfigura-
bantur quatuor que sunt ipsius tempore
gracie reuelata uidelicet credendum con-
tinuum. auerendum inimicis inimicorum
fauendum et malicia. sacramentorum
ueritatem et bonorum uirtus et efficacia.

De perfiguratione credendum et p-
de perfiguratione uirtus malicia.

¶ Quantum ad primum notan-
dum qđ omnes articuli fidei i
scriptura ueteri sub figura mul-
tis modis quasi sub quibusdā
figillis que nunc solute sunt uelabantur. ar-
ticulus enim existens et uirtutis de quo
dixit moyses sui ueritatem beata. ge-
i. c. In principio erant beloi qđ ē p-ale boni

De ammatuta omnium & dicitur

nominis bel quod est idem qđ nō belum
dicitur propter personarum pluralitatem et cre-
uit propter essentie unitatem de quo etiam
refert eisdem eodem m. qđ volens fontare
boies dign facimus boiez ad imaginē et
similitudinem tuam hanc orationem dicitur I. xvi p. o
nāz pluralitatē et nostrā ppriā substantie vni-
tatem de quo etiam. ps. lxxv. dicunt Bene-
dicat nos deus deus noſter et bñdicat nos
deus et cetera ite dicit deus nō pprietas de-
os s; pprietas diuinās psonas. Lū autē
dicit in singulari inuenit eū et cetera bodi-
ci pprietas nature identitatē de quo ē dicit Jf-
saia propheta ca. vi. Scribi dababunt ad
ty in diebus factis sancti dñi domini
deus solus. ite dicit sanctus qđ res sunt
diuine psonae. dñs deus addit quia est i
his veritas una. De hoc articulo qđ ē primū
credibile habes expresse figurā in sancto
abrahā de quo sic dicitur gen. xxi. qđ ipse
vidit unū adorantē dices dñr et cetera. ite
sibi appropinquāt quia tres sunt diuine perso-
ne quas sicut unum adorant dñs. dñe qđ
in eis est una veritas que est precisē ratio a-
dorandi tres diuinās personas.

De partijvergadering koninkrijk Groningen

6. Rical' dicit carnationis morte
in iustamento sub figuram molu-
m fuit. de quo dicit Esa. Ecce v-
lgo obiciet et pariet filiu et terra Esa. vii.
Et bierimas nouu faciet dominus super
terra semia circudabit viru. hier. xxxi. dñs
figuras molaphicas in uereri iustamento huc
qm f. p. uereri paradisu ueluptatis qm
f. et uer' dicitur ebrietate. Sen. j. Quis p
paradisu nisi uirginē molugimus an aual
medu. i. uero fuit legnu uic. i. dei filius et
in quo deus sola uirtute nulla creature con-
tinetur apert p. dñs i. hominē i. dñsu quid
p. arcu uariu nisi ihesu inteligo quē de po-
luit in nubib'. i. in mane uiscerib' radys in
tunc grē penetratio qui fuit et qm ad hoc
uirtute signu dñm reconciliationis. in eu-
i. signu uer' ē uertus celi et coada uer' non
Et iō nō oportet timere sagittas ut dei sub
uocationis generatio aquar. Dicit etiā signu
uab' rub' uisione et uertus gedecio. ignis
fuit in rubo quia diuinitas fuit humanitas
in seō non cōburbatur rubo quia p. p. p.

illa monentis non est consilia humanitas mer-
ito diuinitate conuersa. Expo. iij. Hieron. sunt i
uolere. i. diuina gratia in maria uirginitate co-
scripta ipse dei filio secundum se. terra fuit ex
cuiusque figura. quia caro marie non fuit aliquo
femine polluta. Iudicium. vi. Tricenis figura
meruit archa testamenti condito solus uiscerum
et porte clausa. Quid per archam non mori
intelligamus? quod per uiscera archa inter archa in
clausa non humanitate terra. quia per uiscera
quod terra uiscerum non humanitatem et terra
loco ubi illa archa habet. Expo. xcv. De conscri-
ptis in archa exphat apostolus ad hebr. ix. Sol
descendens per decem gradus in bosologus
Iherosolyma signat quod sol uiscerum descendit per decem
et ordines transiit et de decimo assumptus
fuit humanitatem naturae de corpore gloriose
de corpore uiscerum marie. Hic ostendit su-
perior nouum ordinem angelorum. decimo
et non sunt humanitas de terra et terra habet non.
Rena. ix. porta fuit clausa perpetua et iij
gradus non humanitatem et carnis per eam per
in significat uirginem et uirgo mansit per
perpetua et non rex glorie solus ingressus fuit
et in eam per carnis assumptionem et egres-
sus per eam per stupendam educationem de
qua habetur Exod. xliij.

For performance and availability details.

8. **R**atiolus autem nominatus est
de quodam Isa. propheta ca. 18.
Parvulus natus est super terram et cetera. Hic
natus in matris ut Isaac, de qua gen. 28. i.
matris ut Samuel de qua. i. Reg. 1. Et
qui quia non fuerunt nam de virginitate sunt
tamē nati de sterilibus et super matre cur/
sum fuit autē figuratus expressus in afoen/
su floris de quo Esa. 26. floris ut radice yel/
se ascendet et in agrestis floris Jobelis. i. i.
fons egreditur de domo pontini et atters/
et in omni solis de quo Ecce. 1. Omnis sol
et cetera In absolutione lapides vancus. i. q.
tu vult q. absolutus est lapis v. mōre sine ma/
rubino qui flammam conficitur vultu flouit
caput erat ex auro purissimo. pectus autē et
brachia v. argenti. v. et cetera v. et cetera
v. et cetera et cetera per hanc flammā figuratur q.
tuas magnas regna sibi i. v. et cetera sibi. i. p.
v. et cetera v. et cetera edoctus ibi exponit.
Lunum est regni i. baldeonū q. significat

liber Primus

per caput martium ut dicitur. Per un-
dum est regnum Persarum quod figuratur
per argentum quod subiecit sibi regnum chal-
deorum. Tertium est regnum grecorum. s. A-
lexandri quod subiecit sibi regnum Persarum
et figuratur per ea. Quartum est regnum roma-
norum quod figuratur per ferrum quod sub-
iecit sibi regnum grecorum aliud regnum mu-
di sicut ferrum domat omnia per lapidem ab-
scissum de monte sine manibus significat xps
sive regnum xpi cui subiacendum erat predictum
regnum romanorum. In hac expositione ois
catbolici et hebrei conveniunt. Quia suppositis
to sic arguitur. In hac propheta exprimitur
q. ille cui subiacendum erat regnum roma-
norum et imperium est ipse xps cum hoc ex-
po sit completum tempore constantem et si-
uictu pape quo tempore romanotum imperium
subiectionem est per veram fidem iesu xpo si-
ho marie virginis. Sequitur q. iste est verus
xps veritas et signatum huius figure. quia
mons significat virginem lapis cristum ab-
scisso lapidis natiuitatem eius que fuit
de virgine sine manibus. i. sine opere animalis
et creature. De lapide confregit statum mu-
di uenerunt dictum regnum romanorum
fuit uictu actus.

De figuracione vite et conuersacionis xpi

¶ Ita xpi et conuersio de qua Bar-
nab. uia. In terra uisus est et
cum hominibus conuersatus est
fuit figurata per columbam que filius israel
precedebat que de nocte erat ignis illius
papa sit de uero cultu reuerentia. Vnde
enim arsi illuminauit mundum contra no-
stem ignorantie et refrigerauit contra calum
concupiscentie nec uocatus a mystico q. illa
nubes erat tenebrosa egyptijs et luminosa
hebreis. q. in uita xpi fuerunt reprobi exco-
muni et electi illustrati de hac columba habet
Ezo. xij.

De figuracione doctrine et predicationis eius

¶ Omnis enim est et predicatio illi
et figurata in legislatione que fa-
cta Moyse. Ezo. xxx. et in legis
secunda preceptione Ezo. xxxij. et in legis

repetitione que fuit facta in Deut. quasi per
tonum propter quod uocat Diero. in epla ad
Paulum et ceterorum uero et uia
lex et euangelica legis prefiguratio sunt et
figurata in locutione angelorum qui et per
sona dei loquebantur sanctis et parentibus et p-
cipue in locutione illius qui loquebatur.
Moyse et filijs israel aliquando in monte
aliquando in deserto. aliquando ad osium
tabernaculi. aliquando inter cherubim qui
prophetiam obumbrabant uide scripturas

De figuracione passionis xpi

¶ Rationes de passione xpi. notum
et scriptura. de quo dicit. ix. xpxbe
in pax de pace dicitur. Occidit an-
tus fuit multipliciter figuratus. fuit enim
xps uenditus in ioseph. Be. xxxi. Tudas
in nou. Be. ix. Locus in euangelio ad
di. xxi. Vnde in i. cano an dicitur pax
dicitur colut. iij. reg. ij. Conspuit in iob
Job. xxi. Locus et uerberatus in Esau. q.
dicebat. Corpus meum dedi pernicionibus
et gemas meas in uerbo. Et dicitur. q.
fuit in botro qui periebatur in nocte et i. fery
pente nocte de primo Tame. xij. de secundo
Tame. xxi. Clausus ostium in Isaac q. pos-
tabat ligna et que poterat ligabat super sinu
lignorum. Be. xxx. Et autem xpus baula
uit et super eam huius colligatus. quia in ea
fuit clausus ostium. Translucens in ad
Aperum enim fuit laus ade et inde fuit
formatus maior pax u. et apertum fuit laus
xpi dormiens in alicui. et inde fuit formatus
in ecclesia quia de xpi laterali uulnere fuge-
runt ecclesie sacramenta fuit ostium i. abel
Be. iij. Sepultus in iona. fuit enim Jo-
nas in ventre ceti tribus diebus et tribus
noctibus sicut solutus fuit tot diebus et no-
ctibus in corde terre sicut pax de xpi
grano. Mat. xij. hanc figuram habet iona.
q. de sepulture fuit hanc in quatuor
mini que fuit. vij. pax. Be. vij.

De figuracione descensus anime xpi ad inferos.

¶ Rationes de descensu anime xpi
ad inferos sunt figurati in descensu
dei qui descendit in egyptum ut liberaret

De amiatura omnium fidelium

parvulus israel de manibus egyptiorum. Eo-
rum et in egyptu de manu in manu qui per e-
gyptu ienebrosu figuratur ut educeret vin-
cos suos de laeu in quo non erat aqua. sicut
dicit Hieronimus zacharias iucha. ix. Chri-
stus cuius est figuratus in Abbaue, qui
tulit peccatum consolationis. Danieli vero
desiderio. i. sanctis patribus delibetur
desiderio qui erit i laeu leonum. Daniel. xlii.

De perfiguratione resurrectionis xpi.

¶ Articulus resurrectionis xpi

De quo in ps. in re per se ipse

Epiphanius quia dominus suscitavit

per me et alibi ps. lvi. Et xpi aduocato sus-
citatus in Jacob. de quo bene. xxviii.
et suscitatus mane Jacob tulit lapide quem
supposuerat capiti suo et erexit in titulu Ja-
cob est xpi qui surrexit mane supple a mor-
tuis mane dico cum adhuc essent tenebre: et
tulit lapidem. i. humanitatem suam quam
supposuerat capiti suo. i. in deo supple sub-
stantiam suam. Caput enim xpi deus est ve-
re et aplo. i. Corp. xi. Et erexit in titulu. i. a fi-
delibus contemplandu predicandus et ado-
randum fuit etiam figuratus in sampson
de quo dicitur Judi. xvi. q. dormivit ad no-
cis mediis. et egressus est inter ambus foras
corpore. i. et animam suam. Ex his duobus
figuris etiam habuerunt ille due opinionones.
Augu. et Greg. dicit enim Aug. q. xpi sur-
rexit mane. i. aduocato dei post hoc habes pe-
re factus Jacob. Bre. al. dicit q. surrexit me-
dia nocte habes factus sampson pro se. qui
posuit concordiam per hoc q. xpi surrexit i
principio diei terat et sic post media nocte
statum enim post mediam noctem dies na-
turalis incipit et potest dici mane et hoc p. Au-
gustino. vel dicendum q. surrexit domini i
cunctis ventis mane etiam dies artificialis
hoc enim reputatur probabilis. non
tamen erat clara dies immo adhuc erant tene-
bre unde quasi de nocte surrexit. et sic salua-
tur opinio vniuersa.

De perfiguratione ascensionis xpi.

¶ Articulus de ascensione xpi de

quo in ps. lxxv. Ascendisti in
alium. et cetera. Et alibi psal-

mo. xlv. Ascendit deus in nubilo. fuit signi-
ficatus in translatione Enoch. Ge. v. Et i ad
sanctum Deum in Regem. i. in Regem. i. in
orb qui dicit de eum. In baculo meo tran-
siui iordanem xpi et montes duabus tur-
ris egredior. Eritus in baculo crucis tran-
siui iordanem mortalitatis et cum duabus tur-
ris scilicet angelorum et hominum regressus
est in celum. fuit etiam figuratus in aduocato
fili hominis vsq. ad antiquum diem de
quo Daniel. vii. eum dicitur ibi in nubilo
celi quasi filius hominis venisset et vsq. ad
antiquum diem peruenit et sedet et possidet
etiam honorem et regnum.

De perfiguratione aduentu xpi ad iudiciu

¶ Articulus de aduentu xpi ad

iudiciu de quo expressit pro-

phetia Job. lvi. ca. ibi enim

dicitur et persona dei Congregabo omnes
gentes et deducam illos in valle Josaphat
ibi deducabo cum eis. fuit etiam expresse fi-
guratus Daniel. vii. vbi dicitur q. throni
positi sunt et antiquus diem sedet. ibi enim
eum flamm ignis. et ibidem iudiciu sedet
et libri aperti sunt. ibi dicitur q. flamm
ignis rapidus egredietur a facie seden-
tis qui consumet deum in velleam et om-
nia quo facio facio acceptum regnu. Ebo
in figurabit sedes aplo antiquus sedens
iudicarem xpi qui est antiquissimus fm de
mundum suum ipse egredietur hunc
hoc xpi suam acutem q. sit ignis qui cosu-
mit homines cum reprobis animis. Judicabit
enim et hoc que apparetur in libro ad
scienarum qui tunc aperientur. quo facio facio
regnu dei perpetuo possidebit.

De perfiguratione generalis resurrectionis.

¶ Articulus autem de xpi carnis resur-

rectione de quo p. dicitur Job.

xxv. et dicitur Ebo q. reddebo

me vult et in nouissimo die de terra et vsq.
q. ibi i sum meo. fuit figuratus. Ezech. xxi. vi.
vbi dicitur q. ossa q. p. erant antea vident
ter accellerit ossa ad ossa vniuersos ad iud-
icium suu et sup. ea nati et carnes ascendent
et ingressi est in ea spiritus et viciit que oia ex-
ponit ibidem p. p. de resurrectione mor-
tuum

Fiber printing.

[illegible]

**Reconfiguration victima et mortis
crucis: male et bene dandi**

[illegible]

De configurations varianta eache

¶ Et cum de uinculo ecclesie fu-
it figurat? in archa uoc in habet
maculo fedens i scripto salomo
nis et in iherusalē ierem. In
archa fuerunt cōgregata omnia beoī sēp et
genere. et in ecclesia catholice sunt cel ecclia
de et gentilis. manifest? et firmat. liber et ser-
u? bō uinculatio et uinculo iōc. Archa fere-
batur super aq̄s et ecclesia sunt sup tribulatiō

one. Quia mundus ad archā salutis redire
portauit nāuē olue. et xp̄s ad ecclesiā inue
it̄s sp̄s aliter deuocāsp̄acē. In mūdo inq̄
p̄firam hēbuit mane aut̄ pacē. Job. xxi.
Ecce illā archā null⁹ saluū p̄mittit sic et ec
clesiā nullus p̄t cōsalu⁹. De his v̄
lūm hōs. De. vii. et. viij. In tabernaculo et
in tēplo colcabat et adorabat deus: fiebat
ibi sacrificiū p̄ quercumiebāt peccata. et pec
catorum recōlabāt deo. sic in sola ecclesiā
est dom⁹ cui⁹ offerūt grata sacrificia. recōla
bāt peccatores et remittunt ibi peccata. v̄
bi tunc ecclesiā. Credo v̄ illā sacra ecclesiā
ambrosiū sancto nū cōtēnē. remissionē pec
corū. i. in qua sola est sacrorū cōto et remis
sio peccatorū. ibi enim erat cunctis sacer
dotalis. et regis. s. ep̄s cōmunitis sc̄a ecclesiā.
quia in eā sunt omnes xp̄iani sacerdotes et
reges facti in sanguine ih̄u xp̄i. Alpoē. v. sic
ūgitur habebimus totū fidei cōtēnē in scrip
tura. v̄ci multiplicauerit figurā et cetera.

De f. 200 v. 201 dicitur f. 200 capitalis
veneris et transgressionis. i. p. 200.

¶ Nam ad hoc dā sciēdū q̄ pec-
cata q̄ oīno canere debem⁹ sūt
rīt figurata multipliciter. S. lē
p̄ p̄p̄ia. de qua Leuit. xxi. In lepra nra-
re de qua Num. xxi. In lepra gree. v. qua
i. d. Reg. v. In monachis et in iudicio que
sunt in multis locis p̄hibita in lege. peccata
q̄ in q̄dam p̄p̄ia debent. et q̄ d. coram p̄p̄ia
in p̄p̄iorum. facit enim animā inūdam
et hēdā plus q̄ eēt aliqua legis inūda-
ta. vel aliquod morticinū faceret. Sepel
autē peccata mortalia sūt figurata per
sepem fūes quibus ligatus fuit samson.
Ista sūt etia p̄p̄ia q̄ peccata que dā mortu-
la et fūes quibus ligantur peccatores ne
libere possint intrare vel operari. Decē autē
transgressiones contra xp̄i p̄cepta decaloy
q̄ sūt figurata p. x. omnia beate. Dom̄.
q̄ d. de p̄p̄ia q̄ d. de p̄p̄ia q̄ d. de p̄p̄ia q̄ d. de p̄p̄ia
deum blasphemias per quod aspersio et
finalis impenitentia figuratur. Sic ergo ba-
ptismus q̄ peccatum in generali et peccatorū
municio multipliciter faciūt in scriptura ve-
terī figurata et actum.

De pfiguratiōe mōnasticorum fructus

De Amicitia omnium fidelium

¶ Et tunc ad tertium notandum
q̄ innuma sp̄iales qui res p
peccatis merentur gratia dei et
virtutibus spoliant in scriptura veteri figu
ratur in serpē et qui sedunt Enom. Bena
tij. et in serpentibus qui perassunt filios
israhel. Nume. xx. et in vesio et leone quos
israhelici dant. i. Regū. xxi. et in duobus
vitiis qui decursum suū perierunt. Reg.
i. Et in duobus principibus iherosolē
sib. hīnui saul. ij. Reg. iij. Et in duobus
serpentibus de quibus habetur. Vtlier. x.
Deuones omni qui per serpentem. vitiis et
deuones figurantur aliquando persecut
tūcliam manifeste sicut leo. Aliquādo et
aliter sicut vitiis et serpenti et leone figurant
nam per illos qui persecutabantur filios is
rahel in deserto. contra quos pugnantur.
Moyses et Josue. Et non vacat mystico
q̄ non q̄ potuerunt superare Jebuseos per
quos carnis vicia que nūq̄ perferat in hac
tuo de lege cōmitti superantur figurantur.
Quarantur etiam per potestates. Iosue et Josue. et
nē p̄cantur dant. Item figurantur q̄ op
p̄uoc. Iosueos modos. persas. grecos. ro
manos. hebreos. potestates. p̄cantur.

De figurando virtutem, et efficacie sacramentis

¶ *Quoniam autem ad quatuor modis
boni et mali et remedii quibus
sanantur peccata et vincuntur spirituales vitia
et sunt. vi. scilicet. vi. virtutes. vi. dona.
et. vi. bona spiritualia.*

Sept facturi au fost sigurate multiple
cari au pus la pachet fluxul de capital.

Babylon figuratus fuit in du-
buis Ec. vii. In mare rubro.
Epo. iiii. Sicut enim in du-
bis et in mare rubro fuerunt confecti om-
nes peccatores. sic in baptismo xpi sangui-
ne rubicundo omnes peccata delentur.

De þegar áttíundin gekk á stundina

c. *Confirmatio* fuit figurata iuxta
modum regis benevolentiam gerentem
in ipsum reprobantem fidei et
Romane ecclesie qualis bellis purgandis, etc.

De vromme Paul. Reg. 2. en de vromme Ben
nid. i. Reg. 10.

De fysiologische functie van endocytose

¶ Sacramentum eucharistie fuit si
guarum in oblatione multabatur
Deo ipsi ad spem offerebat eum
panem et vinum. Et in agnis pascha
gru ad coenam in sacramento, quod est vera
caro xpi. xpo. xij. Et in manna ad saporem spu
santis. Et po. per hanc et c. omnia sunt orien
tamenta et sapores sacramentorum. Et ap. cor. et
multifortius in sacramento skano, figura
omnium fuit per omnia sacramenta an
nunciatum.

De figurazione faciemum perueniunt

[illegible]

possit pugnare. si, sagis aliam pugnare
vultus aperitur et vultus aperitur

De purgatione sacramenti ordinis.

¶ Sacramentum ordinis fuit con-
stitutum in institutione ordinis le-
uitici et ministerii tabernaculi
de quibus in li. Numerorum. Et in ordina-
tione sacri leviti. De quo ge. iij. autē
fuit figuratum sacerdotum ecclesie. Sa-
cramentum Melchisedech. de quo ge. xij. Sa-
cerdos enim ecclesiasticus non est sacerdos se-
cundum ordinem levi sed secundum ordinem mel-
chisedech i. psal. ag.

De purgatione sacramenti matrimonij

¶ Matrimonium autē sacramentum no-
ne legitur fuisse figuratum in munda-
no q. d. dicitur. Adhuc et cetera. ut
ipse dicit. ppter hoc reliquit homo patrem
et matrem et cetera. De. ij. Adhuc enim non le-
gitur habuisse nisi uxorem unicā. unde idē dī-
xit adhibere uxorem suam non uxorem. figu-
ratū enī fuit p. matrimonium quod fuit inter
Isaac et rebecca. de quo De. xxiij. Ipse enī
Isaac fuit vnicū ppter hoc iunxit su-
per illa maledictione quā iuravit. Lamech
qui prius induxit bigamiam. De. iij. Et tale
est matrimonium ecclesie. De tali enī dī-
spostolus ad ephe. v. Sacramentū hoc mys-
terium magnū in xpō et in ecclesia. Nec enī dī-
xit quoniam bigamus vel octogamus sit vey ma-
rimonium sed tamen multū dicitur a ratione sa-
cramenti. Tunc dicitur. Matrimonium est unum
in. iij. tractatu. ij. super pcepto. q. habere plu-
res uxores fuit adversum q. d. Iam. d. xij. d.
quo. Primo q. fuit contra ius naturale. scz
ne facias alij quod tibi non vis fieri. Et ver-
non vult q. vxor dividat carnē suam cū mē-
te. et irascatur in deum. Secūdo q. fuit
contra morem et consuetudinem et moderā-
tatem. Ex incontinentia enī immoderata plu-
res habuit et a. famulatusque pariter. Ad-
dū vero patres non commiserunt adulterium
in habendo plures. nec peccaverunt contra
ius naturale q. cum eis oculis. inspirante
fuit dispensatio. nec contra morē. q. ius erat
in consuetudine iustitiae. Et nota q. causa dī-
spensationis fuit triplex. scz ppter multiplici-

cationem anime dei exemplo Abiabe. De-
p. dicitur in. i. dicitur. Et cetera. q. d. ppter
significabat coniugium Christi et ecclesie q. mul-
tiplicatur per contemplationes et actus. scz fi-
lios et mercedarios. quod figurati sunt in
uxoribus. Jacob liberis et ancillis suis con-
cubinis. De. xxi. Itē ppter odorem et re-
peramiam. Modeste enī apperebat anteq-
pater totū. scz ppter solā propagationē ad cul-
tū dei. exēplo dauid. ij. Reg. xxi. Ad ma-
iorē autē concordiam peccatorum. Tunc q.
concubina dicitur duobus modis. Uno mō
assumpta ad tempus ad prole pducendam
q. dicitur assumpta ad tempus. hoc dicitur
ad differentiam uxoris et q. dicitur ad pte-
pandam. Hoc dicitur ad differentiam. me-
ritas. talis concubina non est vxor et con-
cū ea est fornicaria et illicita fuit se. et ē en-
am. Tunc dicitur. Tunc dicitur. Tunc dicitur. Tunc dicitur.
ppter. q. d. dicitur. Tunc dicitur. Tunc dicitur. Tunc dicitur.
fitionem cū educatione et hereditatis succel-
lunt. q. d. dicitur. Tunc dicitur. Tunc dicitur. Tunc dicitur.
parentū inseparabilis. Item est cōtra ius p-
natum rōis. quod dicitur non facere alij q. d.
homo fieri nō vult sibi et cōverso. Quilibz
enim vir vult ut effluat eius cū copulatur
sibi inseparabiliter adherat. Secūdo modo
dicitur. Tunc dicitur. Tunc dicitur. Tunc dicitur. Tunc dicitur.
semper. sed cōditione scilicet. et sic taliter
erat vxor. Sed nō dicitur concubina q. nō erat
principalis vxor. unde De. x. vi. Sara vocat
Abiabe. Altera vxorem. Rachel dicitur ba-
lam ancillam vero suo in coniugium. De. i.
xxx. licet autem quilibet iuxta dicitur. vey
ra vxor et inter viros et cū dicitur. vey
matrimonium. De. i. dicitur. Tunc dicitur. Tunc dicitur.
q. quod est vna ad vnum ut dicitur. cū. Al-
terius nota hoc dicitur. dicitur. i. iij. q.
p. dicitur dispensatio de pluribus uxoribus si
sua tempore nature influat. q. tunc nō erat
necessitas sterilitatis nec in tempore gracie
est. quia multiplicatum est genus humanū
ad cultum xpī. Sed rationem dicitur. fuit. ad
p. dicitur quia ante eum multiplicabant
non ad cultum dei sed ad mala et idcirco dele-
ti sunt de terra. Sed ratione honestatis ad il-
los se extendit qui uxoris et concubinis
dēpantur et ad cultū dei multiplicandum sa-
ciant et volebant vey. De cetero dispensatio
fuit. q. d. dicitur. Tunc dicitur. Tunc dicitur. Tunc dicitur.
et regē dauid quādo et quomā vey facta

De amicitia omnium fidelium

est de Rutine David reponit. Et quia
isti erant homines captivi. et mittendi erant in
quodam loco. intellexerunt vocem dispensationem
ad omnes extendi qui erant in captivitate. co-
rum et mos fuit ex hoc introductio purgatio-
nis ad christum adveniens.

De perforatione oculi videmus.

I Acromonium exone trichos
 lux figuratum in multiplica vi
 cione veteris testamenti. Tunc enim virge
 domus reges et sacerdotes templum et altar
 ita erat cum dicitur. Est propinquus
 monti. Tunc propinquus est ut hanc et adar
 scatur regnum glorie. ut etiam sicut sacerdos
 offerat deo sacrificia laudes perpetue ut cu
 strum eius anima templo et altari summis
 pontifex deus colatur laudetur et benoef
 iumum et pauper hoc videtur oritur
 cum est propinquus monti. Ungebamur es
 cum antiquis pugiles. et sic dicitur in i
 more. quia aggredunt bellum sanctum
 tunc cum ipsum hostis impellit vehemen
 te propter quod oportet ipsum tanq
 nam pugilem frenare vitare. Unga
 bantur etiam antiquis sponse cum vino
 madebantur. Unde et ipse ab ungendo vi
 detur. ad q
 ungatur et certe anima cristiani
 cum debet esse de corpore debet tradi acris
 sponso et tradita in barnaculum eius ut
 eius casta mulieribus respectu delectatur

De pferriatione. vi. bonos triffat:

¶ *Epitheta autem bona de quibz
dicitur Iſa. xl. figurata sunt per
speciem vinis capite ſanſon. quibus reſiſ
ſit eo rictuſ formido. Iudicum. xvi. et vi
et exclusio a capite hominis. i. ab animo. vii
bono ſpirituſ ſancti recedit ab homine ſon
tudo. figuratur etiam ſcandala ex chao
ſem. Argo per vii hanc iob Job i. Per
bona enim ſpiritualiſ ſancti adoptatur homo
in ſalutem dei perſecutiſ ſunt. ut ſit dignus beſ
dicitur ſuſcepit.*

Die psychologische Krise verbindet

f. Episcopi autem virtutes figurantur
p. vii. dico qd' deus amicus fecit o
pera et posita quicunq' quia per virtutes il
luminantur omnia et in ipsi s qui scilicet per
ipsas perveniunt ad requiem spūalem in p
sentia et eternam in futuro. figurantur etiam
per vā dico festinatum legatum. per ip
sas enim omnia solvantur. colit deum et o
mnino oriet. figurantur etiam per illas. vii
mulieres de quibus 3sa. vii. Apprehende
nunc. vii. mulieres virum tuum et cetera.
Nemo enim est vir nec vir unus vincat grē
nisi quam ille domus de re vincendū.

De perfiguratione vij. bonorum spirituum
alium, et primo bonitatis crucis in passio
ne christi.

8. Etiam alia bona spiritus
 his quem multum valent ad sus-
 ceptionem hostium accitum ad
 purificationem victorum. Primum est virtus
 amoris et passionis christi que fuit figurata i
 baculo mō. et in .v. lapidibus quos accepit
 de soriente cum quibus occidit pōlificum.
 i. Reg. xvij. baculus amorem figurabat. v. la-
 pides. v. plagas ibi quos ostendit cū fū-
 dit sue confidenciam debet contra omnes
 uos facit et sic debellabatur hostes.

De par figurent bonitate et orationes
maie ibi mlt.

¶ Laudum autem bonum est
nos et oratio matris xpi que su-
per figurata per Judub que holocauste ora-
da Judub. iij. et bestia que amā et hostes
perculi ubi ovis procurant vis et labas
bestie et per israhel que usaram perculi.
Judub. iij. et per veri abie matris / almonis
de qua ap. Reg. ij. israhel enim et si fuit sponsa
dei patris sicut bestia affert. fuit tamen
vera mater veri salomonis cui dicit filius su-
us illud verbum quod dixit salomon matri
sue. iij. Reg. ij. Per matrem facies tuas
non enim pbat est in auctam faciem tuas
omnis enim que salomon dicit in laudem
sponse in li. Cant. de gloriosa matre boni
m. (pā. hē. cap. v. iij.).

De pfigurae bonitatis vtrius, pñs
fluc anacrusis exiit i osando

1 Etiam bonum est virtus potestas siue auctoritas ecclesie cuius oratio fuit in pace placet deo. Est enim ipsa unica sponsa christi cui dixit sponsus Luce. ij. Offende mihi faciem tuam sonet vox tua in auribus meis. vox tua sicut dulcis et facies tua decora.

De configuratione virtutis orationis sicut etiam non testamentum.

q Etiam bonum est omnis sanctus totum novum testamentum qui in christo regnat sicut apostolus totum qui fuerunt figurati in sanctis patriarchis et prophetis. nam sancti patriarche facti et prophete datus gratiam novum testamentum a figurantur et meritis populum deo reconciliare efficiunt meritis de quibus Isa. lxxij. Qui ingrediamur impetu ad iacob. floribus et geminabit israel. et implebitur fides omnes semine et terra. Sacerdotum maris qui fuerunt figurati in sanctis machabaeis qui interpretantur victoriosi. fuerunt enim re et nomine victores Sacerdotum confessorum qui fuerunt figurati in filiis prophetarum de quibus in i. et. ij. Regum. Sacerdotum et sanctarum virginum qui fuerunt figurati in abel. qui fuit prima virgo de quo Gen. iij. Et in hunc scriptum. Zech. ii. Et in abyssis fundavit que sunt. Domus regni de quo. iij. Regum. i.

De configuratione bonorum pastorum adit.

q Etiam autem bonum est sedulitas demonum passionem ecclesie sic qui fuerunt figurati per moysen. Josue. et David. Illi enim orando et maxime et nihilominus operando prostrant hostes. Unde quomodo Moyses ecclesie prostravit amalec. Exo. xvij. Sic et boni pastores ecclesie orando et operando. docendo et lucis exemplis monstrando hostes ecclesie superant et per ipsos subditi ad salutem opera promoveantur.

De figurando bonum dicitur interpretatio

1 Etiam bonum est omnis ista ratio que etiam indicat bonum modi amantem et illi sicut animam contritionem. lignem. Quantum ad penum figuratur illud lignum quod offendit dominum. Non quod cum in aquis missum fuisset. val eundem perfecerunt. Exo. xv. Quare et secundum figuratur per fontem mellis que gustavit Jomabae et illuminati sunt oculi eius. i. Regum. xij. Que etiam figuratur per angelum domini qui descendit in fornacem. et cetera. Dan. ij. quoniam refrigerat comam putantem.

De configuratione bonitatis delectationis contemplationis bonorum

1 Spiritum bonum est delectationis bonum consideratio. debet et bonum sepe considerare et ad memoriam reducere. vij. chisti benedictus. vij. mansuetudinis. vij. effusione sanguinis ubi. vij. et dures sanctorum qui sunt in patria. vij. omnes fac quibus offendunt homines deum. per vij. peccata mortalia. vij. plagas novissimas de quibus Job. Apocal. xv. per quas interliguntur vij. inferni supplicia. vij. doctores glorie qui sepe morantur deum per vij. opera misericordie. septem sanctorum ordines figurantur per septem boues pulchros et crassos et septem doctores glorie per septem speciosas pallas et foeminas omnes quia reprobi per septem sedes. boues. et confectio. macie. et septem inferni supplicia per septem speciosas percussas videtur de quibus omnibus habetur Gen. xli. Per quos septem consideraciones huius mundi vanitas peccata vilitas. animas copiose. et demonum fraudulentia. Unde figurantur iste septem consideraciones per illos septem arantes quos fecerunt filii israel ante videtur. Unde istos arantes bonum in precedenti Josue. vi. Sic et chisti qui est arbor bonum chistum peccat in presentia christi sit semper ante faciem nostram et sic septem arantes et septem consideraciones predictas faciat spiritum ad ipsum mundum vanitas destruat. Apparet igitur ex premissis quod secundum quod dicit apostolus ad

De armatura omnium fidelium

Debet. i. g. facta in veteri testamento. fuerunt
parabolic instantie temporis et sic omnia in
figuram contingebant in illis. i. Corin. 2.
Et sic patet primum principale brevis con-
siderationis iter.

De perfiguratione correctionis nostre in tempore gratie.

¶ Iuxta secundum brevis tercia p[ar]te
est sciendum q[uo]d tempus gra-
tie ut dictum est. est tempus pec-
cata corrigende et emendi ad q[uo]d
multum valent peccata veterum que puni-
ta fuerunt temporaliter. In quorum quidam
puniti sunt flammis. In quibusdam
puniti sunt temporibus si committant similia.

De perfiguratione correctionis superbie

¶ In correctionem enim superbie
et inobedientie multum valet
merito Adam figura in tui-
tis pellens cuiusq[ue] animo de pe-
radiso. que ipse et ipse sua mercedem pro se
et cunctis possens suis pro eo q[uo]d consensit
res suggestioni dyabolus superbi et inobedi-
entis fuerunt. Ad hoc etiam multum valet
expulso Saul de regno qui propter super-
biam et inobedientiam regnum israel ami-
su sunt de hoc habetur. i. Regu. 22. et. 26.
Ad hoc etiam multum valet suspensio Ad-
solonis in queris. qui propter superbiam et
ambitionem regnandi suspensus in queris
fuit a Joas interfusus. ii. Reg. 22. Multum
etiam valet ad hoc plaga comitata :
Ezechiel propter hoc q[uo]d quadam ostentatio-
ne ostendit babylonis omnes iniquitates
domus sue. iij. Regu. 22. valet etiam ad hoc
mors illorum principum quinquagenario-
rum qui superbie loquuntur Deique mem-
orantur exanguis ab igne educti. iij. Reg. 1.

De perfiguratione correctionis inuidie

¶ In correctionem etiam inuidie
multum valet maledictio Layn
qui propter inuidiam Abel in-
fecit. Be. iij. reprobatio etiam qui fratrem suum
Jacob invidens et odio habens fecit in-
fecit. Be. xvi. fuit temporaliter reprobatus.
Valet ad hoc tribulatio quam passi sunt
filij Jacob qui invidentes ioseph. 3. p[ar]te
odio habentes fecit dicitur Be. xxv. su-
stantine propter hoc tribulatione multa
placem in egypto sub eodem ioseph fratre
suo. Valet etiam ad hoc veritas facti qui in-
videns David nec reus oculis ipsum aspi-
cere valens propter hoc quod dixerunt mu-
lieres percussu Saul malle et David et mu-
lieris fuit inuasus a maligno spiritu. i. Regu
xvi. Ad hoc etiam multum valet lepra Mo-
se et leprosum plaga. quia invidens mur-
murauerunt contra moysen. De mensa be-
batur Thame. xij. de leproso. xvi. Ad hoc et-
iam multum valet interfectio. Adome qui
invidens salomoni regem interfecit propter hoc fuit
interfectus. ii. Regu. 1.

De perfiguratione ad correctionem In- vidie.

¶ In correctionem etiam inuidie val-
de maledictio Layn. qui dicitur de
morte vbi super. 4. ut inno-
cent. quare amanda videtur tunc et cetera.
Valet etiam maledictio furoris symeon et
leui. qui irati propter stuprum bene merse-
runt sicutitas. Genes. 34. de quib[us]
dixit Jacob maledictio Be. 22. In furo-
re suo occiderunt virum. maledictus furor
eorum et cetera. Valet insuper ad hoc sub-
mersio pharaonis et egyptiorum qui turba-
ti et irati propter opum filiorum israel in-
fecit fuerunt eos. et tandem submersi sunt
in mari rubro. Exod. 15. Valet etiam ad
hoc mors nabai de quo dicitur i. Reg. 22.
q[uo]d erat vir durus. maliciosus et perfidus.
propterea factum est cor eius cinereum. et
ita percutit dominus. Nabai et mortuus est
cum q[uo]

Avaricie

In correctionem etiam peccati avaricie occurrunt. Abobai vel achan qui accepit de anatebema et bérnico regulam auream propter suam avariciam et argenteum et passum propter quod fuit lapidatus et omnia que illius erant igne consumpta. Josue. vij. Occurrit etiam achab qui concupivit inisse vincam naboth propter quam et ipsum fecit interficere dixit belyas in bos loco in quo suspensus canis sanguinem naboth lambens sanguinem tuum et c. iij. Regū. xxi. Occurrit insuper gieri qui propter cupiditatem suam et avariciam accepit a naamā mille talenta argenti et vestes aureas et duples. propter quod lepes naamā adduxit et c. iij. Regū. v. voluit etiam vendere gratiam sanctorum. Occurrit belyas domus qui voluit rapere pecunias que erant in crano fuit verberatus egressus et posuit in gestatione scilicet. ij. Mach. iij.

Acidie.

In correctionem autem acidie occurrunt dux huc peruegans regionem egressa ut videret mulieres illius terre fuit a sabbat opprissus. Gen. xxxij. filij israel qui vacantes ocio expectantes moysen fecerunt vitulum. Exod. xxxij. et propter vitulum quem adoraverunt xxxij. milia fuerunt interfecti. Dauid qui occisus in solatio domus concupuit bethabee cum qua et concubuit. et postea vitam suam suum interfici fecit. ij. Reg. x. Sodoma cuius peccati occasionem dicit propheta fuisse abundantiam ditionum. oculum et famem etiam panis. Ezec. xvi.

Gule

In correctionem autem gule occurrunt. Eua. esau. jonathas. loth dolosemes. filij israel et sacerdotes bel propter gulam cuius causa morborescentes moriunt. Genes. ij. Esau primo genita vendidit. Genes. xxv. Loth prop-

ter bebetatem incestum commisit. Genes. x. Jonathas panem offendit. et aliquis iter populum turbavit. i. Regū. xiiij. Dolosemes et Judub fuit interfectus. Judub. x. iij. Sacerdotes belus qui deos abam que offerbantur a dano trucidati sunt. Gen. xiiij.

Lupurie

In correctionem autem lupurie occurrunt in iudicio delinij. Gen. vij. et consumptio. v. quatuor. Genes. x. Interfectio sicut in iudicio propter binam. Genes. xxxij. Perino filiorum israel in deserto qui fuerunt fornicati cum madianitis. et deo multi fuerunt percussi. Num. xxi. Destructio tribus beniamin qui propter uxorem leuie quam abutendo in interfectum quasi omnino consumpti fuerunt. Jud. x. et c. capitulo. Infernum belyas autem propter uxorem vne hoc contingit quod abalon filius suus ingressus fuit ad cubinas suas. ij. Regū. xvi. sic propheta et predictus. ij. Regū. xii. Interfectio amon propter ibemarfororem suam. ij. Reg. xii. Infatuatio samsonis. Judi. xvi. Apostasia salomonis cuius cor fuit deperitatum per mulieres. iij. Regū. x. Interfectio presbiterorum qui concupierunt susannā. Dan. xij.

Idolatrie.

In correctionem idolatrie occurrunt illud Exod. xxxij. Sedit populus manducare et bibere et sumere ludere. i. coram vitulo confiant in idola reas ducere. vel ludere. i. ad infir puerorum vitulum adorare. qui opere fuso non factus erat. Puer enim fingunt sibi de luto quedam idola que postea pucliter adorant. unde nihil aliud fuit ludere coram vitulo quam ydolum factum adorare et ibidem dicitur quod leuitice de mandato Moysi propter hoc peccatum interfecerunt quasi. xxxij. milia hominum. Illud etiam occurrit de hoc idem quod quasi omnia flagella et castigationes populi israelini fuerunt propter idolatriam. Gen.

De ammatuta omnium fidelium

Inv. bocātūti ad pūmūm Decretūm.

Ad correctionem blasphemie que est cōtra secundum preceptum habes lapidationem blasphemum. 2. m. t. m. Ad correctionem violentum sabbatum habes punitionem illius qui ligna in sabbato colligebat. vide Num. xv. hoc est ad tertium preceptum. Ad correctionem vero temeritatis usurpationum officia ministrorum ecclesie habes permissionem egiē qui archam traiecit ij. Reg. vi. leprosum ostē qui dūra leprobat. ij. Sam. xvi. Ad correctionem inbonorum parentum habes maledictionem d. m. qui maledixit patri son. gen. x. et maledictionem ruben qui sedavit cubile patris sui qui dixit pater. nō creasco. Gen. xlii. Maledictionem absalonis qui cepit patrem suum de iherusalem et polluit concubinas eius ubi super. Ad correctionem bonorum habes iustificacionem sicut qui iustificavit iherosol. ij. Reg. vi. et iustificacionem iob qui abneget amaleon iustificavit de quo. ij. Reg. ij. Ad correctionem medic habes multa que super staty dicitur sunt. Ad correctionem furū habes lapidationem per iherosol. Nanchis. in duo vicia precepta non habuit pendit iherosolam in lege. Idcirco quia multo gressu ipsoium sit peccatus mortale ac moxie etne meretur ipsoium tamen punio non fuit alicubi in scriptura veteri. f. m. m.

De perfiguratione ad conversionem me-
lorum principum:

- Directionem autem melo-
rum principis eorum perbas
propter quoniam egyptus perijt.
Erod. xij. Orami roborem propter quod
regnum israel factum fuit. iij. Regū. xij. J-
tem fernachabib propter causam malitiam et
superbiam perdidit agnes domini. dxxx
iulius assynonem. iij. Regū. x. Orami et
nam nabuchodon. qui propter malitiam suam
fuit quasi conuersus in bestiam. Daniel. iij.
Item antiochus de quo dicitur. ij. Mach.
ix. q. de ipsius corpore vermes satiabant
et infra dicitur q. domus et blasphemus
maledicti vici fundus est. Orami etiam

translatio regnorum & gentis in gentem q̄ in
p̄sentē avertitur et attribuitur maxime p̄ncipi
p̄ncipi Eccl̄ie.

De perfiguratione ad correctionem male
num peccatorum.

- In correctionem maiorum per
lacetis occurrat beati qui sunt me
gigens in correctione filiorum
qui de seila occurrunt moerore sunt. multas
et mala populo acciderunt. Regū. vii.

De pefignatione ad curationē malorum Sacramenti.

8. De consecratione malorum sacer
dotum occurrunt filii belii et filii
pharisei qui ad hunc sacerdotem officium
et Regi et consueverunt in parcho. L. Regi. 111.
Occurrunt etiam nobiles et obis qui obtule
runt ignem alienum et ideo fuerunt a domino
peracti deosumunda eos ignis. Item. 2.
Ignem alienum offerunt sacerdotes suar
et in parchoi quos gerunt in eandem dno
et filii.

**De purificatione ad carmō, omnino
med. icorum**

8. De actionem omnium predi-
corum occurrat considerare ver-
itates sanctorum veteris testamenti videlicet
iustitiam de qua. Ps. vi. fidei et obedientiam
nam ab eis. De hac bñs. Ps. xv. et obedientiam.
Ps. lxxij. Jñ de virtute eius et pacis quā
voluit habere cū Ioth. bñs. Ps. xij. Quia
et secundo considerare hominū iacob.
Ps. xlv. Affertur ioseph. ge. lxxij. Dum illi
tamen dandi bñs in multis locis i. Reg. x.
tumū. Moysi de quo. Lxx. et. Truismū
belze. de quo. iij. Reg. xij. Abstinentiā Jñ
dub vide in libro illo Demetrii et sociorum
et. Dan. i. Zelū pñices qui interfecerunt
sanctos. Thome. xlv. et Mathathie. qui tra-
didit se. Ier. l. c. super arē i. Mach. ij. Occurrit
etiam cōsiderare seculariū laborantē.
Ruth. et largientem. Booz. vide in libro
ruth. Percontant. Job. et Elieze vide in
libro eorum. Occurrit etiam considerare

De attilatu a omnibus locutionum

Exedias. i. formido dei dixit iherum unde
no Erubi natus est dixit ei In bethleem in
die. Dixit nobis abon Et quis oportet di
scere ab arabibus qd dicitur clarius eū in Esa
y. qui dicit Libanus arx excelsa cadet et de
sit flum p^o Et egredietur verga de radice yesse.
et p^o dicitur auctoritate dicuntur et multos
dicunt quomodo conuersionis p^onta quia ad
mentis messie sunt area destructione templi
Secunda qd messie nomen est menabē qd so
nat in bebranco cōsolator quia per manum
suis fuit cōsolator gentis humanit^{is} de pec
cato Adam Tercia qd est filius dei quia no
men patris quod hic intulit ipse quod est
exedias significat in bebranco idem quod
Exodus iherus. *Exodus p^o dicitur clarius eū in Esa*
Item dixit Talmud in bebranco. raba annā
dixit nobis Simci filius nabamā Unde p^o
babis in qd in die in quo fuit destructio tem
pli in illa die natus est messias de quo dixit
Esa. c. viij. Autē qd parturiet peperit ante qd
veniret partus etiā peperit masculū in hora
quā fuit destructio templi p^o dicitur voces is
rael fuit mulier existens in partu. et in
verbas intranslacione chaldaica *Exodus p^o*
veniret angustia fuit solutio et ante qd veni
rent dolores partus reuelatus est rex messi
as Item dicit in eodem libro rabi simi vel si
hus Jobānā kemel hoc dicitur p^o viam in
hoc quia fuit destructio templi et auduit
viam filiam vocat. Reuolucionem dāman
tionem quādo illud auduit belyas im
pugnatus est quō posset destruere mundū et
icōnuent homines arāes et seminitas
et dixit eis Deus est iratus cōtra mundum
et vult destruere domum suam et capere
suo filios inter gentes et vos innotuit
vesipos immitis p^o talis? Et tūc aliter reuel
lano et dicit. Dūmte eos facere quia illi na
tus est saluator israel Dixit ipse et ubi est il
le dicitur est ille In bethleem unde Item illuc
et inuenit mulierem quandam frōrem in
porta domus sue et filium eius inuolutum
in sanguine et natiuit^{is} aū cā dicitur ei filius
filium peperisti et dixit sic Et ait ei. Et qd
est hoc qd sic est inuolutus in sanguine Rā
d ille grande malū est quia in hoc in quo nat^{us}
est destructū est tēplū Dicitur ei. Ergo si
lia et scape cum quia per manum suam de
bet ēē magno saluatore In illa hora sangui

matrem et accepit puerum. et ipse recessit ubi vis-
it. et ad quinq; annos. et in fine quinq; anno-
rum dicit. 'Ite et videbo saluatorem israel
si nuntiatur in forma regum vel angelorum.
Ite ergo et mactate mulierem in porta des-
tus sue et dicit ei filius quid est de illo pue-
ro? Respondit ei. Nomen dicit tibi qd cum
malo mactatur quia in die qua natus est tu
et templum destructum et ultra hoc quia ho-
bet pedes non ambulat oculos habet et non
videt. Aures habet et non audit. Os habet
et non loquitur et sic fecit sicut unus lapis
et cum ipse loqueretur cum ea insufflauit ve-
tus a quatuor pambus mundi et protexit eu-
m in mari magno et ea hora Delias scidit ve-
stimenta sua et emulsa capillos suos. et dixit
ve quia perdetur est saluator israel. Et exiit
vna filia vna id est reuelatio et dicit. Beata
Non est sicut tu cogitas sed quatuor centis
annis habebat in mari magno et. lxx. an-
nis ubi ascendit flumen circa filios chore.
et. lxx. annis in porta rome quod remane-

[illegible]

tempore tunc apparuit musca in templo
nunc accidit pollino sacramentum magno i
dicundum gentium. Nunc inventa est no
mula in pane propositionis. et licet pedes
starent in templo annu habebat humiliter
spacosi inuenerunt. Nunc nouit ser /
pens nec alacem iherusalem. Nunc uir
vir foci suo finem bospium habuit i ihe
rusalem. Nunc fuit sufficiens pluuia ad ex
tinguendum ignem altaris. Et nunc fuit
annu sacrificium. Nunc po. Nunc po. Nunc po.
lare sunt quod ascendebat de altari. Et dicit
transiit et adducit plures. q. p. vasa foris
temerorum que frangebantur in templo su
debantur in eo de loco. et dicit abaye. et ad
hoc plume. annu sacrificij et anno altaris
in consilio fundebantur in loco suo. et totu
hoc cessauit. et anno ante destructionem tem
pli. sicut scriptum est. Signa nostra non vi
dimus non est uir propheta. nesci. apud
hoc est. Nunc po. Nunc po. Nunc po.
in quibus aduenerunt symeon iustus om
ni hora uenerat foris dei ad magnu dexte
ram. sed certu aliquando in dextera aliq
uo in sinistra. Jte cleopoleone effundebatur al
bus aliquando non. Item candelu q. erat i
consilio. Nunc po. Nunc po. Nunc po.
quidam aliqui inuenta. et aliqui cymna. Jte
anno altaris excedebat perfectum. et non
in die solum ut affirmaret preceptum q. ba
bebat sacerdos de nutiendo ligna. Levit. vi.
Sed ex illo tunc aliquando excedebat aliqui
non inuenta q. sacerdotes non cessabunt por
tere ligna tota die. Jte uirum in Talmud
hierosolomensis in libro de yoma in ca. q. u
incipit duo byra legunt magistri q. xl. annu
candelam que erat in eodem et copulans
stibat sp. rubens et foris dei uenerat ad ma
nu sinistra et claudbant portas templi i
foro et inuenerant eas apertas d. mane. et de
i. rabi. Jte huius filius zachari. Templu ann
p. u. quare non terreo. iam scimus q. tunc si
luis debet esse destructio. quia po. de prophe
tiam zachariae. ca. xi. Aper libant portas
tunc et comedat ignis cedrus meo. Ecce et
quidam. Nunc po. Nunc po. Nunc po.
Quia hoc est. Nunc po. Nunc po. Nunc po.
tempus et perfectum. Nunc po. Nunc po. Nunc po.

non solu tunc deus miracula cessauerunt sy
eade hora amoru fuit scriptum iuda. Item
dum illud quod ypobetur iacob et scriptum
est in libro canbedrin. i. ca. quod iapsi haud
hoc qui et in libro de abdozara in m. i. dicit
ant sic. legunt magistri q. xl. annis ante d
structionem templi fuerunt amon canbedri
i. lex. iudices consistorij gazit et fuerunt po
sin in hamab. uocabatur Rabi. Rabi. Rabi. Rabi.
erat in iherusalem qui vocabatur homin.
erat rabi. Rabi. Rabi. Rabi. Rabi. Rabi. Rabi.
iudicauerunt iudicium annu. Rabi. Rabi. Rabi.
um et minale non poterat fieri nisi in consi
stio gazit et dicit rabi. Rabi. Rabi. Rabi. Rabi.
eufreus scriptum de iuda. hoc dicitur popu
consistorium gazit quod erat in terra iuda
et dicit de femore eius. isti sunt canbedri q.
erant sedentes in consistorio. Gazit q. erat
in terra iuda et dicit sic. Jacob canbedri q.
habuit sedentes in consistorio gazit nunc
erant amon a terra iuda iudicando iudicia
animalia quousq. ueniat sylo qui est messia
us et dicit rabi. Rabi. Rabi. Rabi. Rabi. Rabi.
amon a consistorio canbedrin gazit et fun
cio amon potestas iudicandi iudicium ani
male consueuerunt sacros super eoru. Nunc po.
et quilibet capillos suos et dixerunt ut no
bis quis amonem est scriptum iuda et filius
haud non uenit. Ann multum non est. Nunc po.
de cym bene potest ualere clarissime quod
modo sequitur et omnibus supradictis an
notantibus aduentus messie pro illa hora
clumpiamen pro maiori sanctificatione
potest uideri hoc ueritas ex magna publica
nont que ibat ex ore annu. gentium eo
tempore de aduentu messie intantum q. q.
uideret illa hora regere que unum qui regno
bat in ciuitate iude qui uocabatur byra
qui erat bonus magne fortitudinis et uir
dotes pichonum annu nomen erat barcoiba.
Nunc po. reputauerunt annu messiam uicly
gentes q. in illa hora erat tempus. Nunc po.
tum aduentus messie dicitur in libro canbe
dri in capi. quod incipit. Nunc po. israel q.
barcoiba regnum. xxx. annis. Nunc po. diuidio
et dicit bonoibus. Ego sum messias et res
Nunc po. Nunc po. Nunc po. Nunc po. Nunc po.
cebat. Nunc po. Nunc po. Nunc po. Nunc po.
Nunc po. Nunc po. Nunc po. Nunc po. Nunc po.
Nunc po. Nunc po. Nunc po. Nunc po. Nunc po.
Nunc po. Nunc po. Nunc po. Nunc po. Nunc po.

De attitudinibus omnium f. de hunc

regis et dicebat de eo qd ipse erat rex messias
quousq[ue] ipse interfecit odianus ppter pec-
cata sua. Item possuntur verificare predic-
tam conclusionem ex p[ro]ph[et]ia danielis. h[ic]
p[er] duas res edificationes. una dicitur
in. capi. sui libri que non potest deduceri in
h[ic] reg[is] messia sicut dicit Rabinoseus mag[is-
ter] dicitur in p[ro]p[et]ia qd h[ic] reg[is] messia
vbi dicit sic. Et vngual sanctificationem
Iste est messias sanctificatus filioru danielis
et dicit Rabinoseus daniel. Et adducit u[er]-
ba semper ista est rex messias. It[em] d[icitur]
in fine libri qui vocatur ezechielis. Rabi
p[ro]p[et]ia. lxx. ebdomade numerate sunt a destru-
tione primi templi usq[ue] ad destructionem se-
c[un]di templi qui sunt. lxx. annis p[er] n[ost]r[u]m bab[yl]-
onem. et. ccc. xx. quib[us] durauit templum sec[un]-
dum. et in fine illoru debebat venire messias
et dicitur sicut p[er] u[er]ba ezechielis et dicitur
abraham abenezadra. Item predicta p[ro]p[et]-
ia exponit p[er] u[er]ba alio[rum] p[ro]phetarum multu
grat[is] in antiquos b[e]n[e]dictos deducendo se-
p[er] aduentum messie sic dicitur in libro da-
nielis. Temp[us] aduentus xpi sic est danieli
p[er] angelum reuelatum. lxx. ebdomade sui
constituit super populum suu et super v[er]-
sarios sui ut non iumentur p[er] u[er]ba amano et
finem habeat peccatum et deleatur iniquitas
et adducatur iusticia seculorum et impleat
visio et p[ro]ph[et]ia et vngual sanctificatio
v[er]ba. Sicut ergo et aduentus ab xpiu sermo
et dicitur ezechielis et dicitur in p[ro]p[et]ia qd
quatuor ebdomada septima et ebdomada. lxx.
tunc erunt et rursu edificabitur iherosolima et rursu
et in angustia temp[or]is et post ebdomadas
lxx. edificabitur et dicitur in p[ro]p[et]ia qd
desolabitur populus n[ost]r[u]s tunc v[er]bo et finis
eius vastitas. et post finem belli iherosolima de-
solata consummabitur omnia pacum multu
ebdomada una et in dimidio ebdomadis
desinet bestia et sacrificium et i[n] templo erit
abominatio desolationis et usq[ue] ad con-
sumationem tunc finem persequetur desola-
tio p[ro]ph[et]ia sancta clausa est et ad
legendum difficilis et sunt ibi termini multi
designati sed in omnes ad designandu
qd est qd ebdomada iste annosum sunt ebdo-
made q[ui] ignitur an. lxx. ebdomade. constituit
sine super populu suu et sup[er] v[er]sarios
sui ut consumatur p[er] u[er]ba amano et finem

[illegible]

De actibus et omnibus hactenus

Quod dicitur in libro de actibus et omnibus hactenus
 puer reges. quia instituebantur per inimicos
 nonem requirerentur in iherusalem reman-
 ferunt que erat metropolis in regno iuda. p
 lo prout significat missionem. dicitur qd dicitur
 gatio gentium. qd propter missionem sui
 per aggregationem sunt gentes sub eius dno
 Sed ista expositio est pcedentes et consimiles
 les si sunt desinuntur per translationem
 iherusalem quoniam iudei vocant targes que
 ha antiqua est apud iudeos qd nullus
 erat eorum fuit ausus et contradicere imo
 quando littera hebrea est obfusa reuertit
 ad illam pro explanatione In ista autem sic
 donec veniat messias in scriptura sed solus
 ipse qui promissus in lege et prophetis erat.
 et expositio predicta. Cum ergo a tempore
 post predicti herodis regis cessauit regis
 lus ad apparitum qui ex doctrina et operac
 nibus possit dicitur nullus saluator
 fuit et qd cum aduentus transiit in pccatu.
 Ite dicitur per alfonsum conuenit in suo
 ogo predicta pphetiam exponit sic dicit
 antiqui bebreorum sic exposue
 runt prophetiam. Jacob. No auferetur sc
 pus. i. virga regni de iuda. et dux de semine
 met qui nuncius est. i. ipse annus e regnum
 dem nouum qd postq venit ipse. necq
 me hinc dictionem simpulo ipse extitit
 hinc dicitur pphetia Danieles.

Quod dicitur in libro de actibus et omnibus hactenus
 tunc et super videbitur in sanctam et confus
 metur pccati amissionem et finem accipiat pccat
 tum et delictum iniquitas et adducatur iusti
 as sempiterna. et impleatur visio. et prophe
 telia huius prophecie primo videndum
 est quatenus hic accipitur hebdomadas vel
 hebdomada quod est idem. In sacra enim
 scriptura vno modo accipitur pro tempore
 septem dierum. et hoc modo communiter
 accipitur hoc etiam modo loquens scriptura
 ra Iulij. xliij. vbi dicitur qd septem hebdoma
 das accipitur pro tempore septem annorum
 et hoc modo accipitur pro tempore
 septem annorum. et hoc modo loquitur scrip
 tura de hebdomada Iulij. xliij. vbi dicitur
 Tunc accipitur septem hebdomadas annor
 um que faciunt annos. xliij. et quinquages
 simus annus qui immediate sequitur. dicitur
 iudicium qui apud iudeos erat annus
 missionis vbi idem dicitur. Non autem in
 uenitur hebdomada accipi pluribus modis
 Non potest hic hebdomada accipi pro heb
 domada dierum. quia non prophecia. Dan
 ielis fuit completa infra annum et dimidi
 um per locum a diuisione oportet qd
 accipiat a numero annorum. et in hoc ocl
 expositiones conueniunt. sed in hoc differunt
 Dicit aliqui catholici vt Beda et alij dicit
 qd isti anni intelligendi sunt anni lunares q
 sunt breviores annis solaribus. n. breues
 Non fuerunt autem ad hoc dandum ex aus
 obus. Primo ex scriptura. quia dicitur hebdo
 mada abbreuiate. Et sicut dictum est anni
 lunares sunt breviores annis solaribus. et
 per consequens hebdomada annorum lun
 arum sunt breviores. Secundo quia an
 nus loquebatur Danieles qui erat bebreus. et
 beci autem computabant per annos luna
 res vt dicit ipse Beda. Et ideo angelus po
 suit nuncium annorum pccatorum p heb
 domadas annorum lunorum. Et quod d
 ctum non placet. Nicolaus de lra. et est nunc
 ut sonet in denominatione seu denominatione
 sed in bebreo ponitur pccati et nonne scriptu
 ra determinationem. si. nec plus nec minus

Similiter scōdū est solūm, si enim uedi
bārent annū hīc mōt. m. diebus q̄ an⁹
solari annū scōdūm legem suam arcentur
primo mōte annū hīc mōt facere pascha et
die determinare. s. p̄m̄ die p̄m̄ mēsis. se
queretur q̄ pascha. cor. huius annū p̄cederet
pascha anni p̄cedentis. m. m. diebus. Et
eodē modo pascha anni sequētis p̄cederet p̄
m. m. diebus.

anno per. m. diebus. Ad quod quidem si quis
retur q̄ iudei celebrarent pascha suam et of
filiatione p̄cipi infra breue tēpus in quo
libet mēse totius anni. Vnde autē apparet
manifeste solūm et vñ eorūm quia semper
faciunt eodē tempore. Et ideo patet q̄ cō
putant per annos solares sicut et nos.

Uerū enim ut patet mēses a lunationibus
tantis tercio annis apud eos habet luna
tiones. m. m. q̄ per embolismos faciūt ad
equationem temporis. et sic putant per an
nos solares sicut et nos. Dicitur tamen q̄ cō
putarent per annos lunares: nihilominus

Secundū videndū est quot annos cōtinent
hebdomade p̄dictae. et patet q̄ si multiplics

xc.

no videndū est a quo tpe incipiat cōputatō
istae hebdomadae. et dicitur aliqui iudei
q̄ incipit ab. m. anno regis zedēchie quādo
destructū est p̄mū tēplū. Alij dicūt q̄ in
cipit a primo anno dāry. q̄ isto tēpe fuit an
gelus ista dēclat. Alij dicūt q̄ incipit p̄p̄u
sione ista a reditu captiuitatis sub zorobab
bel dūc anno secūdo. Eyn regis persarū.

Alij dicūt q̄ incipit cōputatio ista a. m. an
no regis dāry. quādo dēclat. Alij dicūt q̄
incipit a reditu captiuitatis sub zorobab
bel dūc anno secūdo. Eyn regis persarū.

Alij dicūt q̄ incipit cōputatio ista a. m. an
no regis dāry. quādo dēclat. Alij dicūt q̄
incipit a reditu captiuitatis sub zorobab
bel dūc anno secūdo. Eyn regis persarū.

Alij dicūt q̄ incipit cōputatio ista a. m. an
no regis dāry. quādo dēclat. Alij dicūt q̄
incipit a reditu captiuitatis sub zorobab
bel dūc anno secūdo. Eyn regis persarū.

annū Zyberij cōfano in quo passus ē dñs /
suo. Et si fiat computatio per annos lunares
quod patet hoc modo. Regnum persarū
durauit annis. ccc. lxxij. et a p̄ncipio regis
dāry ad p̄ncipium destructionis tēpli. et
post durauit. ccc. lxxij. annis. Regnum greco
rum durauit. cc. annis et tunc cōp̄t regnum
romanicūm a cōfano p̄ncipio vsq̄ ad. m. x.
annū Zyberij flagitum annū. lxxij. qui sūt
multi anni patet q̄ faciunt. ccc. lxxij. annos
solares qui implent p̄dictum numerum sē
cundūm lunares annos quia annus luna
ris continet. cc. lxxij. dies. Solares vero. cc.
lxxij. quadrantes. vñm. et. v. horas. et patet
secundūm verum numerum q̄. ccc. lxxij. an
solares sunt. ccc. lxxij. annū lunares qui est nu
merus hebdomadarū computādo ut dic
tum est per annos lunares. Aduertendū
tamen q̄ Rabī salomon dicit quādam ep̄o
sinonem falsam ad tamenem p̄dictā quā
aportet remouere. dicit enim q̄ si p̄m̄ heb
domade illc non continet tempus p̄dictū

et q̄ ad p̄ncipium tēpli. Sed dicit q̄ continet. et

q̄ ad destructionem secūdi per Tyri et Eyn
q̄ istam annū cōfano talis est. Eyn p̄
hebdomade p̄dictae. i. determinate super po

p̄ncipio tēpli. p̄ncipio tēpli. p̄ncipio tēpli. p̄ncipio tēpli.

eorū que facta est per romanos combūtes
munitatem et templum et cyoniam inde p̄o
pulum iudaicum. ut consumeretur p̄ncipio
no. i. dēclat a p̄ncipio tēpli. i. dēclat a p̄ncipio tēpli.

tas eorum. sals p̄ncipio tēpli. i. dēclat a p̄ncipio tēpli.

p̄dictam que est pena ut dicit. Et adducitur
iustitias scripturas. i. ut iustitiam iustitiam
ut p̄dictam captiuitatem p̄ncipio tēpli.

p̄ncipio tēpli. i. dēclat a p̄ncipio tēpli. i. dēclat a p̄ncipio tēpli.

De armatura omnium fidelium

Et ideo nō solum nūciavit et liberationē a captivitate babilonica, sed etiam p̄sentat liberationē a cōditione p̄cipua de qua daniel p̄cipua ali-
 quādo dicit q̄ angel⁹ venerit ad de-
 um. Et dicit q̄ p̄cipua liberationē in ro-
 puli. et nullū certū sc̄p̄ liberationis. hinc de
 p̄cipua hoc est valde absurdū et p̄cedē sit
 nec contrarium. quia non venisset ad conso-
 lationem Danielis sed magis ad desolatio-
 nem. Itē q̄ dicit q̄ p̄ captivitatem in qua
 fuit daniel et p̄cipua liberationē in qua
 de soluit. q̄ super omnia p̄cepta inveniēti-
 aiegha et augurio ut sunt illi q̄ non erūt fa-
 cta eorū et tamē illa p̄bentur eis maxime i
 lege divina. p̄cipua in Ezo. et Deutro. et i plu-
 ribus alijs locis veteris testamēti. Itē q̄
 dicit visiones ip̄s p̄bentur per mentis co-
 ram: et ē cōtra illud quod dicitur Deutro. in
 Ezo q̄ non p̄pter iustificacionē tuā de-
 derit tibi deus terrā hanc in possessionē. et ē
 cōtra illud p̄cipua liberationē in qua
 de est p̄missio de xpo et maxime quia de ip-
 so scribitur Esa. viij. Et erit ad lapidē offen-
 sionis et petram scandali duobus domib⁹
 israel et in loquētem et nūmā babilonib⁹
 babilon. Item q̄ dicit per visionē sanc-
 tū que recuperabūt per regē messiam
 hoc est contra illud quod habetur Dicit. iij.
 Eūq̄ multiplicat fuerit et creverit in
 terra in diebus illis ait dominus non auct
 super eos neq̄ illis recordabimur neq̄ vi-
 siabimur. neq̄ fiet vltia: q̄ meremur vltis
 nō testamēti oīa effluunt post passio-
 nem xpi. cūque enim fuerit mortue manet
 ergo veritas inconvulsa q̄. i. temp⁹ bebda-
 madorū fuit ip̄sum in xpi aduentu q̄ pec-
 cata nostra illis omnia que in deum in nos
 et in p̄cipua cōmissa erant. nullas addu-
 xit legem et p̄p̄tias implevit. et vna est
 plenitudo gr̄e a deo p̄tē. Tercio detem-
 nat sacra scriptura temp⁹ aduentu messie
 Esa. xli. temp⁹ ibi est ante q̄ p̄cipua pepe-
 nit. Et licet aliqui de hoc textu supra dicunt
 sit. hoc tamē plenius expōitur. super quo gl.
 bebrat. quia ante q̄ natus fuisset ille qui i
 servitutem redegit vltimū natus fuit redē-
 ptor. Igitur ante natiuitatem Lys qui au-
 tem et templum destruxit et populum cap-
 tiuit et in conditionem et servitutem expō-

fuit intentum q̄ debentur. p̄cipua p̄cipua nō
 mo argenteo. ut dicit Dugo florentin⁹. fuit
 nativitas ip̄s xpi. hoc idē patet per trās-
 lationē danielis in babilonem que cōparat isra-
 el multos p̄cipua que angustias in acia-
 p̄cipua et dolores adhuc nō erit et vebemē
 angustia. et adhuc non venit et tremor ang-
 doloribus propter partem et reuelabit re-
 messias. Dolores enim et angustia partu ex-
 p̄cipua magnā calamitatem quam habu-
 erunt in obsidione. Lys et Elephasim vba
 cōtra fuit angustia et calamitas q̄ implevit
 et babilon. Et dicit q̄ p̄cipua liberationē in qua
 de est p̄missio de xpo et maxime quia de ip-
 so scribitur Esa. viij. Et erit ad lapidē offen-
 sionis et petram scandali duobus domib⁹
 israel et in loquētem et nūmā babilonib⁹
 babilon. Item q̄ dicit per visionē sanc-
 tū que recuperabūt per regē messiam
 hoc est contra illud quod habetur Dicit. iij.
 Eūq̄ multiplicat fuerit et creverit in
 terra in diebus illis ait dominus non auct
 super eos neq̄ illis recordabimur neq̄ vi-
 siabimur. neq̄ fiet vltia: q̄ meremur vltis
 nō testamēti oīa effluunt post passio-
 nem xpi. cūque enim fuerit mortue manet
 ergo veritas inconvulsa q̄. i. temp⁹ bebda-
 madorū fuit ip̄sum in xpi aduentu q̄ pec-
 cata nostra illis omnia que in deum in nos
 et in p̄cipua cōmissa erant. nullas addu-
 xit legem et p̄p̄tias implevit. et vna est
 plenitudo gr̄e a deo p̄tē. Tercio detem-
 nat sacra scriptura temp⁹ aduentu messie
 Esa. xli. temp⁹ ibi est ante q̄ p̄cipua pepe-
 nit. Et licet aliqui de hoc textu supra dicunt
 sit. hoc tamē plenius expōitur. super quo gl.
 bebrat. quia ante q̄ natus fuisset ille qui i
 servitutem redegit vltimū natus fuit redē-
 ptor. Igitur ante natiuitatem Lys qui au-
 tem et templum destruxit et populum cap-
 tiuit et in conditionem et servitutem expō-

De auctoritate omnium fidelium

quodam famulo remisit ad senatum et postu-
lauit ut christus deus haberetur. Ille senatus
mansit indifferens quod non sibi sed moribus
epistole primo fuisset delatus. Et sic facta
per te predicatione quatuor testimoniis tempus
aduentus messie fuisse ante destructionem
secundi templi.

**Quod veritas messias per eum de genere iude per
medium de medio fratrum suorum Jacob.**

Item. Et cum dicitur apertum de gene-
re messie, quod sacra scriptura per
nuntiat et per prophetas determinat et
impletum est in ihesu nazareno, nam dicit domi-
nus moysi Deuter. xxiij. Prophetam suscitabo
de eis de medio fratrum suorum similem tibi,
ponam verba mea in ore eius. Qui autem
verba eius que loquitur in nomine meo au-
dit non facit ego vltor existam. Et patet quod
ista auctoritas nulli potest applicari nisi ihesu
nazareno vero messie nostro, quod per duas
vias patet principales. Prima pars actionis/
talis est prophetia suscitabitur de filiis israel de me-
dio fratrum suorum. Ecce. Item. messie, pro
quo nota quod iudei vocantur filii israel vel Ja-
cob quod idem est. Israel autem habuit quatuor
de viros et quibus pepererunt. scilicet filios et
vnam filiam. Prima fuit lya que habuit sex
filios et vnam filiam per ordinem, qui sequitur. scilicet.
Ruben, Simeon, Iuda, Ioseph, Benjamin et
Zabulon, Dyna. ps. lxxv. Secundariorum autem
fuit Rachel que habuit solum duos filios. scilicet Ios-
eph et Benjamin. Tercia fuit Lea ancilla
Rachel que habuit solum duos filios. scilicet
Dan et Gad.

Item quod per Deum ubi supra. Modo quod dicitur
auctoritas prophetam suscitabo eis de me-
dio fratrum suorum. Iste ergo
impletus est in ihesu. quod non habuit nisi duos filios
et in duobus non est medius, nec ponitur esse de
filia Ioseph propter eandem causam nec a filio
Iuda de filiis Rachel ergo oportet quod sit de filiis
Ioseph qui fuerunt septem et in numero septenario
est medius. scilicet quartus. Numerentur ergo filii
Ioseph per ordinem, primi tres sunt Ruben, Symeon
et Levi vltimus vero Iudas, Zabulon.

Item. Et cum dicitur apertum de gene-
re messie, quod sacra scriptura per
nuntiat et per prophetas determinat et
impletum est in ihesu nazareno, nam dicit domi-
nus moysi Deuter. xxiij. Prophetam suscitabo
de eis de medio fratrum suorum similem tibi,
ponam verba mea in ore eius. Qui autem
verba eius que loquitur in nomine meo au-
dit non facit ego vltor existam. Et patet quod
ista auctoritas nulli potest applicari nisi ihesu
nazareno vero messie nostro, quod per duas
vias patet principales. Prima pars actionis/
talis est prophetia suscitabitur de filiis israel de me-
dio fratrum suorum. Ecce. Item. messie, pro
quo nota quod iudei vocantur filii israel vel Ja-
cob quod idem est. Israel autem habuit quatuor
de viros et quibus pepererunt. scilicet filios et
vnam filiam. Prima fuit lya que habuit sex
filios et vnam filiam per ordinem, qui sequitur. scilicet.
Ruben, Simeon, Iuda, Ioseph, Benjamin et
Zabulon, Dyna. ps. lxxv. Secundariorum autem
fuit Rachel que habuit solum duos filios. scilicet Ios-
eph et Benjamin. Tercia fuit Lea ancilla
Rachel que habuit solum duos filios. scilicet
Dan et Gad.

Item quod per Deum ubi supra. Modo quod dicitur
auctoritas prophetam suscitabo eis de me-
dio fratrum suorum. Iste ergo
impletus est in ihesu. quod non habuit nisi duos filios
et in duobus non est medius, nec ponitur esse de
filia Ioseph propter eandem causam nec a filio
Iuda de filiis Rachel ergo oportet quod sit de filiis
Ioseph qui fuerunt septem et in numero septenario
est medius. scilicet quartus. Numerentur ergo filii
Ioseph per ordinem, primi tres sunt Ruben, Symeon
et Levi vltimus vero Iudas, Zabulon.

Item quod per Deum ubi supra. Modo quod dicitur
auctoritas prophetam suscitabo eis de me-
dio fratrum suorum. Iste ergo
impletus est in ihesu. quod non habuit nisi duos filios
et in duobus non est medius, nec ponitur esse de
filia Ioseph propter eandem causam nec a filio
Iuda de filiis Rachel ergo oportet quod sit de filiis
Ioseph qui fuerunt septem et in numero septenario
est medius. scilicet quartus. Numerentur ergo filii
Ioseph per ordinem, primi tres sunt Ruben, Symeon
et Levi vltimus vero Iudas, Zabulon.

debitum personarū dū. cū debetū ēēt infinitū
q̄ cōtra infinitū offensā fuit facta. Secūda
do q̄ contraria contrariis arantur. Quia
q̄ homo cū peccat voluit esse deus
et sic sibi dyabolo eris sicut dī. Gen. iii.

Deinde p̄p̄t̄ q̄ dicitur. Secūda p̄p̄t̄
fuit p̄p̄t̄ q̄ l̄z mes persone fuit vultū dī. et
linguāre in realiter perrelatōes. et habet
etiam appropinquatōis diffinita. q̄ potentia ap̄
propinquatōis p̄p̄t̄. sapientia filio. et bonitas
fuit autō sp̄s sancto. que sūt quasi mes dī
ut sic triū personarū offerentium se in cōp̄
certantibus v̄t̄m̄sūcū tangere dīa p̄p̄t̄
dī. et in cōp̄t̄. venit dyabolus et re

no fuit dī faciens bonū et malū. nō dixit
potentes nec bōi sed facientes. et cū scia sit ap̄
propinquatōis filij. fuit potentia patris. et boni
tas sp̄s sancti ut actū ē. non ergo debuit ve
nire p̄ redēptione boīs et eius redēptione
de p̄p̄t̄ nec sp̄s sanctus sed filij qui est me
dia in trinitate persona. Itē p̄p̄t̄ inchoans
venit in ip̄e medio. Curant enim ma filius
ab initio mūdi v̄t̄m̄sūcū ad beatitudinē aemulū
fuit patris super in boc l̄. et. iii. hanc colū
dī. et p̄p̄t̄.

Dū mediū silentij tenuerūt oīa. et nō i suo
cursu mediū habuerūt. et p̄p̄t̄ scilicet m̄
dīe exiens de celo a regalibus sedibus ve
nit. angelus venit ad virginē boni cōpletōis.
Et ideo tunc pulsā p̄. Huc mona. duravit
facta collocatio v̄t̄m̄sūcū ad mediū noctis. Et
tūc hanc cōsensū virginē om̄ip̄t̄ scilicet
dī. i. v̄t̄m̄sūcū qui est eius filius a regali

p̄p̄t̄ q̄ filius dī venit in medio silentio in is
carnationem. sic et n̄ notus fuit media nocte
fuit p̄p̄t̄. Quia. ii. q̄ pastores custodiē b̄e
vigilant nocte. p̄p̄t̄ ma silentia figurat
nobis nos magis annos duratio mū
di. In quorū medio debebat venire mēkal
ad v̄t̄m̄sūcū gen̄ humanū per peccatum

o cōte p̄p̄t̄. Abba. ii. cap.
medio dīcē v̄t̄m̄sūcū
u facies. Itē p̄p̄t̄
inchoans fuit in medio. i. v̄t̄m̄sūcū
ipsa an̄ v̄t̄m̄sūcū que debuit esse mater
illius excellētissimi mediū inter dī et bo
mū nō abile fuit q̄ cū ipsa esset mediu.

fuit enī mediū locale. mediū morale. et
mediū naturale. Quenit cū logyā mediū
ad cōdēdū maiore extrematē de unū
n. de qua facit Aristote. magnū. et in
ii. priorū. Maior extrematē dī
extrematē in genere rationabilū homo est

ma maiore extrematē de minor et nō inter
venire. Sed venit beata virgo et facta ē me
diū. q̄ in ipsa est p̄p̄t̄m̄sūcū v̄t̄m̄sūcū lo
cū est. et maior extrematē p̄p̄t̄m̄sūcū est de
minor q̄ homo est de. et cū minor ē ma
ior. q̄ deus est homo. Est cū virgo beata

ma maiore extrematē de minor et nō inter
venire. Sed venit beata virgo et facta ē me
diū. q̄ in ipsa est p̄p̄t̄m̄sūcū v̄t̄m̄sūcū lo
cū est. et maior extrematē p̄p̄t̄m̄sūcū est de
minor q̄ homo est de. et cū minor ē ma
ior. q̄ deus est homo. Est cū virgo beata

ma maiore extrematē de minor et nō inter
venire. Sed venit beata virgo et facta ē me
diū. q̄ in ipsa est p̄p̄t̄m̄sūcū v̄t̄m̄sūcū lo
cū est. et maior extrematē p̄p̄t̄m̄sūcū est de
minor q̄ homo est de. et cū minor ē ma
ior. q̄ deus est homo. Est cū virgo beata

ma maiore extrematē de minor et nō inter
venire. Sed venit beata virgo et facta ē me
diū. q̄ in ipsa est p̄p̄t̄m̄sūcū v̄t̄m̄sūcū lo
cū est. et maior extrematē p̄p̄t̄m̄sūcū est de
minor q̄ homo est de. et cū minor ē ma
ior. q̄ deus est homo. Est cū virgo beata

De amicitia omnium fidelium

[illegible]

po in medio doctorem. in signis q sapientia
tes et docti huius mundi vel habebant ad
illud medium converti. vel q sapientia illo
rum per excellentiam splendorem illius mediij o
bebat obfuscare. quod indicat numerus. xij
annorum qui est numerus supererogationis
sive boni. Ihs. li. et. xij. m. quia eius pas
ses aliquos plus reddunt q suum non po
ter. quia ille sunt unum et duo et tres et qu
tuor et sex que sunt innotate reddi. p. et. xij. sic
etiam ipse ostendit ablati sapia ipse quod ex
bat sapientiam doctorem. Tercio ordi
nando pacem transiit per medium inimic
orum ipsos fugiens. Luc. xij. quia cu vo
luisse ipsum precipitare de monte ipse nil
fuit per medium illoru ibat. Dicit Bodo
q non precipitaretur rupto ad modum cere
liquefacte et sic et fecit quoddam concurre
re quo receptus est diffusus et manet ibi ru
ge vestis et signa pedis: sicut asserunt illi q
videmus. tunc enim fecit se manifestum per
medium transiens. fugiens montem precipi
tationis quia non debebat mori nisi in vi
gio vt vinocet vincentem in ligno. Quarto
ordinando pacem stetit in medio discipulo
rum dando eis formam eligendi prelatum
et ordinando et eis. Ihs. li. et. xij. m. et. xij.
xij. Ego inquit in medio vestrum sit sicut q
qui fuerit humilis. non ergo secedens qo
se maior. sed attendit quis humilior. sicut
ego. qui haec sum dominus et magister vester
no sicut q respondet in msa. sed sicut qui mori
tunc pater et filius et spiritus sanctus in medio
do pacis inter dei et hominem sicut in me
dio animarum. Immo est in medio do
ctorum. fugit per medium persecutionum et
ministrat in medio discipulorum. Terc
io passus est. xps. consummando pacem de
denarium sicut in medio duplatores. et
stetit in medio latronum. sicut patet Job. p.
et. crucifixerunt autem eo duos latrones bene
et inde medium autem ibat. quod iudei
fecerunt vt populus communis agnoscere q
et erat cu malefactoribus? pater erat malis
factoribus sicut et ego. et de qm dicitur in p
facione factum est vt impleatur propheta.
Isa. que ante illum peccata fuerat. Isa. vi.
in qua et videret de peccatis et pater erat
autem in medio latronum vt nullus quany
malo pateris despicere de peccatis si voluerit

facere pñiam. qñt ille latro hñc fero cogno
scis pñiam suam et petens miam: inuenit
subito veniam. Dedicat mñt oñs meñt i pa
radiso. et sic factu est. qñ eadē die vidit dum
ad clientiam. que vñs dicitur paradiso. sic
eñ videtis xpm scñ pñem in inferno pñe
disso fuit ibidē. Secūdo cōsumādo pñem
sicut in medio terre. qñ mōte anthonie vbi
crucifixus est xps est in medio terre habita
bilis. nūc autem iplm fuit pñem David
in psal. lxxix. De autem rēgnoster sñ sedō
et eterna ordinatōne rex. operans est salu
tē in medio terre. nūc enim ibi operans est sa
lus humani generis. et plurimam pñem iter
demonstrat et dñs. sicut vñs dicitur anthonie
in medio terre: ut iam qñ gentium et medium
omnium omnia mberet ad seipsum. qñ ipse
dicit. aut exaltatus fuero a terra in omne in
medio terre: omnia traham ad meipsum.

Joh. xij. Quartus passus est qñ xps pas
chalis pñem consummatus sicut in me
dio. unde post resurrectionem sicut in medio
discipulorum hñm: et dixit eis lex. pñem vo
bis. Joh. xx. qñ sñ dicit. Jam est pñem inter
deum et hominem consummata per passio
nem meam. stans in medio latronum et in
medio terre. et ideo pñem consummata vo
bis in publico vicens in medio vestm pñem
vobis et sicut obitus per sñpsum stans in
medio pñem publicanū discipulo: sic et p
lucras per totum mundum divulgauit.

Iste latere inter ceteros fuerunt epistole.
Pñem in pñem mñdo pñem: qñ qñ
personaliter extrema diuisa vñem facit me
dium. Vñem ad sñm mñm qñ qñ
modo lex hñt posita in manu eius sicut in
manu mediatoris ut de ea faceret qñ vñem
pñem. mediator autem vñem nō est. deus aut
vñem ē. Opus ergo qñ mediator sit du
um. et sit non solum deus sed vñem et hñ
vñem extrema diuisa. publicanū enim qñ
xps fuit mediator extrema concordat pñem
sicut. ut pñem ad Ioh. ix. vñem dicit qñ xps nō
in testamento mediator est ut mōte inuenit
dñem in redēptionē eam pñem pñem que
omne pñem mñm mñm pñem pñem
accipiant que vocati sunt carne benedictio
Antimonē cñs sñm pñem pñem pñem qñ
qñ xps de ad bebi. viij. Melioris testamē
diator est iohes. quādo in mñem rēpñ
mñm hominibus sanauit est. Et cñs testamē

o archano fuit. Et cñs qui pñem mñm
uñm bona rēpñm. Nōm testamē
mediator est ibis qui pñem mñm re
pñm et lōm publicanū enim per lōm
hominibus qñ obitus pñem mñm
mñm mñm de ipso. i. Lbimo. q.
Mediator pñem et hominum hñm ibis pñem. au
tus testamē mñm mñm est mñm
lōm. Omne passus est qñ obitus pñem
publicanū mñm mñm vñem in finem sñm
sicut in medio. Ipse enim dicit. Mach. viij.
Est ego vobiscum sum omnibus vñem vñem

qñ ad mñm mñm mñm. Vñem pñem
qñ sit in medio vñem Jobānes euāgelista.
Apoc. i. vñem dicit. Vñem sñm candelabro
aureo et in medio sñm candelabro mñm
mñm sñm sñm hominū. i. dñm sñm
sñm vñem. Iste sñm candelabro aureo
sicut vñem mñm mñm mñm mñm
sñm pñem. cñm mñm. sñm mñm. mñm
mñm. cñm mñm. In quom mñm
sñm in sñm mñm mñm est dñm? ve
tus deus et vñem a homo. quod sñm mñm
etiam durabit vñem ad adueniē mñm ad iu
dicium: ut dicit apostolus. i. Cor. xi. Quo
nō enim manducabitis pñem hñc et cal
cem bibitis mñm hominū dñm mñm? do
nec veniat. i. ad iudicium. Est ergo obitus
i sñm mñm mñm vñem ad finem sñm
sicut in medio sñm candelabro aureo
omne pñem inter deum et hominū mñm
et non solum inter deum et hominū. sed et
inter hoies et hominū mñm in medio co
rum. eorum voluntatem faciendo. sicut ipse
dicit. Mach. pñem vñem vñem vñem vñem
pñem in nomine meo in medio eorum sñm
dicit in iohē meo. i. mñm mñm i medio eor
um sum. i. eorum faciendo voluntatem sñm
est eorum pñem mñm mñm mñm mñm.
sñm qñ pñem pñem se et pñem et pñem mñm.

Deus ergo in sñm mñm mñm mñm pñem
mñm mñm pñem pñem mñm mñm mñm
mñm mñm mñm. Et qñm mñm mñm
mñm mñm mñm mñm mñm mñm mñm
mñm mñm mñm mñm mñm mñm mñm
mñm mñm mñm mñm mñm mñm mñm
mñm mñm mñm mñm mñm mñm mñm
mñm mñm mñm mñm mñm mñm mñm
mñm mñm mñm mñm mñm mñm mñm

Quod verus mñm debeat esse sñm

De amicitia omnium f. Actum

Obiettivo didattico Leggere.

8. *Enchiridion* apertius de assimulando melius quā sacra scriptura determinat. q̄ post q̄ deus dixit moysi. p̄beris suscita bo tu de medio fratru tuoru. statim subiūgit cu debebat assimulari. dicens. simile tu. c. quo supra forte enī dūissent uideri nō sufficere ad hoc q̄ q̄d dicitur messias q̄ erant a medio. s. a tribu dāudo q̄ uelā ei. p̄beris suscita bo tu de medio fratru tuoru. et q̄d dicitur in q̄d suscitatus fu de mortuis nō sufficit. Sed quid dicit regula. singula. s. nō potuit multis uita munda. sufficere q̄ q̄d ad hoc q̄ debebat esse de tribu iuda. uos. ratur in. Jdeu nazareno. q̄ ipse fuit fili mātur qui fuit de p̄. et de p̄. q̄m fuit de tribu iuda: ut patet. Mat. 1. Et mulieres nō desēs subāur nisi uis mōtus fuit Jdeo les quare in antoniam que dicitur fuit Moysi p̄beris suscitatus est. c. c. hūmiliatū quasi deus deus nō solum sufficit ex fili de tribu iuda sed et assimulante. Jsta similitudo debuit firi aliquā singulari esse quod fuerit in moysi et nō firi aliquid commune. s. uos dixit populu et rege. Quā enī ager fuit a rege ut dicitur in ex p̄. et in Josue Moyses fuit multa miracula. et nō multa docidm et mōsa: ut helyseus qui mortuum suscitauit. quod est magnum miraculorum Sed in quo inuenitur Moyses singularis et bātis a patre et quo de bātis sibi assimulari Messias certe in dando legem. Hoc sunt quatuor puncta uidentia. J. omnis p̄dus est quomodo moyses fuit singularis in dando legē. Secūdo Jhūs uerus messias debuit dare aliā legē a lege Moysi. Tercio si debebat illā legē quā daret scribere. Quatuor que est exācile leges daret.

Good movies find regulars in video

¶ Tres primum punctū posset aliquis dicere q̄ moyses nō fuit singularis in dō dō legē. Quia sū Iudeorū crīmo

ethandictum est: *Quia hoc est qui de-
derunt leges. Omnis primus cui dedit leges
gratus fuit foroncus rex. Primus qui dedit
leges egyptiis fuit Mercurius armatus.*

[illegible]

Etiam virgines sine dote nubere. ut vides
res non pecunie causa ducerentur sed viro
re. et sic matrimonia tuum permanerent.
Maximus hominem non aurum et post o
rum sed rem esse statuit. Penam ut si
in legibus eternitatem daret. iurando
oblitus civitatem nihil muretorum punit
et reuocaretur. Perfectus est autem auri
per voluntatem exclusum perpetuo cogito
reusque ab ipso in ossa in mari iussit. ne forte
laqueumque se solutus credent inuoluit
do si corpus cum reduceretur ad civitatem

Primus qui uide leges romanas fuit nu-
mo pompilius qui primus successit Romu-
lo in regno: Deinde cum populos sedicio-
sus magistratus ferre non posset. x. viros
legibus scribendis creauit. qui leges ex li-
bris Solonis in latinum sermonem tran-
sulerat. n. tabulis expresserunt. Paulum au-
tem in quatuor leges uerserunt atq. manus pe-
nerunt. Nunc a Constantino est ore aperitū
et reliquis succedentibus erantq. permixta
et inordinate. Propterea Theodosius nimis
angustus ad similitudinem gregoriani et
hermogeniani creauit legum auctoritatem
num a Constantino temporibus sub pro-
prio quique imperatoris titulo disposuit.
eorum sex nomine theodosianum vocant:

Influamus vero qui imperavit anno
domini quingentesimo .lxx. et imperavit
anno .xxviii. Sic leges eiusq. romae
et ante et postea proliquis admirabilis

hereditate conuenit et ad .xij. libros coartauit
 Et de omnibus vni iudicem ordinauit quē
 etiam librum iustitiarum que in quatuor
 or distincti libros in quibus leges primari
 dia continentur. Nouas quoque leges quas
 ipse fecerat in vniuersis voluminibus redactas novel
 las vocari voluit que communiter autem
 et appellātur et sunt per collationes distincte
 Omnia etiam magistratuum et iudicum sen
 tentias et iustitias leges que duorum milium
 librorum esse dicebantur abbreviatas fecit et ad
 numerum .xij. et ad .xij. libros coartauit et dixit quod
 quod ad .xij. libros coartauit et dixit quod
 dantur quibus legibus hodie totus mundus or
 dinatur et regitur In isto principio concurre
 nte potestas sapientie et diuini cultus: per poe
 tam hostes superauit per sapientiam mundus ius
 tis legibus ordinatur per diuinum cultum deum
 et ecclesiā edificat et alijs operibus bonis or
 dinatur. Cū ergo omnes predictas leges dederit
 ut ostensum ē per eundem quod moyses in don
 do legem non fuit singularis. Respondens
 et posito declaro quid est lex. secundo distin
 guo lex dicitur a legibus et a legibus et a legibus
 Lex positi dicitur quod lex est quoddam spec
 ale vinculum quo homines tenentur et legan
 tur ut per illud iustitiam consequantur. Lex autem
 animalia siluestria nō domantur nisi primo
 foribus vinculis teneantur et sic nūquā do
 mui efficiantur si sine vinculis ad volunt
 tatem suam vagari dimittantur. Breuiter ne
 cessitas fuit ut leges et mandata a deo et a
 personis fierent ut infra habemus in fine vo
 lumini dicitur breuiter etiam quod lex a
 maremur. Deinde autem qui fuit ut vniuersi in
 per se etiam etiam per se etiam per se etiam
 hunc posuit ut dicitur Job .x. nūquā perfectus
 et etiam per se etiam per se etiam per se etiam
 vagari ad arbitrium sineret. Et tōcra ad li
 gandum mores hominum ut regerentur. con
 stituta est lex triplex. scilicet lex nature diuine aue
 et humane aue. Lex nature est illa inscru
 bta certitudo quā deus in fine creati conscribit ad
 locum ne quis transgredi possit. quoniam
 dicitur et ostendit: quid bonū vel quid ma
 lum. de qua dicitur ad Ro. ij. Cū gentes quā
 legem non habētes que leges sunt faciunt
 ipsi sibi sunt leges vide ibi. Lex diuine aue ē
 quā dedit deus moysi in scriptis. Et ideo di
 gitur lex scripturae. et quā ipse in illa promissus

ipso vacuum et vniuersis quod generis hu
 mani amore per scriptum datur. et in cordis
 b. ipse in scriptis habet etiam in cordis
 an est lex amoris. Lex vero humane aue ē
 illa quā ad regem humanū principes stat
 uunt. de qua dicitur. i. Leg. vij. Lex i bo
 mine dominatur quanto ex vult. Lex
 dicitur ad predictam dubitationē dicitur quod ve
 rū est moysen in dando legem esse singularem.
 et verum est quod alij qui dicitur sunt dederunt
 leges. quod moyses dedit legem diuinam. Alij
 vero leges dederunt humanas ut in illis
 Iudaei vbi supra. Moyses gentis hebreas
 et primum omnium diuinam legem facit
 lex scripturae etiam scripturae etiam scripturae
 dicitur etiam scripturae etiam scripturae
 nos dicit. Omnes autem leges aut diuine
 sunt aut humane. diuine nomine humane mo
 ribus continent. Ideoque beatus hieronymus
 discrepat quia alie alijs gentibus placuit
 Et ergo moyses in dando legem diuinam
 fuit singularis et solus. in illo quo singula
 re fuit populus israelitae de medio debe
 bat et aliam legem. sequitur quod ille propheta de
 bebat dare legem diuinam quod solus imple
 mentum est in ihesu christo saluatore nostro qui
 dedit legem euangelicam que lex diuina ē
 et noua sicut Moyses dedit legem diuinam
 antiquam. Quod ad secundum punctum
 haberi videtur de hoc videtur quod lex dedit
 dare legem diuinam sicut a lege Moysi
 dicitur quod lex. Ad quod punctum dicitur
 deus fidelissimos iustos: quoniam primus ē
 Isaac. qui in capitulo .ij. quod ad litteras
 exponitur de messia inter alia dicit. De sy
 on exiit lex et verbum domini de iherusalem
 fuit: quod verum est in ihesu nazareno ves
 to messia et in omni discipulo et apostolo
 his qui inieperunt verbum predicationis
 in iherusalem et contraueniunt et publicos
 uerunt per totum mundum quia in omni
 terram exiit sermo eorum et. Deditur no
 be Salomon super verbum. deditur super
 omnes colles. ap. eodem dicitur. Quid
 vult dicere et deditur super colles. Nihil
 quia miraculum quod erit factum in eo erit
 maius quā miracula montis synai et camelū
 et dabo. Et quod est illud miraculum
 est illud quod dicit. De syon exiit lex.
 Item dicitur in medra asum. id est in
 gloria psalterij super illud. Domine

De armatura omnium fidei

ne i fontidie tua letabitur. ps. 92. decem
sic. Quid voluit dicere Isaias in c. xi. quan
do dicit. In illa die erit radix Jesse que fiat
in signu populorum ipsu gēti deprecabūt
et erit sepulchru eius gloriosu. Duxit rabibū
ma non venit rex messias. nisi ut det genti
bus secun mandata sicut tabernacula pal
mire et pharaonis. Sane apparet ex interm
one huius doctoris qd dicit debeat dare
legē nouā in qua essent mandata ceremonis
alia sicut in lege veteri. Et quia faci memo
nem aliquoru ceremoniarum legis antique
non apparet qd sit sua intentio qd messias
debet dare illas easdē ceremonias. cū cā pro
pter que dāt fuerunt in illo tempore sit iam
permuta et in tpe messie nō est locus ut den
tū. *Deus in c. xi. dicit. In die illa erit
amicorū super textu cā. primi vbi dicitur.*
*Deus in c. xi. dicit. In die illa erit
amicorū super textu cā. primi vbi dicitur.*
Dei. Duo prima mōdata legis fuerūt firma
n i cordib⁹ suis. taliter. qd nō traderent obla
mentū. Veniūt ad moysen et dixerūt. En va
bi oportet qd tu sis mediator inter deum et
nos: hanc scriptum est. Exo. 22. Dixerūt mo
ysi. Loquere te nobis et audiemus non lo
quatur deum⁹ nobis ne forte moriamur.
Ex illo nūc decebat eos Moyses legē
qui addiscebant oblationem tradebāt et di
xerunt. Sicut moyses ē mediator et transiēs. sic
doctrina sua transiēs nobis et dixit. *Deus in c. xi. dicit. In die illa erit
amicorū super textu cā. primi vbi dicitur.*
Et vniū velle de secūdo offendi nobis et
ad scilicet nos oscula ostēdit. taliter qd
sua doctrina refirmaretur in cordib⁹ nostris
in tēpore Messie erit. quia sic scriptum ē. *Deus in c. xi. dicit. In die illa erit
amicorū super textu cā. primi vbi dicitur.*
Exo. 22. Dabo legē meā in visceribus cor
dis tui. *Deus in c. xi. dicit. In die illa erit
amicorū super textu cā. primi vbi dicitur.*
Deus in c. xi. dicit. In die illa erit
amicorū super textu cā. primi vbi dicitur.
et exquiram eam semper. Dico pōt quē
dicit quā legē hēc perbat a dño dauid nō le
gē. moysi qd eam iā habebat ergo aliam qd
nō iustificatiōis mōrum et hēc non ē
ven messie Ihesu nazarem que ius
tificat. lex enī moysi nō iustificabat nec nō
sacrificia patet qd illa sacrificia de per se. nō
iustificat. *Deus in c. xi. dicit. In die illa erit
amicorū super textu cā. primi vbi dicitur.*
Iere. vii. Dicit dñs nō sum locutus cū
patribus vestris in die qua cūgi eos de ter

ra egypti. de verbo holocaustorum et victi
marū sed sū qd dicit Rabi Moyses de egypto.
Ista sacrificia non fuerunt data nisi ut
retraherentur a sacrificijs ydolorum et in fi
entū huius non fuerunt data populo nisi p
qd populus ad ydolatriā dedinaret vultus
cōsuetū adorando. Ideo voluit dñs mor
gis ea sibi off m qd ydolis. et de hoc pulcre
tractat sanctus Tho. prima secūde a. 2. q. 90
a. 1. in corpore. et deinde per totū. *Deus in c. xi. dicit. In die illa erit
amicorū super textu cā. primi vbi dicitur.*
Ipsu qd sacrificia legis moysi non iustificauer
unt qd semp cū eorum oblatione requirebat
et non iustificauerunt. *Deus in c. xi. dicit. In die illa erit
amicorū super textu cā. primi vbi dicitur.*
exaudiatur a domino: certe nihil valebat to
tum sacrificium. et hoc est qd dicitur de sacer
dotibus theologi in quanto qd sacrificia valchāt
non ex opere operato. sed ex opere operante.
Secus est de sacrificijs veni messie Ihesu
nazarem. que valent ex opere operante. et
ex opere operato: ut patet in baptismo: qui
enim videtur et infidelis quicūq. faciens
suum effectum. *Deus in c. xi. dicit. In die illa erit
amicorū super textu cā. primi vbi dicitur.*
Debat ergo dñs legē
ven messie Ihesu nazarem que iusti
ficationum. *Deus in c. xi. dicit. In die illa erit
amicorū super textu cā. primi vbi dicitur.*
Dec est illa lex saluati
nazarem data in monte syon non in monte
synai. de qua tenus iesus. i. dicitur. *Deus in c. xi. dicit. In die illa erit
amicorū super textu cā. primi vbi dicitur.*
Ipsu non testamentū dicit dominus. et sa
dicitur israel et domus iuda. i. fidelib⁹.
Illum consentibus generaliter et creden
tibus de iudicio specialiter scundū quod
tur Ro. xij. *Deus in c. xi. dicit. In die illa erit
amicorū super textu cā. primi vbi dicitur.*
Ipsu vobis oporche
qui verbum dei et eterna. sedus noui
gem nonant. *Deus in c. xi. dicit. In die illa erit
amicorū super textu cā. primi vbi dicitur.*
Lex enim frequenter in
testamento vocat⁹ et sedus non sear
atum quod pepigit⁹ cum patribus veni
dec qua eduxit eos de terra egypti qu
tum fecerunt. ipsū multipliciter in
dicendo. sicut patet in libro iudiciorū
et paral. *Deus in c. xi. dicit. In die illa erit
amicorū super textu cā. primi vbi dicitur.*
Ecce qd expresse dicit propi
ven messie. quam vocat sedus ne
tue pactum debere esse aliam a lege
et dicit non secundum pactum quod
cum patribus eorum in die qua
gem in monte synai. *Deus in c. xi. dicit. In die illa erit
amicorū super textu cā. primi vbi dicitur.*
Quia ergo alia
est lex messie promissi. i. dñs dñs.

fiber

[illegible]

Ditamao

[illegible]

De amatura omnium fidei

[illegible][illegible]

anonyma, c. v. dicitur esse. Tres sunt qui te/
finitur in celo. pater verbum et spūs
sanctus. et hi tres unum sunt. In figura bu
tis Moyses loquebatur ad populum velo
ta facie, ut dicitur Exo. xxxij. quia myste
ria fidei nostre erant figura et enigmata
velata. sicut supra late declaravi. In
q. i. etiam huius velum templi fuit solius
in obitu passio ad ostendendum qd declar
ata et manifestata erat que prius latere
et velamine ppter quod ipsa lex nova tan
to descendens a patre luminum. ut dicitur in
cobi primo patet ergo qd cognitio dei perfe
cta est in lege nova que imperfecta fuit i ves
ten ppter quod patet vetus testamentum po
tius etiam ad p. i. ad h. c. q.
Et pte cognoscimus et ex pte pphetamus
i. imperfecte. Secundus gradus quo oī ad
ex lex nova pfectissima est ex cōcutorū
bilitate vel mādatis vel monitis. quod ut
clarus videatur ostenditur imperfectio legis
et ceremonialia. Primo enim in lege moysi
pcepta moralia fuerunt imperfecta. et dicitur
moralia pcepta illa que sunt de dictami
neratione etiam si nulla legisset sicut est il
lud mandatum quod scribitur. Exod. xx.
Domina patrem tuum et matrem tuam cū.
Et similiter illud quod p modum monito
rii scribitur. Levit. xix. Locom cane capite
conferge. et honora personam senis. et simi
lia. Quod autem ista fuerunt imperfecta de
claratur dupliciter. Primo quia pcepta mo
ralia in lege Moysi ordinabantur actus bo
norum exteriorum tantum ppter quod apo
stolus ad Romano s. ij. vocat legem mo
ysi legem factorum. De actibus autem inte
rioribus in quibus consistit bonum motu
moral ordinabat aut parum. Sed contra
hoc est quod habetur Exo. xx. et Deut. v.
Nō concupiscas uxore proximi tui et cetera. In
eodem est secundum antiquos doctores qd
in ista cōcupiscentia non prohibetur ut in q
tum erat omnino latens in corde: sed in q
tum promittebat exterior per aliquis signa
ut verba scurrilia. impudicos motus et
osculat et cetera. huiusmodi. Itaque sic ppo
nunt Nō concupiscas. i. signa concupiscentie
non facies. Unde ad p. i. ad h. c. q. dicitur qd

lex vetus prohibebat manum nō amittē vel
oculū sū alios qd lex vetus prohibebat cō
cupiscentiam animi latenti hoc in erat in
pauca. s. in modis et furo. Item in ista in
sufficienter prohibebat cōcupiscentiam quia
non puniebat manifestos. et sic patet qd
insufficienter lex moysica ordinabat actus
interiores. Secundo declaratur sic. quia lex
moysica etiam actus exteriores ordinabat
sicut patet Deutro. xxiij. ubi dicitur sic. Non
sperabis fructu tuo pecuniam ad usum.
nec fruges. nec aliquam aliam rem sed ali
eno. Itē cū puniatur usura cū alienis pios
mo. quod est lucrum cōtra dictamen recte
rationis. Item Deutro. xxiij. puniatur vi
ro dare libellum repudij etiam causa inde
bita. Unde ibidem subditur Si accipit do
mo uxorem. et habuerit eam. et non invene
rit gratiam in oculis eius ppter aliquam in
dignitatem. scribet libellum repudij. et dabit in
manu eius. et dimittet eam de domo sua.
Indivisiibilitas autem per totam vitam est
de dictamine nōe naturalis. et sic patet qd lex
vetus imperfecta fuit in moralibus. Et ppter
hanc imperfectionē lex moysica dicitur pda/
gogus noster. ad Gal. iii. i. regula puerorū
et imperfectionum in quib⁹ nō queritur pfectio
magis. Sed ab exterioribus in bonis
illis timore discipline reprimuntur. Et in ac
tibus exterioribus multa eis permittuntur
que non permittuntur vitiis pccatis. ppter
quod Aug. h. de spiritu et littera exponens
illud. iij. Cor. iiij. littera occidit et cetera. dicit
hoc non tantum de ceremonialibus iudiciis
qd est. sed etiam de moralibus veteris
legis. quia. si non prohibebantur aliqua q
de exterioribus et manifestis et manifestis p
ppter quod dicitur ad h. c. q. d. qd
legis non insufficienter omnia vero. Sed lex
nova perfecta est in moralibus. quia perfec
te ordinat actus humanos non solum exte
riores sed etiam interiores. et in hoc perfec
tior legi supplet ppter qd dicit saluator ip
se cōd legi adimplēdo. q. v. Audistis qd dicit
nō ē anq. si occideris. qd qui occiderit re⁹ erit
in dno. Ego autē dico vobis. qd qui cōcupiscit
in suo re⁹ erit iudicatus. in quo ostendit motū i
teriorē ut p. i. Similiter lex nova ad exte
riores ordinat nullū malū puniēdo ppter
qd dicit saluator. q. xij. Dico autē vobis qd
de omni verbo otioso quod loqui fuerit

[illegible][illegible]

nam veritas. venit enim rex et ipse ius signa
 que vane erant. Impleuit sacramentum
 circumcisionis quod se extendebat solum ad
 viros primo suscipiendo in seipso. Secundo
 melius efficacia et generalius institutio for
 ammentis loco ipsius. i. baptismi in quo con
 lenti. Impleuit etiam sacramentum vna
 nis regni et sacerdotii. non quod assumpsit sta
 tum sacerdotis legibus vel regni regis. im
 mo dixit coram Pilato. Regnum meum non est
 hoc mundo. Jo. xvij. et ideo non habuit illud
 vocationem corporalem regni vel pontificatus
 plenitudinem gratie finem quod datur in p'sol. xl
 iij. Et ipse deus deus in oleo leuatur est.
 Et etiam lex noua perfectissima in armoni
 alibus ut dicitur est. et ipse impleuit cerimo
 nias non solum que pertinebant ad sacra
 menta sed etiam ad sacrificia sicut imolatio
 agni paschalis et iuge sacrificium et simi
 lia. que erant figuratiua vniuersi sacrificij p'se
 nti. i. christi in quo offerendi. Et ideo ista imple
 uit et ipse in corpore et in anima. Alio modo efficacia sa
 cramentorum pertinebant ad sacra
 menta. et de talibus erant precepta prohibita. ut
 solum aliquoties abori et consilia et ista ad
 pleuit christus. quia dicit Petrus Act. x. In mun
 di et communis non inuauit in os meum. et
 multo fortius christus hoc obseruauit. et sic ista
 precepta impleuit obseruando et obseruans
 abstinentiam a corporalibus cibis signifi
 cabatur abstinentia a spiritualibus inimicis
 in lege euangelica que est mundissima in
 celo. Mat. v. Beati mundo corde quoniam
 quia deum videbunt. et per consequens debuit des
 tineri illa figura vel abstinentia. propter quod
 dicitur Act. x. Que deus purificauit in coe
 ne dicitis. quod nullus abominatur hebrei qui
 dicit christus. Mat. xv. Quod intrat in os non
 inquinat animam. dimisit in deus in os
 duracione ecclesie de aliquibus abstinentijs
 contra legem christi quod ad totum corpus. et quo
 quodam preceptum. Et etiam perfectissima per

amotionem vel animus quod significatum
 est. quia tunc sacramenta et ceremonie
 mutata sunt quo ad effectum sed non quo ad
 obseruationem. quia cum bonore sepelire de
 buit synagoga mater nostra. Legibus si
 mulpiter consideratur. primo quasi vna ad
 re ex precepto. Secundo quasi mortua. i. a
 passione domini usque ad fidei manifestum
 reuelationem. et hoc tempore permissum
 erat eis seruare et Petrus seruauit. Tercio
 consideratur tempus in quo fuerunt mortui
 sed post fidei reuelationem et ex tunc nec precep
 ta nec permissa sed omnia prohibita ne tuerent
 mortales sed synagoga sepulchre de tumulo p
 duent quod bonum foret et fendum. Sic et
 sunt ex opposito lex vetus toto corpore im
 perfecta. Quia etiam contra in lege noua ut di
 cit domus sublimis Beor in prologo primi
 sermone. q. ij. sunt rationabilissima. i. quod nihil
 tradit ditionem rationis et in hoc multum comenda
 tur excellentia legis noue. Quod enim non
 onabili quod deum tanquam finem et vltimum
 super omnia debere diligere et proximum sicut
 seipsum. i. ad id ad quod scriptum finem gre.
 In quibus duobus preceptis dependet
 vi. Quia quod vult ut faciat vobis hebrei et vos fa
 cite eis. et ista quasi ex principio premissa
 alia precepta in scriptura sequuntur tradita
 beneficia et rationem rationis sicut de eorum
 rationabilibus patere potest signum in au
 liber tractatus de preceptis et consilijs et de
 armenis. quia in omnibus videtur esse
 quedam explicatio legis noue. que finem a
 postolus ad Ro. ij. scripta est in cordibus nostris
 et hoc quo ad mores de quo Aug. ij. de ci
 ui. de ca. xviij. in fine. Tibi in eis tempore
 aut flagitiosum spectandum mutandum quod per
 tur aut mirabilia narrant aut bona laudan
 tur aut beneficia postulatur. De credibilibus
 quod aliquam perfectionem iponit. imo si quod
 diuine quod eius oppositum. patet veritate
 modi. nihil enim credimus incredibile. quod
 tunc incredibile esset et mundum credere si
 aut deducit Aug. de ciui. dei. li. iij. cap. v.

De attenta cura omnium fidelium

III. Poram agere appropinquabit vobis et
quod dicitur. De mundo. Iacob. III. Qui
relinquit domum vel fratres aut sorores aut
patrem aut matrem suam aut filios aut agros
propter nomen meum accipiet mercedem. Tunc
et sic intelligendus ut aliqui dicuntur quod post
aliquam temporalem mercedem post iudicium
contemplum omnium que duntaxat hic propter
nomen reddat in eadem specie ut etiam agri
pro uno agro dimisso. sed est sensus quod qui con-
patus pro quo dimiserit bona sua terrena
in presentem vitam excedit bona temporalia
ac si accipiat numerum pro numero accipiet
et vitam eternam possidebit. scilicet futuro. De
omni Job. v. Pacem relinquo vobis. pacem
meam do vobis. scilicet quia ego sum. quia eter-
nus cum patre et spiritu sancto non quia est mundus
qui transiit et tuus pax. Et non est mirum si ipse
bonis suis credentibus pacem eternam quia ipse
est princeps pacis. Esa. ix. Sequitur videtur
Et pax non erit finis. hanc promissionem
promittit Esa. fidentiam suis credentibus pro
perpetuam. In eterna vita dicitur. Deinde post
paulo meum in pulchritudinem pacis. quia
pax electis ex nullis partem impedit seu ob-
staculum. In interpretando in credentibus
beneficio sui diversitate et varietate virtutum.
De quibus Job. xii. In domo patris mei in-
fantes mulier sunt. fiduciam quia omnia sunt in
eum. si hanc beatitudinem contemnit et i requirit
exultans quod illi non est querat apponi. In
dicitur pro per. Promittit in apponendo quod
sua. Similis in lege veteri comminatio erat
mors temporalis. Unde Esa. i. ca. Si me ad ira-
mandam. provocaveritis gladius percutiet
vos. sed in lege nova comminatio mors eterna.
Mat. xxv. Dilatate a me male dicti. Ignem
mittam in vos. Et si quis scilicet non est. ubi
tunc scilicet gradibus. Et quibus accepit legem
legem in ipso esse formam. Et quod non au-
dem ipse sed promissione huiusmodi fuerit per
se. Et quod non est. promittit. Et quod non est.
si dicitur de ipso. quod ante. ecc. xxx. Annon ut po-
tuit legem dare. Et quod non est. Et quod non
est. quod evangelium ipse dicitur lex a legendo. quod
in eo leguntur omnia iustitia. dicitur lex a legendo
quod per ipsum leguntur humana iustitia. ut
aitur lex a legendo. colligendo. quod de ipso
colligitur. Et quod non est. dicitur lex a legendo.
quod in ipso legatur beatitudo eterna. Lex
evangelica est illa lex. De qua dicitur. Ecce.

pñij. De ois liber vñ et refectum aſu-
 ſum et agnito veritate. Hec liber vñ eſt
 qd verba euangelica aiam vñſcñ, vñt eni
 om refectum altiffim. qd verba euangeli-
 ca eterna pñma obſcñvñtibus pñntum.
 Hec etiā agnito veritate. qd verba eu-
 angelica eterna pñntum a membris ſugunt
 Dec ē lex qd in ſe ē ſinceriffima et abſq om
 admñtñe falſitate. pñter qd dñtur lex do-
 mini immaculata et ē. pñ. pñij. Dec ē etiā re-
 ſpectu oim virtuoſiffima. Ideo dñtur cñter
 bene ſiſo. lex euangelica nñ om vñſcñtē
 ma mñdi multiplicē pñſcñtē et eſt refectio
 animi domni ſcñtē ſapiētiā. i. ſapidam ſa-
 pientiam pñſcñtē pñntum. i. vñt mñntum
 Ipſa mñntum agnito veritate. et hoc eſt quod ſequitur. Ipſa
 ſcñtē domni vñt ſcñtē corda. ſcñtē
 et mñntum qd pñntum pñntum vñntum
 et pñntum agnito. pñntum. Ipſa etiā aiam illu-
 minat. i. mñntum agnito qd eſt pñntum
 om mñntum illuminat. edo. pñntum ergo bñ
 quē tu erudire domni vñntum et vñntum
 domni vñntum. pñntum.

Quid vultis mētiat debet nōsa ī debet:

[illegible]

plene paradisi voluptatio et nomē me-
se. Et sic exponit illud. Beñ. ij. plantauerunt
dominus hunc paradysū voluptatis in pri-
cipio. i. ante mūdū p. duo milia annorum.
Et sic exponit illud. Et cēsus eius apri-
cipio a diebus eternitatis de nomine incē-
se quod fuit ante mūdū creati modo pre-
dicto. Sed hec ita irrationabilia sunt q. nō
vidi gentes reprobas hunc. lex enī nō potuit cre-
ari nisi i aliquo iustitiam nō dūmo q. nihil
est ibi creati nouerit nec in alio quia nullus
pote erat ante mūdū. Similiter penitētia
nō est nisi de peccato pēterito. ideo non est
ante mūdū. q. peccati non fuit ante mūdū
cū peccatum haberet esse in homine vel āge-
lo qui sui ipsos non possunt fuisse an mū-
dum et consimili modo possunt alia repro-
bam que causa breuitas omittit.

Quod non est in se, sed in se non est in se.

[illegible]

principium sine principio. quis pater nullo
lo sed alie persone ab eo procedunt. be. in
interpretatur pater et conone spiritus sanctus qui
est omnium vivificator et inspirator hanc ip
se domptus ait Jo. vi. Spiritus est qui vi
tificat vas idem sonat quod ipse quod e
nomen demonstrativum et significat filium q
visibilem et demonstrabilem factus est i filium
pater humanitate. quia in terra visus est et con
brutus carnis et c. Pater in Itra
tum secretum est q istud sacrum nomen ve
ditur peritissimum bebecorum tunc vnum e
et vti dissiguntur in tres doctrōes quelibet sy
gnificet nomen dei. per se idipsum significat
quod et integrum nomen quod e quatuor
litteris constat. Si enim primas cōsūperis et
secūdam. s. Joab et be. erit vnum nomen. s.
secūdam et tertiam. s. be. erit vnum habebis
secūdam Si tertiam et quartaz. s. vas. et be
iūctis tertiam nomen vt nomen inueniatur et
vnum. qui hoc noie designatur. ¶ Quartu
secretum quod his manis est quod ita secū
dum nomen ppropagatur a primo et tertium a
secūdo vt aliud sine alio pronūciari nō pos
sit. De nāq littera cōs est primo nomen et
secūdo. vas cōmūnis est secūdo. et tertio. i
hoc q secūdam nomen descedit a primo of
fenditur filius substantialis pateris quo ge
minis est. In hoc vero q tertium descedit a
secūdo offenditur ipso iūctus cōsubstantia
lis filio qui cōsubstantialis est patri vt li
quet q pater est in filio et filius sit in pater
et pater iūctus in filio et filio iūctus in pater

Quantum secretum est qd in hoc dei nos
tunc video ineffabili nome ibesu est istius
nomen nō est aliud nomē q̄ illud patet tūc
enim habere quo principales sūt Job be.
vas. que secundum litteras nostras idē sūt
J b v. et patet qd iste nō habere cōiūctōem
est illud nomē ibesu. nēllus sup̄apōnē
p̄p̄p̄tūm aīas. De vero vcl b sup̄a
catur. significat nō solum sp̄ritum unum
p̄cedere a patre et filio. sed etiam mystici
nōi incarnatiōis designat. quia sp̄ritus san
ctus cooperat̄ et nō qd vult scire cōceptus
et mētas dicitur de illis p̄p̄p̄tūm
sūt et p̄p̄tūm be rēstatur ad productiōes
sp̄ritus sancti. scādam vero ad cōceptiōem
sue incarnatiōem verbi diuini. Ecce ergo no
mē nouum quia nouerit ab angelo pronū
ciatum nō p̄cībēus nōis illud p̄p̄tūm p̄

I Actus ibi dicitur aperitur de ver-
iteratione messie. Sciri autem scrip-
tura promittunt et specifice de-
terminant ex tempore Abaabe q reges iudeis
venire ad adorandum messiam regem et q
et duceret aurum et incensum. quod apparet
enim manifeste sui doctoris debet. tum
ex sequentibus annotationibus. Et primo dicitur
in ierusalim 30. a. in Genesi parvo. dicitur
de Rabbie. si ducero ubi vnu verbum donu
datus in nomine meo. et dicitur et quod e
lud verbum Rudit fons q oia munda que
du Jacob pater vester ipse Esau. De xxix
significat q p tempore debent gentes redire
ad regem messiam. q scriptum e psal. lxxv. Reg-
pes arietu et saba dona adducet. et dicitur
verbum. dicitur mibi per vitam meam ego do-
cam nomini tuo. Item dicitur ab imitibus i be-
reth. Rabbie rabi Moyse dicitur Saba fili
filiu Abaabe. q sic scriptum est Gen. c. xxi. Ab-
braha vero aliam duxit uxorem nomine et
dicitur que peperit et zannan et ishan et mada
median et isodab et sue. Item quod q
munt saba et mada. et quando augmetant
salomon regnu suum dixerunt. forte iste est
messias. et illa bona veniunt ad eum sicut scrip-
tum est. iij. Reg. c. x. Sed et regina Saba
audita fama Salomonis i nomine domi-
ni venit adparere eum. In qm dicitur in noie do-
mini apparet q pphetabunt in nomine do-
mini. Item dicitur mactatu. Rabbie et in i
erem. Et vnu pbat q vnu venit ipse messie
et veniunt. Item dicitur. Item dicitur de sa-
ba venit aurum et ibas deferentes et laudes
dno amicautes. iste e messias. Exce quo q
auctoritate p dicitur ostenditur pphetia. De-
terminat si dicitur de q mense Isa. in illa p-
phetia erat q cu messias erit scilicet i regno
suo i iherusalim q illa bona pphetia magna fa-
ma sua oia reges mient et bona et venient
ad visitandum et glorificandum cum fiat fame
hunc Salomon ppter magnam suam scientiam
Respondet q boctio habet locu. q textus
et. et laude dno amicautes quod amicaute
dicit i bebaaro bozoa et istud nome signi-
ficat narrare aliqui re qua ho facit qui ne-
scit. et illo mo quo aduersari vclit accepi
no eest sic. q illi foret illi de iherusalim. h casti-
co mo quo fuit in aduatu xpi. venit bene ad
conducit i vocabulo amicaute. q reges q ve-
nient i nativitate ibi xpi iherusalim qstent

ad bebaaro et ad epistola dno mactate vnu i q
dicitur et in aduatu xpi. Item q dicitur qstent
bona et sunt pphetia sunt super dicitur est
i auctoritate. et iherosolymite mactate sunt o
ba narrantur. q istud erat mo ignominia quo
ulq penerunt a sacerdotibus et a sapientibus
Qui respondit q si veru erat q nomen erat
q sua nomena debebat ee i bebaaro. sicut
plenissime dicitur. Math. ij. Et in iheru
aperte veniatur verbum pphetia sui beba-
arum venturum. et laudem domino annu-
ciante: et non secundum epistolam ad
dicitur.

Quod vero messias debuit venire pau-
per et mansuetus.

I Actus ibi dicitur aperitur de ver-
iteratione messie quem modu sa-
cro scriptura promittunt et specifice de-
terminant. Item in magna paupertate et mansuetu-
dine. De primo Zach. ij. Ecce rex tuus vocat
nomen istius et saluabit. et ipse paup. Et Isa-
liij. Alendet sicut virgulam et sicut radix
de terra faciem quod non habet magnos ra-
mos nec folia. neq deferat. hoc ipse e
messias nazareno qui natus e in paupertate. Item
hoc fuit dicitur p signo passionibus. Luc. ij.
Item in mo dicitur dicitur mansuetus et pfectus
in pceptis. Item etiam in magna paupertate
Item dicitur ipse dicitur dicitur et Luc. ij
Vulpes foucas habent et volucres celu
nec dos. sicut autem homines non habet vbi
sepulchrum redire. Notandum est etiam in
magna paupertate. quia modus in crucem. su-
um etiam corpus fuit inuolutu in syndone
aliena: fuit etiam fuit pauper sepulchro. de
in sepulchro alieno: vt ps. Math. xxv. et
Mat. xx. et Luc. xij. et Job. xij. De secundo
scilicet q messias debet esse mansuetus: quia
dicitur Isa. xliij. vbi ad lateram loquuntur
Messias. Salomon quassatum non conteret
et limam sumigantem non erunguet in perfu-
tate educet in iudicium. videmus sane q dila-
mus quassatum leuiter potest perfungi. Lu-
minem autem sumigantem. i. limam conturbat
Sed iudicium est. p. i. r. d. s. f. u. u. i. q. u. o.
perassillime potest erungi. Sed quid
per salomon quassatum vel limam pene ex-
antem mectat q peccato fragilissimus qui

De armatura omnium fidelium

edificationis et pene ipsos et omnes potest intel-
ligi. Salomū autē q̄santū sp̄s nō cōuenit. et
lignū fumigādo nō erigit q̄ peccatores pe-
ne mortuos in peccatis occidi nō p̄cepit. s̄
misericorditer tolerauit et ad penam reuoca-
uit quod et cōsequenter designauit p̄pter
ea cū addidit in uentem eū uerba iudiciū. *Ue-
ritas* quippe et iusticia idē est in legē mo-
ysī indictum erat et p̄ceptū peccatores occi-
di. *Crescitur* autē ad ueritatē et iusticiā addu-
xit iudiciū q̄ peccatores nō occidit. sed q̄
iusti est donec peniterēt sustinere p̄cepit. *Augu-
stinus*. Nolo mortē peccatoris sed ut cōuer-
tatur et uiuat. fuit etiā humilis et misicus.
et ipse dixit. *Matth. 23.* discite a me quia mitis
sum et humilis corde et p̄pter suam mansue-
tudinē sub nomine agni fuit offēsus. *pos-
tulo a Iohāne baptista dicit. Ecce agnō
dei. Job 4.*

Quod uero Messias debebat mori in
maxima humilitate inter sceleratos.

• *Quidam* dicitur ap̄l de mō
monendi messie: quē modū sa-
era scriptura p̄nūciat et speci-
ficat determinat in maxis humilitate. *Idē* *2a
in* *Ex* *Ecce* omne ad occasionē dicitur. et q̄
santus autē uidet se obmūtare et nō arde-
re. *Matth. 23.* Quod manifestū est ip̄sū ē. *De
su* *reuerentia*. q̄ ipse an petrus adducit. *falsi
socr.* accūsatus. uerberatus etiā et conspu-
sus. cōcussus. et ipse pylato de pluribus cū
interroganti uerbū uix aliq̄ mōdit. Ipse ē
debebat inter sceleratos reputari. sicut dicit
i. eodē et cū sceleratis reputatus est. quod
impletū fuit in sp̄o. q̄ inter latrones cruci-
fixus.

• Quod debebat mori propter peccata ho-
minum.

• *Quidam* dicitur ap̄l de cō mō
messie quā cōm sacra scriptura
p̄nūciat et specifac determinat. s̄ p̄pter
peccata hominū generaliter p̄. *3a.* ubi supra
Messias nos quasi iustus emittit. *unusquisq̄
q̄ i uia sua* *declinabit.* omnes q̄ppe simplices
et stolidissimi sūt et alia et uaga. et nō stul-
ti quasi omnes errant. q̄ ip̄s uisus qualis uel
quis esset nō nouit. *Unusquisq̄* *sēt i uia*

suam declinabit. hoc ē doctrine sue uis. *unus
occludit.* sed fuit quicq̄ ueritē reuocauit. et do-
ctinā posuit in eo iniquitates om̄iū nostrū. *U
originale* peccatū quo inuenimur a dō. Ipse
autē uoluit ē p̄pter iniquitates nr̄as. autē
ē p̄pter sceleris nr̄i. et disciplina pacis nr̄e
super eū. *i. disciplina* et correctionē quam re-
pacē haberemus passiuri erant. p̄ nobis ip̄e
sustinuit ut misericors et benignus. *Unde* se
quitur et *luore* ei? *sancti* sumus *luore.* s̄
flagellorum et uulnerum que pro nobis est
p̄fusus. et i fine cap̄i. ipse peccata multorum
auit. et p̄ transgressionib⁹ orauit quod totum
b⁹ uerū et iplētū ē in Iohā Nazareno ut p̄
in euangelio.

Quod iterum dicit resurgere debuit a mort-
uis.

• *Quidam* dicitur ap̄l de resur-
rectione messie quā sacra scriptu-
ra p̄nūciat et specifac determinat
nouit. *actū* ei? *ascensionē* ad dexterā dei.
Primum p̄. *Osee. vi.* ubi dicit. *Uenite* et re-
uertamur ad dñm. q̄ ip̄s ait et sanabit nos
pariet et amittet nos. uiuificabit nos p̄ du-
os dies et in die tertia suscitabit nos. et re-
uertemus in cōspectu ei. *Capitulum* istud expo-
nitur a fidelibus debitis de aduentu. *Mō
sic* diuersimode inueni. quia ubi *Salomō*
exponit applicando ad tribulationē i qua
fuit nunc iudei postea per mundum diffusi
a qua suis orationibus publicis et priuatis
petunt liberari per messiam cuius adue-
ntum expectant. *Dicit* ergo. *Uiuificabit* nos
post duos dies. in tertia die resuscitabo uos
per primam diem dicit q̄ intelligitur tem-
pus partu templi per Salomonem edifica-
ti aut successit nos destructionis per chaldeos
et. *Per secundam* diem tempus secundū p̄
jorobabel reedificati. aut successit nos destruc-
tionis per romanos. *Per tertiā* diem dicit
et q̄ intelligitur tempus *Tercij* templi per
Messiam edificandi. de quo exponit edifi-
cationem templi que habetur in fine
Ezechielis secundum crocē suam. hoc
dictum fundatur super falsū. scilicet q̄ dicit
fuit su uoluntas q̄ iam transiit in pacē

ratum fuit diffusi i operatione pium ibi san
 ti et sequens fuit declaratus et quo ad cruce
 scij scilicet materia huius i terco libro plenius declaratur
 vobis. Et ergo scilicet fuit veritas iuncta
 de nos post duos dies .i. mors et sepul
 crum fuit ipse Messias et in tertio die resurrex
 ita vos .i. resurgens a mortuis. qd dicit q
 eius resurrectio est principium resurrectionis
 nostre ad vitam immortalis. Unde .i. Cor.
 15. Ait. Resurreximus a mortuis sicut et
 nunciamus qm p hominem mores. et p homines
 resurrectio mortuorum et sicut in Acta omnes
 sancti resurrexerunt et in christo ostendit vobis
 dicit. Ita christus magis psonat hunc qd p
 ostendit qd dicitur i hoc qd pnt resurrexerunt
 cum in corpore eius .i. vna fuit in personis
 et vna gloria in summo. Et no est mirum qd ipse
 pnt messias verus est via veritas et vita. Jo.
 14. Quod autem messias debebat resurgere
 terra hoc finem bonorum et bonorum declarant
 timotheus dicitur in genesi magno sup regem
 caput. xij. Die autem terra elevatis oculis
 vidit loci post dicit timotheus mulier tri
 tates dei habentur in scriptura et vna curus
 est resurrectio messie. Verum secundum. 13. qd
 messias sedeat ad dexteram dei apparet ex
 na auctoritate que est in iudicio iudicium .i. in
 glia pntia regis iudicium .i. pntia .i. pntia
 dicitur mihi saltem pntia .i. pntia .i. pntia
 timotheus fuit. que est pntia .i. pntia .i. pntia
 vobis dicitur. Tempore vero de facit sedere
 regem messiam ad dexteram suam. qd sic scrip
 tum est psal. 110. Dicit dominus dno meo: se
 de a dextera mea. vbi dicitur mlatio dicitur
 ita. Dicit dominus verbo suo: et abrahā erit
 sedens ad parvum sinistram: et facies eius palli
 da erit. Quia dicitur timotheus fuit. timotheus
 parvum dexteram et ego ad sinistram. sed deus con
 solatur et timotheus fuit. timotheus fuit. timotheus
 pntia mea. et ego sum ad dexteram suam. et
 illa dicitur. abrahā erit dicitur. hoc est quod
 dicitur dicitur et dexteram suam suscepit me psal.
 110. Item dicitur in libro Agniti. in. c. quod
 magis est dicitur. vna scriptura dicit in dani
 ele. c. vij. ibi posuit sunt quod est plurale
 Et postea dicitur ibi omnes eius stant ignis
 quod est singulariter videtur duo reges coas
 ri. Dicitur aquibus non sunt contrarii. qd
 vna ibi omnes est pro deo. et alius pro da
 vid. Declarat rabi Salomō. Hic dicitur est
 messias Item dicitur in bereshit. rabi. i. i ge

nes magno: Rabinus dicitur dicitur sup regem
 dicitur dicitur et abrahā dicitur dicitur dicitur
 dominus vult dicitur quod dicitur pntia
 psal. 110. et dicitur mihi pntia dicitur
 me. Hic est abrahā qui dicitur deus. Tota
 me abrahā. ego pntia mea sum. et de
 pntia mea suscepit me. Hic est messias de quo
 scriptum est. Dicit dominus domino meo: se
 de a dextera mea. Dicit rabi Amos hoc qd
 dicitur scriptum. et abrahā ad dexteram
 domino. coram eo est sapientia. qd pntia
 scriptum est. Dicit dominus ad dexteram
 huius. et rabinus nunciantur cū mlatio
 mutationibus que fecerunt in sacra scriptura
 dicitur quod vna est pntia .i. pntia .i. pntia
 dicitur dicitur me canes. dicitur malignum
 obfide me. can. i. foderunt manus meas et
 pedes meos. Et rabinus monentur illi canes:
 quod sonat foderunt. et posuerunt i loco suo
 am quod sonat foderunt. Et nunc
 mutationibus mirae sunt plenissime i iudicio
 iudicium .i. in glo. pntia in quo dicitur qd de
 istis mutationibus ppter eos dicitur pntia
 dicitur dicitur pntia dicitur dicitur
 domum sabaoth. dei vestri. et dicitur. c. 13.
 de eis dicitur. Hic dicitur non loquuntur dicitur
 nū lingua sua loqui mendacem. Ecce qd dicitur
 re i huiusmodi libris dicitur dicitur qd falsi et me
 dices illi qui nuntiantur verba dei. Nec cō
 sensu pntia dicitur qd oia in libris essent
 mendacia et falsa: ut per verba dicitur in
 os confunderetur ceteris iudicium.

Quod verus messias debebat dicitur fuit
 credendum in personam suam. in sup
 turo gloriam scripturam.

¶ Tercium ibi dicitur apertum
 de primo credendum et sequē
 timotheus fuit. timotheus fuit. timotheus
 timotheus quod primum sacra scriptura primum
 dicitur et pntia dicitur dicitur dicitur
 timotheus. Timotheus. pntia. vbi ad litteram loqui
 tur de rege messia. Ecce fuit mei comedent
 et vos efunchi. Ecce fuit mei bibent et vos
 fuit. Ecce fuit mei laudabunt et vos cō
 fudent. Ecce fuit mei laudabunt et vos cō
 fudent. et vos dicitur abrahā pntia dicitur
 dicitur. et pntia dicitur pntia dicitur

De auctoritate omnium Liberrum

[illegible][illegible]

[illegible]

Quarto dicunt unde sciet ad hoc. quod
fictos dicimus qd ille iust? pro argento ven
ditus fuit iherosolozarum? pnti ipi. quis
fuit in pauper et qd? respondit a paupe
rem pro calciamento. Ad quod dico qd ille
fuit verus mortuus multo dicitur a iustis
quod zacharias vocat non solum iustum et fuit
matorum sed et pauperem. zach. ix. In nomine
nem quantitati peccati sui notauerunt mag
is argens. et pauperem pro calciamento. qd po
tuerunt multo pro a iustis. Ca. lxxv. e
liquis qd pro magno peccato argenti. sed hic
exponitur debilitas peccati et modum qd
dicitur qd iustis. a iustis i. pro po
calciamento. quod peccati est cōter. ex.
morapemore. qui fuit. i. x. albos vel de
narios. Ad. bi vero peccatum fornicum est
duo solidi cū dicitur qui cū fuit. i. x.
denarios. quia solidus est. xii. denarii pro
otto peccato fuit venditus xps. Quicquid e

q̄ voluere illi denarij vel illud argenti de
 agnoscere modicam pecuniam pro quo paup
 p̄s fuit venditus. quis pro p̄cio calcanti
 aurum. Quinto denuntiauerunt illi iudici
 q̄ m̄lti p̄uati s̄. Isti iudices p̄uati s̄. et
 fuit enim quia iudices et m̄lti iustitiae per
 amia compa vendebant pauperes bonu
 mos iustitiam pro modico p̄cio. quis pro
 calcantem. sed ista responsio nulla est. q̄
 cum deus sic magis p̄uatus ad m̄serendi
 q̄ ad p̄uatiendi et d̄p̄s p̄ p̄uatiendi d̄p̄s
 ista prima secta que gratuita sunt. vt ydo
 latrie homicidij. et ceteris vitiis. et tunc
 est etiam peccet super illud querit. quod
 non est in graue. Relinquitur ergo q̄ ven
 ditio sitis nisi pro argento et paup̄e p̄
 calcantem et venditio nisi paup̄e. Jos
 fu nazareni veni m̄sc̄e nostrae super quam de
 us non parat iudicio. quis non datur vana
 non p̄uenit. et in peccatis cōtinē p̄feruer
 ront. Nō ergo a p̄dicta caputitate exire po
 terant donec parum suorum in se peccatum
 emendaret. i. quod illi non reciderat credat
 Mundata vero mente amicus a culpa. d̄
 festum cum consequatur p̄cios diuina. q̄
 etiam suorum quidam doctorum. s. Rabu
 na subtilibus et oculis ceptum voluit vir
 tis. si illud sic manet duriciam penetrat
 Interrogatus enim quando David filius
 esset vniuus. hodie ait si verbo crediderit
 his eius. Vis enim verbo intelligi deus. q̄
 quicūq̄ quante bona mandatis dei obedi
 ens et credulus fuerit. ille filius dei ad eu
 accedit. De hac pena inuocabili in bacula
 dicitur etiam Danielem. vt. Quedam dū
 et non tunc eius populus qui cum negant
 efficit cōtatem et saniamum dissipabit po
 p̄um cum dicit venturo. et finis eius v̄
 tate. et post forem beil statuta desolatio
 Ecce implet pena eademem dūstium p̄
 sem̄ v̄is. Prima pena quia non sunt eius
 populus quia non dūstium sed aduicū
 dei appellatur. Secunda pena dissipatō
 iustis et templi quia s̄ facta fuit per Tytū
 cum romano exercitu. Tercia pena q̄ finis
 eius est vastitas et statuta desolatio. i. sine
 cura. que omnia impleta sunt post mor
 tem. *Expositio p̄dicti textus. Et post mortem*
 de terra facta debet esse sufficiens testimo
 nium p̄dicta desolatio ciuitatis et templi

De bello bereticozum

tam fidem huiusmodi et ideas dicuntur infidelitatem. Scilicet erant circa totam fidem Christi que docetur catholica sunt enim a patre ut huiusmodi doctrinae alienae.

Est origo brevis et quod p[ro]p[ri]e repellit:

¶ De hoc confideretur et uis de
bus omnium hereticis. Pro
mo de dicatione non dicitur quod sit
ut dicitur. et in eodem. c. iij. et. xxiij. q.
b. c. hereticis. Hereticus ab electione uocatur quod
sibi uultus quod sibi eligit quod illi effici
dicitur ut pbi. pontificatus. academiici epis
copi. et huius. ut sicut alij qui uersu do
ctrinae etiam dicitur. sed de hereticis non
tenent. Unde ergo hereticus dicitur et igitur uo
cat et interpretatione electionis sue. quod quis
quod arbitrat. sed ad arbitratum. sed ad arbitratum
da quod ibi ipse sibi eligit. Probat ergo ex no
stro arbitrio non inducere licet nec eligere
eius aliquis de arbitrio inducere. apostolus
habet hoc uisum arbitratum. qui dicit. quod
quod si quis arbitrio quod inducere eligitur
sed acceptus a ipso deceptus inducere non dicitur
bus assignauerunt nos quod si dicitur non deest
aliter etiam. etiam arbitratum uocatur hereticus
dicit. Ex hoc patet quod hereticus habet eum ab electione
propter iudicium. quod non eligat ea quod sit
a ipso uere tradita. Sed ea que sibi suggerit
mens propria. Voluntas enim aliqui per se
sacramenta scripturarum intelligere suis pro
prio iudicio inderendo in hereticos quosdam
inaderunt finem quod dicit. Aug. in l. lxxij. q.
tionem questione. lxx. Non potest inquit omni
erit qui potestur nomine ipso non nisi per se
propter male intellexit et hoc ideo quod ante
ordina et subsequens non considerat. unde ibi
de selet circumspecta scripturarum illorum se
tentis. Nec est alia bona scripturae considerat
hereticos sunt autem per se legendo que considerat
ipsam non quod considerat. unde ad
additionem que ex se uisum mutuo inueni
et potestur mutuo uti uisum. unde
tate contra istos dicit Aug. in l. contra epu
solum fundamentum. non credes inquit Aug.
etiam dicitur ut dicitur in eodem. unde
etiam dicitur in eodem. unde
huc non perinde est et iudicium siquidem ad
ecclesiam sub olea totum et uisum maxime

and part also under other and better
 names.

Quod sit sit modi et quib' assumitur et
obque sit bonum.

[illegible]

[illegible]

constans est in oib⁹ v⁹is fide. tales autē est
berencia q³ non inconstans sed firmius est
credēdū. sed in cōtrarium videt^r q³ Zbomas
fuit dubi⁹ in fide. nō in ponitur q³ fuit beren-
tius p³ declaratione huius diffinitionis no-
tādū fm Aug. de anbona. in l. de perfla
it. q. xviij. q³ aliquis pōt dīa dubius in fi-
de quinq³ modis. Primo modo subrepti-
us rēptatione. Secūdo veniens chūdati-
one. Tercio ipsefacto adhesionē. Quarto ve-
nitiana beatitudine. Quinto paria defensi-
one. Primo modo dubitare in fide nō facit
hominē berentē quia est humanē rēptatio-
nis: nō enim est in p³te homines quin sup-
veniat hōi aliquid cognoscēdū v⁹ si subita rē-
p³ione vel dyabolica rēptatione quis ma-
gis dubitare de aliquo amato vel de his q³
sunt fidei itē si capiat in hēctū suū i ob-
sequiū xpī. et delibet^r hoc credere quod q³
defectū scō ad p³ctm. Unde apli p³crib⁹
usimodi rēptationis ipū hū p³iebāt. Adm-
ge nobis domine fidē. Luc. xvi. Sēp autē
debemus rogare dēū vt adiuuet incredulū
mē nostrū. Secūdo modo nō facit homi-
nē berentē s³ ē xpīane p³isionis et p³fectionis.
Ponit^r enī doctores xpīane fidei illa q³
sunt magis determinata in fide sub dubita-
tione questionū. itō p³ et cōtra ad illa ad-
ducendo non q³ de ipia cōclusionē dubitē^r
sed vt veritas dicat cōclusionē magis elu-
ciderit fm quē modū dicit p³ q³ dubitē^r
de singulis nō est iuxta. Per tales enim du-
bitationes p³ et cōtra. rationes ad illa que
sunt fidei adducēdo veritas fidei p³ opo-
tuitur et enī contra impios defenditur
vt dicit August⁹. Tercio modo non facit ho-
minē berentē. sed peccatorem et malum
xpīanum. sēs enim peccatōis fm. Enī. un-
q³ credūc eo ipso q³ non vident fm q³
credūc. nā si peccatē adbererēt quasi m³si-
tū de hoc mūdo non quasi m³trū man-
sū. Quarto modo facit hominē errantē
et inordinatū eo enī ipso q³ aliquis eligit vo-
lūntate credere q³ vult et discorde^r quod si
vult non est paratus sequi in omnib⁹ ob-
seruanti ecclē. et per consequens errat et i
fidelis reputandus est. Sed quia vultū recte
facit hominem berentem. quia non credes
de illa que sunt fidei et que in concilio ecclē-
sia tenet nūq³ penamā defensione dūcē ad

De bello hereticorum

[illegible]

curios magistri cōtra manifestū scripturę. et
sumorum et contra illud quod publice tenet
fides ecclie auctoritatem puto qd ab erroribus
quos ad pā causari. Et ideo que ad hanc
pā ista parte concedenda est. qz si tales audi
docti magistrorum sententiam immōtur eorū
errores frequentes et errores initiales et per
magister contra ecclie mandatum defendē
tes. nō solum evanges. verum etiam beatus
et repudiati sunt. Illud aliud vero qd in cōtra
rium adducebatur dicendum qd signanter p
mittitur super cathedram. ut intelligat qd illa
que pertinet ad cathedram doctrinā veritas
et iusticie servanda sunt et facienda p
ducentes. Illa vero que sūt cōtra fidē et bo
nas mores non pcedunt ad cathedram vel
rōne et iusticie. sed potius ad cathedram
falsitatis et perditionis.

**De quinq; modis benedictiōis et quomodo
de beneficiis fecerunt ad hunc generem credula
huj. et quid propter de benedictio est iudiciū;**

[illegible]

De bello bereticozum

[illegible]

primi pōt consenti & irrationabilibus ad
 est hereticus reputāndus et per cōsequētia quā
 dā dicitur quod error. Itē qui dicitur qd sacramē
 nū baptisimū pōt habere efficaciam respectu a
 hominis male effectū hereticus an male de ipso
 sentiat sacramētū et errorē amaret. et per cō
 sequens qd credi hūc errorē non ē catholici
 Ecce ostendit difficultas si talis ab heresi pū
 aliquo modo excusatur. Dicitur autē qd sic.
 qd aliquis pū hūc an non cōsequens ad
 hūc sacramētū pū pūntate habet efficaciam
 etiam an hūc. ostendens scire symbola
 ut habeat suū intentū talis nō errat nisi i op
 ere sicut facient ydolatre. Secūda difficultas
 si fontē gū ē sacrilegus datur autem qd
 sic et imagine qd maxime sacramētū testatur
 cū quis eis obviatur ad obsequium demoni
 um. Tercia difficultas est quare talis fontē
 gū dicitur habere maximā efficaciam. Rū
 dicitur qd cū est qd demones quoniam misile
 nō talia sunt maxime deservunt aut ap
 penit illa in quibz sūnt deus offendunt.
 Quarta difficultas est si tales fontē gū sunt
 heretici magis qd heretici. Pariter qd sic
 qd maior est error sacramētū ecclesie cōceptū
 biliter imo abominabiliter persequere qd
 qd errorē talis peccatū. Et heretici de hūc
 sacramētū pūnta in quā dicitur qd quā
 sūnt modi heretici ad quos. s. omnes ali
 reduciuntur ut dicitur. et ad quē se extendit her
 esis quāvis. in quā fontē gū est quo ad nē
 et pūnta locum de heretico

Quod vult ē esse hereticus in ecclesia dei li-
cet in se hereticus male sit.

Ultima confidentio est videre si
aliquis ueritate hereses esse ac
clisus sit. Deo qd sicq̃ ostendit
autem hanc apostolus. 1. Cor. xi. ubi dicitur
oporet et hereticos esse ut qui probati sunt ma
nifesti sunt in uobis. super quo dicit glossa.
ep̃ou. 1. uile ē et hereses esse sicut errant in
his qui dubitabant de resurrectione. scilicet
autem exemplo bonis sp̃ualibus. Et dē autē
diabolus templa hominū desecat et nouā
liberationis et mediationis curat genus hu
manū. nōne hereticos qui sub noīe xp̃iani
resisterūt doctrinē xp̃iane. Qui ē in ecclesia

fiber

Anax. pfectis dogmata emendare nolunt
 sed defendere pfectuſque beretia ſunt. Et ſi
 cum ſic malo ſuo pſunt ven. catholicos dum
 deſervunt etiam male bene. et diligentiſſ
 ſuſcipiſſe omnes panem eccleſie vel acceſſu erroru
 vel malicia deperſum pſunt. qd ſi conſidera
 tione paſſim ad eorum manuſcripta aduſu
 ſunt exerceſſe eiuſ ſapient. ad aduerſario
 ſuū. quia quidam ſunt. qd. cum h. op. ſu. aduſu
 Quia quippe ad fidē catholicam pertinen
 tia dum hereticorum collida iniquitudine
 deſervunt et aduſuſque eorū heretici pſunt q
 et conſiderantur diligentiſſe et inuſantur
 ſtatu et predicantur inſtantius. Denique
 eorum pſunt. aduſuſque eorū heretici pſunt q
 impanante. Dum pacem catholicos perur
 bam in viſum cedit pſcientiam ſui illud. ſi
 lute erudine ſapientie erit. ipſudente autē
 numiſtro pſent. Et ſtatim ergo et beretia non
 ut eorum approben. errorē ſed ut catholi
 cam doctrinā aduerſuſque eorū inſidiao offerē
 tis. Et ſtatim ergo et beretia non
 ergo nobis beretia non verū doctōe quod
 neſciūt. ſed ad verū querendū et apertendū
 catholicum erit. Ideoq. diuina pſci
 dentia multos bereticos permittit et cum iſ
 ſolent nobis et interrogantur que neſci
 mus vel ſic exanimis pſent et diuina
 ſapientia eorū aduſuſque eorū heretici pſunt q
 ut beretia eſſe non vult apoſtolus nec op
 ut ut beretia ſine ſed qd ſic ſtatim eſt beretia
 et quia hoc vult eſſe. Ad quid eſt vult ſub
 dit ut non totum reprobi qui dicūt ego ſū
 paul. ſed etiam qui probant ſunt in vobis.
 Et ēmer vos ſcūt illi qui dicunt ego ſū xpi.
 manifeſti ſunt hominibus. In enim ſen p
 bam ſunt qui bene pſent docere ſed manifeſti
 eſt hoīd. non pſent niſi ad aduſu. docent autē
 nolunt niſi. qui docent querunt. Sed multu
 ad querendū pſent niſi per moleſtia et
 et ſtatim ergo et beretia non
 no exuſantur. nec ibi. Ex quib. pſent man
 ſcūt vult eſſe beretia non iſe. quia male ſunt
 ſed qd eorum causa exuſantur catholici vult
 ad conſiderandas veritates fidei catholice
 et ſtatim ergo et beretia non
 ſi ſonno gram hominibus.

Conclusions

Could you indicate approximately the composition.

[illegible]

*Deo spem qui venturæ circumfusione carnis
hunc mundum pertransieris, non habens, ut
pasci et per talia pugnare.*

p Rima berchia m bil folu ower q
de cadutina oweru fustache m d

De bello hereticozumi.

tendentes ad dñs. Bed. viij. Quidam
 spūcū caro mūda nō fuit celebratū
 oīa de populo suo. qz pccū mēū mūū fecit
 et cuam qz xps amittatū fuit. Pro eū
 sione hūmū fclerac heretico pono dūa s
 dūfiones et post pūmū rēfpondebo ad ob
 - u. v. 1. iūa est qz errorēū est xpianorū
 m. d. v. 1. errorēū. Errorēū est qz errorēū
 xpiano vū arcūfclōe spūali. Pūmū fcl
 dūo. 1. hūmū errorēū. 2. hūmū errorēū
 dūo per baptīfūm pū. ad gollatū. vīno.
 Itē ergo redāt ad arcūfclōē carnali effl
 tū vū creatura cū accipiat sacramētū iūu
 tūmū qd ad cōfclōē fclat offēfūū est fū
 pū libū pūmū. cōfclōatōne. iij. ar. vi. m
 pūmū pūmū de cōfclōatōne legī moysi. Sed
 dū dīxī hūmū errorēū. Errorēū est qz errorēū
 nūū ergo vū arcūfclōē carnali in vīno xpī
 qūū est errorēū. Itē qūū vīnū sacramētū
 qūū vīnū errorēū. 1. errorēū. 2. errorēū
 cōfclōē carnali vīnū sacramētū qd mīdū
 hūū ergo valde error. mōūū ē nota. mōūū est
 apōfclū vīū fūpū dīcclō. in xpō et ībū nūū
 qz. vīnū. 1. vīnū. 2. vīnū. 3. vīnū. 4. vīnū
 dīcclō aqua hūū fūpū arcūfclōē et pūmū
 nūū vīū nūū errorēū vā et ad fclmū. Sed nūū
 nūū creatura. 1. regēnūto et noua vīū. No
 mā cū creatura dīcclō nūū vīū p fclē xpī vī
 dūū. 1. Et arcūfclō. 2. vīū. 3. vīū. 4. vīū
 arcūfclō aliquid vāle m. p pūmū fcl
 dūū qz p dīcclōm opōrū fūpūū dīcclō
 qz. fclē nūū vīū errorēū. 1. vīū. 2. vīū. 3. vīū
 1. vīū. 2. vīū. 3. vīū. 4. vīū. 5. vīū. 6. vīū
 dīcclōm dīcclō et pūmū. 1. vīū. 2. vīū. 3. vīū
 dūū c. fūū dīcclōm fclē mōūū ē. fclē cū
 dīcclōm xpīūū est. 1. vīū. 2. fclē fūū vīū
 dūū dīcclōm ē. Nā et dīcclōm cōdūū et p
 mōūū. qūū nūū mōūū rōdūū fūū
 qz pūmū. 1. vīū. 2. vīū. 3. vīū. 4. vīū. 5. vīū
 vīū dūū cōdūū ipfūū et xpīūū cōdūū xpīūū
 Nā xpīūū et xpīūū dīcclōm cōdūū. nūū
 fclē vīū cōdūū. 1. vīū. 2. vīū. 3. vīū. 4. vīū
 fclē vīū cōdūū. 1. vīū. 2. vīū. 3. vīū. 4. vīū
 dūū cōdūū. 1. vīū. 2. vīū. 3. vīū. 4. vīū
 dūū cōdūū. 1. vīū. 2. vīū. 3. vīū. 4. vīū
 nūū cū in xpō mīdū fclē vāleat et cū oīū. 1. vīū
 fclē fclē oīū fclē bābēre. Item dīcclō argūū
 fclē vīū de fclē fclē fclē fclē mōūū error. 1. vīū
 xpīūū cōdūū vīū arcūfclōē carnali de fclē
 fclē fclē fclē fclē fclē fclē error. mōūū
 pūū qz fclē fclē fclē fclē fclē fclē fclē
 dūū ad fclē v. vīū vīūū cōdūū vīūū.

[illegible]

fiber

[illegible]

Sed nūquid similes qui tales isto tēpore
 certe non sunt testis de vobis. sed illi qui
 videntur filios xp̄i monuit argumētos pro
 p̄is vobis testimonium perhibuerunt et p̄
 nom. Et ut cooperiret istud graui simū orbi
 et perniciem horum vris doliū habēs
 quos filios argumētos quorum vris est
 apud nos dicit hoc fictos aut argumē
 tos et falsos. Et quātū argumētos
 et falsos sane notum est. Et enim istud
 effectus possibiles q̄ argumētos sicut ut venter
 matris in abrahā primo argumētos ostē
 disse narrat ad deū et frustra fuisse culor
 inquisitiones ad argumētos dandus in lege. Et ne
 nunt quia non debeat argumētos ergo p̄
 nobil peritium suū est argumētos. sed

Conclusions

diceretur illud tale si sic accideret monitionem
per naturam praecepti debitorum daretur. Nam ad
le qui nascitur cum aliquo defectu suo mem
bris. Item quis non naturam intendit genera
tionem non quod deficit in membris generationis
sive in aliquo proporcione animi et de tali
precepto memores generationis et propter
hoc magis debemus legem. ut per magis
in materia de peccatis venialibus in omni
bus resurgant cum circumfusione. et dicit quod
non quis praeceptum videtur pertinere ad ip
sigratiam hominis ideo cum eis erit futura
resurrectio cum sic fuerint creati primi paren
tes. Sed tunc est dubium si deus cum de
pauca creatura datur quod si quod datur ipso
bus quod in verum perfectum. hoc ille. Pars er
go irrationabilitas et infirmitas illius dicitur
nati sunt et filij carnis. Mulier enim quod
dona in civitate zamoze. habens duos fi
lios pariterque quatuordecim annos quod bene
mat ad nanciam cuiusdam ibidem verbum
dei predicantis et reprehendens dicit quod
cetera malorum christianorum hic quidam
cum manifestis faceret ante hominem dicit non
homo gorgianus conueniens dicit autem
episcopi ad cum mulier illa et bylan voluit ip
sum magister cum dicitur de peccatis. 1. 14
tunc homine quod accidet hoc duobus filiis
natis. Cum enim edificaretur hoc domus
nova et esset de calce multum de calce iste parvus
fuit ludens de calce vltra praeceptum. posuit
propter quod calcifera virgula fuit nocuisse
fuit quod vocarentur virgulae qui obfudit
praeceptum cum dicitur in dicitur. Fama
ter iste alius parvulus ponens pedes in
ira praeceptum infirmus fuit in virga. pro
pter quod a dicitur cum dicitur quod prae
ceptum et sic videtur aramasi. Et tamen
non fuit aliud nisi quod dicitur est. Bardi
mus vero ille mirans est de verbo cum non
quodam de magistro dicit de dicitur et de
gnoscente fictionem talis solationem. By
quod amplius dolendum est nec sine amon
itione cordis exprimitur quod. quod adulti et
orum qui iam longo tempore cura nomine
dicitur gauderent alij aramasi sunt.
Cum enim predicant anno domini. Nil
lesum. ecc. lig. in villa matine de campis et
telum fuisse mibi per virum religiosum
cuiusdam gentis quod essent ibi plures hereti
citas quod dicitur de dicitur dicitur

De bello hereticorum.

um esse falsum ut dicitur in ista ycho fidelis
cessus predicant ibi plures sermones de ex
gratia. tunc dicitur fides dominando. et dicitur
dicas ut dominus tibi dedit. Causa
autem sum deinde quasi huiusmodi cla
pulis per illi qui bene nouerat eorum secreta
nihil oculum quod non sciant quod eo ipso
quo ibi predicabatur fuerit in quodam do
mo dicitur uille serenissime oculi fere .xxx.
autum nouiter accusati. prouidentur oculi
afflictio sananda. Illi vero comitibus sunt
ad mala. tunc dicitur de eadem uilla et dicitur
quod magister domus qui dicitur magister. et d
dicitur magister. et dicitur de eadem uilla et dicitur
bat in iherosolymis. et dicitur de eadem uilla et dicitur
autum ut dicitur. et dicitur de eadem uilla et dicitur
quod ad eorum locum. Et plures al
lii dunt quod preparat se secrite ut similes
facientibus. dyabolus consilio deo punit
te. qui propter eorum peccata dei eos i reprobus
fuerunt. Isti tales ipsam uenerunt accusatio
ne munus dei et in aqua berena sunt illi de
quibus paulus ad Tychum in primo ca. cum
miserit eo ad eorum locum. et dicitur de eadem uilla et dicitur
autum ut dicitur. et dicitur de eadem uilla et dicitur
domos subuertere. doctores que non opo
ret mendaces. audaces. gulosi. non sunt i fi
de. inuidentes in animo fabulos. auerentes
se a ueritate. aduersarios se non esse deum facere ne
gare. abominabiles incredibiles. ad o
pus bonum reprobi omnes uerba ad literas
sunt dec. Sicut enim multi inobedientes uo
lunt quod et seductores maxime que de animas
datione sunt quos oportet redargui. qui uni
uersas domos docentes que non oportet lu
en grana. Dicit quidam ex illis propriis eorum
propheta. Crentes semper mendaces. ma
le dicitur de eadem uilla et dicitur de eadem uilla et dicitur
est. quia ob causam incepta illi os dunt ut sa
m sunt in fide non inuidentes inuidentes fa
bulis et mandatis bonorum sacrantum
se a ueritate omnis nisi mundo mischia. Co
inquinare autem et in iudicibus nihil inu
dunt sed inquinare sunt eorum et mens et p
sciencia. Conscimus enim se nosse deum.
facere autem negant eum sunt abominabi
les et incredibiles et ab omni opus reprobi
super quo gloria ordinata se dicit. Inobe
dientes in se. uolunt quod ad alios et seducto
res concitationibus et inuicem. p. genes
is fraudibus maxime que de concupiscentia

sunt. i. de iudicio qui sub nomine christi iudeis
sunt docebant. Rati enim in ipso non po
tuerunt ipsam que partim legem partim. et
sunt uenerari uoluerunt. de quibus subdit
quos oportet redargui. ideo quia ipsi sunt
qui subuerunt uniuersas domos id est op
tem familiam docentes que non oportet et
hoc faciunt gratia superbia sunt. i. terrene rei
pro terrene acquirendis. dicit quod tales
uere sunt sicut dicit quidam ex illis qui eos
nouerat. Isti sunt epigramides extensis. In
anno libere hoc murmur nomen eius non
commemorant apostolos. quia inter pro
phetas dei non inueniunt. propheta que uerum
dicit. et si propheta esset illorum non dei et
propheta dicitur. et dicitur de eadem uilla et dicitur
operum quod uerum ad hoc dicitur est ne de p
propheta dicitur. et dicitur de eadem uilla et dicitur
sunt mendaces cepius sum et longo tempo
re hanc mendaciam propter non dico. 10/
eodem sed permauorem in uero religiose et
iudicem gentis quos sanctos primum re
putabam. nunc uero angelos habere in lu
ce angelos inuidentes potius reputauit.
Cum secundum uerum conscientiam nihil
in eis nisi simulatorem equitatem senserim. et
dicitur de eadem uilla et dicitur de eadem uilla et dicitur
non similes et ueritas pigri. id est gulosi.
et ideo pigri. et ne minus credat a quia ge
nitas erat. eius uerba commendat apostolus
dicitur. Testimonium hoc uerum est de
uero atque superfluo gentium superfluo
rum et potestatem sententia obusio. et p
uocis. quod purum reperit fuit ad mi
nisterium domus dei assumendum est.
Quam ob causam quasi doceret quod non
oportet quam ob causam incepta illos non ut
soles moliter sed dure ut sunt in fide. i. i
ut recte credant quasi dicat non recte credunt.
Ego enim uidi quendam persequi qui que
reba uenit ad manus uicis. Et qui facti
sunt contra hanc gentem in gentem totum. et
inter multos que sibi lege. unde notatur quod ali
qui eorum non sunt sunt in fide sunt ea que
sequuntur. Primo quod filios suos circum
adunt. Secundo quod sacramentum alia
re nihil aliud est nisi quedam commemoratione
sacerdotes trahant gentes ad benedictionem.
Tercio quod inuenerunt oleum et habebat
lampades in synagoga iudeorum.
Quarto quod obliuiscunt sabbatum sunt

[illegible][illegible]

De bello hereticorum.

fames fides talis non potest esse fides. Vno
 noyunt. Cum sint quasi se confutiones nos-
 tre deū cum ratione sunt abominabiles, id
 est deo odibiles et inredibiles, i. nec ubi
 credere, et ad omne opus bonum reproba-
 a deo reprobat. Vnde habeat gratiam ad
 bene operandum, hoc in q̄. Patet ergo ex p̄-
 dictis quales sunt illi p̄p̄am qui videntur ar-
 cūcūfione carnali, et quomodo inadone in-
 arumen beretio, et p̄p̄p̄etia sunt bene repe-
 bendendi et digne castigandi ab illis quo-
 tum efficiam est erroris cōtra fidem carbo-
 nem inquirere. Et sic patet prima conclusio
 huius primi erroris s. q̄. errorum ē in
 uno hereticum est p̄p̄am vā arcūcūfōe
 p̄p̄am. Ad argumētū vā argumētū q̄. dicitur
 debetur p̄dicta beretio, licet ex p̄cedentibus
 facta ponat eorum solutio, dicitur tamē q̄
 lex illa. De. xviij. molulus omnis p̄p̄p̄ij cō-
 tra arcūcūfōe et ē. Durant v̄q̄. verus messias
 p̄p̄us cū in seipso impleuit, et permīssa fuit
 v̄q̄. post euangelij publicationem. Ad sē-
 cūdam q̄. dicitur q̄. ex p̄p̄am p̄p̄am
 ergo et nos debemus arcūcūfōe. Rōdes q̄
 illud argumentum peccat ex defectu im-
 munitatis. Loquunt enim heretici q̄. causa
 quare x̄p̄o fuit arcūcūfōe in carne fuit, vt et
 nos saltem arcūcūfōe deuerimur, sed non est sic.
 Et hoc multo assignatur a doctoribus rati-
 ones quare voluit arcūcūfōe. Dominus
 defuit = p̄p̄am tamen sufficiunt res.
 Prima est vt ipse se ostenderet filius. Alia
 beretio p̄p̄am arcūcūfōe erat facit
 et p̄p̄am nōsunt fecit. Et sic p̄p̄am
 missionem assignaret impleat. Et sic p̄p̄am
 tio vt arcūcūfōe sicut et a. Et sic p̄p̄am
 sapientia ab onere legis nos liberaret vā
 finem legi scripte. Tercia ratio vt fratrem
 deorum se ostenderet ne haberet iustam oc-
 casionem ipsum repellendi. Sic ergo imple-
 uit p̄p̄am domum. Infans octo dierum
 arcūcūfōe bene. xviij. Et sic manet lex il-
 la vana iure quo erat plena. Itē p̄p̄am
 missionem: ex quo facta est plenitudo p̄p̄am
 cōsideratione tercia articulo. vi. Et ex istis et
 tercia beretio beretio p̄p̄am itāq̄. vt p̄p̄am
 et adulti arcūcūfōe et v̄q̄. omnis
 arcūcūfōe regni v̄q̄. efficiant vt dicitur et. Itē
 cū beretio rabida conet ex toto subuertet
 legem p̄p̄am. Ideo v̄q̄. resistendum est.

p. 100
 p. 101
 p. 102
 p. 103
 p. 104
 p. 105
 p. 106
 p. 107
 p. 108
 p. 109
 p. 110
 p. 111
 p. 112
 p. 113
 p. 114
 p. 115
 p. 116
 p. 117
 p. 118
 p. 119
 p. 120
 p. 121
 p. 122
 p. 123
 p. 124
 p. 125
 p. 126
 p. 127
 p. 128
 p. 129
 p. 130
 p. 131
 p. 132
 p. 133
 p. 134
 p. 135
 p. 136
 p. 137
 p. 138
 p. 139
 p. 140
 p. 141
 p. 142
 p. 143
 p. 144
 p. 145
 p. 146
 p. 147
 p. 148
 p. 149
 p. 150
 p. 151
 p. 152
 p. 153
 p. 154
 p. 155
 p. 156
 p. 157
 p. 158
 p. 159
 p. 160
 p. 161
 p. 162
 p. 163
 p. 164
 p. 165
 p. 166
 p. 167
 p. 168
 p. 169
 p. 170
 p. 171
 p. 172
 p. 173
 p. 174
 p. 175
 p. 176
 p. 177
 p. 178
 p. 179
 p. 180
 p. 181
 p. 182
 p. 183
 p. 184
 p. 185
 p. 186
 p. 187
 p. 188
 p. 189
 p. 190
 p. 191
 p. 192
 p. 193
 p. 194
 p. 195
 p. 196
 p. 197
 p. 198
 p. 199
 p. 200
 p. 201
 p. 202
 p. 203
 p. 204
 p. 205
 p. 206
 p. 207
 p. 208
 p. 209
 p. 210
 p. 211
 p. 212
 p. 213
 p. 214
 p. 215
 p. 216
 p. 217
 p. 218
 p. 219
 p. 220
 p. 221
 p. 222
 p. 223
 p. 224
 p. 225
 p. 226
 p. 227
 p. 228
 p. 229
 p. 230
 p. 231
 p. 232
 p. 233
 p. 234
 p. 235
 p. 236
 p. 237
 p. 238
 p. 239
 p. 240
 p. 241
 p. 242
 p. 243
 p. 244
 p. 245
 p. 246
 p. 247
 p. 248
 p. 249
 p. 250
 p. 251
 p. 252
 p. 253
 p. 254
 p. 255
 p. 256
 p. 257
 p. 258
 p. 259
 p. 260
 p. 261
 p. 262
 p. 263
 p. 264
 p. 265
 p. 266
 p. 267
 p. 268
 p. 269
 p. 270
 p. 271
 p. 272
 p. 273
 p. 274
 p. 275
 p. 276
 p. 277
 p. 278
 p. 279
 p. 280
 p. 281
 p. 282
 p. 283
 p. 284
 p. 285
 p. 286
 p. 287
 p. 288
 p. 289
 p. 290
 p. 291
 p. 292
 p. 293
 p. 294
 p. 295
 p. 296
 p. 297
 p. 298
 p. 299
 p. 300
 p. 301
 p. 302
 p. 303
 p. 304
 p. 305
 p. 306
 p. 307
 p. 308
 p. 309
 p. 310
 p. 311
 p. 312
 p. 313
 p. 314
 p. 315
 p. 316
 p. 317
 p. 318
 p. 319
 p. 320
 p. 321
 p. 322
 p. 323
 p. 324
 p. 325
 p. 326
 p. 327
 p. 328
 p. 329
 p. 330
 p. 331
 p. 332
 p. 333
 p. 334
 p. 335
 p. 336
 p. 337
 p. 338
 p. 339
 p. 340
 p. 341
 p. 342
 p. 343
 p. 344
 p. 345
 p. 346
 p. 347
 p. 348
 p. 349
 p. 350
 p. 351
 p. 352
 p. 353
 p. 354
 p. 355
 p. 356
 p. 357
 p. 358
 p. 359
 p. 360
 p. 361
 p. 362
 p. 363
 p. 364
 p. 365
 p. 366
 p. 367
 p. 368
 p. 369
 p. 370
 p. 371
 p. 372
 p. 373
 p. 374
 p. 375
 p. 376
 p. 377
 p. 378
 p. 379
 p. 380
 p. 381
 p. 382
 p. 383
 p. 384
 p. 385
 p. 386
 p. 387
 p. 388
 p. 389
 p. 390
 p. 391
 p. 392
 p. 393
 p. 394
 p. 395
 p. 396
 p. 397
 p. 398
 p. 399
 p. 400
 p. 401
 p. 402
 p. 403
 p. 404
 p. 405
 p. 406
 p. 407
 p. 408
 p. 409
 p. 410
 p. 411
 p. 412
 p. 413
 p. 414
 p. 415
 p. 416
 p. 417
 p. 418
 p. 419
 p. 420
 p. 421
 p. 422
 p. 423
 p. 424
 p. 425
 p. 426
 p. 427
 p. 428
 p. 429
 p. 430
 p. 431
 p. 432
 p. 433
 p. 434
 p. 435
 p. 436
 p. 437
 p. 438
 p. 439
 p. 440
 p. 441
 p. 442
 p. 443
 p. 444
 p. 445
 p. 446
 p. 447
 p. 448
 p. 449
 p. 450
 p. 451
 p. 452
 p. 453
 p. 454
 p. 455
 p. 456
 p. 457
 p. 458
 p. 459
 p. 460
 p. 461
 p. 462
 p. 463
 p. 464
 p. 465
 p. 466
 p. 467
 p. 468
 p. 469
 p. 470
 p. 471
 p. 472
 p. 473
 p. 474
 p. 475
 p. 476
 p. 477
 p. 478
 p. 479
 p. 480
 p. 481
 p. 482
 p. 483
 p. 484
 p. 485
 p. 486
 p. 487
 p. 488
 p. 489
 p. 490
 p. 491
 p. 492
 p. 493
 p. 494
 p. 495
 p. 496
 p. 497
 p. 498
 p. 499
 p. 500
 p. 501
 p. 502
 p. 503
 p. 504
 p. 505
 p. 506
 p. 507
 p. 508
 p.

morte a carnalione dicunt. fratres nos ad
 arcedi necesse est. nō in uero mēbro nātum sed i eo
 eo corpore simul. licet enim magis in ea pte
 in qua mādāta ē iudici arcaalis regnet cō
 scriptio. *et in ea qd est in corpore* *et in ea qd est in corpore*
 duo triq. ad pntia. qd est in corpore
 famitio. nec est pō aliqua que tabula nō sit
 hoc ueneno. hoc ille. Et quib' potest q' nos
 xpiani debemus nos arcedi nō in uero
 mēbro nō s; i amib'us. Sicut enī nōnāliū
 est si quis in parē barbā suā radet. sic q'
 in per arcedi nō ē i oīe fām et in per se ar
 cialius reliquit. Debem' ergo nos arcedi
 dicitur in uero et eternis. Imen' qm ad co
 gitationes et decidens. et eternis qm ad
 singula membra et opera. hoc est uisum
 uisionū quā nōscit est q' faciamus. q' bec ē
 que facit xpianum iustus et sanctū. Sed nō
 tendum vitium q' pōe predicta conditio
 deducit ex quadrupla similitudine q' solet
 ali. ut res arcedi. Primo ad curandum
 corruptionē. Secūdo ad parādū fructu
 canonē. Tercio ad uenitūdū distantiā
 Quarto ad emendandū congruam similitudē
 Primo ergo aliqua res ut arcedi ad cur
 andū corruptionē solet enī res aliqua arcedi
 qd est in corpore corruptionē per qm. *Ubi*
 autē ē q' quando in pōto est aliqua pō
 punda et corrupta nō alioādat' pō sat
 na per aliā corruptionē deus eū pūat' ab
 ea expellitur. ne per eius fetorem totum ea
 corumpatur. et ita de mēbro pūdo respec
 tu corpore. Sic debem' nos arcedi a
 peccato ne per unū peccatum anima cor
 rumptatur. et sic amittit uitam glorie. et per
 cōsequens uitam glorie. Et ideo scribitur
 Deutro. xix. Cūcideritis deus ex uia
 et tota semina tui. et diligas dominum deū
 tuum q' toto que de tuo ut possis uiuere. Et
 nota q' dicitur arcedi nō ē in corpore
 q' dicitur in corpore et in corpore et in corpore
 limitate corrodere solent ammadu ne p
 morbum membra aliqua corumpant. Et
 tunc peccatum in corde est infirmitas corrodens
 omnia bona grane. unde licet unum
 corumpat corrodere solū. et nimis solos
 etō ita cum peccatum sit corruptio. et si q'
 quidam morbus infirmus qui q' inapit
 vīq' ad consumptionem bonorum mundi

[illegible]

distinguatur a filiis dyaboli. Quanto effectus
 illius perditio utilis est et quanta commendatio
 ne quis solet aliqua res accipere, sed ammis-
 sendū congruam satisfactionē. Videmus enī
 quod lapides ante quod in edificio collocantur dis-
 guntur arāscidantur et melius in edificio vo-
 lant ordinari. Sic si volumus in edificio pe-
 rade si finiam, oportet nos arāscidi ab omni
 peccato et polui venenibus et bonis operi-
 bus, unde sicut lapides moli? sicut et poli-
 ti et deinde solē pon in loco nobiliori?
 ita magis hō et magis purgari et omni po-
 nentur in loco superiorem et nobiliori, nam
 apostolicam mentem recipiem sic distribuit
 omnes purgationes et idcirco magis bonis per gratiam
 Verbo beati iherusalē dicitur pax vobis vno que
 cōstruitur in acie vno ex lapidibus et dicit
 ha amonata ut ipōfaca conuit, placeat et mu-
 nius ex auro purissimo. Postea tunc mar-
 garius abbas patens? et vultu memorio-
 rum introducat omnia que ob ipō nomen
 hic in mundo prout. Tōsomb? prius ex
 polui lapides suis cooptant locos per ma-
 niū artificis disponantur pma sunt sacra edifi-
 cio. igitur dicuntur Exo. xij. Si quis peccati
 morū in vestra voluerit transire coloniā, id ē
 agriculturam vel cultū religiois, a colo-
 bus et facti pma arāscidantur pma pma
 modo necessarium expians vā arāscidōe
 spiritus? i peccatorum si volū non quod vni la-
 pidi collocat in alio bonitatem.

De beneficiis totius qui dicuntur in angelorum
et laicorum.

[illegible][illegible]

ecclesia catholica que sanguinem eius reser-
pat que purpura imperatorum. et eorum sic ut
fuit. cum eis et sic etiam et eorum et eorum
illi. sed et omnes fideles eodem sanguine laudat
et mundissimum efficiunt. Apoc. i. Dilexit nos
et lauit nos a peccatis nostris in sanguine
suo licet ergo predicta auctoritas nominum
aut ab hereticis predicta interpretibus i. lre
interpretibus. querat ubi dictum est et numerum
Secunda auctoritas inuenitur in primo ma-
lachie prophetarum. i. malach. i. c. 2. ubi dicitur
d. 2. cur virgo de radice iesse. et flos de
radice eius ascendet. ubi beati uenerunt sic
habuit. et nazareus de radice eius conseruet
habuit. interpretatur flos dei flosus. Dicit
et auctoritas in primo ma. i. ubi dicitur
nomen vocabuli dicens et flos de radice iesse
d. 2. ubi dicitur et flos de radice iesse. et flos
de radice iesse. qz cu predicta propheta exponitur
de matris aut. dicitur et flos de radice iesse et
brata virgo que descendit de genere dauid
et de radice iesse qui fuit p. dauid alio no-
mine dicitur Isai. et fuit virgo reuerentia. sicut
de aliqua obliquitate peccati. xps vero fuit
et ea confusio velut flos pulcherrimus. qz
speciosus forma p. hys homin. Isai. xliii.
Ips est ergo nazareus: qz totus flosus et pul-
cherrimus. Ipe nazareus: quia in nazareth con-
stituitur sicut patet Luc. ij. et qz in nazareth nu-
matus fuit patet Mat. ij. Predicta propheta qz
vacue erant ante aduentum xpi in eius ad-
uentum impleta fuerunt. sicut patet Mat. ij.
quia monitus Ioseph per angelum ut fuger-
et in egyptum cu puero et matre ei? ppter De-
mod. et qz esset ibi v. qz ubi vocatur uerum
q angelus defuncto Derode. sic factum est ut
patet ibidem. Et sic de egypto dei filius fuit
vocatus et uenerens habitauit in ciuitate na-
zareth ut patet ibidem et sic est impleta secunda
propheta non solum qz ibi conceptus sed en-
am qz ibi habitauit et fuit numerus licet in
berthelem natus et in iherusalem crucifixus.
Item dicitur euangelii. Mari esse falsum ex
eo qz in eius principio dicitur unum falsum
dicitur enim ibi. Immen euangelii ibi
xps filius dei sicut scriptum est in Isai. probe-
at ecce ego mitto angelum meum ante faciem
tuam qui preparabit viam tuam ante te reg-
nando in deserto. preparate viam domi-
ni recte facite semitas eius. Mitto dicitur isai.
patet qz iunctum est falsum. s. ego mitto an-
gelum meum ante faciem tuam cum multibz re-
peritur in Isai sed in malachia. Dicitur
est ad hunc errorem secundum qz notat. T. cola-
us de lra qz Marius ante eius conuersio-
nem ad fidem fuit instructus in lege et p. p.
pbere. et ideo incepit suum euangelium in
vno contextu prophetarum coniungens quasi
nam prima scribitur Malach. ij. et secunda
Isai. xl. Veritatem Marius hic solum ex-
ponit Isaiam prophetam dicens. fuit de-
um est in Isai propheta. qz licet ambo p-
pbere uno spiritu prophetauerint. Isaias tamen
prophetas est quia et ubi Isaias dicitur
et quia auctoritas vltima est ipsi? Isaias res
autem denominatur a fine. Ideo non falsum
dicit Marius sed verum nominando Isaias
et subnecendo malachiam. Item dicitur. et po-
nitur in gl. h. k. Nota qz hoc testimonium
Ecce ego mitto angelum meum. e. Malachia.
et ubi dicitur in Isai. et manifestum in
uenitur in hoc versu. vox clamantis in deserto.
Angelus enim qui mittitur ante faciem est
vox clamantis in deserto. preparans auctem
viam dicens. Parate viam domini. facite
rectas semitas. potuit cum p. malachia.
Item dicitur in malachia. ecce ego mitto
angelum meum ante faciem tuam. et ubi
dicitur in Isai. et manifestum in
uenitur in hoc versu. vox clamantis in deserto.
Angelus enim qui mittitur ante faciem est
vox clamantis in deserto. preparans auctem
viam dicens. Parate viam domini. facite
rectas semitas. potuit cum p. malachia.
Item dicitur in malachia. ecce ego mitto
angelum meum ante faciem tuam. et ubi
dicitur in Isai. et manifestum in
uenitur in hoc versu. vox clamantis in deserto.
Angelus enim qui mittitur ante faciem est
vox clamantis in deserto. preparans auctem
viam dicens. Parate viam domini. facite
rectas semitas. potuit cum p. malachia.

Item dicitur euangelii. Mari esse falsum ex
eo qz in eius principio dicitur unum falsum
dicitur enim ibi. Immen euangelii ibi
xps filius dei sicut scriptum est in Isai. probe-
at ecce ego mitto angelum meum ante faciem
tuam qui preparabit viam tuam ante te reg-
nando in deserto. preparate viam domi-
ni recte facite semitas eius. Mitto dicitur isai.
patet qz iunctum est falsum. s. ego mitto an-
gelum meum ante faciem tuam cum multibz re-
peritur in Isai sed in malachia. Dicitur
est ad hunc errorem secundum qz notat. T. cola-
us de lra qz Marius ante eius conuersio-
nem ad fidem fuit instructus in lege et p. p.
pbere. et ideo incepit suum euangelium in
vno contextu prophetarum coniungens quasi
nam prima scribitur Malach. ij. et secunda
Isai. xl. Veritatem Marius hic solum ex-
ponit Isaiam prophetam dicens. fuit de-
um est in Isai propheta. qz licet ambo p-
pbere uno spiritu prophetauerint. Isaias tamen
prophetas est quia et ubi Isaias dicitur
et quia auctoritas vltima est ipsi? Isaias res
autem denominatur a fine. Ideo non falsum
dicit Marius sed verum nominando Isaias
et subnecendo malachiam. Item dicitur. et po-
nitur in gl. h. k. Nota qz hoc testimonium
Ecce ego mitto angelum meum. e. Malachia.
et ubi dicitur in Isai. et manifestum in
uenitur in hoc versu. vox clamantis in deserto.
Angelus enim qui mittitur ante faciem est
vox clamantis in deserto. preparans auctem
viam dicens. Parate viam domini. facite
rectas semitas. potuit cum p. malachia.
Item dicitur in malachia. ecce ego mitto
angelum meum ante faciem tuam. et ubi
dicitur in Isai. et manifestum in
uenitur in hoc versu. vox clamantis in deserto.
Angelus enim qui mittitur ante faciem est
vox clamantis in deserto. preparans auctem
viam dicens. Parate viam domini. facite
rectas semitas. potuit cum p. malachia.
Item dicitur in malachia. ecce ego mitto
angelum meum ante faciem tuam. et ubi
dicitur in Isai. et manifestum in
uenitur in hoc versu. vox clamantis in deserto.
Angelus enim qui mittitur ante faciem est
vox clamantis in deserto. preparans auctem
viam dicens. Parate viam domini. facite
rectas semitas. potuit cum p. malachia.

De beneficiis eorum, qui merentur confessionem
valere ad remissionem peccatorum.

Ergo beresius est eorum qui negant
esse remedium salutis ad remissionem in
peccatorum. Sunt enim nonnulli qui
sunt religiose homines qui dicunt quod si
suo non valet ad remissionem peccatorum. quod
propter naturam peccatorum non valet. Et ratio
est quod si peccator peccatum per se non valet remitti
nisi ergo nec per confessionem. si ergo per
confessionem remittitur peccatum merito remittitur
non confessionem. Secundo in apostolis ad
ad. 1. 19. non est operatio iustitiae qui sit
merito nisi per suam misericordiam. Si ergo
ergo non per confessionem. Tertio sic fit as
posuimus ad. 1. 15. non est voluntas nisi per
merito sed misericordia est dei. Primum enim gratia
quam deus in nobis operatur est peccatorum
remissio. ergo non mediante confessione sed de mi
seratione remittitur culpa. non ergo confessio est ne
cessaria ad remissionem. Secundo dei gratia non
est auctoritatis sanctorum. Primum autem
sionitatem. Beresius. super. Lucam dicens. Ideo
fuerunt peccatores qui non peccaverunt et non in
venio quid dicerent. inuenio quod sicut. iacobus
1. 1. cum lego. satisfaciendum non inuenio. Et
ita bene beresius multam dicit. auctoritatem
sanctorum. Hoc est augustinus. Confiteri quicquid
scisti que in verbo. que in opere. que in nocte. que
in die. confiteri in tempore et oportuno. et in die sa
lutaris receptis ecclesiam deservunt. Secundo
autem Grego. Non valet deus violenter malitiam
quod confiteri debemus persuadet operari dissolui. Con
fiteri ne contumacia peccata agatur. quando
propter angelum dementem vocat confessionem. Ista
et ex parte deinde dicitur. et omnia que deli
quimus relaxat. Ad primum rationem
quod dicunt beresius quod deus gratiam remittit pecca
tum non merito hominis. Distingendum quod sola dei
gratia peccatum remittitur. nec confessio est
causa efficiens remissio peccati. sed sola gra
tia voluntas dei. Est tamen confessio causa sine
qua non quia nisi homo peccat a deo per
carum non remittitur. sicut sol domum illumi
nat. quia fenestra aperitur. non tamen apertio fe
nestre est causa illuminationis sed causa occasio
nalis. causa vero efficiens illuminationis est ip
se sol. Ad secundam rationem in qua dicit
quod non ex operibus iustitiae que fecimus nos. sic
intelligendum est quod opera non excludunt gratiam

[illegible]

De heretico eorum qui negant confessionem
fieri hominibus.

Clara beneficium est comuni qui con-
fitemur confessionem sciendam sed ne-
quirit eam sciendam homini. Dicunt enim illi
boni. Curis quod si illa publicatur pre-
torum fiat modo in noua lege hominum
per confessionem ergo in lege veteri non fi-
ebat nisi deo per solam communionem quid
ergo oportet modo addere confessionem.
Exequio hic. Et non super quodam ad De-
breos dicit non dico tibi quod te prodam in pu-
blicum nec apud alios te accusabo. scilicet obedire
te volo pauperem dicitur psal. cxxvi. Reue-
la viam tuam ante deum. ergo confitere pec-
cata tua ante verum iudicem autem quoniam
non delicta tua penitentia non lingua. sed con-
fessionis tue memoria. et tunc deum spera mu-
seruicidiam te posse consequi. Item sermo
dicit idem Ensolet. peccata tua dicitote des-
ceas illa sed si confundaris aliam dicere in /
ait ea quondam in anima tua non dico tibi
ut confiteris illa confitio tuo ut tibi expe-
diat decito deo. quoniam dicit ea nec et si si
dixeris deo. et non deus et non est deus. Non pro-
fito erat cum admitteres ea cognouerat. Et
omnibus istis ergo illa clauit confessione
sciendam soli deo. Decebat beneficium mul-
tum viget ista temporibus in aliquibus
omnes confabui mebus et in communibus

De bello hereticorum

finis. Pro destructione huius erroris in-
tendo contra ipsum procedere quia simpliciter.
Primo auctoritate veteris testamenti per quam
ostenditur quod confessio que fit homini in noua
lege iam fuit declarata in veteri lege. quod scripsit
Prophet. Jerem. Qui abscondit scelera
sua non diriget et tunc confessio facit et reliques
ut ex misericordia consequatur. Tunc arguo sic
quod ipsa auctoritate peccata abscondi non debent
immo confiteri. ergo deo vel homini. non deo.
quod per. dicit. delicta mea a te non sunt abscon-
dita. Et apostolus ad hebr. iiii. anima nuda et ap-
erta coram domino. Ergo non debet abscondi
humani non debet immo debet confiteri homi-
ni hoc ostendit nobis Christus in figura qui dicit le-
prosus. Luc. xvi. Ideo ostendite vos sacer-
dotibus et scribis quod dei iter mundum sunt. Se-
cundo arguatur contra eandem heresim ex pro-
phetia legis noue. Unde circa hoc est sa-
cramentum quod dicitur in eodem. Quia non debet
pro peccatis quod legis etiam gratia volunt quod in
in homine per peccatum. Et dicitur. Et dicitur
modo. Nam in statu nature sufficiebat sibi ut
homo de peccatis solam penitentiam haberet ut
in eodem penitenter. sed postea peccatis in sta-
tu legis qui sunt perfectiores statu nature voluit
ut non solum homo de peccatis contritionem ha-
beret. sed etiam per peccatis aliquid de oblationibus
offerret sicut vitulum de armento ac edum de gre-
ge. Sed postea vltra peccatis in statu grace
ita perfectiora attulit volunt ut non solum
et sacrificia. sed etiam ore proprio confes-
sio fieret de peccatis. et valde cognoscere domi-
num ordinavit. quia sicut non sumus in sta-
tu perfectionis vite. in perfectione a peccatis no-
stris expurgari debemus. Status enim nos-
ter sicut dicitur. Quia non debet
per hoc de perfectione quod flos. sic fiat? gratia per
dicitur de perfectione quod status nature vel le-
gis. Ergo non debet abscondi peccata. sed
non qui sumus in gradu perfectionis quod fuit
aut gentiles vel iudei. si a nobis plus exi-
gitur ut perfectiores inueniri valeamus. Et
aut enim fructus venit post florē et dicitur nam
ut sic confessio oris venit post cordis amem-
tionem et sicut fructus latet in arbore ante quod
floreant in statu nature ista confessio nullam
habebat. sed sicut postea per florē ostenditur a
liquum fructus. sicut statu legis aliquid

solum apostolus hominis perfectionem per ani-
mam apparere. quia tunc peccatum non so-
lum deo. sed etiam populo erat notum licet non
expressum. sed cognoscebatur ex quo ostendebat
quod in aliquo deum offenderat. sed per quod
ignotabat. si autem finitus per florē advenit
tota virtus arbore in eius productione se ostē-
dit. Sic eodem modo in statu gratie quod tunc
est tota perfectio hominis in hoc hereticos
sistere quod non solum cum deo pueniat sicut pium
nec ipsi per numerum se ostendant sicut foetum
vanedo. sed ad confessionem. sed etiam opor-
et peccata exponat sicut arbor in tota profu-
sione sua. Ergo non debet abscondi peccata. sed
per hoc non faciamur de peccatis. Et quod ipse non
est perfectus visibiliter dimisit nobis minister
ecclie ut eis confiteremur. ut sic eodem natu-
re prudentia responderet. Et Leo papa mul-
tiplex misericordia dei que in lapsis? bus
eis subuenit ut non tantummodo per baptis-
mum sed etiam per penitentiam spes vite res-
paretur. Christus enim hanc propositus audie-
re debet. Et dicitur. Et dicitur. Et dicitur. Et dicitur.
namque satisfactionem daret. et eodem solu-
tu satisfactione purgatos ad communionem
sacramentorum per gratiam reconciliationis
admitteret. Tercio arguatur contra eandem
heresim sic. quia sicut dei filius erat pro ho-
mini inaginata. hanc verbum cognatum
ignotum. na volebat quod homo cognosceret
ret ipsum esse deum. ut in eodem suo solū. qui
peccauerat se cognosceret offenderat. Et id
non requirebat ab eo vltra verbum. sed quod sibi
proportionabiliter sicut ipse erat inaginat
ita sibi homo inaginate responderet. Sed quod
modo est non solum ut verbum cognatum
sed etiam prolatum in quod tunc et virgine car-
nem sumptis. et in mundo verus deus et ho-
mo apparuit. requiritur homo sibi non so-
lum agnoscat clamidine se deum offen-
disse. sed etiam se deo carnis manifestet
qui pro peccatis suis se manifestant carnes et
virgine assumendo et ideo vult ut non solum
homo sibi corde confiteatur sed etiam ore
sua sua sacerdoti. Unde Augu. de verbis
domini. Quia vult deus cum sit homo
non imitari illum qui cum deus esset pro
illo factus est homo. ubi quidem non deus esse
aliquid minus quod eo sed cognosce quod pro
cognosce se infirmum: cognosce te hominem
et propter hoc et propter hoc et propter hoc in .d. d. d.

rus macula cordis tui et pueris ad greges
xpi qd confectio peccatorum inuenit medicu
ad sanandu. Quanto arguitur contra eodem
hereticum ratione assumpta qd similitudinem
in moralibus sicut enim videmus qd quan-
do pueri pueris duntaxat ostenduntur ad ali-
quo no solum ipse dominus offenditur sed
etiam vox eius. nec enim ipse placatur ab
offensa nisi ab eius voce si tamen sit fidelis
et indulgentis eam posuletur. Sic deo naq
pater ab eis qd cum eis duntaxat ostenduntur
et sic nec aliter se. ipse enim duas voces bre-
diatur vna. s. pulcherrima et dulcissima ac si
bi gratiam. s. ecclesiam que velut bona dñi i
tuna sibi reputat quicquid xpo inuolose est
illam. Et ideo xpo naq placat nisi pro n
sanctum et huius dilecte peccator reconciliatur
qui duntaxat ostenduntur ad ostendit in domo
do potestatem habet absolucendi. En aut
ga. in li. de penitentia. Qui vult confiteri pec-
cata vt inueniat gram querat sacerdotem qd
faciat ligare et solvere iudicat homo seipsum
voluntate dñi potest et mores conuertat
in melius et veniat ad amplexus per quos
datus illa in ecclesia ministratur a ppositi
na sacramentorum accipiat satisfactio sue
modi. Quanto et vltimo arguitur contra ead-
dem hereticum hic. qd sicut deus ostenditur qd
homo perperat malum quasi quandam ve-
rectudine patitur si seruus quoz redimeret in-
tere apostatoret ab eius pio domino qd pec-
catum res vult ipse deus qd quando recon-
tatur illi ipse seruus veracitatem et magis
confusionem patitur no autem potest maiorez
pati qd quando seruo ppter deum humili-
tur et si bi oratione confitetur. Non enim est
sic magna humilitas si domino tantum se
humiliaret. quare deus voluit qd homo co-
fiteretur domino s. ostendit. Unde Ie-
da. Conuenies est vt nos qui peccando deo
contumaces sumus penitendo supplices
sacerdotibus et ministris eius sumus. et huius
qui ad gram conseruandam mediatore
egit. iam cum nisi per mediatorem habere
non possit. Ex predicto agitur manifestum
est qd no sufficit solum deo confiteri sine sa-
cerdote. nec est vere humilis et penitens si h-
tuch dicit et requirit sacerdotem iudicant. Si
tamen non potest habere optiam sacerdotis suf-
ficiat confiteri socio vel proprio studiose tamen
inquirendus est sacerdos. quia sacerdotibus

concessit potestate ligandi et solvendi. et id
quibus ipse dominus et deus dimittit. Si
vero desit sacerdos socius vel proximus facit
da est confessio. Unde augu. Tanta vis co-
fessionis est vt si desit sacerdos confitetur pro
pato. Et tunc cum ostendit qd penitentia non
potest veraciter ante sacerdotem quem deus
dimittit nec impius nec locus offert et si ille
autem confitebatur potestatem soluendi non by
sit tamen dignus rema. ex sacerdotis vchide-
mo qui tunc socius confitetur. Ostendit enim
sunt leprosi duntaxat se ostendere sacerdotibus
ame qd ad eos veniebant. Unde ps dñs ad cor
respice dñs ex necessitate prohibetur ad sacer-
dotes pertinere. Tunc et sic respondere ab
argumentis hereticorum in principio huius per
aj erroris posita. Ad primum cum dicit
quid oportet qd fiat ista publicatio peccato-
rum ex quo in lege veteri non fiebat nisi deo
Respondetur qd tunc offendebar solus de-
us modo homo et peccator deus factus est ho-
mo ideo oportet qd reuelat et publica pec-
catum tuum deo per contritionem et bonum
per satisfactionem et hoc opus pro anima. Et vo-
luntatem meam cognatum tibi feci et iniusticia
meam non obliuiscendi. s. bonum cum abscon-
dere poteram quia deo notum erat. Ad se-
cundum argumentum. Innotum non dis-
co vt te prodas etc. dico qd non est ita melius
q. tamen qd licet aliam si scriptus habeat sa-
cerdoti no pheri sed quia sufficit vbiuimen
ocultum est soli deo per sacerdotem dicere.
et ideo non oportet publicare eam nuda
quod occultum est quod notum dico. no
tibi dico vt te prodas in publicum. Tunc
papa. sufficit confessio que primum deo of-
ferunt deinde sacerdoti qui pro delicto pen-
itentem peccator accedit. tunc enim plures
perueniunt ad penitentiam prouocant si popu-
li auribus non publicatur confessio confi-
tentis sicut enim publica nostra publico egere
reus deus ita occulta secreta confessione et oc-
ulta satisfactione purgantur. Nec necesse est
vt quod sacerdoti semel confessi sumus ite-
rum confiteamur nisi quod absit in idem ad-
tingat nos redire. sed lingua cordis no cur-
mo apud verum iudicem id semper confite-
ri debemus. Unde Ench. Nunc autem si ver-
acitatis peccatorum morum. et frequenter
ea in conspectu dei pronuntia et pro eis de-
precari aut ea debetis. Si vero obliuiscar

De bello hereticorum

tunc eorum recordaberis nolens quidlo publicabuntur et in conspectu proferebantur cum
hominum et per ea que dicta sunt patet solutio
etiam ad alterum argumentum et sic sum q
pedimus de quanto error sit heresi.

De heresi eorum qui afferunt confessione
non firmam vitam amari hanc proposita
ordina.

¶ Prima heresi est eorum qui dicunt
dunt q confessio est fienda boni
sed dicit q solum est fienda pro
prio sacerdoti. Sic erant magister Job de
ne polacco qui posuit sequentes articulos ut
patet in extrinsecis. Job. xxiij. vno clamo
no videlicet q confessio fratribus licet generaliter
peccatis qui confessi fuerint item proprio sa
cerdoti confiteri teneantur ac si ante statuto
ritate vniuersi sequi in consilio generali nec
item nec romani pontifex facere posset q
parochiani non tenerentur oia peccata sua
semel in anno proprio sacerdoti scilicet parochiali
curato confiteri. Item q non posset papa ge
neralem dare preceptum audiendi confessiones
immo nec item confessiones generaliter be
nigne licentiam tenerentur item eodem suo
proprio sacerdoti veluti parochiali curato confite
ri. Ita articuli a Job. xxiij. in predicta epistola
magistri illi falsi q et erronei et a sana doctrina
deus auctoritate apostolica sunt damnati et
reprobati ipse Job. de polacco vero rati
onibus qui opinionem quam dudum habue
rat contraria et quibus respondere non potuit
demonstrando eosdem articulos non esse veros
assumant in confessionibus publicis. nec non i
presencia predicti Jobis pape et cardinalium
studuimus. Et q succedente tempore nomi
ne persone talia dixerunt nec non et alie vniuersi
q scias persone predictas reuocatos articu
los fuerunt implexantes infamiam fidelium
animas ut fratribus predictis non confite
rentur. Et ut ab eorum deuotione eos vtro
berne non solum predictos articulos sed et
alios etiam sane canonibus contrarios af
firmare publice non erubuerunt. Unde licet
confessio fratribus clero et a dyocesis ad
missis facta dubitabilis et incerta sit. vnde re
ueretur oia mantum dimittit et sic solum

confiteri suis sacerdotibus curam animarum
habentibus sub pena peccati mortalis. Item
q quia ipsi fratres admissi auctoritate be
beant confessiones audiendi et absoluedi
in populo subiectis accedendi ad eos sine
licentia superiorum. Item q fratres petentes privilegia p confessione
sacerdotum audientibus et petentes beneficium
sunt in peccato mortali. Item q romani po
ntifices concedentes predicta privilegia vel iura
confirmantes sunt in tali peccato mortali et ex
communicati. Item q tales fratres confiteres non
sunt pastores s; furcs latrones et lupi. Item
q sacerdos auctoritate de se licentia medicam
bus confessiones audiendi magis disponat
super predicto statuto ois vniuersi sequi q po
pa fratribus licentiam tribuat iuxta formam
secretalis antedicti. omnia superdicta lesi
tabuli querela per fratres medicos ad con
tra Eugenij pape quarti puenit. Qui sa
cta diligenti examinatione per diuersos iu
res et rationes et scripturas et alia piam profes
sione tanq falsos et erroneos et sacris cano
nibus contrarios auctoritate apostolica dam
nauit et reprobauit ut patet in bulla sua que i
cipit Eregis nobis credam quia confirmauit
Nicolaus quintus ut patet in bulla sua que i
cipit pmissio ne sitre quam confirmauit illa
bullam dirigit vniuersis et singulis patriarchis
archiepiscopis. episcopis. clero et abbatibus vbi dicit
constituimus ut quonenscunq fuerint cuncti su
per predictis a quo q predictorum ordinum pre
dicatorum et minorum et aliorum medicana
um privilegiorum magistro generali ac pro
curatore. ministro vicario vel aliud gerente of
ficio ad censurandos ac repugnantes ac
penitus tollendos huiusmodi errores. put
at decretali super cathedra ac in predictis ex
trauaganti vno cleonice continetur diliget
in studio acq cura prouidende ac immedie et
q pfecta consuetudines faciant inuolubili
et ab omnibus obseruari. et q si forsitan fue
rint aliquos predictos damnatos articulos
aut aliquid ipsorum pertinaciter asserere vel
tenere seu predicantes contra illos cum
nummer vel diuisum tanq contra hereticos
et de catholica fide suspectos procedat. nec
non ipsos et eorum quolibet iuxta tantorum
et aliorum iuris oportuna remedia auctori
tate predicta compescere studeant cum pre

strum librum scriberem in villa vallis ole-
tana. anno domini. M.ccc. lviij. Etenim qd
dam nomine alfonfus debetur ecclesia be-
ati Jacobi p'dicare velle de predictis reproba-
tis p'positionibus nec publice predicant.
Quartū prima fuit qd quilibet tenebatur con-
fiteri curato probiali ad annuū semel in an-
no. Secūda est qd fideles obligabantur pere-
re licentiā a suo curato probiali vt possint
cōfiteri religiosis medicāibus et qd non de-
beant dare hereticis nisi his quibus fieri de-
bit vifum foret. Tercia fuit qd omnes illi qui
confessi fuerant religiosis p'dicatis obliga-
bantur confiteri de eisdem peccatis suo
p'prio sacerdoti. i. probiali curato. Et ergo
cognitū qd p'dicatis denario teneant p'dicatio-
p'positiones p' fide dignas personas requi-
fui bonum p'petuū qm palamū qui tunc i
eadē villa p'ns erat vt de p'dicatis reciperet
veram informationem qui cognita veritate
vocato p'dicato denico mandauit sibi vt p'e-
dictas p'positiones in eadē ecclesia in qua il-
las p'dicauerat sequenti anno publice reuo-
cari quod et factū fuit presentibus plurib'
religiosis p'dicatorum et nostris ordinis et
magis populi multitudine.

De heresi eorum qui dicunt qd non re-
netur quis confiteri sacerdoti si laicus sit p'sto

¶ Extra heresis est eorum qui dicunt
qd non tenetur quis confiteri sacer-
doti si laicus sit p'sto qui possit cōfiteri. vbi
probatū ista insipientissima heresis ostens-
dendo qd requirendū sit eximen sacerdotis
cui concessus deus potestas ligandi et solue-
di quod ostendit Aug. in libro de peniten-
tia dicens. Qui vult confiteri peccata vt in
ueniat gratiam querat sacerdotem qui sciat
soluere Item ait Aug. Iudiciū scriptum hō
voluntatem dñi pōt et mores conueniat i me-
tus videri ad amittens per quos illi clauf-
in ecclesia ministrantur a p'positis sacra-
mentorum accipiat satisfactionis sue modū. 3.
temico. multiplex misericordia dei que la-
p'itibus hominibus subuenit ut nō morde per
baptismū. sed etiam per penitentiam spes
vite recuperant. Sic diuine voluntatis p'feci-
tū ordinatū vt indulgentiam dei nū imp-

phationibus sacerdotū acquirant obtinere
ipsi etiam bene p'positis ecclesie tradidit po-
testatem vt cōfiterib' p'ne satisfactionē de
sua re scia saluti sue satisfactione purgatos
ad cōtione sacramentorū per ianuā reccalū
nomis admitteret. Item leo. sufficit confes-
sio que penitū deo offertur deinde sacerdoti
qui pro peccatis delinquentium p'corat acci-
dit et etiam plures ad penitentiā possunt p-
uocari si populi numerus nō publicetur con-
scientia cōfiteritis In necessitate tñ pōt hō p-
fieri peccata sua pro seculo vel loco si verus
sacerdos. Ex p'dicatis manifestum est qd nō
sufficiat confiteri deo sine sacerdote cui potest
haberi nec est vere humilis et penitens si nō
desiderat et requirit sacerdotis iudiciū. Et
tñ nō pōt habere copiam sacerdotis sufficit
confiteri loco vel proprio vt p'dicatum est

De heresi eorum qui dicunt qd non ē obedi-
dum nisi soli deo.

¶ Extra heresis est eorum qui di-
cunt qd non est obediendū nisi soli
deo. Iste fuit error causidā heretici qui dice-
bant vultus a quoruādam heretici nō
expantur. Ille suo spiritu dicit et nō a deo
missus nouā scēā iuenit vt sine alicuius p-
lati auctoritate sine inspiratione sine scientia
sine litteratura p'dicare p'sumeret sine ratione
p'bus sine vñōe; p'p'eta sine missionē; apo-
stolus sine institutione iudeusque vt notat
Hieronymus in li. suo cōtra hereticos p'dicatum
vero heretici sequētes ipsum minant p'bare
et ex verbis apostolorum. v. vbi introducūf
per et Iohānes loquētes ad scribas et pha-
riseos in hunc modū. Iohānis iudicat om-
ne obediendū deo p'ceptū aut vobis p'bi-
benābus. Itē si hō hōi obediatur in his i q
hō obediendū nō ē peccaret qd in hoc deo obe-
diens nō est. Samuel etiam ait ad saul. Re-
gū. 20. spēs anolandi est nolle obedire spēs
anolandi vocat samuel quodāmodo deus
negare per inobediētiam. Sed nolle obedi-
re hōi nō est anolāre sed nolle obedire deo.
ergo obediendū est deo nō hōi qd p' hoc qd
obedim' hōi nō anolāmur. s. p' hoc qd nega-
mus obediētā deo. Rūdenur ad p'dictū qd
deo et hōi obediendū est. sed deo magis qd

De bello hereticorum.

huiusmodi namque obediendum est quod potestas super
per boies a deo data est. Unde et ipse ad
patriam, Job. xix. ait non habere in me pre-
sentem deum est tibi desuper, ergo si pylorus
qui ab ipso deo romano prece terrendo ba-
buerat est super ipsum habebat multo magis
et alius homo super alios boies. Chastus
autem per potestatem et maiorem deum huiusmodi
enim subditus illis ut per, Luc. ii. Petrus
enim et Johannes per hoc quod huiusmodi potestas esse
obediendum deo proprium quod boibus non negat
huiusmodi esse obediendum sed insinuat potestas esse ob-
ediendum deo quod boibus. boibus in malis obe-
diendum non est sed in bonis et in hoc quod obedes
boibus in bonis obedis deo. Quod Samuel
ait quod spiritus anolandi est nolle obedire intel-
ligitur in illo casu in quo ex precepto vel ipsius
ratione divina aliquis aliquid alicui inun-
git. Sicut Samuel ex inspiratione diuina
et potestate suam inuenerat et quasi ut ex-
petit eum. In eo ergo quod non exprobat in obe-
diendo deo huiusmodi non debet et hoc obediendum
spiritus anolandi fuit. Quod autem boibus et maxime
plano obediendum sit ostendit paulus in episto-
la ad Ro. xii. dicens, omnes autem prout sub
humoribus subditi sit. non est ei prout nisi a
deo, que autem sunt a deo ordinata sunt. itaque
qui prout resistit deo ordinatum resistit. et
enim et in bonis prout a. ministrum enim dei sunt in
hoc ipsum seruimus. Petrus enim in canonibus
et prima, c. ij. ait. Semper subditi estis omni
ui uis non sit bonis et modestis sed etiam in
scilicet. Angeli enim seruimus obedunt min-
istro ecclesie in bonis et in malis. Et in malis
ecclesie in malis, bona enim et alia seruimus
obediunt quod etiam in minimis a nobis, i. i.
apibus manifestum est. prout ergo et secularis
deus et ecclesiasticus a deo sunt ordinati ut in
monachis regunt ut et gratia consequantur subdi-
ti si bene agant vel si aliud operentur penam so-
lunt autem per eum subditus deus, huiusmodi per
latum obedire siue boni sint siue mali, in bo-
nis tamen sit obediendum non in malis quia obedi-
entia huiusmodi est quoniam debet autem iuste iustitiam
effectus quia in his debemus obedire prout quod
iuste deliberat et iuste sperat. Sunt autem quedam
sunt quibus non est salus ut ad plenitudo pe-
reptorem mortuum in quibus tenemus omni
non obedire prout. Sunt quedam quibus
non est salus ut in malis peccatis in quibus as-
quidam non obedire tenemus ipse autem

quidam media cum quibus est salus ut car-
non comedere vel non comedere et similia. In
eo autem predicare si periculosum non est predicare
aut periculosum quod non intelligit quod dicit
nec scripturas intelligit quas exponere prout
aut si prout inuenerat et in factis et factis ut
neuret et si non facit non tenet peccat. Unde si
sub pena excommunicationis et prohibet predicare
Ille vero prout excommunicationis sententia
ne subiact. Unde isti uolentes qui contra
prout dominum prout in contra tenent et
deus predicant quibus inuenerat est a
domino papa ut non predicant sententia ex-
communicationis subiact. In concilio
nam lateranensi in eos sententia excommu-
nicationis lata est. Unde eis communis
candum non est cum sententia apostolica ab
ecclesia prelati sunt. Ideo autem excom-
municati quia officium quod ad eos non per-
tinet usurpabant contra fidem quidam prout
dicebant ecclesie veritas aut factus de quo
bant et eo in actum ponebant cum amicis
mane detrahebant quia iustitiam sacrilegi est
et facti summi pontificis a disputare. Qui-
bus enim magis credendum est an ydeon
an ecclesie sapientibus vniuersis. Si ergo i-
bis que non periculosas sed indifferenter sunt
ut non abstinere a carne vel vino in casu obe-
diunt maioribus et prelati nostris, mul-
titudine prout in tenemus ecclesie
romane obedire in his que periculosum est
facere cum sententia prelati astante. Sic
gono sunt si iustitiam sunt amissa non solum in
menda est sed et tenenda.

De heresi eorum qui dicunt non esse obedi-
endum prelati ecclesiasticis: prout in
tali et quod ratio non debet prout in
soluenda.

o Error hereticus est prout prout
densum qui dicunt quod deus ipse
obediendum sit boni. bonum tamen
non existit in peccato et quod solum boni sa-
ardores habere potestatem ligandi et soluen-
di. hic etiam sunt error Johannis boethii an-
glica qui inter innumerabiles errores quos
posuit iste fuit unus quod nullus est deus aut
nullus est prout. nullus est ipse cum est in pec-
cato mortali. Inscitus est hunc unum alio

[illegible]

Predictus beatus obuiat sanctus Clemens
 tuens. Sacerdotes et oēs ministri ecclesie
 omni plebs ep̄os suos diligere debent et
 eorum preceptis obedire etiam si ipsi aliter
 quod obstat agant nisi in fide errauerit. Itē
 obuiat eis Eusebius papa dicens. oues q̄
 suo pastori cōmissi sunt nec respiciendū m̄
 si a fide exorbitauerint nec latentes accusas
 re possunt q̄ facta pastore ouis gladio fer
 enda non sunt. Item obuiat eis Beatus Ber
 nardus qui loquens de reuerentia erga plebem
 sic inquit Non sursit ep̄us obviare
 potest nisi ueritus alius sublimiter scien
 tius de eis Et si enim a deo indigni alicu
 tus prelati uis cōgunt uerbis oīno exco
 muniū nūbū dissimulationis admittit pro
 pter cū tamen a quo omnis p̄sō est exaltā
 tum reprimere debemus nō p̄p̄is persone
 meritis sed ordinatione diuine et dignitate
 deferentes. Ideo dissimulamus inueni de
 magnis ecclesiarum p̄latis sic enim sciens
 dum est et sic placet illis ut exadant b̄n̄s /
 na iudicia ut tandem inuadent in iudicium
 quod in eis qui pascunt fiet. Sap. vi. Iudas
 autem durissimum fiet his qui pascunt. Itē
 in grauioribus sanctorum probatur q̄ oēs
 sacerdotes habent ligandi et soluendi pot
 statem et p̄uio Dyonisius hoc testatur
 super illam locum anagly. Mat. xvi. vbi
 dominus ait petre ubi dabo clauis regni
 celorum et c. habent inquit potestatem nichil
 condē et alij apostoli habent et omnis eccle
 sia in ep̄iscopis et in presbyteris. Sed sanctus
 petrus cum specialiter accepti ut oēs incli
 gant quicunq̄ ab uirgine fidei et a societate
 ecclesie se separauerint nec a peccatis solu
 unt celum posse ingredi. Item sciendo q̄ so
 cerdos etiam si malus sit gratiam tamen
 operatur et sic de dignitate dicitur. Aug.
 gustinus ostendit beatus dominus est a domi
 no in ministerio ad Moysen et aaron sacer
 dotes uos ponit nomen super filios israel
 ego dominus benedicam eis ut gr̄ie tra
 ditio per ministerijs ordinare transunda
 tur hominibus nec uolumus sacerdotes ob
 esse vel p̄desse possit sed merum benedi
 ctionem potestatem. Item iero. Augusti
 in libro de corpore xp̄i obuiat predictus be
 nectus qui dicitur sacramentum aliis so
 lum consisti a bono sacerdote dicens. In
 tra catholicam ecclesiam in ministerio est /

De bello hereticorum.

posio et sanguinis domum nihil a bono me-
tus nihil a malo timor. *Præter* sacerdos
q̄ nō in merito conferens sed in verbo et
sancti orationis et in virtute spū sancti. quā
in quoniam sit dignitas sacerdotis et ordinis
hanc admetimus. dicit enim *Augu.* in libro
q̄stionū veteris et noui testamenti dicitur est
benequissimo cōp̄ba inter cetera hoc autē
a seipso nō dicit sed cū esset pontifex annū il-
lus p̄tulerat. *Idē* et per hoc ostendit ip̄s
nam gratiarū nō personā sed dignitatem vel i-
dignitatem ordinem iudicantis ut quāvis ali-
quis boni meriti sit non in possit benedicere
nisi fuerit ordinatus ut officium ministeriū
exhiberet dei autem est officium ministrū be-
nedicentis.

De heresi eorum qui dicunt q̄ non offi-
cium et ordo sed meritum bone vite habet
potestatem ligandi et solvendi conferendi
et benedicendi.

Una heresia est eorū qui dicunt q̄ nō offi-
cium et ordo sed meritum bone vite
habet potestatem ligandi et solvendi conferendi
et benedicendi. Est ergo eorū conclusio q̄
magis operatur meritis ad p̄scribēdū vel benedi-
cēdū vel ad ligandū vel ad solvendū q̄ or-
do vel officium. Unde ipsi q̄mō ordinan-
tū sint q̄ se iustos esse fingunt et meritis apo-
stolorum hūc p̄sumunt benedicere nō sacerdo-
tali. dicitur enim posse cōsecrare ligare et solve-
re q̄ meritis dat p̄sūtem non officium. Et
ideo q̄ se dicunt apostolorum iūctos q̄ me-
ritis dicunt se habere eorū officia in qua ma-
gis contra ecclesiā nauigant et se hereticos
esse demonstrant. Illi autem errorem vo-
lunt mutare in ueritatem. Et sic q̄mō sacerdo-
tes nō propria auctoritate benedicunt sed q̄
ip̄i figuram gerunt et propter cū qui in ip̄s
sua est benedictionis plenitudine tribuit
solū is qui sacerdotum foras est. sed qui
omnē ip̄m in seipso habet et eius figurā ge-
rit per conuersationem bonam sicut in oyle
yloneis est ut benedictionem p̄stet. Ecce
hic habes q̄ non solum sacerdos sed omis
quis quocūq̄ in seipso habet et eius figurā ge-
rit potestatem p̄dictam et ligandi et solvendi. Et
tamen in libro suo de hereticis q̄ sacerdos
est in q̄ uibus xp̄s habet plenitudinē be-
nedictionis tribuere dicitur. *Prædictus* et

go respondentes dicimus q̄ alia est benedi-
ctio que congruit solum sacerdotibus. Alia q̄
ab omnibus bonis continenter exigitur et
nec illi sacerdotes in quibus xp̄s inhabitat
tāt benedictionis plenitudinem tribuere ad-
euntur. non quia illi soli. sed illi soli hanc et
digne id agant nec subditos male uita sacer-
dotes ledit si bona faciūt que ille uicit. *Unde*
de greg. papa *Ubi* nūc p̄sumunt sacerdotes
q̄ suam desolant in oratione foras et
labant manus considerantes q̄ nō eos uel
ut sacerdotum ledit si humiliter bonis sacer-
dotum admonitionibus aurem accipere
darent.

De heresi eorum qui dicunt q̄ non est ue-
ra indulgentia vel relaxatio ep̄scopi in con-
secratione ecclesie vel alias indulgentias
dando.

Eadem heresia est eorū qui dicunt q̄ non
est vera indulgentia ep̄s vel relaxatio
in consecratione ecclesie vel alias indulgentias
dando q̄ sicut dicitur p̄bare. *Iste* tenetur
ad sacrificium de mīa annorum. unū ep̄s i unū
us ecclesie dedicatione relaxat terciam partē
Eius rō alia uetus et antiqua ueritas p̄-
terit q̄ nūc p̄sūte relaxanda habent secūda et
tercia quāquam primus quod si unū est p̄ tri-
bus oboli relaxabit p̄s mīa. *Præterea*
idē forte uidet ista relaxatio nec equa satisfi-
cendi cōp̄tatio si p̄ uno obolo vel nūmo re-
laxat unū annū sacrificio. *Idem* ad p̄m
sa q̄ ep̄s relaxat in absolutionib⁹ penā pur-
gatorium non temporalem. *Ad argumē-*
tum dicitur q̄ ille cui inungitur sac̄mē-
tum habet charitatem aut non si charitatem
non habet nihil ei ab ep̄scopo relaxatur.
Sed uero in charitate est hoc dicitur est charitas
ut penitentiam sibi unquam perficiat nec
palpet seipsum corporalem decedens pe-
nam qui agit penitentiam sibi unquam
si potest quia ip̄s charitas redit ip̄sum pa-
ratum ut non solum illam uerum etiam ut
maiores complecti si ei unquam fuisset. In-
de si illud adimpleret p̄s quo facta est re-
laxatio ab ep̄scopo non relaxande penē in-
tentione. sed et charitate seruare et uere.

de ante penitentiam penitentiam remittit et id
ut de pena purgationis quantum in hoc pres-
fenti seculo relaxavit episcopus. Dicitur etiam
autem quod licet commutatio penae corporalis in pe-
na pecuniariam quod in plerisque longa grauior
est corporali tunc ista cum et darentur eundem
sic commutatio penae quantum ad ipsum quod non
hac intentione facit illud pro qua sic relaxa-
tio in relaxatur non in iudicio penitentia sed so-
lo iudicio charitatis nec ualeat relaxatur sed
propositum habet proficiendi penitentia si coe-
lari et uiam ad deum per proficiendi penitentia
penitentiam et in ipso non remanet quin pro-
fuerit et ante penam penitentia daretur. Et quod
sic episcopus hac intentione relaxat in purgatione
aliquid de penitentia relaxat ista si morte pro-
ueniens fuerit tunc de pena purgationis relaxa-
tione quantum in hoc seculo de pena com-
muni relaxantur et iudicantur.

De beneficiis eorum qui dicunt quod orationes
et suffragia pro mortuis ab episcopis in
peccato mortaliter non proficiunt.

Tertius beneficiis est quod orationes
vel suffragia pro mortuis ab episcopis
non in mortalibus facere non possunt
aut mortuis quod a peccato uidentur. Quod
autem potest prodere alijs cum non potest prodere sibi
Oratio que fit in oratione pro mortuis quod in alijs
tunc facit etiam tunc in quod in peccato
tunc de sic Cum is qui displicet ad inter-
dictum mittitur autem tunc iudicio ad de-
tentionem prodeatur. Item qui in iudicio orat
sibi sibi postulat. Sed qui sibi in oratione
postulat iudicium quod alij in oratione po-
stulat remedium. Item oratio eius fit in pecca-
to quod ergo fit pro salute aliquorum. Item quod
meret offensam apud deum quia orat quod pro
alijs orat peccata enim dixit deus. propter illud quod
re tu enarra infirmitas meas et assumo res
stantem meum per os tuum. Item postulat. Item
idem probare conatur sic. Sacerdos in mor-
tali existens dum celebrat diuina oratione
illa quod actus est malus est. ac meretur sibi penam
merita ergo eadem non meretur alij penae re-
laxationem. nulla enim actus potest quis mere-
ri bonum et malum. Item dicit auctoritas de
eobaba. de et mulierum uis uox. quod illius
sacerdotis nulla audientia non est de quo in-

quidam amittit quod habeat eundem. Alia
enim dicit auctoritas. quod ille qui in mortalibus
peccato est nec in ecclesia orare nec psalmos
debet dicere. Solus enim sacerdos et de
terminatio fit. Alia ubi supra est quod oratio
non que fit ab ecclesia a quocumque proficitur
pro illis et mortuis et uiuis et sic ad illud fa-
ctus potest dari responsio. Item est quod si non quod ad i-
nterdictum mittit deo per peccatum mortale
displicet et ipso quod orare presumit detinetur sic
omnis celebrando maxime si in notorio cri-
mine fuerit quod in eo peccat quod presumit quod
alijs occasio scandali fit sed tunc quod o-
mnis in persona et in ecclesia detinetur quod
significat orationem sive ipsa significatio pro-
dest alijs non ex virtute ipsius orationis sed ex
virtute ecclesie ad hoc orationem influentis
non ut proficiat uiuis vel mortuis. Peccat ergo
qui in peccato mortali existens presumit celebra-
re prodest tunc orationem ad sui significatio-
nem non quod dicitur ad actionem orationis. Secundo
autem quod duplex est oratio. Est oratio naturae
et oratio gratiae. Oratio naturae est quon-
do quis ex naturali pietate orat et ex qua
dum humilitate quod fit in peccato. peccat et
sub deo quia uolet se esse in peccato talis si
oratur et eo quod orat non peccat quod non inducit
et orat quod ad deuotionem naturae humilis
modi oratio ipsi oranti non obest et illi pro
quo orat quantum ad virtutem orationis pro-
dest. Oratio gratiae est quando aliquis ex
charitate orat scilicet ergo est quod quod inducit
oratur et tunc orationem naturae uel gratiae tunc
autem sibi postulat id est peccat. Ille autem qui pro
se orat in peccato et peccat et peccat et peccat
oratio fit et in peccatum non alijs pro quod benefi-
ciat. Item in quod oratio non est uirtus ora-
tionis sic ergo meretur offensam apud deum
actione peccata. quod deum tunc peccat et
tunc oratio pro alijs. Cum autem dicitur pec-
catum in peccato est. peccator dicitur ille qui
gloriarum cum malefecit neque laborat in pu-
blico crimine uel qui conuicius uel confectus
est in iure talis enim non peccat sub deo sed
in deum. talis si in publico in ecclesia orat uel
psalmos uel psalmos cantat et ut dictum est si
ille cuius crimen notorium est diuina cele-
brat quantum in se est peccat uirtutem tamen
orationis alio inducit. Item oratio benefi-
ciat ab ecclesia uirtutis pro alijs orat
iam non orat in persona ecclesie et ideo nec

De bello hereticorum.

ipſi nec alijs prodeſt oratio. Ex pſonis pſ
q̄ peccatoris obſtante qua erat mala ē nec
ei nec alijs prodeſt. Sed ipſa ſignificatio ora
tionis q̄ ab hoc influit eſt in eccleſia dei
ut alijs pſit et ſic alijs pſeſt ut non eſt mala
ſed bona. Quod autem dicitur q̄ illius ſa
cerdotis miſſa non ē audienda de quo ſidu
biter conſtat q̄ habeat cōcubinā uicla/
pſo dō dō ſententia q̄ uicla uicla uicla
dō eſt in iure cuius miſſa non eſt audien
da non eo q̄ mala ſit ſed hoc faciendum eſt
in ueracitatem uel cōſuſionem ſacerdotis ut
ſacerdos peccatum ſuum recognoſcat et per
nitat. Quod autem orationes ab eccleſia
conſtitutę pſunt cum in eccleſia pſentur ſi
ut bono ſine a malo rationibus probatur
ſic. Et mentis miſtrorum non augent uel
diminunt uim ſacramentorum uidentur q̄ nec
uim orationis ſed hoc patet q̄ uis baptiſ
mi non augetur uel minuitur a quocunq̄ d
icit uel uis eucharistię uel ſacramentorum ſacramen
ti a ſimili nec uis orōnis eccleſiaſticę ha
bent in ſe quondam uirtutem ſacramentalē
puta ſi meritis miſtrorum augerent uim or
ationum uel minuerent uirtutem eadē eſt non
ſtaret unius ſacra ſicet. quia quidam ſeq̄
ſentur ſacerdotem quem crederent melioſem
et ſugereſt orationem et ſic quidam ſeq̄
ſentur unum quidam alium. Paulus con
tra illos qui gloriabantur de baptiſmo dī
at unum eſt baptiſmus unū eſt qui bapti
zat. Et ſimiliter enim nō debemus gloriari de
oracionibus aliquorum tanta enim eſt uis
oracionis pſentis ut uis oracionis ab alijs
quā ad ipſius orationis ſimilitudinem
non quā ad ipſius orationis deuotionē.
Quia eſt enim uis orationis ſed non uis de
uotionis orationis. Deuotio eſt pōt eſt efficacia
quanto maior ſed eadē quā in ſe eſt non
eſt fruſtratioſa uerbo autē inſe uirtutem
uirtutis dicitur ſcribere et dūne et humane
Nōc uis eſt in his uerbis. Baptiſma nō
nunc pater et fili et ſpūſ ſancti amen. et in
his. hoc eſt enim corpus meum. Et hic ē ci
calis ei. Quare ergo in eccleſiaſtica oratio
nibus non meret uis ſi proferantur in perſo
na eccleſie non quantum ad proferentem ſi
quantum ad influentem.

De bello comitū qui negant purgatoriu

Uodecama heretici eſt eorum q̄ ne
gant purgatorium eſe dādum.

Unde dicit q̄ propter auariciam
eccleſia pōt eſe purgatorium poſt banc
nam ut. ſ. pſa amantibus dantur elemoſynę
et oblationes et ſunt obſequia et in
Locus hunc proxię procedetur implicat.
pſa auctoritate doctorum ſecūdo ratiō
bus inquisitorum. tertię auctoritatibus ſa
ſe ſcripſit. hoc modo pſeſt franciſco de
maronis dī. pſa. q. x. uel mouet quęſtiō
nam poſt hanc uiam ſi neceſſarium pōt
ut purgatorium. pſa ergo auctoritate ar
guitur Hieron. qui in canone hec expreſſe dī
at et Auguſti. Grego. etiam in q̄. ad
hanc ſententiam et in quęſtiōne de u. l. q. d. c. d.
dicit heretici. et dicitur q̄ in quęſtiōne de purgato
ex parte eccleſie. et ideo aſſentientes cum or
atione conſonauerunt ſe cum ea. Ideo ſe
cūdo aliqui inquisitores arguunt ſic con
tra eos. pſa ſic. Monatur unus homo oī
no iuſtus et innocens. monatur etiam ali
qui ſunt ſemper peccatores penitent tamen in
fine quomodo erit q̄ ambo ſimul uadant
ad paradīſum nunquid innocens debet ſu
am euolare et ille qui ſemper peccatores autē
et tunc penitent. ſed pro peccatis nullam pe
nam ſuſtinuit. debet poſt hanc uiam pſam
Reſpondent heretici q̄ non ſed ambo de
bent ire ad paradīſum ſed ille qui pro pecca
tis penam non ſuſtinuit diſtinetur de glo
ria. Secūdo arguit inquisitor ſic.
Quia ſi purgatorium non eſt fruſtra tunc
nunc peccata et abſtinentis quia poſſemus
penitere in fine et ſic euolare. Reſpondēt he
retici q̄ non fruſtra uicemus et abſtinentis
quia ut pſam eſt minus de gloria habet.

Tercio arguit inquisitor ſic. nullum
malum impunitum ſed ſi purgatorium nō
eſſet non punirentur omnia peccata. ſed
qui ſuſtinuit penam in fine non punirentur qui
ſine penitent. Quarto q̄ de aliquo malo
pſit in uia iſta aliquos n. dicit frāciſc. q̄ dī
b rōes nō cōuicunt ſed ſunt cōtra nos ſicut cō
tra illos. Id arguit aliter cōtra pſicos her
eticos ſic. aliqui nō uult baptiſm. baptiſmo
flamis uſq̄ ad mortē. et ſic ſi abſtineat uſq̄
ad finē eā euolabit ſicut aliq̄ ſeq̄ bñ agūt.
Rēdēt q̄ ſcīa uirtutis ſacramentis pſeſt ad dī
lēdū peccata ſicut ē ſacramentis baptiſmi.
Ex hoc arguitur cōtra eos ſic pſa quia ſi

De bello hereticorum

beceffet verum aliquis puniretur de veni-
ali peccato eternaliter. ex multitudine enim
peccatorum venialium si nō puniretur in pur-
gatorio sibi subducitur aliquis q̄dus glie
quo puniatur propter peccata venialia et sic co-
rumpitur illius gradus glorie qui sibi alias de-
betetur cum sit peccatus cuius pena illius pec-
catorum est. Et un-
do arguitur sic suppono q̄ maior pena et ma-
ius malū est penam visionis diuine q̄ pe-
na sensus sed tūc ē in malo carentia visio-
nis quareū est in bono visio diuina. Tunc
arguo sic. Quandoq̄ mala sic cōparant̄
q̄ vnum finem naturam excedit reliquū quicū-
q̄ gradus mali excedens excedit totum
aliud malum sed carentia visionis diuine
finem naturam excedit in malo penam sensus
ergo quicūq̄ gradus privationis visio-
nis diuine excedit totam penam sensus in
sensu. sic ergo p̄ q̄ negat purgatione ali-
quis puniret perpetuo de venialibz in para-
diso. Respondet bertha q̄ ista rōa sum-
pbit et subalce et apostolus dicit ad Colo.
i. Nemo vos seducat p̄ inanē p̄biam. Ibi
est bertha penam auctoritatis sacri canōis
dicunt enī q̄ in sacra scriptura non inueni-
t̄ q̄ post hanc vitam sic necessarium ponere
purgatorium. Ideo adducit contra eos au-
toritates sacre scripture. Prima auctoritas ē
ij. Mach. xij. vbi dicitur q̄ iudas cōsiderat
hoc q̄ h̄i qui nō fuerant de iherosolima et p̄-
venerunt optinā haberet̄ reposiciōem grām et obam
be p̄ eis. xij. milia dragmas argenti. Ista au-
tē oblatio non potest esse pro hīs qui sunt i
inferno q̄ ibi nulla est redēptio nec p̄ hīs q̄
sunt in paradiso q̄ redēptio nō indigent.
nec de eis pōt dici illud quod sequitur. san-
cta ergo et salubris ē cogitatio. p̄ defunctos
exorare ut a peccatis solvant̄ q̄ ibi peccata
nō habet ergo sicut oblatio p̄ hīs q̄ sunt
in purgatorio. ad istud argumentū dicit be-
rtha q̄ liber Mach. nō est de canone. Con-
tra accipio ergo verba p̄i. mach. xij. Ibi
est domus? ita dicit scriptū totis viribus quo-
uq̄ redderet vinctis debitu hoc autē non
semper fuit in debito ergo h̄i intelligit̄ h̄i
qui sunt in purgatorio. Secunda auctoritas
euangelij est Matth. v. Esto consensicus ad
uersario tuo etc. Et si quis Amen dico tibi
non eris inde donec reddas novissimum

quadrātem. Istud autē non intelligitur de
paradiso nec de inferno ergo de purgatorio
Sed ad istud. istud donec quicūq̄ accipitur cū ex-
clusionē actus sequētis sicut. Be. viij. dicit.
Coruus quem tenuit noc nō reuertebat̄ se
nec siccarentur aque super terrā et tamē nūq̄
postea est reuersus et similiter de domino et
sponso suo Ioseph. Matth. ij. dicitur q̄ nō
cognovit eū donec peperit filiū suū primo-
genitū nec ex hoc sequitur q̄ fuerit cognitus
postea. Similiter ergo in p̄dicta auctoritate
intelligendus est donec reddas etc. sed non
faciendo vni de h̄i donec p̄fecti arguo sic
q̄ nō fuit in debito. Sed illa de inferno nūq̄ reddat̄ debitu
ergo licet non posset argui per h̄i donec in p̄-
dicta per redditiōem debui. Sed ne hoc cas-
sum iudicetur adducunt adducētes auctori-
tates quarum prima est. Mat. xij. Quicūq̄
peccauerit in filium hominis remittetur ei et qui auer-
sa peccauerit in spiritum sanctum nō remittetur
ei nec in hoc seculo nec in futuro hic supponi-
tur q̄ remissio fiat in futuro seculo non in i
seculo quia ibi nulla est redēptio. non i pa-
radiso quia ibi nullas meret̄ cum peccato
ergo hoc erit in purgatorio alias non est ve-
rum verbum xpi. Secunda auctoritas ē
Luc. xij. Seruus qui cognouit voluntates
domini sui et non fecit eam plagis vapu-
latur mīno et ergo alius paucis qui nec co-
gnouit nec fecit eam sed in inferno non ē in-
fernum nec paucis sed infinitum ergo hoc be-
bet intelligi de purgatorio. Tercia auctoritas
est apostoli. i. Cor. xij. Et nunc op̄ et
fuit de meritis p̄bitur q̄d quicūq̄ adu-
erit si tamen quasi per ignem. Certum ē q̄
non loquitur de igne huius mundi nec de
igne inferni quia non saluat ergo loquitur
de igne purgatorio. Quarta auctoritas est a
p̄dicto. i. Cor. xv. qui volit p̄bare resurrex-
erunt dicent. si mortui non resurgunt ut
quid baptizantur pro mortuis. supponit au-
tem q̄ aliquis baptizatur pro mortuis aliis
qui ergo actus bonus pro mortuis exhibe-
tur uti. q̄d tunc la. p̄ purgatorium ad p̄-
dite nullus autem debet exhibere aliquid to-
te pro mortuis de paradiso nec de inferno.
ergo tota actus debet exhiberi pro mortuis
in purgatorio. Quinta auctoritas
scribitur Actuum secundo Vnde deus sit
scitans a mortuis in hoc tercio soluit

De bello hereticorum.

De locis inferni. Terra est autē q̄ x̄p̄s nō
fecit. Infernus autem infernus nō habet q̄
facit. Sicut dicitur. q̄ ibi erat magna cōsol-
latio sicut dicitur. Tunc p̄v. de lazaro exiit
de in limbo et de morte existente in inferno.
Ibi autem dicitur in terra. Tunc dicitur. ibi
autem dicitur de locis purgatorij. Secundo au-
tem dicitur. Apoca. xv. vidi in terra
sedentes super thronos lib̄i et c. et nemo i-
nvenit est in terra. Tunc dicitur. ibi
autem dicitur. nec in terra nec sub terra. Et hoc dicitur
q̄ aliqui credebantur digni in celo et in
terra et sub terra. sed non in inferno q̄
ibi nulla dignitas ibi nullus est dignus. et
go in aliqua mōitione sub terra que non
est infernus et hoc vocatur purgatorium. Se-
cundo autem dicitur. ibi dicitur. omnes
creabantur in celo et in terra et sub terra
hoc nō p̄d̄ intelligi de creaturis in inferno
nō q̄ illi non creantur nec laudant deum sed
sunt in semper in terra. Et ista au-
tem dicitur. ibi dicitur. veritas determinata ab
ecclesia catholica q̄ est dare purgatorium et
p̄v. factum ē ecclesia istud instituisse p̄pter
omnino. Quicūq̄ ergo pertinaciter asser-
tione tenent vel dogmatizant q̄ post
hanc vitam non est dare purgatorium heretici
non est docendum q̄ militat contra sacra-
scripturam et contra determinationē eccl̄e.
Et si querat ex quo ē dandū purgatorium
in quo locus est fixatus. Respondent doctores
in. iij. q̄ de lege cōlocat purgatorium est
sub terra et est eterna mōitione inferni q̄ infima
vocatur infernus infernos ubi sūt dānati in
culpa peccati qui patiuntur penā sententia et
c. Secūda vocatur lib̄ qui est locus pae-
nitentia non baptizatorij et isti sunt in culpa
originali qui patiuntur penā dāni ubi qui est
causam vitionis dāni. Terra vocat pur-
gatorium qui est locū electionum non perfectio-
nū qui sunt in gratia et in pena. Quarta vo-
catur limbus ab̄abe vel limbus patrum in quo
erant sancti patres ante aduentū x̄p̄i in p̄-
cōsolatione. Sic ergo de cō lege locus pur-
gatorij est sub terra. De lege in speciali sicut
ex privilegio lege anime purgantur in locis
ibi sūt in terra. Et dicitur. Tunc dicitur. ibi
dicitur. quodā cō quod apparet i quas
dant balneo et ibi p̄stabat obsequium et
hoc erat sibi purgatorium. et de anima causā
dant que in glaci purgabantur quod ponit

esse et aliqua p̄p̄i al. i. vel p̄o cōfirmādo
hanc mōitione de anima vna vel vi anime istius
subvenirent a fidelibus quibus apparet et
p̄pter aliquid reuelandū vel p̄pter aliquam
vitionē edificationē. De dispensatione ergo
dei est q̄ anime purgantur in illis locis q̄
bus peccaverunt. De asseritione ignis pur-
gatorij et quō p̄v. aiso et in p̄v. dicitur
vel scripto doctores latissime loquuntur i q̄
et ideo p̄v. aiso.

De heretici corū qui negat aliam viā post
et perennem amicitia corpore.

¶ Et addeamus heretici est corū
qui negant aliam viam et in /
morte hanc anime et resurrectionem
nem. Negata enim anime immortalitate p̄-
sequenter negant aliam viam fore et resurre-
ctionē humanam opinionem fuerunt quidā
p̄v. vocati episcopi isti enim dixerunt q̄ mor-
tuo homine penitus et q̄ nihil subsistat ei
remaneat. opinionem istorum introducit
Seneca tragedia. vi. ubi introducit deum
Quod si queratur ubi sic defuncti sunt dī
at q̄ ubi sunt ubi querat nō sunt vult dī-
re q̄ sicut illud q̄ nātū nō est nō h̄ ē. nec
h̄ quā subsistat sic eodē modo dicit de aliis
bus defunctorum et dicit q̄ dicit isti q̄ ubi
quod cōtine dicitur q̄ ē infernū q̄ ibi p̄v.
unat mali q̄ sunt vā mōitiones similes
tuo quod facit hominem sollicitum median-
tione p̄pter aliquid malum quod somni-
ant et cum exatatur nihil movet de quo
mest. Ita dicere q̄ est infernus et q̄ ibi p̄v.
unat mali istud p̄v. nō ē. et p̄v.
nem et dicitur isti q̄ nihil bonum tra-
bat opinionem introducit Salomō. Eccl̄. iij. et
p̄v. h̄nem. ubi dicitur q̄ erat ep̄mo ali
quorum q̄ vna et dē ē ē ē h̄nem et mor-
tuo sicut intus hominum et immortuū et
equa vna q̄ conditio et ista ista. In hoc nō
credebant immortales etiam anime. nec h̄nem
viam ex quo dicitur equalem esse h̄nem
et mortuū hominum et immortuū.
Et sicut spiritus sicut anima bestiarum ten-
de in nihil sic spiritus hominis quod nul-
lus credere debet hoc de mente Salomō

nio su. Ne sicut notat Thoma de byra et ap-
paret manifeste in fine dicti libri scz. Ecce.
xij. ubi dicit qd cunctis que sunt adducet deus
in arbitrium p. omni ratione hanc hanc hanc ma-
lum sit. quod ee non possit nisi aia esset im-
mortalis. Et expressi qd no ex persona sua
si ipso dicit per per hoc qd in fi. li. eo. an.
quasi determinando subiungit donec immor-
talius in terra sua unde erat et sps redet
ad dnu p. dicit d. a. et dicit qd dicit d. a. u.
mice Salomone. i. vnu ee mentium boni
minus et mentem referendu est ad spm pbi
cu no ad spm ronale. Est eni in homie au-
piter sps. i. sps ronalis et imperio qu
no pnt cu corpore. Illius qui dicitur pbi
sui naturalis quo mediante anima rationa-
lis vivit corpus et ille corporeus est sub
hoc aere immo subtilis igne quo mediant
fit sensus et ymaginatio et ille pnt cu corpo-
re immo qm dicit in corpore hanc animam
et illud vegetat et corpore pntat pnt et scz
quid boni ad salutem qd vult ee animam
boni et mentem qm ad corpus et spm pbi
fici. Illius ee peditat dante opinionis fu-
erit illi ex quoru persona datur. Sap. ij. et
nihil non sumus et post hoc vivimus tan qd
si non facimus. Nunc pntat et dante
opinionis fuerunt saduci qui qa. credebant
q. anime no erant immortales negaverunt
resurrectione sicut per. Marc. xij. Nec eni
dante opinio. Istis rēponibus etiam i. m-
no malis pntis vivunt regnare quia ad
hoc vigilanter intendit dyabolus. Unde dicit
et alibi in sua dicit qd dyabolus quere
de oia alios modos quibus possit bonu
nem ad dānationem deducere. Immo spe-
cialiter vnum subtilissimū per quē si pōt bo-
mini nocere pōtū vel malū per hoc ipsum
q. tenet et vult ad dānationem dē d. a.
et est ille q. vulnerat hominē in oculis vere
credulitate ut facit eū dubitare in veritate si
dei catholice et q. aliter iuxta posse suum las-
borat qd facit eū dubitare qd sit aliter vnu
nisi hoc. et qd debeat fieri resurrexio. mox
nam qd si hoc facit eū credere vel in hoc dubi-
tare hanc homo sic deceptus pntat se co-
dere in omne peccatum. et elongat ab oī ver-
tute et perdit omnem numerum et amorem
et vult desperare qui perdidit totā fidē et
spem dei. et singulariter ambulat dyabolus
vrbis suis ad decipiendū per hanc vnu

oia homines qui sunt magis peccatores et
specialiter superbes et pōposos et nimium
amatores suorum amorem suum et de hanc
dantū et tenet hanc modum qd primo po-
nit ante oculos totū magna anima que se-
runt et magnas penas que fin facit scz
pntat ppter illa sunt eis pparat et cum illi
intēti hoc considerat pntat eos in desperati-
onem boni eis qd fin hoc dānam erūt quā-
do morientur et tenet eos in tali cogitatio-
ne dicit eis postmodū quasi dās aliquam
consolationem qd non timeant immo qd for-
tificentur et letentur et hanc bonū eis et dē
sibi bonū rēp. et qd faciant quicquid eis pla-
ceat qd nunc deus resuscitabit eos nec im-
p. dicit qd deus resuscitabit eos. dicit pntat
et tenet moleste illud erantū pntat quā-
do i. m. dicit hanc dicit et dē dicit d. a. m.
vnu malis pntat. c. et dicit non meverat pe-
nor. et adducit dicit eis qd no est aliquis deus
et qd nostra mors et natiuitas est sicut bestia
arum quia sicut bestie nascuntur et moriuntur
ita et de nobis et dicit pntat dicit
qd specialiter dyabolus mouet et dicit hanc
dicit d. a. m. dicit d. a. m. dicit qd
ille passus ē valde stultus et periculosis et
qd dicit scz magnum periculum et ppter
pntat anima pntat et decipere bonu
nem nisi iuxta a deo ppter bona merita qd
ante fecit quia illa procurant bonum. tenet
pntat illo succursum et ppter hoc dicit qd
dinare sancta mater ecclesia qd xpm in
bona morte dicitur. Ego in deū quod
fidamēti nostre fidei catholice et qd facit
cum omni deuotione confessionem fidei et
qd redatur eis ad memorā pntat et mox
saluatione abū xpi ex qua pntat deus per
seuerentia in fide et deinde in fine vnt pntat
ofa. et tanta morte ante cū. beclle. Ex p-
dicit pntat vnde habuerit pntat. hanc de
causam erant et quō dyabolus mouet
ea vigilanter laborat et mltos bonos
ducit ad credendum qd non est aliter vnt
Improbatur autem pntat erant quadru-
pliciter primo per vnt genitum pntat.
Ex d. a. m. dicit d. a. m. dicit
Tercio auctoritate sacre scripture. Quor-
to splendore miraculorum. Circa pntat
notandum qd post illud genus pntat de
quibus dictum est in principio vnt cap-
tū fuerunt duo genera aliorū pntat quos

De bello hereticorum

[illegible]

melius dicit de vultu hominis. Sic est aut
 coladus in comitum super thymis plodum
 ubi utat corpore dispositio in liber ad ebe /
 In ppeuo euadere boicm facies deuo erbe
 deuo alior. Item mercurius magister ad ex
 deprim ppeuo principium dicit. O corpore
 ois aia humana immotilis est sed nō vniforme
 amier cuncte sed alio et alio modo et ifra p
 mediu libi cum fuerit anime a corpore fac
 tis diffectio tūc cūctien mecting eius arbitri
 um pcedit et in quā dēuio pcedit. In p
 ppeuo enim pcedit mecting p pcedit et in
 bi cōpceditibus locis manere permittit. Et
 delictorū ipfam macting mecting obligatōem
 videri defuper ad ymo dēuio pcedit ac
 me lignis et aque sepe discordātibz tradit
 et sic inter aia et terrā mūdāmo suam? i m
 mectis semper oem peno agitate. reprobi
 ut in hac anime obit cūctus q sic in mo
 mel sententia oem supflūū subingere. bre
 ille. Aliqū etiam dēuio quonum opomōne
 mroducit macrobi? super somnium sapio
 mo q vnus qui vocabatur feres paupib?
 de quo loquitur valerius libro pmo in a
 tale miracolum qui dicit q fuit moenius
 in quodā pacho et q ficut moenius p. x. de
 eo se p aia a corpore et q postmodū re
 sunt p a et reuoluit multa alien? mūdā spe
 soluer de immotalitate animarū et q ab
 isto homine resuscitatus habuit plato funda
 menti et hominū quā mroducit in pced
 drene. Item in secūdo libro super somnium
 q quonū macrobius dicit aia aūe qui ve
 mo homo est ab oem condūone mortalit
 tant aliena est a deo ut admittōne dei mū
 dum regere regat et ipsa corpus hūm a se
 amittat etiam in eodem dicit et hac fac
 sentis tempore cōsummo ut anima nō so
 lum immortalis sed deū esse daretur. Du
 mo etiam opomōne sunt Tullius qui fici
 dum q dicit datus macrobi? planū opus
 scripsit predicium somnium hypomōis vbi i
 trodnat sapientē aīonū et alios magros et
 vmosos suos rēgēdo. q apponunt
 post motem et dēuio de pcedit anime
 mū hominū vmosos qac habent in ce
 lo et de pmo quos mō pcedit. Item in
 tribonius talis ait probabile quidem vī
 deat sapientibus pcedit cē pcedit apud i
 feres ergo anime post motem sunt supflūū
 In amphonis aia de effēns summe bo

Libet

Secundus

mens legitur qd anima ē in orisone eterni
tatis. i. in termino perpetuitatis quod ē per
petuitas in anima ita qd finitur in anima. i.
nō penditur vira a materia sed est super ipso
temp^o vocatur hic mora habēs principiu in
fine et si aia hēbat principiu nō hēbit finē. hūc
ē opinione introducat virgilius in. vi. libro
encyclorum vbi scribit quōd cūcūq; venit ad
cāpos chytrū qui sunt cāpi paradisi. qd iue
nit ibi anchisen patrem suum et alios immo
ren et aeternales. Item enā de anima tur
in loquēs ait in. iii. vnaq; cum gemini su
i p^o indignata sub vmbra. i. anima nūc re
cedens a corpore cum indignatione descen
dit ad inferos hinc infirmavit virgilius ani
mam et superfluit post mortem. huius ē
opinionis fuit Seneca in epistolis vbi dicit
morti quēd perimem^o et resuram^o intermit
tit viciat nō eripit viciat iterū qui nō in lu
cem reparet dūc huius opinionis fuerunt
omnes pbi qui dūc sunt stoici que opinio
est in magnam confirmationem nosse fa
re fidei et in magnam confusionem nō ar
dentium et hereticorū quia si dūc pbi dūc
solum ratione et lumine naturali crediderūt
et cognoscuerunt anime immortalitatem et qd
post mortem bonorum anime bonorum p
matur in gloria et anime nūciorum affligū
tur in pena sine fine. multo magis hoc acce
re et affirmare debent xpiani qui vltia ratiō
nem et lumen naturale intelligunt sunt in
formam lege dei quam dedit et publicam p
moysen et alios sanctos prophetas et p do
ctrinam noue legis quā nosse saluati de
et homo per scriptum personaliter predica
uit et ostendit. Sed quia auctoritas i di
uersum pōt fieri sensum. Ideo secundo ma
gius probatur predictus errorationibus docto
rum catholicorum. Primo sic omnis contri
ctio causatur ex contrarietate sed nihil est q
d anima corrumpit. Confirmatur primo sic qd
quid corrumpitur aut corrumpitur ex dissimili
tate partium vt corpus aut ex fluxu materie
vt propinquo. Omnis enim p^oterius in se i
mutabilis est quod autē desinit ex fluxu
materie quā est habet. Unde bocianus in
plogo super arismetricam ait. Sapia ē (pes
culano eozū que sui sui immutabilitate for
matur substantiam et proprietatem anima
autem non est substantia corporalis ergo ex

dissimilitudine partium corrumpi non pōt qd sim
plex est p^oterius aut nō est sine forma quia
substantia est et nō ex fluxu materie com
pōsi nō pōt qd in materia non est ergo incor
pūm nō ē qd anima incorpūm ē. Item qd
hoc genus subiectum spiritus sub se con
tinet has spēs animam et angelū ergo aut
quartus in. p^oterius nō ē vt anima aut
corporea est. Et cūdo confirmatur quia cor
ruptio non fit inensibus nisi ratione appa
reant ergo vna apparet nō autem anima
nobis apparet. Sed materia per animam rati
onalem vltimate queratur quia nulla no
biliorum habere pōt. Secunda arguitur
ex diuina bonitate sic Cum deus sit omnis
hūc bonus maxime tamen bonus est ami
cus suis sed amico proprium est commorari.
viij. Liberos et amicos saluipina vici
si pōt ergo facit qd anima viciat post se
parationem a corpore. Tercio arguitur ex
diuina consuetudine. Omnis causa quā p
intendit ad esse aliquid ratio p^oterius intendit
ad eius conservationem sed esse anime rati
onalis p^oterius intendit quantum ad esse qd
forma solia qui nobilior est esse eius cū sit
f^ormalior et nobilior et p^oterius nō pōt
h^ormatur vt dicit Aug. ix. de trinitate cum er
go sol sit incorruptibilis multo ergo fortius
anima est incorruptibilis et immortalis.
Quarto arguitur ex magnitudine diuine po
tentie p^oterius necessitatem ulterius vici p
resurrectionē sic. Eudemus enim qd natura
reducit per vniū granū seminis arborē vel
herbā sui generis veritatem non reducit eā
dem herbam vel arborē numero sed alie
ram similem. Et similiter in generatione natu
rale hominum bestiarum et animi qd natu
raliter exiit homo ab homine et femina per
generationem et sic de auibus et bestijs sed
non reduit idem homo numero nec eādes be
stias sed aliter bono et aliter bestia. vniū si na
tura haberet tam magnū posse qd illū eūde
bonum numero et eandem numero bestia
am et arborē que desiat et mouitur posset
reducere vniū maiorem potentiam habere
q^o habet et ideo si deus non resuscitaret illū
eandem bonum numero qui moritur nō
ostenderet qd suum posse esset maius qd pos
se nature. Cum ergo posse suum incorpū
m et incorruptibilem ē qd anima incorpū
m et incorruptibilem ē per quod suum posse ostendat.

De bello peretricorum

maius q̄ posse nature cōtrariatur sic patet
et p̄fectioni quod est in dūctum. Ex quo
manifeste patet q̄ ut resurrectio et altera via
et q̄ idē corp⁹ numero resurgat ad manifestum
standum q̄ manus est posse dei q̄ nature.

Quinto arguitur ex diuina sapia quia p̄
secundo opus arguit maiore sapiam i magi
stro qui illud fecit. Unde si deus accipit ho
minem ex uincione ut resurgat et duret sic
sunt deus uictor uictis q̄ si magi deo se
et intentione ut nō resurgeret et duraret sine
sine. Et ubi est nobilitas intentio et nobilitas
et respectus ostenditur excellentius opus et
ex opere excellentia maiestate et nobilitas
et ostenditur excellentior et nobilitas sapien
tia in magistro. Necessario est ergo resurrectio
mem fieri et aliam uiam dare ut diuina sa
pientia et diuina uictoria arguitur.

Sexto arguitur ex amabili uice eternitatis dei
necesse est homini caritatem habere hoc ē
deum amare quia deus est eternaliu am
bilo. Unde si homo resurgat et ex diuine es
ternitatis influentia homo sit perpetuus dur
abilis in gloria amabilior et eternitas uia
tuna q̄ si homo nō resurgeret sed finiretur i
morte. Ad ostendendum ergo concordiam in
ter durationem dei et hominis et amorem
excellentiam fieri resurrectio q̄ si nō fieret nō
ostenderetur. Septimo arguitur ex diuina
sua equitate. Iustus et dei requirit q̄ oī
bus reddatur finis merita et demerita alio
ē esset iustus. Cum ergo hoc nō fiat in uia p̄
sentis oī mali uideantur flores. Job. xxi. di
cunt in homo dies suos. homo uero tribulā
et q̄ si in uia alia quod ē non pōt nisi o
nima sit immortalis et nisi fiat resurrectio.
tunc enim illa res que bonum uel malum se
de la boni et malum per se ē et non per se
abatur uel perit. Quarto arguitur ex
eternitate diuine iusticie sic potest deus eter
naliter iudicare hominē. si homo posset esse
sine immo sicut poterat eū iudicare eternali
ter si bono oī sine sine. uñ si resurrectio non
esset significaretur q̄ si creatura posset ēē sic
immo. q̄ deus nō posset sua iusticia eterna
iudicare hominē ut ergo deus iudicet q̄ de
us potest et eternaliu ut sine immo in homi
ne si homo posset esse eternaliu sine immo.

Sapia diuina ostendit q̄ fiat resurrectio
et q̄ iusticia diuina sic potest confirmare
bonorum corp⁹ sine dato q̄ semp sit i

memoria ut iusticia utatur in eo. Tercio
arguitur ex naturali appetitu hoīs sic. ipos
sibile est appetitū naturalem esse frustra sed
homo naturaliter appetit ppetuo mēte q̄
patet ex eo q̄ ēē est quod ab oībus appetit. hō
enī p intellectum appetit ēē non solū ut nūc
sicut bonu mala sed simpliciter cōsequenter.
ergo hō ppetuatē finem animā quā esse sine
phacter et finem omne tēpus apphēdit. De
cimo arguitur ex capacitate anime q̄ oīa in
par est beatitudo. De aū ut ait Augustinus
geni libertate implet omnes creaturas fin
capacitatem eam ergo cōferre anime beatitudi
dinē. ad beatitudinē autem spectat uia per
petua ergo necesse est alteram uiam ponere et
animā ēē eternam.

Unde uia q̄
guntur ex homine timore. q̄ si anima mor
retur cū corpore hō nō plus timeret mor
tem q̄ lupus uel canis mortuus. cum ergo
expugnatur singularis timor in hoīe mor
te quē nō expugnatur in ceteris animalibus
pone. ergo necesse est dicere. q̄ relinquitur alia
quid uiuens post mortem hoīs quod time
tur.

Quodam arguitur sic deus fecit
animam ad ymaginē et similitudinē suā sed
deus est immortalis ergo et anima. Et licet nō
posset scire ratione naturali demonst
rare proban. sicut satis patet per debiles
rationū. que ad hoc ē a sanctis q̄ a p̄bis
ad doctorum. Similiter tamen cōuenit hoc ar
guitur sicut multa alia sunt uera que p̄bat de
monstrare uelantur sicut alterum istud
patet est uerum mundus inceptus esse et nō

deus a se ipso. Unde demonstrare proban pōt finem Aristoteli
nō inquitur. Unde demonstrare proban
de quodam religioso q̄ redarguit quēdam
p̄bis ex eo q̄ negant animam esse immor
talem. Unde cum ait q̄ si p̄bis q̄ si
sunt aut anima est mortalis uel immortalis
si est mortalis nullum inōmodū infigeret
credentibus eam esse immortalem. si uero ē
immortalis. non credere eam mortalem. qd
inōmodum in te sequitur ergo nichil est
credere eam esse immortalem q̄ mortalem.

Tercio improbatu factus aucto
ribus. quadrupheiter. primo auctoritatibus
non testamenti et euangelio. Secundo au
toritatibus eisdem ex epistolis et acibus
Tercio auctoritatibus veteris testamenti.

Quarto auctoritatibus doctorum et doctorum

De bello hereticorum

[illegible]

Prima est Tobia. p. elemosyna a morte
liberare et facit invenire vitam eternam. Ses-
cunda est. Eccl. p. vii: Qui glaudant meum
stomachum habebunt. Ecce premium quod
omnis divina sapientia fuit claudatibus.

Terre est domus. rñ. Multa de be. qui i
pulsore terre hominibus singlabat. Alij in
vitam eternam. Alij in obprobriū et vides
ont semper. Prouissis aut omibz amouit
fidei pluri. concordat qui est. Lumen rehor
reccionem eternam etiam Amē. Hoc ē cū
qui sententia venissint ambobus fidei et po

[illegible]

nisi certis diebus animam suam sublevari fecerit.
Et ecce beatus qui animas in morte posuerunt ut
ex numerata vitam post mortem carnis esse
crediderunt quosdam miracula bonis /
fecerunt. Ad cruciatu eorum non per corpora vacan-
tes egri veniunt et sanantur. pueri veniunt et
demonio vexantur. demonia veniunt et li-
berantur. huiusmodi et multa sunt. De his viri
mortui et suscitantur. Et igitur viri aut mul-
ieres in corpore deprecibus ex morte mem-
brorum non perpendunt vitam sic per cor-
porum etiam per vitam mortui in corpore sunt ac-
tione. Tunc et multa nostrorum in mente oculum
fide pura et veri et de mundantibus egredien-
tibus ex carne etiam huiusmodi videntur. De his
De hoc ponuntur plura miracula in libro dy-
alogorum vide ibi

De heresi eorum qui dicunt quod non possunt
evitare peccata qui fuerunt nati in tali con-
stellatione vel signo.

¶ **Q**uoniam decimo heresi est eorum qui
dicunt se non posse evitare peccata
quod sunt nati in tali signo. Dico nonnullum est quod
sunt in omnia et sunt Augustinus in v. de civitate dei
et in xiiij. q. iij. quidam heretici. et est ysidorus
in i. et iiij. c. v. fuerunt quidam heretici dicit pri-
milianus qui fundamētum astrologorum ad-
herentes dicunt vniuersumque hominem sub constel-
lationibus stellarum nasci carumque influentiam
regi. dicunt etiam tales stellas victorum bo-
minum esse factum quod quidam factum sunt Augustinus
non dicunt in speculatione ac causam ordinem si-
ue connectionem in ipsis rebus sunt diuina volun-
tate sicut dicit boetius in iij. de consolacione philosophie.
vi. Sed dicunt factum vniuersum positionem siderum quod
est quod quidam nascitur vel concipitur quod vitare
non possent dicunt etiam habere presentem stellarum
super hominem vitam mortem actum et officia. di-
cunt etiam quod mare facit hominem bonum et
pauorem. Aquarius piscatorem. Liba mar-
peritiam caprore et mercurio bonum opus
vniuersum fuerunt thalimus sic dicitur de thal-
imus in i. c. v. talia verba. filij et positiones rerum non
dependunt ex meritis sed dependunt ex constellatione
nunc signis. Sic attribuit malum regis Saul
et bonum regis dauid planetis et signis dicit
etiam in eodem libro. Si natus fuisset Saul in li-
gro dauid quod cecidisset coram eo Item de
cane iudici in libro thalimith. in. c. quod magis

cederet haberet quod vniuersum doctor cui nomen erat
ratus. Dicitur vniuersum doctor quod i. in i. c. v.
ut et huiusmodi vniuersum doctor quod i. in i. c. v.
magna paupertatem et faciebat orationem
deo quod reuelaret spiritum ab illa magna pau-
perum et dicitur etiam quod i. in i. c. v. vniuersum
quod per amorem non desinuit mundum et iterum
erexit illum et forte erit in signo in quo est
actio diuina. Et quibus apparet manifeste
quod isti intelligebant deum non habere presentem
auferendo ab illo mactantem nisi medium
bus signis. Ex isto fundamētum supradictum
heretici posuerunt quod stella que nato domino
ortu sunt ad beneuolentiam facta et errata fuerunt
pro influeret super eum vitam mortem. actum et
officia presentem haberet et sibi in omnibus futuris
esset presentem dicit gregorius vbi super quod pedis
et heretici hoc in adiutorium sui erroris alij
dicunt quod nova stella quod erat communis in car-
ne apparuit cuius fuisse factum eandem stellam
putant. Prædictum error huius heretici impro-
bat per tres doctores probatissimos. scilicet augu-
stinus in i. c. v. et boetius in i. c. v. et thalimus in i. c. v.
quod i. in i. c. v. de iudicio dei in i. c. v. de iudicio dei
memoriam esse ad iudiciam et quod i. in i. c. v. de iudicio dei
actus insignibus et improbabilibus. Primo
quia i. in i. c. v. de iudicio dei in i. c. v. de iudicio dei
speciale. Tercio iudicio diuino. Quarto p-
banem experimentale. Primo Augustinus dicit quod
ista opinio est offensiva et inimica omni le-
gi et c. sunt enim nullum de natura deorum omnino
lex et facta possunt deum esse. Non est enim se-
ra in iudiciis moribus autem meriti opinio
deorum non habuerunt inquit thalimus. Præ-
dictum secta et lex ponit quod deus in necessitate
abusus debet inuocari et rogari. Unde secun-
dum primum in cibis lactis et carnis deorum
sunt de lege nonare et sunt iudici vbi supra.
Omnia lex et facta sacrificia quedam baby-
lonica deos suos reueret. Et ergo ista opinio
venit conuenire que dicit stellas hereticorum
potestatem quod ex suis influentiis moribus et
actibus hominum imponant necessitatem
quam evitare non possent. ad quid deus in
necessitate inuocabatur aut rogabatur quod
si dicit frustra. Unde contra ponentes istas
opinionem dicit in actum. Si ab omnibus bo-
norum repellendi sunt non solum eorum quod
verum religionem tenent. sed qui deorum quod
humanaque licet saluorum volunt esse cunctis
De opinio quod alij agunt nisi ut nullum omnino

De bello hereticozumi

colatur aut rogetur? hec autē Item sexm /
do b opino est offensiva et iniunosa celo spā
lter magna diffamatio istius civitatis effi
si diceretur q in aula sui cōsiliarij cives et
remotos excluderent et decernerent latroci
tias, p̄p̄terea in huiusmodi et ceteris magis
mutēda p istā ymaginacionē. Augu. dicit
q celum quedā curia vel curia est cives
sunt stelle et si isti influunt et necessitant
latrocina homicidia et cetera, mala celo est
impunita et immūa. Tercio hec opinio ē
offensivā et iniunosa humino iudicio. Unde
aug. in tertio. Quale inquit iudiciū de facie
bonorum relinquē deo quid? celestis adbi
deur necessitas. ad idem. xxij. q. iij. vāf.
sic. Quarto et vltimo est offensivā hec o
pinio p̄phanon expromendi. sepe videm
q duo genti non et cōcepti sub eodē signo
et cōfessionone stellati sunt ita diversi in oi
bus et dissimiles q magis sunt similes ali
qui in diversis confessionibus sunt non
et cōcepti et istā rōem dicit aug. fortissimam
Unde in vna sententia dicitur. L. iij. c. iij. q. iij.
q nūq dicere potuerunt cur in vna gentino
to et astuto. in hominib. p̄p̄terea q ad
humanā vitā p̄mētibz opz in ipsa morte
seplētiqz tamqz diversitas ut similitudo
eis sint quantum ad hoc tribet multi. rita
tū q qd dicit q gentino qd et qd qd
utualis in noscēdi separatio in cōceptu an
tore per vnum cōcubitum vno etiam momē
to feminam. Dat exēplū. in. iij. c. et idē hec
Bea. xxv. Malach. i. et. iij. q. d. q̄tūlibet. in
cob dilexi etiam. o. habui. Nam sunt duo ge
niti antiqua patrū memoria sic aler p̄ ali
ceum ut posterior plantā prioris teneat rās
in fuit in comū vīs morū diversitas tāca in
scōibus dispantes tanta in parentū amore
dissimilitudo ut etiam immicos eos inter se
faceret ista distantia. Namqz hoc dicit q
vno dñibz alius sedebat. vno dormiente
ali⁹ vigilabat. vno loquēte ali⁹ accedebat
vno mercenariū fuerat ali⁹ n̄ fuit vno a
lore illiusmodi. qd. p̄p̄terea q in huiusmodi
fuit q qd et cetera. p̄p̄terea q in huiusmodi
ret adcpus est. hec. aug. Secūdo impoibā
fuit q qd et cetera. p̄p̄terea q in huiusmodi
et implez blasphemū in deū. p̄p̄terea q de
est et fuit malus in stellis arando. unde su
per Maib. dicit sic. Et aliquis adulter et ho
micida fiat per stellas magna est iniquitas

Stellarum, maior illius qui creavit stellas.
 Nam cum sic perfectus sanctorum deus ex quo
 omnis iniquitas futura erat per stellas si nos
 fuerit emendare non est bonus, si voluit et si
 potuit impotens est. Secunda blasphemica est
 quod deus est audax in talibus pro delictis homi-
 num dare, unde Crisostomus, ut quid male pendit susci-
 piunt, quod non voluntate sed necessitate con-
 muni. Tercia blasphemica est quod deus est in-
 iustus in precipiendo. Unde Crisostomus, Omnis est ius-
 ter aliquem ne faciat malum quod non potest
 declinare aut ut faciat bonum ad quod non po-
 test pervenire, hoc ille, unde merito dicitur. **M.**
 In hoc autem non minus est etiam in eo quod
 data eius grava non sunt. Tercia et via-
 tio impiorum hoc optimo dicitur per Gregorium, si-
 cut per Augustinum. Sed hoc specialiter unum exemplum
 de bonis et de magnitudinis bonorum. Unum
 concilia episcoporum dicit sic, absit a fidelibus
 oculibus ut faciat aliquid dicimus, unde quod
 per bonum solus hanc conditor qui creavit
 administrat. Neque est propter stellas bonum,
 sed stelle propter bonum facte sunt. Quare i-
 perant quodque sancti quique terra reges et gene-
 re possident quibus profecto nascuntur quos
 estur et quoniam eisdem momentis bonorum et
 temporum et servituti commotione nascuntur,
 et tamen regum huiusmodi eodem fide cum
 ferunt non ad regnum proficiunt cum ferunt
 quod huiusmodi dicitur et servituti commotione. Unde
 per Gregorium. Potest igitur per istos tres doctores
 determinari quod per istas causas non debet
 vitari. Unde determinando venientem con-
 ducit Augustinus, de stella movetur pro nascendi
 et per ipsam non est pro inferum. Unde ser-
 moue, unde super Job, non est sub facto sed
 bonum factum cum ipse sit conditor sy-
 derum, et contra factum non est pro nunc est
 factum oportet non stellam pro sed pro stellam fa-
 ctum. Unde determinando dicitur. **¶** In hoc autem
 la huius nascendi concilium causam. Sed quod
 videri aliquando delictum et sine verum ex utriusque
 boni luminis celestium consensu aliquo
 modo in hominibus diversis modis, ut
 dicitur in per istos causas et causis
 sanctorum a fidelibus consensu dicitur, et
 intelligi aut necessario et sufficienter aut ut
 proficiunt et contingenter. Et dicatur primo
 modo sic non tantum est falsum sed etiam
 et verum fides in hoc modo falsum non postea
 b. iii

omni enim omnia ponit a syderibus necesse
est ex necessitate mentium et per consequens
glam rui qe bonestas motu per bue et rose p
inductu patitur dū culpa peccatis in sydera
resoluitur ut supradictu est qe sic hēris ma
lesaciendi sine reprehensione creditur ut bō
ad orandū et colendū sydera inuocatur Et
autem dicatur motus hominū a dispositione
motus syderū variari dispositione et continē
ter sic pōt habere veritatē qe nec rōi nec fidai
repugnat planū est enim qd dispositio eor
pōt variā multū facit ad variationē affe
ctionū et morū anime ut plurimum enī anima
corporea cōplectones imitat ut videt per pā
cipales. Unde colerici sunt iracundi et sāgu
nei sunt benigni. melancholici sunt Tristis
et fluctuantes pugnā hoc aut nō est necessariū
unū qz anima denominatur suo corpori materi
ne qñ ē adiuta p grām. multos enī videm
colericos māsuetos et melācolicos benignos
qñ ergo virtus corporū celestīū opat admi
nistratōe et qualitatē cōplectonū. Dicit ē qd per
consequens operatur quodāmodo ad qua
litate morū valde tamē de longinquo.
plū enī facit ad qualitatem cōplectonū vir
tus nature inferioris qd virtus syderū. Unde
dicit aug. in. v. de ciuit. dei. c. ij. In solutioe au
tē dicit quodammodo de duobus fratribus qui
sunt infirmabuntur et curantur cum que
veret unde hoc esset. magis cōmendat ratio
non ypothesis qd astronomi ypothesis enim
videt qd hoc erat ppter similitudinē cōplecti
onū. Et astronomi mōdit qd hoc erat ppter
spōdit pōit qz cām dedit magis ppter
ppter pōit qz cām dedit magis ppter
ppter pōit qz cām dedit magis ppter
ad variatē morū. nō quidē dispositiōe ne
cessaria et pprima et sufficienter sed remota et
conuergente. Sed obijciat qd pōit libio d
ppter cōmū cōmū dicit qd regna va
ria facta sunt et terre depopulatē apud com
uersionē. Jouis et saturni sed ista non de
pendent ex libero arbitrio ergo cū. Respon
detur qd hoc dicit pōit non qz homines non
possunt resistere influentiē illius. consili
lanone. sed qe noluerunt qe dicit Tbolome
us in almagesti. sapiens homo fortunabit
ostes qz autē cōmūto seuio et saturni
eo qd sapiens habet influentiā melācolica

et malam Juppiter autē intinuit valde bonā
influentiā pōt ad rēā vel discordiam ho
mines inclinare cui tamē ind. natione boief
p liberatē arbitriū pōt resistere et sano sa
criter cū aduersione grant dei. Obijciat
verū quia damascenus li. xij. c. vi. dicit cōmū
tūm multonens et comete signa quedam
motus regū. etc. Responso quidē dicunt
qd cometa nec naturaliter generat nec ē vno
de stellis in firmamento posita. Unde nec
eius significatio est naturalis. Unde damo
scen li. ij. c. vi. dicit qd comete nō sunt ex his
que a pēnatio generantur sed vniua iustia
ac fin ipsū incipit cōsumitur et rursus
dissoluitur hoc damascenus. et per tale si
gnū deus pēnūat motum regū mas
gū qd aliorum nū qe rex est persona cōmū
nū qz et hoc pōt cōmū turbato regni de ai
tuo custodia magis solent angeli ppter
cōmū deus. Et cōmū deus. Et cōmū deus.
regnum ut quo debet tale accidere. biceps
deus. Et cōmū deus. Et cōmū deus.
per significat motum vel mutationem ali
cuius principis vel destructionis alia. pas
ter. et semper dūgit radios suos ad illā pa
rtē. Et cōmū deus. Et cōmū deus.
ficant sequitur videtur qd stella cometa sit i
pactio calida et hica generata ex infernoe p
te aeris ppter ignem de vapore calido et sic
eo et globū illius vapores aduatiū appa
ret corpus stelle. Partes autem illius corpo
ris sunt. Et cōmū deus. Et cōmū deus.
pōit pōit in suis extremis. Et cōmū deus.
albertus magnus dicens qd comete sūt stel
le habentes comas quod sit per aerem in flā
matū contentū a stellis sine planetis quicq
qz saturno Jove. mercurio et venere. Jñ cū
planete ppter velocē motū ipsorū ignem
aerem in arcu corū et sic ppter aerē illā
mam comitum a stellis predictis comū
no lumine eorum cum eo videtur stelle il
le comete et secundū hanc positiōē signat
et causat non per se sed per accidēs motus
aut pūctū ex infirmis calidis et sic
eo qz vebemens dispersa ficatē cōsumit
fuerit et cōmūto generatione comete et
quia ut in pluribus dūctis intinuit calidis
et hano. Jdco nō sēpote multū dūctis mo
nuit inter quos motus regū et principis

De bello hereticozumi.

Imagis notabilis. Duins opiniois videtur esse yfodes An. nū. et ymologari: Dicitur enim qd hoc genus fyons qñ apparet signa pfectuena, aut famā, aut bellā. Item videtur fuisse fyda. Dicit ei qd signat pfectuena aut bella, aut ventus, aut cñus. Et h querat vñ illa stella que apparuit i nocte de xpi sue comets. Respondet beda, qd nō qd ex qd bñfyūp causis nōscatur comets sue ex plā nens fuit ex fyens femp apparet in pte sep / iōmonale. Stella autē que apparuit in ortu pte mōnfyed et mōnfyed ad mōnfyed mōnfyed mōnfyed quod nō folet facere mōnfyed comets / mōnfyed ut dicitur Crif. et he pte fñ quālibz ifa mōnfyed opomōnfyed nullū pcomfyed afra habet mōnfyed mōnfyed fup libetū artōmōnfyed, licet indu nent mōnfyed mōnfyed ab aliquas pōmōnfyed.

**Quod definitur que officio est catholicus
vel haereticus potest ad theologos.**

¶ *Apia* diffidentio est scire ad quod
primus diffinitur que assertio est ca-
tholica vel heretica verū. s. ad theo-
logos vel canonicos. Et respondet venera-
bilis Guillelmus ockam in suo dialogo q
illud verbum diffinitur habet plures significa-
tiones de quibus duc ad propositum vide-
tur patere. Contingit enim aliquid diffini-
re quantitate officij. et sic diffinitur que asser-
tio catholica et que heretica sit attenda ad
suumum possidorem pertinet et solumum
prode. Aliud contingit diffinire per mo-
dum domine quomodo magister in scholis
diffinitur quæstiones et decernunt et sic
concepto verbo diffinendi circa propositum
que suumum quantificandi. *Secundo* autem
Est enim una opinio q ad canonicos per-
tinet principaliter spectat que assertio ē. catholica que
heretica indicare ad quod mouentur impli-
ci ratione. *Primo* est ver. *Secundo* ad
quam principaliter spectat diffinitur vel discer-
nere que assertio est catholica et que hereti-
ca attenda. que principaliter tractat de as-
sertione verborum theologicorum et respondet
hæcque huiusmodi denominationi huiusmodi

scientia canonistarum et non theologorum
 ergo. Secunda ratio hec est. Ad illam sci-
 entiam pertinet definire que assertio est ca-
 tholica et que heretica est censenda aut fidel-
 itatem ad credibilia principalibus adhibet
 tur. Sed quum ad ea que sunt fidei ma-
 gis credendum est canonistarum scientie
 theologorum quia magis credendum est ac-
 cedere quam edita est scientia canonista-
 rum quod euangelio teste augustino qui videt
 assertorem maiorem esse auctoritatem iudeis
 quod euangelij. quia nec euangelio inquit cre-
 derem nisi auctoritas ecclesie compulisset er-
 go ad scientiam canonistarum magis per-
 tinet definire que assertio est catholica que
 heretica est censenda quod ad theologiam. Terc-
 tia ratio est hec. Ad illam scientiam perti-
 net et spectat determinare que assertio est ca-
 tholica que heretica est censenda autem au-
 thoritas habet symbolum fidei et articulos
 ordinare et articulos fidei recte et recte distin-
 guere sed hoc spectat ad summum pontifi-
 cem qui dicitur esse summus canonistarum et
 ergo per consequens ad ipsos principales quod
 ad theologicos pertinet definire que asser-
 tio catholica que heretica debeat reputari.
 Alij indubitanter tenent quod ad theologiam
 spectat non per modum definitionis aucto-
 ritatis sed per modum doctrine principaliter
 definire que assertio catholica que heret-
 ica censenda est et quod ad canonistas non per-
 tinet nisi in quantum eorum scientia aliqua
 ad fidem spectantia ducatur ut dicatur a
 theologia quod canonistarum scientia est
 magis. Quamvis parum est hec. Ad illam
 scientiam spectat per se quum canonista-
 do datur assertio catholica vel heretica pri-
 cipaliter spectat definire per modum doctrin-
 e que assertio est catholica respondenda
 quod per theologicam determinando scilicet ad
 amque assertio catholica reputanda quia illa
 assertio sola que est consona theologie est
 vere catholica. Illa vero que theologie non
 scitur aduersari esse censetur heretica. Et
 etiam aliqua assertio quibuscumque de consilio
 summorum pontificum vel etiam generalis
 concilii non tenet aut etiam imperatorum le-
 gibus mutaretur aduersa si theologie non
 laetetur obviare quum per falsa et erronea pos-
 sit bene non debet inter hereticos computari.

[illegible]

nemo heresi principaliter ad theologiae par-
 tier Sed inter cetero talis approbatio et re-
 probatio principaliter ad theologiam perti-
 net ergo non nisi ad eam pertinere respondent
 predica dicentes qd ad scientiam canonica-
 rum pertinent libri decretorum et decretalium
 et alie questiones summorum pontificum et
 episcopale in quibus quedam veritates theo-
 logicas tractantur et in quibus hereses con-
 tinentur. licet tamen ille veritates et hereses sit pon-
 er respectu illarum que in theologia habentur
 tur. et ideo non nisi ad theologiam. sed etiam
 ad scientiam canonicae spectat aliquas ve-
 ritates catholicas approbare et aliquas he-
 reses licet paucas reprobare. Ad theologia
 autem spectant omnes veritates catholicas
 approbare et omnes hereses reprobare. Que-
 ritur principaliter talis approbatio et repro-
 batio ad theologia pertineat. pertinet tamen
 secundario iurisdictioni ad scientiam canonica-
 riam aliam rationem adducunt dicentes
 theologia veritates catholicas approbandis
 do et hereses reprobandis a canonistarum
 scientia nihil omnino recipere vel mendicare.
 Canonistarum tamen scientia veritates ca-
 tholicas approbando et hereses reproban-
 do ad theologia omnia mendicando proce-
 dit quare ad theologiam hec principaliter
 et universaliter pertinere noscitur ad cano-
 nistam scientiam secundario et principaliter.
 Ad secundam rationem canonistarum
 respondetur qd quum ad ea que fidei sunt ma-
 gis credendum est theologie qd canonice qd
 hec scientia magis qd canonica est magis
 qd scientiarum ut oportet credere sicut semp-
 toribus sacre theologie. Auctoritas beati
 Augustini qd ad hoc pertinet ostendit in qua
 dicitur puerum a multis contra intellectum beati
 Augustini pessime allegatur. Ad omne intel-
 lectum magis esse sciendum qd nomen eccle-
 sic equivoce in locis varijs scripturarum ac-
 cipitur aliquando pro loco ecclesie vnde
 pro ecclesia deputato. Aliquando pro ali-
 quo speciali collegio clericorum. Aliquan-
 do pro toto collegio omnium clericorum.
 Aliquando pro aliqua multitudine specia-
 li dicti et populi. Aliquando pro tota con-
 gregatione omnium fidelium simul in hac
 vita morali degenantium. Aliquando ve-
 ro nomen ecclesie non solum totam congre-
 gationem viuentium Sed etiam fideles

De bello hereticozum.

[illegible][illegible]

accusatio qz pmissa ad ibecologos, secundu
ad canonistas pmocti pntur quoniam ali
ud est cognoscere de natione veras et falsas
autu ab aunculo, equo ffano, ab ejs egru
arma forma fabricata ab alijs. Et aliud est
scire si aliquis de aliquo pdictoru voluerit
iudicio accusare aliquem accusans si se vo
luerit defendere quod libelli accusatoris, rñs
fionis appellacionis et huius qz vi in iudi
cio fuerit oportum contra debet et forma
m. pmissa admonetores auctoritates, fabros
ferri, et fabricatores armoru speciare dmo
scire. Secudu vero ad iuristas no est dubi
um pertinere. Unde p illa rcm probari p
congruere p ad armu pntur de formate qd
aut est veru et qd falsum qui pntur sunt ar
tificiali fieri qui aliter. Et vt cõcluda bren
ce qd accusator debet scire et rñs qd al
bus iuristas, que in vsum bonoru vniut
haberent pnapales iuriste de formate qua
lis esse fin natura suam vel artem, cu de bu
tusmodi omnibz contingat in iudicio litiga
re. In quo casu necessariu est lingua p la
bellis accusationes rñsionis appellacionis
et huiusmodi ad iuristas habere recursum.
Constat qz sepe unusquis de rebz armatis au
sue tales quales debet et fin natura vel ar
tem a qua sunt nescit iudicare, quod tamẽ
de talibus rebz recuperandis vel defendendis
in iudicio oportet formare libellos et alia
que spectant ad formam agendi et defende
di corã iudice non ignoscant.

OmS betrorer i sig selv "en stor vildt".

● *Etiam consideratio est berena sunt vitandi. quare videt aliqui qd non sit illud Matb. xij. Ne forte colligentes sagittas eradicatis simul et minimum sinite vobis qd arcescere vsqz ad metum. si autem sint berena nūcū vero fideles metus finis fecerit. ergo berena sunt tolerandi inter fideles et nō sunt ab eis vitandi vsqz ad finem seculi. propter tanguntur tamen consideramus et finem hanc argumentum notandū qd multiplex est cōmunio et similiter multiplex est cōsensus pūtanus. Est. n. cōmunio spūalis. i. que est cōsensu vero vel interpetranus et hoc modo nō est cū berenis cōsacrandum. sic intelligatur illud. ij. Cor. vi. Ergo de medio conueni. al.*

Et notandum I. ut eorum Cetera interpretetur.
Est secunde communio in sacramentis hoc
etiam modo non est communicandū cū be-
renice nomine sine nominatio, qui est licet nō
sint notati sine nominati tamen quantum est
ex se producit effectū cōmionis sacramentorum
q; ipso iure sūt excoīcati sine oculis sine ma-
nifestis extra de heretico. excoīcatus. Et ite-
rum communio in cibo potu et bimōi hoc
modo non est communicandū cum ill' be-
renici qui peccati sunt ab ecclesia nominati.
Est etiam quarta cōmunio expectatio et co-
habitatio in eadem ciuitate. et talis cōmunio
non vitabatur in principio ppter multi-
tudinem hereticorum si autem numerus de-
lapsi ab aliquibus tutius esset non habere
eum eis. Sic ergo pōt responderi ad or-
amentum q; illud dictum pōt intelligi de be-
renice oculis quorum heretici degrediebant
se. ppter quod et c. et ppter quod et c. cōmuni-
catione generali. non in excoīcatione perso-
nali nec excoīcandū gladio materiali nisi cō
multitudine infidelium manifestorum ineligi-
gantur. vel ineligi pōt de ambolico mal.
Vnde Rabanus. habens discretionis exē-
plum equanimiter debet tolerare malos p-
pter bonos. Sciendum autem q; melius in
nunc tempus illud quo heretici manifeste co-
rupti aliorum. sunt abiecti diuulgatio-
bus. secundum hoc. et c. et ppter quod et c.
quo tempore illo quo nō uiderunt plene co-
si heretici. cum autem innocenti plene co-
siche corruptio sua est personaliter pfecta
et claudus. Vnde Augustinus li. de vera reli-
gione inquit sententia uelut q; in ecclesia tā-
to uisibilis error auctoris heretici aut illius
sanonem inueniat. aut opinionē prauam q-
erraciter defendat. Cū autē uideret. i. Cor.
iii. manifesti est heretici et c. ad hunc effectū
illud quod est uile per accidens. siue ppter
inueniendū hereticorum. I ad hunc ab eis
que se operant in diuina scriptura pignora
tam infidelitatis etiam et magis si be-
renitas dedecetur. ut supra patuit confide-
ratione quinta. hoc etiam habetur ex glo. su-
per illud. Etsi. vij. hoc uis domini et cetera.
super i. i. i. ad hunc etiam etiam etiam et c.
et c. vel magis domini ad exercendam
fiduciam sapientiam et potentiam. Sic er-
go patet quomodo heretici sunt uicandi. scy
notari. Duo ē sine denuncatione aut nūi

De bello hereticorum.

la possit trahere in omne casum puta si publi-
ce predicarent contra fidem. extra de cobatu.
clero. et mulierum. c. vltima. et. c. si. possumus
tamen et debemus eos monere et inducere
ut ad veram fidem redeant. In alijs vero d
licet eis cōcare etiam si sit pater filius ma-
gister vel vxor aut socius tunc seruam subue-
niam. et ideo si infidelis infidelit. discedat se-
cundo aspectum gratie q. i. m. c. h. infidelis

**An sit in heretico aut alijs heret. publicis
et disputandū.**

n Una consideratio est Si est in here-
tico vel in alijs infidelibus pu-
blice disputandū. Rōdum fm Lba. in se-
cūda secūda. q. x. q. ut disputantem fides sit
duo consideranda. vna ex pte disputantis. s.
ex disputatōe q. dubium de fide et ex pte
lens veritatem tunc peccat paulatim tanq
infidelis. Si autem disputat ad confutandū
errores vel ad exponendum est laudabilis. Ali-
quid est considerandum ex pte audientium
verum. s. ipsi sint instructi et firmi in fide. tūc
enim nullum est periculum disputare. Aut
si audientes sunt simplices et in fide vacil-
lantes et tunc circa tales distinguendum est qd
si sint solamini ab infidelibus inuentibus i-
nno fides corrumpere. tūc necesse est publice di-
sputare nūmodo inueniantur aliqui ad hoc
admon. per hoc. n. simplices in fide firmabū-
tur et tollentur decipendi facultas in fide lib.
Et vero nō sunt solliciti tunc periculosum
est publice de fide disputare corā simplicib.
quoniam fides animi ex hoc est firmior q. in
bel inuictum audierunt. et ideo non expe-
dit eis ut audiant verba infidelium dispu-
tantium contra fidem. p. b. b. tūc quoq. oīe
layci publice disputare de fide vel occulte q
vero contra facit excommunicatione laqueos in
modum. extra de heret. c. querit. q. h. v.

De modo inquirendi hereticos.

6 Prima consideratio est videre qd
est modus inquirendi hereticos.

Ad quod respondetur in iur. q. n. p. p. d. c. et
eum formā illa tenenda est: alias p. p. queri p
accusationē inquisitionē et denūciationē. Et
in examinatione testium aīra heretico de

bēt interesse due persone religiose et si sicut p
per publicas personā cōsenti testū iura ex-
tra de heret. c. ut officium. h. vi. §. volumus
et conceditur religiosi qui dū essent in secu-
lo tunc in iur. q. n. p. p. d. c. et p. p. d. c. et
rūt et enim clericis si in sacris sint constituti
exercere libere officiū inquisitionis? quo ad p
missa si eis immunitas fuerit. ut in d. c. c. ut
officiū §. c. vltima. In iur. q. n. p. p. d. c. et
vel archiepiscopi vel archidiaconi semel sal-
tem in anno per se vel per alios querere here-
ticos vbi fama est eos hēre. et alios quos
credūt de hoc aliquid scire debēt cōpelleere in-
tere ut indicet si quos habent suspectos. p.
per occultas conuēntia vel alia signa. extra
in c. excommunicamus. §. ad dicendum. Suspectos
autem si vocamus confitemur et speratur d. c. a
reformatione pōt et unūq. penitentia saluam si
autem negat et ante sit infamatus inducitur
et purgatio quā si non presbuerit excommu-
nicabitur et vñq. ad satisfacionem cōdignā
ab omnibus evitabitur et si per animum sic
fuerit excommunicatus vel hereticus consideretur. ut
in d. c. c. excommunicamus. §. qui auctem
Item illi qui p. p. sunt ciuitas vel loco alij q
cumq. nomine censentur ad requisitionem
eorum debent iurare p. p. se attendere in i-
ur. q. n. p. p. d. c. et p. p. d. c. et p. p. d. c. et
in subdano inuoluntatē obsequium. extra de
p. p. in regimine constitutiones in f. m. p. d.
fides a fide apostolica promulgatas ac enī
reprobato. quas qui iurare noluerit et sit
uare ut infamis et tā q. hereticus fuit ac
exide su p. p. c. officio et bonore sui regi-
minis expolentur nec vltius ad dignitates
aliquam vel officium publicum assumantur
nec teneant aliquid quod faciat ut p. p. b. b.
ius consil vel rector. extra h. vi. c. ut officium
§. statimur. Debent etiam omnes rectores
in hoc negocio parere dyocessano et etiam i
quisitionibus nec aliquo modo debent eo
grosare de hoc crimine. ut capiens liberare
et huiusmodi. alias sunt excommunicati et
si excommunicationem sustinuerint per an-
num condemnantur debent tanq. heretici. ex-
tra in capitulo ut inquisitione h. vi. Item
in negotio heretico procedi potest simplici-
ter et de plano. et si penitentiam esset non ne-
cessario accusationibus vel testibus pu-
blice nisi coram aliquibus prouidus p. p. p.
piando et detinendo secretum et huiusmodi

sed cessante periculo publicentur sic in alijs
iudicijs extra in. c. statuta. li. vi. Sed nūq̃
verens potest appellare. Duo q̃ verens
timoribus est appellatio quia eodem vt in q̃
statuta. li. vi.

De pace cum sunt parati homines.

¶ Videamus consideratione est quare pe-
na sunt heretici puniendi. Respon-
detur quod quadruplex pena sunt heretici scilicet
di. scilicet excommunicatione depositione rerum ablatioe
et militanti persecutione. Excommunicatione quia
omnis hereticus sine condempnatione sua manifestus
ipso iure est excommunicatus maior excommunicatione
scilicet. q. l. c. i. et. ij. extra de heretico. c. ad abolen-
dam. Secundo depositione quia indistincte
sunt heretici sine laycos sui papa vel im-
petator vel quilibet alius debet deponere ab
omni dignitate. ut dist. si papa. xxiiij. q. l. ij.
contra papam. Tercio rerum ipsorum ablatione.
¶ Quia si heretici debet confiscari ecclesie
aut deheredantur si erant clerici vel layci si in
ipsa iurisdictione sunt ecclesie subiecti. Ali-
qui vero laycorum bona per aliquos seculares
vel confiscantur. Quarto militanti persecutione
si enim propter malos puniendos oportet regem
manifestare non fore laicos esse de heretico sed
quodammodo heretico. unde per hereticos
interminandos. Jo. de an. gl. i. l. op. v. ubi pau-
lo de quod cum videbat aliquos perire ad comu-
nentes fidei subane tradebant compulsi et ve-
rundos. Sic ergo heretici non solum excommunicantur
et deponuntur sed et ei officio et beneficio ubi
heretici episcopi sunt. et si clerici sunt debet degradari
et de omni quilibet talis debet reliqui arbitrio
suo reus secularis ad adversarios debet puni-
ri. scilicet de heretico nisi continuo post depre-
hensionem emittat ad fidem velut reum et er-
rorem suum abominare et falsam opinionem exhibere
et sic reductionem debet in perpetuum curare re-
stare extra de heretico. excommunicatus. ij. Si quis
penam incurrent creditores receptores defensor
vel et fautores hereticorum. Respondetur quod
si quis talis est et talis talis et talis talis talis
ad
publica officia seu consilia nec ad eligendos
aliquos ad beneficia nec ad restitutionem debet
admitti nec potest habere restitutionem nec ad
Talibus quous et super quousque negotio

[illegible]

One pit after another is torn into
the ground.

De bello hereticorum.

¶ Rndetur qd si epus qd in
pote capere et continere exponere be
renicos. Rndetur qd si epus qd in
fuit unus sine alio sit citare et capere et tunc
custodire vel copedib? mancipare ad mancip
fereis si eis visum fuerit faciendū. Sed des
putare dare carceri et qd magis ad penas qd
ad custodiam videatur vel tormentis expo
nere vel ad sententiam procedere contra eos
nō pōt epus sine inquisitor nec inquisitor sine
epo. *¶* Rndetur qd si epus qd in
dr vicerie delegare capituli si sui adminices
copiam possint habere infra octo dies post
q? *¶* Rndetur qd si epus qd in
bi pōtorū committere aliam vice suam vel
p? lincos significare suum cōsiliū et cōsen
sum. *¶* Extra de heret. multozū in clemēntia
tes. Prima est si carceri in quo ponunt heret
ici debeant esse cōs epus et inquisitor. Rndetur
qd sic et debet habere duos custodes: unum
quē veler epus et ei prouidebit et vterq? eos
vni pōt habere sub seomum fidelium mun
dum et illius loci erunt due claues: duarū
quarū unus custodit vnam et alius alias
tenebit. et ponent officium ministrandi chris
matis committere suo ministro et tenebit p
dicti custodes necq? exequantur officium
neq? eis a quib? assignantur iurare nec qd
grēgo qm custodit oem diligētiā quam
ponerit adhibebit et qd alius carceris
nihil in secreto loquetur vnus nisi audiente
alio. et qd ipse carceris fideliter cōseruet p
custodiā quā ipi recepit ex ordinatione com
muni et qd a parētib? vel amicis vel alijs
fidelibus personis offerantur idem nisi epus
vel inquisitor vel suorum commissarius
v? ordinatio refragetur ipse fideliter et absq
diminutione aliqua ministrabit nec i
fraudem aliquam adhibebit et eodē mō
iurabunt pōdēt custodiam ministrare et corā
eisdem iura eodem. c. multozū in clemē
tina. Et eodem modo iurabunt notarij in
inquisitor coram epō cum inquisitor vel sub
dicus ab eis qd suum officium fideliter ex
ecutū et idem sit de alijs personis necessa
rijs ad dictum officium. *¶* Extra co. multozū
in clemēntia. Secūda difficultas est de xps
ano qui efficiuntur iudei vel redeunt ad in
dūmā si debet procedi cōtra eos sicut cōtra
hereticos dico qd sic etiam si infantes v?

metu mortis fuissent baptisati si de hoc fu
erunt confessi. Aut per iudeos aut xpian os
minu sicut contra fautores et defensores
italiam procedendum. *¶* Extra de heret. c. con
tra h. *¶* Tunc dicitur qd si p? p? p? p?
refum manotum debeant confiscari. *¶* Extra
vorum catholicorum dicitur qd non nisi cō
eis sciatur. s. sciendo eos esse hereticos con
tra h. *¶* Extra de heret. c. contra h. *¶* Tunc
difficultas est si post mortem heretici possit
occupari bona eius si de eius heresi non fu
it in vita declaratum. Respondetur qd sic si
postea declaratur. *¶* Extra co. accusatus. §. pōt
bi h. *¶* Tunc dicitur qd si p? p? p?
pūm sacerdotem qui infirmant hereticos i
celanda veritate dicitur qd debet pena de
bene castigare. *¶* Reliqui etiam heretici sunt
gravi? alijs pūndi. *¶* Extra co. accusatus. §. sacer
dotis h. *¶* Tunc dicitur qd si p? p? p?
filiis verū. s. requiratur determinata ratio
ut possit officium exercere. Rndetur qd non
pōt eē inquisitor nisi auctor. xi. annu et ill
ipse qd commissarij deputati nō possunt p? p?
nam exco. quere. nec faceret ecclesiarum bo
na ob delictū clericorum si scilicet applica
ti p? p? p? p? p? p? p? p? p? p? p?
nō pōt absolui p? p? p? p? p? p? p? p? p?
nec alius a quibus exco. sententia plenē satisfi
ci. *¶* Extra de heret. c. contra h. *¶* Tunc
pactis aut remissionibus super hoc valens
na extra de hereticis volentes in clemēntia
mo. *¶* Secūda difficultas est si potest in
quisitor procedere contra aliquem officiale
q? *¶* Extra de heret. c. contra h. *¶* Tunc
ut pōt in cyranaganti Joban. xxi. que in
extra de heret. c. contra h. *¶* Tunc
proprie dicendus est relapsus. Respondetur
q? accusatus de heresi vel suspensus vel
hereticus suspensione qui in iudicio abiurauit
et postea committit in ipsam talis censetur
relapsus. licet antea ipsum heresis atq? nō
fuerit plene probatum sed si levis fuit vtrū
mo non debet iudicari relapsus qd si p? p?
sit grauius puniendus. non tamen debet ex
hoc in heresim relapsorum pena puniri. *¶* Extra
co. accusatus. §. pōt bi h. *¶* Tunc
mo in vna specie sit in vno fidei articulo vel
sacramento adchie transiit et postea abiura
uit simpliciter vel generaliter heresim si post
ea erit in alio relapsus est iudicandus. *¶* Extra
co. accusatus. §. pōt bi h. *¶* Tunc

[illegible]

et promissa puniti p peccato dolerent. et
Deueto. viij. mandatum fuit populo ifrae /
huico. vt arae hereticorum subuerteret et fcul
pulis cobureret. Et. iij. Regu. xij. dicit q
rezyas vidit fepulchra que erant in monti
bus ubiqz offa eoru de fepulchris et com
bustat illa. Et vero cofiderem? in tali crimi
ne charitatem ecclefie tunc non flamm tradunt?
beniam emernunt. fed circa eos feruatur o
dio correptionis fratricie qd memorat primo
et fecudo et fi poflmodu reputantur relapfi
non amplius ecclefia eos co ferat qz nihil co
pium de eorum correptione igit. Sed confi
derando voluntatem fidelium fi aliqui fme be
retia qui fic defendunt fufcitanti fententie
fue vt in terra multitudine faciant et con /
uenticulorum fegregationes vel ecclefie con
urbationes cogunt nunc abfqz alia dilati
one vel inquisitione excommunicati font. qz cū
bonum cōc fu pferendū peius magis ē p
uidendū falutē cō q falutē aliorum vel alio
quom. Duodecimo buftulatio est. fi bene
fici reuertentes ad fidem tempor fme recipi
di. qz dicitur Eua. xij. maleficos non patie
rio viuere. vide gl. p maleficos intelligūtur
peccatores peccato heresia et peccato contra
naturā. qui flamm fme vna aeternitatis pūdi
di ne alios inficiant. Refpondetur qz bery
ticos effe recipiendos poffunt relapfos tri
pliciū paffum intellat. primo ad facramē
totum perceptionem. Secundum ad bono
rum temporaliū reftaurationem. Tercio ad
vite temporaliū confectionem. primo vo
uerfo nūq negatur berycia qz falus o
re ordiū charitatis omnibus eff appo
ritū mīnīus. iuxta aliud Math. v. diligite
inimicos veftrō benefacite his qui oderūt
vō ppter qd beuati fēg reuertentes quan
tūqz et quomofcūqz relapfi fuerūt ab ec
clefia recipiūt ad penitentiam et euchar
iftie perceptionem. vnde ficut fcribitur extra
que lxxviii. fup. m. 6. cap. xxiij. l. m. q. 1. p.
relapfus berycia pmanet et penitentie fi
gia manifeffe apparuerūt in eis. facramen
ta penitentie et euchariftie humiliter peto
nequa qz fime eis beneganda. Sed fecundo
et tercio modo negatur eis reuerfio quia fi
qfi feruauerūt in vna poft relapfum et refti
tuerentur ad dignitatem et ad bona tempo
ralia. et in vite corporali feruauerūt incolu
mnes. fi utrum laborent poffent alios ificere

Libre

seculari. Et propterea scribens etiam de heretis super eo. li. vi. Nos itaque inquisitionem tue v fratrem nostrorum consilio respondemus quod qui post aburationem deprehensi fuerint a heresim cecidisse sine ulla penitus audientia relinquenda sunt iudicio seculari. Et sic inquit ponitur finis. ij. libris in quo de natura scilicet qui dicitur heresis. de modis hereticorum. de heresibus repulsiuibus istis temporibus. de modo inquerendi eos. et de eorum perditione dictum est. frustra enim heretici sunt circulatorantes et quasi per munes nostrum fidei fortalicium impugnantes cum sit turris fortitudinis a facie inimici in virtute domini nostri ihu xpi. cui est honor et gloria in seculum seculi. Amen.

Incipit liber tercius de iudeorum bello contra fidei fortalicium:

C

Enimvero bello quasi periculosiori soluto est a famulandis inimicis latenter commissum. iudeorum vesana progenies non erubescit temptare si possit nostrum fidei fortalicium per vinum expugnare. ac si cecus in campum exeat ut pugnet cum vidente. Non enim vident occidere percussit quod est turris fortitudinis a facie inimici. ut ergo videatur modus bellandi iudeorum dissolutio sui belli et eorumdem confusio in presenti tercio libro nostri fortalicij duodecim considerationibus intellectus occurrunt pertractate. Quarum prima erit de iudeorum cecitate et sua nebulosa notitia. Secunda de iudeorum parentela et rabulanti doctrina. Tercia de iudeorum diversitate in sua fide et occidentia.

Quarta de iudeorum bello per argumenta sumpta ex lege mosaica. Quinta de iudeorum bello per argumenta sumpta ex lege evangelica. Sexta de iudeorum bello per argumenta sumpta ex naturali scientia. De

Tercius

prima de iudeorum crudelitatibus et sua inaudibili senicia. Octava de iudeorum famulantibus et sua grandi stulticia. Nona de iudeorum expulsiuibus et sua magna ignorantia. Decima de iudeorum mirabilibus et sua obstinata malicia. Undecima de iudeorum obligatione ex iure canonico et civili ac ordinatione regia. Duodecima de iudeorum convictioe in fine seculi a sua senicia.

De iudeorum cecitate et de sua nebulosa

Item prima considerationem que est de iudeorum cecitate duo sunt videnda. Primum que est causa cecitatis eorum. Secundum si potest sanari ut reducantur ad lucem. De primo dicitur quod causa cecitatis iudeorum est quia domino peccaverunt sicut deducit magister bernardus olivarii in tractatu suo contra cecitatem iudeorum allegans illud Soph. i. ambulabunt ut cecum quia domino peccaverunt. licet et verba iste generis fuerint de omnibus peccantibus sint dicta qui vere domino peccant. scilicet. psal. qui dicit. et tibi soli peccavi et malum coram te feci. psal. i. ex quo peccato spiritualiter cecum efficiuntur iuxta illud. Sap. ij. excecavit eos malicia conspiciunt tamen intelliguntur de iudeis qui quodam singulari modo domino peccaverunt ipsum filium dei in veste crucis supplicio interimendo propter quod specialiter modo facti sunt ceci inter omnes gentes ut non solum parentur occidere culpe sicut ceteri peccatores sed etiam habuerint occiditatem ignorantem super omnes propter quam ignorantiam scripturam proprie legis minime intelligunt et quod in illa ad eorum conversionem effectus de claris in perpetuum damnationem venit in obscurum. de quibus dicitur Luce. iij. Erant periti ceci in plateis. errant. n. in plateis. nisi aliud est quod deficiunt in scripturis clavis et manifestis circa quas non possunt duci errant qui nolunt ipsas recte sed illiqui volunt intelligere. et in ducunt se esse tenere. sicut non dicitur vere occidit ab eis visibile obiectum. sed qui presentem obiecto non potest habere visionem veram. Populus igitur iudeus merito dicitur cecus qui verum bellum certum recipit et que i

De bello iudeorum

do fieri videtur frequenter etiam in eadem
ciuitate immo etiam in eodem loco vel etiam
in eadem domo qd aliqui leguntur ex alijs de
testantur exoptato hoc similes erat vñ in
dno qñtum ad hoc qd viderant authenticum

Deinde per hoc non solum ad per
nitentiam et poenitentiam viderunt dulcedinem et
mansuetudinem xpi. quia dulcedinem eius
predicant et cum eis dulces et mansueti p
mersati sunt nec graues penos imposuit per
mirantibus sed dixit vade et noli amplius
precare. Job. viij. et tamen per hoc non sicut
nisi mori ad deuotionem dulcedinem et pa
tiam sed magis remanescunt oia et obstitu
it in peccatis. i. vniu'sis vitam in malis in
terpretando quod et faciunt bodierne tem
perantibus sunt etiam videri saltem non p
nam ad eorum ignoscendam. sed quum ad
iudi eorum interpretationem nec sufficere
de ceteris iudeorum. De secundo. i. si
peritiam et oia et in deo. Respondet
tur qd possibilitas non negatur sed qd medi
am non recipere recusant. Ideo sui culpa sem
per occurrant. Ad hanc enim certatem ab
istio populo antouedam semper ecclesia ab
omni sui ad spualtem medicinam aliquando
do per miraculorum operationem sicut fuit
tempore xpi et apostolorum. Interdum ve
ro per aliquam pualtem psecutionem vt salu
tem implere facit eorum ignorantia conuer
tentur ad querendum dominum. Aliqu
per deuotam orationem sicut in parafque.
Oremus et pro perfidis iudeis vt deus et
dominus noster auferat velamen a cordib
eorum vt et ipsi agnoscant iherum xpm. dom
inum nostrum. Nonnu qd etiam per sacre
scripture predicationem que conueniens et
vniu's modis videtur ad ipsorum conuer
sionem. Nam si intendum in eis predicatione
proficiat mentium tamen sui laboris predica
non amant. Unde Petrus ad Eugenium k.
tu in planta riga. feratram et tunc exple
auisti ptes sone incrementis vbi voluerit va
bit deus non in vbi sone voluerit. vbi depe
rit nihil. dicunt scriptura. Reddet deus mer
cedem laborum (augustinus) laus autem tibi.
i. pualis voluntas. i. deus et pualis omni
bus laborum. non aut. plus omnibus pual
bus plus omnibus fructificauit. verbum sui
solens. i. arguens religiosissime verum ali
is autem non erat bonum quem docuit

Deus qui unusquisque secundum suum laborem accipiet. i. *Cap. vi.* non sunt profectus ad effectum constructionis et ob hoc in laudibus potius quam in profectibus gloriam dum esse putant non sic in bonis ut fratres foris respondent.

Extraction particle of sodium ion.

¶ *Secunda consideratio est de iudicio
reus pericula et ex islamud postris
licet enim iudei ex nobilibus parentibus or
tu sint quales fuerunt abraham ysaac et iacob
suis tamen peccatis ex gentibus meruerunt
nominari hoc ultimo populus dicitur iherosol
vi p. 3. Exo. xxxij. generatio prava atq. per
uersa est. ut patet. Deutero. xxxij. Generatio
prava et exasperata. psal. lxxviij. Et in no
uo testamento de xpi. dicitur generatio ma
la et adultera ut patet. Mat. xij. generatio
incredula Math. xxij. generatio infidelis et
peruersa. Luc. ix. Sed creatae peruersi ad
p. cientes lebrum qui apud eos islamud
dicitur quidam impiissima scripturae ex qui
bus pernicietate coram sedulima et bonissima
occludatur. Primo dicunt in libro qui mas
byobanud in. x. quod incipit habba algens
aito super terram gente. c. ij. quando deus
fecit eum et ad duxit ad adam hoc autem
de osibus a meo et caro de carne mea. deus
ipsi sic Apparet ex hoc textu q. adam bo
baie copulam carnalem cum omnibus for
nis omnium animalium et non fuit refrige
rata vcluntas eius quousq. habuit coniu
mionem cum eoa. et ideo dixit. nunc vide o
q. hoc est eo de osibus meis. et caro de car
ne mea. videre quomodo hoc est abhomi
nabile et immundum prater eo quod est fal
sum duplici ratione. Primo quia ipsimet
ponunt alibi in islamud q. deus creauit ad
dam in grandi magnitudine plus q. aliter
intantum q. dicunt in Lambadan in capitu
lo. quod incipit. Et de omnia membra q. a
dam creabat de terra usq. ad celum et conse
quenter membra sua babebat esse secundum
etiam propositum. Item etiam querendo possit
esse habere coniunctionem cum omni gallina et cu
pauca partibus etc. Ex. iudei quoque peruenit*

Erit consideratio de iudicio
discernente in sua fide et credentia.
Tunc cum quis videret ad se quodammodo
h. poenitentem dicitur per h. vbi dicitur qd iudex
fuit inter se iudicium in fide cum aliquo comitum

est in eis in lege phariseorum et propter illas
accidentia voluntur semper de una fide
in aliam et currunt deuij et mutabiles sicut
eius sine pastore ab illo tunc quando simi
ferunt verum pastorem quem habebant eis
gantes se ab eius via et doctrina qui sunt ve
rus Messias Ihesus christus dominus
noster qui venit eis ad ostendendum viam
rectam ne perirent cum signa veritatis et vite
Job. xiiij.

De bello iudeorum per argumenta sum
pta ex lege moysica.

¶ Tertia consideratio est de bello iu
deorum per argumenta sumpta ex
lege moysica quibus patet no
strum fidei fortalicium expugnare et reduci
sur omnia argumenta principalia ex lege su
pta ad Thim. xxiij. scribatur autem talis
ordo qd ad quodlibet argumentum statim
habetur sua solutio quia hoc requirit certa
mentis utilitatem ut confusio euitetur. Pri
mum argumentum iudeorum est quo pro
bant legem moysi perperam iuramentum cu
ius opposita sunt declaratum supra li. i. ar.
vi. Breviter ergo sic primo. Omnia opera
dei sunt perfecta sed lex antiqua fuit data a
deo ergo impossibile est in ea dare imperfe
ctionem propter quam debuerit cessare. Ma
ior patet Deutero xxi ubi dicitur dei perfe
cta sunt opera. minorem concedunt christia
ni. ergo sequitur conclusio. Confirmatur eu
dem illa lex est perfecta quam deus plures
miraculis confirmavit qd illa quam paucio
ribus vel nullis. sed legem antiquam pluri
bus miraculis confirmavit qd novam ergo et
maior est manifestata quia sapiens artifex fir
mitus fundat et magis conatur stabilire per
fectum opus qd imperfectum. quemadmodum
enim plura remedia sunt adhibenda ubi ma
ius periculum imminet ita plura opera vel

facta sunt expendenda ubi perfectius opus
impleri debet. minor etiam patet quia nos qd
legimus ita magis miracula fieri sicut que
habentur in exodo et in toto pentateuco et si
aliqua miracula leguntur in euangelio. ista
sunt dubia apud iudeos nec apparet causa
quare eis sit fides adhibenda. Sed quia
super omnia vincit veritas ut dicitur. ij. Et
dicit. c. xij. ideo non est difficile argumentis re
ctum solvere. Dico autem ad argumentum
cum dicitur omnia opera dei esse perfecta qd
deus fecit legem antiquam ita esse perfectam
sicut fieri potuit secundum conditionem po
puli recipiens legem. Nam populus ille
ita erat imperfectus qd dicens et piores
vobis civitates terre promissionis esse for
tes et munitas et bene muratas statim ac
spontaneum et dimisso domino et moysi vo
luerunt reverti in egyptum sicut legitur. Tho
ma. xxiij. Sic etiam quando moyses stetit in
monte syna quod drages dies. obliu om
nium mirabilium que viderant in egypto.
Et dixerunt ad ydolatriam ut habetur
Exod. xxxij si ergo moyses promississet eis
pro hereditate regnum celorum utq. despe
rassent si precepisset eis non odire inimicum
et dimisso eo proculdubio ydolatrassent. Al
ia ergo lex perfecta fuit secundum qd popu
lus exigebat Sed adveniente maiori dispo
sitione in populo perfectior lex dari debuit
sicut annus pueri non est ita perfecta sicut ad
ultimum viri. ita lex data populo nati temporis
moysi non fuit ita perfecta sicut lex data tem
poris christi. et sic nec perpetuo durabilis.

Ad confirmationem cum dicebatur qd plu
ra miracula arguunt perfectionem legis. Di
cendum qd uno modo non est verum. mira
cula enim sunt in legis datione ad confir
mandum corda populi ne vacillent in lege
quando ergo populus legem recepit mag
is est indispotus. plura miracula sunt ne
cessaria ad confirmandam illam legem. no
n ergo miracula plura arguunt legem perfec
torem sed ostendunt populum recipientem
illam legem minus esse perfectum et dispo
situm ad percipiendum diuinam. quemadmo
dum enim rudis homo etiam cum multis
principijs nescit elucere unam conclusionem
ille tamen qui est subtilis per pauciora me
dia facit conducere veritatem facientem si

vello accipitque caritatem vbi et de hunc sem /
 nan. et uerū dicitur eis. quo facis cōgrega /
 ur. ecc. et. a. de iumentibus israel et dicit eis
 videte ob hoc me dicunt sapientes esse spūi
 um q̄ super israel voluit habere dominus.
 non autē scitis q̄ omnes p̄betē p̄p̄etia
 uti ut super messiam. et in vōm̄ ego sup
 ip̄e. et sup me dicit. Esa. c. vii. Ecce alius cō
 ap̄et et pariet filium et vocabitur nōm̄ ei⁹
 emmanuel. Dauid quoq̄ au⁹ meus p̄betā /
 ut super me et dicit. domus dicit ad me fili
 us meus es nō ego hodie genui te. Deniq̄
 ita mater mea sine coniugalī vniuē dei.
 Ip̄i sunt igitur spūi et non ego. sicut dicit
 lii fornicationis sunt. Rēp̄nderūt et iure /
 nes. si in eo messias ostende nobis signum.
 q̄d signum inquit queritis a me. dixerūt ei.
 ad me cōmū igitur dixerūt claudū ad eū
 que nūq̄ flexerat super pedes. dixitq̄ sup il
 lū sembamēforas. Illa autē bota dauid⁹ sur
 rent et stetit super pedes suos. Induauerūt
 et homines et dicebāt. iste sine dubio ē mes
 sias. Abierūt rēp̄ndētes et dixerūt ei. nōm̄
 nomen. posuitq̄ manū super eū et statim cura
 tus est. Accēuerūt ergo ei mulier nabidi gē
 nis nostrē. Eademē igitur sapientes q̄ cre
 debāt et israel ceperūt ip̄sū et dixerūt ad be
 lam reginā in cuius manu erat bota israel et
 operuerunt ei. dñs nostra in manu ip̄i⁹ est for
 tegū et facit errare mūdū. ioh̄s vero nocti
 respondit ei. Domus oli p̄betē p̄betatur
 tunc super me quosā vnus dixit Esa. xi.
 et q̄ dicitur palmes deradit yesse et ego sū
 ille. super istis vero dixit dauid. Beatus vir
 qui non abiit in consilio impiorū. Dixit ip̄s
 est me in lege vestra quod ip̄e dixit. Rēp̄on
 derūt in lege nr̄a est hoc sed nō ē bota de eo
 Sed super eo scriptū est. Beatus. xviij. p̄o
 p̄betā autem ille monent q̄ locutus est in
 quinquā contra deum. De messia vero dicit
 ur ut est in diebus eius saluabunt iuda. Dē
 p̄t ille iniquus et ac regine. ego sum ille q̄
 refuseabo mortuos. Misit itaq̄ regina fi
 deliores quos habebat cū ip̄is et fecit in /
 p̄is ille reuiscere mortuū per sembamēfo
 ras. In illa bota obstupuit regina et dixit
 vixit magnū signū est hoc vobisq̄ sapientib⁹

veracitatem et exierunt confusi a conspectu
 eius. suntq̄ ip̄i et israel dolor magnus.
 Tunc autē ioh̄s nocti in galyleam superueit
 uerūt sapientes ad reginam et dixerunt ei
 Domina nostra semlegū est dñs ista bonitē
 et deuote creaturas. Misit igitur illa milites
 qui caperent eum et non permittent boni
 tas galylee sed voluerunt pugnare cum eis
 qui autē dixerunt p̄p̄etia p̄o eis quia bota
 d. palma mei de celo et ligna que dedit mi
 hi iacebuntur me. faciebant itaq̄ homines
 de galylea auct de iudo coram eo. et ip̄e dix
 erat sembamēforas super eas et statim ap
 uis ille volubans ceciderunt. igitur illi in sa
 nes suos adorantes eum. Dixit etiam in il
 la bota ut apponatur vnus maximus la
 pis molans et projiceretur i mari. et ut facit
 est. Dixit ille impius sembamēforas. Vno p̄
 men dei expositum et fecit molam illam
 stare super faciem maris. sedq̄ super eam.
 et aut milibus. Itē ad domum vestram
 et nunciat ei que vidistis. Deinde surrexit
 cum eis et cepit ambulare super faciem aq̄.

Abierunt milites et omnia que viderant
 dixerunt belam regine que vehementer ob /
 suspensio vocant sapientes et dixit eis. vos
 scitis q̄ hic homo ioh̄s nocti est foules
 p̄p̄etia q̄ signa que facit ostendunt eū
 filium dei. Qui dixerunt ei domine nō /
 ista. fac tunc videret et nos de regno suo frau
 dem eius. Tunc abiierunt scitantes isra
 el et fecerunt quendam introitū domum suam
 et dixerunt inter eos. sembamēforas. eo modo
 quo eas vidit ioh̄s nocti et fecit messias
 non eritis et alia que ip̄e fecerat. Tunc
 igitur ille nocti. id est nazarenus cum foues
 tate sua et stans coram regina fecit venire sa
 pientes et ille stans coram regina dixit. su
 per me p̄p̄etiam dauid. quia aram de
 derunt me tante synagoga malignorum
 obfedit me. Sed et super me dictum est id /
 est ioh̄s nocti. N. ioh̄s nocti et alia
 quia ego recui ut liberam te dixit de /
 mus. Sapientes vero contradicebant
 ei et ac regine ostendit in celum et sic in /
 p̄is domus vixit me. ioh̄s nocti et alia
 per celum deus. diciturq̄ manus ut alia
 per nomen sembamēforas cyprianū vola
 uerit ioh̄s nocti et semā q̄b quando sapientes

De bella iudeorum.

[illegible]

perfecto iussissent se eo tempore transferrant
et tunc et scilicet quod iherusalem non possit
esse et inibi exierit et captivari eo modo quo
nostra docetur consideratione. id. vel etiam vir
nec brevis nomen vel assensit in celum vel
omnes vel saltem aliqui. Denique cum beles
na mater fuit constantis imperatoris in an
no tempore domini ibum fuisse dicunt
et a tempore ibum christi usque ad constantinum
et belesnam fuerunt inveniuntur anni vel patet per
amplos domini romanorum hyfocian mani
festum est iudeo in supradicto libello fabula
tiones esse mendaci. Notandum etiam quod
dicit belesna Augu. Picudens inquit do
minus ibum impios quosdam fatuos qui
miracula eius calumniarent magis artibus
ambuendo prophetas ante premissit. Tum
quid enim si magis erat magis artibus se
at ut coleret. iniquum et mores? magis erat
et ante quod nomen. prophetas igitur aude et
que ante domini venerunt. forma igitur
ista ex verbis sancti augustini dicimus in
anno domini per septem et octiduum
thum iherusalem obsitum per artem aliquam
vel per virtutem supradicti nominis dei
fuisse miracula ut ipsi calumniamur. per quam
artem quod ante quod nomen dei per quod
genus artem et ultra educum suo et non vi
ce sua. nomen et factis suis et omni. magis
incongruum. ut per ex predictis et dictis pa
ribus deus reddidit prophetis sermo namque
prophetarum in manu dei. et ab eis
quod a iudeis expellunt iudaeos tempore et ubique
remittunt iuxta eorum expellunt abfure
ntia. et impossibile omnem et inveniunt videtur
Quando vero de domini ibum et sibi permi
tibus accipitur ut ex folis enim que dicta sunt
haberi potest. occurrit. consonat. consonat et
concordat. namque et omnia. magis
genus sed inveniunt verum. Adhuc enim si
ipse dominus ibum ut a iudeis sibi est impos
sum per artem septem dicant faciebant miracu
la. per quam artem fecerunt ea post monum
entis apostoli et ceteri discipuli. ut testimo
nio iherusalem patet non personam esse
sed per nomen domini nostri iherusalem abfure
ntia. facit miracula. Unde super ecclesiam
dicit per septem et octiduum
difficilis vel difficilis non potest vir esse
vel ea per loqui. Respondit quod Rabie
dicitur in manu dei. et omnia. magis

[illegible]

**Contentet iudicis probare q lex moysi
non est abrogata a Deo etc.**

Et cum hanc gratiam impetrare desiderat
est ad idem saltem quod lex moysi non

est aboluta sed adhibe observanda et arguenda. Et lex bona est et a deo data observanda est. cuius enim decretum est observandum si mandatum dei non est observandum quod autem concludunt dabant nobis christiani quomodo illud effugerimus maledictum. maledictus qui non permanferit in omnibus. Et in lege scripta sunt. legislator nihil excipit sed universaliiter omnia mandat observanda christiani autem ad sumum arbitrium leges et mandatorum observantiam discernunt. Ad ista respondet magister alanus in suo quadripartito libro. vij. cap. vij. dicens. quod legem sapientia divina intellexit est intelligenda. Respondemus ergo legem bonam et a deo datam. ac a deo quicquid in ea scriptum est divino sensu intelleximus sunt temporibus observantia et observandum esse sanximus. ea enim divina intellectu intelligenda erant quia si ad litteram accipimus multa repugantia videmus. cum enim deus moyses videt deus cuncta que fecerit et erant valde bona. Gen. i. Quomodo in lege dicuntur quedam esse munda et quedam immunda ad litteram quod enim immundum est quomodo est valde bonum. nec solum ea prohibentur in lege que sui natura homini ad descendendum nociva sunt vero etiam ea que gustu iocunda et a visu salubria ad comedendum apta sunt. haec a deo data sunt tamen ad se invicem ad hanc rem omnino sufficient. In quod etiam inter alia precepta de faciendo altare dominus moyses et preceptum. ap. 17. Altare de terra facta tibi in sequentibus quoniam legatur fuisse itaque moyses altare ibi mandavit de lignis ferreis et a libi fundavit bases earum in ieronymi tabernaculi multum itaque adversum videtur ut aliud et aliter quam bonum iubet per moysen ab ipso moyses agatur. Aliud quod ligna ferrea hoc accipi oportet. Item ad litteram quomodo stare potest quod deus prohibet. Deuter. 17. ne homo eret in boue et asino. Omne quodcumque aliud tibi placet aliis imponere non vetat lex. et ponere iugum cum asino quare non licet. Ad pasca ducere bouem cum asino licet. In pasca si enim simul esse et pasci lex permittit et offerri simul probet et iuracur. Et autem propterea vetat quia hoc aliis immundum lex tacet quare circa illud circa que de

De bello indeorunt.

ara sunt panis et solū arare excipitur equis
 in lege et in commendat et p̄betur et alia et
 necesse arare bonū cū equo vel alio
 si in iūdo in lege p̄betur. hūc nō solū in
 q̄ ara sunt mādāta sed in q̄ p̄bent alij
 legibus ceremonijs cōmunicatē videmus
 nisi ea cōpēcti sensu intellexerimus. Idcirco
 de ista et alijs sensu hoc mōmenda. et is
 intelligēda sunt. Si vero legē debito sensu ac
 cipim⁹ oīa legis mādāta debita observatōe
 observare poterim⁹. quedā ad hēndū et sine
 vilo velamine figuratū dicim⁹ ēē acq̄ēdum
 et quedā vero ad figurā et p̄fundo velamē
 ne ad vmbatā esse intelligere quedā ad ip̄s
 observari iussa sunt quedā sine vilo tempore
 determinatione que enī alterius sacramenti
 p̄nūciatōis erūt et veritatis figurā facerentur
 suo tempore manifestō rei atq̄ veritatis pre
 sentia oportuit ut eorū remaneret p̄nūciatō
 et figura. Tanti licet vbi ip̄s loquidū v
 timur verbum vltimū p̄fissimū dicendo
 ara hūc hūc et p̄fissimū et p̄fissimū et p̄fissimū
 trans in presentē advenimus et quodq̄ ip̄s
 sunt ara hūc hūc significantes vmbatū fuit.
 Hūc vbi p̄fissimū et p̄fissimū et p̄fissimū
 vbi p̄fissimū manifestat sacramētū eius vbi sup
 p̄fissimū et p̄fissimū. figura seu signū que alius
 ara hūc hūc et p̄fissimū et p̄fissimū et p̄fissimū
 seu fidei veritatē insinuant seu cornu edis
 orationē cōmēdat et ea a nobis et ip̄s nō
 ad rēpō sed ip̄s nō observanda sunt earū
 et transgressio nullo mō p̄c multa esse. hūc
 ara hūc

**Comendariusdenu probare qd unicuq
omnes pccata defensionis non sunt manare**

Etiam argumentum iudeorum ad
ad probandum qd dñe sanctus
nos veteris testamenti nō sunt mu-
tate. Arguunt ergo qd xpianon sic. Si sy-
mo dei ad tempus obstruā d' est corp' semine
ne annullare alio tpe al' obstruā d'. Si ap-
p' ipm vicissitudines diuine sanctōes mutāt
quo pacto rectū nō erit qd aia f. pō. cōmō
Inuentū ēne p'm dei verbū nūc et illū. M.
xxiiij. Celi et terra transibunt vōba autem
mea non transibunt. quid interest an d' hoc
animal iudicū videt illud mundū. beata

[illegible]

De bella fideorum.

populus separatus fuit ab omni gente in terra
hebreo antea erat, et uultus fuit ad quendam
intrantes terram promissionis plenam diversis po-
pulis et de finibus fuerit circumdatus in galgalis
et habitavit ibi. 3. 12. 1. 2. 3.

**Comendat indeus p̄bore q̄ si sabbanum
esset lex nova non est a deo.**

q. **Quintus argumentum** indecorū est de
sabbato ex cuius cessatione argu-
unt legem nouam nō ēē a deo sic, Illa lex q̄
cōtrariatur p̄ceptis diuini nō est a deo s; lex
euangelica est h̄mōi ergo nō ē a deo. ma-
nēt est manifesta quia deus nō p̄dē subap̄e
se conuincit. sed minor p̄z de obseruationē
sabbati quā deus p̄cepit in veteri lege. lex
vero euangelica huius obseruatiā tollit et p̄-
bibet. ergo est cōtraria deo: non ergo ē a deo.
Respondet q̄ in tali p̄cepto duo sunt cōside-
rāda. Prīmū ē q̄ p̄p̄teritū deī cessā /
bat populus ab oī opere seruili ut liberi⁹ su-
mimo vacare posset et illud erat morale. per
hoc enī p̄cipiebatur q̄ h̄i aliquo op̄eraret
rebus diuinis iuxta illud. ps. xlv. vacate et
videat grego sum de⁹. et s̄m hoc cōp̄atū ē
inter p̄cepta decalogi moralis et lex que hanc
obseruatiā in se p̄biberet ēē cōtraria ordi-
nationi diuine et nō posset ēē a deo: sed lex
euangelica hanc obseruantiam nō tollit sed
p̄cipit ut p̄z de dicto. **Secundū** ē q̄ illis in noua lege ordinatis. Sed considerā-
dum est in dicto p̄cepto erat sapientia tempore
vel diei. q̄ hoc obseruantiā fieret tali die t̄-
terminata. et illud erat cōmuni. et ideo
s̄m statim p̄cipit ut p̄cipit p̄cepto ratione
būle causant. Iudei enim celebrāt diem sab-
batū ut dicitur. **Exod. xxi. dicēs.** Memō et diei
sabbati sanctifices. Sic dieb⁹ fecit deus or-
lunū et terram et requieuit die septimo ac si
dicat cōpleto opere creatōis statim debuit
ordinari dies cōmuniōis acm̄ ipsius creatio-
nis. homo enī fuit factus sexta die et idō
prīmū diem post sui creatiōnem debet ex-
pandere singulari: ac ob remissā dei actio-

[illegible]

De bello iudeorum

Perit eis ad perueniendum ad mare et non reser-
 perunt super eo. Atque ergo mortuus est et non
 curauerunt super eo. Ostendit ergo eis simili-
 tudine ferri eius in nube. hinc est quod dixit /
 runt ad Moysen quia hic moyses vir qui se /
 cit non ascendere de terra egypti nesciamus quod
 factum est ei. et quod scriptum est. consequenter
 et dixit Moyses. absumptis in aures autem que
 sunt in auribus eius. et accepit de manibus eorum
 et formavit illud in formam et fecit illam vim-
 lum ferreum et deperit. Ista sunt viri non ista
 si eis. *Item de perit. Item de morte. Item de
 ostendit que sic eorum prudentia quis sentit?*
 qui dyabolus voluit habere suspicam in
 temperantiam occisionis et sabbati. qui
 patres non ad faciendum et adorandum venerunt
 et ad adorandum. Item de morte. Item de
 ostendit et falsis promissione ostendit per
 artem. Evidenter ergo apparet quod inuenio et
 studium dyabolus ac voluntas erga homines
 non est nisi mala. quare falso est manifestum
 quod grandis est sollicitudo et quod magna in-
 solita et quod in iudeorum viciis. qui autem
 quoniam et sabbatum et alia que deus non
 abstinuit. et dyabolus reddidit non cessant
 obscurare. Superadditis adhuc videtur adden-
 dum id quod de sabbato scriptum est in deuterio
*Item de perit. Item de morte. Item de
 ostendit* septima domus ius nequa. quesi-
 uit a Rabi acquiba et ait ei quid est inter vos
 et dixit dixit ei rabi acquiba et quid est inter vi-
 rum et viros. dixit ei quid dixit tibi. et quis
 dixit tibi. Atque dixit tibi i quo differet
 sabbatum ab omnibus alijs viis. Dixit saba-
 decedat rex propter gloriam suam. sic quod
 voluit deus istum deus honorare. unde in sa-
 cro me facit istud. Dixit ei fluuius sabana /
 quo arguit hoc qui trahit lapides per totam sep-
 timaniam et in sabbato quiescit. Dixit ei de-
 ge ostendit in rabiis tibi. Admonet bi-
 pit a. Ecce ille qui facit ascendere montem
 arguit. omni namque die est ascendens et non in
 sabbato. Iuxta et reprobavit in patre suo qui a-
 scendit omnibus diebus et in sabbato non as-
 cendit post sabbatum sabbatum. Et cum et ait ei
 patre et quo montem eo fecisti iudei ad
 montem quod ascendisti omnibus diebus
 hebdomade et in sabbato non ascendisti.
 Atque non ascendit qui non ascendit. Item de
 sponit suo apud vos observat cum hic ma-
 lo velle suo dixit ei. et in ista modo labor est vo-

bis ibi. At et omnibus diebus septima in
 dicatur in sabbato autem quiescamus. et /
 uersus est ad rabi acquiba. et dixit ei. Si est se-
 cundum verba tua quod deus sanus et bone /
 dictus per quiescem in sabbato vult bonum
 et non inuit in eo venios non faciat descen-
 dere pluviam non fluctet mare in undis su-
 to. Dixit ei rabi acquiba habet se in istis de-
 co. Item de perit qui transiit per quosque vias.
 Si vis lenius significat deinde contra ip-
 sos committere dico quemadmodum fluuius
 super sicus fuit signum observandi sabbat-
 si quando per totam hebdomadam curbat
 trahendo lapides et quiescebat in sabbato
 ut ipsi fabulantur sic est non cessat arguere
 aut non observandi sabbatum quia nunc
 sub celo sic fluuius qui magis quiescit in sab-
 bato quam in ceteris diebus. Per totam quip-
 pe mundum discunt mercatores qui sicut
 dicunt medicinalia variis pigmentis ex in-
 dia que est in oriente usque ad hispaniam
 et in occidentem et a meridie usque ad septemo-
 nam que est usque ad anglicos et non magis
 et sabbatum et sabbatum. Item de perit qui non
 si verum esset unum sibi narrarent et non
 pronuntiat ubi talis esset fluuius iudeis pro-
 mutibus non parerent. Item magister to-
 barnes validissimus correctus in libro de
 consuetudine legum dicit quod illud de lapidibus flu-
 uium non est verum. nec dicitur hoc per ali-
 quem sapientem nisi per consuetudinem ipsorum
 rabinearum iudeorum ad ipsorum consuetu-
 tionem et gaudium sui cordis quoniam hoc
 non scribitur in aliqua scriptura. nec in
 nec in aliquo libro arabo. de mirabilibus lo-
 corum nec in aliquo alio loco sed in libro sa-
 cramento iudeorum ad ipsorum consuetu-
 tionem explicatur. hoc ille. Ad aliud vero si-
 gnum de montem non ascendente in sab-
 bato dixit potest quod dyabolus veniens alyon
 vel aliquo alio ponit assumere figuram
 patris nisi amedici ei facere ac dicere que da-
 da sunt de iudeorum circa observantiam sabbat-
 dan ostendit. Item de perit qui non
 nam quod qui non observat apud nos spon-
 taneum sabbatum apud montem observat
 cum eo actus ac. ut supra ergo abraham et
 multi alij sancti qui non solum observant sabbat-
 nam patienter per totam septimanam cum
 infidelibus et compulsi requiescere in sab-
 bato hoc autem saltem esse quis dubitat quod

rationem quod dicitur quod magis deus deus
 et magis deus deus deus deus deus deus deus
 quod hoc observantia quam observantia dicitur
 ne non dependet a deo deus deus deus deus
 deus deus deus deus deus deus deus deus deus
 veni messie in quo deus ipse servavit nec ob
 est deus deus deus deus deus deus deus deus
 deus et potius causa quare sit factus membra
 deus deus deus deus deus deus deus deus deus
 et ad hoc non obligantur servare predi
 ca nec etiam sacrificium et observantias
 servationum et pollutionum etiam deus si
 multum posuit quod ad terram purissimam res
 ducantur quod est impossibile propter di
 versitatem locorum tunc secundum longi
 tudinem et latitudinem et terrarum etiam con
 stellationes secundum imaginem etiam sapi
 entiam et esse est magnus defectus legis. Sa
 licet quod omnia que legis erant non observa
 ri debebant in omni loco mundi quod non
 est in lege christi veri messie quia in omni lo
 co et quocumque parte terrarum tenetur con
 stantem legem sancti messie servare observare
 Sanctus bernardus in suo evangelio cur
 no assignat quoddam privilegia deus deus
 nec propter que sabbatum non invenio i
 deus deus deus deus deus deus deus deus deus
 fuit prima omnium dierum Secundum quod
 est vltima dies pacisque vite. Tercium quod
 deus deus deus deus deus deus deus deus deus
 et nulla nos subsequetur. Quoniam quia in
 eo creati deus celum et terram. Ex quo quod
 in eo creati sunt omnes angeli a deo et homi
 ni paradiso gratificati et glorificati sunt et eodem
 modo mali angeli in eodem die peccantes de o
 bus ad inferos captivi sunt. Ex quo quia
 factum orationum in die illa pro peccatis das
 sunt filii israel. Quartum quia in illa
 die deus deus incarnatus est. Nam ut testatur
 magister bysionarum deus quia dixit deus fi
 lii huius viderunt nos omnes ex alio et ab alio
 incarnatus est. In huiusmodi mysterium et
 figuram deus fuit manna in die domini
 eo sicut ait super Exod. angelus. Hoc qui
 deus deus deus deus deus deus deus deus deus
 est. Sex diebus colligens illud deus autem sepe
 et duplum colligens. patet enim diem septi
 morum illum qui sabbatum precedebat quia
 est sabbatum et ex hoc patet quod in die do
 mini datum fuit. Si enim sex diebus con
 tinuo colligimus fuit. Septima autem de

De bello iudeorum

effectum est et per consequens mirum est
 a prima die dominica quodam tempore.
 Tamen quia in die dominica spiritus sanctus
 non infirmis et infirmis caputanti ducens op-
 portunitatem ad doctorum animas de hinc et cri-
 piens tripliciter a morte reserrentur et
 perueniant ad vitam eternam. Unde et
 decimum quia die dominico spiritus para-
 cliticus discipulis datus est. Unde decimum quia
 in die dominica erit resurrectio mortuorum
 et reddet deus unicuique secundum opera sua.
 Unde decimum quia die dominica erit iudici-
 um. Unde et
 nonum nostris iesu xps veni in messie in gloria te
 paterna. Unde ysa. vii. et erit semetipsum
 et sufficiens mensis ex mensis suo et ex suis
 potentia sabbati in sabbato suo. istud est si-
 gnum futurum quod totum erit sabbatum
 a requie. Et nota quod mensis legimus
 beati heredes beatorum pontificum apud eos
 pro perfectione nomen omnium beatorum in
 quibus luna perficit circuitum suum. Cum
 luna quippe completum iudas et non in sole
 mensis ergo hic ut ait beatus Gregorius p-
 perit in quod posuit est et sabbatum pro re-
 quie in quo semetipsum opus fieri non licebat. et
 ergo semetipsum id est apostolorum et san-
 ctorum predicatorum sacrum filios spiritus
 sancti ex mensis sufficiens id est ex suffi-
 cientia perfectionis vite presentis in mensis
 suo. id est in perfectione glorie future. Summo
 beatus Gregorius dicitur et sufficiens sabb-
 bati. id est requie in diebus dominicis et festi-
 uitatibus alijs ad audiendum verbum dei
 necnon et sufficiens requie a vicijs et pecc-
 catis in via presentis erit in sabbato suo. id est
 in sempiterna requie sua in via suam scilicet
 quod totum est sabbatum ut productum est.

Et si quena quare fuit ordinata quies diei
et septimae per iudeos die sabbati et nō alia
dies septimae. Rēspōdet supradictus ma-
gister iohannes in eodem libro titulo m.
viij. q. ad hoc fuit implex ratio. p̄ia ē
nam scōdū astrologos maius commercio
faciunt cum Jove fuit in capite oneris ascen-
dēte aquano qui est domus saturni que cō-
minis necessitate et hoc gēgopulum iudeo-
rum ut fient in captivitate et gyp̄i quādū
peris omis et q. mō dēuenerūt in mari
fons et brachio tyrento. et q. ibi fient mir-
acula ejus notuam. Et ideo fuit in die sabbati

In dies sabbati ordinata in memorationem epis-
 tae de egypto et in memoriam conuictio-
 nis saturni et iouis in domo aquarii vt des-
 criptum est. Et ratio quare magis firmauerit
 sit super saturnum q̄ super iouem est quia
 saturnus est alior. Item quia ascendens est
 iunctiois fuit aquarius que est domus sa-
 turni secunda. Item propter alias propie-
 tates quas iudei ex terra ipsorum habent cū
 saturno secūdu q̄ dicunt astrologi et viden-
 declarabo et ideo ordinatum fuit a iudeis.
 q̄ dies septima quando nihil operari de-
 et esset in die saturni et q̄ esset in tenebris
 et sine audito etiam que ponunt astrologi
 debere obseruari in die saturni vt liberentur
 homines a dāma sua et influentia efficiat.
 Secundo ratio est quia ista die saturni pla-
 nete infectus et damnosus habent singularem
 potestatem quomā prima hora noctis diei
 sabbati est hora maris secundum compen-
 sationem horarum vt iudei computant sed
 quando prima noctis et postea diem et pri-
 ma hora diei sabbati est hora saturni q̄ duo
 planete sunt damnosi secundum astrologos
 et sic in die illa naturali damnosus planete ha-
 bent suam influentia damnosam singularem
 Et sic scripsit Rabi abraham in glosa sua quā
 fecit super dec̄ preceptis super illo speciali
 de memento a iudeis iudicari cū. Et cum illis
 preceptum fuit propter sperā saturni et quod
 debet fieri in iudicando. Et postea dicitur quod
 hoc ipsarū quolibet vnū dies in quo magis
 apparet ipsorum virtus et quomā vnū die
 in tribus modis quiescere iudicatur in signū
 q̄ die iudicandi et quādo mundi vt dictum
 est. Et hoc ordinatum est Moyse in morib
 q̄ ista dies requiescente esset specialiter et
 signanter illa dies saturni que est sabbatum
 in qua sic ille predicti damnosus habent potes-
 tatem et influentia singularem vt ab ipso
 vni damnum et in iudicandis merentur.

Tercia ratio est propter potestatem istius
planetarum. Quam super astris et omnem finem
quia secundum astrologos iudici sunt sub con
sideratione Martis et Saturni et sic per expe
rientiam patet quomodo quando fatum est in
domo casus sui et habet aspectus a malo et
detractoris alijs stellis tunc euidenter apparet
malum opus aliquod in iudicio et hoc sepiissi
me sum expertus et secundum conditiones
suo probatur et de natura sanctorum et c.

Paulinus q. de natura saturni est missus
na et casus et populus captivus et in larum
condonatum ut sunt iudei. Et ideo diebus
sabbaticis et alijs diebus ubi erant pediti
ti plantati in exultationibus suis faciebant
plura sacrificia q. in alijs diebus ut ob ista
non plantarentur damno. Spectantur effere
solui pcut per gl. Rabi abraam evidenter
demonstratur quam fecit generaliter super
legem et probantur est per dicta astrologo-
rum que ego allegavi in declaratione quas
scripsi super gloriam predicti Rabi abraam
obenagra et ista talia etymologica pruvant
da erant in complemento legis in adventu
xpi quoniam ipse venit pro salute annuntiat
et ut talia equantur sui ad maiorem abo-
litionem que ydolatriam sapienter apparetur et
cetera. Et ideo ipse magister dicitur non est res
corporalis sed potius spiritualis et in vni-
uersi observationem in hebdomada in me-
moriam creationis mundi que fuit causa sy-
nalis mutationis legis prout dicitur. Ro-
tionabile etiam in complemento legis ponit
illam diem que est dies requiescentie et illa
annuat superfluum aliam quam dicitur
de venire prout dicitur q. ipse dicitur qui
erit et annuntiet xpi. Item aliam
creaturam hominis die sabbati q. esset die solis
que est dies dominica et ista die dominica
xpi a mortuis resurrexerat demonstraret non
de annuntiatione salutis et propter istam diem
vere dicitur animam aliam venire. Quoniam
propter resurrectionem xpi anime perpetuo
vitam habent et hoc signavit algazel pbilo-
sophus dicens in resplendore solis sanctorum
non indigentur lucisq. peditio bonorum
Pater ergo quare iudei observant diem ut
quiescentia hebdomade in die saturni et legi
dies requiescentie ab omnibus de mundo
sabbaticum dicatur quia sic sabbatum inter-
pretatur ut supra patuit quia tamen non co-
mencione quia iudei sabbatum suum appel-
lant. Ideo non diem saturni sed alium os-
tendit ut videlicet diem dominicam non ab-
stinent omnibus superfluitatibus exclusis i-
memoriam resurrectionis christi in die sap-
tate et fuit resurrectionis talis die fidenter
ut supra dictum est. Item possumus addu-
cere contra iudeos auctoritatem magistri ad
fontem conueri in libro bellorum dei. In quo
disputant contra iudeos secundum opinio-

nes istalmodi. videlicet q. si iudeos ad
est inconvencione dicere omnia festa et ieiun-
ia remissionum et indulgentiarum posse ma-
teri. et ipse vocat ipsa sabbatum sicut ipse
met sabbatum et probant hoc Lem. xxij.
Dee sunt feste domini quas vocabimus san-
ctas et glorificantur dicentes vocabunt. id est
positio q. erant laenter vel ignorant. quo-
niam illa debent festa simpliciter reputare et
sic non debent iudei inconvencione reputare
q. illi qui recipiunt legem sanam messie diei
sabbati in diem dominicam commutari
propter rationes super allegatas et de hoc
xpi in euangelio matthei. xij. respondens mo-
qui dicitur de diebus et signis que erant in
bato errare. dicit filius hominis debet po-
nere signum super sabbatum.

Contendit iudeus probare q. iudeus
christus non est verus messias quia non ve-
nit in diebus et signis que erant in

Item argumentum datur ostendit
deus iudeum christum saluatorem
nostrum non esse verum messiam in lege et p-
prie promissum. Arguunt ergo iudei sic
verus messias debet venire in novissimis di-
ebus sed nondum sunt dies novissimi. Quo-
niam nondum venit messias. maior patet ysa. li.
quod exponitur ad litteram de messia ubi di-
citur erunt in novissimis diebus. minor si-
ne patet. ad illud argumentum dicendum q.
dies messie dicuntur novissimi habendo re-
spectum ad ordinem. habendo respectum ad
etatem. habendo respectum ad faciem scrip-
turam. Primum ad ordinem quia sex mi-
lia dividendo et ordinando pertinet duobus
partibus sicut mensuratur duratio mundi secun-
dum iudeos et duo novissima millenaria da-
quantur dies messie patet per canonem beati
Iudei in istalmodi in libro qui dicitur con-
tra iudeos qui sonat sacerdos magni. in mentis
aut hoc quod sequitur legem studio helie
q. sex milia anni mundus habet durare duo
milia vanitatis et duo milia legis et duo mi-
lia messie et sequitur. Et propter nostra pec-
cata que sunt multa transierunt ex illa que
paraverunt hoc rei. Et cum hoc dicit Iba-
nibus quasi transierunt de duobus milibus

De bello iudeorum

omnis melle quasi septem anni. et post illud
tempus transferunt iam quasi. doc. xliij. An
cum illo numero sex milium annorum vide
tur concordare beatus yfidorus super pen
tateuchum cum super illo possit enoch septimus
ab adam qui placuit deo translatum est dicit
ibi enoch septimus ab adam septimam re
m significat. translatum namq. sex milib. an
nis et renovatione celo ac terra facta q. melleo
sunt sancti in vitam eternam. Tunc
vide certare iudeos ipsi computant. An
a creatione mundi sunt nos a nativitate xpi
et dicunt q. isto anno in quo nos computamus
sunt sex. l. annis. Quodammodo hanc a creatione
mundi omnia milia. cxx. et sic patet q. d. du
obus milibus annis ante nativitate xpi computamus
fuit totu computu mille ducenti viginti anni q.
duobus debuisset venire messias. et cum non sit
numerus annorum vera sex mille ut dicitur
et ipse debet regnare duobus milibus annis
quomodo hoc est possibile cu non restat sex
centis computu suu nisi. doc. lxxx. anni. Item
ipsi assignant ut pedius numero annorum
determinatum tempus messie. l. finis quatuor
de milibus annis a creatione mundi refer
rentur duo mille per messiam. Tunc attende
quod duo milia l. in fine numerus erit ite
mille. et postea in gentem fossissimam ego
O iudei in determinasti tempus messie. et
vide quid dicat deus. ego dominus in repe
tus sex mille subit faciem illud. Super
quo verbo dicit glo. debetis si fuerit boni
ante tempus suum et si non fuerint boni in
tempore suo ergo necesse est q. iudei conce
dunt f. suam gloriam vniu de duobus et
q. ipi faciunt boni vel non boni. Si boni
e. messias venit ante tempus suum. l. an
te q. inciperet numerus quinqu. miliu. Et si
fuerint non boni sunt ipsimet concedunt in
tanto p. habito q. ppter peccata sua milia tri
ficunt. l. anni. qui p. timentur. necesse est q.
tunc concedunt secundum suam gloriam q. i
tempore suo venit. l. finis quatuor milib.
Ani l. p. p. quatuor milienarij. Anon. et sic
habent concordare necessario q. secundu suum
numeru iam sunt mille. c. xviij. anni q. na
tus est messias. Et si dicunt q. nos compu
tamus plus anticipando tempus. Dico q.
licet sumus differentes cum eis in computa
tione annorum a creatione mundi stant ita

men suo numero in veritate licet anticipau
it tempus anticipavit quod promissum. Et
q. ad diem signatam exomni. l. anni. Et
quoniam illud tempus venit in medio anni
vel alio tibi dederit castrum annu est q.
adimplevit promissum. et sic non dubius
in stant numero iudeorum computabimus
enim ingressum quatuor milienarij. et dicem
q. sunt iam mille. quadring. anni q. v. m. mes
sias. Nam tamen computatione nostra a cre
atione mundi. Dicimus q. messias venit i
fra duo v. milia milienaria. cum ergo per
ditem et respectu ad duo p. milia dualit
tes milienorum annorum duo v. milia mil
lenaria in quibus debet regnare messias du
centur dies novissim. Sequitur q. dico i q.
duo venit i. n. nazarenus venit messias
fuit dico novissim de hoc numero sex mil
ia ante nativitate xpi. Quod d. l. et vi. p. b.
no. niq. obsecro primo. Secundo patet hoc
idem habendo respectum ad creatum n. d. du
centis mundi mensuratur septem manibus sic
ut duratio hominis quatuor novissim in
v. milia est decrepitas que p. p. habet
principium sicut aetere etate non habet ter
minum quia multoties plus durat q. aet
et etate et i. n. nazarenus fuit in decrep
tate mundi c. p. non sequens in novissim
diebus habendo respectum ad creatum. Ter
tio patet hoc habendo respectum ad factu
p. p. nam multa tempora et dico p. p.
dicitur i. n. nazarenus erant per duo
milia annorum dicuntur in scriptis. Dico
novissim sicut patet. Genes. xliij. vbi israel
vocato filio ante mortem suam dixit. Ego
gregarium filij israel et annunciam vobis q.
venit in novissim diebus. vbi mul
ta annuat non solum de his que debent i
pleri de aduentu messie sed etiam multa que
completa sunt tempore regni israel et iuda
sicut fuit de primatu iuda et de excellencia
super omnes fratres suos et de regno iuda
da se laudabunt fratres sui etc. Patet igitur
q. non solum dies messie in quibus fuit i. n.
nazarenus dicuntur duo novissim sed
etiam multa tempora ante arce p. duo v.
milia annorum precedentis dicuntur duo nov
issim.

Contendit iudeus probare qd ibi dñs dñs
fuit non est verus messias quia in eius ad-
uentu mons syon non fuit elevatus in ver-
tice montium;

¶ **Septimum argumentum iudeorum**
est tale. In adventu messie mons
syon debet elevari in vertice mon-
tium sed hoc non est factum ergo nondū ve-
nit messias. Quia est ysa. c. vbi supra est
in novissima diebus preparabo mons do-
mini domum. id est mons syon ut quod erat
templū in vertice montium et elevabitur su-
per colles. Quia patet quia in diebus ihu
nazarem nihil tale factum est. Ad illud ar-
gumentum iudeorum de monte syon qui in
diebus messie fuit iudeos debet elevari sup
alios montes. unde dixerunt aliqui iudei qd
tempore messie debet deus portare montem
ebaboe et montē synai et montem cuncti ad
locū vbi est iherosolē et in vertice istorū mō-
num ponere montem syon hoc docuit ipi nō
esse factum tempore ihu nazarem ergo nō
est messias. Respondet fms Rabi salomon
nem qd ista elevatio montis supra montes
non est intelligenda secundum locum sed se-
cundum excellentiam et gloriam illius mō-
tis quia ita debet esse qd magna signa
et miracula fiant qd in a. qd mōtibus quod
impletum est tempore ihu nazarem quia ibi
illuminavit sciam. coram longidum. Ibi
super omnes apostolos iussit spirantibus
fieri. ibi multis alia signa et miracula fecit.
Et in hoc monte ille super alios montes ele-
vatus debet et sic impletum est propheta i re
ne messias ihu xpō.

Contendit iudeus probare qd ibi dñs xpō
non est verus messias quia in eius adventu
ad eum non confluerunt omnes gentes

¶ **Octavum argumentum iudeorum**
est ad verum messiam cum debet
venire debent confluere omnes gē-
tes sed ad iherosolimam non confluxe-
runt omnes gentes ergo non est ipse messias
Quia patet ysa. c. quo supra vbi statim se-

quitur. Et fluent ad eum omnes gentes. ne-
que est clare dicunt iudei qd in nazarem nō
crediderunt omnes gentes nec adhuc cre-
dunt. Ad illud argumentum iudeorum sup
illud fluent ad eum. i. ad fidem eius omnes
gentes. Respondet qd ibi dñs dñs dñs
pro gentibus singulorum non pro singulis
gentibus. ut omne animal sit in archa noe.
ita qd est sensus qd de quolibet gentium ge-
nere venient ad fidem veri messie quod im-
pletum est in iherosolima vero messia nostro per a-
postolos factis per quorum predicationem
de omnibus gentibus conversti sunt ad fidē
christi. quia in omnem terram erunt semina
eorum etc. Et sic in isto modo in iherosolima vero
messia nostro impletum est illud. ps. Deus
iudicium iurum regis. et adorabunt eum
omnes reges omnes gentes foveant ei. qd
impletum fuit in constantino imperatore quā-
do suscepit fidem christi. Vel aliter dicendū
qd aliquando omnes in scriptura sumuntur p
multos ut in Reg. viij. Deus ab'is et cōs
vni israel. Quid est consilium christi p
ad iherosolimam. et certum est qd non erant ibi om-
nes vni israel sed multi. Similiter in euan-
gelio Matthei. ij. Audite herodes rex iur-
batus est et omnis iherosolima cum illo. om-
nes enim. i. omnes iherosolima. Sic in pro-
posito venient ad eum omnes gentes id est
multi ex gentibus.

Contendit iudeus probare qd ibi dñs xpō
non est verus messias quia in eius adventu
non dixerunt gentes venire ascendamus ad
montem domini.

¶ **Nonum argumentum iudeorum**
est cum verus messias venire dñs gen-
tes confluere ad eum debent. Elevari
et ascendamus ad montem domini et ad do-
mum dei iacob. Sed hoc non dicitur in ad-
ventu ihu nazarem ergo non est verus messias
qd. Quia patet ysa. vbi supra. Elevari ascē-
damus ad montem domini et ad domum
dei iacob. Quia patet quia aliam gram
dicunt eam ad domum petri. Alij dicunt
eam ad domum pauli. Alij ad domum
marini etc. Thili vero dicunt ad domū dei
iacob. Ad hoc argumentum dicit Augustinus

De bello iudeorum

In suo quadripartito libro. iij. c. ij. dicens qd
monstrum iste xps est in quem iudei uenerse hinc
tene credunt. tam adorant uenerse familie
gentium. vna et concordia voce dicunt. eam?
ad montem dñi et ad domum dñi dei iacob.
hoc est ad domum dei quē coluit abrahā quē
coluit iacob. quē coluit moyses quem coluit
aaron. Ideo ostenditur vnum deum esse et
eorum qui ante legem fuerunt fideles et co-
rum qui sub lege existunt et eorum qui nunc
existunt credentes in deum. Quod autem ar-
gunt nos super hoc quod dicimus camus
ad domum petri ad domum pauli. ad do-
mum marci etc. Tullius qui sane sapit di-
cum hoc ita intelligit. Tulliam quippe pe-
tro sine paulo domum facimus: Sed in bo-
norum petri atq; i memoriam sancti pauli deo
eam dedicamus. Nec vili pontificum fas est
in consecratione ecclesiarum dicere tibi petro
et tibi paulo hanc domum dedicamus. sed
potius deo dicitur consecrari. et q̄uis dicit
se ecclesie deo consecratur: tamen vna ē do-
mus dei. vna est dei ecclesia oīmp̄fectum
conueniens. Ad hanc domū dei accedit qui
de unitate ecclesie est. In hac domo dei ado-
ratur monumētum et xps sanctissimorū
vnu: hic peccata remittuntur. hic non solum
homicidium prohibetur immo etiam ira et
odium tollitur.

Contentendit iudeis probare qd ibi non
est verus messias quia in eius aduentu gla-
diū non sunt cōuersi in vomeres nec lancee
in falces.

4. Eūdem argumentum iudeorū ē

In aduentu messie gens cōtra gē-
tem non debebat levare gladiū nec exercere
vlra ad p̄cium et debebant cōfiscare gladi-
os suos in vomeres et lanceas suas i falces
Sed cōstat qd post aduentum ihū nazareni
et adhuc modo: non cessauerunt bella p̄ci-
dem ut patet manifeste et maxime in iudeis
quia post mortem eius fuerunt accensa bel-
la in iudea per Tynum et vespasianum: sue-
runt etiam semper lancee et gladij et alia ar-
ma bellica in magna copia. Igñr ibi non
paruit non est verus messias. Quare patet
ysa. c. vbi supra: Ad istud argumentum iu-

deorum de pace que debebat esse tpe messie
de qua p̄pheta: non levabit gens contra gē-
tem. Et ad id qd dicitur in ierem. c. lvi. Et
erudum qd ista pax fuit tempore ihū nazare-
ni verus messie. Nam fuit pax spiritualis inter
vnos spirituales quia inter malos pax esse
non potest. Non est pax impijs dicit dominus
ysa. lvi. In omni signum angelī i his na-
tūitate contraxerunt. Gloria in excelsis deo
Et in terra pax hominibus bone voluntatis
fuit etiam tēporalis pax de qua intelligunt
p̄pheta in romano imp̄cio quia i cesare au-
gusto finita sunt omnia bella civilia que in-
ceperunt in Roma immediate post ceteros
nem combagino. Secundo in iudea pax
maxima que incepit in nativitate ihesu na-
zareni quando mundus tanta pace gaudes-
bat qd cesar Augustus non armis aut bellis
occupatus: voluit facere quot velle quot cui-
tus quot castra essent in mundo. Et ex hoc
erit edictum a cesare Augusto ut deforbere-
tur vniuersus orbis. I. i. ut n. l. i. ut n. l. i. ut
pax per annum. xv. annos vsq; ad destructiō-
nem iherusalem per Tynum et vespasianum
quod patet qd ante iherusalem xpm cesar Augu-
stus regnauerat per. xli. annos. xps autem
per. ij. vbi ut qd p̄pheta et vbi ut qd p̄pheta
fione xpi vsq; ad destructionem iherusalem
fluerunt anni quadraginta et sic sunt in his
ma centum et. xv. anni. ut qd sunt ducenta.
Et nunc probabile est qd propter vniuersam
tempus in dei cōfiscarent gladios i vom-
res etc. sicut sensu habet videtur in ierem. vbi
post bella sequitur pax duratura. Sequitur
in ista auctoritate non leuabit etc. yperbo-
le est ad designandum pacem vniuersalem
sane communiter dicitur de aliquo negotio
quod p̄curabitur vlra modum confectum
Istud negotium nunq̄ terminabitur licet a
liquando terminetur infra annum vel infra
mensem seu etiam in minor secundum con-
ditionem negotij: et sic modus loquēdi pa-
teretur in ierem. c. lvi. ut qd p̄pheta. Et
dicunt iudei qd ista p̄pheta nunq̄ implet
nisi illa pax fuisset perpetua propter illud qd
sequitur nec exercabuntur vlra ad p̄cium
quia signum aduentus messie est pax sine fi-
ne pax ysa. ix. Multiplicabitur eius imp̄-
rium et pax eius non erit finis vbi agitur
exp̄tisse de aduentu messie et in. pa. De ad-
uentu iherusalem etc. d. l. actus in ierem. c. l.

De bello iudeorum.

[illegible]

cum agno. Nos sane per bestias illas que rapina et carne vivunt: impios homines intelligimus et raptores. per reliquas vero per aures manufactos et simplices et de illis psalms dicit qd confusus eos habuit et pacem habere peccaret. Et qd us intelligenda sit illa prophetia. scilicet de hominibus potest per prophetiam reddentem causam istius ad seditionem. Aut enim immediate quia res plecta est terra facientia domum. bestie autem intellectus carnes facient domum non sunt capaces. Sed et in solutionem intelligitur modo: cum in prophetia predicta dixerunt doctores antiqui iudeorum: nullam inter tempus modicum et tempus dei fuisse futurum esse differentiam nisi qd in eius tempore captivitatem omnium exierunt atq; miles nam dei. Perinde alludis in suo Oratio. li. i. g. Est ergo sensus in diebus messie habitabit lupus cum agno. id est superbi cum humilibus. Infideles cum fidelibus. Iudei cum gentilibus. et venenosi gentiles qui voluerunt devorare iudeos eis non moriuntur et cetera. Que omnia impleta sunt tempore ihesu christi tamen quando simul in una fide et civi veri dei habitauerunt venenosi gentiles cum humilibus iudeis. Et ad litteram impleti sunt illud in evangelio dictum quod confusus ibesus sedis potestatem apostolis et discipulis virtutem calcandi super serpentes Luc. x. et cetera. Et secum. xxvii. dicitur qd paulus percussus a viperis in multis locis est letus propter quod barbari admirantur et dicunt ipsum esse deum. Sed quid est quod dicitur in predicta autoritate et puer parvulus imitatur eos. Dico qd puer parvulus ironiam et versum nuntiat cum agno i domo dei pastos. i. pastores nobis et ignobilis potens et impotens. Forti et debili imperat puer ille dicitur non in terris sed in celis parvulus.

**Contendit iudeus probare qd ihs non e
messias qz iudei no sunt liberati a capite
turris nec ad patriam rediit.**

d. Hoc comm. argumentum in do-
rum. Accipitur ex item Deuero.
pp. ubi dicitur cu ergo uenerit sup
et firmos in illi bñdictio fuit maledictio oul

propositi in conspectu tuo et ductus penitendi
me cecidisti mihi in universis gentibus in quas
dispixisti de domum deus tuus et reversus fue
rit ad tunc et obediens cum imperio redi
et de domum deus tuus de captivitate sua
et miseretur tui. et rursum congregabit te de
universis populis in quos te ante disperserat
et si ad cardines celestis fueris dispositus inde
te irabet domum deus tuus et introducet te in
terram quam possederunt patres tui et maiori
numere te esse faciet q̃ fuerunt patres tui.
¶ Aliud dicunt iudei non esse factum in tempo
re istius morarent. qe nec liberati a captivitate
sunt nec reduci ad patriam quam possederunt pa
tres sui. et nomen istud debet fieri t̃p̃e messie
ergo non est ipse messias promissus. Ad id
lud argumentum est triplex responsio. Prima
est q̃ hoc oia non debet ipse t̃p̃ore messie
absolui. sed cum conditione posita in eode
m. sed si fueris ductus penitendū cordis is
mo omnes peccata peccatorum sunt parca co
rum et mala mala addunt. et ipsi concedit
q̃ ipsi sunt in p̃ña captivitatis propter pec
cata que non emendaverunt et de quibus non pe
nitent gratis igitur sunt in ea. Excēda respō
sio est q̃ illa p̃phetia moysi impleta est in re
ductione captivitatis babiloye quia quā
do illa p̃phetia fuit data per moysen solum
fuerat populus in servitute egyptiaca. Et id
dicit lexus rursus. i. n̄rā et simile habetur
ysa. n. Adidit domum secūdo monū suaz
ad possidendū residuū populi sui q̃ possi
dunt ab assyris et non habetur i tota sacra sen
tentia q̃ dicitur de his q̃ dixerunt et dixerunt q̃
punitatem iudeorum. sed solum secūdo. et
secūda captivos fuit babiloyas. 3ro igitur
impletum est in reductione captivitatis
babiloyas. Sed contra hoc sonat argu
mentū inde per illud Esay. xliij. c. vbi dicit
q̃ congregabit eos domum de nationib⁹ et
non relinquet quēq̃ ex illis sed in ista reduc
tione babiloye multi remanserunt et n̄ om
nes reversi sunt igitur p̃phetia non ē imple
ta Excēda q̃ immo p̃phetia est impleta q̃a
omnibus nullo tempore. Eyrus dedit licen
tiam r̃is munera multa et vasa templi que
tulit nabuchodonosor de iherusalē et mul
tas derelictas est ibi q̃ voluerit reverti. Illi
autem qui ibi remanserunt fuerunt ingratū de

[illegible]

De bello iudeorum.

gregatione corporali iudeorum que tunc facta. Secundo vero intelligitur congregatio in predicta auertere spiritualiter quod impletum fuit per ipsum christum verum messiam sub quo totus israel. scilicet fideles christi qui veri israel dicuntur non carnale sed spirituale est congregatio seu unio in fide christi secundum quam omnes fideles unum sunt seu congregantur. nec consistat secundum istos quod dicitur nunc congregati sumus quia non ubi dicitur scriptum est in quo hoc propheta fuit dictum a tempore aduentus christi sicut prius tempus ut est manifestum. Item quia per speciem divine eternitatis respectu omnia reperiuntur ut nunc. Ex quibus patet quod secundum verum et predictarum expositionem prophetia predicta iam est impleta. Et si dicatur iudeus non invenitur in sacra scriptura congregatio spiritualis sed utcumque dicitur congregatio intelligitur corporalis quare sequitur quod predicta expositione nullum habet in sacra scriptura fundamentum. Respondetur quod non est mirum si iudeus non invenitur quia ecclesia est. nunquid invenitur in scriptura. Locutus est congreganti inquit tatem sibi. Consistat enim quod congregatio inquitiam in corde sic per multorum cognitionem iniquorum aggregationem que non est congregatio corporum sed conceptus cordis. Legitur enim. Ezech. xxxv. quod propheta iussu domini accepit duo ligna quorum super unum scripsit iudam inde et super altero. Et super alterum scripsit et socii eius. que quidem ligna de dei mandato vni ad alterum adiunxit per quam adiunctionem videtur legatur figuratur a deo vni israel. hoc adiunctum sic quod non dividerentur in duas gentes seu duo regna. Ex quo patet quod per conuersionem corporalem figuratur conuersionem spiritualem in scriptura et per consequens conuersionem spiritualem est figuratur per lignum et per figuram. Exponitur auctoritatem ezechiel. de congregatione spirituali qualis est facta per christum est multum rationalis et auctore sacre scripture consona. Nec est verum instantia in super dicta auctoritate dicens. xpx. vbi agitur de captivitate iudeorum babilonia ut ipsi assumpserunt. scilicet quod sunt congreganda iudeis per hoc terram quam possederunt presertim ex eo quod dicitur in scriptura. si ad eadem erit factus dispersus inde et congregabo eos in unum locum vnde et inde assumuntur et

introducent in terram quam possederunt patres sui et obnoxiosam eam. Ratio autem quare instantia predicta nullum est roborem. quia sicut congregatio est dictio equiuoca ut dictum est sic etiam terra. Item enim rabbi moyse in libro. xxxv. quod dicitur. xxxv. et intelligere vult oportet quod significationes dictarum equiuocarum discernat nunc. nunc ut patet ex sacra scriptura ista significatio terra corporea et sensibilibus in qua homines conuenerunt habitare. quandoque vero pro spirituali in qua sancti habitant de qua dicitur in psalmo. Credo videre bonos domini in terra viventium. Unde si predicta auctoritas intelligitur de babilonia captivitate ut iudei exponunt nunc congregatio de qua loquitur intelligenda est spiritualis. Similiter et terra connectenda in illa auctoritate intelligenda est non terra in qua habitauerunt patres corporaliter per centum annos et postea mortui sunt. Sed terra viventium in qua quicumque reuerfus fuerit ad deum per veram penitentiam que fidem et charitatem presupponit introductus et eternaliter manet. Sed nec ne non iudeus si terra aliquando intelligatur in scriptura pro eterna mansionem hoc est eius additionem huius eterni viventium et huiusmodi. Sed terra simpliciter sumpta non accipitur in scriptura nisi pro hac terra sensibilibus. Respondetur videtur quod ecclesia facta ne mirum si non videtur scripturam sanctam in qua sine aliqua additione terra aliquando accipitur pro terra spirituali habitare per heredes. Item dicitur in psalmo. Psal. lxxv. heredes terram et habitabunt in seculum seculi super eam. Consistat autem quod nulla est terra sensibilibus in qua nisi in seculum seculi habitant cum omnes iusti in hac vita existant sunt mortales. Et sic patet quod terra de qua loquitur psalmus non est illa terra sensibilibus in qua habitauerunt mortales homines temporaliter sed illa terra celestis in qua iusti habitabunt in seculum seculi scilicet eternali ter. Et ista est proprie terra viventium et sic patet quod vocat psalmus simpliciter sine additione illam terram celestem quam sancti in babilonia quam quidem significationem habet et in libro. xxxv. Unde et per illud. Isa. lx. cap. Populus autem tuus omnes iusti imperpetuum heredes habent terram. Dicitur in libro can-

bedrā celestis. omnia israelita habet forem
in sculo futuro. scriptum est enī populus
no omnes iusta ipeperitū bereditabit terrā
hec illi. quā auctoritatē tenet oēs postero
modem iudeos sine contradictione. Ex quo
patet qd terra in verbis ysa. simpliciter dicta. s.
numbrat bereditabit terram accipiet pro
terra illa celesti et eodē modo intelligendū
est in auctoritate beatri. xxx. per iudeos alie
gata. Patet ergo falsam esse opinionē iudeos
qz qd sunt congregandi corporaliter ab hac
capitulatione in qua sunt vnde dicitur sine et re
ducenti ad terrā illā sensibilem quā possed
runt patres eorum et qd predicta prophetia
impleta ē p xpm in congregatione spūali et ter
ra promissionis.

Contendit iudeus probare qd ibi non ē
verus messias quis non congregavit iudeos
in iherusalem.

¶ Et vnde dicitur argumentū iudeos ē
habet terra possit intelligi celestis ut i
precedenti solutione dictum est non tamen vi
detur quō possit intelligi qd congregatio iu
deos non sit ficta s. capitulatione qua sunt
ad civitatem iherusalem reuocandi quz d. hoc
expresse sit auctoritas beatri. xij. c. In tempo
re illo vocabunt iherusalem solū domum et con
gregabuntur ad eā omnes gentes in nomine
domini in iherusalem: cū ergo hec congrega
tio non sit facta expectatur ergo ficta p. mes
siam futurū. Respondet predictus magister
Paulus libris eodem et al. xij. c. qd hec quod
iherusalem est equiuoca sicut iste terminus ter
ra saltem a consilio. vnde sup illud. ps. cxi.
Iherusalem que edificatur ut ciuitas cuius p
ncipatus eius in idipsum doctores iudeos
tradū qd iherusalem inferos dirigat ad iheru
salem superiorem. Decille. Ex quo patet ma
iestic qd intelligat illud quod dicitur i. r.
Iherusalem que edificatur ut ciuitas pro infer
no iherusalem et illud quod sonatur ut ciui
tas cuius participatio eius in idipsum. pro
iherusalem superiorem que quidē expositio est
sana congrua quia illa inferos iherusalem ad
d. s. superiorem ordinatur seu diriguntur. patet
sequitur ex auctoritate doctorū beatorum qd iheru
salem quandoq. accipitur in sacra scriptura

pro illa celesti. et sic debet intelligi in predict
ta auctoritate. Dicitur allegata i qua dicit qd
congregabuntur ad iherusalem omnes gentes
in nomine domini. Sciendū etiam qd secū
dum doctores iudeorum non solū beatus
do celestis vocatur iherusalem in scriptura. s.
etiam mons dei et locus sanctus dei. et san
ctuarium et atria domini et tēplū domini et
huiusmodi. et ideo cum dicitur quis ascendet
in montē domini aut quis stabit in loco san
cto eius. Et alibi concepit anima mea in
atria domini et multa similia intelligi debet
secundum doctores iudeorum de atria be
trudine. Inter quos principalis est Rabi
moyses egyptius qui de hoc tractat in suo
tractatu. in tē. de penitentiis. capi. viij. De
quo in periculis. viij. loquens de penitentiis aery
no. dicit hoc est pēnitentiū quo nullū superius
et hoc ē bonū post quod nullū aliud bonū
et hoc desiderauerunt omnes prophete. quod
bonum multo cū vocauerūt nomen dei.
ut mons dei et locus sanctus eius. et locus
sanctuarij et via sancta. atria domini et por
ta domini. hec ille.

Contendit iudeus probare qd ibi non ē
verus messias quis in eius adiutorio nō edi
ficauit templum domino.

¶ Et vnde dicitur argumentū iudeos
rū accipitur ex illo quod habet pas
chare vi. Et ex vi oritur nomen
eius: sequit. et ipse edificabit atria. dno. et ē
habebit exedechia vltimo qd ibi dicit et tēplū
dei et edificabit atria. et tēplū dei et tēplū
dei que ibi ponuntur: spaciū et tēplū dei
multa locum. Ista inquit non sunt impleta
qz ibi nazaren. imo tēplū et iherusalem p
ter eius montē fuerunt destructa ut dicit rabi
moyses de egypto in libro sophrym libro de
iudicibus nullo de regibus et bellis eorum
ca. xi. Dicit enī ibidē ibi nazaren? imago
eius est se ē messias et fuit interfect? p iudiciū
et infra volēs cōcludere eū nō ē messias. Ar
sic nam omnes pphetie locum sunt qd messias
nō est redēptor israel et congregator eorum
et iste dicit occasione ad pēdē israel gladio
et dispergēdū reliquias eorum et ad supponē
dō eos ergo nō est ipse messias. Ad istud

De bello iudeorum.

[illegible]

in eodē dicens, Adhuc vnum modicum est et ego cōmovero celum et terram mare et adridam et movebo omnes gentes et veniet fūderatio dñcis omnibus et implebo deum nomē istius gloriā dicit dominus eternū. *Secundum prophetas et alios dicit dominus* *etiam ad* missime plus q̄ prius dicit dominus *etiam* / nomē hec domus nouissima fuit domus secunda que facta fuit per eliam in quam venie saluator noster quādo fuit oblitus et sepe in eadem predicando et miracula faciendo. et quia ipse in eam venit dicit propheta q̄ debet in esse sua gloria maior quam illi prius quam hęc salomon hęc fuit nobilis prima facta per Salomonem. quia non fuit ita regibus maior Salomone. Et ostende q̄ dicitur in regū. domus istius nouissime demonstratur signando nouissimam deum et non dicit nouissime absolute. sicut cognoscitur deus q̄ debeat fieri altera domus ut predictum est. quia si talis debuisset fieri dixisset propheta domus nouissime. Sed quia illa erat domus in quam debebat ire iure sicut venie facio. messias dicit bonus modi. ut de facto daretur intelligi q̄ in ista debebat venire et non in altera. Tunc autem probatur q̄ illa maiorem fuit quia venit in ea saluator. legimus in primo libro Esdrę capitulo tercio. q̄ quando finem ē opus domus secunde plurimū etiam de sacrificiis et vinctis et primitiis primis et feniore qui remanserant in illis septuaginta annis qui transierunt de prima domo ad secundam lacrimabantur quia nihil videbant domus secunda incomparatione ad primam. Sed tūcens qui non videbant primam gaudebant in aspectu secunde.

In quo ergo erat maiorem gloriā bonis secunde domus nouissime nisi quia in eam venit saluator mundi. Sapientes iudei nimē declarant q̄ maiorem domus secunde fuit quia duravit per decem annos plus q̄ prima. quia prima duravit per quatuordecim et decem annos. et secunda per. cccc. et viginti annos videt quales est gloria quā duravit decē annis plus in illis decē vltimis an destructionē illa non habebat gloriā nec pūit q̄ per sex annos ante q̄ destrueret deum secunda. Tyris et vāpēsan mādane nē q̄ nō facerent sacrificia post aduerum

etiam fabricatoris nostri qui fuit pater tempore
paucae destructionis secunde notius scien-
dum quod ipse dixit. Luc. 13. quod non remane-
ret in lapide super lapidem quousque fuit
domus ista. et pater et filius et spiritus sanctus
ipsa duravit decem annis plus quam ipsi mo-
uerent caput et sub domum. Sunt autem sapientes
iudeorum qui declarauerunt quod maiorem
illa fuit quam fuerat melius operata. Et prima
fuit in prima et secunda et tertia domus.

Sed bene debemus intelligere quod non simi-
lis herodes ad illud ad quod auctori solo
mon ut faceret maiorem et meliorem domum
et tunc dicitur in libro qui vocatur ieremias
dicit quod quicquid qui fuerunt in prima domo
non fuerunt in secunda. Et tunc dicitur in libro
mendi. secundum sembamnefosos quod ponebat
sacerdotes super eos summa. quia mandauit
lex in Exodo quod cum alijs panis sacerdos
libus faceret unum aut panem qui in bey
braco vocatur aspher qui esset quidam et
tunc dicitur in libro qui vocatur ieremias
in longum et alienus palmi in latum iter
duplicaturum bimus panem ponebat sacer-
dos sembamnefosos scriptum in hoc panis
mandauit lex quod poneretur duodecim lapi-
des prepositi in quantum linteis de tribus in
terris ita quod non essent digne quod quilibet lites
et mandauit quod in tribus domibus
cum inebuit in illis lapidibus unum nomen
in quolibet lapide. et cum sacerdos ponebat
super se hunc panem volens scire si uent ad
faciendum guerram vel si haberent uisionem
et si uent quem in his haberet uisionem per
uisionem illius sembamnefosos statim res-
pondebat lapis et splendebat nomen illius in
bus per quoniam debebat habere uisionem et
si non respondebat ne ad guerram splendebat
quidam linteis que dicebant non. et si opor-
tebat ne relucebant linteis que dicebant sic.
et istud non fuit in domo secunda. Tertium
quod non descendebat ignis de celo ad combu-
rendum sacrificium sicut in prima. Quartum
quod gloria dei que apparerat in prima domo
in sanctificationem inter cherubim non uide-
batur in domo secunda. Quintum quod in pri-
ma uidebatur spiritus sanctus ad loquendum
cum prophetis et in secunda non. quia uisus
fuit prophetis. s. aggeus zacharias et mo-
luchus qui fuerunt in domo secunda erant
senes et remanserunt a tempore domus prie-

et in malitiam efflauerunt propter quod ipse
fuit uisus. nunc ad propositum redeamus
et quis in domo secunda deservit ista quod
in quo erat maior gloria quam prima nisi
quia debebat in ea uenire melius filius dei
et tunc dicitur in libro qui vocatur ieremias
predicta. Patet ergo manifeste et hac pro-
phetia nullam aliam domum fuisse templum ma-
teriale sciendum cum domus illa secunda et
eternissima in qua uenit Christus qui est uera
gloria. Sed arguit uictorius iudeus si in
domo quod huius panis et tunc dicitur in domo
secunda quando moxum est etiam et terra et
mare et arida quia non uidentur ista facta es-
se in aduentu iesu nazarem ergo nonne est
dare terram domum quando ista implebun-
tur. Respondet quod immo omnia ista fuerunt
impleta in aduentu iesu nazarem uenit in eis
fuit. Dicit enim adhuc unum modicum. id est
tempus habet respectu peccatorum domus
omnis mundi et ego monacho eodem. istud fa-
cit implem quando stella noua in manu
et Christi apparuit. Quia. i. et terram et mare
quod fuit implem per uictoriam romano-
rum in omni terra et in insulis maris. Et mo-
uebo omnes gentes hoc fuit implem in
munere dei nonne propter quod christi
edictum a cesare augusto ut deservirent
uerbis oibus redactus sub dominio romano-
rum propter quod et tunc dicitur in libro
eodem fuit et tunc Christus fuit natus. Luc. 1. Christus
eodem pro aduentu multitudine maris ad eum
et tunc dicitur in libro qui vocatur ieremias
in domo. commota uisus sunt aethi et tunc et maris
habuerunt multitudine. et undique terrarum
et iherosolyma babuuerunt uarias oblationes
varias ad laudem ipsius dei et amicum
Iudaeorum in quo querebatur si darentur
trium templum materiale quid contineret
duas iudeas quod contineret amicum. tabulam
uigam et manna. Sed contra hoc est. Dicitur
in capitulo. iij. non dicent uires arborum testas
mentem neque ascendit super eos neque recordas
buntur illius nec visitabitur. nec fiet uisus. si
in tempore isto uocabatur iherosolyma solus
domus et congregabitur ad eum omnes gentes. ubi
est gloria domus iudeorum quod per regem iherosolym
fuit solus domus. uida israel factum in terra om-
ni uocabula signum fuit gloriam patris. Sed ut
aut si daretur terram repleri ad quod sciret daretur
iudei quod sciret per sacrificia faciendo fuit

De bello iudeorum.

[illegible][illegible]

primus in obnoxiis imperatoris et summo pō
nissimus. Iulianus apostata odio fidei xpī
one pcepit iudeis ut templū suū redifica-
rent. qui et omnia multa patus cōgrega-
re opus facere inciperant. sed qd cū magno
labore et per multas rps fecerant subito cor-
rux terremoto. bec ibi. Jste iulianus suscipit
xij. persecutionem xpianorū. Jste tempe-
stanti pape panni. Dumerus petrus sary
racenoris veniens iherusalē ubi oī fuit actu
plū iudeorū quod per eynū destructū fuerat
diligenter iheri in quā loco vero reposito et
diligenter mūdato opū templū edificare
et structura non stabat immo repente curue-
bat. satisfatū quoq; ait hoc accideret per quod-
dam iudeos reperi qd nisi erit dñs. que erat
in mūd oliven de medio tolleretur edificare
non possit qd factū fuit subleas enim cruce
domini structura acmū et humerus supra se
palatū domini vñs ecclesiam rotundā edi-
ficant pro eo qd machinatus domini no-
strum ibiūm xpī rāq; dei summiū. pphetas
non autē tanq; dei adorari mandavit. Dñs
enim iherusalē ibiūm xpī verum fuit
se pphetā natū de virgine conceptū de spi-
ritu sancto sed non deī. et si queratur ait cru-
ce domini exstente in monte oliven structu-
ra illa non stabat. Ratio est potuit qd non
penebatur deus ibi templum fieri bñs pphē-
tic pecciosa domini cruce ibi exstente i quo
templo dum humerus sacrificaret a quodā
perfa interfecit est bec in collectura bysio /
nam.

Contendit iudeus probare qd ibiū nō ē
verus messias. quia in eius educio nō ē
salvata iuda

q Quintodecimum argumentū in
deorum contra xpī acapitur per
illud Dicit enim Exodius veniunt iheroso-
limum et suscitabo dauid germen iustu nās-
cens iherosolima habet. i. messiam iustum. se-
quitur In pñibus illis saluabitur iuda et is-
rael habitabit confidenter eis. Sed nūq; tot
miseria acciderūt iudeis sicut post mortem
ibesiū nazareni sicut patet in destructione ci-
uitatis et templi ergo non est ipse messias
Ad illud argumentum respondetur qd illa

pphetia est impleta. Item ad illos qui fue-
runt veri filij israel et iuda qui saluati sūt spi-
ritualiter non solum qdum ad animas sed et
corporaliter qd ut bñs in ecclesiastica bysio-
ria imminens destructione ciuitatis per rps
annū et vespasianū admoniti sunt fideles q
erant in iudea per angelum ut transfirent i re-
gnum regis agrippe qui erat confederatus
romano in pace. Infideles autem qui ibi
erant non credentes in xpī suam auertram
de suo peccato meruerūt. Vñs concordat re-
sponsio venerabilis magistri Petri alfonsi i
suo dyalogo titulo. ix. ubi dicit qd pmissio
eius dūtaxat est facta qui credunt. erant de
israel atq; iuda vnde et iherosolima nō ē cō-
pleta quemadmodum populo israel de egi-
pto educio quidam quia peccauerunt et a p-
ceptis domini recesserunt. terram pmissio-
nis non intrauerunt. etiam promissū domini
moysi dicit. Descendi et liberarem populu
mē de manu egyptiorū et educerem de ter-
ra illa in terram bonam et spaciōsam. sed
omnes in deserto mortui sunt. bec ille. Im-
pleta est ergo pphetia non in infidelib; q
non sunt proprie filij israel et iuda sed in fide-
libus fuit etiam impleta in homo secūda.
quia de eis loquitur p pphēta. vel potest dici
qd illa saluatio et confidentia est de gloria ce-
lesti. quia ibi habitant confidenter. et sunt q
fecer saluati.

Contendit iudeus probare qd ibiū non
est verus messias quia non habuit filios ne
q semen.

f Quindecimum argumentum fa-
cit iudei ex illo Eia. xij. Iherosolē
mē longeuū quod intelligitur de messia. et in
sa. Ponam in seculum seculi semen tuū.
Tunc autem non legitur ibiūm nazarenū ha-
buisse filios nec semen ergo ipse non est mes-
sias. Ad istud argumentum respondetur qd
ibesiū nazarenus habuit filios et semen nō
corporale sed spirituale. et hoc sufficit ad ve-
rificandū illā pphetiam quia verus mes-
sias ibiū descendit de semine spūali nō cor-
porali. quod patet quia prima pmissio fa-
cta de messia sunt facta Abrahā. Dñs rō in
semine tuo inquit sibi domum bñdixit

De bello iudeorum

omnes gentes et subdit quod sibi regis des-
cendit de Isaac per Abraham et Isaac et
pauca constat quod Isaac conceptus est scam-
dam spiritum non fin carnis fuit Isaac ut
docet ap'ls ad Gal. iij. Et foris in uero et
in uero magis ipse qui non et uirile semine
sed mystico spiramine. quod ergo uero messis
et ibi fuit uero tota uero fin spiritus de uir-
gine sine uero fuit sibi quod beatus filius spiritus
sancti et gloria hebraica super illis in Isaac uo-
cabatur etiam semine. Dicit hic notandum duo res
enim uero legi aliud ipse et messis in seculo
legis fuerit semine et filii carnalis. in seculo
gracie uero sic Isaac fin spiritus sancti et a be-
atissimo filio loquitur dicitur. ps. xli. et cum ad
litteram etiam fin prophetia in deorum expo-
nunt de rege messis in quo dicitur sic. ipse po-
nitur ut cum in alio fuit. et uero cum ipse
non debet hereditare regno a patre. et ali-
sic nec debet ut regno et pale dicitur. et in
carnali quod ostendit beatitudinem et non dicitur et
in seculo uero etiam dicitur et est et aliud in
et ipse et quod papa qui est uero etiam ipse non
est beatus regni sui portio nec uero heredi-
tate filio suo. quia ipsum habere non potest.

**Contendit iudeus probare qd istis non ē
verus messias, qz hoc nunc nō est factu vt sol
nec sol vt scriptu erat.**

[illegible]

re propheta loquatur in sequentibus. Nihil enim subiungit. Non erit tibi amplius sol ad lucendum per te. Non erit tibi splendor lucis diuini. Sed erit tibi dominus in lucem semper. Sensum et deus tuus in gloriam tuam et non occidet ultra sol tuus et luna tua non minuetur. quia dominus erit in lucem sempiternam. Tunc si de sole vel luna pperne dixeris hoc quod dixi. quod in lucem erit tibi amplius sol ad lucendum per te. Nec splendor lucis illuminabit te. Illi quod super dixerat contrarium esse. erit sensus. et hoc lapsum. Quia tunc scilicet et hoc sensus est. Certe. Pater ergo quod de splendore et gloria fidei propheta sancte adedificat hoc loquens. quod ex consequentibus designatur. cum subiungit. sed erit tibi dominus in lucem sempiternam. et dominus deus tuus in gloriam tuam. ac si diceret nequaquam vltimus luce credulitas tua vestire habuit qui est similis fons istius in aethere vel hinc indigebat fulgorebus. Gloria quippe lucis fuit vos eternaliter illuminabit dominus. sed et quod sequitur non occidet ultra sol tuus et luna tua non minuetur. si hoc inquit non est intelligendum. scilicet. ut solus splendor et lucis foret communis non erit illi dies vel hoc mensis vel annus. que omnia solus et luna praeferunt variacionibus. ergo non est immeto de luce et gloria fidei nostre que nec minuetur nec occidet. spiritus luteri stantim intelligimus. beatus. Nonne per prophetam. Quia dominus est qui alacritate hinc illuc de lyra dicendum est quod loquatur prophetam. quod ad lucem quod ad lucem. et tunc illi non habuit quodammodo corpe creatus. et tunc saluabitur vultus populi et posuerit plagam. quia destruitur mortuus per pacem. per mortuum parentum induit. quia omnes homines resurgunt ad vitam immortalem. vnde quod oppositio dicitur necessaria ut perfectio glorie deificationem ostendat. scilicet. in presenti quo ad presentem et in futuro. tunc. quod ad lucem

**Conceditur idcirco probare qd ibi non
est verus q messias quem in eum advenit non
est sublatum secundum ab israel.**

¶ **Coniunctionum argumentum** hoc
dicunt est messias non est ventu-
rus quousque scriptum israel sic ob-
lati sed nondum est ablatum scriptum israel
ergo nondum venit messias. minor pars. Beu-
rige. non aufertur scriptum de iuda nuda etc.
minor probatur qd adhuc mact possitas seu
dominus iudicandi ausus et determinandi
apud apes transmigrationum q sunt in bap-
tylona que loci regio tenet super totu po-
pulu israeliticu ut habet a robinoysc egypti
prie libeo de iudiciis in determinationib
sue de canbedra. iij. c. vbi sic dicit. Capite
transmigrationis que sunt in babilonia lo-
cum tenent et pnt dñm in iherosale et vbiq
tenent et iudicare super eos sine velut sine
molue hanc scriptu est. Non aufertur scriptu
de iuda per istud enim scriptu non aufertur
capite transmigrationis q sunt in babilonia
beuile. Rñdetur q minor huius argumēti
est q scriptu israel nuda a iherosale non aufertur
est manifeste falsa sine evidētia facti sed ē et
om notorie ficta seu mendosa et per cōsequē
contra prophetiam venturē. ut notat magis-
ter paulus in sue dialogo di. iij. c. ij. Pri-
mum patet ex hoc. nam babilonia i qua as-
serunt iudei esse captes transmigrationis ba-
bantium tales possitates et domina sup-
er totu populu iudeorum iniquitatu est q iā
a magis temporib circa ē destructa et iha-
bitabiles redicta. et hoc fuit pphetia de ca-
esa. xij. c. vbi sic habetur. Et erit babilon
illa. aut ita gloriofa in regno mēto in suis
perbis abalcorum sicut subuenit domus
sodomā et gomorrā. nō habitabitur vsq in
finē et nō fundabitur vsq in generatione et
perpetuam. et vbi q in ista destructa
luer destructa nullus commoratur. et multo
minus est credibile q sunt ibi talia captes.
Est etiam notorium inter iudeos q a ma-
gis temporibus veniens nūq in pibus
babilonia nūq ad quē iudiciu. nec dñm
nūq. nec solum minor aliquis de illo
prie ad istas pces europe venit. Unde no-
torium ē sine evidētia facti q si sunt ibi iu-
dei iherosale super totu israel sicut asserunt iu-
dei. Sequidū aut. s. q minor illa sit ficta seu
mendosa pz ex bochi ā fin pceditū robino-
ysc et cōter fin oēs doctores iudeoru extra
tem pmissionis nō pōt nec l3. nec aliquādo
hanc illam iherosale. nec ad istas pces europe

ha. de quib? s. est mutatio mēti humani
aut occisio. Constat autem q q nō bz iuris-
dictionem in iudib? nō pōt iudicare nec as-
serere punire blasphemū vlydolatā. bonū
adām. adulterū. nec aliū quēcūq inuenerit
talia crimina que grauissima sunt fin legem
moyscā. Et sic exceptis illis et similibus
causis sunt leuati. Et quo sequitur q illa ca-
pita transmigrationis que iudei dicunt esse
in babilonia non possunt iudicare de graui-
bus seu capitalibus criminib? cuius sint extra
territ pmissionis sed illi de leuati? et quia
quoniam respectu non possunt ibi habere sit
prie nec possit hanc regulē pte dñm iudei. nec
pōt dñm q tenent scriptum seu locum regis
sed tales dicunt sicut iudices inferiores dñs
baptis mēti. s. pte dñm iudei. Ergo i q
robinoysc et alij robini qui asserunt q in
babilonia sunt captes transmigrationis ba-
bentia possitatem regum super totu popu-
lu iudeoru manifeste mentitur cum illi
asserunt quod ē contra mēti suā. oēs enim
concedunt tenent q extra tem pmissionis
talia iudicare pnt. Ergo pte dñm iudei. Et ita
am fecit dñm pte minor contra prophetiam
venturē. legaturam. Osee. iij. c. sic. Dico mē-
tis sedebat filij israel sine rege et sine pna-
pe et sine sacrificio et sine aliam. que quidem
auctoritas tam fin oppositior iudeoru q
nostron intelligitur de statu iudeorum et ca-
pitiuā babilonia. Et sic patet q asserere iu-
deos habere in babilonia vel alibi repore
huius captiuitatis pnapē vel regē seu ali-
quod huiusmodi est cōtra ipsam evidētia
rei ficticiam et mendosam ac contra prophe-
tiam venturam.

¶ **Concedi** nescit probare q iherosale nō
est ventus messias quia non venit in tempore
re quo fuit scriptum ab israel sublatum.

¶ **Coniunctionum argumentum** in
hoc est q iherosale nō fuit in tempore
quo fuit ablatum scriptum israel sed
non venit in illo tempore ergo non est ipse
messias. minor pars ex auctoritate allegata
prie. minor probatur q si scriptum iudei fuit abla-
tum ibi non fuit iherosale per magis tempore

De bello iudeorum

ante de tribu iuda sed de tribu leui. Et de
sacerdotes et totum populum gubernabant il
le in templo secundo quod fuit per iherosolymos
omnes et vltra ante aduentum ihu nazareni
ut per in byssonia iosephi et alio. Cum igit
dicit nazarenus natus fuisse tempore herodis re
gis qui machabaeus successit in regno iudeo
rum constat quod non venit in tempore promissa
eo per patrem suum. non longe autem tempus hero
dis in quo tempore ipse natus est in civitate abla
nam scriptum de iuda ut dicitur est manserat in
iherosolymis qui erat iherosolymus. Tunc
datur duplex responsio. Prima est quod si ma
chabaeus successit in regno iudeo ante aduentum
de tribu leui, tamen sui lucam matrem
erant de tribu iuda. Et ideo per gubernatio
nem eorum non erat ablatum scriptum de iuda
da. nam quia hoc non posset dare probum. id
est probum. Tunc datur alia responsio. Quod
ad minus fin alios plures. Ad quod factum
dum videtur. Tunc. m. c. tempore moysi in iuda
dato dei fuerunt congregati. leg. seniores et
iherosolymos et essent iherosolymos in regimine popu
li cum ipso moysi. et exiit fin omnes iherosolymos in
iudeam semper fuit in iudaismo collegium seu co
fessionem. Tunc datur alia responsio. Quod ad minus
difficultates seu dubia fidei legis personi
ablati et similiter omnia magna et summa iu
dicia seu controversias de quibus intelligitur ad
mutat illud. Deuter. xvij. Si iustitiae et am
biguum apud te iudicium esse speraveris iterum
ad locum ad quem ad locum quod dicitur de manu
et sequens sententia eorum nec declinabis ad
dexteram vel ad sinistram. qui quidem iudicium a
que david erat. circa rethorice principales sub
regibus et duabus iude in iherosolymis et postea
in babylonem captivitatem. Tunc ibi essent
reges vel duces de iuda. adsequenter in reditu
dunt captivitate residuerunt in iherosolymis sub
duabus de tribu iuda. ubi essent et durabat
potestas eorum etiam non esset rex vel dux
ex de iuda per potestatem ablatam captivitate vacan
te sede duntaxat. et sic auctoritas et potestas ab
latum duntaxat. Tunc datur alia responsio. Quod
ad minus ad locum quod dicitur de manu
per se iudicium eo quod scriptum esset de
causa ablatum seu captivitate. Tunc datur alia
per babel in libro ebedem iherosolymitano
m. c. de iudicio peccatorum. Tunc babel in libro

abrahamas. c. l. unde possit proprie fuisse ablatum
non non solum scriptum de iuda sed etiam scribitur
de filiis eius. quod quidem tempus occurrit ante
tempus passionis ihu christi dominum nostrum. qui
fuit antequam per se in iherosolymis esset. Tunc
scriptum secundu fuit passus fuit regnum herodis
qui fuit alienigena in annis tempore iherosolymis
regis a toto genere iudeorum fuit ablatum ius
et valde propinquum ipsi nazarenus ipse iude
fuit. Et quibus patet quod ipse herodis et dicitur
fuit in iherosolymis. Tunc datur alia responsio. Quod
scriptum iuda fuit ablatum et probetur ad
plicita. Et si forte dicatur iudeus quod in predicta
responsione videtur assignare duo ipsa. scilicet quan
do ablatum fuit scriptum iuda herode regnante
qui alienigena erat. Et ipse qui ablatum fuit
dux seu scriba de filiis eius quod dicitur dicitur
est fuit impium quando herodes occidit
rabim seu magistrum legis qui dicitur dicitur
cambedem qui non videbatur fundare in abla
qua auctoritate autentica. nec dicitur dicitur ver
bis patriarche iherosolymis iacob cum ipse non al
signavit duo tempora. sed ubi vult dicitur
dicitur venit qui iherosolymis est. scilicet messias se
cundu quod dicitur scriptum et fin translatione
ablatum. Respondet fin byssonia iherosolymis
dicitur quod iudei tenentur tenentur ablatum ba
bere duo fuerunt ablatum de tribu iuda. in du
bus temporibus licet non multum abun
tem remotis. Tunc est scriptum regni et herodes
ascalonia cum esset non solum alienigena. sed et
am iherosolymis de homo machabeorum et de fac
to regnasset in iudea et iherosolymis. Tunc datur
omnis quod ante regnum et non dicitur de
iure eo quod legitur Deuter. xvij. ca. de medio
stratum novum ponere super te regem nec ponere
ponere super te alienigenam. possit pro ipse
aliquo contingere de super david et cum in
regno expellere. Tunc iherosolymis omnes quod
potuit habere de genere regis in qua occasi
one ablatum fuit scriptum de iuda scriptum
secundu estimationem populi communem.
et ipse herodis qui credebatur nullum in iherosolymis
per regis in iudea remansisse. Sed scriptum ab
lato modo predictas ablatum remanebant cam
bedem qui dicitur dicitur decem seu scriba qui
residebant sub herode fuit alius residebant
sub regibus seu duobus iherosolymis sed post
ea fuerunt ablatum iherosolymis ablatum. et
et tunc proprie fuit ablatum scriba de iudea
iudea qui ante scriptum iherosolymis iherosolymis

babuere. c. l. et in libro canbedrin hierosolimis
muno et in libro abodafra super allegato
habentur. Patriarcha igitur Jacob spu dei
ista prognostica ppe p dicit non auferet
scriptu de iuda in hoc assignis pum abla
tione predicta ad titulu regu panti. Con
sequenter dixit et scriba de filiis eius in hoc
pdesignans secunda ablatione canbedri pae
dicta. Que quidem duo in diuersis tempori
bus emingunt ab herode seu herodiano.
Et antequam q de prima ablatione sumus
certificati per bystosas iudaicas pcedit
legatus non nomen de tempore quo et nomen
per eos certificatur. Per bystosas autem
nostras. scilicet euangelicas certificatur no solus
de occasione sed et de ipso tempore. Ita
dunt enim herode occidisse quoscunq ponu
it in betlehem a bimari et infra et hoc cu no
tus esset ihus in betlehem iuda. Mathei. ij.
De secunda vero occasione. scilicet abbedai et de ier
pore quo contigit sumus certificati per bysto
sas in libro pallegeris quod fuit p. d. an
nos ante destructione ierusalem secunda. Et sic p
ex predictis q non fuit ablatu scriptum de
iuda per herodem nec dug seu scriba de filiis
eius modo predicto donec venit messias ve
predictum est. hoc et predictio tyologo magi
firi Pauli ubi supra.

Contendit iudeus probare q ihus non
est verus messias quia in eius aduentu non
venit in nubibus etc.

¶ Iocumum argumentu iudeorum
est acceptu ex illo quod habet Da
niel. viij. aspiciet in visu noctis
et ecce in nubibus etc. quasi filius hois ve
niebat etc. Et fm ois doctores catholicos
loquitur ibi de aduentu xpi. sed ihus natus
reus non venit in nubibus nec in tali poe
state qualis ibi describitur ergo no fuit xps
Rursus hic iudeus de hys q loquitur iudei
de dupli aduentu xpi. scilicet in mundu et ad iu
dicium. Prm aduentu xpi describitur cum
humilitate. et secundu cu maiestate. Daniel
enim loquitur de secundo aduentu. Unde p dicit
dicitur. Aspiciet in visu noctis etc. ibi
et loquitur ibide iudicium fidei et libe. aper
ta sunt. Iuda aut. quocum nesciunt bene de

pham aduentu distinguere et ideo errant no
apliciter quia aliqui expectant xpm in adue
tu suo solum apparetis alia virtute et pote
stas q postu sua omnia terra subacta et
eos liberare et regnum suu restaurare. ppter
quod et blasphem. lxx post eius reuerti non
querbant. Actus. i. c. Domine si in tempo
re hoc restitues regnum israel etc. Alij aut
ppter scripturas que manifeste loquunt de
xpi humilitate et passione et propter illas q
loquunt de eius emmentia expectant duos
messias. vnu qui dicunt qm Joseph et iste
passurus est et occidendus. Alius qui dicit
filius dauid q messiam filium Joseph resu
suscitatu et re. cum israel etc. aut abet sed alio
dicunt de scriptura non habet auctoritate
habet enim plures dicit sunt messie siue vni
quod idem est participatiue dauid et sicut
et alij predicti nullus tamen dicitur in scrip
tura venturus ad salutem populi nri vni.
Item istud dicunt q quando habet appare
tam implem est in xpo qui fuit filius Jo
seph putamus et sic vocamus patet in cui
pcho. Et etiam filius dauid fm comē fide
patet ex predictis.

Contendit iudeus probare q ihus non
est verus messias quia adducunt regnum
romaneum.

¶ Iocumum primum argumentum
iudeorum contra xpm sumitur ex
quanto regno quod nominant dicit
michas in. c. vij. Erit quo factu dicit magi
ster aliosus conuersus in libro bello in. i.
q. Aliqui glossatores iudeoru dixerunt qd
illud quantum regnum est regnum romano
rum ex quo arguunt q adhuc non venit mes
sias quia vident regnum romanorum stans
le et ipsi vocant xpianos romanos ex noie
antiqua romane que caput est regni sui ibi
est iudeus ppe et caput etc. Et i. vtrum
des q rex messias habebat venire in fine re
gni xpi cuius regnum sempiternu erit in pay
sa. eode et quia credunt q gens romanoru
est gens edom. et q Julius cesar fuit d. ced
et sic alij omnes reges qui fuerunt post cum
in roma. Iungunt etiam cum hoc pphetia
Jeremie. Lamentu. iij. gaude et letare filio

De bello iudeorum

edoni que habitas in terra tua. ad te quod
puentes omnes iudeos habere. non modeste
cōpleta est iniquitas tua. hinc syon non ad
dei terram in exilium. sed in terram suam
ferunt iudei quod non debebāt redire cōpleta
receptione postquam per multa captivitas. itaque
revertitur quousque fuerit servitus et destructione il
ludum. et hinc. quousque in terram suam
ferunt legem iudei nazareni. Et super predicta
Jeremias prophetat destructionem romani im
perij eo quod destruxit templum et captivitatem po
pulum iudeorum per tyrum et vespasianum. et sic per
aliam edō intelligit romam seu populum ro
manum cum dicitur gaudere et letare filia edō quia
dicitur istud gaudium quod habuisti in destruc
tione athenarum et templi iherosolymitici conuen
itur. quia ad te veniet calix vindicte domine
Quia ergo nondum est destructum romanum im
perium. ideo dicunt quod nondum messias venit et
istud argumentum est in eo. ceterum in quo magis
se sumunt iudei expectantes quandem destru
ctionem romani imperij. quo facto dicunt statim
messiam venire et ideo quousque dicitur per destruc
tione romani imperij et per eam per destructionem
eodem christi et discipulorum eius. ut patet per
quoddam canonem qui quousque ab eis dicitur
in sua synagoga in qua inter quedam alia
expresse dicitur. Omnes berena sunt per
antique verba rabbi salomō et rabbi moysi et
omni sic exponit. Isti berena sunt discipuli
nazareni. Ad istud argumentum respondetur
fieri predictum magistrum. Aliter enim eodem li
bro et in primo declarando falsum esse romam
fuisse populum romanum esse filiam edō per eo quod re
gnaverunt super eos homo qui fuit de edō sicut
episcopi iudei non vocant romam nec adomate
ex eo quod regnavit super eos herodes qui fuit
de gente edō et de terra rome. Itaque quia edō
alio nomine dicitur esau. Ben. pr. et sic edoni
descendit de son filio mee per Isaac animum si
lius fuit esau. Tota enim europa in qua est ro
ma dicitur populus fuisse a filijs Iaphet per
quod non videtur roboretur dicitur quod per edō
significatur populus romanus. Et per eam dicitur
quod in terra loca eodem nomine nominantur propter quod
multa deperit exponere de uno quod de a
lio intelligitur. verbi gratia. certum est quod terra
edō fuit ad partem meridionalem versus mare an
daluticum per quam filij israel transierunt per desertum
ad eam partem de egypto venientes et in eadem

terra edō fuit ciuitas syon et mons oz. ubi
maxime est oren. et ibidem erat frana quā
dicunt iudei in hebraico carbat que vocatur i
terra edō in prophetia abdic ubi dicitur trans
migratio exercitus domus filiorum israel oia
loca abanoneum usque ad serepā. lumen be
dona habet usque carbat in qua fuit betys
eo quando in se sibi dominus. surge et va
de in carbat que est in sydone. et iterum surge
et in carbat. Et patet manifeste quod per
hoc quod dicitur carbat que est in sydone i
terra de edō dicitur intelligi quod est alia carbat
alibi sua et ista est regnum franne quod est ad
aquilonem. ecce ergo habemus unam frā d
in terra edō. Itē hispania que vocatur in hebre
ico capbarat et de qua dicitur abdic. in. c. eo.
infra transmigratio iherosolyma que est in bus
sio lumen. debet vocari capbarat. erat enim
prope illam frā d que vocatur capbarat que
erat in sydone in terra edō in qua hispania si
ue capbarat motus fuit anapao filius be
rodus in vias iherosolyma fuit quod dicitur
scriptum est in libro iherosolyma in capbarat. Ita
spania terre edō in quo dicitur intelligi quod
non est illa hispania que vocatur in grece and
alusia et que propeque aliam frā d que est ad
partem septentrionis que non est de terra edō. In
venitur enim scriptum in libro cronon. et d
omni quod terra andalusie fuit vocata byssa
me nomine primi regis quo habuit hoc no
me byssus qui venit de byssania que est i
terra edō. Sic enim dicitur de roma que i he
braico dicitur hofra que est terra edō in illis
Isa. lxv. Quia est ille qui venit de edō uni
us vestis de hofra est vira mare prope ter
ram israel. Et dicitur in libro ierobabel quod
hofra terra magna auras nixue. et sic non ē
ista roma in qua est apostolicus quia illa ro
ma que in terra edō iam fuit deserta quādo
fuit deserta babilonia. quia edō et moab
et ammon et multe alie gentes veniunt ad
eam partem ad eam partem quod et ad e
reperunt penam aui eo. Et eo ergo retyon
dicitur hinc dicitur terra de edō quod per hanc
edō intelligitur ipsa ydumea ab ipso esau. per
ut dicitur est edō denominata. et vocatur hic
spem aliter prophetia omnia ydumeos qui
dixerant dilgere filios israel eo quod descende
bant a duobus fratribus veteris. scilicet iacob et
esau. et ipsi magis mortuosi habuerunt col
ore a eo quod dicitur dicitur quod fuit

Abdacia ut dicitur est gaudium de illa destruc-
tione. Ideo dicitur in amoniam. gaude et
letare filia edom quasi dicat illa lenon in q̄ i
uista in trinitate conuenietur que habuit in
terra buo. ista buo nō est illa de qua nō fuit
et nō fuit in terra buo. sed in terra ydume
nō est in regno ydume. q̄ fuit dictu. et
frequentur in scriptura reperitur q̄ dicitur et
tates et loam in omnis. posuit eodē nomine
equiuoce nominantur. Inde modernus
aut q̄ inuenitur in quodā glossa ab dacia
q̄ grecia est terra buo. Constantinopolis ve-
ro filia edom et quia predicta ciuitas est ca-
pta a turcis. Dicit q̄ iam est completa mē-
sa filie syon et sic nūc expectant messiam ven-
turus. Istud enī est falsum. s. q̄ buo sit gre-
cia et consequenter alia q̄ p̄bentur sic quia ve-
nitur. Dicit. h. nomen est abrahā q̄ mel-
chizedech. et buo fuit eius charmelis pa-
trius et sunt tres provincie summe des-
nominate ab istis tribus fratribus. Caput
terre buo fuit rebiata que postea fuit vocata
antiochia et iste p̄uincie fuit tremore a gre-
cia vltra. xxi. dicitur. et sic consequenter p̄-
bentur in ista provincia. et inde in suo beluico vocat
greciam ydum et sic non possunt dicere q̄
ydum est terra buo fuit q̄ dicitur predicta
nam p̄bentur. et sic p̄bentur manifeste falsus. et
dicunt q̄ constantinopolis ciuitas est terra
buo et discurrunt per bona quatuor p̄-
uincias regni sup̄uinciarum facta est dicit
tunc terminū signatū adimplementis buo
et eo a creatione mundi quinq̄ milia ducunt
bibya qui habitabat barchinone declarant
do in quodam libro quē fecit qui vocat nū-
q̄ na a megala quod interpretatur littera in
cooperta q̄ messias debebat venire anno a
creatione mundi quinq̄ milia cēti vices et
oito quē numerum ipsi ponūt in cōputo lit-
terarū suā. Abecedarij numerādo quia et cū
venit predicta tēpus inueniūt falsum dictū
illud. Et ideo dicūt modernus mēsa q̄ uicor
q̄ vbi posuit q̄ debuit ponere na que
facit in numero ducēta decē et oito. quia .q̄
vel cos quod idē est i suo alphabeto facit dē-
cent et na quod idē est q̄ .s. vel res facit du-
cent et cū istc sit annus ut dicitur est fin

et p̄bentur et oito. Ideo affirmabatur
venitū esse messiam anno predicto q̄d p̄-
bentur et p̄bentur et p̄bentur et p̄bentur
et oito. In aram imp̄i abūdit fuit de
sic molēdum omnis velantur cooperta q̄
fuit et p̄bentur et p̄bentur et p̄bentur et p̄bentur
fuit in profanū vie quē quādo inuenit pa-
ter ergo falsitas istius exp̄ositionis q̄ grecia
sit terra buo et constantinopolis filia edom
sed fin veniūt ut dicitur est filia edom et regnū
ydum ab eodē denominatū et buo est cy-
nips in eodē regno quod regnū dicitur habu-
erunt terra buo q̄ illa terra est famosa in re-
gno illo anno metropolis fuit caput erat re-
biata. s. antiochia. Sed dicitur hic forte inde
et quo filia edom est regnū ydum et in ip̄i
ante dicit q̄ ista p̄bentur est completa quan-
do ergo fuit completa inchoata et nudata.
Responsio q̄ illa p̄bentur ip̄ica fuit in
p̄te regio bucam qui sunt potentior rex mo-
ab abrahā q̄ rēfuit destructa tota terra ydu-
ma et cōd. xxi. milia illo mēsa quā capu-
mos que antiochia muros diuersos. et
dicit iosephus q̄ in illa die facta fuerunt
gra lenon. q̄. fuit destructa et p̄mēs tota
terra ydum. Et dicit hic nota vltima fuit in
ut gloriando super hoc passū q̄ illa die fuit
facta maior lenon in tēplo q̄ vni q̄ fuerit fuy-
ma. Dicendo q̄ heribeam terra sua et omnis
alio terre ydum que nō fuerunt subugate
subactum tempore Josue nec aliorum us-
que nec in tempore regni israel et inde fuit
vni vni et aspuant tempore buo regio
barchan et dicit q̄ in illa die completa fuit
p̄bentur ab die p̄bentur vbi dicitur standē
la iustos in montem syon iudicare manē
esau et erit domus regnum. Et dicit autem
iosephus q̄ illa die edom filij esau conuersi
fuit ad iudaismū tempore predicti regis bā-
cham et faciunt accūsati et non interfecit ab
eo tempore huius et vespasian. sed q̄ semper
memorati peccatum iudeorum filios esau
et occiderunt in captiuitatem quando fuit
plem iniquitas filiorum iuda qui permansi-
runt iudei in aduersu messie iherosolima nāq̄rem
fuit q̄ p̄bentur iherosolima vbi sup̄a dicit
et vbi vbi vbi vbi vbi vbi vbi vbi vbi vbi vbi
det vbi vbi vbi vbi vbi vbi vbi vbi vbi vbi
et non inuenitur genū

conitanti et fundamentum dissipabit populus
cum tunc venturo et sine curvatura. et po
fuerit belli flammam defolatio. et hoc est qd be
debat esse in aduentu messie. scilicet qd sine
acciperet peccatum et diceretur iniquitas et
adducere iustitiam sempiterna et sic videret
sanctus sanctorum patet in capitulo eodem
clarissime. ergo patet sicut sol lucet ex omni
bus ista predictio falsum esse oppositorem.
videtur in propheta. Jere. supra dicta. et
in propheta obde. quibus se fundant mul
tissimi iudei expectantes defensionem impe
rij romanorum et tunc aduentum messie et
quomodo enim falsum est qd christum de
scendit de edom. sed qd ipsimet iudei sunt
illi de edom qui fuerunt conuersi et apsi qui
mali sunt et peccatores simul cum eis recepe
runt punishmentem perpetuam in qua nunc sunt
et erunt vsq. ad finem. et qd christum sunt fi
lij syon et boni iudei qui conuersi sunt ad
christum in quibus completa fuit iniquitas
ad est in quibus iam cessauit peccatum et as
piratio et imperpetuum erit liberati sunt po
ter in predicta propheta. Jere. quia illos de
etiam conuersi et alios nati in gentibus
christum dicit propheta. ad. et quoq. perue
nit calix. i. pena duntaxat vltimis inebriabes
tis. i. ad plenam punctionem atq. inebriatio. i.
bonitas et alia homo sicut manifeste factum
est per tyrum romanorum principem. Sed
et de bonis iudeis qui receperunt ibidem
christum verum messiam qui dicuntur filij
syon. Dicitur i. textu. completa est iniquitas
ma filia syon. scilicet in aduentu christi quia
omnibus populus ille syon credens in xpm
non sine subiectis aliorum captiuorum loquen
do de totalitate populi sicut et iam factum
est de populo iudeorum. Ideo dicit non
addit vltra et transiret. i. calicem a. et
te in seruitutem. Sequitur de malis iudeis
filij edom. Et inebriabit iniquitatem tuam fil
ia edom eam. scilicet iuste puniendo disced
operuit peccata. scilicet penam manifestans
omnibus inferendo quia publica est eorum
captiuitas et seruitus in toto mundo vbiq.
sunt iudei sicut inter christianos sunt inter sar
acenis et in capite et in aliorum manifestans
babini. Patet ergo solutio ad argumen
tum iudeorum que aliquantulum dilu
ta sunt propter magnam vim quam facit

iudei in iudeis

Ad idem in duas partes et de his ad
est vltis conclusio que dicitur. affirmant
ipsum esse deum.

¶ Iohannem secundum argumentis
iudeorum est ad probandum chri
stum non esse deum sicut christiani affirmant
Argumentum autem sic scriptum est Exodo.
Et cum quidam dixerint dei filii in vultu.
in vultu nomen dei assumit qui bonum
nomen alium diuinitate attribuit. Nam
vultus est omnis homo qui hominem de
um credit et deum appellat hominem nomen
autem diuinitate ascribit. Item in psal
scriptum est non erit in te deus recordans ne
q. adorabis deum alienum. Item in le
ge scriptum est qd qui fecerit se deum occide
tur nullus ergo homo est deus. Quam ergo
go est quomodo christum autem sunt iudei
magnam nomen deum etiam concesso
q. et sic messias cum sacra scriptura sit in co
positum ut dicunt vcl si dicant q. messias q.
der esse deus. ostendant christum. Unde
in sacra scriptura talis assertus potest nomen
habet tamen in primo libro sit sufficienter des
claratum quadrupla ratione q. iohannes
christus est verus filius dei et conuenienter
verus deus quia tamen iudei penitus aucto
ritate sacre scripture. Ideo in patenti bus
sunt fiende. Primum soluitur argumentum
Et sciando aliquibuntur auctoritates ex
passe ad propositum ostendendum. De pri
mo ergo sciatur q. nomen dei assumitur i
vultum si alicui puro homini attribuatur.
sed si attribuitur alicui qui non sit purus ho
mo sed verus homo et tunc hoc etiam sit ve
rus deus tunc non assumitur in vultum. nihil
est iohannes dominus noster qui non tantum
homo sed etiam verus deus affirmatur. et
sic deus et homo vnus est christus. nec est re
spondens vcl respondens deus qui eternus est et ab
eterno deus filius qui non sit deus qui sit
manifestatur est deus. Ille enim facit se deum
qui lingue se esse deum cum non sit. nec est ve
rus aliquid quia vere est deus. vbi vero go

ut enim dicitur in libro de rebus sacris
 cum est deus ut dicitur Dan. ij. immo con-
 versatio prophete est inter illa que sunt eius
 dem speciei. Et ideo ista verificatur de deo
 secundum naturam assumptam. Septis bac
 dicitur in libro de rebus sacris. *Deus autem
 cernit*. et in bethele effusa portulicus est in ma-
 lebus iuda ex re cui egredietur qui sit nomi-
 nator in israel. et egredietur ei? ab initio a de-
 bus eternitatis eius. Nam egredietur xpi sui
 humanitatem debebat fieri in bethele. Is egre-
 ditur a debus eternitatis non potuit esse nisi se-
 cundum divinitatem de quo egredietur dicitur Isa.
 lxx. generatione eius quis enarrabit. Sup-
 peditio etiam verbo penus alfonis in sup dy-
 ologo ti. viij. palatium loquuntur dicens. Hoc
 quippe quod est ex re mihi egredietur qui sit
 dominator in israel sui corp? dicitur est. Fui
 q? princeps ille aduenit? erat in ipe. Quod
 autem sequitur et egredietur ei? ab initio a de-
 bus eternitatis perpetuitate insinuat deus
 us. hoc enim dicitur. ut. ibi quod domi-
 nator non cernit. becille. Ita sui pateris
 nomen non possunt esse iura. ut q? significat
 ut vocabulo ut hoc non paritur: ut q? nomen i
 faceret loqueretur pp bene ut studiose ad
 laudandum messiam per ea que no magis co-
 perit fieri q? lapidi. Octavo dicitur in p. ti
 in. *Deus autem dicitur in seculum seculum*
 p? directionis virga regni sui. Dilecti iusti
 ad et edisti iniquitatem ppter virga te docuit
 deus tuus oleo sentie p? cofozibus tuis. Cum
 hoc in q? dicit. cu ad que loquitur deus esse et
 hominem ostendit: dicens enim. Sedes ma-
 deus in seculum seculum virga directionis virga
 regni ei. nuquid non manifeste cu appelleret
 deus. Deinde cu dicit. Dilecti iusti et odisti
 iniquitatem ppter virga te docuit deus tuus
 oleo sentie p? cofozibus tuis. Ad hominem
 cu loqui percipimus neq? ei vel deus. vel cofoz
 eum habet deus. It? dicitur in p. deus in
 deum unum regi da. que ad istam etiam p? dicit
 et virga te docuit. *Deus autem dicitur in seculum seculum*
 misso dicit et pmanebit cu sole et an unum
 in generatione et generatione. et su nomen eius
 benedictum in secula ante sole pmanet nomen
 eius. Et illud et odorabunt cu oes reges oes
 gentes feneret. Etiam in q? si de puero
 homine dicta sunt bec oia. et p? manifeste
 q? nullo modo conveniunt nisi soli deo. ergo
 sequitur q? xpm confecti debem? et homi-

ne et deo. Quod enim dicitur spiritali benedictio
 cognovit et miracula que faciunt eius pui-
 dit. It? huiusmodi sunt p? saluta fecit p? sal-
 uti. Benedict? dicitur deus israel qui fecit mira-
 bula solus. et benedictum nomen eius in seculum
 eternum. et replebitur inarchas eius omnis
 terra fiat fiat. vidisti ergo videt q? dicitur ex sa-
 cro scriptura patet q? melius in lege et p?
 pheta promissus verus deus et verus do-
 esse debeat quare mentio ibi nazaren? que
 veri messia supra ostendunt? verum deus et
 verum hominem cofozetur. et ut ap?ius p? d
 da iudicia confundatur in duobus rationibus
 ostendit fiat deducit magister Bernardus
 oliverij in suo tractatu contra ecclesiam iuda-
 rum. c. viij. Quare prima ratio est. Ille do-
 vere erat deus cum pena temporalis fuisse
 acmer sanctificet pro peccato domus populi.
 sed in eo xpi plene decuit omnis peccatus:
 ergo ipse vere est deus. Nonne patet. q? ad
 sufficientem satisfactionem paret q? pena res-
 p? iudici? si p? iudici? deus est. et p? iudici?
 mortale est infamia eo q? committitur contra
 deum infinitum. Etiam ei eund? actus esse
 culpabilis iocum et gravior contra infamiam
 et maiore personam committit. q? contra igno-
 bilisimam vel infamiam. Si ergo ad augmen-
 tum odoris sequitur augmentum culpe. cum
 deus quod est omnem personam in infinitum
 magis odore deus. et contra eo quod est
 quodcuq? peccatum mortale in quo forma
 huius est contra deum. et contra est infamia.
 ergo pena pro tali culpa debet esse infinita.
 sed nulla pena que non durat in infinitum
 potest esse infinita nisi sit in supposito infi-
 nitum ut sic facitur pena ex subiecto sicut ad
 pa ex obiecto. Pena igitur temporalis suf-
 ficienter satisfactio pro quocunq? peccato
 mortali necessario est in supposito infinito.
 sed suppositum infinitum est nullum nisi in
 divinum: ergo vera est prima propositio q? cu
 mo pena temporalis sufficienter satisfactio p
 omnibus peccatis vere est deus. Sed minor
 patet ysa. per totum. lxx. caputulum vbi dicitur.
 vere linguas nostros ipse nolit. et de-
 lores nostros ipse portavit et nos reputavit
 mus ipsum quasi lapsum et percussum a
 deo et humiliatum. Ipse autem vulneratus
 est propter iniquitatem nostram: et propter scelera
 nostra. Disciplina peccati nre sup-
 er et innoxia? sanam sum? de nos q? omis

De bello iudeorum.

[illegible][illegible]

La vero que respondit ad illa p[re]cedent[em] ope-
rat[ur] per hanc modum: *nam nomen factu[m] .i.
paginat p[er] scriptum. sepparat illam noue[m] per
omnes subministrans. et i[n] co[n]ueniens su-
it q[uo]d lex p[re]fata noui testam[en]ti daret q[uo]d ip[s]am
deu[m] homin[um] factu[m]. lex aut[em] veros p[er] dei mu-
nistros p[ro]pter q[uo]d de lege lego noue[m] dicit[ur]
Ioh[ann]es et c[etera] et c[etera] in h[uius]m[od]i
sua et nullus est ei similis in legistatib[us]
hec sufficiant contra p[re]dicta iudaica ad offe[n]-
dendum ioh[ann]em et auctoritatib[us] q[uo]d ip[s]e e[st] ve-
rus deus et verus homo.*

Conceditur iude[is] probare q[uo]d lex euangelii
non est a deo quia ponit mutatu[m] perso-
narum.

¶ Ioh[ann]es n[on] tenet argumentu[m] iudeo-
rum e[st] contra immutac[i]o[n]e[m] p[er]sonarum ex
qua arguitur leg[is] euangelica non e[st] a deo sic
¶ Illa lex non est a deo q[uia] solus o[mn]imode vnus
e[st] deus. p[er] octauo in dicit[ur] *Alia dicitur no-
minus deus nouo vnus est. sed lex euangel-
lica videtur hanc vnitatē auferre ponendo p[er]
sonaru[m] mutac[i]o[n]em ergo lex euangelica nō est
a deo. Respondetur iudeo q[uo]d nomen p[er]sona-
rum nō derogat vnitati essentie dicunt. nam
et ipsi habent concedere deū esse in diuersis
locis. q[uia] p[er] dicit[ur]. Et ascendens in celu[m] in illu-
ce. si descendere ad infernu[m] ades. quod nō
p[ot]est verificari sui diuersas p[ar]tes q[uia] de[us] ip[s]e
est. et omni diuersitate et co[m]posicione p[ar]ti ca-
ret nec p[ot]est dici q[uo]d deus sit i[n] diuersis locis
essent[ia] q[uia] ip[s]e dicit malachie. iij. Ego d[omi]n[us] et
non mutor ergo sicut simul et semel totus est
in diuersis locis cu[m] veritate sit vnitatis. Ita
suo modo diuinitas ex his vno numero simi-
li est tota in diuersis suppositis. nō ei est scrip-
tura in m[un]do q[uo]d vnus ponit vnu deū q[uia] sa-
tis est q[uo]d dicit[ur] et dicit[ur] in vno p[ro]pter sui vnitatē /
mutatē et illuminationē co[m]positur[is] sicut perso-
narū vnitatem. Ad immedum ergo q[uo]d mini-
mos non tollit vnitatē essentie vbiu[m]q[ue] i[n] ve-
ter[is] testam[en]to in bebeco i[n]ueni[unt]ur beloy[m] q[uo]d il-
lustrat deū in plurali numero adiungit ac-
t[us] h[uius]m[od]i in r[ati]o[n]e. In p[ri]ncipio cu[m] aut[em] be-
loym celū et terrā. dicit[ur] iuda q[uo]d hoc nomen
beloy[m] indifferenter accipit p[er] singulari vel
pl[ur]ali. et q[uia] accipit p[er] deo vero semp[er] in singu-
lari tenet sicut ibi. in p[ri]ncipio creauit beloy-
m tunc q[uo]d creauit stat in singulari. sed hoc*

paret manifeste falsum. Nam aliquando re-
net manifeste p[er] deo vero. et tū co[n]iungit cu[m]
adecus plurali nomen et aliq[uo]d tū cu[m]
verbo pl[ur]ali numeri q[uo]d non est si tenetur
p[ro] singulari. Exemplū p[ro]bat Iosue vltio
nō potius seruit domino de[us] sui sanatus
est cu[m] bebita veritas habet non potius
seruit domino q[uia] beloy[m] sanatus ip[s]e. Illa
enim loquitur de deo vero q[uia] Iosue lo-
quebatur populo de seruuit veni dei v[er]i
hinc v[er]it[as]. Ite Iere. iij. p[er]uenit v[er]i-
ba dei v[er]it[as] bonu[m] creatu[m] dei v[er]it[as]
bebita veritas hic habet p[er]uenit v[er]i-
ba beloy[m] v[er]it[as] deū creatu[m]. Illa
enim manifeste loquit[ur] de deo vero
Nam vbi nos habem[us] deū creatu[m] in fine
enim p[ro] hoc nomine bonu[m] in be-
bico ponit nomen d[omi]ni ibi r[ati]o[n]is q[uo]d d[omi]n[us]
solo vero deo p[ot]est dici vt declarat rabisale
mō i[n] libro de d[omi]n[us] p[ro]p[ri]et[ate] et n[on] in ista
enim nomen be[us]m dicit[ur] q[uo]d
adecus plurali nomen vt p[er] ex[em]plū scilicet
scilicet de verbo pl[ur]ali numeri. ij. Reg. viij. que
est g[ra]t[ia] vt p[er] lo v[er]it[as] in terra p[ro]pter quā v[er]it[as]
deus vt redimeret sibi in populu[m]. bebita
luna sic habet. que aut[em] vt populus in g[ra]t[ia]
vna i[n] terra p[ro]pter quā n[on] tenet beloy[m] ad redi-
mēdū sibi. p[er] ergo q[uia] h[uius]m[od]i beloy[m] stat in p[er]so-
natis auctoritatib[us] p[er] deo vero et in pl[ur]ali
quare cu[m] sibi ip[s]i possibile pluralitatē ponere
deomni necessario est ibi ponere pluralitatē
p[er]sonaru[m] sicut suppositorum quia nomines
tales sunt suppositorum scilicet de anima.
¶ P[ro]bat igitur q[uo]d modo loquendi bebita q[uo]d
in diuinitate est pluralitas suppositoru[m] et v[er]i-
tas essentie q[uia] moyses et alij p[ro]phete v[er]it[as]
tunc studiose in lege p[er] totum modum lo-
quendi. Quomodo aut[em] iste totus dicitur
ab essentia formaliter quoniam est singularis. r[ati]o
habet p[er]sonas sunt distincte et quedam magis
subtiliora et magis ad p[ro]p[ri]etatem hic ad p[ro]p[ri]etatem
dicit possent. Sed quomodo dicit magister
Bernardus aliter i[n] suo tractatu[m] o[mn]ia res
etatem iudicant. v[er]i. Non videtur minus
dare occasionem cu[m] loquendi subtiliter
omni v[er]it[as] de materia ista. Unde
aut[em] ergo ambob[us] studiosi doctores super
p[ri]mum sententiarum vbi de ista materia
multa subtiliter addunt que v[er]it[as] m[er]it[us]
g[ra]t[ia] non sunt seruand[is] inter p[ro]p[ri]etates.
ad est iudicis. Sed tamen indugo contra

De bello iudeorum.

[illegible][illegible]

De bello iudeorum.

*I*n eo quod dicitur naturaliter pater et filius quod
quid determinat conferunt. Primum fuit ad
magnum naturalem qui dicitur fuit immensum
et Hyperbolicum manus dei nec digni fuit
manerunt corpus nunc et extra erant colles
per tres dignos tres personas intelligens et
per munus dei unitatem efficiat. Secundus
pater fuit Abrahā in lege nature qui tres ange
los vidit sed unus adoravit. Gen. xxiij. et o
mnis qui hunc patrem adit hunc vidit
adoravit quia unus deus adoratur sub ratio
ne unius manifestus deitatis et essentie. Ter
tius pater fuit plato qui in vij. libro plato
monium dicit quod sicut non est mare intelliges
tam deus sine immutabilitate creati videlicet ut
legere possit velle sic nec intelligitiam invari
antem sine immutabilitate invariata que est posse vel
ligere et velle. et iste plato ut ponit macrobi
us super sonitum sapientie et beatus augu
stinus. 2. libro de civitate dei. c. xij. et vij. li
confessionibus. c. xij. dicunt quod aliud. In primo
pro erat verbum et verbum erat apud deum
et deus erat verbum hoc erat in principio apud
deum omnia per ipsum facta sunt et sine ipso
factum est nihil. quod factum est in ipso vera
erat. fuit inuentum in libro platonis et sic
patet quod cognovit pluralitatem personarum
Quartus pater fuit aristoteles qui unitatem ef
fente ostendens. vij. philosophorum i fine dicit
unum motorem primum immutabile eter
num et immutabile primum et potentia super om
nes actus res dicitur in. xij. metaphysice in
fine dicit. Etiam voluit male disponere nec est
bonum pluralitas principiorum unus ergo prin
cipio a quo dependet etiam etiam natura. Et
mutabilitatem in deo ostendens dicit in prima /
pro primo libro de arto et mundo. Res ostes
fuit tres et dividuntur in tres hic quidem nos
metum est omnis res et significat unitatem
rerum ita quod in omni re est inveniunt tres /
tatem et non solū in creaturis sed etiam in crea
tores. addit vltro. nos vero non exagimus
hunc numerum nisi a natura rerum et rerum
ipsum simile legi earū. et p. hunc quidem nos
metum attribuunt nos ipsos manifestare vni
creatores et omnium proprietatibus eorum quod
sunt creati. et non cognovit iste personas
distinctas tamen cognovit appropriatas.
Quintus pater fuit hermas apocryphus. et egi
pti qui ait in incommensurabili in libro interpretato
no quoniam gregoriū. c. xxiij. sic ait de? ē lūmē

ante lumen intelligibile et nihil aliud ē et
vno quod spiritus omnia continens et verbum
ipsius perfectum existens et genitum. ergo ibi
est vno in essentia et lumen de? pater est spi
ritus sanctus anima continens et verbum patris
id est filius omnino equalis. Et iterum idem
dicit monos gignit monadē et in se suū re
flectit ardoem. Et quod dicit loquens de
deo: monos. i. unus pater genuit monadē.
id est vni filium et in se ipsum. i. pater refle
xit ardoem. i. spiritum sanctum. Sextus pater fuit
esculapius primus medicus qui in vno deo
ponit actum sermonem et virtutē ut patet in
libro suo de interrogationibus. Septimus
pater fuit peripateticus qui ait. ~~Deus~~
libro. 2. de civ. dei. c. xxiij. predicat in deus
patrem et filium et bonum medium. Octauus
pater fuit platonis magister invariata impers
tonis qui habuit responsum quod bonitas nō
possit esse in eo qui est pater et filius et spiritus
sanctus. Et ideo fecit laminam et posuit in se
pulchro et mentis est scriptum hinc aures
no ē ardoem? in? pater et filius et spiritus
sanctus. per. f. filium. per. f. spiritum sanctum unum
genus. Et aliquis quereret an isti fuerunt
genera philosophorum et ostendens quod
unitas sit indemonstrabile. ut archonum
quomodo habuerunt talem naturam de in
mutabilitate divina. Respondet illuminatus doc
tor franciscus de marino in consilio suo
super primo sermoniarum distinctione secū
da questione quarta dicens. quod multi pater
habita et probabilius enūciata dixerunt et
propter nos multi per reuelationem habue
runt. Quanto accedat vniuersitas animi
liberalium et ostendat nobis si quid sentiat
de mysterio trinitatis. Unde vna grāma
ita est in essentia sed tres sunt persone de
quibus trinitas scilicet prima que de se ipso
loquitur ut ego. secunda ad quam prima lo
quitur ut tu. et tertia de qua sit sermo inter
personas et vniuersitas et ait. quod pater in
vniuersis loquitur de se et a se tanquam prima per
sona. filius vero est secunda persona ad quā
loquitur pater psalmo secundo. Domi
nus dixit ad me: filius meus es tu. sed ipse
manifestus est de quo sit sermo. Iohannis
pro autem vniuersitas pater vniuersitas et ego
tanquam vniuersitas. Iohannis vero dicit quod i
vna propositione fuit essentia sunt tres distincte
habet vniuersitas personarum et vniuersitas in vno

sylogismus sui essentia est maior propositio
minor et conclusio que actus est distinguitur
tur, et in syllogismo demonstratio maior est
per se nota, et sic a nullo minore a maiore pul
latur cum sub ea accipiantur, et conclusio ab
utroque sui membris. Aristoteles dicit in
vno dictamine vnius pagine sui essentiam
esse in se. *Deinde per se nota est quod si aliquid est
essentia per se nota est quod si aliquid est
essentia per se nota est quod si aliquid est*
est, vnius essentia siue composita sui essentiam
sunt in se distincta, scilicet longitudo, latitudo et p
funditas. Quia dicitur in cano vno de s
gramo sui essentiam sunt tres distincte vo
ces. *Deinde per se nota est quod si aliquid est
essentia per se nota est quod si aliquid est*
dicitur vnius numerus par sui essentiam disti
nguitur in perfectum, superexcellentem, et exces
sivum: ut patet his tribus numeris, scilicet xij, viij
vi, quorum vterque est numerus par sui essentia
em, et sic conveniunt, differunt tamen, quia p
ter aliquot de xij, que sunt vni et duo tres
et quatuor et sex simul sumptis reddunt plus
de sum totum quia reddunt, et hoc ideo vi
duat superexcellentem. Et per aliquot de oc
to: que sunt, vni duo quatuor reddunt unum
de sui totum, quod solum reddunt septem, et ideo
dicitur numerus exarctus, id est defectus in
suum totum. Partes vero aliquot de sex q
sunt vni duo et tres reddunt integre suum tot
um quia faciunt sex, nec plus nec minus. Et
etiam dicitur in cano per se nota est quod si aliquid est
essentia per se nota est quod si aliquid est
essentia per se nota est quod si aliquid est

itas et productus per modum sui intellectus
Bonitas representat spiritum sanctum, quod bonitas
est obiectum voluntatis spiritus sanctus productus
per modum voluntatis sui Aug. Quia
et vltimo accordat mundum cum suis creatu
ris, et declarat unitatem esse in creatore. Et
patet primo quod mundus in se vni per effen
tiam distinguitur in superexcellentem quod sunt ang
eli et in celestia que sunt archi, et in subcele
stia que sunt quatuor elementa cum elemen
tibus. Secundo se offert natura angelica
que in se vni distinguitur in tres hierarchias
scilicet superiorem, mediam et inferiorem secun
dam Dionysium de angelica hierarchia. Ter
tio se offert superior hierarchia in qua deus
vni est in throno ut michaelis in Cherubim
veritas in Seraphim ut dominus. Quarto se
offert quilibet angelus et quilibet rationalis
anima, qui cum sit vni, et anima vni in sua ef
fentia est tamen in eis terminis potentiarum
scilicet memoria, intellectus et voluntas, et bec i
creatura vocatur ymago dei, quod mobilis est i
mulus in creatura humani anime pro eo quod
sicut tres persone sunt vni, cuncta scilicet p
dicit potentie sunt vni anima essentialiter et
non in anime. Et sicut tres persone habet
ordinem inter se non temporis sed originis
vel naturalis intelligentie ut sicut pater dicit
tur prima persona, filius secundus, et spiritus
sanctus anima, sic in anima memoria dicitur pa
ma potentia que est forma et ibi anima omni
um intelligibilium ab anima, intellectus est
secunda potentia, voluntas vero tertia, quod
secundum Augustinum, nihil voluit nisi p
cognitum. Item sicut anime persone non in
stinguntur ab essentia realiter, distinguntur
tamen inter se realiter per omnes suas sine
relationes, sic et potentie anime distinguunt
inter se formaliter, sed quoniam subsunt ac
tibus suis qui sunt memoriam, intelligere et
velle realiter distinguuntur. Item sicut deus
est ubique presens in macrocosmo id est in toto
mundo, sic et anima rationalis in microcos
mo id est in toto mundo. Ipsa enim dicitur re
sistere in toto, et tota in quolibet parte, quia anima
rationalis que tota est in pede hominis sed
ligit non ut est in pede. Est ergo mensura anima
rationalis ymago dei, quia expressissime repre
sentat unitatem divinitatis quod quicunque anima
creatura. Et dicitur quod anima deus formavit
hominem dixit, facimus hominem ad ymaginem

De bella iudeorum

pond et similibus. *secundo* autem. *Primo* se offertur
 se offertur ipse delectus. qz cū quilibet sp
 us sit in se vna distinguatur tamē in circulum
 planerā et virtutē. *Secundo* se offert sol. qui cū
 sic in se vnus in essentia. distinguatur tamē
 in corp⁹. splendore et calore quē pducit. *Se*
p̄mo se offert ignis. qui similiter cū sit vn⁹
 in natura. in eo tamē est vna cōsiderare. sicut
 vna est de sole. et illud exēplū ponit Aug.
 de processione filij a patre. et spū sūci ab vtro
 qz et si ignis offert etiam et calorem calorem p
 ducit ab eo et sic. *tercio* se offert aqua ab
 vtroqz sicut est in vinum. *Quarto* se offert
 aer qui vnus in natura minus est. in corp⁹
 caliditate et humiditate. *Quinto* se offert aq̄
 que vna est in natura vnitatē. vnde in corp⁹
 ponit humiditatem et frigidity. *Sexto* se of
 fert terra que in se vna tria tamē ē. i. corpus.
 siccitate et frigidity. Sic posset explicari
 de omnibus elementis. in quib⁹ et si nō p
 te alia bona minus exprimitur. reducit tamē
 in vna veltutē vnitatē. In cōsiderationē
 omniū predicationū offeruntur due rationes.
 Vna quā fecit Aug. in lib. lxxvij. questio
 niū. quia aut de⁹ voluit et potuit se sūme cō
 stare. aut potuit et non voluit. aut voluit et nō
 potuit. aut nec voluit nec potuit. aut voluit
 et potuit sed nesciuit. Non ē dicendū qz pot
 it sed nō voluit. quia nūc inuidia esset. Con
 stat autē qz vniuersa nō cadit i deo ppter im
 pfectionē. Vnde patet metaphisice vniuersa
 contra symonidē. Deum nō mouere. nec ē
 dicendū qz voluit et non potuit. qz tunc impo
 tens esset quod falsum esset. Nec est dicendū
 qz nec voluit nec potuit. quia tunc impotens
 ē. *Secundo* autem. *Primo* se offertur quia potuit et
 voluit qz potuit et voluit sed nesciuit. qz tunc be
 na esset ignorantia quod est absurdū. *Relinquitur*
 aut ergo qz deus voluit. potuit et scuit se sū
 me cōstare. et cū in p̄sentia non differat est
 de⁹ ab eterno se sūme cōstare habēdo vlti
 mū. *Secundo* autem. *Primo* se offertur est deo ppter im
 pfectionē. Vnde patet metaphisice vniuersa
 contra symonidē. Deum nō mouere. nec ē
 dicendū qz voluit et non potuit. qz tunc impo
 tens esset quod falsum esset. Nec est dicendū
 qz nec voluit nec potuit. quia tunc impotens
 ē. *Secundo* autem. *Primo* se offertur quia potuit et
 voluit qz potuit et voluit sed nesciuit. qz tunc be
 na esset ignorantia quod est absurdū. *Relinquitur*
 aut ergo qz deus voluit. potuit et scuit se sū
 me cōstare. et cū in p̄sentia non differat est
 de⁹ ab eterno se sūme cōstare habēdo vlti
 mū. *Secundo* autem. *Primo* se offertur est deo ppter im
 pfectionē. Vnde patet metaphisice vniuersa
 contra symonidē. Deum nō mouere. nec ē
 dicendū qz voluit et non potuit. qz tunc impo
 tens esset quod falsum esset. Nec est dicendū
 qz nec voluit nec potuit. quia tunc impotens
 ē. *Secundo* autem. *Primo* se offertur quia potuit et
 voluit qz potuit et voluit sed nesciuit. qz tunc be
 na esset ignorantia quod est absurdū. *Relinquitur*
 aut ergo qz deus voluit. potuit et scuit se sū
 me cōstare. et cū in p̄sentia non differat est
 de⁹ ab eterno se sūme cōstare habēdo vlti
 mū. *Secundo* autem. *Primo* se offertur est deo ppter im
 pfectionē. Vnde patet metaphisice vniuersa
 contra symonidē. Deum nō mouere. nec ē
 dicendū qz voluit et non potuit. qz tunc impo
 tens esset quod falsum esset. Nec est dicendū
 qz nec voluit nec potuit. quia tunc impotens
 ē. *Secundo* autem. *Primo* se offertur quia potuit et
 voluit qz potuit et voluit sed nesciuit. qz tunc be
 na esset ignorantia quod est absurdū. *Relinquitur*
 aut ergo qz deus voluit. potuit et scuit se sū
 me cōstare. et cū in p̄sentia non differat est
 de⁹ ab eterno se sūme cōstare habēdo vlti
 mū. *Secundo* autem. *Primo* se offertur est deo ppter im
 pfectionē. Vnde patet metaphisice vniuersa
 contra symonidē. Deum nō mouere. nec ē
 dicendū qz voluit et non potuit. qz tunc impo
 tens esset quod falsum esset. Nec est dicendū
 qz nec voluit nec potuit. quia tunc impotens
 ē. *Secundo* autem. *Primo* se offertur quia potuit et
 voluit qz potuit et voluit sed nesciuit. qz tunc be
 na esset ignorantia quod est absurdū. *Relinquitur*
 aut ergo qz deus voluit. potuit et scuit se sū
 me cōstare. et cū in p̄sentia non differat est
 de⁹ ab eterno se sūme cōstare habēdo vlti
 mū. *Secundo* autem. *Primo* se offertur est deo ppter im
 pfectionē. Vnde patet metaphisice vniuersa
 contra symonidē. Deum nō mouere. nec ē
 dicendū qz voluit et non potuit. qz tunc impo
 tens esset quod falsum esset. Nec est dicendū
 qz nec voluit nec potuit. quia tunc impotens
 ē. *Secundo* autem. *Primo* se offertur quia potuit et
 voluit qz potuit et voluit sed nesciuit. qz tunc be
 na esset ignorantia quod est absurdū. *Relinquitur*
 aut ergo qz deus voluit. potuit et scuit se sū
 me cōstare. et cū in p̄sentia non differat est
 de⁹ ab eterno se sūme cōstare habēdo vlti
 mū. *Secundo* autem. *Primo* se offertur est deo ppter im
 pfectionē. Vnde patet metaphisice vniuersa
 contra symonidē. Deum nō mouere. nec ē
 dicendū qz voluit et non potuit. qz tunc impo
 tens esset quod falsum esset. Nec est dicendū
 qz nec voluit nec potuit. quia tunc impotens
 ē. *Secundo* autem. *Primo* se offertur quia potuit et
 voluit qz potuit et voluit sed nesciuit. qz tunc be
 na esset ignorantia quod est absurdū. *Relinquitur*
 aut ergo qz deus voluit. potuit et scuit se sū
 me cōstare. et cū in p̄sentia non differat est
 de⁹ ab eterno se sūme cōstare habēdo vlti
 mū. *Secundo* autem. *Primo* se offertur est deo ppter im
 pfectionē. Vnde patet metaphisice vniuersa
 contra symonidē. Deum nō mouere. nec ē
 dicendū qz voluit et non potuit. qz tunc impo
 tens esset quod falsum esset. Nec est dicendū
 qz nec voluit nec potuit. quia tunc impotens
 ē. *Secundo* autem. *Primo* se offertur quia potuit et
 voluit qz potuit et voluit sed nesciuit. qz tunc be
 na esset ignorantia quod est absurdū. *Relinquitur*
 aut ergo qz deus voluit. potuit et scuit se sū
 me cōstare. et cū in p̄sentia non differat est
 de⁹ ab eterno se sūme cōstare habēdo vlti
 mū. *Secundo* autem. *Primo* se offertur est deo ppter im
 pfectionē. Vnde patet metaphisice vniuersa
 contra symonidē. Deum nō mouere. nec ē
 dicendū qz voluit et non potuit. qz tunc impo
 tens esset quod falsum esset. Nec est dicendū
 qz nec voluit nec potuit. quia tunc impotens
 ē. *Secundo* autem. *Primo* se offertur quia potuit et
 voluit qz potuit et voluit sed nesciuit. qz tunc be
 na esset ignorantia quod est absurdū. *Relinquitur*
 aut ergo qz deus voluit. potuit et scuit se sū
 me cōstare. et cū in p̄sentia non differat est
 de⁹ ab eterno se sūme cōstare habēdo vlti
 mū. *Secundo* autem. *Primo* se offertur est deo ppter im
 pfectionē. Vnde patet metaphisice vniuersa
 contra symonidē. Deum nō mouere. nec ē
 dicendū qz voluit et non potuit. qz tunc impo
 tens esset quod falsum esset. Nec est dicendū
 qz nec voluit nec potuit. quia tunc impotens
 ē. *Secundo* autem. *Primo* se offertur quia potuit et
 voluit qz potuit et voluit sed nesciuit. qz tunc be
 na esset ignorantia quod est absurdū. *Relinquitur*
 aut ergo qz deus voluit. potuit et scuit se sū
 me cōstare. et cū in p̄sentia non differat est
 de⁹ ab eterno se sūme cōstare habēdo vlti
 mū. *Secundo* autem. *Primo* se offertur est deo ppter im
 pfectionē. Vnde patet metaphisice vniuersa
 contra symonidē. Deum nō mouere. nec ē
 dicendū qz voluit et non potuit. qz tunc impo
 tens esset quod falsum esset. Nec est dicendū
 qz nec voluit nec potuit. quia tunc impotens
 ē. *Secundo* autem. *Primo* se offertur quia potuit et
 voluit qz potuit et voluit sed nesciuit. qz tunc be
 na esset ignorantia quod est absurdū. *Relinquitur*
 aut ergo qz deus voluit. potuit et scuit se sū
 me cōstare. et cū in p̄sentia non differat est
 de⁹ ab eterno se sūme cōstare habēdo vlti
 mū. *Secundo* autem. *Primo* se offertur est deo ppter im
 pfectionē. Vnde patet metaphisice vniuersa
 contra symonidē. Deum nō mouere. nec ē
 dicendū qz voluit et non potuit. qz tunc impo
 tens esset quod falsum esset. Nec est dicendū
 qz nec voluit nec potuit. quia tunc impotens
 ē. *Secundo* autem. *Primo* se offertur quia potuit et
 voluit qz potuit et voluit sed nesciuit. qz tunc be
 na esset ignorantia quod est absurdū. *Relinquitur*
 aut ergo qz deus voluit. potuit et scuit se sū
 me cōstare. et cū in p̄sentia non differat est
 de⁹ ab eterno se sūme cōstare habēdo vlti
 mū. *Secundo* autem. *Primo* se offertur est deo ppter im
 pfectionē. Vnde patet metaphisice vniuersa
 contra symonidē. Deum nō mouere. nec ē

tre est innere principiu productionis noticie
genere. s. immota scilicet qua est obiectum
cu intellectu. et principiu productionis amo-
ris spiritui quod est obiectum cu voluntate
et. ergo suppositu diuinus habens ista duo
principia productum pfectissime potest pro-
ducere non tam genus et amorem spiritum
et alia autem in diuino no possunt esse nisi su-
sistentia cu inherencia dicat i perfectione. er-
go in diuino sunt pducta duo subsistentia
et vnum pductum distinctu personaliu ob-
iectu. Et si forte dicatur id. sicut ponit tres
personas in deo: ita possunt poni plures alie
Respondet sanctus Thomas i formis com-
muni. q. 27. a. 3. q. 27. a. 3. q. 27. a. 3. q. 27. a. 3.
multiplicari non possunt nisi fin q. exigit p-
cessio intellectus et voluntatis in deo. no e au-
tem possibile q. in deo sit nisi vna processio fin
intellectus. eo q. suum intelligere est vnum et
simplex et perfectu. quia intelligendo se inco-
litur omnia alia a se. et sic non potest esse i deo
nisi vna verbe processio. Similiter autem
operatur et processio amoris esse tantum
vnu. quia etiam vniu velle est tantu vnu
et simplex. amando enim se amat omnia a
ha. non e igitur possibile q. sint in deo nisi
duo persone procedentes. vna per modum i-
tellectus vt verbu. s. filius et alia per modum
amoris vt spiritus sanctus. Est etiam et vna p-
sona non procedens. s. pater. Solu igitur non
personae in trinitate esse possunt. Item si fin p-
cessionis operatur personas distinguit modus aut
s. pater q. in deo non procedens operatur
plures vt scilicet sit aut omnino no procedens quod
pater est aut et non procedens procedens q.
huius est. aut a procedens procedens quo q.
mutantur est. Impossibile est igitur ponere
plures q. tres personas. Item de amore et d
go pater et filius cu sancto sps. laudantur
et superexaltantur cum in secula. Et hoc
pro presenti sufficiat de ista materia.

Contentit indemo probare q. xxi. si
ydolatre qui adoleant facramentu altaris: et
propter contritione ymaginum.

Infirmumque et vniuersum argumē-
tum iudicium est contra adorationē
Ei. **I**temque aduersus adorationē
tra adorationē ymaginū. Dicit ei
fidei qd xpm sunt pessum ydolatre adorā-
tes xpm pūm hominē tanq̄ deū. et qd pū-
est hostiā de frumento ab eis formata et coc-
ta adorāt sicut deū qd est deusibile. et post-
ea comedit qd est horribile. Adorant enī
ymagines operis manū hominū. **I**tem au-
tem deū adorabāt. manifestat diuinū in eo solo
p̄ficendo. **I**te **Exod. ix.** Non facies vbi sal-
pēre. nec omnem similitudinē que est i celo
desup et que in terra deorsum. nec eorū que
sunt in aq̄a subter. nō adorabitis ea. nec
coles. **I**te **Deutro. hī.** et **Leu. xvi.** Non fa-
ciēs ydoli et sculptile. nec niueos erigēs
nec insignē lapidē ponēs in terra vestra ut
adoratis eū. **I**te **Deutro. xxiij.** **O**stendit
qui facit sculptile et cōflatile. non ergo debet
adorari homo. nec panis nec aliqua yma-
gō aut aliquid. **I**tem deū adorabāt. et
quo ad p̄missū. s. de xpo. quod fuit ostensum
plurimū in primo libro et in solutionibus
argumentorū p̄dicorū diuini textū libet qd
Ide nazaren⁹ est ver⁹ mēlior in lege et pro-
phēto p̄missus. **O**stensum ē etiā quomodo
est verus de⁹ et verus homo sicut parū i so-
lutione. **xxij.** argumenti. Et in p̄io libro con-
siderat. **I**tem deū adorabāt. et
examine. Et consequenter ibiū nazaren⁹
est laus adorandus. nec ex hoc ydolatre sūt
p̄iam adorantes verū deū. **I**tem illud an-
teq̄ sic ydolatra. Dicitū qd nō est verū fm **Thy-**
solū de tyra in iramā contra iudeū requi-
ter arguēt. Non ei adoratur panis. quia
nō est ibi. sed eius substantia conuersa est in
substantiā corporis xpi vite diuina ad pro-
fanonē verborū cōsecrationis que sunt ipse
xpi veri dei effectus seu principatū. **I**ps⁹
autem sacerdotis placuit seu misericorditer.
Escribū autē diuinū est tante virtutis qd per
ipsū factū est celū et terra de nihilo. ut p̄m
Deū. i. et p̄m. **q. lviij.** dixit et facta sunt:
et multoties pōt aduenire vni substantiā
in aliā. p̄m autē per exemplū **Exod. xxiij.**
cap. vbi dicitur. qd diuina virtute virga moy-
si cōuersa est i serpēte. Et **Exo. viij.** aque egi-
pti cōuersa sunt in sanguinē. Et si dicit qd

ista nō sunt cōuersa virtute verborū. falsum
est. **I**tem deū adorabāt. et
dicit domin⁹ ad sacerdotes **Moyse** et verū
Loquimini ad petrū: et illa debet vobis qd
quas: et ad verū corū fm p̄sal. conuenit pe-
trū in stagna aquarū: et p̄m in fontes aqua-
rum. facit autē videt panē in corpus: et vi-
nū in sanguinē qd petrū. **I**tem autē possit conuenire vni substantiā in aliā
manētib⁹ accidētib⁹ p̄baē. qd de⁹ nō amittit
substantiā mediūtib⁹ accidētib⁹: sicut sunt al-
gena naturale. sed cū attingit in medietate. et tū
pōt illā substantiā in aliam cōuētere manē-
tib⁹ accidētib⁹ eadē virtute. **I**tem hoc autē ha-
betur aliquo modo exēplū **Deū. xij.** vbi di-
citur qd vros **Lois** respiciēs retro versū fuit i
stantiā solis. **P**er hoc enī qd dicitur stans vi-
det qd remanēt figura substantiā corporis
substantiā in sol manēt. sic igit diuina virtute
cōuenit panis substantiā i corp⁹ xpi accidētib⁹
b⁹ remanētib⁹ panis. **I**tem vros xpi realiter
cōiūctus est suo corp⁹. et similit⁹ deus in p̄-
sona filij. et sic sub speciebus panis et corp⁹
xpi et vi cōuersionis vel trās substantiā homi-
nina eius et deus ex cōuersione reali
et inseparabili. et per consequē nō ibi est tot⁹
mo xpus verus homo et verus deus laus
adorandus. et sic non est ibi ydolatra. non
enī ut adoratur species panis visibilis: nū-
q̄ de⁹. sed ipse xps invisibilis q̄stiens sub il-
lus speciebus. **S**imile habet quodāmodo
Exo. iij. vbi dicitur qd xps arguit moyse in
flāma ignis in medio rubi. et non est dubiū
quid moyse adorant deū quādo domin⁹
dixerat moyse. **S**olue solamētū de pedib⁹
tuis et c. nec t̄s adorant ignē illū sicut flāma
tanq̄ deū. **S**cribat ei. moyse hoc impossibile
est. sed adorant deū invisibilē sub si-
milit⁹ visibili apparetē. Et idē dicitū est de
alijs apparitionib⁹ diuinis factis sanctis p̄-
m. sicut. **ij.** **Reg. xij.** apparuit **Dehes**
subilo ante remis. **Q**uod autē arguitur vi-
sibile. Dicitū qd verū esset si acciperet in p̄-
sona speciat. sed ipsū accipere sub speciebus p̄-
sonis non est horribile sed magis suauē et ve-
nerabile. **N**on enim ipse xps vel eius corp⁹
in illa cōuersione frangitur vel cōuertitur de-
uotus sicut faceretur sicut ymaginē aut iudei:
sed sola spēs panis frangitur et cōuertitur q
bus cōsumptis desinit ibi esse corpus xpi. s.

De bello iudearum

traditiones que didicisse sunt per personam
scilicet ab eis prolatum. sive per epistolam. s. sup
tam transmissam inter quas traditiones est
ymaginum veneratio. Quod autem placeat de
ymaginum veneratio eo modo quo dictum est
et displicat oppositum fuit caru oblatione panis
et potus pinguis et utinamque sacrum. Un
de arguitur in domibus imperatores et iustis
tum pontificum et presbiterum. bello autem do
mini septuagintaesimo tricesimo. regnante. iul
li ymagines auferri. Anastasius cum de re
gno expulsi et lumine oculorum pauant. Ista
et Leo rex a beato Gregorio scripsit. scilicet
conscriptio est et excommunicationis et totum a
deo illius subtrahit. ysaia. Relictis filio suo
Constantino quanto. pte in destructione ima
gum. pte autem in iudicio. auxiliatur
sacris potestati. pte remanet a pte ad id
eo quod translatum. Rō ponitur extra de cle
mentia. c. de venerabilē. frācorū et famorem
et benedictio in romana ecclesia per papam
in multis necessitatibus expressa fuit. Ille papa
tunc rex francorū fecit magnā synodū cōgreg
ari ubi fuit magna altercatio circa venerat
ionem ymaginum et fuit definitum. chasti
ac sanctior ymagines et venerandas licet be
rebra contrarium funderent quod eis spes ydo
latrie videbatur: sed non ē veni ut dicat ē quod
ymago sit imitatio humani in ipsas yma
ginum. Unde eas licet adorem et obsequi
ta veneratione colim. nec est eadē ratio de
ymaginibus et sculptis ydolorum. quod ibi
malignus spiritus iungitur qui in eis
dabit responsum aut nulla debetur reuerentia
sed non sic de sanctis ymaginibus. Sicut
ignitur daret quod non repugnat sacre scripturę
ymaginum veneratio eo modo quo dictum est.
videtur et postea ymaginaria. Et quod non
debet de pharaone et de aliis et pte non de
spualibus sed et de corporalibus et et pte non
de ordinis iusticiis inflicta. et ex offensione
venerationis eandē facit per vicariū loci
pte cū extra modo ubi extra inuenerit ad
potestatem totius congregatio dirigatur a
ponte sancto. ubi etiam vnum butum de
ymaginis et offensionis qui non erit quod
bus plene existens in quibusdā locis
ex deotione. Vnde licet tales ymagi
nes facere et talibus facere ut fiant tempori
bus suis ut dicit Robertus bolgar super lu
brum iusticiam. h. non. q. quidam in iun

domo dicebatur curare a quartana per yma
ginem leonis autem transdum ut in con
suetudine faciam. De tunc difficile dicere
quid est verum propter mirabiles operatio
nes corporum quia hoc est verum quod nihil ē
homini illicitum quod per naturam comple
ri possit. dicit tamen Leo. secunda secunde
quidam littera. et aliam Augustinam. si
de dante dei quod optimo fuit solā de ymagi
nibus talibus consuetudo. verum est in
tem quod res naturales formas suas conse
quuntur ex corporibus celestibus. sed yma
gines artificiales nullam virtutem consequi
possunt ab ore. nisi ratione matris quod se
cundum Augustinum aliquando operatio
ne demonum aliquid efficiunt singularibus
caractribus illis impressis. qui naturaliter
ad nihil valent et tunc pacta cum demoni
bus suffragantur. quibus ab nigromancia
cum ymaginibus diffundunt. quod expressis ad
de rationem peragunt pte. Vnde cum re
tū. argumenta incoherens sumpta ex lege suf
fiant per primo bello que ut vltimū est nul
lum ymagis sunt contra naturam dei fore
hanc. immo integrum et incorruptum. ma
net ab iudicio eorum quia est iuris iocund
dicio a iure iurata.

De bello iudeorum per argumenta sum
pta ex lege evangelica.

¶ Unus consideratio est de iudeorum
bello sumpta per argumenta ex le
ge evangelica. Videmus enim iudei. ex sua
argumenta ex lege sumpta nullius sunt fir
mitate ad expugnandum nostrum fidei for
mulum. quinimo per illa conuenias cla
res et sonde est offensa deprecatur h. pos
sunt et ex primo argumentum se iurare et ex q
busdam alijs a ipso conuenit fidei no
stre humanitatem destruat hanc ordina. Tunc
lato de hys in tractatu contra iudeum nec
et argumentum ex quo trahunt pte. hinc se
nuntur pauca quodam que sunt locis ex
stantur et hanc iocundū argumentum si
aut ex lege scilicet. pte.

**Contendit iudeus probare qd isus non
est verus messias quia in eius genealogia
sunt mulieres peccatrices.**

[illegible]

quod filio aduulterieb fugiē ad dāuid ac-
sit. Ego sum reus omniū animarū domus
patris tui et numerus oculorū sacerdotū fuit
it. lxxv. v. v. m. et cū hoc curat eorū fuit fac-
iens et mulieres et puulū iudicari. Itē pōc /
tunc scādo peccato adulterij et etiā raptus
ut videtur in v. pōc. Itē de qua b. i. f. j. Re-
gū. x. c. missis itaq; dāuid nūcio iudicū p-
pōcā. l. regalē. Itē peccauit reus peccatū
māduū pōtione cōmisiō. Itē vna fidelitā
mā sibi mīlue occidit gladio filiorū amō ut
ibidē dicitur. Et q; postea factū fuit dāuid
glāū surrexit inde scādalū magnum. ppter
quod dicebat in populo vulgariter de ipso
dāuid quō poterat ēē salus ei qui rapuit o-
nem et occidit pastore. Itē quanto peccauit
grauiter nō solū omne dōpunitōne debuit
sed et iā in expiatiōe filij sui amon de opōs-
itione violentia filiorū sue ibamar. ij. Regū
iij. dicitur et ibi. Cū autē audisset dāuid ver-
ba hec cōmisiōis est valde et noluit cōm-
stare spū filij sui amon. q; deligebat eū. Itē
quāto peccauit grauius iustib; filij Jo-
nabe cuius seruū accusauit domonū suū et
nunc lesematans et falso ut habet. ij. Re-
gū. xvi. c. post agnitiōe innocētiā iustib; et
nequitia sibe seruū sui illū seruū quē de in-
sticia amebat incipere. nō solū nō puniunt
sed etiam cōtra iusticiā medentur. Rediit
nū iustib; et dicit ut habet. ij. Reg. iij.
c. In hoc etiam vnde iuramentū feceris mi-
hi nūc dāuid et Jonatā pōtē iustib; obre-
batur. l. Reg. xij. c. dicitur et ibi. nūc dāuid
ambos in homine dū inuenit et ac. et scripsit
mōi et sermē nūi vsp in scripturā. Et sub-
actū pōtē seruū seruū. et ppter graui-
tate dāuid peccatū dicit dāuid. bebecorū
q; regnū dāuid postea fuit dāuid. unde sup-
dicit vnde dāuid. ij. Reg. xij. c. et in c. et
dāuid possessiones dū iuglo. bebrā. q;
nūc venit vō de celo dicit. Robō et dicit
robō dū dicit regnū nū. Itē lex peccatū
dāuid per sup. bā in numeratione populi q;
Reg. xij. c. et in transgressiōe dāuid quod
habetur. Eto. xij. v. dicitur q; in numerati-
one populi pō quolibet capite debebat de-
n dū dū dū dū dū dū dū dū dū dū dū dū
non fuit factum. et ppter grauiorem illū
vnde morat facit de populo israhel. Itē
mīlā v. v. ut habetur ibidē. Dec autē fōi
pō fuit in v. v. testamento de peccato dū

¶ Eundem argumentum indeco-
est qd ex quo in genealogia ioh̄is na-
zareth ponuntur mulieres immunde rose sua
genealogia est ordinata ad iudicium. Et
ideo xp̄iani comedat carnes fuisse et cetera
in lege prohibita. Ad istud argumentum nō
dicitur qd nō sequitur xp̄iani comedat carnes
fuisse et alia in lege prohibita ergo sunt im-
munda. Nam illa precepta erant ceremonialia
q̄ per christum sunt abrogata. Et nō sunt
xp̄iani sicut sepe supra dictū est propter qd pa-
latores euangelio assent nō solum ut neces-
saria sed etiā ut monstra si seruauerit ut obli-
gatione ex lege. nā hoc esset inerte saltem fac-
to qd xp̄i aduentus nondū ēst cōspicius. Si
autē aliquis abstineret a carnib⁹ potatib⁹ et
huiusmodi ex alia causa vapores qd sunt sibi
abominabiles vel non sunt nullū
autem qd dicitur ioh̄is 1. 7. et 1. 13. ioh̄is 1. 13.
ponit et addit qd dicitur et qd dicitur. Et
in multis locis que propter breuitatem omis-
to quia est notum fidelibus xp̄ianis. Itē za-
chariam badarson super dñi. adducit au-
tem in scilicet facit iudicium immūā p̄ueniens
hoc et cōfessionibus. nō solum compedi-
tos. et hic est finis versus in beato. Expe-
rit igitur de doctor finem huius versus de
et cōfessionibus mellei ueniens qd hoc finis dat
et cōfessionibus. bonitas absoluit prohibi-
ta sine ligata. et exponendo sic dicit: omnia
velut que immunda reputantur in hoc seculo
omnis sanctus et benedict⁹ faciet eā mundā in
futuro seculo. sicut promissa sunt munda. sicut
10. Thō qd dicitur dñi. 11. c. Quasi olera ve-
rentis dñi vobis omnia. Sicur enim olera
sunt immunda et cetera. Et promissa et cetera. Quod
nec ita in futuro absoluit deus quicquid
prohibuit de obis. Sed dñi autē qd iste doctor
et alij doctores hebreorū loquentes de p̄i

De bello iudeorum

scilicet et hinc per prophetas scriptum est
quod ipse currens usque ad messiam et ibi inci-
pit seculum futurum. Et igitur ibi nasciturus
sit messias verus et superabundans. I. ostensum est
a tempore passionis sue in quo terminatus
fuit cursus legis moysae licet sint etiam lege
moysae probata. Et ideo paulus apostolus
hoc in lege et prophetis docet. Timothe-
us. Omnis creatura dei bona et nihil reus
eundem quod cum graviteri actione peros-
puit sanctificatur enim per verbum dei. I. 2.
cuius filium modo dico.

Contra iudeos probare quod ihesus non
est verus messias quia in eius genealogia
nihil potuit minus inveniri.

Etiam argumentum iudeorum est
quod ex antiquis et iudeis dicitur quod
est verus messias in quo demonstratur. Licet
aliqui noster ponatur sanus; sed nulla in
his ibi ponitur ergo non est vere messias.
Dicitur videtur manifestum. immo et probatur
non non potestur nisi superaddere quoniam
que et si non tantum peccata tam fuerit
et. Respondetur autem quod si hoc dicitur pro-
phetia est hoc a magis et hoc dicitur. Et
ibi ipse iacob ait genuit ioseph virum ma-
ne; de quo natus est ioseph qui vocatur ipse.
Ipse autem esse sanctissimum scriptura
testatur et hoc dicitur manifeste pondant.
Sed quoniam hoc
fama est notum fidelibus ideo sanctum
etiam per scripturas iudeorum et sarraceno-
rum declarat propono. Circa primum dicitur
isa. vii. ca. Ecce virgo concipiet et pariet
et filium et vocabitur nomen eius emmanuel
que interpretatur ad nos et cum nobis. Et
de eius matre. Pro declaratione huius
prophetie notandum quod sicut legimus isa. vii. ca.
ut. Argum. tua transiit super ad eam. Et
reges potentis. I. syrie et israel ascenderunt ad
ira iherusalem ad periciandum contra eam.
Domino autem misit ad eam ysaam dicens
quod non timeat ab exercitu istorum duorum
regum. Ipse autem sicut erat mulier et ysa-
am dicitur quod poterat signum sicut liberatio-
nis ex quo sibi non crederet. unde sibi dicit.

per tibi signum a domino deus tuus in hoc
signum ostendit. Signum per hoc videtur ad
omnem motum sicut in excessum supra scilicet in
celo sicut tempore iohannis de sole. Iste autem
rex malus nolens petere signum a deo de-
duxit excusationem suam. Dicens quod hoc esset
temptare deum. unde dixit non petam et si
temptaveris deum. Cum autem cognovisset
iustitiam ysaam quod non bona fide dixit ad eam. id
est quod dicitur in libro apocrypho qui dicitur et hoc
indignum reputans noluit sibi dare signum
sed dedit deum dicens dicens. Respondetur ergo
dominus david nunquid parum vobis est
molestum esse hominibus quia molesti estis
et non magis periret hoc. Dicitur autem hoc
ipse vobis signum. Ecce virgo concipiet et
pariet et cetera quod intelligitur de concep-
tione et partu christi per virginem. Manam de al-
liquis christi. Et per obsidionem auranis ibi
solem ab istis regibus significatur spiritus mali
et obsidio generis humani a demonibus
et quod genus humanum debuit ab obsidio-
ne diaboli liberari signum fuit quod virgo con-
cipiet et pariet filium. Et hoc dicitur a magis
hoc signo de conceptu virginis contradicunt
iudei illud impugnant et pro impossibili
reputant quod virgo concipiat virgo concipiat
et pariat filium. Respondetur autem quod
et regis ysaac allegavit scilicet. Ecce virgo
et pariet filium. Et hoc dicitur a magis
et fides catholica affirmat de virgine glorio-
sa virgine marie. et facit contra hoc com-
muniter quinque argumenta. Et arguunt pri-
mo sic illud signum fuit liberationis ad eam a
duobus regibus qui venerunt contra eam. ipse ve-
ro natus est post ad eam bene per. annos
liberationi igitur signum non fuit in com-
mune christi et conceptio eius ex matre virgi-
ne. Secundo sic ybi non habemus virgo de-
bet dicunt aliam quod significat adolescentem
nam quod videtur dicitur in scriptura
et corrupta. Virgo autem sic non significat
igitur scriptura ille non intelligitur de concep-
tione virginis scilicet adolescentule. Tertio
sic quod ipse non est vocatus emmanuel sed ioseph
et per lucam. et propheta dicit quod vocabitur
emmanuel. et per prophetas dicitur de aliquo filio et
hoc dicitur a magis dicitur de ipso. et hoc
signum de cyprus filio ad eam quod dicitur emmanuel

Illij vero dicunt qd intelligitur de filio yfue
et primo arguit iudei ihera dicit qd ante q
fomando dantesca igitur in xpo funt ignosce
na qd xpiam reputat falsum qd dicit qd bo
hunc plenitudine fcie qd iustan fuc oceptio
me. Concludit ergo iudei qd nullo modo i
telligitur de xpo nec de virgine Maria ma
dū iudeis qd nō est verū qd illud signū de o
ceptu virgīs ppi achaz daret licet sibi per p
phetiā ppheteretur dicens ppe nū signum
a domino deo tuo est. Sed ex hoc iuuat
incredulū remanet et ydoloatra qd dicit nō pe
tū et nō rēptabo dūm. alia lra habet et non
exaltabo dūm. Dicitur ergo fuit domui ba
uid signū vt patet ex verba vbi dicitur audi
te domus dauid ppter hoc dñs dabit vobis
signū. Ecce virgo concipiet et pariet filium
et vocabitur eū. quod signū ipse est in vir
gine maria principiter et realiter que fuit
de domo dauid. Ad illud autē qd dicitur
qd illud signū fuit per. ecce. omnes cylera p
nostici respectu effectus futuri. sicut gedcon
datus fuit signū in vellere indicatum fuit
vicioze Judicū. ic. Secūdu est signū reme
moratū respectu effectus pæsentis fuit mo
ysi datus fuit signū. Exodi. ij. hoc habebis
signū qd nescim. vbi dicitur populo meo

grā. i. agēs de vīa mīlione que nū iponū
tur nec obstat de magna infamia igne quia
signū rememoratū ita respicit pæsentū in
magna distantia fuit signū ppheticū su
mū. Ad pphetiā illud fuit signū rememo
ratū et nō ppheticū et fuit dātū in tanta di
stantia ppter hoc qd cōueniens erat qd achā
fuit incredulus verbo pphete qd daret signū
in lonan quū vt ipse in ppha persona nō ve
deret fuit in mente nō credbat. Illi tamē q
descēderūt ab eo viderūt fuit maria et Jos
sep. et ideo signāter pphete nō dūnt ver
ba ad achaz sed ad domū dauid de qua bo
mā fuerūt maria et ioseph vt infra dicitur.
Ad secūdu dīcēdū qd in bebero sunt ma vo
cabūis quasi idē significā. i. nabra. beira
la. balma. pūmū accipitur pro muliere ado

lescente pōtenti dīctū nō habendo respectū
ad virginitatem vel corruptionem. Secūdu
ad etate. i. adolefcens iuuenis vel senex. Tercū
mū vero accipitur pro muliere habendo qu
se rēpēns. i. ad adolefcēntiam et virgīn
tatem. et quia ista duo simul fuerunt in bo
mā virgine. Ideo pphete dīxit illi
pocūbus supas dīctis. Datus sententia est
venerabilis pennis virginitas alsonū con
uersus in suo dyalogo multo. vi. dīctis. mu
lier nūq fuit iuuenis fuit pphete qd dū vir
ginitas est fuit virgo sit accipitur pōtē
mūcipari nabra. balma vero vocatur nab
la. dum etiam secundum Thesolam de tyra in
hoc passu qd balnum significat absconditio
gnificat mīnculū aspectus hominū
absconditū in qd de eius pudicitia et int
gritatē non dubitatur maxime quando p
pūnt linera be. et tunc sonat bealma. nec
inueniuntur in tota sacra scriptura aliq
scipe nisi tantum vbi soluit rebeca. spū.
Genes. vbi dicitur de illa puella decora m
una virgo qd pulcherrima et incognita vna.
et si dicitur de ea et int. puella et vocatur
māla equam in bebero habetur bealma q
egredietur eū. Et maria sicut moysi. Exo.
ij. vbi dicitur de ea et int. puella et vocatur
matrem pūmū in bebero habetur tūc hā
ma et maria. Et ista que scribitur Isa. viij. a
mā dūc pūc fuerit virgines pūmūne q sic
accipiet et pariet filium. i. beata virgo maria a
ma et qd ut necessario debet intelligi patet
qd signū qd debet dān achaz p liberatio
ne ciuitatis sui regis rabi solomō debet
ad valde mirandū. vnde dūnt sibi. Quā
petit ubi signū a dño deo mo i pphēdū infer
m fuit in excelsū supas in profundū infer
m. i. in suscitatio ne alacris memis. vel i
mā supas. i. in celo sicut in statione solū
fuit tempore Josue. modo qd virgo et adole
scens accipitur et pariet filium virgine nō re
manēt. nullum mīnculū est. oportet ergo

De bello iudeorum

ad hoc qd sit miraculū qd virgo concipiat et pa-
riat in obitu et i pui virgine remanere. Et
hoc vult miraculo qd implem est in virgi-
ne gloriosa. Et ideo augustinus contra iudeos
in sermone inuocationis bene virginis vi-
at. Que sit dei miracula nisi que sunt hoib⁹
impossibilia que scripsi robur sine filio fer-
ro: ipse grandaui: Maria de spu sancto. qd
multiplicauit panem in deserto sine rore. ipse
virginē impregnauit sine corruptione. et qui se-
cit omnia ista prima generatione ipse fecit et
ad filia sine semine generare. Ad tercia argu-
mentū dicit qd intelligit de xpo et quā-
do dicit ipse non est vocatus emanuel sed
dñs. Dicitū qd imo qd aliud ē nomē qd i
pater sui rōez iduualē ut per et sic xps
semper vocat⁹ est ihūs. Et ē aliud nomē qd
ipsoni sui pphetiae vel aliquā virtutē exor-
bitat ut liberalitatis. et sic liberalis vocatus
est dicitur. Imo vocatur semper dñs
leo vel achilles. et isto modo ipse vocatus
est emanuel ppter iusticiā et dñm ppter
gratiā quā bz. qm eius suppositio vniuersa na-
tura paret et humana simul cōiungit. Quā
emanuel interpretatur nobiscū de quo noie
sepe vocatur cū manā ipse ut veni dñs et ho-
minē adorando. et ita ipse iusticia beatus
et que habet ut ille beatus vocatur nomē
eius emanuel. Super quo verbo dicit pdi-
ctus per alfonsum vbi supra. et vocabis nōi
eius emanuel. In hoc quod ibidē legē vo-
cabis. duo sunt notanda. scilicet qd sic appella-
ti filii volebat. et qd hinc comati pater virgo
fozet puerū patura ppter hoc eni ut voca-
bitur ac si diceret ipsa totū vocabit et non pa-
ter hoc ille. Ad quā argumētū qd dicunt
iudei qd ille filius erat ezechias filius achaz. vel
q d erat filius ysae de quo in sequenti. dñs
ipse accessit ad prophetissam que concepit et
 peperit filiū et iste vel ezechias vocat⁹ ē ema-
nuel. Dicitū qd p vbiq manifeste ē falsū
Et primo de ezechias qd ut patet ex quarto li-
bro Regū achaz regnauit per. xvi. ānos i an-
no quarto āno dñe. prophetas qd i septu-
regno filius ē ezechias habebat. xvi. an-
nos. Dempto ergo quatuor de regno pīo-
fui in quoru quarto dñs ē ppheta patet qd
vbiq ad septu regnū sui de regno patris non
durauit nisi in āno dñi ipse iustis pī
de. pī. sequitur qd quādo dicitur hinc ppheta

nō ezechias iam habebat. xvi. annos. sequit⁹
ergo qd prophetia in eo verificari non potuit
quia iam erat natus. Patet secundo qd non
potuit intelligi de filio ysae ppter illud qd
in sequenti. c. dicitur. accessit ad prophetissā
propter dñm. Primo quia de illo filio ysae
qui secundum terrum nomen eius fuit acces-
sit veloxiter spolia de rabe eius pcedat nec
de eius nomine. nec de eius virgine. nec de eius
gestis aut morte vlla mentio hinc scripta
est secundum ergo Dyeronimus eadem sus-
tinet quā dicitur continetur. Secundo
quia non est verum qd ppter pphetiam dñs
dixit ad prophetissam viderem filium ut ipsa
concepit et peperit filium de quo iusticia
gunt iudei. Et ratio est quia in septu ppheta
minuitur ad idem mlti dñs iustis fidelis
Etiam sacerdotem et Zachariam filiū be-
rachie. et statim sequitur accessit ad prophe-
tissam que concepit et peperit filium. Mos-
do nō iudeis duo. Primo ad quid pro-
pheta inducitur istos iustos: nunquid indu-
gebat iustis in accedendo ad concubina
pphetissae quia ut dicitur qd ppter

secundo pater ab eis qui fuerit isti iustis
fidelis. non vnde qui fuit tempore Joachī
de quo dicit. xvi. fuit vix prophetas in
nomine domini. vnde filius seney quia a
Achaz achaz et ysae vbiq ad tempus Jo-
achaz ut patet p. hinc ille ppheta qui
fuit plus q. annis. fuit pater per tem pora
per que regnauerunt reges. qui fuerunt i me-
dio ut patet quantum librum Regū discant
vbiq. Tunc etiam iustis hinc hinc. Achaz
et filius barachie qui est. x. de. xii. prophetas
in nominibus non erat adhuc natus. ipse su-
it secundo anno regni huius regis perferam
qui fuerit iustis. qui dedit iusticiam iudicio
rendicandi templum et a tempore achaz et
ysae vbiq ad tempus huius regis fuit plus
q. ducenti anni. non ergo iste accessit ysae
ad prophetissam nec de illo iustis aliqd
continet veritas. Quod ergo dicunt iudei
est verum istius regis. O vnam tollere
aut carere ab oculis vestris. Tunc dico qd
veritas istius prophetiae est qd dñs spiritus
sanctus aliū ppheta istos duos testes super ad
ānos et accessit ad prophetissam id est ad vir-
ginē mariā qd hinc ipse ppheta et concepit et
 peperit filiū dñm pī saluatōre nōm. nō quā

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

**Compendie iudeus probare qd ihesus nō
est verus messias quā fuit peccator & hoc
q̄ huius baptizans.**

[illegible]

[illegible]

bap̄tizauerunt. Jte iterum. Jsa. xliij. noli me
 temere scire natus Jacob et peccatissime quoniam
 elegi. Effundam enim aquas super siccitatem
 et super semine tuum et bndictione meā super stirpem
 tuam et geminabunt inter herbas sicut salices
 iuxta preterfluentes aquas. Jte dicit domi
 ego sum et ille vocabit in nomine Jacob. et be
 scriber manu sua hominem et in nomine dei israel
 asimilabitur. Per hoc enim qd dicit. effundas
 aquas super siccitatem intelligitur baptizatio
 p hoc qd subdit et fluentis super aridam. im
 telligitur bap̄tizatio gentium. Nam gentili
 tas non fuit irrigata doctrina legis et p̄phe
 tarū. et qd ille sit unicus habetur sup glo
 sa rabi salomon. super illud quod subditur.
 geminabunt inter herbas etc. id est in me
 dio. Etiam. Per Esau vero ipse et doctores
 debet intelligi gentem romanam imperium qd
 suscepit fidem xpi et baptisimū ut patet. Sed
 quoniam iste dicit domine ego sum. glo. Jst
 enim iusta perfecti. quod de apostolo hanc conse
 muer potest intelligi. Et ille vocabit in no
 mine Jacob. Glo. Jst sunt parricidi filij im
 pium quod convincitur intelligitur de fi
 liis iudeorum per apostolum conversis ad
 xpm postibus eorum in infidelitate remanent
 et sunt filij perditionis. per quod convincitur
 et intelligitur de christiani religiosi. et in no
 mine israel asimilabitur. glo. Jst sunt con
 versi de gentibus. illis applicatur nomen is
 rael. fin qd dicit apostolus ad romanos. u. qd
 qui in manifesto iudeus est. neq. quicq. mo
 nito in carne circumcissus. sed qui in absco
 dito iudeus est et circumcissio cordis in spi
 ritu non littera. cuius laus non ex hominibus
 sed ex deo est. Patet igitur qd p̄phetia
 qd glo. sa rabi salomon. convincitur aptatur
 ad p̄positum nostrum quia hoc non int
 dicit. Deus enim aliquando vocat hunc
 gentem hominem mali ad ammendandum ve
 ritatem p̄teritus incrementum: sicut Lays
 p̄bat. Joban. ii. deinde de christo. Ecce
 dico vobis et vultus monatur homo p̄o pos
 p̄ulo. Intendebat enim solum inducere ali
 os ad eandem doctrinam. Sed quod ver
 bum significat incrementum eius p̄o futurum
 ad salutem fratrum suorum. Hoc sunt

perit eius interitus? propter quod ad hoc
 se subdit. Hoc autem non dixi a semetipso.
 sed supple a deo sic eius lingua moneret.
 Dabitur autem simile quoniam ad aliquid. Tu
 enim. xij. deasina bola que pascit vbera ras
 tunc dicitur in pascuis alba. Item dicitur in
 eius per se vel per angelum. Hila namque non inel
 ligitur per se. Item dicitur in habet et operatur
 nec inellicam. Item quarto super illud. Ben
 edixit. Ligans ad vincum pulvis suis. et ad vi
 tem o sibi in alina suam dicit glossa. Hoc est
 de quo scriptum est. Zacharie. ix. Et datus sup
 er alina est. Sequitur in glossa. Et quomodo
 erit agens sicut scriptum est. Ezech. xlviii. Et
 effundam super vos aquam mundam: et omnis
 batus ab omnibus inquinamentis vestris.
 Zacharias zacharie hoc videtur fuisse docu
 res bebatos inellicatur ad litteram de messia
 sicut ostensum est supra. et per glossam bebatos
 tam hoc videtur habere. quod erat mundum po
 pulum suum per effusionem aque munde que datur
 batur baptismus christi. Unde in libro quod or
 datur yoma hierosolymitanum antiquo apud
 bebatos datur. Quomodo peragat mundum
 dicitur pollutos: ita de sancto et benedic
 tione est dicitur in hierosolymis. Item dicitur in
 anno Ezechielis. xlviii. Aspergam super vos
 aquam mundam: et omnis batus ab omnibus
 inquinamentis vestris. Item dicitur in libro
 mundi in mundas dicitur. quod in aduentu mes
 sic ipse affunderet sibi aquas mundas in sub
 pedes suos. et quod ipse super israhel effunderet per
 ut dicitur in libro. Effundam super vos aquam
 mundam: et lapides inebis dabo: aquas si
 guficauerunt. et duxit rabi aquas. Quod
 successerint ad lapides mundos marmoreos
 non dabo aquas aquas. Sunt enim aque com
 potabiles et aque signales. Item quod videtur mes
 sic per se dicitur in libro. Item dicitur in libro
 et interrogatus quid faceret istud. quod batus
 datur in libro. Ben. Lauit in vino vestimentis
 suis. quod significat honorem in baptismo
 a sancto messia possit dū ordinare. Item
 quoniam de baptismo et eius effectu datur za
 charie. iij. c. in illo de cuius fide patet domini
 dicitur et baptizatus est. Item dicitur in libro
 per dicitur in libro. Item dicitur in libro
 de futuro. poterit quod non potest intelligi de
 omni aliqua veteris legis. Nam omnes ille erant
 fuisse longe ante tempus zacharie. Quod
 autem intelligatur de baptismo christi patet per
 illud quod sequitur. Et erit in die illa dicit

[illegible]

De bello iudeorum

gentes multas. Descriptura intelligit ad
fuerit de ipso. potest per translationem danda
ici. cui non licet contradicere iudeis que
est. Ecce prosperabitur sermo meus Messias
per quem iudei iherosolymam ab eis
de ad hunc. caput huius exposuerit ad hunc
in re per hunc. Dicit ergo. scilicet intelli
get sermo meus. quia habet scilicet dominum ab eis
no: et humilis ex se potest. et exaltabitur. scilicet ad
unitatem suppositum dicitur. vel aliter. Exaltabitur
in sua resurrectione: et elevabitur in sua
ascensione: et sublimis erit valde sedens ad
dexteram patris: Mariam. Et dominus quidem
ihesus postquam locutus est eis: assumptus est i
celum et sedet ad dexteram dei. Vel aliter secundum quod
exponit rabi aquila. Exaltabitur plus quam
brabant: et elevabitur plus quam moyses et sub
limis erit plus quam angelus. Et quibus factis
inferni quod messias debebat esse deus: Sequitur
ad prophetam. Et manifestabitur sanguis suo et baptizatus
que omnia manifeste sunt impii in christo. Icy
omnes certissimo deus propheta fuit reclusa
in signis copiosis diu prophetarum scriptura
na baptismi. unde dicit in psalmo. xxvii.
Vox domini super aquas deus manifestans ius
suum. ac si diceret. clarus me faciemus bap
tizatus. et de manifestans. quod fuit
ad plenam in baptismo christi. quod tunc vox patris
omnes. Quia hoc est. et tunc dicitur. et tunc
Matth. iiij. et tunc fuit innotuit dei manifestat
et predictio in solutione huius argumens in
dum innotuit. Et tunc quod fuit
de baptismo. et tunc fuit. et tunc fuit.
Secundum quod baptizatus christus non fuit frustra
et ipse esset sine peccato. Tunc est quod istud
sacramentum fuit in testimonio veteri figuratum
et multipliciter prophetatum: ac per hoc omnes et
gloriosi beatorum consideret demonstratum.

Concedit iudei probare quod ihesus non habuit

et quidem. Tunc dicitur. baptizatus.

Etiam argumentum iudeorum sumitur
ex angelo et illo. Matth. iiij. bap
tizatus autem ostendit ascendere de aqua. et ecce ag
it fuit in celum. et vidit spiritus de veniente sicut co
lumba. Et tunc dicitur. et tunc dicitur. et tunc dicitur.
iudei quod christus ante baptismum non habuit spiritum
sanctum ante oppositum asseruit christum. quod

autem istud sequatur et testis patet. quod nullus
venit ubi prius erat. Et ergo dicitur in scriptis. vi
du spiritus de veniente super se ergo spiritus sanctus
non venit in ihesu nazareno ante baptismum.
et in tunc erat inopertus animi. per. sic ergo. per.
dicitur fuit sine spiritu sancto. quod innotuit ma
gnus. et tunc dicitur. et tunc dicitur. et tunc dicitur.
sequitur. vidit spiritus sanctus descendentem et ve
niente super se. ergo ante non habuit spiritum sanctum
autem quod innotuit. et tunc dicitur. et tunc dicitur. et tunc dicitur.
conteret psalmis facta est super cum mortis dei
quod intelligitur de spiritu prophetandi. et tunc dicitur. et tunc dicitur.
et tunc dicitur. et tunc dicitur. et tunc dicitur. et tunc dicitur.
gen. et quod subditur in arguendo nullus venit
ubi prius erat. dicens quod venit et eo modo quo
prius ibi erat. sed alio modo potest venire: sicut
aut dicitur. De. viij. ubi dicitur. dicit dominus
ad abraham. Clamores sodomorum et gomorum
multiplicatus est. Sequitur descendi et vi
bi venit damocles qui venit ad me opere ipse
verum est. non est per hoc intelligendum quod dicitur
non esset in sodomis et gomora. nec videret
et tunc dicitur. et tunc dicitur. et tunc dicitur. et tunc dicitur.
fuit dicitur. Dicitur. xxiij. celum et terram ego ipse
dicit dominus. et omnia de necessitate videret ab eter
no. dicitur ergo descendi et videret perperam
unum effectum quem fecit ibi. scilicet subersione sodo
me et gomorre. Erat igitur ibi ante sicut con
fessio in esse. sed descendi ibi sicut punitio.
et tunc dicitur. et tunc dicitur. et tunc dicitur. et tunc dicitur.
quod scriptum est etiam hominum de non dicit
videre peccata quando diffinuit punire. nec
per hoc iponitur aliqua mutatio in deo sed
secundum sicut innotuit in ipso. spiritus
sanctus fuit in ihesu nazareno ab instanti
in conceptione sue per plenitudinem gratie: sicut
dicitur Job. i. vidimus eum quasi unigenitum
a patre: plenum gratia et virtute. et hoc predictum
fuit. et tunc dicitur. et tunc dicitur. et tunc dicitur. et tunc dicitur.
fit et non de radice eius ascendet. et requiescat
super cum spiritus domini: spiritus sapientie et intellectus.
spiritus consilii et fortitudo. spiritus scientie et pax
domini. et replebitur cum spiritu rationis domini.
Dicitur tamen venisse super eum in baptismo per
alium modum. scilicet in signo visibili colombe
repentantis in christo plenitudinem gratie non
tunc accepit. sed prius ut dictum est. tamen ple
nitudine gratie que latens erat in christo fuit
tunc manifesta Jobam baptiste unius
significavit et dictum fuit a domino. Super
quem videtur spiritum descendentem et in

Etiam argumentum in deum
eiusdem sumitur ex illo quod dicitur
in superaddito. c. Non in sola panem
me homo sed in omni verbo quod proderit
ore dei. Dissentit inde qd ista responsio quod
idius dedit dyabolo no est rationabilis qm
debauffet digne sed in omni re que proderit
de ore meo. Et cum ipse erat deus potuit do
minus vram consentire de omni re sine ulla
gru sine lapso sine ulla bina. c. c. Respon
detur cum dicitur qd debauffet dicere idius s
in omni re qd proderit de ore meo. dico qd non
est verum. non enim sic debuit dicere quia in
sua voluntate dedit dyabolo sua dictationem quod
ille querebat experire per temptationem. qd
propter quod non debuit dicere de ore meo qd
loquebatur et homo celatio sua duntaxat.

De bello iudeorum

[illegible]

*Comendat: videtur probare qd ibi dicitur qd
non est deus qui non videtur qd deus non est
affet in pimento.*

[illegible][illegible]

Iamque cunctis finis ad certum tendere videtur
 verum deum videretur. nūq. Reg. v. c. non facit
 et firmum non vult holocaustum et victimam
 deus alienus nisi domino. De gedone vero
 dicit aliqui doctores nesciri quod ex debilitate
 fides petijt hoc signum in velare propter quod non
 manifeste totaliter a peccato sicut dicit quedam
 glossa super locum istum. Sed hoc non videtur
 rationabiliter dictum quod scriptura non novit cum ali
 quodlibet ex hoc facto nec fuit punitus a deo sicut
 per hanc causam patet in libro de iud. c. 2. ubi dicitur per
 hoc signum dicitur. unde hoc factum propter quod
 factum fuit mirum usque ad filium suum. circumsis
 non ut haberetur. Luc. i. c. De glo. vero in gene
 rali allegata parum est curandum. ideo saluo me
 lion in iudicio potest aliter dici. vno modo quod gedo
 non fecit hoc ex influentia diuina. et sic non pec
 cavit. Influens enim diuinus non impellit ad
 peccandum. Alio modo dicendo quod gedo non
 habuit hoc subitudo de potentia dei quin per
 ipsam posset saluare populum. nec de verbo
 dei incensum sibi. in hac conuentione sua libera
 bus israel quasi non esset verum. Sed ignoramus
 utrum verum hoc promissio esset absoluta que semper
 impleretur vel condicionali. scilicet nisi gedon et eius
 socii ponerent impedimentum per aliquod peccatum
 aut. frequenter enim in sacra scriptura intelliguntur
 promissiones diuine facite sub tali conditione
 quod non exprimatur. hieremie. xxi. c. 2.
 Subito loquar de gente et de regno ut edificet
 eam et plantem illud si fecerit malum in oculis
 meis ut non audiat vocem meam penitentem
 eius agam super bono quod locutus sum ut facerem
 ei. nunc ergo gedon nec per fragorem
 quod vocem dei non audiret. nec penitentem
 eius agam dicit promissio. penit ergo humilis
 ter a deo eduxit per quodam quodam in peccato
 dei habet. Penitentem ergo in oculis meis et in
 diebus meis ad peccatum propter quod penitens
 plex signum vni pro hoc aliquid pro sociis suis
 Ad auersionem maladiuicendum quod vnde
 tunc dicit solvere deam et propter dei si
 aut patet in multis locis veteris testamenti
 et per consequens hoc erat necesse quod soluit
 illi et vult ex parte recipientium. Erat enim ad
 hoc deus in iudicio. Ad hoc enim
 inducitur dominus populum per propheta
 m aduersum. Infertur enim deus et
 Quod autem subditum probat nec super hoc
 esse. h. probare non tenetur hoc casualiter sicut
 colligendo quod soluerent deam ad probem

dum sui repositum. si per hoc desipias eis an
 nibus etiam tunc sed tenetur consequatur. et e
 rum si ipse tenetur per se non de beatus si
 cur tenetur et ego consequenter multiplici
 ratio bona vestra sicut dicitur Jsa. c. i. si vos
 habueris et audieris me domo scire amodo
 me.

Contende iudicio potestatem et legem cuiuslibet
 ubi dicitur illi qui dicitur ut non habet legem
 dicit non iurare contra.

Cum autem argumentum in contrarium est et
 fumetur ex euangelio ex illo verbo
 Mat. v. c. *Adhuc ita quod dicunt est omnis qui
 non perurabit, reddet tunc domino iuramentum
 suum. ego autem dico vobis non iurare oī
 no tūc. sequitur. Sit ergo sermo vester. est est
 non non quod dicitur. et ad hunc modum est a magis. I
 et istis argumentis sic videtur proprium ostenditur quod
 et magis videtur. et dicitur. et dicitur. et dicitur. et dicitur.
 talibus sed hoc patet esse falsum quod scribitur
 dicitur. x. c. *Deum deū suū iurabis et illa scrip
 tura ipsi adhibebis et in nomine illius iur
 rabis. Et verū dicitur. vi. Domini deū suū
 iurabis et illi soli seruico ac per nomē illius
 iurabis. Et patet manifeste quod ubi nō iuratur
 nisi illud dicitur dicēdo. ego dico vobis nō
 iurare oīno. Solent quod negatio proposita si
 quo vniuērsali facit ex ipollere suo contra
 dictionem quia non omnis et quidā non est
 possent. Et ideo ex hoc quod dicitur non iurare
 omnino. nō excluditur omne iuramentum. quod
 quilibet dicitur in personā requirenti veritas
 item per iuramentum docere veritatem aliter
 periret iustitia et veritas in multis casibus.
 sed cum dicitur. Non iurare omnino excludit
 iuramentum illud quod est in ipse. I.
 iuramentum falsum quod corripit et in
 veritatem inquit quod caret iustitia. sicut
 cum aliquis iuramentum facit et iuratur
 in iuramentum inquit quod iudicio discreto
 non caret quod sit quando quis iurat sine ne
 cessitate aut pōt vniuērsali. et propter hoc dicit
 Jer. iij. carabitis iuramentum domini in veritate
 et iustitia et iudicio. sed excludēda illa nō
 iuramenta iurata. Scandū autem quod ex ver
 bo dicitur. iij. c. *super allegato i in nomine il
 lius. i. dei iurabis. Aliquid dixerunt quod iura
 mentum esset frequentissimum tanquā religio
 nis actus etiam in contrariis verbis ubi non***

est tunc sint licita iuramenta quoniam ipsa
non sunt per se peccata. Item de iuramento. Item
sic si quis vovet vovet vovet deo aut si
constrinxerit iuramento non facit immūter
bū et omne quod posuerit implebit. hoc ille

Contendit inde p̄bare q̄ lex evangelica
non est lex vera quia desinit legē iustitiae.

Idcirco arguuntur iudeorum
q̄ evangelica sumunt ex illo. Nam.
as. quo supra. Audistis q̄ dictum
est antiquis. Quia p̄ oculo. bene p̄ bene.
Ergo autem dico vobis non resistere malo.
sed si quis percussit te in dexterā magillā
p̄be et aliter. et qui voluerit in iudicio co
muniere te et iudicem tollere dominum et
passum est. hoc dicitur iudei esse contra legem
iustitiam et iusticiā a deo datā. Exod. 21.
oculū pro oculo et. Si xpiam non servant
istā legē ibi nazarem. Nam per fraudes et li
as vii rapit bona alienos et nō solum hoc ē
verū de secularibz sed etiam de religiosis plu
ribz. Respondet q̄ non est verū ibi nazarem
sed destructis legē iustitiae et rectitudinis.
Circū quod sciendū q̄ nō resistere malo an
quādo bonū est et necessariū. et sic cadit sub
p̄ceptis vixit quando ex talis resistētia op
paret manifeste origo magni mali et disordi
nis civitatis vel regni vel aliquid huiusmodi.
Aliquid vero est bonū supererogatio
nis ut quā malū illud toleratur potenter p̄
propter deum. vel propter pacem servandam.
ut p̄bat illud iustitiam. Item de i. Item de i. Item de i.
et malo cadit sub consilio et non sub p̄cepto
et in istis duobus modis loquitur salu
tor et sic non excludit legē iustitiae sed addit
super hoc p̄fectionē legis evangelicę ad quā
non tenentur homines. sed possunt licet de
illius iurata querere vindictā secundū iudi
cium iustitiae quā solum non apparet hoc ma
ius malū surgere ut dictū est. Sciendū au
tem q̄ ex hoc verbo legis. oculū pro oculo
et. Item de i. Item de i. Item de i. Item de i.
arguuntur de peccato male interpretantes q̄
vindicat etiam per se acceptando quod est ius
tum quia vindicta est malum p̄ne. et id nō
est per se acceptabile sed propter aliquod bo
num consequendum ut propter ordinem iu

stiae conservandum. vel propter correctionem
munitatis vel propter terrorem aliorum ut
ab iniuriis abstergerentur vel aliquid huius
modi ubi ergo nullum tale bonum ex pena
aliunde estimatur potenter sed magis nō
metur de scandalo et maiori malo tunc desi
stere a vindicta querenda necessarius est et p̄
ceptum ut dictum est. Si autem circū talem casum
quā a vindicta querenda desistat bonū
num supererogationis est et hoc patet per fac
ta sanctorum patrum non solum non resistere
malo sed etiam venio. Scimus enim Jo
sep̄ potius vindicare illam sibi iniuriā
a fratribz non solum a vindicta desistere sed
eos cum suis familiis misericorditer sustin
ere. Similiter David semper sibi maledicē
tem et lapides contra eū mittentem et ex hoc
reum se se regis maledictionis occidi obus. p̄
buit. ij. Reg. 21. c. dicens. Domine nūc ve
maledicac si forte deus respiciat afflictiones
meas. ut enim patet per scripturam veteris
testamenti. Levitic. 24. c. non quare ratios
nem nec maior est immo eorum motum
et. Item de i. Item de i. Item de i. Item de i.
ne non apparet omne scādali vel mali et ex
desistens ab eo pariter malo audiam in
vivendi bono. nullo desistens malum effig
et peccatum et in tali casu non est intelligendū
dum salutationis verbum. Quod autem scā
tur et quod percutit in viam magillam et
antra. Non est intelligendum q̄ non ad esse
atum ut sic percussus magillam aliam offe
ret percutit. quia ibi scis qui cepit nocere et
docere paulū in una magilla ut habet Job
p̄buit. c. non percutit aliam magillam paulo
vi. sed cum contrahit contrahit dicens si male
habeat non in iudicio. Item de i. Item de i. Item de i. Item de i.
autem bene ait iuxta ordi. Et ergo verbi p̄
dictum secundum animi preparationem in
telligendum. s. ut sic percussus sit dispositus
in animi aliam. Item de i. Item de i. Item de i. Item de i.
omen et immo in casibus predictis. s. quā
do est ibi bonum necessarium vel supererogatio
ganonis. Ad illud autem quod obijciat q̄
xp̄ians legem xpi non observantibus. Sci
endum q̄ ex eorum malicia non personatur
lex evangelica hanc nec lex in monachis sicut do
na p̄ hoc q̄ iudei sine alio post eius datōem
fecerunt et ad hoc tunc vultum ostendit
et p̄buit. Item de i. Item de i. Item de i. Item de i.

De bello iudeorum

Contendit iudeus probare qd lex euangelica non est lex vera quia per consilium dilectum summum.

Hoc autem argumentum iudeus non ex euangelio sumit et illo verbo Moab. quo supra. Audistis de dictione est amicus habere primum me et odio habebis inimicum meum. Ego autem dico vobis diligite inimicos vestros et benefacite his qui oderunt vos etc. Et hoc dicit iudeus. Videtur qd iudeus natusus destruit dicitur non preceptum qd dicitur maledictum filio israel. ne a iustis vel sedes contraherent cum habita. et consilium tunc dicitur qui erat inimicus eorum non quodammodo eis bene et habebat. Item xxv. oppositum dicit iudeus ut patet manifeste ergo est destruat dicitur preceptum. per responsione ad istud iudeum argumentum sciendum est qd iudeus debet ares hoc errare. Et hoc est qd preceptum est Leviticus. ix. Diliges proximum tuum sicut teipsum. et / quodammodo a iudeis dicitur qd destruat non dicitur inimicum sed hoc est falsum quia omnis homo ex carne diligendus est inquantum ad imaginem dei est et capax ipsius per cognitionem et amorem. Amicus enim carnis suus datur super cognitionem supernaturalis beatitudinis. Et ideo ois intellectualis creatura que in actu vel in potentia est beata est ex caritate diligenda. Moab autem homines quodam sunt in via sunt in potentia veniendi ad beatitudinem. Et ideo hoc eorum malicia sit odiosa. ipsa tamen natura possibilia beatificari est diligenda. et hoc est quod dicit saluator diligite inimicos vestros bona. s. gratia et gloria optando. Alii autem non sunt eis optandi nisi in quadam generalitate inquantum valent ad eorum salutem quod soli deo est notum quod oibus aliis potest homo bene vel male velle. et ideo circa hoc non est aliquid determinate petendum sed sub condicione. s. inquantum valet ad eorum salutem. Sequitur benefacite. benefacere est effectus dilectionis. Et ideo sicut tenemur diligere inimicos quod ad bona gratia et gloria uti tenemur in effectu salutis eorum modo bono et possibile potare. Quod autem benefacere odit inimicus et inimicus est laudabile per non solum per bonos et patres non restantem sed etiam potare. Etiam enim regi gerere et vi-

nio eius qui eis oderant et cepulerunt scilicet contra omnia. Item xxv. dicitur dicitur qd os qui eis occiderent voluerunt et tandem in servitutem que est mors aulis vendiderunt. Paulus iterum recepit et pauci. David sicut ipsum persequentem ad mortem bis a morte liberavit primo Reg. xxiij. c. et xxvj. Desperans: syrof cum sequentes ad mortem a rege israel interfecti prohibuit et per omnia sit refecti et sic ad suam vitam remanere libere. iij. Reg. c. vi. hoc etiam patet per scripturam veteris testamenti. Exodi. xxiij. c. Si occideris hominem inimicum tuum aut asinum tuum reducere ad eum. Item ibidem si videris asinum odientis te iacere sub onere non pertransibis sed sublevaris cum eo. Item per veterum. xxvj. ca. si emeritis inimicum tuum a te illi. si fuerit eis aqua bibere. puerum congregabis super caput eius et dominum reddeat tibi. Item psalms: cxxij. Tu bis qui oderunt pacem erant pacificos etc. Si autem contra dicta arguitur de habitantibus ebanas de quibus videbunt filii israel ne contraheret amicitias cum eis sed eos occiderent. Dicitur qd isti erant ydolatre pessimi propter quod mortem meruerunt sui iudicii dei. Et ideo filii israel occiderent eos non fecerunt ex odio sed ex mandato dei et iusticie xpo cum ipse non erant amantem contrahende ad vicia ydolatrie.

Contendit iudeus probare qd iudeus xps si est verus deus qd relinquit substantiam obliuiscit sabbatum.

Item xxv. dicitur dicitur qd destruat non dicitur inimicum sed hoc est falsum quia omnis homo ex carne diligendus est inquantum ad imaginem dei est et capax ipsius per cognitionem et amorem. Amicus enim carnis suus datur super cognitionem supernaturalis beatitudinis. Et ideo ois intellectualis creatura que in actu vel in potentia est beata est ex caritate diligenda. Moab autem homines quodam sunt in via sunt in potentia veniendi ad beatitudinem. Et ideo hoc eorum malicia sit odiosa. ipsa tamen natura possibilia beatificari est diligenda. et hoc est quod dicit saluator diligite inimicos vestros bona. s. gratia et gloria optando. Alii autem non sunt eis optandi nisi in quadam generalitate inquantum valent ad eorum salutem quod soli deo est notum quod oibus aliis potest homo bene vel male velle. et ideo circa hoc non est aliquid determinate petendum sed sub condicione. s. inquantum valet ad eorum salutem. Sequitur benefacite. benefacere est effectus dilectionis. Et ideo sicut tenemur diligere inimicos quod ad bona gratia et gloria uti tenemur in effectu salutis eorum modo bono et possibile potare. Quod autem benefacere odit inimicus et inimicus est laudabile per non solum per bonos et patres non restantem sed etiam potare. Etiam enim regi gerere et vi-

ut dicitur *Gen. 2. 2. et tertia die creauit*
sabbatum cum ipse prius cum paretur. Exod. xx.
 an: *Memor esto ut diem sabbatum sanctifices.* Igitur
 aut ipse non est deus *omnes* conuenit *omnes*
 modo *ipsum* aut deus est mutabilis vel an
 do quod ipse paretur maxime non quod legimus
 non *temporaria* cuiusmodi de est obsequio sab
 bati. *It. ij. exemplum* quod adducit de dauid
 non est conueniens potius quod *disapuli* non
 erant in tanta necessitate *sabbati* sicut dauid
 et eius viri. Secundo quod dauid. sic transgredi
 ens *sabbatum* transgressio *hanc* non reuerentia
It. iij. si excusantur hanc dauid transgressionem
 endē ratione debet excusare adulterium et cum
 homicidium *It. iij. exemplum*
 quod adducit de sacerdotibus non est ad pro
 ficiu sacerdotum. n. quod abantur sabbato in te
 pio accedendo igne vel potius numero. hoc
 autem non erat prohibitum sed solum de ba
 benonibus hominum sicut dicitur *Exod.*
xxx. c. de sabbato igne non accedemus in
domum *habitationis vestrae.* *It. iij. autem*
dicitur in generalitate habitacionis hominum
It. prius *argumentum* dicendum quod magis est
 ad proficiu *Nam ille qui dat preceptum potest in il*
lo dispensare in casu et iocunditer reuocare. Et in
ibidem inquit de potest hoc facere propter quod
subdit de seipso dominus est filius hominis et etiam
sabbati. *It. idem in persona est filius dei et*
filius hominis sicut supra probatum est. quod anteq
 uo tempore vetero testamētis dominus *dispensauit*
obsequium sabbati patet *Iosue. vi. ubi dicitur*
ur. quod de maledictio domini Iosue et viri bellato
res circumerunt urbem Jerico septem diebus con
tinuum *It. iij. autem* *quod dicitur* *sabbati*
fuerunt una de illis. Et in libro apud bechezof
 autētes qui dicitur *edroli. i. c. de sabbati*
dictum quod die sabbati fuit pluuia Jerico. et hoc
 satis inuenitur et item *Iosue. vi. ubi dicitur*
dictum est quod pene dixerat de sabbato. *Et ille*
dictum circumerunt Jerico septem vias et in vltio
 arcum conueniens *munus inuenerunt et iter*
fecerunt omnes habitatores urbis. *It. iij. R. r.*
pat. dicitur quod helyas ambulauit in formidie
cibis illius quadraginta diebus et quadraginta
noctibus *conuenit et sic plures ambulauit in*
sabbato et volūtatē dei. Quod arguitur vlt
 ira quod de sit mutabilis non valet. Nam inuē
 bilis ipse opus mutabilis opera *sanctior*
 potius *essentia corporalia facta.* Et quod
 dicitur *quod sanctificatio sabbati fuit perpetua* ad

[illegible]

De bello iudeorum

et per consequens hanc. Quod autem videri
guntur quod dicitur et vult eum erat in maiori ne
cessitate famo quod discipuli iohannis non videntur
quodammodo sustinere in deum peritiam sed
aliqui pignora ad habendum cibum alimende.
que discipuli non debent quia sine pecunia
et panis et cum simpliciter velle necessaria mercede
bant. Unde nec adimelech summus sacerdos
dicitur quod de necessitate ait dicitur et viros
suorum ad hoc quod daret eis hunc panem san-
ctum sed solum de mundicia eorum maxime a mu-
lieribus: ut patet Reg. xii. c. pater. Quod au-
tem inquit videri quod dicitur peccant panes illos
comedendo potest esse saluum non solum per ver-
bum saluatoris factum excusantes sed etiam
per scripturam a veteris testamenti quod si reprobat de-
us quod facimus faciemus autem non est veritas
quod ignoraret quid esset hanc vel illam ar-
tem obsecrantes sabbatum ipse autem dicitur si mu-
di sunt potest maxime a mulieribus manda-
re quod dicitur famo suppositus dicitur munda
facti comestione hanc. Ad verum
cum dicitur quod eadem ratione iohannis debemus
excusare vel relinquant adulterum cum berfabee
et benadiah vult. Dicitur quod est saluum. nam
illa sunt per se mala nec possunt bene fieri per
per quod in talibus non habet locum dispensa-
tio. Ad quantum cum dicitur de sacerdotibus
in templo manebant operantibus et hanc
non solum accedendo ignem vel potius mun-
do sicut patet Leuit. vi. c. ignis in altari
meo semper ardebit quem novus sacerdos
subijcens ligna mane per singulos dies si-
etiam hostias laudando et super altare armen-
do et hoc rite templi vel potius mundi cultus
non solum eadem ratione vel maiori discipuli si-
sunt etiam et cum dicitur quod dicitur non
sunt spiritus. dicitur quod alio esset illam quod
tamen non est bene dicitur ut supradictum
est ideo subdit saluator. Dico tamen vobis
quod maior est templum hoc. De causa autem
quod fuit mundum sabbatum in hoc die
municam. quare etiam tale dicitur correspondere
tem sacrum observant iudei et quomodo
iudei non non observant sabbatum per-
petua a moysi sed redactam a dyabolo dicitur
est supra in isto tertio libro consideratione
quanta argumentum quinto.

Contendit iudeus probare quod iohannis ipse
non est verus deus et unus cum patre qui
confatur panem.

Respondetur primum quod
ex evangelio sumitur ex illo verbo
Matth. x. Confatur panem pater dicitur
est ac tunc. Et sequitur omnia vobis tradere
sunt a patre meo. Arguitur ergo sic christum vi-
dere quod filius et pater unus sunt quod ergo in
aut confatur panem a patre suo deberet magis
dicere meo Christo. Sic si omnia sunt tradita
a patre ergo nihil habet ad seipsum et sic ex se
est omni deficiente. Ad primum super declarum
unum est argumentum. scilicet. quare consideramus
huius libri per scripturas veteris quod dicitur
filius est deus et homo. deus ab eterno et ho-
mo ex tempore. Sic declarum est super libros
patris in quo dicitur quod dicitur quod dicitur
pater est verus deus. et quod in eo sunt distan-
te nature ideo scilicet quod deus dicitur Iohannis
x. Ego et pater unus sumus scilicet in essentia
sed in personis. secundum
autem quod homo dicitur Iohannis xxi. pater
maior me est et sic non eadem nature et essen-
te. Quod autem subditur si habet esse
a patre. ergo ex se est omnino deficiente. Dis-
tandum quod hoc propositum est verum. Christus
inquantum homo est creatura omnis crea-
tura sibi relicta in nihilum caderet si non est de
nihilis. Et ideo potest ista concedi cum redupli-
catione ipse inquantum homo nihil est ex se
sed omnino deficiente. Si autem ex deo ista
quis arguit quod idem sequitur de ipso inquit
deus quod omnipotens habet hanc potentiam
deus habet omnipotentem et per consequens de-
bet illud a patre. et sic ex se nihil est sed est
non deficiente. Respondetur quod non sequitur quia
filius a patre accipit idem esse cum eo. non
divinum esse non est multiplicabile. et ideo
scilicet pater est necesse esse sic et filius et sic non
potest deus deficiente. nam eadem veritatem. po-
tentiam. sapientiam. et sic de alijs absolutis
habet cum patre. Quod autem in divinis
sit pater et filius non solum pater ex novo re-
fuerunt sed etiam ex veteri. Et sic. scilicet. filius
natus est nobis et vocatur nomen eius ad
omnibus consilium deus solum et eterna
ex quo pater quod in divinis est filius et per
consequens pater quod relinquit dicitur ad hunc

[illegible]

**Contendit iudens p̄bare q̄ dñs x̄s n̄
est dñs q̄ns contradicōne sibi c̄t ī nobis**

[illegible][illegible]

De bello iudeorum

et populo. Act. 14. Reg. 17. c. 1. et similes be-
lyscus in multiplicatione alcy ad videtur sus-
tentione et filio et eius et ad susceptione et
diton siendam fecit fratre. I. clauso ostio ut
haberetur. 17. Reg. 17. c. 1. et milites sine volu-
ntate cu capere scilicet possunt duxit et i me-
dio famore coram rege israel et populo muta-
tio ut haberetur. 17. Reg. 17. c. 1. Patet igitur
expeditio quod ibi rationabiter aliqua causa
sua bona publicavit et aliqua occultavit.

Contendit iudeus probare quod pater filius
et spiritus sanctus non sunt unus essentia quia
unum peccatum dimittitur ab una persona
quod non duntaxat ab altera.

Exiudicium argumentum iudeorum
sumit ex evangelio ex illo loco. Mt.
23. omne peccatum et blasphemiam dimittetur
hominibus. Spiritus autem blasphemiam non dimittet.
Et quicunque dixerit verbum contra filium hominis
dimittetur ei. qui autem dixerit contra spiritum sanctum
et non dimittetur ei. Et sic arguit sic iudeus. Hoc pro-
pter deum quod pater et filius et spiritus sanctus sunt un-
us essentia et unus volens. quod ergo blas-
phematur verbum seu blasphemiam contra spiritum sanctum
autem et non contra filium et patrem. et quod unum de
omnibus peccatis vel blasphemiam sine alio. Nec
enim que videtur haberi ex verbis istis ipsi
aut contradictionem si sunt unus essentia et
unus blasphemator et aliter non. scilicet quod idem
blasphemator et non blasphemator et si sunt un-
us volens et aliter remittit et aliter non scilicet
aut quod idem remittit eadem blasphemiam et non re-
mittit que sunt contradictiones. Item de omni
blasphemante ipsum spiritum sanctum sepe quaeritur
ut iudeus videtur. si in celo vel in gehenna. Et
videtur quod in celo sequitur quod spiritus sanctus un-
um peccatum est ad puniendum blasphemiam illa-
tam sibi et ab eo non remissam. Et autem de
eo quod est in gehenna sequitur quod pater et filius
sunt spiritus sanctus ad salvandum eum autem remisse-
runt illi blasphemiam. Et sic videtur quod
pater vel filius et spiritus sanctus non remittit
quicquam. Si blasphemiam et quod ibi videtur
si spiritus sanctus non remittit. ex quo pater et fi-
lius remittit ei. Ex his ergo que videtur si
volens et contradictionem ipsam quod tamen sequi-
tur ex verbis istis non potest concludi iudeus
quod eius doctrina nullius sit momenti. Satis

patet intelligentibus quod obiectiones iste pro-
cedunt ex imaginatione falsa circa articulum
summe unitatis quod articulus iste est declaratus
superius. c. 17. quare consideramus hunc
articulum habere ex scriptura hebraica. non solum
quod in essentia divina sunt plures sed quod sunt
tres et solum tres. nec est contra intentionem
auctoritatis hebraicam dicitur. I. c. 17. c. 1.
in deo dum tamen unus essentia tenetur
quod nos spiritum sanctum firmius et confite-
mur. scilicet his ergo suppositis respondendum
est ad obiectiones. Circa quod scien-
dum est quod saluator Mathei. 23. distinguit
blasphemiam contra filium hominis a blas-
phemia contra spiritum sanctum. Primam
vocans verba iudeorum nequiter prolata
in benignitatem humanam fuit. Comede-
bat enim et bibebat cum hominibus etiam
quando cum peccatis. hoc fuit demer-
itum medicus cum egros et propter
inde vocaverunt eum voracem et potantem
et bibentem. et per hoc non videtur
ut haberetur Mathei. 23. c. Et hac blasphemiam
autem dicit saluator remissibilem eo quod erat ex
infirmitate in parte quod consideratione fragili
tatis humane. Secundam vero blasphemiam
autem vocat verba contra deum non nequiter
dicta. Videntes enim ab eo sicut expulsus est
demonum. illuminationem accedens. salutem
omnes morbum et similia que non potest
esse nisi in eo. et per hoc videtur
quod combuchit verum deum dicitur
Mathei. 23. c. Sic demeritum non dicitur nisi in
seculum punitur demonum et hanc blas-
phemiam dicit saluator irreversibilem. si
scilicet scilicet ut dicitur in evangelio. Tunc et per
blasphemiam autem non est aliquid remissibile
hoc ratio in toto vel in parte quod ista blasphemiam
contrariatur principio remissionis peccatorum
nisi quod est verum deum et quod eadem deus est in tri-
bus personis. Et blasphemiam contra unam
personam blasphemiam autem contra aliam. et similiter
et quod eadem bonitas est in tribus idem una
persona non remittit sine alia. Nam opera tri-
nitatis sunt indivisa. Remissio tamen peccatorum
aliquando persone spiritus sanctus. et si
tribuitur quia principium remissionis huius-
modi est bonitas que est attributa spiritui
sancto. et sic patet quod non potest concludi
videtur quod irreversibile dupliciter de uno modo

[illegible]

*Concedit iudex qd ipse non est deus
quia ut ad fiduciam adquirendam fruatur
que nō habebat nisi fide et qd male dixit ei
cū nihil nominaret sibi fecerat.*

[illegible][illegible]

**Contentum qd ibi dicitur pba non est deus qd
accipit ab alio potestatem tunc dicitur qd mis-
di omnis potestas in celo et in terra.**

[illegible]

De bello iudeorum

na nō tam ē in hoc minor est parte q̄ ab eo accipit condē in numero naturā et potestati sicut sepe superius dicitur est. in istis non loquar tu. Veritas patet q̄ dicitur q̄ dicitur q̄ dicitur in humana natura. Tūc ob istā asumpcionē humanē nature ad personā filij illa natura habuit existētiā super oēs creaturā immortaliē nō tamē extēns. Tūc inter oēs apparet in forma semel in humana natura passibili ppter mysteriū nostre redēptionis ad ipse dū fiat hūc predicti Jho: lūij. Etenim linguas nostros ipse ulit et loquen nostros ipse potuit. Discipulus ppter nos nostros super eū et hūc eū sanauit / multū quod intelligitur ad hūc de x̄o tūc p̄m antiquos doctores beatorū putā dicitur fuit supra libro p̄m in appēdē nomē thesauro. Sed in sua resurrectione accepit hanc potestatem q̄ ante ad eū non erat. Nam ē in omni p̄sē et. Tūc in iudeo finali omnia plenius erūt subiecta sibi sicut ostendit apostolus ad hebreos 11. Et hanc tamē potestatem non habuit / non est nec erit natura deo patri. Sic ergo patet responsio ad obiectionē iudeorum ex euan̄gēlio.

Contendit q̄ ihs x̄s non est vnus deus p̄r et spūs sanctus qui ipse descendit in vtrā virginē et non p̄r et spūs sanctus.

Technicā dē argumentum iudeorum accipitur ex verbis xp̄ianorū.

Unde dicit iudeus sic vos xp̄iani in cōfessione q̄ est vnus creatus et q̄ ipse vter est filius eius et q̄ descendit de alio hūc h̄c dicitur a p̄re et a spūs sancto. q̄ ergo vos dicis q̄ filius descendit in vtrā virginē quare si nūc pater et spūs sanctus fuerunt ab eo separati. aut non. Si dicatis q̄ sic est contradictio in verbis vestris. quia dicatis q̄ descendit sine legatione ab eis. Si vero dicatis q̄ nō. sc̄d tur q̄ pater et spūs sanctus sunt incarnati sicut et filius quod vos negatis. Dicendum q̄ descendit filius in vtrā virginē non est intelligendus per modū localem sed p̄ nouū effectū i virginē q̄ quidē effectus est vnus in vna nature et humane in vna persona. Decet igitur communis p̄r cōsiderari dupliciter. Vno mō effectus et sic facta sunt a tribus p̄sonis. sc̄l. p̄re et filio et spūs sancto. nam communis sunt in vna. Alio modo terminati

ne et sic illa conuincio terminata est ad personā filij ppter quod solus filius dicitur incarnatus. licet autem ad hoc non potest poni exemplum q̄ non habeat plus de descēdē / natura q̄ de p̄re natura tamen quoniam ad aliquid potest poni conueniens. Ponatur igitur casus. primo. sorores. accers. tractat mater / monū berbe cū forte qui est media persona. Et igitur queratur a quo ē descendit ista natura immortalis communis pater q̄ a vtrius. Et autem queratur ad quem est terminata. patet q̄ ad sortem tantum ppter quod ipse solus dicitur et est berbe mortuus. Ex hoc modo est in proposito. quia licet pater et filius et spūs sanctus sint vnus in natura. tamen non sunt distincti in persona. Incarnatio vero terminata est ad filium ppter personā. licet distinguatur a patre et spūs sancto non tamen dicitur separatus ab eis. quia nomē separationis non accipitur in diuina persona quia significat diuersitatem essentie non autem sic nomen distinctionis. Item habet aliud exemplum in istis domesticis indumentibus vtrā illorum de quibus p̄terea q̄ quicquid facit vna facit alia vna tamen sola induitur. Eodem modo dicendum est q̄ opus incarnationis aliquando attribuit pater vtrius. Cum autem venit plenitudo tēporis nūc deus filium suum cē. Ad Gal. iij. Quādoq̄ autem filio attribuitur. ut ibi quia a patre et venit in mūdum. Jobis. xvi. et. Quādoq̄ attribuitur spūs sanctus ut in symbolo. Qui cōceptus est de spūs sancto. sed hoc id dicitur quia opus incarnationis hūc modū p̄ter potentie sapientie et bonitatis que vtrius personis attribuitur solus nomen filius incarnatur ut videtur et indutus est vestitū carnis humane vna illud ad philippō. ij. Ennati sunt lapsum formam semel accipere in similitudinem hominum facti et homines inuentus ut homo. Sic igitur patet q̄ ad dictum obuiationem de incarnatione non sequitur contradictio seu aliud vnū / vtrius.

Quod ihs christus non est deus quis fuit missus sine mōdo

[illegible]

*Contendit quod ibi non est deus quia
locutus est solum ad iudicem ad interficiendum
eum.*

[illegible]

**Tractat de bello iudeorum 2 argumenta
 sumpta ex natura et alijsq[ue] aduers[us] legē d[omi]ni.
 Ep[iscopu]s [illegibilis]**

*Agri consideratio est de bello inde
oritur per argumenta sumpta ex na
tura. Quia cum dicitur agricultu
dos habet ayapolum sic et in bono agro hly
to. **A**gricultura est cultus quo terra
prima perdidit ratione homines sine lege
ad speculandum nature se venientes viginti quo
tuor spoliabiles nature mouere contra nos
struz fidei Rosaliam. si forte possint si hoc op
portet ac si musca volans alorum suorum
mentem confutet duritiam solis.*

Impossible est deum inquirere quid in
nichil frequentius se committat in corpore
humano.

Rursum impossibile monetur ar-
guo incarnationis filij dei. Arguitur
enim quod si impossibile sit deum in
ergo impossibile est deum incarnari. Secundo

liber

Calid salutaris accipiam et nomen domini
inimicis. Ecce quod declaratur nobis fili /
qui uir sit elatus in excessu suo nimis ut
est inueniendum per nos. quod nos oēs inu-
dices efficiamus si dicemus quod possumus face-
re satisfactionem deo patri pro culpa generis
humani. Et quod eius uirginis filius sit se
humiliavit propter nos non solum nascendo et ob-
uerfando inter homines sed etiam faciens pro
obediens usque ad mortem crucis propter quod et a-
us exaltatus illi et dedit illi nomen quod est
super omne nomen et dicitur ad philippen-
si. Inquit quod credēs in xpo non solum exalta-
bitur in alia uia sed etiam exaltatus fuit in py-
lami. quod est eis data potestas super terram. et
non credentibus est abacta. sic enim impletus
est canticū uirginis. Deposuit potentia de se
de. si uideos incredulos. et exaltantur homi-
nes. et uideos quod uideos. Item. huiusmodi quod
non sunt humilitas xpi. non est solum humilitas /
aut se deo patri faciens obediens usque ad mor-
tem crucis. que erat uolens et purior morte quam
tunc dabatur. sed etiam non contradixit beatis-
simo patris cum uendit. nec contradixit
uenditori. nec contradixit malis iudeis
ipsi emere. nec contradixit senatibus popu-
li ipsam falso accusantibus. nec contradixit po-
nificibus sacerdotibus in iudicantibus. nec con-
tradixit principibus terre ipsam sententiam
dantes. nec contradixit humilibus in facie ipsi
crucifigentibus. omnia ergo quęcum in eo
uoluerunt facere facta sunt nec egreditur suum
in summa potestate et humilitate ut impleret
uoluntatem patris et ut nobis pberet exemplum
humilitatis. et si pberet uoluntatem debuit
se humiliauerit. Hoc fecerit uel propter suam
propter uicere uel aliqua causa ratione. sicut
nos obediens deo se humiliavit faciendo us-
que ad mortem crucis. Abscondit humilitatem terrarum
hoc fecit ut liberaretur et magnus fieret.
Moyses excusauit se cum eo dno misit ad pho-
aronem dicens quod erat ipse in lingua.
Elmas excusauit se dicens quod habebat inter
viperas. Deietmas excusauit se dicens
quod erat pater. Item. quod est pater. Abscondit
quod non sciet. et sic de alijs. Sed xps nunquam se
excusauit nisi quod murmurauit. et sic pater sum-
me humilitas saluauit nos in quo humilitas
eius glorificauit diuinitatem super omnes
et deum suo exaltantem cum super omnia ope-
ra sua. Patet ergo quod debuit aliquid non

Conclusion

repugnat humilitas . nec tunc pariter virgi-
neo vtero incarnari . et quomodo etiam vir-
go beate mundissima est et sine macula .

Insuperabile, quod corpus Christi sit eisdem ratione cum nostro cum patet hanc sententiam generalem.

Ecce dñi Impossibile est filios suos
 in diebus q̄ illius nazarenus conce-
 pitus est sine viride semine. Jñ asser-
 matis q̄ corp⁹ eius fuit eisdē nature cū no-
 stro hoc vidē impossibile q̄ cū bñ naturaliter
 generat⁹ bñt corpus naturaliter constitut⁹
 ex semine maris et eo q̄ femina subministra-
 de. p̄dū vñ aliqd ergo q̄t natura est corp⁹ q̄t
 eisdē nature cū nostro, si nō ē ex ma-
 ris femine generat⁹, ad istud argumentum
 respondet. Et primo dicitur q̄ natura su-
 it boi⁹ illius ex virgine marie nasa. absq̄
 virili semine. sicut tangit sanctus Thomas
 in summa scōre gentiles libro. iij. c. xliij. se-
 men enim viri requiritur in generatione huma-
 na tanq̄ principiu acti⁹ p̄pter virtutē acti-
 uam quē in ipso est. Sed virtus actiua in ge-
 neratione corporis xp̄i nō potuit ēē naturalis.
 q̄ virtus naturalis non subito p̄stat totum
 corpus formationē sed ad hoc indiget tēpo-
 re. corp⁹ autē xp̄i in ipso p̄ncipio fuit cōceptu-
 ms fuit format⁹ et organiz⁹ simul cito et
 citius cito. Reliquitur ergo q̄ generatō xp̄i
 humana fuit absq̄ virili semine. Jñ semen
 maris in generatione istius ministrat quod vñ
 ad se materā quā mater ministrat quod vñ
 p̄mētū ut fuit totius generationis. Unde
 et cōpleta generatione ipsius semē immutū
 et cōplem est p̄ter quod nascitur sed in gene-
 ratione humana xp̄i fuerit semē generis ut
 minus vno ad diuinū p̄ficiā. n̄ autē aliqua
 p̄sona seu ypostas humana cōstituenda ut
 q̄ p̄dū patet. Non igitur in hac generatōe
 ne potuit et acti⁹ p̄ncipiu semen viri sed
 sola virtus diuina ut sicut semen viri in gene-
 ratione communis hominū in sua substantia
 non erat materia materia ministrant. No-
 bis ad suam unionem cōsumpsit. Similiter
 autem manifestum est q̄ cōmunicatō erat ve-

[illegible]

tur et non accepit quia virginitas nihil dimittit
 autem non de hoc de a non de hoc de a. Aut et
 quod nihil defuit cum de eius costa deus novum
 formavit. sic nec virginis aliquid defuit et
 vixit vel et cum verbum dei de eis carne accepit.
 et a de sanguine istius hominis. utrumque
 sed in mater a deo nature humane ordinato
 vel virginis partem confectum subit et in
 instanti simul fuit caro et novitas carnis su
 peradditi est. Nec mirum si sine virginitate
 ergo non est contra deum operatur. Nihil
 autem fuit in mundo quod lucus sine semine patris
 et mater. Nihil autem fuit de semine matris
 Nihil virga moysi que venosum serpente
 habuit os. Nihil virga aaron que flumina
 et habuit riuos. Nihil virga que ardebat et
 non habebat pennis. Nihil sal quod misce
 ritur in equo autem et sit et non dulcor erat
 dulcor. Sic ergo non mirum si virgo non spem
 sanctae cooperante accepit non ex virginitate
 ne.

Impossibile est qd mors p[ro]p[ri]a sit satisfactio pro peccato originali cū ipse non sit mortu[us] s[ed] natura[li]t[er] vivas s[ed] beatitudinis fin[is] qd alijs hominib[us] non erant sufficientes ad satisfactionem.

Quia Imperfectior est illa quam
 maior q' sponte datur pro peccatum
 committente necessarium fuit q'm' nobis
 et patet q' quicquid inter naturam humanam potest
 ut homine pro peccatum hoc sponte datur
 ut q' & sic' datur ad unum' naturam q' potest
 committit peccatum ad unum' naturam q' p'
 potest datur naturam datur ad naturam q' p'
 datur q' et q'm' datur ad naturam q' p'
 est et no' fuit datur. Respondet q' ad hanc
 objectionem per p'm' ad naturam humanam q'm'
 in a' more p'm' sufficiens fuit q' q'm' fuit hu'
 manam naturam solum matrem fuit nat'
 men ex dignitate persone patiens que e' p'
 fons filij dei mox ante reddere peccata.
 Manifestum est autem etiam in re' hu'
 manis q' quanto persona est alior' tanto pecc'
 quam fuit pro maiori compensatione, fuit
 ad humilitatem et caritatem patiens, fuit
 ad penam inferni et fuit maior et ut
 minus aliam persone inferre mortem q' ma'
 iora dignitas existit, ut virtuosius e' et ex
 maiori caritate procedit q' maior persona p'

Siber

audet super ipsos sol neq; ullus estus quo /
miam agnus qui in medio throni est regit il-
los et ducet illos ad fontes vite aquar. et
absterget de oem lachrymam ab oculis eoru
umc ei ut dicitur Esai. li. Et tunc semper
etna super caput eoru gaudium et letitia ob-
probabit et fugit dolores et gemitus.

Impossibile est qd xps sufficienter sanisset
omni peccato et mo quoniam tunc ha p
abolitione peccatorum.

Quid impossibile est. Hoc xpiani as-
serunt qd xps sufficienter sanisset p
peccatis humani generis. hoc videtur
aut impossibile qd si hoc esset non esset ultra re-
paratio p abolitione peccatorum querenda. s;
esset qd quoniam semper ab omnibus qd sunt
saluti animi habent. ergo falsum est et im-
possibile qd xps sufficienter sanisset p pec-
catis humani generis. Respondetur qd quod
xps p peccatis humani generis sua morte
sufficienter sanisset sunt in vniuerso reme-
dio ppe salutis querenda. Nota. n. xpi e
quodam quasi vniuersalis causa salutis non
peccatis primi hominis sunt quasi vniuersalis
causa salutis. opus aut vniuersalem
causam ad vniuersum applicam specialiter
effectum vniuersalis cause peragat. Effectus
igitur peccati primi hominis puenit ad vnu
quodq; per omnes gentes. Effectus autem
mortis xpi puenit ad vniuersum per fructus
regni vite per quod b. quodammodo qd
comunicatur et inuoluntur. Et ideo oportet
qd vniuersum quod regneret per abusu
et alia suscipere in quibus vniuersum opo-
tur. Ex quo patet qd cessante saluati a xpo i
homines non est per nature propagationem
sed per salutem boni vniuersi qua bonis
xpi adheret et sic qd a xpo vniuersum
quod est personale bonum in non veniat
ad peccatos sicut peccatum primi hominis.
quod ad vniuersum peccatum producat in
pate est qd licet peccata sunt a primo origi-
nali mundati per abusu non est incommen-
surabile qd eorum filii qui originali nascuntur et
sunt a primo originali vniuersi sunt qd
ex throno vbi supra. Et sic patet qd licet reme-
dio salutis queramus per baptismum

Tertius

et alia ecclesie sacramenta non est falsum nec
impossibile qd abusu sufficienter sanisset
boni sui morte pro peccatis humani generis
vniuersi verum et pfectissimo salutem
concedendum.

Impossibile est qd xps absolute posset
omni dyabolo omni peccato aduocatum non
dimittit facere peccare boni sicut prius.

Primum Impossibile est. Hoc xpiani
mi dicunt qd xps est vere melior et
qd venit ut faceret fugere dyabolum et ut in-
leret potestatem eius hoc videtur falsum et
impossibile aut dyabolus a tempore quo ip-
se venit non dimittit facere peccare bonos
sicut prius. Respondetur qd quando venit
absolutus abusu cessauit dyabolus facere pec-
care veros christianos et qui eos mundant
aliquo modo in radice sua inierit qd nullus
eorum dñatur in inferno nec tendit in per-
ditionem illo modo. quod eis prouenit ex
fide vera quam habent in xpo. et nisi quis ex
morte dyabolus cessauit facit peccare boni
nec hanc prius solent aliquo modo pecca-
re et magis essent corrupti subacti in mun-
do qd sunt nec facerent idolatri a mundo et
diaboli qui erant ante aduentum dyaboli sicut sunt
nunc quasi in toto mundo sicut sunt superadi-
ctum argumento. v. consideramus quid.

Impossibile est de morte infidelium
xps aut si fuit a deo vel a dyabolo ad verum
qd sequitur impossibile in deo et qd perit
xpianum audiendo iudeos qui in morte xpi i
placuerunt voluntatem dei.

Primum Impossibile est. Quia
iudei quare ibi xps fecit qd occu-
rentur omnes sui discipuli. quia vbi hoc se-
at deus an fruerentur vel dyabolus. Si de-
us hoc est impossibile quia deus non facit
et iniustitiam nec occideret seruos suos. Et
quod qd posset dyabolus habere mortem
serui dei non placendo deo hoc etiam vide-
tur mendacium et impossibile cum nihil possit
resistere voluntati deum. et cum etiam p-
cessum sit a dyabolo qd sublati e prius n-

[illegible]

pides dicunt communiter bores et oves
 ac ipsos et numerantes legiones admittunt
 quasi per fune et vnu ducant pacum habet
 res quoniam licet non videant incedunt tamen
 via homo ipson ducit pacum dargente: Et sic
 dico qd ista dubia et alia cõsimilia sunt imo
 bcatas messias apud catholicos et fideles .
 Nã aliquando deus est. aliquando deus pã
 solus. et vtrũq nome deũ significat. Nã pã
 erat animal rãale mortale quom ad humani
 natã. et erat deus ex pte divinitatis que car
 natu humanã assumpsit. Et ista duo simul
 faciunt messiam in legã. vnuqũ ad redime
 dũ genus humanũ. Et sicut in deo est vna
 essentia et tres distincte persone sine augmẽ
 ta vniũs et diminutione alterius. Ita in
 fia vnuũ suppositum et tres substantie disti
 ctæ. scilicet anima rationalis. et corpus hu
 manũ. et ista tria faciunt vnuũ messia. qd ex
 pte anima immortalis sũt et pte corpus carna
 le vt in psalmo. De nobis supponit vt in
 bñdione quis vnu salus hominu et alii
 quando vocatur deus totũ aliqui ibidẽ
 tantum. et vocatur deus non ex parte huma
 nitatis. et vocatur homo non ex pte divini
 tatis sed ex parte humanitatis. et corpus cũ
 anima assumit hominem fin ipsius triũ
 mationem que est animal rationale. Aliquid
 deo tempus leges vocat cum nuntiat corporis
 deus non nominando animam. vt Ier. i.
 qui obsecrat ex vobis homo. i. beatus de
 clar filius adam. i. terra et non nominant
 quatuor. et obsecrando deus nominando q
 ne corpore. vt Ego. ex. dabit animã pro a
 nimã et vno ad alterum. et sic in euangelio aliqui
 filius dei. vt beatissimẽ et beatissimũ in con
 dom homine demonstratur et quando vocat
 tribus pte in operibus corporalibus ista
 tria referuntur ad humanitatem. quoniam di
 uinitas inquam diuinitas non suscipit
 ista accidentia corporalia. Et docet ipse
 aut deum qd deus assumpsit humanitatem
 non humanitatem deum. licet ista sit ve
 ra propositio. homo est deus. et deus est bñ
 et sic humanitas ad bonitã assumit quã
 satur cũ ista sit humanitas. Accedet homo
 ad dei aliam et exaltabitur deus. et si ratione
 sint intelligere iudei istud debet sufficere pro

IV bello indocum

responsione omnium dubiorum in istis
 tena, et ad omnia argumenta que fecit inde
 in libro quem composuit contra fides xpi
 animum quem nominavit librum beati dei
 vbi declarat multis impossibilia esse in lege
 et in iudicio et in omni ratione que sit
 daturam per ipsos iudices et hoc est quia ip
 si non distinguunt inter omnia illa supradicta
 ex parte divinitatis vel humanitatis, et argu
 ut contra illa qui referuntur ad humanitatem
 et si diceretur de divinitate, ut Eia. li. lxx. Et
 intelligit scriptura mens et loquatur de mes
 sa et vixit quomodo vocat cum deus servus
 et cum xpiam dicunt ipsum esse equalem di
 titatibus et sic in aliis multis articulis et glo
 sis vel eisdem adhibentibus, et isto modo p
 cesserunt illa que scripta sunt in libro illo, et
 sic videtur qd argumentantes respondentes
 non erant multum profundi in lege moysi
 et moysi, et non est vera responsio nec con
 cordia inter iudeum et iudeum nisi vider
 et sit sufficientiam literarum et in lege sua
 provide profunditate aliter vixit qd. attento
 dum impossibilia viderentur hoc predicant
 doctores. Patet ergo qd si duxerimus
 efficitur in locis determinatis quod convenit con
 ponit, non ex attendimus ut deus, sed ut h
 est, licet deus ut deus non sit corporeus, si
 licet tamen qui est deus et homo est corporeus
 non ut deus sed ut homo. Non est ergo im
 possibile deum qui verus deus est nonce
 dare cum esse corporeum et in loco determin
 nato, cum voluit ad ipsius humanitatem refe
 reretur ut satis laudatum est.

Impossible est q tous hommes aient in
tero marie, q tant tous mûdus fuisset
nemo omnium.

Quoniam temporis habet esse. Et hoc est
in bonis et malis conceptis. In bonis
magis est qui erat deus. et sic habere. Dicitur
necesse est et temporis non est. In malis
conceptis in eius venire sunt tota diuinitas
vel per diuinitatem. Unus est impossibile quod
si tota diuinitas in illo non est. In bonis
in eius venire. Legitur quod tota diuinitas
perat diuinitatem in illo. et sic non su
at qui mouet. sed cum hoc est. quod habet
magis

[illegible]

De bello iudeorum

[illegible][illegible]

De bello iudeorum

est in nobis angere meriti. Unde multa iudei
miracula iniquitate nec adulatione. Quorum
ex hoc qd publica seu visibilia miracula non
sunt communia circa hoc sacramentum. Nam et
confiterentur fieri circa archam testamenti. Vei
per antequam intraret quod ibi miracula ordinan-
bantur ad fideliu fide confirmanda seu non
fandam ut dictum est. et quandoq ad inu-
tendum infidelibus terrorem. De quibus que
narrantur miracula ad meriti credentiu augmen-
dum quod quidem miris. etiam dicitur vel sal-
tem diminueretur si talia signa visibilia op-
parerent. hoc ille. Saneque ibi dicitur vero in
et in summa contra gentiles libro. iij. c. liij.
qd po pte assignari quare corpus xpi oculis
tatur condendibus in sacramento qm ad his
dent que est de invisibilibus et tunc miris
qd in hoc sacramentum dicitur. et quid-
to invisibili? agitur corpus xpi sub panis ac
adhibus occultato et ppter comoditatem a
bonestitatem visu bonis sacramenti. esset ei
horrori sumendum et abominacionem vidē-
tibus. s. si corpus xpi in sua specie a fidelib?
sumeretur. unde sub specie panis et vini qui
bus dicitur videri homines ad etiam et
propter corpus xpi pceptum manducan-
dum et linguis percipiendi. non videri et ne-
gato quoniam in sacramento alius appa-
ret forma pueri. vel auro vel sanguis qd sunt
signa visibilia. sunt in multis testimoniis
antiquis libris legitur. Sed talia non dicunt
fuisse sic aduer et publice sicut miracula
ha ostensa et miracula que fieri qd tempo-
re quo predicabat et miracula que fecerit apo-
stoli et alij sancti in primis ecclesiis. Et id
omnis miracula que sic aliquando accidit or-
ta sacramentum non videntur apud ecclesiam
universalem solenniter. sed forte penitus in
aliquibus particularibus ecclesiis. quia non
sunt nisi raro quo ad certas personas quib?
bus de? qui universos miris cognoscunt
intellegit singularem modo singulis pnder se
cūq? dicitur dicitur sapienter. a quibus si
estirabenda consequens in vultu soli. Eū
notat magister iohannes conuersus in libro
de concordia legitur. ii. ij. c. liij. sepe vnum
grammā apparuit ad omnia multitudinem homi-
num et multitudinem quoniam respiciendo in il-
lam hostiam consecratam. aliqui personam
derunt oculatim vnum puculum pulcrum
mum vltro modum. et sicut miris qui erit

valde literatus in lege miris. qd de hoc
miris fructum cruciatum in vultu clari dicit et
fructus a casu illam hostiam consecratam
dat ut predicatur illum puerum pulcrum
vltro modum. et hoc fuit illis temporibus? pu-
blicitatem mirum et famosum. et idem ap-
ud vltro nec et interrogavit aliam vultu
vltro si hoc videbant. Responderunt non: et
persona accidet in vltro vultu defuncta puerum
legitur de morte Judi. iij. cap. Hoc miris
necur quia videmus hominum. et est quasi
simile de sole qui licet luceat super mundum
debilitat tamen vltro. hoc ille. Et communis
miris ignotum hoc ad mirabilia sacramento si
videtur miraculum. sed ut dicit beatus Hieronimus
in omnia paschali. Aliud est quod armar
et aliud quod credidit. illud quod armar
species panis in hostia et species vini in calice.
Sed id quod credidit est veritas animus
et sanguis dñi. Item isti vultu incidunt
in errorem illum qui nūq? credunt nisi qd
vident. Si ergo non fuisse romen non credas
quod est in mundo roma. et si non vidisti ar-
ce non credas qd in mari est talis pascua ma-
grus. et si nescis loqui grece non credas qd
est in mundo grece. et si non vidisti cubito
nem in ventre matris quousq? natus fuit d
credas qd fuit in ventre matris. Et quia tu
non vidisti animam inuicem nec exequat
in corpore humano non credas qd homo ha-
beat animam. Tunc qd vidisti aere non cre-
das esse aere. Tunc qd vidisti vocem ergo
non credas qd est vox. que omnia quante nō
dico solum errone sed qd magni fecerunt
hanc monstrum est. hoc ergo non videtur
ad eam vltro corpus dñi sed accidet
na illa sub quibus sicut non debemus ne-
gare illa veraciter esse pfectum miraculum
dicitur est.

Impossibile est qd corpus dñi in-
piat esse in aliam qd nec per motu localem
nec per conversionem aliam in ipsum.

Modicum Impossibile est.
Hoc ipse alicuius qd vltro
p. 1. c. d. magis in aliam dicit

dicere impossibile quia aliquid dicitur esse
 ubi pñ fuit dupl vel p motū ^{invenitur} vel
 per conversionem alterius in ipm. ut patet
 in igne q̄ alibi esse incipit vel quia ibi de
 nouo accendit vel quia ibi de nouo appon
 tur. Manifestum est autem verum con
 pus xpi non fuisse in hoc alteri fuisse quia
 vos xpiani essetis xpm in suo corpore ad
 fuisse. Et si aliter dicitur esse impossibile
 est. quod aliquid hic de nouo conuertatur
 in corpus xpi. quia nihil videtur conueni
 p̄fiteri. cum id in quod aliud conuertitur
 p̄ bonū conuersionem esse incipiat. Nam
 h̄c est aut corpus xpi p̄fiteri vixit
 in vno more conceptum. non igitur videt
 esse possibile quod in alteri de nouo esse in
 cipiat p̄ conuersionem alterius in ipm. sim
 luer nec p̄ mutationem loci. quia omne quod
 localiter mouetur sic incipit ēē in vno loco
 q̄ definit esse in alio in quo prius fuit. opo
 rbat ergo dicere q̄ cū xpo incipit esse i hoc
 alteri in quo sacramentū paginatur definit ēē
 in celo quo ascendendo gaucrat. Similiter
 malus meus locus terminatur simul ab
 hoc loco. Et manifestū est autē hoc sacramen
 tum simul in diversis altaribus celebrari.
 ergo impossibile est q̄ per motū locale cor
 pus xpi ibi esse incipiat. Respondet sanctus
 Thomas in summa sōra genēl l̄ 10. in q̄
 1. dicens q̄ licet diuina virtus sublimi
 us et secretius in hoc sacramento opere
 q̄ ab homine perquam possit ne tamen docu
 na ecclie circa hoc sacramentū ab infidelib⁹ im
 p̄f. bilis videt̄ comūdi est ad hoc vt eū
 impossibilis excludat. Considerare ergo op̄
 p̄ quē modū vni xpi corp⁹ ēē sub hoc sacra
 mento incipit. Impossibile ē autē q̄ hoc fiat
 p̄ motū locale corpus xpi. tū q̄ sequeret̄ q̄ i
 celo ēē ^{invenitur} p̄ motū locale in vno altari
 nū q̄ nō posset simul hoc sacramentū agi nisi
 in vno loco cū vn⁹ motus localis nō nisi ad
 vnū terminū destinatur. Nam etiam q̄ mot⁹
 localis instantaneus ēē nō pōt sed rēge in
 ger. cōsecratio nūc̄ficatur in vno mīd
 a platōis verbōnū. Relinq̄ ergo dicēdū q̄
 vni corp⁹ xpi ēē incipiat in hoc sacramento.
 p̄ hoc q̄ substantia panis conuert̄ i substantiā
 corpus xpi. et substantia vini i substantiā
 sanguis ei⁹. h̄c hoc h̄c dicitur et p̄ hoc possit
 sanctorū iudicē et quilibet infidelis nō p̄uenire

motu locali dicitur quod si sit in loco et non sit in loco
 (10) q. 1. et si sit in loco et non sit in loco
 (11) q. 1. et si sit in loco et non sit in loco
 aliqua mutatio localis quod impossibile est quod
 fiat transitus de contradictione in contradictionem
 cum sint aliquae mutationes factae in aliquo
 creatura. sed hic corp⁹ p^{er} transitu de non pos-
 sent ad esse p^{er} ergo necessario est ibi aliqua
 mutatio, dicunt ergo illi domini quod ibi est al-
 qua mutatio quod corp⁹ p^{er} accipit respectum
 p^{er}transmutationem ad esse p^{er} transitu de non pos-
 sitione. Ad cuius evidentiā notat doctor
 subtilis ibi dē quod q^{uod} corp⁹ mouet localiter et
 expellit aliud sunt quatuor mutationes et de
 his terminis et illarū mutationū due sunt depen-
 dunt. et due acq^uisunt. sicut cū nūmo mouet
 tur de loco ad locū aliquod corp⁹ expellit et
 aliud expulsum habet quatuor terminos. q^{uod}
 mouet vbi et p^{er} mutationē eius accipit.
 et a p^{er}mutatione alterius vadit ad ipsum. Et
 si corp⁹ mouet de loco et aliud nō expellit
 rei essent in eo due mutationes et quatuor
 termini. vñ cēt ibi vna dependit p^{er} vbi
 et alia acq^uisunt nō vbi. sicut quādo aqua
 frigida fit calida. et de frigido fit nō frigidus
 et de nō calido fit calidū. Sed si corp⁹ nō mou-
 tum de loco hō accipiet nō vbi et respe-
 ctū p^{er}transfēcō aduenientem ad aliud corpus
 (12) q. 1. et si sit in loco et non sit in loco
 mutatione illius vbi ad habitationem. et talis
 mutatio est in corp⁹ p^{er} nō nouo hic cōne ne-
 cessario. q^{uod} hōc dictū est impossibile est fieri
 transitū de contradictione ad contradictionem
 sine aliqua mutatione. Et nota quod sim-
 plex perfectio corporis obisti p^{er}proprietatem
 vbi cum non sit hic localiter. sed sacramen-
 taliter. sed reducitur ad genus vbi. Tunc ad
 p^{er}positionem corpus dicitur in celo habet p^{er}-
 positionem illius vbi in aliar. Et ita non est
 ibi mutatio dependit sed acq^uisunt. q^{uod} solū
 est acq^uisunt p^{er}fectio localis quoniam non ha-
 betur. Sic ergo transitus sine dependit
 vbi p^{er}positionem in celo accipit nō vbi in al-
 tar. Resolvendo ergo hanc materiam dico
 quod motus siue motus localis est duplex. que-
 dam dependit et quedam acq^uisunt.
 sicut quando quis mouetur de vno loco
 ad alium aliquid dependit et aliquid ac-
 quisunt. sicut. n. primo ordinat nō mouet

turali consideratur ut subiectum requirit. sed est quedam substantia et successus sicut in creatore est successus et non est. Dec igitur est una ratio quare accidentia panis remanere oportet ut inueniatur aliquod manens in predicta conversione. Est autem et propter aliud necessarium si cum substantia panis in corpus Christi conuerteretur et panis accidentia in corpus Christi non remaneret quod corpus Christi sui substantia esset ubi panis fuit panis quod nulla relinquerebatur beatitudo corporis Christi ad locum predictum. Sed cum quantitas panis dimensura remanet post conversionem ne per quod panis hunc locum formebat substantia panis in corpus Christi mutata sit sub qua sit dimensura panis et per consequens locus panis quodammodo fortitur medianibus tui dimensuribus panis. hoc ibidem. Propter ergo quod non est impossibile diuine virtutis panem transubstantiare in personam corporis Christi. nec hoc per mutatio similitudinis in naturalibus mutationibus sed est alterationem quasi corruptio. quia una substantia hic mutatur in aliam et manent accidentia. Sed in alteratione est conuersio quod ibi mutatur accidentia et manent eadem substantia. ut patet in corporalibus quando ubi alio sit nigrum et in spiritualibus quando ubi alio sit ignotum et sic sciamus. ut ergo tu in decet de multis christiano panis. de ignorantia sciamus. unde verum corpus Christi in opere est in aliam non simpliciter sed sacramentaliter unde quod ad accipere ubi sacramentale non relinquit ubi cessante. Crede sine mutatione locali. De quibus panis fieri in altari. et unde substantiam panis in verum Christi percipiens transubstantiam. unde a deo omnia possibilia fieri. Inquit Aug. et aliis non videtur impossibile unde et de illis. Item non impossibile apud deum omnia verbum.

Quod corpus Christi sit magis et quod corpus et sanguis manent in loco separatis sub speciebus panis et vini.

Et ad decimum impossibile est. Quod christiani dicunt quod Christus verus est in eo sub speciebus panis et vini in sacramento hoc pro impossibile quod non per aliam. Per conuersionem locum continentem ipso integro remanente. Manifestum est autem in hoc sacramento locum ad

partem et vinum. locus est una et eadem ratio quod sit sub speciebus panis et sanguinis sub speciebus vini. videtur sequi quod Christus non remanens integer sed semper cum hoc sacramento agitur eius sanguis ab eius corpore separatur. Ad istud argumentum per solutio est hoc. Quod dicitur quod in predicta conversione locum est una et eadem ratio quod locum in quo agitur hoc sacramentum attribuitur corpori Christi ratione dimensuribus panis remanentibus post conversionem substantia panis in corpus Christi. Secundum hoc agitur ea que Christus sunt necesse est esse in loco predicto sui quod exigit non conuersionem predictam. Considerandum est ergo in hoc sacramento aliquid quod est ex vi conuersionis predictae. aliquid autem ex naturali concomitantia. Ex vi quidem conuersionis est in hoc sacramento illud ad quod pertinet conuersio terminatur sicut sub speciebus panis corpus Christi in quod substantia panis conuerteretur et per verba consecrationis patet cum dicitur Hoc est corpus meum. Et similiter sub speciebus vini est Christi sanguis. unde dicitur hoc est calix sanguinis mei etc. Sed ex naturali concomitantia sunt ibi omnia alia ad que conuersio non terminatur sed in eis est ratio ad hunc terminum. Manifestum est etiam quod conuersio panis non terminatur in diuinitate Christi nec in eius anima sed tamen sub speciebus panis est anima Christi et eius diuinitas propter unionem veritatis quod ad corpus Christi. si vero in istud sacramentum ista hoc sacramentum attribuitur sicut si fuisset sub speciebus panis anima Christi quod restaret non erat corpus eius verum. Et similiter sub speciebus panis non fuisset sanguis nec sub speciebus vini fuisset corpus propter separationem veritatis quod in morte. Tunc autem quod corpus Christi in sua natura non est sine sanguine sub veris speciebus conuenit corpus et sanguis. sed sub speciebus panis conuenit corpus ex vi conuersionis. Sanguis autem ex naturali concomitantia. sub speciebus autem vini conuenit per verba sunt sancti thome libro quarto super eam. lxxij. Et sic patet solutio ad argumentum quod licet separet hunc speciem panis et vini. tamen ex quo est magis est ubi corpus Christi videtur forte dicitur in deo si ergo sub speciebus panis est totus Christus ita quod est ibi corpus et sanguis ut in dictis. frustra ergo iterum sub speciebus vini integer reperitur. Ad hoc respondet Thome libro de ipso super verbum sacramentum articulo primo math. xvi. dicens quod sub duplici specie infinitum est hoc sacramentum. scilicet panis et vinum. quod panis conuertitur in corpus Christi et vinum in sanguinem. et istae conuersiones sunt

De bello iudeorum

Separatum qd sanguis xpi fuit separatus a corpore vel carne in passione. Hoc autem sacra-
mentum est qd est qd est qd est qd est qd est
le illius passionis. et ideo cōsecratio carnis et
sanguinis fit sub speciebus distinctis. Con-
siderandum tamen qd sub vnaq spē est id /
em qd est. qd sub specie panis est totū corpus
et vi cōuersionis vel sacramenti. Sanguis
autē et anima et diuinitas sunt ibi ex cōcomi-
tantis naturalia. Similiter sub specie vini sū
gnis et vi sacramenti. cetera vero ex cōcomi-
tantis. hoc ibi. Panis ergo qd licet sub specie
panis sit caro et sanguis xpi non frusta se /
poratum sub specie vini et sanguis et corpus
qd hoc fiat in memoriam passionis xpi. in
qua suus sanguis a corpore separatus.

Quod corpus xpi in tantis hostia cōtine-
tur cum manna in minor non capitur.

Manifestum impossibile est ut
indens. Ideo xpiam dicto qd in il-
la parua hostia corpus xpi cōtinetur
hoc peccato impossibile est. qd impossibile est
qz maius corpus in loco minoris includat.
Manifestū est autē qd verū corpus xpi est ma-
ius quantitas qd panis qui in eodem cōtine-
tur igitur impossibile videtur qd verū corpus
xpi totum et integrum sit vbi videtur esse pa-
nis. si autem ibi non est totum sed aliqua p-
tus reditū cōueniens suspensio qd temp-
cum hoc sacramentum agitur corpus xpi per
panes discrepant. Ad istud argumentum
quod tangit inequalitatem corporis xpi ad
locū panis dupliciter respondet. Primo ex-
cludendo impossibilitatem. Secundo appo-
nendo similitudines. Circa primum dicunt qd
substantia panis dicitur cōuenire in substanti-
am corporis xpi. Dimensiones autē corporis
xpi sunt in hoc sacramento et naturali cōco-
muntia non autē ex vi cōuersionis cū dicit
h. vna panis cōuertitur in corpus xpi. igitur
nō cōparat ad hūc locū medianis dimensio-
bus ppanis vt eis oporteat adequari locum
sed mediātibz dimensionibz panis quibus
remaneūb locus adequatur. hoc Thomas
vbi supra. Quid autē pnt ēē dimensiones cor-
poris xpi cū dimensionibz hostie vbi alio-
modo sic deducit. Tūc cū ibi prius erat sub-
stantia panis et facta sit substantia corpus xpi. sic

ad dimensionibus panis vel erat substantia
panis ante cōuersionē factā sic cōuersione
facta simul cum cūdez dimensionibus est
substantia corpus xpi. Rursū quia vnum /
hones corporis xpi ppanem substantiam non
deserunt et oportet dimensionē esse vbi est ipm
corpus. Ideo ex quo ipm corpus est simul
cum dimensionibus panis. oportet dimensio-
nes corporis xpi ēē cū dimensionibz panis.
Sed quōd hoc possit esse est videre difficile.
Aligut tūc pbs. iij. pbsi. contra ponentes
vacuum et vacantes locū esse dimensionē
separatā. quia si in homine dimensionibus
trahatur corpus cōuertitur in corpus ad
posse existere quod habet pro impossibili.
nota igit causa quare duo corpora non pnt
simul esse est resistētia dimensionū. Scien-
dum igitur quod sicut calor et alio quāto
cōtine duplicem habet compositionem sic di-
mensionē. calor autē habet vnam composi-
tionem ad substantiam sui quā dat sibi et cal-
idum. et aliam ad obiectum sui quā est re-
sistētia. ita cū quāto put cōparat
ad substantiam dat esse quāto. prout autē cō-
parat ad quantitatem alia dat sibi resistere
et ēē locale. sicut ergo calor pnt dare ēē ali-
dū et nō calefacere. puta si deus conferat eū
in eē et suspenderet agere sicut fecit de igne i
formae puerorū. et sic aliquid pnt ēē calidū
absqz hoc quod calefaciat sic et dimensionē
pnt ēē dare ēē quāto absqz eo qd alio dū
dimensionibus resistat quod p3. nā cū quantitas
est sit rō quare quāto resistat quāto. ideo
oportet vnu quāto alio. quāto cōparat
medianē quantitatem. et quantitatem ēē me-
diam inter corpus quod resistit et corp⁹ au-
sit resistētia. sed sublata illa medianē. s.
qz corpus sit alibi non medianē quāto. /
tate certum est qd sibi aliud corpus fuit alio
dimensionē non resistet. Nam si tota causa re-
sistētia sit qz comparatur ad ipsum medianē
et quantitate sublata causa iam nō resistet.
Per hoc possent etiam solui instancē d. illi
sine corpore xpi per corpus virginis ipso ma-
nente clauso. et etiam de penetratione octo-
quāto ascendit in celum: cum igitur ppanem
erant corpus xpi non cōparatur dimensio-
nibus medianē quāto. sed magna quā-
titas medianē substantia cum substantia ad
resistētia non sit. Ideo sicut non est cōuer-
sionem substantie simul cum dimensionē

bus est. sic non est contra rationem dimensio-
nis corpus xpi mediante substantia et si
nisi cu dimensionibus panis. Et sic patet quod non
est impossibile dimensiones corporis xpi cu dimen-
sionibus panis esse. cu ibi sint mediate substan-
tia que simul potest cu dimensionibus esse. Aliiter
soluit predictum impossibile doctores libri in
na. suo. Dicit. n. quod est duplex ordo. scilicet ordo p-
tium in toto et ordo partium in loco. Ordo p-
tium in toto est videlicet quatenus non p-
tiet cu sit respectus sed aliquo modo accedens
ad differentiam eius essentialis. Ordo autem
partium in loco est de genere finis et ab isto respec-
tu sunt ordinem partium in loco potest absolute. Quia
do. n. partium in toto est prior ordinem partium
in loco. Partium autem potest absolute a posteriori
et sibi accidentaliter coniuncto. Cum ergo or-
do partium in loco accidentaliter coniungatur
ordinem partium in toto. igitur corpus xpi in eucharis-
tia habet ordinem partium in toto absque illo re-
spectu qui est ordinem partium in loco. Adducitur
etiam ad similitudinem aliquo contra iudeos et
christos. Et primo Augustinus in libro de quantitate
et sic probatur maiorem esse quam corpus quod tota
mundi magnitudine infra se cogitari potest et in-
fra se continere et sicut anima cu sit maior cor-
poris tota est infra corpus. modo similitudo corpus
xpi cu sit maius hostia tota est infra eam non
accidentaliter sed in magnitudine et perfectione sicut i ce-
lo continetur. Item in parva oculi pupilla magni-
tudinem modum continetur per speculum suum. aut
sic corpus xpi in parva hostia. Item videtur in
parvo speculo solis et lune magnitudinem et
diversitates. Item intellectus hominis parvus est
et tamen in ipso magna celestium et terrestrium sci-
entia et scientia continetur. quid ergo impossibile
est parvas xpi qui est dei sapientia incarnata sub pa-
ris forma hostie contineri. nunquid videtur in par-
vo lapide preciosa magnas et multas virtutes
nonne videtur in parvo corpore principis ma-
gis potentiam. et in parvo serpe papam
magis auctoritatem. Quod ergo corpus xpi in parva
hostia continetur. nunquid sub parvis
signis magna signata comprehenditur. Nonne
videtur quod in hac parva dictione de homine
vultu continetur. scilicet pater et filius et spiritus sanctus. quod
tota magis sub parva hostia potest scriptum xpi
concludere. vult. immo quod apostolus est videtur
quod sub hac parva dictione et sub hoc parvo si-
gnato continetur varium syllabarum et quatuor hie-
rarum concurrens ois creatura celum et omnia et

libra. infinitas et ois infinitas et horum
omnis creatura. Quod ergo corpus xpi in parva
hostia continetur. nunquid videtur quod in
parva hostia continetur tota mundus quod igitur
hostia in eucharistia continetur tota mundus
omnis hie in creatura. hie supradicta non idem
cum omnimoda similitudinem sunt tamen o-
mnimoda conformantes quod ois ois conde-
ratur mundi delectationem adducit in animo ad
contemplationem.

Omnia unum corpus xpi in simul in
vultu et aliorum cu non possit unum corpus
esse in diversis locis.

Unde dicitur impossibile est. vobis
xpiam dicere et iudicare quod xpi ve-
lit simul est in pluribus altaribus
vultu. Et tamen hoc videtur quod xpi
impossibile est unum corpus in pluribus lo-
cis existere. Manifestum est autem hoc sacramen-
tum in parva hostia continetur. igitur
videtur quod corpus xpi in hoc sacramento
veraciter continetur nisi forte quod dicat quod in
hoc sacramento est hic et in aliis altaribus ad quod ne-
cessarium sequitur quod per celebrationem huius sacra-
menti corpus xpi dividatur in partes cu
nec quantum corpus xpi sufficere videatur ad
corporeum ex eo dividendum in quod loco
hoc sacramentum peragitur. Ex his que dicta sunt
superius patet solutio ad hoc quod obijciatur de plu-
ralitate locorum quod corpus xpi per suas dimensio-
nes est in uno loco. sed mediis huius
dimensionibus panis in ipso transcurrit et
in totis locis in quod huiusmodi conversio ha-
bit celebrata non quidem omnia per se hie
integrum in uno quoque. Nam quilibet panis co-
secratus in integrum corpus xpi convertitur. hie
est solutio theme vbi supra. Alii vero solu-
tes dixerunt quod non est inconueniens quod unum
corpus sit in diversis locis si in uno est per se
et in aliis per accidens sic autem est in par-
vo quod corpus xpi est in celo per proprias
dimensiones et sic per se. In sacramento au-
tem per dimensiones alienas scilicet per pa-
nem et sic per accidens sed ista difficultatem non
evadit. Dixerunt enim iudeos et per se et per
accidens est impossibile idem corpus esse in di-
versis locis propter hoc ostendo quod corpus xpi

superem. edocem. figurā. quāntatem et pō
dus circa que decipi nō potest qz sens? ar
ca pōta. sensibilia nō decipiē bñdū autem
accidentia in corpore ppi esse non possunt
sicut i subiecto ut vobis asserimus. Similiter au
tem nec in aere adiacē. qz cū plurima eorū
sint accidentia naturalia requirūt subiectū
determinatū nature nō qualis est natura cor
pore. sicut accidentia esse firm esse. vñ. meta
pōtior. Accidentia. n. cū sunt forme indur
tūqz nō possunt nisi p subiectum. Conūe
rtemur. n. ad cōmūcationē et individua
mū suū subiecto. vñ. de remoto subiecto
ut essent forme universales. Relinquit igit
iuris. s. in substantia pmo etym. Est ergo
hic substantia panis et vinū et nō substantia cor
poris ppi. cū ipso possibile videat duo corpora
esse simul. Ad istud respondet q nō possunt
in? negare quodentia panis et vinū remanēt
cū sensus hoc infallibiliter dmonstrat nec bñ
accidentibus corp? ppi aut sanguine ostendit
qz hoc sine eius alteratōe ēē nō possit nec ta
liū accidentis apax est. similiter aut nec sub
stantia aeris. Tñ. de relinquitur q illa acci
dentia sint sine subiecto. n. eo mō quo supra
sunt declarati in duodecimo ipsoibili. vñ. s.
sola quāntas dimensio sine subiecto sub
sistat et ipsa alia accidentib? prebeat subie
ctū subistere posset sine subiecto qz acē est
adū de pductione mū et de cōservatio
ne earū in esse. vñ. autē virtus pōt pū
cere effect? quāvisqz causari sine ipso. au
tis secundū. sicut potuit formore hominē sine
semine. et sanare febē sine operatione. natu
re quod accidit ppter infinitatem eius virtu
tis et qz oib? causis secūdis largitur virtutē
accēdi. vñ. de et effectus causari secundariū p
cōservare in esse sine causis secundis. et hoc
modo in hoc sacramento accidēs cōservat i
esse substantia substantia que ipi
huc qd quidē dicit p de quāntitatib? dimen
sionis quas enā ptozma posuerūt p se sub
stantia. manifestū est autem q plus pōt deus i o
lunt de pūcipio individuationis sit iter do
ctores nō parva difficultas. Et rōtione in p
posita tñ nō introiit. qz hic nō laborat

mutū nisi ad excludendum ea que a iudicio i
in summa cōtra gentiles libro. iij. c. lxx
que accidentia q ipsa sū se individuat. qd
ideo est qz posito que est ordo partū in toto
in quo ratione includitur ēē enim quāntas
posuē habens. vñ. cūqz autē intelligitur
vñ. sicut pūi nūlū? speciei necesse est itel
nō multiplex sicut nisi sū individū et inde
est q nō possunt appbendi mūlti albedines
tūc omis sūnt qui per se. hinc in
sola quāntas dūmensio de sū nōe habet.
vñ multiplicatio individua i cōe specie
posset accideri. pōta radix boni multipli
cōmō ex dūensione esse videtur. qz et in
genere substantie multiplicatio fit sū dūensio
q materia sub dūensionib? consideratur.
dūisibilē est ut pōt per pōm pūcipio
qz nūlū? est aut qz in alijs generibus acci
dentū multiplicatū individua vñ? speciei
qz pōt subiecto. et sic relinquit qz in hui?
modi sequentiō ponamus dūensiones per
se subistere. et alia accidentia in eis sicut in
dūentia sūnt. et qz pōt per pōm pūcipio
dūentio radice. Concedamus igit qz sicut
m? supradicta accidentia et q illa non sūnt i
corpore ppi nec in aere nec in substantia pa
nis qz non est. sed est illa dūensio quāntas
et sūnt et separatū ab omni subiecto et re
liqua accidentia in producta quāntate sūnt
et in subiecto dūensio virtutis. Est enī cōis p
posuē apud oēs philosophos qz pūmū in
pōtēs pōt terminare dependentiā causālib?
causatis dūent et suppleat mē causālib? de
terminatiōe cōmūcat et mūmēt. vñ. cū
libet causaliū sūnt dūent cause. ergo de
pendentiā quā habet accidentia ad subiectū
quodlibet pā? sūnt cū cōmūcat pōt
et sūnt sine illo pōtitione. Cum ergo acci
dentia sūnt pūcipio substantia naturalis et ab ea

De bello iudeorum

substantia essentialiter quod sunt in mundo per
necesse. ergo de potentia facere accidentia per
se existere sic quod non inderetur essentialiter quic
quid sit de indeterminate aptitudinali. quod cum hoc
sit idem essentialiter cum subiecto licet sit posterius
ex ordine nature quod est accidentis licet sit ad
prius. Porro si hoc non tenet magis inderetur
accidentis in tanto de accidentis legem. Et in. ca.
lxx. quod accidentis per se remanent licet subter
tus ad subiectum impossibile est in transmutati
onibus et mutationibus naturalibus. sed ista tri
substantiam est per miraculum diuina virtutis
facta. Et hoc quod inderit conceditur aliud mira
culum in lege sua simile bene. scilicet quod littera non
dona et chomab. que scripta erant in tabulis
legis erant per se sine aliquo habente et esse
habere figuram et de et in ea per et erant veri
de et nulla istorum litterarum per se subsistebat ab ali
quo corpore sed per se erant stantes miraculose
et istud dicere est eundem contra naturam et
impossibile magis quod dicere tri substantia
est una substantia in alia et accidentis rema
nent per seipsa.

Quod in sacramento altaris sit corpus christi in
corruptibile cum possit putrefieri et a muribus
corrumpi.

Etiam quod impossibile est. Et
aut indecens est quod si illud vinum ve
luti sacramentum in magna quantitate sumeretur
quod calefaceret et inderet licet sic sacra
mentum panis etiam calefaceret et inderet. Videtur
enim si vinum et incaute seruetur putrefcere et a mu
ribus comedere. etiam panis prius et in cinerem redire
quod et vaporis que omnia corpora christi conuenire non
possunt cum habent virtutem quam unumquodque
habet. Impossibile igitur videtur quod corpus christi
in hoc sacramento subsistat aut remaneat. Et
respondetur quod hic sunt duo consideranda vnum quod de
facto potest experiri et aliud quod maiore difficultate
in ostenditur quod cum in hoc sacramento eadem ac
tiones appareant que prius in substantia pa
nis et vini apparere putantur quod similiter inu
entur sensum. Similiter etiam alterius cere cere
stant vel quodlibet aliud odore aut colore
suo consequens videtur ex his que superius
dicta sunt. Dicitur enim quod in hoc sacramento
remanent accidentia panis et vini inter que

sunt qualitates sensibiles que sunt huiusmodi acci
dentia principalia. Rursus circa passionem aliquam
potest quod huiusmodi substantia accidentis
non magna etiam difficultas accideret panis
sa supponitur. Et cum panis sit et alia
accidentia in dimensionibus fundantur sit
aut in subiecto per eundem modum circa huiusmodi
subiectum alteriusmodi accidentis considerari
potest sicut si esset ibi substantia ut puta si
vinum esset calefactum et inderetur aut mu
taret saporem aut aliud huiusmodi. Sed magna
difficultas apparet circa generationem et au
trophonem que in hoc sacramento videtur acci
dere. Nam si quis in magna quantitate hoc
sacramentum solum accipere videtur substantiam potest
ferre et vinum etiam inderet. Item illud apparet ad
Leuiticum. Et ista etiam alia etiam est quod
quidem accideret non possent nec ex hoc sacra
mento caro et sanguis generari. Et cum
mentum conueniret in substantia nutriti. Quod
quidam dicunt hominem hoc sacramentali ci
bo non posse nutriti sed solum confortari et reso
cillari. sicut cum ad odorem panis et vini con
fortantur. Sed hoc eundem confortari ad bonum
et adire potest non autem sufficit ad sustentandum
hominem si vinum sine cibo permanent. Experi
mento autem desecari inueniunt hominem cum
sacramentali cibo sustentari posse. Quod
autem videtur aut negari hominem hoc sacra
mentali cibo posse nutrire refugientes hoc sa
cramentum in carnem et sanguinem posse con
uenire cum ad sensum appareat quod per putrefac
tionem et combustionem in alia substantia se
cinerem et pulucrem conuertatur. quod eundem diffi
cile non videtur eo quod nec videtur possibile quod
ex accidentibus fiat substantia. nec concedi
posse sit quod substantia corporis christi que ipsa
substantia sit in alia substantia conuertatur. Et hoc
autem dicere videtur quod sicut miraculose panis in
corpus christi conuertitur ita miraculose non
denia in substantia conuertitur. Primo quod
idem hoc non videtur miraculose hoc esse con
uertens quod hoc sacramentum putrefcit vel per
combustionem dissolvatur. deinde quod panis
aut vel combustio conuersio nature ordine ha
bet sacramento conuenire inueniuntur. quod non so
let esse in his que miraculose sunt. Ad hoc
substantiam tollendam quendam sanctorum
positio est adueniens que a multis tenetur. Et
autem enim quod non contingit hoc sacramentum
in carnem conuenire aut sanguinem per nutri

mentem vel in aliam per translationem aut per
 translocationem non succurrit academia in so-
 lannā nec substantia corporis xpi sed redit in
 tunc miraculo substantia panis q̄ p̄ facit
 et ex ea generantur illa in que hoc sacramen-
 tum p̄uenit mutatur, sed hoc quidem omnino
 stare non p̄t. Quidam est enī supra q̄ substā-
 tia panis in substantia corporis xpi conuertat.
 q̄d est in aliq̄d conuersum est redire non
 nisi conuersio illud conuertat in ipsum, et
 tunc tunc q̄d panis panis in ipsum q̄d
 substantia corporis xpi conuertat in panem q̄d est
 absconditū dicitur. Adhuc si substantia panis re-
 dit non est q̄ vel redeat specibus panis
 manentibus vel specibus panis iā destruc-
 tis q̄d panis panis in ipsum q̄d
 panis in ipsum q̄d panis in ipsum q̄d
 manet sub eis substantia corporis xpi. Et que
 res ergo q̄ simul est substantia panis et substā-
 tia corporis xpi. Similiter quā nec conuersio
 q̄d panis in ipsum q̄d panis in ipsum q̄d
 q̄d substantia panis nō est sine xpi specie-
 bus, nū q̄ destructio sp̄s panis iā genera-
 ta est alia substantia ad cuius generationem
 pertinet q̄ substantia panis rediret. Adclū-
 dit ergo sacrus thomas libro quo supra, c.
 lxx. q̄ melius accedunt videtur q̄ in ipsa co-
 nsecratione sicut substantia panis in corp̄ xpi
 destruitur, et tunc in ipsum q̄d panis in ipsum q̄d
 substantia conuertit q̄ substantia q̄d est p̄p̄uū habet
 stantia, et per consequens q̄ oīa possunt facere
 et panis sicut si substantia adeat, vñ sine nouo
 miraculo et uoluntate et uoluntate et uoluntate
 et p̄uenire possunt, eodē modo et oīdē ac
 si substantia panis et vinū ad esset, bocille.
 Quare nūc nō oportet q̄ ibi sit nouū mirac-
 ulū uel dicitur Richardus m. uij. uult. q̄ an
 tērit p̄p̄uū q̄d panis in ipsum q̄d panis in ipsum q̄d
 substantia sit academia in sacramento altaris
 q̄ se existere nū q̄ sic per se q̄ natura operant
 in aliq̄d nouū miraculū non est sicut eadem
 naturā post miraculū oīam resurrectionē uolū-
 tate nouū miraculū nō est sed naturale, non
 enī intelligēdū est sic academia operant in vi-
 uantē substantia q̄ necessaria sit eis ad suā ope-
 rationē aliquis virtus substantia que non sit
 academia su p̄posita eorū existētia sed p̄ tōm
 hoc dicitur q̄ nō p̄nt operari nisi sint et nam
 valuerunt possunt esse nisi per substantiam
 et q̄ ipsa academia sunt quedā virtutes sub-
 stantia, idē q̄m eorū existētia sunt substantia

nie się per se potężniejszą potęgą niż ta, którą
Stany Zjednoczone posiadają obecnie.

For a full list of our New Year's resolutions
on our blog, visit us online.

[illegible]

De bello iudeorum

remanentia videtur eas esse subiectas. verba
sunt sancti thome libro quo supra. c. lxxv. si
mille eadē immittantur in natura et imagine in
speculo existente si frangatur speculū nō est
mille frangitur imago et in quatuor specul
is frangitur in uno integra manet et reficitur
ymago. Non ergo miranda si hoc i. hostia si
quod videtur divina. figura hominis fuerit. Et eo.
(1) in rubo qui videtur aut ardeat nō videtur
scilicet. videbatur ignis in rubo ardere ac
si deberet rubū frangere ac comminere et in
cinerem et tū ab igne nō leditur. nō trans
greditur nō vorabat. nō minuebat. nō mor
tebat. sic nec corp⁹ xpi in comedendo nec
non leditur a morte. nō frangit vorando. non
minuit. sed sicut rubus in igne ita corp⁹ xpi in
lesum integrū remanet sub fractione speciet⁹
que in nō sic in xpo xpi vero corporis in
sua Richardū illam flagellationē et perso
nationē qua fuit flagellatus etiam personam
tūm in sua possessione.

Probant corpus xpi sumi et consumi.

Examineū impossibile est qd illud
sacramentū sumat et nō consumat
An qd vobis xpiam ostendit. Et n. etia mō
obscuro qui est clarior magis ostendit. cum
dicitur et vorando et consumat et consumit
xpo videtur totum manducatur ergo debe
ret et consumitur. Responsio satis patet ex
p̄diano. Tū. n. substantia corporis xpi s. sp̄s
p̄p̄i consumitur. sicut etia xpo illi membra
incedunt manducant et perfructu possunt. ut
dictū est in. xviij. impossibile ita dicere frangi
ut patet in p̄cedentibus. In eadē o. nō
occedere possumus qd consumitur. corp⁹ in
mē xpi manet integrū et vniū. Simile etia
p̄dictū in natura et scriptura. In natura ē ex
emplū de scia que dāta nō deest. in tota
mā sciam possum aliter dare ea tota in me
remanere. sō etia quondam aqua inbut et
aqua quondam de fonte sumit et fonte nō co
sumitur. Etiam eadē qd de mari semper fon
tes et flumina egrediuntur et in mare nō co
sumuntur nec augentur. Et videtur qd omne qd
de la mutuat lumē suū multas candelas sine
diminutione sui lūmis ita in xpo sicut filius
dei est sapiens et ars patris lūmē de lūmie de
us verus de deo vero. sōne totum cernit

et mare infundit bonitatis xpi veraciter
in hoc sacramento quatenus et a quocūq
sumptus nūq̄ consumitur. Unde cāntus i
psa. Sumit vñ sumit male nūq̄ isti quon
tū ille nec sumptus consumitur. Simile etia
est cū homo comedat a leone anima nō co
sumitur sed solū corp⁹. ita dñs. omnia sumit
a sacerdote xpi corp⁹ non consumit sed solū
species panis et vini. unde sicut corp⁹ hoc
mōis corrupto anima itera separat. ita in
eis corruptione circa sp̄s definit corpus xpi
et in illo. Unde dicebat beatus andreas egre
q̄ agnoscit post qd est a fidelibus consumitur nec
manet magis et vniū. Hoc mirabile legimus
in sacra scriptura qd. iij. Reg. xviij. c. legat qd
belias et mulier vidua sarptona comede
rit de farina ydrie et de oleo qd erat in lebi
no et tamē ydrie farina nō defecit et lebanus
olei non est minuitur itaqz verba domini p̄
farinā ydrie corp⁹ xpi in pane. p̄ lebanū olei
sacramentū in eis. sicut vniū coniugio qd
est tunc sumptus nō consumitur in illis con
sumit ita etia xpi corp⁹ et sanguis xpi in isto
sacramento. Itē de quinqz panib⁹ satiat bo
min⁹ quicqz miles homin⁹. et. xij. ap̄b⁹ sunt i
psa. Ideo dicebat iob in. c. v. Ad cū pond⁹
eloquium meū qui facit magna et mirabi
lia et inestimabiles abiqz numero.

Quid manducans panē manducat.

Impossibile est. dicitur in
dei. Vobis xpiam dicit qd ille qd mā
ducatur p̄t hostie illius sacramenti mandu
cat totum xpm. Impossibile est om̄is
pars immor sic suo toto. Respondetur qd no
verū est qd sumēs minuitur p̄m hostie con
secrate totum xpm sumit. Dicitur etia. supra
qd panis illa non subiciantur in xpi corp⁹
et vñ in sacramentibus quatenus panis
que separat sunt et habent esse per se nūq̄
culose. facta igitur innumerabilibus fracti
onibus dū tamē appareant sp̄s panis vni
um et integrum corpus xpi est sub omnib⁹
illis sp̄sibus. et ideo sumēs vniū panis a sa
cramenti totū de xpo sumit quāqz sumēs to
tam hostiam qd vniūqz totum xpo. Non er
go quicūqz communicans p̄m hostie. p̄m
xpi insapiat sicut uidet⁹ p̄tari. et bonus est si
mle in natura de verbo loquens quod to
p nū

id est in partem suam sicut in magna equaliter
quod etiam figuratum fuit. Exo. xvi. ubi legitur quod
libet de manna habebat equaliter. unde plu-
collegas de manna non plus habebat sed pro-
portione habebat. Ita in hoc sacramento quilibet
sumit corpus christi equaliter et quilibet in ma-
iori quantitate hostie consecrate crederet in-
venire non esset nisi putredo infidelitatis. id
videtur. Exo. xi. mirabilia opera altissimi so-
lus et gloriosa et abscondita et inuisa opera
illius. et sic non videtur ad sensum. licet vi-
deatur in scriptura et natura sui intellectum.

Quod illud sacramentum sit verus deus
et una pars maneat in altari et altera cadat
in terram.

Respondeo primum impossibile est. Quod
si per accidens vel accidentem per quod
per ipsum sacramentum maneat in altari et alia
pars cadat in terram et pedibus calcetur dicere au-
tem quod deus cadat in terram et quod pedibus cal-
cetur est dicere impossibile cum deus non
possit cadere nec pedibus calcari. Respon-
detur si talis casus accideret ex negligentia
sacerdotis peccaret. et esset bigne puniendus
et multipliciter si faceret scienter nec tamen ex
hoc aliquid sequitur impossibile. quis autem
in terra et calcatione pedum non corporis christi
nec deo sed dimensionibus panis et accideret
tunc illis attribueretur sicut et frangi et in-
merari ut dicuntur in peccatis.

Quod ipse in sacramento christi verus
deus non tamen cadens in terram eleuat se
et permittit se ab immundis contractari.

Respondeo secundum impossibile est.
Quod si esset deus ille ipse videretur quod esset
in sacramento cum cadit in terram
eleuare se: non videtur etiam se a malis et
immundis sacerdotibus tractari oppositum vi-
detur experimentaliter ergo impossibile est cum
esse deum. Respondetur quod ut dictum est quod in
hoc sacramento est ipse verus deus et verus
homo. ipse autem propter bonitatem et reuerentiam
sui diuinitas sanctissimam bullauit in hoc

mundo et scriptum est. Quia in mundo ita homo
quod fuerit alius homo in mundo ita homo
homo sicut ipse quod ipse genuit suum corpus flagel-
lari. vulnerari. plagari. coisui. colaphisari.
occludi. ignis coronari. felle et aceto po-
tari. et quicquid voluerit facere sustinuit et
ex iniuriis et contumeliis et vituperis omni-
bus sustinuit patienter. sic et sacramentum cor-
poris sui honorauit et adoratur ratione et
venerunt conuocantibus et placet sibi. ac per
omnem quod aliqua apparuit quasi impoten-
tie et defectus ut non eleuaret per se et tractari
non solum a bonis sed etiam a malis in suis
sacramentis se tractari a malis in vituperio
et morte et a bonis in sepultura et veneratione.
Dic mihi unde quare archa testamenti potius
habuit humeros leuitarum et non ferebat per se
ipsam. Nam quod si ponebatur in terra ibi ma-
nebat nec eleuabatur se nisi eleuaret ab eis.
Nam quod esse cepit pharaonem qui erat malus
potius eleuaret in terra sua. Dic mihi quare non
defendebat se vel quare non rediit per seipsum
vel quid factum fuit de ea cum facta fuit per
nabuchodonosor. Dico ergo quod deus in manu
uit moysi facere archam non ut ipsa placeret per
se nec ut ambularet per se nec ut staret per se. nec ut
eleuaretur per se sed propter ut fieret ad ponē-
dum in ea legem et manna et virgam auro et propter
quod poneret in loco predestinato et sollem. et
honorabilem qui erat in tabernaculo ut omnes
ipsam respicientes haberent fidem et reuerentiam
et reuerentiam deo. et ut ibi populus iret ad
petendum penonem suam deo. nec dicebat po-
pulus. Eamus ad archam sed eamus ad deum
sic etiam cum deus in hoc mundo ordinavit istud
sanctum sacramentum non ordinauit cum ut placeret
nec ut ambularet nec ut faceret ludos an apo-
stasos et homicidas malitiosos. sed ordinauit
ipsam ut populus respiciens ipsam haberet
maiores habere et in eo omnia maiestas ado-
raretur et honoraretur. Et sicut propheta cum in-
uitabat populum ut accederet in iherusalem. non dixit
ut ascendam ad domum archae testamenti nec
legis. Sed dixit. Venite ascendamus ad do-
mum dei. Si ergo illa erat domus dei propter ar-
cham et hoc est corpus dei propter sacramentum.
Non ergo laudet se iudei in fide dei. quod videret
mare sicam solē flūmē iordanem de-
scendere lucem versam in tenebras et aquam
in sanguinem et virgam in serpentem. palatē
in angues. virgam in rodentes flores.

De bello iudeorum

montes flammigare sine igne, conitras sine nubibus, voces sine corpore, manna de celo, aquam sine fossione, vicio nam munus aut sine gladio, lucem de nocte, quia hec omnia videntur et i deo nūq̄ crediderūt, nec in terra desiderabiles nūq̄ intrantur sed in deserto motus sunt. Popul⁹ autem xpianus nihil horum vidit, sed in veniente sanctus sacramentum fuit ordinatum in cibum. Lib⁹ autem quicunq; se duntaxat tractari ad voluntatem sequuntur siue sit coctus aqua, siue aliud igni siue fucus vel quouis alio modo preparatus immineat se cum cibis tractant a ministris si volunt potare in auro vel argento vel quouis alio metallo: vel in ligno vel in scilicet luteo etiam cum patinis et sine eis. Dumtaxat se cum cibis tractant a ministris si vult ipsum comedere in mensa alia vel balsa, siue lactis vel lactis, vel admodum ad voluntatem comedendi. Sic ergo potest q̄ cibis est ordinatus ad voluntatem comedendi et non ut sciat vel ut loquatur vel ut claret se vel ut fugiat. Cum ergo dicitur eduxerunt corpus suum in a/bum, Jobannem. vi. Caro mea vere est cibus et sanguis meus cibus. Ordinant ergo cum ad voluntatem immineat. Non est ergo mensa cibus in terra non claret se et duntaxat se a mensa ministris sicut a bonis tractant.

Impossibile est q̄ in illo sacramento sit verus cibus et q̄ descendat in stomachum cum sumitur.

Justificationem Impossibile est. Vnde dicitur, sumis hoc sacramentum et comedis eum.

oponit ergo q̄ descendat ad stomachum et ad videri in digestionem et cetera, que omnia impossibilia videntur ad hoc potius in illo sacramento esse deum et deo ut repugnare videantur. Respondetur, sic videtur cum in comedendo panis quis moritur vadit ad deum et quis ad cerebrum vadit ad infirmitatem. Oportet q̄ dicat q̄ de quolibet vadit ad quolibet membrum q̄ convenit sibi quia quodlibet membrum res

cipit quod est sumi sicut spiritum dicitur sed solum vel amatum, spiritus cibum sicut solum et omnis cibis falsus vadit ad videri.

Sic et homo consideratur in duas partes scilicet in partem corporalem et in partem spiritalem, partem corporalem videntur et solum sunt cibi corporales, sed partem spiritalem solum sunt cibi spirituales. Cum ergo istud sanctum sacramentum sit cibus spiritus et non corporalis, ideo sicut in sepulchro dicitur corpus non descendit in corruptionem sic nec in hoc sacramento cum sumitur a quocunq; non descendit dicitur corpus ad locum digestionis nec ad infirmitatem et cetera. Sed ut dicit Hugo de sacramento, par. de. viij. cap. xij. q̄ dicit istud sacramentum solum in sensu in hoc in dicitur in gustu, ibi est dicitur corpus; cum vero non sentitur corporaliter solum dicitur ibi esse corpus dicitur, Cum verba sunt hoc, quando in manibus sacramentum, tunc tunc corporaliter solum est quando dicitur solum corporaliter solum est quoniam manducatio et gustus corporaliter solum est, dicitur in vinum in tactum in saporem corporaliter solum est, quando solum corporaliter afficitur presentia corporalis non autem. Postq̄ autem corporalis solum in percipiendo dicitur deinceps corporalis presentia querenda non est sed spiritus solum commendat dispensatio completa est sacramentum minus manet dicitur de ore ad os transit in tactum est ibi ut eas in membris tunc q̄ in videri solum, cibis nec omnis non corporalis est, non in ipso querit consumenda non cibis corporalis, venit ad deum ut comedat solum ut dicitur solum ut gustat non ut incorporatur. Augustinus vocem de eo solum audiuit quia hoc a seculo illi dicitur res spondere non potuit, cibis solum grandis erode et manducabis me non ut me murem in tactum cibis carnis me sed in murem in me. Itaq; paretur quod in hoc sacramento dicitur solum cibum sit quod spiritus solum accommodatum. Sequitur post hoc ergo si corporaliter presentiam dicitur, quoniam in celo quare ibi et panis solum q̄ per sacramentum solum corporaliter solum est, inapert et vadit non ad deum, quando ad deum venit, hoc ille. Et si dicitur q̄ illis q̄ vere manducant in videri vadit et in tactum solum. Paret q̄ in

illo sacramento triplex cōuenit mēducatio
vna carnalis qua spēs iste dēuotus ardeat
Alia sacramentalis qua corp⁹ xpi verus sub
specieb⁹ cōuenit sumitur. Tercia est spū
alis qua ipsam corpus mysticum cum eo su
mitur. In mē. In. mēte arguēti cōuenit
tria sunt. prīmū in ore mēducato. scādū in
ventre sumptio. tertiū in mēte vno. et hoc
totū cōuenit spēbus. scādū vero et aratum
suo modo cōuenit copon xpi. tētiūve
vo tantum cōuenit corp⁹ xpi mystico. nō. per
sacramētū hoc sit vno cū xpo caput et cum
copon mystico. ut q. 4. m. 3. d. 3. vniū
et non ipse illi. Ad argumētū ergo dicitur
q. illud intelligi de mēducatione carnali.
sic vno spō hic nō mēducet. Vel aliter dī.
et q. intelligitur de cibo qui habet aliquid
parū aliqd. p. q. 4. m. 3. d. 3. vniū
hoc sacramento hoc non inuenitur et iō nihil
ad scētum emittit. verba sunt petri de iha
cunatio in. xij. d. 1. x. amalo. 1.

Quid in illo sacramento sit verum aut
pau xpi per miraculum quondam.

Responsum est. Quod possibile est. Et
cū dicitur. Hoc xpiū assensio q.
quondam illud sacramentum in ecclesia cele
batur istud videtur impossibile q. tunc nō es
set miraculum cū miraculū semel audere so
leat et si illud semel accidisset in vno xpi ad
cōfirmationē sue legis nō reputaretur ipso
fidele ut alia miracula que semel vel raro fi
unt. sed dicitur q. illud miraculū cōtinuē i q.
habet ecclesia sit et infantes reperiunt istud vi
del apparetur impossibile q. sapienter dicitur mi
raculū nō ē qd cōtinuē fit. q. talia opera ma
gis nature attribuerent q. miracula. Respon
det ad istud argumētū magis. Jobānes con
uersus libro de cōcordia legi. m. 10. in. xij.
ca. dicit q. de facto sic fuit q. vniū xpi de
bomo in aeternū ante mortem suā et quondam
illud miraculū sit dei munus pūre. Et dicit
q. possibile est deo qd et vbi sibi placuit mi
racula operare pūre dicit in istud q. ioc
miracula que fieri in domo sctae erantū
notabile inter alia q. qd tot⁹ popul⁹ ibi erat
et iō erat valde cōuenit et sicut sed quādo
cunq. dicitur de factis se ēē in loco magis ipa

alio. et istud nō semel. sed semp offerre q. si
erat vbi ibi popul⁹ sic cōueniebatur. Item dī
aut q. in domo sancta sanctorum erant ipse
mensura decem cubitorum multiplicatorū
per decem et sic erant centum cubiti. et q. ibi
erant duo cubiti et quilibet eorum habe
bat decem cubitos super decem multiplica
tos et sic erant centum cubiti in quolibet cu
bitu. et istud est magis impossibile et ma
gis fidei semp et quondam dicitur q. erat
corpus sine loco. quia vniū dēuotū illud
erat tantum in quantitate quantus erat loc⁹
et sic totum locū occupabat. Vbi ergo erat
alio cubitu. non oportet aliud dicitur nē
si q. vniū dēuotū erat hū loco et aliud ē i
possibile. hoc ille. Propter ergo q. non xpi
quā miraculo plures fieri. nūquid. n. mi
raculum fuit manna de celo datum solū
rocl. non negabit iudeus. Sed constat q. nō
semel plures vniū manna ad manducandum
sed. x. annis fuit datum. Ego. xvi. hū autē
israel manducauerunt in anno in deserto. Al
annū dēuotū venient in terram habitabilē
Dicit istud paxosum sacramentum man
ducabant fideles q. dū fuerunt in deserto bu
tus vniū quousq. veniant in terrā habitabilē
sem terram. scilicet iherusalem. que est pro
prie iherusalem paxosum aeternū. Et ergo que
a iudeis impossibile circa istud sacramen
tum allegatur patet non esse impossibile
h. deo valde possibile. h. q. ibi xpi ēē
messias et vniū de vniū supra omnia est. iō sibi
ois supradictas possibile sunt. Sed vniū for
et unde vniū nā vniū quē nō dicit vniū vniū
eat se panē. Job. vi. Ego sum panis. nūquid
ex scripturis habet potest q. deus deberet
esse panis vniū q. sic. unde super illud. Lou
n. xvi. Inuentum autem dicitur et panes dei
sui offerunt. vbi iherusalem nostra habet et panis
dei sui. iherusalem beatus habet et panis deus
sui. et sequitur et panes propositiois offe
rent. hoc habet iherusalem beatus. panis deus
sui. et sequitur omnis qui habuerit manna
sem de semine aaron sacerdote non accedet
offere hostias domus nec panes deo suo
iherusalem beatus habet panis deus sui. Et
sic in toto illo capitulo ponitur panis deus
sui et non dei sui nec deo suo ad significan
tionem huius aliam sacramenti. Item nō
est peccandum in fine istius tractatus ad
memoriam reducere de illo sacramento ea q.

De bello iudeorum

[illegible]

No qui erat nimium letentur et nō quiesces-
 bat enim meus et vultu ipsius et fecit. Vno
 ex ieiuniis et orationibus orādo deū adhaec ut
 me dignaretur in ista materia pius infor-
 mare. Et quodā nocte dū dormiētem vidi ī sō-
 na quēdam hominem vestibus albis ves-
 titum et domum meam adveniat lūce clare
 lumine replebat et cū interrogassem quid es
 et respōdit obliuiscus q̄s medicolā. et dixit
 mihi. Ecce annū meū misit ī nocte deū
 pro te orare ut dignaretur te in hac materia
 informare et hoc dubium quod ex isto con-
 cepisti altissima sacramenta penitus remou-
 ere. q̄ vniq̄ sacramentum sic in memorias
 sancti messie et in reape deuote et crede quo-
 nam sic se habet et veritas et in istis ver-
 bus cor meū aliquoties acquieuit. Sequē-
 ti nocte vidi obtemperare totum mundum
 et iudei interrogabant si hoc obsecrans pos-
 sentēbat et cū ipsi solis et lūce et omnia ti-
 mebant et se sub meis vestibus occultabāt
 et deinde remittebatur illa obscuritas pau-
 latim. et videbam solam pulcherrimā ī lu-
 ce sua. et videbam in ipso quendam secundū
 et vniū puerum pulcherrimum et v̄ ore pu-
 eruli lux clarissima pululabat et petebat
 v̄ homo epōsam et respondēbat mihi
 totum mundum obscurum fuisse ante adue-
 num huius paruli. et de ipso exiens lux res-
 plendit non mundo. et exiit a corde meo
 omnia dubia sunt ablata et ipsi autē omnia.
 ī Regū. 1. Exultant cor meum in domino
 et exultationem est cor meum in deo meo quia
 beatissimū sum in solatium meo. non est sanatus
 v̄ est dominus nec enim est alius extra te et
 non est seorsus vt deus noster. facile. Nec na-
 dit. Seruatus ī ostio patris et matris q̄ deus exiit
 in puerum de conuersione patris in verum
 p̄p̄ cor p̄p̄ et de conuersione vni in verum
 sacramentum q̄s n̄ ē q̄ ostendit hūc deū et v̄
 cum ipsi non habent p̄p̄ exultant q̄ ipsi in-
 sunt p̄p̄pter hūc sapientum d̄m̄m hūc
 sacramentum abum non habent angelī nō
 videntur patriarche nec comedebāt p̄p̄phe-
 et sed solum est abūc d̄m̄m̄m̄m̄ qui ne-
 dit. et ad vitam annuat.

Index

7-*opere confiterentis scriptura de iudicio et
iudicantibus que tribus explicatur pñcis
principalibus.*

Septima cōsideratio huius libri est
de crudelitib⁹ iudeorū d̄ suis inuicib⁹
femina legunt⁹ in generali libro vt i mo
yana bysiona p̄rū actū filii crudelitē
exerū sic q̄ polyxena virginē priam regū
troyan filia dilacerant et eius sanguis sui
p̄rio sepulchrū irrigauit. Legunt⁹ etiā in no
uo libro valerij maximi. c. ij. de crudelitate:
filii romani crudelē fuisse quia quoniam le
giones m̄rante p̄rū cōtra hūc eis d̄m
in cāpo maris occideri. et in syberia p̄ci
fecit: et q̄ virosū eade nō cōtēnt malices co
rū occide fecit. Legunt⁹ iudey et barbaros crudelē q̄ de corporib⁹ romanozū potētē in
flumē gello fecit supra quē tradidit exercitū
Legunt⁹ iudey et barbaros crudelē q̄ peco
rib⁹ inacta et inactibus ciccas interm
tebant homines p̄ter caput: eis abū et po
tū ministrādo vta veniūb⁹ et punctione
nascentib⁹ roderentur. Sed si volum⁹ eni
dere crudelitates iudey populi longe fero
res p̄dicis iuuenem et etiā ma p̄uicā p̄i
cipalis huius cōsiderationis. Prim⁹ p̄uic⁹
enī de crudelitate in d̄m erga xpm messias
et deū suū. Secūd⁹ de crudelitate iudeorū
erga sapfos. Terci⁹ de crudelitate iudeorū
erga xpm.

La suddette indicazioni ogni giorno mattina.

Rum? pūquo ē de crudelitate inde
oritur erga ipm q̄ hinc pbant̄ fuit
pena h. i. est ver? mēssas corū et ver? de? et bō
p̄sunt etiā sup̄a in isto. iij. li. cōsideratōe.
cap. v. et vi. et declaratur hec crudelitas quā
duplex. Primo sic. crudelis ē cū quis insurgit
cōtra minores se. iustū et bonū. Crudelis? anq̄
quis insurgit. cōtra iū equū et iustū et bonū
sic d. crudelissimū ē cū quis insurgit cōtra de
minū suū et regē suū iustū et inoccē et bo
nū. talis fuit crudelitas iudeorū cōtra cōm

Cactus

Ipse enim erat deus et rex suus scilicet pylatus libe-
lus nazarenus rex iude oritur et uenit. ps. ij.
Aspiciunt reges terre et principes concutuntur
in vno aduersus dominum et aduersus christum eius
qui. ps. ad iherusalem expositus de ipso eius finem
aliquos doctores beateorum. Unde rabi saio
in idem in principio predicti psalmi dicit. parentem
nostri expositum hunc psalmum de rege messie
sic ipse innocens qui in iherusalem non fecerat nec inuen-
tus est dolus in ore eius ysa. liij. Et ideo cum in-
deci cum de pharisaeis fuisse accusatum pylatus res-
pondit. Ego autem nulla sciam moris inuenio
in eo. Quia perinde est Luc. xxiij. Ipse erat
iustus et non quia in iherusalem non fecerat nec inuen-
tus est dolus. Innocens ego sum a sanguine iusti bu-
tis matth. xxvij. Sic et ipse sua confessione testis
est. Tabula ibi et iusto illi. Idem quod dicit
Nullo modo condonans cum sit magis humane cu-
raturus et ceteris regibus magis et iustis non erubescit
nunc cum tradere morti et tali morti quia nullo
la ignominiosius. nulla crudelior leprose illo
instructus inuenit cum inuenit in iherusalem aduersus
christum qui peccatum liberare hominem peccatum
dormio in quo liberatus. Sic si de crudeliter
est humilis et propter punire. Nouum enim
consequitur propter et humiliter perire. si in-
de prostrato ibi coram pylato et pontificibus non
peccatum ipse eius fuit mens et mensura. In
venerunt dicit et matth. xi. Dicit et ait
qui mens in et humiliter coram. Et de malis eius
dormio inuenit. Quia inuenit inuenit inuenit
nisi qui. ps. xxi. Aspiciunt super eum os humi-
ficat leo rapit et rugit sed contra bestiam vel
hominem sibi resistentem. Item ita
dele est percutere aliquem eo quod verum loquatur
sibi fecerunt iudei. cum percuterunt cum
sapienter dicentes. sic respondit pontifex. et dicit
hunc: si male locutus sum in testimonium pro
bibere de malo si autem bene ait me credis. quod
si dicat crudeliter mecum agas. Item in
si perperam qui reddere malum pro malo.
et plus qui non reddit bonum pro bono pro
debet perperam quasi crudelissimus qui red-
dit malum pro bono. Sic fecerunt iudei. quod
pro tante beneficii sicut christus de se fecit
firmos eorum curando. leprosos mundans
do. oculos illuminando. obsecros a demoni-
bus liberando. et eorum mortuos suscitans
do. promeruit sibi mortem. Quod ipse de eo
conuenit sicut pharisaei ecclesie in et persone

De bello judaeorum

[illegible]

que ad exprimendū et innotendū servit.

Ecce p̄ncipus est q̄ iudei nō solus
huerit crudelis contra xpm messiam
regē et deū suū sed etiā huerit crude-
les cōtra seip̄os se ampuādo et p̄p̄rio nō
nōdo. vnde cū pylatus tenens locū cesari
esset in iudacia constitutus ut audiret allega-
tā contra xpm et cōfessus fuisset publicē se nō
iūvenire causam mortis in eo faciens q̄ per in-
vidiā tradidissent eū morti. et cū cōfessus es-
set esse regē declaravit q̄ regnū suū non erat
de hoc mūdo ante q̄ sementiā daret contra-
eū confessio est eū esse innocētē et iustum ve-
niturū ad patriā dicitur p̄ncipus iudei et
tantū desiderabat mortē ei⁹ publice se obli-
gatum q̄ autē et p̄ncipus iudei et
super eos et super filios suos clamantes d
gus super nos et super filios n̄ros. M.
xxv. In quo manifeste offendit puericia
ip̄ecatio et crudelitas eorū qui nec sibi timē-
t nec filijs. vñ docēt et sup filios n̄ros. et quo-
p̄z q̄ culpā et p̄ncipus sibi ip̄ecant et huc pos-
sunt et huc p̄ncipus iudei et huc p̄ncipus iudei
cū nō facias n̄cā et cū audaces nō es i de-
ferri q̄si quasi sū alij ubi est sanguis. i. e. sa-
lū sanguis tales fuerit iudei effusione
sanguis xpi p̄ nobis reputatis hō peccatori
fuerit iudei et huc p̄ncipus iudei et huc p̄ncipus iudei
ut solutus. Luc. 23. redēct a generatōe et
sanguis oīm p̄phetarū qui effusus est tūc. q̄
p̄ncipus eorū seniores ipsi dñm occiderūt. Sic et
yo iudei quasi frenata facti in seip̄is man⁹
posuerūt ut xpm occiderent iuvenes. Sanguis
et sup nos tūc. O magna crudelitas q̄
p̄ncipus iudei et huc p̄ncipus iudei et huc p̄ncipus iudei
tūc et in n̄ra dei p̄p̄riā tradit q̄ hoc obli-
gatus et ubi nō peccatū ē p̄ncipus cū q̄
dñm mūd⁹ dūcunt et p̄ncipus iudei et huc p̄ncipus iudei
huc eorū sēp erūt aspirant vbi nō sunt et in-
tē erūt sup eos. Itē crudelē ē furari aliens
et crudelē furari suū s; crudelissimū ē furari
seip̄sū talis fuerit miser iudei q̄ cū passio
xpi se exēderet nō redēderet non bñam ge-
neratōem sufficeret et oīs boīto naturaliter ap-
petūt saluati in dñi sō hac redēp̄re et saluati
one furari sūt seip̄os nolentes p̄ncipus fieri p̄-
dicat redēp̄re cū nō magna et rubida co-
da de diuinauit. Sāgna et sup nos et sup fili-
os n̄ros. O isclay iudei q̄ crudelē fuit p̄ncipus
magis suū crudelē fuit p̄ncipus seip̄s; laqueo se su-

De grootste uitdaging is de kennis van de klant

*Exauda mulctum indecorum la-
mosa ostensa in regno franco /
nam hoc narrat Hieronymus ma-
gnus in speculo byzontali li. xxi. c. xxi. ubi
dicit quod nomen Melchior archiepi-
scopi melchioris. Philippus rex fran-*

De bello iudeorum

Quia iudeos de regno suo expulsi. Audientes
autem militemes eundem rex a fratre qui i pas
lato cum ipso nutriti fuerat. quod iudei qui pariter
manebant singulis annis christianum unum
in obprobrium christianae religionis quasi per sacra
hanc in originem et fossas subterraneas laqueos i
per omne vel in alia sacra hederet omnia penos
se regulabant. et in huiusmodi nequicia per
struendo deperderent in alio modo et ipse cum
busta fuerant. Nam et sa reges Ricardus cu
ius corpore in ecclesia sancti Iamocentii pariter
repositus a iudeis in iherosolima et cum aliis
hinter per mortuum migravit ad deum ubi cum
per sua intercessionem operante deo multa fa
cta miracula huius referuntur. Inter alios et
go philippus rex quod vivente patre suo iherosolima
lum gastrucet et ob prius merita perire
et commendaretur in ipso regni sui iherosolima
dei flammis arderet. Et nam ad ipso iherosolima
cum opus sunt iudei per totam franciam in syna
goga sine in sabbato. Et peris quod expro
bia i sine vestibus et auro et argenteo res si quod
repositus multitudine maxima iudeorum pariter
bibusbar quod de iherosolima orbis pariter ob pac
tatum iherosolima illis commiserat. Audierunt enim
fratres nostri regis franciam contra iherosolima et pa
triam in subditos illis ergo huius occurrat in
tantis erant dantes quod hinc medicamentum veritas
sibi vendiderat. Sed et contra dei et ecclesie
peccata christianos in domibus suis iherosolima et an
cillas habebat qui cum eis iherosolima
quos quoque mulieres et rusticos de subditis
et oppides et villis supra modum vitiis gra
vabatur. et quosdam cum in domibus suis iherosolima
nostris affricat quasi captivos in carcere huius
nebat. sed et vasa sacra per in istam ecclesiarum
necessitate sibi noie vadij supposita tunc vili
ter tractabatur quod eorum iherosolima in calicibus offit i
vino facias comedebat et cum eis bibebant.
Itaque iherosolima iherosolima ne domus iherosolima ab offit
alibi regis iherosolima quidam ex eis omnes aures
omni et iherosolima iherosolima auro et gemis deos
notum cum alijs vasis in sacro repositum. et in p
fida fouca ubi venie purgare solebat per
dolore viliissime perire. Que oia paulo post
deus iherosolima sunt iherosolima. auro et iherosolima a re
ge et ois iudei a regno et eorum. quidam
ad fide christi conversi sunt quibus iherosolima
religionem ois possessores suas integre iherosolima
lit. Alij vero barones et prelatos ecclesie de

nis et promissis aliam sperare ut per eorum fug
gestionem et infamem pecuniam per fiam et
omni regis a iherosolima iherosolima. Sed rex rex per
ab iherosolima iherosolima iherosolima et iherosolima
potuit. Illis ergo ecclesie coram post iherosolima
h iherosolima ad fide regis iherosolima. rex co
rum ois synagogas quas scolas vocabatur mu
dan iussit. et eas contravoluntatem oim p
cipu ecclesie deo iherosolima iherosolima co
sorum fecit verbi per christum in ore iudeorum
blasphemabantur iherosolima a deo et populo
laudarentur. hoc iherosolima.

Crudelitatem iudei in regno francie christi
nam quendam flagellatum et spinis corona
tum suspensum exprobatum.

Etia crudelitatem iudeorum circa idem
tempus in predicto regno francie ac
cidit. Nam mortis iherosolima iherosolima
magnus libro. xxx. specul. bystoria. l. c. lq.
iherosolima narratio talis est. philippus aut rex i
francia dum esset apud sanctum germanum in
loco. audiret cum iherosolima christum morte iherosolima
mois ab ipse iudeis perpetrata christiane reli
gioni copulantes. famulantes iherosolima iherosolima
bas quo ut subito arripuit eos apud brevem
oculorum veniens positus in portis ipsius
castri antedixit iherosolima iherosolima. iherosolima
et apud iherosolima frat. Comissa enim ipse
castri iherosolima coram corruptis tradiderat eis
quendam christianum cui falso imponebatur furtum
et homicidium. Dunc igitur antiquo odio ad
mon monibus arripit ligans et iherosolima
nato per totam villam fugantibus iherosolima et
postea patibulo suspenderunt hoc ibi.

In una regni francie provincia ois christi
ni occisi sunt.

Barba crudelitas iudeorum accidit
in eodem regno francie. Cum enim
iudei malitias vererent et propter
hoc sepe fuissent per iherosolima iherosolima
de quod crudelissimum volens iherosolima de quod
iherosolima iherosolima et iherosolima et iherosolima
de iherosolima iherosolima quod ligas nris ut veridico

Dixit audiente inuolati famosa ac
 adit in alcantara unde refert frater
 Thomas patriarcha barbauiens. in l. 4
 deo suo de apibus. c. xxx. Moxculu october/
 rinu quod sander dno ab incarnatione de
 m. M. m. quos fiant et in pnia cruce
 nic fcedu nomine. A ongu aut ut quedi
 vena mehpassant iudeis secularis effe
 re puella ac dnoit septe a paratib' abla
 m'enderet cendenda. Danc igitur in leces
 eo super pulchra et pua iuribania obfite
 ra oec tunc in omib' fve tuana mehos
 non inuolentib' vulneratit maximo cona
 mnt tangente expantore et i qpis ambed
 ammbus diligenterime receptores. Danc
 aut post remota befrancu iudei in aqua
 flumia ppe opedia pcedit et super os coe
 nem lapidu posuit. Teras vero ac quar
 on bre per manu arca ad celu a pcedentib'
 est iuena et in appulu deponas. boucib'
 et dam dnb' popule ab ipse iudeis totas
 flagitiu perpetrata. Erat ei in viano m'is
 tra pma que qui m'is audiu tanta pua
 p'uenit ad corpus flauu eratit refidit men
 dit m'is ad purapem quas vindictam sa
 guis et vel foute misericordia iploaret p
 bond vero vundia m'is se disposuit defung
 a morte suppinam. Adducitq; ad hoc spec
 oculum unpis iudeis flauis cupiunt eis
 vulnera coponis et in testamoniū nephan
 de nato coposum sanguine effuderit. mox
 clamor vulgi attollitur et ad vindictam zchi
 totaliter est animatus. Ex quibusdam indi
 cibus aptis vena conuicta est maxime
 cum flua eius panula omnia pcediderit
 quia a p'ure et i v'ro cruce m'is v'ro
 den quoq; caput fuit q i puella man' nephan
 as erredetrit rotanq; et fup' est luit cu vena

Et cum heretice vel videret vel propter dicitur
ant caminus observari ab eis qui memore ad
faciem et zelo religionis ipse narravit mi
hi duo mulieres videri quod audire a
parentibus suis audire et a parentibus ante
audire et alius videri quod audire videri
Et primo dicitur videri mulierem parentibus
audire et ab alio audire quod in parentibus et alio
erat in dicitur videri quod dicitur in dicitur
veneri de dicitur mulierem in dicitur videri
veneri loca etiam dicitur videri in dicitur p
per officium. Dicitur quod in dicitur videri
inter non parat aut quodam pateris p
aut faciem qui in quodam loco aperit
veneri infantem ipse in dicitur. Dicitur
ut ab eo ferretur faciem consueverunt facere
genitrici amorem. Sed quia pater ille erat par
vulus nec valebat laborare sustinere videri
et amorem quod habebat in dicitur videri
tradidit eum et sibi dicitur videri nihil mali cogi
tans de his que iudeus gerbat in corde sed
ut et ferret. Iudeus vero non modicum
de gaudere cepit infantem et cum eo redire in
ciuitatem papie vbi domicilium suum habe
bat. et cum ingrederetur domum suam videns
bonam quam posset desiderium sue sententia
appellare cepit infantem super mensas extendit
et euaginato gladio caput infantis ipse
audiret abscondit. dimisso ergo capite obli
to super mensam manum cepit et in quodam
fecerat cameram cum eo introire ut summe im
pleret peritum propositum. Interz vero quod
ipse erat in camera deo ordinante ingressus
est bonum quidam magnus canis qui in
ueneri caput infantis super mensam ipse
in dicitur et per dicitur in dicitur
Cum aut iudeus ille crudelis exiret de ca
mera ut predictum caput tolleret. et ipse in
ueneri non modicum mirum sed et timo
re peritum quod esset discoperire statim de
quibusdam faciem oratione est et ut
quod ad mare ferre ductus et inde nauigio
transiit ad iudeos et sic euaginato iusti
ne ipsum diligenter inquirentis. fuit autem
cognitum predictum factus audire propter
predictum amorem quia cum tenderet per vi
am cum capite in ore casu obuium ministro
infantis qui respiciendo non poterat bene
discernere quid esset illud quod ante gerit
bat in ore taliter erat sanguine euaginato;

finaliter oculis oculis illis dicitur caput
et ut cognouerit quod erat caput infantis iusti
a sunt vehementer quod ferit dicitur etiam
audire factus perperam. Sequentes igitur
vestigia sanguinis decurrentis guttibus per
veneri videri videri caput ut p ad dicitur
predicti iudei peruenirent et invocantes in
veneri dicitur dicitur videri. tam et dicitur
infantis in camera iudei vero non iuste
nerunt ut dicitur supra. Eos que audire a pa
rentibus meis et pluribus alijs ut dicitur et
de quo est fama publica in tota iudea;

In sacra ciuitate accidit vbi iudei videri
veneri infantem ipse et continui
cuerunt cum sanguine eius.

Una crudelitas iudeorum famosa
quod in ciuitate videri quod in dicitur
per victimas ciuitate. Inueneri
vnde predictus iustus emmanuel post quod in
bi reuult predictam crudelitatem ut audiret
Consequenter narravit id quod propter
his consuevit sub forma que sequitur. Cum
emum esset in ciuitate quodam subiecta in
vnde que dicitur Sacra ut videri sacrificia
in quodam infantis ipse poterit meuf
dicitur in ad bonum dicitur videri videri
fuerunt septem vel octo iudei congregati se
peritum et sacrificia iudei dicitur in dicitur
romentum forissumum omnes fecerunt de
dicitur id quod facere volebant. sic quod in dicitur
in dicitur videri videri dicitur quod quid
ibi fieri viderent. quoniam ciuitas poterit
mortem vel scipos occideret quod aliquid in
le gham videntium reuolarent quo peritum
ecce videri in medius infans ille quidam
quodam et alio dicitur dicitur in dicitur
duca vase illo in quo confueverunt inape
re sanguinem infantis amantissimum pos
suerunt predictum infantis modus supra. si
dicitur vas et quatuor iudei illorum in dicitur
debant sacrificia sub tali forma et ordine. nil
vnde tenebat cum per brachium dextimum. se
audire per sinistram. vnde vero tenebat
caput eius dicitur sic quod in dicitur tenebat
cum in forma quasi pateris. quoniam fo
ciat opus qui infans ipse sic dicitur in
in primo posuit in ore et stupens famo ple
nas ne sciret damare posset et deinde acci
per quodam ferros aculeos sicut longos

ne qui secundum qd est publica fama literas
suas dedit predicto loco qd quicunq; inde
in eo vel eius terminis caperetur fructum non
occurrat. Respondit aut qd iudeus quidam inter
facinus p[er]petravit in p[re]dicto loco et qd
q[ui] a nullo possit videri quasi de fisco intro
bat incrementum predicationi et sub eo exibat
merito hoc verba iudeus in thauris iude
extra thauram sed qui latibant cu[m] videlicet
cōprehenderant et ibidem ignibus cōbussē
sunt et ideo in p[re]dictum tradunt in illo p[re]
dictis contra iudeos p[re]dicta verba iudeus
in thauris et iudeus extra thauram. nec a
pluribus iudeis aliquis ibi habitavit v[er]o in
benedictum dicit.

In p[re]dicto regno accidit vbi iudei occi
derunt virum infantem xpianum et p[re]sentem
mactant cum meritis audis eius.

Videlicet crudelitas iudeorum ac
adu in p[re]dicto regno ostendit d[omi]n[u]m
annu d[omi]n[u]m. O[mn]i[um] scilicet. Cū n[on] de no
mine ibi in villa valisoltana viginti octo
sermone faceret et vniu[er]sū in illa materia
vellet facere relaxā mibi fuit a p[er]sonis fidei
dignis inter quas fuerunt. Reuerendus in
xpo pater et d[omi]n[u]s garibius de vionon de
luent. ep[iscopu]s sup[er]ius nominatus homo quidā
magis scientie et bone consuetudinis et Roder
icus iudei de mendocis miles vni[us] s[ui]u
m[er]ito alij n[on]nulli d[omi]n[u]m. q[ui] duo iudei in terra
iudoma de alimonia ceperunt vniu[er]sū infan
tem p[re]sentem xpianum furme et ordinantes cū
extra locum in quodam campo ceciderit et
operirent eum per m[er]itu[m] d[omi]n[u]m cōp[er]it extra
re et ibi et a p[re]sentem cōp[er]it in superbia
recesserunt. Tunc aut ibidem transiunt
cōp[er]it illud effodientes extraxerunt et
cōp[er]it vniu[er]sū aut eor[um] brachium cū m[er]ito
nu deducit in ore a p[er]sonis capto ē et
sic delecto fuit m[er]ito infans qui non iue
mebant. Iudei aut p[re]dicti p[re]sentem fere
et alios de quibus et ipsi cōfidebant p[re]
dictum aut cōbussē et in merem red
eum vniu[er]sū mactauerunt et de illo p[re]dicto in
et ibi bentes cōmunicauerunt. Sup[er]ius quo
facto p[re]dictis iudeis de alimonia fere m[er]
ligentem inquisitionem et mactem p[re]dictos
iudeos nos in crimine captoq; vniu[er]sū illor[um]
qui fecerat facinus ut quippe rubro capil

lis et barba quem ego vidi et tormentis ex
positus confitetur est et non negavit. Tunc
vellet facere iustitiam de eod[em] iudeis qui nō
dormiebant v[er]o iustitiam mactauerunt a rege
literas habuerunt in quib[us] aduocabat con
sem ad se et mandabat mibi qd non p[er]de
ret vniu[er]sū quousq; amplius videretur in om
sa et sic cōfiteri p[re]dictis miles ab ep[iscop]o
ne iustitiae. Tunc ergo cōmunicat habita ego
p[re]dictam p[re]dictam sermonē in ecclesia san
cti Nicolai que est p[ro]p[ter] iudicium vbi tota
villa cōuenit p[ro]p[ter] occasionem et c[on]tra m[er]
ti iudei et ibid[em] aggrauam hanc cōdicionē
mibi nouer[unt] relictam ut dicitur est quod v[er]
bu[m] publicanū nō modicū displicuit iudeis
ibidem p[re]sentibus ac etiam pluribus alijs
de p[re]sentem suo illos facinorosa. P[ro]p[ter] q[ui]
sic facinus est qd iudeis hic dicitur fuit ad
p[re]dictam villam vniu[er]sū solutam p[ro]curant
nibus aliquibus de genere suo qui p[ro]tulerunt
magnum partem in cancellaria regis habere
bant et colore iustitiae ipsam liberarent ex
trahentes eam a manibus p[re]dicti militis.
Positus ergo est in carcere publico. et tunc fa
ciat p[re]dictis dominus. Tunc ep[iscop]us hunc
rem quandam recepit a sup[er]ius nominato mi
liti l[ite]r[as] domo de alimonia nominat p[ro]p[ter] v
bortum quam p[re]sentem caris vidi et in ma
nibus m[er]ito et v[er]o et v[er]o in qua mactauerunt
aliteret omnia sup[er]ius dicta fore vera et quō
ad iustitiam ab ep[iscop]o iustitiae p[ro]p[ter] p[re]
dictam literam regis recomendat ead[em]
p[re]dictam negotium p[ro]p[ter] honorem fidei
ex quo erat p[re]sentem in consilio regis. v[er]
du in super p[re]dictis d[omi]n[u]m ep[iscop]us inquit
sinonem faciam per sup[er]ius dictum militem in
quo omnia p[re]dicta cōmunicauerunt ut mibi
affirmant. Et quia m[er]ito et sanos timor
et amor cōp[er]it iudeos et nos p[ro]p[ter] p[re]
mactauerunt in causa quorum vniu[er]sū sine al
tero nobis poterat facere in casu illo. et duo
dionum erant de genere illo ideo tamdiu illi
duo mactauerunt negotium et dissimulauit
fuit hoc et alia cōmunicauerunt qd nobis v[er]o n[on]
in ep[iscop]o iustitiae factū est ut de iudicib[us]
illis suo tempore de f[er]at v[er]bonē.

In eodem regno ciuitate ibaurā: accidit
vbi p[re]sidentem comem cū sanguine de m[er]
te cōmunicat parum d[omi]n[u]m et senem de
d[omi]n[u]m.

utque utatur experimentis et probationibus me-
dicamentis et cibis et infirmis et infirmis
visitando. Medicus autem non potest experiri
naturam ciborum sibi ventisum nisi in eis
post alieno sicut probant et experiant ventis
in alieno corpore parva sapientia. Sufficit ad
discernendum cibos vel ea que semper sunt
noctua quia sufficit quod sciat de illis solam
quod sunt nocua sed non sufficit parva sapien-
tia ad vitandum ea que non sunt semper
noctua nec semper nocua. Et aliter autem
parva sapientia in similibus adducit infirmum
ad periculum vel ad mortem. Secunda ratio
est quod talis medicus vel non facit peccatum
secundum legem suam vel non et cōstat quod
non facit peccatum quia sapientes iudei
dixerunt quod nichil medicorum ibi ad iheru-
salem et cōstat quod talis medicus vel plerumque
est ut acquirat divitias vel ut acquirat ma-
gnum nomen sibi non ut serviat deo. et hoc
est et si aliquis causa ad elongandum aliquem
de infirmis vel ad peccandum eis vel ut
infirmitas gravetur. et si talis est natura medi-
corum in generali quomodo hoc erit de medi-
co iudeo cum sit iudeus non est in eis natura pec-
candi ut dictum est. Tercia ratio est quod si me-
dicus iudeus esset iudicatus in peccando scilicet
si non sit iudeus et peccat iudeus ut videtur per
custodiam ab eo quia lex sua precepit ei occi-
dere christianos et contra bonum accipere. defendi
mercenas iudeus a reddendo christiano ea que
perdidit et oblivis fuit. et solvere ei debi-
tum quod debet et facere ei amorem et quod
preceptum legis occidere eos propter que omni
christianus est debitor amare sic si ponit cor-
pus suum in manibus medicum iudei. et qua-
re christianus confidet ut hunc iudeum cum ipse
non confidet de christiano. quia intentio eo-
rum ad malum prona est et ad suspicionem ha-
bendam de bono. et quod ipsi venenose venenae
in oculis suis ut faciunt. alijs de hoc suspi-
cantur in alijs et sic dixerunt sapientes eorum
in iherosolymis quod non debent recipere medici-
nam a christianis nec ab alijs gentibus nec de-
bent eorum capilli ab illis arriam vel radicem
nec habere sociates cum illis in via nec sta-
re soli cum eis in uno loco sed si christianus co-
mestor elongaverit se a iudeo in dando et
recipiendo specialiter si elongaverit se ab eo in
facio medicine recipiet magnam remunera-
tionem a deo quia in hoc implet magna dei

precepta cum custodiat animam et corpus
suum ac etiam alias dissolutiones qui cum in
hoc audierint a mortis periculo. quia lex dei
est deus. vij. custodiam te ipsum et animam
tuam sollicitare. et utrum vivere. xvij. custodiam
animam vestram. Item si christum in hoc se cu-
stodierint a iudeis facient in hoc servitium
dei et deus qui hunc christum servavit deo omni-
am iudei viderunt quod venit eis aliquid de
num quia non timeant deum nec timeant pec-
catum tunc hoc eis causa et ratio ut redeat ad
amorem dei et ut abstineant a peccato et in
hoc implet magnum preceptum dei. Sic etiam
dixerunt sapientes quod maior est ante deum ille
qui facit aliam facere bonum quam ille qui fa-
cit. Scrutentur etiam iheru christum filio eius: quia
omni iudei viderunt quod eis nascitur aliquid de
num propter magnum quod eis causa et ratio
defectum modestie qui habetur in eo. ibi
multa lege erit eis hoc causa et ratio ut re-
deant et diligenter attendant in adiuvum mes-
sie sicut eis super probatum est. et ut servent
legem illam audientiam et accipiant le-
gem iheru christi veni messie que est lex charita-
tis humanitatis et modestie et non est in mu-
do magis preceptum dei quam predictum. Et
ideo hoc scriptum non propter eorum veni-
um sed ut serviam deo et ut ostendatur laus
et honor legis iheru christi et conconvertentur
se ad illam. beatus ille. In concordantiam boni
potest adduci illud. puer. xxi. Qui custodit
os suum scilicet a medicis recipiendis a iudeis
custodit ab impijs animam suam.

In veneno propinandum:

Quod adveniens adveniens iudeum
est in veneno propinandum. Rabies
enim iudeorum plerumque vocat
modos circa dissolutiones iudeorum non so-
lum circa infirmos sed etiam circa sanos se-
quendo sed specialiter in veneno propinatio-
nibus et non solum in his operantur ignominiosius
et dissolutius. sed etiam cum aliqui per-
venerint etiam in iherosolymis etiam in iherosolymis
aliquem occidere veneno ad iudeos tanquam
ad periculosissimos in hac arte recurrunt qui in
tempore iherosolymis de servando secrete au-
dacter vires circumdant sicut super accidit in
omnibus gentibus istius regni castelle ubi duo
fratres milites quorum nomen dicebat

De bello iudeorum.

Iudeorum de vasa sancta et arboribus in
vitis sipe cohabitaret minor fructus sui mor-
tem et carnem ut vasa bene dicuntur pueri
qui cum parentibus ergo cum et matris et con-
ditione puerorum exprobatum reuelatum ad
deum adde meritis qui altissimum puerum re-
gi qui deum puerum vel puerum et matrem
suum uenerunt tradidit hunc omnium quo
fructum suum puerum. Quia qui quidam
ad matrem suam uenerunt obsequio pueri i
vase in quo uini erat fructus puerum solū
uenerunt effudit. Cum vero uapores eius
uenerunt in argentea uasa uini illud poneret
et puerum uini puerum ita fuit non illa
fuit quodam modo uenerunt obsequio qd
puerum erat uini illud obsequio. agnoscit
tunc ergo manifeste qd uenerunt erat in vase
et fuit diligens inquisitione inuenit est qd
frater eius fuerat puerum uenerunt illam. agnoscit
ergo et uenerunt uenerunt est et non negant
sed supplicatibus quodam modo multum uer-
tunt uenerunt a fratre cum deo uenerunt qd i
puerum religionem de qua non qd exeret
et sic factus est quia puerum fuerat in monasterio
no uenerunt sancti uenerunt uenerunt puerum
te uenerunt in qua nunc monachus est effec-
tus. iudeus uero qui dederat uini agnoscit
qd puerum erat dederat ne forte agnoscit in tot
mentum hoc et alia plurima mala que se-
rent uenerunt puerum que merito non solus ip-
se sed omnes iudei deberent perire uenerunt
baptisma se ipsum uenerunt. Qd periculosum est
conuersio iudeorum christiana omnibus
specialiter magnis et regibus Nunquid ip-
se imperator se ipse uenerunt puerum mag-
gi iudei in omnibus horribilis fuit et mala
more finit. Nunquid belena. Constantini
mater et uenia conuersio cum iudeo in
hierusalem quasi conuersa fuit ad iudaismum
nisi interuenerit filius eius qui fuit qd non
gratias agnoscit iudeis qui facientes
conuersio uenerunt uenerunt fuit ex hoc christi-
anorum. Icy. episcopi. et de uenerunt. et
sapientes et scribae et noui sacerdotes. et facti
sunt disputatio coram Constantino et belena
puerum eius et fuit uenerunt iudei uenerunt et
confusi per solum sanctum. Eusebius papa
et uenerunt ad iudei uenerunt et reges uenerunt
liberata a periculo in quo erat ut puerum mo-
nasterio uenerunt et gratias agnoscit hunc
puerum. Tunc rex puerum uenerunt sequens ob

uenerunt et consilium uenerunt iudeis
quorum uenerunt uenerunt. Abensalis. qd
uenerunt ei qd deberet lucrum uenerunt sanctis
hierusalem quia sic inuenit in signo uenerunt
uenerunt. Aliter uero iudeus uenerunt uenerunt
in leonem leui qd erat eius iudeus uenerunt
in omnibus uenerunt fuit crudelissimus non so-
lum in extraneos sed etiam in suos fratres et
naturales subditos ac mala more finit
occurrit in manet a rege Demetrio. Non rex
alorsus ex conuersio iudeorum in uenerunt
uenerunt uenerunt qd uenerunt quidam iudeus
in uenerunt qui qd annis. in qd? sic fuit alie
natus malicia illius iudei qd nullus pos-
set habere audientiam cum eo et regibus uenerunt
uenerunt. nisi uenerunt uenerunt qui qua-
dam uenerunt uenerunt uenerunt uenerunt
uenerunt qd legimus in uenerunt. uenerunt
uenerunt. Non ergo possum approbare uenerunt
uenerunt uenerunt cum iudeis specialiter magna-
rum uenerunt et regum cum tot mala. exam-
pla et pericula non solum corporum sed et
animarum et reipublic legamus et ex-
periamur.

In orationibus in quibus quodam pro
eius uenerunt uenerunt et puerum puerum

Quintadecima crudelitas iudeorum
in orationibus eorum ostenditur
non enim iudei erant pro iustis
et puerum uenerunt et puerum fuit
fuit christi sed sicut in operibus ut supra
dixit crudelissimi ostenduntur sic et in oratio-
nibus suis specialiter in quatuor. Primo in se-
ntentia mercedis qd adducit uenerunt. et hanc
uenerunt uenerunt in synagoga dicens
fuit uenerunt est aman sic regibus christi
uenerunt uenerunt. Secunda oratio iudeo-
rum puerum uenerunt qd fuit cum uenerunt ante
uenerunt orationes christi. uenerunt uenerunt sic
in sententia scdm beatus suum domum sup-
er bonum puerum te deus. Tercia oratio
fuit cum uenerunt per uenerunt christi
uenerunt uenerunt uenerunt uenerunt uenerunt
mater uenerunt uenerunt illa que uenerunt per
puerum et finis christi uenerunt est. Quarta
oratio fuit quodam uenerunt in die in qd ma-
ledixit iudeis christi et uenerunt suos agnoscit re-
pro et puerum uenerunt uenerunt uenerunt
uenerunt de iudeis fuit in uenerunt fuit
q. 10

[illegible]

The BestPine does the ground

*Exaſcens crudelitas iudeorū oſ-
tendit in eorū ſubalimibꝫ doceri
na ſicut notat ꝑ dictū magiſter aliſo
ſuo cōſuſus in h. et ca. quibꝫ ſupra vnde di-
cit qꝫ defendatur iudeo ne dicat ſermoſus ē
ille dabiſſianus quod ſonati non deo ei bo-
ſpium in terra. Itē docent qꝫ ſi dabiſſiano
qꝫ grātia aliſo iudeo cōſpiciantur huiꝫ qꝫ non
tradantur. Itē docent qꝫ quicūqꝫ inuenerit
ad dōmum ſuam ꝑſonam vel gentem ex
hoc obligat ad captivitatē filios ſuos. Itē*

dicunt q̄ quicumq̄ comedunt panem abisti
am vel gentilis non gustat gustum panis.
Item dicunt q̄ christianus vel gentilis qui
percutit iudeum reus est mortis Sic dicunt q̄
christianus vel gentilis qui laborauerit in lege
merebit mortem quia lex non fuit data ei
si genti Jacob. Item dicunt q̄ secreta legi
non debent reuelare alicui gentili. Item di
cunt q̄ peccatum est recipere elemosinā ab
homine gentili ne habeant bonam remune
rationem a deo et q̄ non peccant a mundo.
Item dicunt q̄ non est fides nec veritas in
gentilibus. Item dicunt q̄ si quis videt meliorem
quam videns de gentilibus occide eū. Unde ad hoc est qd̄ dicitur Ibe
remias de facta fide in fine libri sui q̄ est
sententia rabi symeonis filij rabi ioachim q̄
meliorem christianorum dicit bō occidere et mel
liorem solutorū debet bō frangere caput. Et de
alarat rabi salomon q̄ illud qd̄ dicit rabi sy
meō meliorē christianū. magis deumz deo
vult dicere. Sic precipit in Tobiazana et sic
narrat rabi moysē de egypto in libro de ma
do. q̄ si quis videt meliorem quam videns de gentilibus occide eū.
Si homo videt eum inclinatum ad mortem
debet eum homo occidere. et si sit circa pute
um debet homo eum proijcere intus et po
nere vnum lapidem in ore putei et si scala fu
erit in puteo debet homo eum amovere ne
saliet per eam possit ascendere. Item dicit
q̄ est peccatum vendere christiano possessi
onem pro aliquo precio. Item dicunt q̄
debent vendere christiano aliquam bestiam
nisi pro multo maiori q̄ valeat. Item di
cunt q̄ christianus qui committit aliquod
crimen debet mori solummodo vno test
imonio. Item dicunt q̄ mulier israelita
committit magnum peccatum si lactat filiū
christiani. quia nutrit filium ad idolatram
dum et q̄ non debent consentire q̄ mulier
christiana lactet filium iudei q̄ est soma q̄
suffocaret eum sed dicunt q̄ eis custodia de
re potest fieri. Item dicunt q̄ christianus
qui observat sabbatum dignus est morte si
faciat sabbatum suum aliter ac septimone
Item q̄ si quis mandator datus in dō
mulo q̄ faciat omne verum gentilibus
signanter christianis quia reputant eos ydo
latros abstinere. Item cum q̄ hinc et
tunc aliquo peccato iudeus potest recipere
bona christianorum et ē verbum valde viciū

Inter iudeos q̄ dicitur q̄d dicitur factu mde
no christiano locunatur et est sine culpa.
Et dicitur in libro q̄ vocatur abachme in ca
pitulo quod incipit bagazel legitur mon dñi
si iudeus et xpianus venerint ante te ad iud
dicium. Tunc de si potes iustificare iudeum
scdm legem hebraicam iustifica eum dicens
de hoc preceptu leg et si non potes iustifica
re scdm ius hebraicam potes tantē iustifi
care eum scdm ius aliorum gentiū iustifica
eius et dices xpiano hoc preceptu ius vestrū
sc̄y si nō potes cū per vñm ius nec per alie
rum iustificat. Ita ius cū iustificatione
q̄ sapere pecuniā xpiano est res licentata.
Et idē in libro canbodim in ca. quod incipit
put erubabinoz q̄ rancan aka faciebat p̄os
misit q̄ quicūq̄ iudeus faciebat ius esse q̄d
aut faciebat testimoniu in iuramine eius
q̄ effere p̄dicatōis quia exarabcoat pecuniā
a potestate israel cum suo testimonio. Item
dicitur q̄ peccat iudeus solvendo aliquem
de debitu xpiano scdm opinionē rabi yf
mabel dicitur q̄ iudeus debuit ante festū
gentium et in die dieb⁹ post et in ip̄smet
die festivitatis q̄ nō debent solvere debitu
gentiū. Et cum xpianū acciderent vñs die
et domus festivitatem suā sc̄y in die dñica.
Ideo tota et domus ingredior peccatum
iudeoz. quia dies dñica cum tribus diebus
p̄cedentibus et cū trib⁹ diebus sequentibus
complet septem dies. Item dicunt aliqui sa
pientes iudeoz q̄ non debent solvere xpianis
ne nec ei facere aliquē amorem in die dieb⁹
anequācumq̄ festivitatem ne q̄ in ip̄sa die
festivitatis quia iudei vocant illam diē con
tinuam siue fractionis gentiū. Sic ergo af
firmant et docent esse peccatum solvere ip̄s
ano debitu et facere ei aliquem amorem.
Item absolunt iudei qui mentitur xpiano
vel falsū iurat sicut patet sup̄a. argumentis
no. considerationis. v. Et incantū nomē ip̄s
ano est exofum et immundū venenosū inter
eos. q̄ quicūq̄ rem quācumq̄ tempē vor
eat no iē xpiano sicut de vase venarū et si
in diebus dicit istud ē vñs xpianum edet
ip̄sano ē iste et q̄ p̄ci⁹ est vocat q̄ ibet⁹
hinc foreu et fac⁹ in muliere imūda et q̄
est iudeus in alio mūdo mōl⁹ in imūdi
ta ferunt boim. Itē libū evangelicū vo
cant iudei in balimūb ut maledicte gūla
yon q̄ sonat in hebraico salitas moneta.

Itē vocat panē sacratū panē venenosū Itē
noiant quēdā banū q̄d in hebraico sonat res
falsa vocant etiam eā beberta. l. abbotina
tionem. Item vocant sanctam manā bona
quod hebraice sonat sc̄ssura. Vocant etiam
sani tētes quod sonat polluta vocat etiam
ip̄m māgeri. Itē de ibesu faciunt signum
quod ostendit hebraice q̄d ei⁹ nomē sit mo
auū et sua memoria. Item dicunt quod cō
putant ibesu est monum et sedecim quāle
est cōputū verbi quod dicit in hebraico ve
riq̄ quod est idem q̄ vanitas sicut cōputū
legem saracenoꝝ per signum verbi quod vi
detur in hebraico hebel quod idē est q̄ nihil
Item vocant ecdesiā ibaduc idē est erus.
Item vocant preconem iolali idē est latrans
nem. Item vocant sacerdotes gallali idē est
mēq̄lados. Item vocant coenam iac⁹ l. i
corba idē est iactura. Vocant diem vñe
ma sanctipael. idē est de sabordis. Item vo
cant diei festivitatis mēti in iudeis idē est que
bionit. Item vocant parulos xpianos sa
lūm a leprosis. Item vocant iudeos dōmū
ne reperuntur in balimūb scdm doctores
gentis eorū. Et hoc xpianū sicut domum in
die et omnia supradicta sicut vel ad eorū
mores veniant q̄ dñmūq̄ sunt horribilis
et crudelis et falsa non reddunt tamen ma
lum pro malo quummo orant pro eis ut
deus auferat velamina a cordibus eorū et
reducant eos ad veram fidem. Ecce q̄mani
feste poterit vñs quicūq̄ noscere doctrinam
xpianorum et iudeorum quia p̄ssima et
iudeorum iudeitatis.

In vñs quibus exoliant xpianos

Admasima audient iudeos
ostendunt in vñs non possit cha
latus explicare quos sunt modi et
dilatantes iudeorum in vñs exp̄dō
aut in hoc non bonitatem sed veritas demo
nes sua possunt. Repentem est quendam in
deum in Samonē. autem pro decem mil
bus septaginta milia recepit de vñs.
Remerit etiam vñs et contractus de ge
neratione in generationibus manū ut nō
solum iustia agricultores. sed etiam plu
res sancti et milites ab eis quos in
pau tenentur non tantum contractibus
sed et vñs etiam alia non nascant

De bello iudeorum.

rusticus pulvis vel adulus qui stant sit p/ sternatus iudeos feneratione Reges aut et pri/ apes vltre huiusmodi fauorem domos et non prohibentes sunt in grandi periculo ad mittantur. unde egerit de vltis post mltis iudicium scriptum est iudeos ad remittendum p/ compelli p/ceptum fualitatis. Alexande/ bon dicit qd mltis domum qui in terra sua v/ furarios tenent licet moraliter peccent tamen nihil restituere obligantur si nihil ad eos de bonis eorum perueniret nec est simile de auc/ constantibus malis qui efficacem causam p/stant et de bno qui sit mali causa per accidens puta quia tale malum in patria conferretur vel libere fiat. Et tunc p/ dicitur domum cogit debitorum dare vltimas scdm rationem. tunc ad restitutionem tenentur etiam si nihil de hoc ad eos perueniret. Sed forte mch/ sentit vbi dicitur qd tales qui cum p/sumunt non cōpeli/ sunt ad restituendum vltimas tenentur etiam si nihil perueniret ad eos. tunc rō esse potest qd sicut super dicitur est habere hoc ab ecclesia in p/ceptum saltem de iudeis qd si non ob fructum qd ex eorū officio percipiunt eis inter p/sumunt consensus se habere iuxta illud. Nō carer forpulo concessione ecclesie qui ma/ iūfesto faciem de sine obuiari. extra de ho/ mibus. super dicitur qd si non est bñ et cōmuni/ beam bernardi in tractatu suo de restituend/ bus que mihi placet. In confirmandō omni/ p/cedentem crudelitatem et p/ro sine bonis sequimur considerandō et vt vniuersis p/ p/rius se mlti dicit a conuersatione iudeorum dicitur orisio. in. iiij. li. de feneis feneis ad o/ gaudis p/ponis in documentū dicit. Nō qd spero in homine qui nō credit legē mo/ qd p/cur. Et cane ne occidat vbi vt occidit duobus hoibus qui dicunt alloqui fuisse in vno inuere quorū vnus erat magus cum omni/ reliquis vero iudeis Magus equus uit mltā quam mutuit ad placū suū qd postulat vniuersa necessaria sua quibus in/ agebat. Quatuor iudeos vero interdebant per/ dos non habens abū nec alia necessaria bñ ergo fabulauerunt in via digne magus iudeo que ē lex tua que est fides tua. Respondit in/ deus ordo qd in celo est vnus deus que ad/ oio et expensio ab eo bonum amicitie mee et remunerationem et illis que cōueniunt me/ qd in lege mea et fide mea. Et crudeliter me

a est qd qui discepit meū in fide mea hntā/ qd dicitur vltis de iudeis. tunc p/cedit a iudeis et amicitia suā et vltis parentis et genitores in/ super maledictū est mihi si feneo et fides vel vnus ipsam. vel si facio ei miam vel parco ei. Cōsequenter mch/ mago demonstratū nbi in/ quit legem meā redde ergo me vltis de fide et lege tua. Cui respondit magus dicens si/ des est et crudelitas et lex mea hoc sunt. In/ p/ponis volo mltiplici bonū et fuisse genitō/ mei et nolo aliam arcanare dei malis sequē/ vltis legem meā nec mltipliciter mltis in/ eadem nolo malū. et modo equitatis et mi/ feneandā seruandam vultū et vltis et mltis la iunior placet videretur etiam mltis qd quā/ dicit in mltis mltis mltis mltis mltis qd vltis/ lud malum me contingat et me cōuertet. af/ fectio etiam p/ceditatem feneandā et incolū/ mltis et feneandā occidere vltis hoibus vniuersaliter. Tunc dicit iudeus quid si in/ vnus vel offensa feneandā ab aliquo. Mag/ feneo qd in celo est deus iustus. bonus. sapiēs/ aut nihil est oculum. nihil feneandā. nihil pe/ nitus celatur de bno que licet in feneo arcan/ no qui remunere bonos iuxta suas bon/ vnus. malos vero et mltipliciter iuxta suas/ transgressionem. Cui iudeus dicit ergo nō/ seruas legem tuam vt quid non confirmas/ operibus tuis fides tuam. Magus inquit. Quō fiet hoc. Cui iudeus. Ego sum de f/ lijs tui genitō/ et tu vides me ambulare pedes/ sanguis feneandā. et tu es equus feneandā et/ qd. Cui mag/ venias hoc est et de feneandā/ de mltis apud vltis suā et cōuertit et pot/ uit eū. deinde fecit eū equitare equitaturā/ suā. Postq/ vero iude/ bñ firmavit se in eā/ mltis vltis calcana feneandā et relinquens/ magus recessit. tunc mag/ cepit p/cedit et di/ cere expecta me qd cōfusi/ sū. Iude/ vero di/ cebat. nōne iudeum legē meā et cōditionē/ eius et ego volo similiter confirmare eam. Tunc feneandā mltis et magus sequens/ eius vltis inquit. O iudee noli me vltis/ quere in hoc deserto ne mltis a/ lemb/ et mltis mala feneandā et mltis. age ergo/ mltis mltis meam feneandā ego iudeum. Tu/ deus vero nō respiciat retro nec mltis debet/ dicit feneandā nec cōfusi/ deinceps latuit vltis et/ qd qd mag/ feneandā dicit de feneandā recordat/ fuit p/cedit feneandā legis et fides feneandā et qd qd/ dicit iudeo vltis qd in celo ē de/ iustus iudeus

qui nihil est audire et nihil est credere in se
atque suis laetis. Dignus ergo caput funem
ad crucem dicit. Tunc meus in me q
credidi in te in tua lege in tuis mandatis sã
confidui et hinc perpendisti. Confirma ergo
apud iudeum laudem meam in te. Dio de /
me non moleum ierat magus et hoc inue
nit iudeum pñram et eicium de mulo cõ
fracta tybia. et leso colo. Mula vero stabat
ex opposito a remeio que videns magnus
nouit bonum suum et accessit ad ipsum p
permanerem suam equum ergo ipsum
et derelinquens iudeum in dolonibus mon
tis reardbat. Jodcus vero clamabat. Bo
ne frater pñs deo habe misericordias de me
quia contractus suz et monos. Indigo pñe
date et misericordia. Serus legem mays que
conculisti ubi vocatiam que superasti me.
non cepit magus inceptare cū dicens in ma
le peccasti in me et derelinquisti me me mĩa.
Cui iudeus noli me reprehendere de re pñe
tertia quia ostendi ubi q deest lex mea et
fides mea in quibus nuntius hui et nunt /
in parentes meos et senes antiquos in hac
lege persecuentes. Tūc miserus est a? na
gus et portauit eum post se donec perueni
rent ad locum defunctum et ipsum tradidit
grati. Sic qui post deo qm. nunt et pñram.

Auditis vero regibus autem opera d
luomagi vocat eum fecit et constituit eum
bonum suum pñe pñe opera et pietate
et bonitatem in quo fuit. Exat periculum et
uersationis iudeorum et dedaratio condon
onis eorum crudelitatem.

De iudeorum famitibus que sñ pass
bus mensuramus.

Causa consideratio huius ubi est
de iudeorum famitibus et sua grã
de stultitia. quoniam suis peccatis an
fieri iudei nō solum in ea que supradicta sũt
prædicantur. Sed et in ea que supradicta sũt
mensura contra legem xpi et eius aducuntur ut
passim et ad eam mensuram alia longitudo orta
et amentes que eos fatuos et insensatos oñ
dunt a quocq sane mentis audiamur. hec est
est pena aliquid scribentis contra deum. nō
enim permittit spiritus sanctus eos in eam
nisi ita daret q ab omnibus cognoscatur eẽ
falsum et mendacium. Et fuit lex passus in

hac causa. Et tunc perducendi. Pñe
de his que dicunt contra charitatem. Et
auditis de his que dicunt contra legem na
ture. Tertius de his que dicunt contra de
umam perfectionem. Quartus de his q
dicunt contra legem moysaam et contra p
phetas. Quintus de manifestis impossibi
libus. Sextus de fama expectatione iusticie

De famitibus iudeorum contra charitatem

Primo passus est de famitibus
et falsitibus iudeorum que dicunt
contra charitatem. Vnde et ad
mud iudei dant licentiam q homo possit
maledicere et blasphemare patrem suum et
matrem suam. Et adducit peruenire eos sine
onere peccati alium. Dicunt enim in tñs
dicitur in ea quod magis dicitur de /
naquam. q ille qui peruenit patrem et matrem
suam locum q non habet vultus libet est.
Item dicit Rabi moyses de egypto in li /
bus sophia in lectionibus notantium ca
pitulo. v. talia verba. homo qui peruenit pa
trem suum et matrem suam debet mori sicut
locutus sed non tenetur ad patrem si non sit
et eo plagā s; si eos peruenit et non facit in
eo plagam non est aliud nisi si qui peruenit
ut vnum alium hominem ex israel. et qui eos
peruenit post q sunt mortui libet est. Item vi
at q ille qui maledicit patrem vel matrem
suos non est culpabilis in aliquo nisi in ma
ledictione nominant aliquid nomen pñu
um. Et non solum pñi ramak dant licentia
maledicendi sed etiam deo sunt dicunt in eis
bedrin. in capitulo quod incipit arbamoe
q ut qui maledictus erum nō habet culpam
culpam nisi dedarauerit nomen proprium
in quod peruenit sicut dicitur in libro. Et q
si nominat in hoc maledictionis cum al
quo alium nominat sicut sicut adonay
et bolaym vel sobaym non habet aliquam
culpam. que omnia q falsa et q falsa sunt
dantur est. apparet enim manifeste q sunt
contra charitatem cum hoc requirit charita
tis natura ut deus diligatur et pñus nō
in mendacium.

De famitibus iudeorum contra legem
naturæ.

De bello iudeorum.

**Secundus passus est de facinorosis
et falsis iudeis iudeorum nomine legi**

videnda sunt aliqua peria sicut quod in comedrin
in ea quod unaput huiusmodi huiusmodi quod
ubi dicitur sic si aliquis ligaverit manus et
pedes socii sui et causa huiusmodi mortuus fuerit
ne facit liber est ligatus a morte. Et si ligat
eum ad solent vel ad fugas et moritur aut
perit est liber. Et si ligat vel perit in eum
aut moritur liber est a morte et si perit aut
ante mortem ligatus est morte. Et si perit
aut in putum in quo est scilicet et alius re
moritur scilicet qui ipsum perit liber est. Ite
si ducit boves percutit unum hominem et
ducenti subsidus et occidit eum ovis sunt li
ber. Item si unus homo alium occidit et
perit alium invenitur quod iure mortuus est ne
le hoc est quod habet pulmones adunatos vel
habet aliquam illam causam quare iudei ab
hominibus carnes et non comedunt occasio
est liber et gloriosus Rabi salomon quia inter
fecit quasi rem mortuam animal cum quod est
trefc suppositum est ad mortem. Ite dicit Ra
bi moyses de egypto in libro sophon in ler
monibus comedrin ca. ix. quod si homo animal
suum vult ante iudices et vult voce sunt con
cordes quod ille est dignus morte et quod ad
hoc quod talis homo sicut ille sit liber necesse est
quod iudices sint discorsantes et quod pars illorum
condemnet eum et pars absolvat et si sunt plu
res voces eodem sententiam moritur. Ite dicit
in libro de bushin ca. i. quod si perit verbi gratia
facit testimonium falsum contra mortuum
propter quod testimonium secutum est quod dicit
iudices condemnentur predictum mortuum
ad mortem. Et deinde dicit quod cecidit pater
dum mortui facti sit probatur quod testimonium
perit huiusmodi. Perit qui sit quod sit dicit mar
turus et ceteris mortuus ut non vult ad
volenduz occidere peritum suum cum suo
testimonio falso quod sic dicit rex. Deuter. ix. x.
et reddatur ei sicut fructus suo facere cogitavit
et propter hoc verbum quod dicit facere co
gitavit et non dicit in ea iudices dicit quod
dum fortitudo. quod si mors martini erat
tam facta quando fuit probata falsitas perit
quod in tali casu perit est liber. Ecce quod dicit
iudei manifeste occasionem quod homines oc
cant in peccatum homicidii reddendo eos
absoluit in his quod non solum scilicet legi

scripserit sed etiam secundum legem nature sunt vi
que puniunt. Ite dicit in iherosolimis in libro
qui dicit colla quod iudei habet licentiam uten
in ypothe sua impiter et in naturaliter scilicet dicit
et ceteris et dicit ibi liber modicum in ea quod
incipit eliminantur quia mulier venit ante
socios percutendo sic quod vir et videtur ea
usum naturale. et ipse responderunt huiusmodi nihil
possunt in hoc facere quod lex dei docet et li
centia. Et dicit. Et ubi probans Respondent
ex tempore quod dicit in levi. ca. xx. Ite qui non
morte cum masculo eorum fructus non mor
nat videtur quod quod dicit in hebraico zayin in
plurali. quod ideo mulieri conveniunt duo mo
di iherosolimis huiusmodi succubende viro. Ite dicit
in eodem ca. quod si unus homo jacet cum una mu
liere uxore vel cum illa que in lege veti
tur quod si ille in illa hora non accepit delecta
tionem quod ille qui iacet cum ea non peccat.
Respondent quod ille qui est cum masculo non pec
cat si ille qui iacet sub altero non accipit de
lectationem. Ite dicit in eodem ca. quod ille qui
est cum masculo non peccat nisi sit uxore
et non infra. Ite dicit quod quod lex dicit vir qui
fornicat cum muliere non accipit delectationem et dicit
quod documetum in illo qui est vir qui quod ha
beat uxorem et similiter quod maritus cum sit vir
et dicitur rabi moyses quod non habet nomen ve
ri quousque transeat. xii. m. Sequitur cry
go ex verbo et quod ille qui est minor et ex
hominis in quocumque modo adulterii. Item
loquitur quod vir adultus qui sunt adulterii
aut muliere maritata aut non non sentit
causam. xii. m. et non peccat. Ite dicit
harmad harmad dicitur et videtur in libro iherosolimis
in libro comedrin in ea quod incipit bellubery
harbenaquin. quod si perit filius suus et videtur
vel magister discipulum quod nulla est pe
na. Omnis supradicta sunt talis nature quod
gentiles et illi qui videntur solum ratione
naturali cunctare et iudicare illa iuxta
more falsissimum et stultum quantum magis illi qui
substantur legi diuine.

**Contra diuinam perfectionem et ibi expli
cat quatuor facinorosa.**

**Secundus passus est de facinorosis et
falsis iudeis iudeorum nomine per
fectionis. Et primo dicitur deum
exponit. ubi narrat venerabilis pater alfofi**

De bello iudeorum.

[illegible]

q' nous n'i est un accident.

[illegible][illegible]

Fiber.

nimate proferens ab eorumdem lineam aut
 una summitas ad orientem et alia pammus
 ad occidentem. Tunc quæso utrumq; linee
 arrium ab utraque parte infimul poterit ad
 venire et pty q non, sed quanto obumtatem
 ipse distant curvato tanto lineam in vira
 q parte infimul distabunt summities res
 sz gradibus. Potest ergo apertissime q lo /
 co orientis et occidentis et ut omis et occi
 sus, non cedem sunt omnibus, sed variant
 pro vno utrumq; gradibus. Item aut
 sol arch orientis autem si eadem hora apud
 electram quam terminus curvatoz ab eisdẽ
 quatuor orientem in eisdem occidentem lineẽ
 pntendat que arch pntat utrumq; eius sum
 mitas eorumdem contingeret. Et pty q illa sum
 mitas que vergit ad orientem pamm pntem
 pntem gradus vergens percutiet. Rursus si
 sole Arch autem occidentem apud electram
 autem lineam eo modo quo dixim⁹ ad
 actum vsq; utrumq; tendamus, utraq; sum /
 mitas eius quas celi partes continget pntem
 q illa que ad orientem tendit hoc primo pntem
 pntem gradus vergens que vero ad occi
 dentem primo pntem pntem gradus pntem
 eorumdem. Item si sole utriusq; orientem lineẽ
 apud Arch autem ad eisdem occidentem et
 occidentem tendentes vsq; ad ip sum actum
 bucamus utraq; summities quas celi partes
 contingeret pty q illa que ad orientem contin
 get pntem particulam pntem gradus ibau
 ri percutiet, que vero ad occidentem primo
 pntem pntem gradus scopiõis occurrat.
 Si autem utriusq; sole occurrerent pntem
 lineaz arch autem predicto modo ad cel
 ordines bucamus quas eisdem arch pntem
 summities utraq; continget pty q orientis
 summities primo pntem gradus scopiõis,
 occidentis vero utriusq; pntem gradus ibau
 ri contingeret. Tunc ergo cognoscere pntem q
 pntem qm qm est in orientem tota aut utrumq; ap
 parente nõ est idẽ cum eo qui eadẽ hora aliq
 apparet quoniam. Sicq; omnib⁹ contingeret a
 utriusq; pntem vna distat ab alia in longitu
 dine nec illa est particula q hodie in omni so
 le quousq; terræ loco in orientem apparet, cũ
 eadẽ que eras eadẽ hora eodem loco terre in
 eodẽ apparet. Nec gradib⁹ in celo vnanõ
 cõtingit quoniam sicut ipse sol p cõfide grad⁹
 variat quoniam quoniam ut de utrumq; est
 necessaria pntem rō et in non⁹ tunc grad⁹ nõ

உருவம்.

sunt loci orientis et occidentis eque nec bo
 reas et occasus eodem, unde necessario se
 quitur scilicet ubi quibusdam eodem obis
 eodem hora ori nec in tota eclis spera eodem
 est eodem et orientis locis sed quotidie
 variantur per varios gradus, multominus
 ubi de orientis et occidentis mutationem ac
 lectionibus eodem creatura, quibus nulla un
 quatenus obscuritas, sed sempiterna inde
 actio lumine irradiat claritas sicut daniel
 propheta dicit, quia tenebre non obscurabun
 tur a te et nos sicut dies illuminabunt sicut re
 verba eius na et lumen eius. Et daniel ipse
 inquit revelat profunda et abscondita et no
 uic in tenebris constituta et lux cum eo cong
 erit. Cum etiam nulla in celo ascensio vel de
 furre a posuit et tenebras locis eodem
 me omnis per quod in celo nec orientis sit nec occi
 dens quo probato factitas est eodem inten
 tionem quod dei locus occidentis est ubi scilicet su
 plicant deo. Et quia supradictum est de longi
 tudine civitatum distansium ab invicem quo
 hoc cognoscere possit et mediis cognoscantur
 diversitates horarum eodem tempore sup
 easdem appareturum biamer sic ostendit. Con
 firmamus ergo solem in primo orientis pun
 cto et incipiat fieri eclipsio solem apud oren
 tauratem primo puncto septime hanc acci
 dere utique eodem hora primo orientis gradus
 in ipsius are orientis, quod si tunc nosse de
 sideras quanta hora fieri incipiat eadem ecl
 ipsio apud aliam civitatem quod probemus si
 intelligenter inspicias primo quia hanc pun
 cto inveniatis eam ibidem fieri incipiat. eo
 dumque momento apparetur primo gemino
 rum punctum in illius orientis ortu, unde
 indubitanter apparetur in longitudo gra
 dus inter utrumque inveniatis esse eundem. et hoc
 quidem modo ab astrologia quanta inter duas
 civitates longitudo habet

es steht in der quondim der unfaß.

Enne faturas indeq; contra dñi/
nam p̄cauonē est. q̄ singulis die
bus seruet in decrasat afferētes in
medium testamonū domū dñicū. soro
insat quodit. p̄ma etiā decr. bōa. cū in
sa afferunt causāz bōis int esse dñicū. q̄
in illa bōa reges iniquitates infurgēs by
edemans sibi imponūt & solē adorāt. O q̄

hoc tamē modo est videri et ipso nulla. Si
vero posse habetur est aut illud nondum
habuit sed in presens et certo habuit est
tempore. q̄ cum habebit eos de captivitate
liberabit. aut iam habuit sed in reitione illū
recuperaturus est et de captivitate eos ad
ducat. Si vero habetur est tempore certo
vestat eos dicere quid sit quod modo polū
beat cum habere scy vtrū hoc p̄citate in
p̄tente amice eius an debilitat membris
an obstruere oculis et aq̄a nequē de
fendi hoc de deo credere neq̄as ē. Legim⁹
enim in scripturis factis quibus iudei no
biscum fidem adhibere deum antiquis tem
poribus maiora miracula fecisse q̄ sit eos
de captivitate liberare. velut cum deum pla
gas egyptum p̄cisset et tamen eos in manu
valida eduxit et rubrum mare iussit in q̄
p̄sonā cum exercitu suo dēmerisse. Quā
quocq̄ et cōmunicibus de celo in deserto pa
uit. Aquas eius iordane in loco vno mō
no mītar cōstituit. Solem et lunā Josue p̄
abus fixit. De creata Sennacherib. dixerū.
multa vocat vna eadem sent. In dictis cyc
lis iudei gradibus et mīris p̄citate de
melen de lacu leonem liberavit. Inaniam
Azoriam et mīabelem de igne et iudeos
de babilonis captivitate liberavit. et mil
ia alia que numerare longum esset mirabi
lia fecit. Non ergo dicere possunt q̄ amīq̄
dixerū p̄citate non p̄citate. q̄ amīq̄ eo po
tenter fuisse ut equum est concedant sed al
iam mīcitate accidentū cum impotēcy
factum dicant post quoy obcessus cū posse
suum recuperaturus credant alteram eoy
necesse ēē fuisse. Illa accidentū aut ex eo aut
in eo fuisse ut infirmitas accidentū bonum de
nec cōmunicat ab eim obibet voluptatis.
aut et ab alio esse illam ut captivitas. aut
hoc a rege illata sue voluntatis cū potestate
p̄citate deum liberare fuisse q̄citate q̄
li ex eo et in eo hō sic dicant. Deum ergo eos
pos habere deum quod cōmunicat fuisse
p̄citate sit quod de celo sentire nō cōvenit.
Si vero et ab alio illam dicatur illū qui in
nolū deo potentiorum esse ostendunt q̄ nō
minus est inconvincens. Si autem scīp̄as
sue captivitate causam esse dicant quasi me
tus modo in captivitate quam olim in li
beritate se habent hoc potest esse mendacium
quia non q̄ captivitas liberati est compa

bilis. Si vero non hac intentione facta liber
tate rememoratur sed eo volente eos libe
ran ipsi pertinaciter eius voluntati obstitūt
sc̄y ut quia ille eos in captivitate cōvenit. Ip
si cōmunicat p̄citate ipse vclit in ipso captivi
tate perdurent. deberet vīq̄ eorum fassas
ere voluntati et non scīp̄as assidue tanto
interore deprimere aut eos ei parere deces
set nec cum facere tantū cōmunicat. h̄ hoc sta
re nullatenus potest. cum cum quondie ut
ipsos de captivitate capiet orent. Excludet
ut ergo debent iudei tantē cōmunicat am
bagis a peccate suo. Dicit ad hoc iudei nō
bī eorum que in numeris impedit nostrū
captivitate. sed deum semper omnipoten
tem fuisse et esse fatemur. nec nos captivi
tate eundem velle negamus. sed deus capti
vitate mīcitate cōmunicat p̄citate q̄citate et de
nec illud quod cōmunicat iuravit et firmavit
tempus adveniat nos nullo modo liberari
posse dicimus. Etenim in hoc verbo infirmū
deus asserit iudeis. cū cū tale quid statim
se dicat atq̄ iurasse quod p̄citate cum iurasse
atq̄ firmasse p̄citate aius rei signū est tot
modis iugiter ut dictū est p̄citate eo assidū
quod si p̄citate non amica cōmunicat. In
p̄citate ergo secundū iudeos deus fuit q̄ et
cum apud eos cōmunicat indulgere vīq̄ et de
beret nec p̄citate cum iniquitate assidū.
Quanto est frequentius eam tanto magis
eius dolore innovant et quo magis ab eo
ut assidū cū non inquietantur tantum
quo cum obsoleat p̄citate.

q̄ deus dimittit vobis sc̄y in alio non
volens p̄citate humanitatem.

Quia factus est iudeis contra di
vinam p̄citate est q̄ cum deus
firmamentum cōmunicat p̄citate p̄citate
quo cum vobis amica. Inconvincens p̄citate
in septentrionali parte impetuum reliquit.
quod et deus mīcitate eo vīcitate assidū.
ut si quis aliquando exurgens et ei equalē
se faciens deum esse se diceret ipse deus ill⁹
spaci p̄citate et opponeret vīcitate. h̄ deus
eo in ego deum deum. Quid si p̄citate quoy
opertum reliquit ego. hoc autem q̄ p̄citate
hi mīcitate mīcitate deum deum. aut de
p̄citate mīcitate deum deum p̄citate aliam
semper super nos nec vīq̄ cōmunicat cōmunicat

De bello iudeorum.

1. **Principio de la vida.** La vida es un proceso de crecimiento y desarrollo que comienza con la fertilización del óvulo y el espermatozoide, y termina con la muerte.

De alijs fauoribus plurimis contra de
minam pfectionem et in eius electionem.

Omnia et alia in thalmath & in
 contra diuinam perfectionem. Ista
 qui vocantur. Rabim et sapientes
 uelamant seipfos dei seruatores et declara-
 tores legis moysae: sed tamen intentione
 loquuntur inordinate in his que sunt in ma-
 gnum uulgiu dei tollendo cum omnes
 passionem et applicando ei omnem defe-
 ctum. et ante omnia dei licentia seruendi dijs
 alienis et ydolatrando. Unde manifestum est
 in libro de apostata. qd. omnes istos
 per illo quod scribit in Leuita. c. xxiij. de y-
 dolo qd. dicitur. qd. si quis filium suum aut
 qd. accipiat homo filium vel filia suam et
 ducat eam vel eam ad sacerdotem et ipsi uel
 huiusmodi aliam q. q. et alia q. et alia
 per prophetam et dicit in uerbis istis an. co-
 dum de femine tua non dabis ut cōsecratur y-
 dolo moloth. Dic intencio ipsi et dicit qd.
 quia dicit scriptus de femine qd. uincit qd.
 non potest bono excepto qd. dicit sacerdoti
 bus potest in festum p. moloth. Sed si ei
 daret omnes filios suos non peccaret. Item
 dicit quod in istis qd. dicit qd. in istis
 excepto qd. potest dicit filius sui sacerdoti mo-
 loth ut faciat sacrificium sed si ipsemet pater fa-
 ceret non peccat. Item qd. dicit de femine inel-
 lignat qd. necesse peccat qd. sacrificium sit
 de illis que ab eo exierunt sed si homo faci-
 sacrificium dei pater non potest dicit qd. qd.
 qd. dicitur idolo non peccat. Itē dicit in
 eodem libro qd. dicit qd. dicit dicit qd. dicit
 adorat idola timore vel amore liber est a
 culpa. Et declarat rabi salomon qd. amore in-
 deligitur si ab aliquo domino fuit rogatus ut
 faciat sacrificium qd. pater qd. dicit qd. dicit
 moysen de egypto declarat aliter dicendo qd.
 amore sonat hanc si fuit filio capitis de illa y-
 magine quia est bene fabricata. et timore ē
 si timet quia potest et nocere sicut ymaginem
 nisi illi qui eam adorant qd. eis potest facere
 bonum vel malum si in tali casu adorant la-
 ber est. Et malum est morandus de ista glo-

fitoribus et etiam de istis thalimith quia
 clare venit contra regem legem dei, quia videt
 mus qd cum populis istis per desertum et su
 erunt in scribam et adorauerunt ydola pbes
 gor quia deus iratus fuit cum formet contra
 pbes qd cum in istis montibus non erat
 terra est qd illa ydolatria non fiebat nisi amo
 re filiarum montis sicut apparet Numen. xx
 v. capitulo. Item illi tres pueri Sydrac
 misag. et abdracem voluerunt ponere mure
 re formam ardorem qd adorant ymagines
 nabuchodonosor. Et tñ si hoc opimo esset
 vera bñ erant excusati ab illo periculo ex quo
 faciebant timore regis nabuchodonosor. et
 certum est qd ipsi bñ faciebant legem qd ibi fit
 relatio p eis qd erant nullum intelligentem
 et loqui in studio amico ppter quod appa
 ret qd ista deus potest esse et ista et per ista
 res thalimith falsa et fatua. Item docuit et
 veniunt contra deū volendo scipos equare
 deo. Unde inueniunt in aliquibus ordinat
 ionibus et ceremonijs quas ipsi fecerūt qd
 nam omnes videri observant. sicut est illud
 qd in certis noctibus anni mandant qd incē
 dantur certe candelæ in domibus in memos
 ram veniunt machabeorū. In certis mensē
 anni precipiunt qd fiat festus qd vocatur po
 um in memoriam mirabili bester et mundo
 dei contra Alman. In qua pceptis thalimith
 expresse qd quilibet iudeus debet incensu
 re et ista deus fecerunt in istis regis thalimith
 bester et huc cū incēdunt p dñm candelas
 sicut cū legunt p dñm in sinago
 ga dicitur talia verba. bñdiximus qui non
 sanctificavit cū suis preceptis et mandatis
 nobis incendere has candelas et pceptis no
 bis legere hanc byssonā bester. vident si hoc
 pcepit deus in lege. nisi qd ipse se reputant
 sibi sic de⁹. Sic nō solum sicut ipse dicitur si reputat
 se posse revocare verba dei b ipsi accipiūt su
 per et ppter pceptis ista deus b ista deus
 b fuerit difficile in lege iudicis istis ad sa
 cerdotes et ad iudicem qui fuerit illo tēpore
 et petis ab eis et facies secundum cōsuetudine
 eorum. Et dicit talia verba. nō declinabitis
 ad dextrā neq. ad sinistram. Sed ipsi i thal
 imith ista deus fecerunt qd ista deus ista deus
 et dato qd sapientes dicūt ei p dextrā quid
 est qd ista deus fecerunt et ista deus ista deus
 bere. Item iudicant suis modis quoniam
 frangunt aliquid de ordinacionibus co
 r. i.

non parit aditum in libro de rebus in ea ed
incipit infensio. quod quicquid hō dicitur
sapientes solentis vel malū dicit est eodem
modo ad inferos: Et ille qui frangit verba
legis dei non habet alias penā nisi qd sit fra
ctor legis. Item reputant se sapientes qd de
qz dicunt in libro rebarmedia in es. qd inu
pit bazabom. qd semel fuit in studio magna
disputatio inter magistros et discipulos de
disputatio opinionis. Sed rabi alioz qd erat
magister eoz erat comane opinione qui fecit
multos bonos rationes ad ea ad pban
dam suā opinionē. et nunq voluerunt assē
tire ei et in fine dixit si sic est sicut ego dico re
mino dñs deo nro. Et illa bona caput vno
revelatio vocis et dixit nō adradicatio rabi
alioz. et qd vno est qd ipse dicit. Et dicitur
rabi sua et dixit tūc lex nō est in celo s; in ter
ra: et iam scripto in lege tua qd sua debet de
clinare ad plures vocem et illa bona rationes
venit ipsum rabi alioz quousqz offensus
opinionem totū. et dixit qd pmo clapsō tem
poris rabi norban invenit beliam pphetam
et dixit ei eras in in celo qd fuit illa questio.
Respondit sic et dixit ei. quid ergo dixit de
disputatio inter sapientes ostendit ostendit
revelationem suā. Respondit ei. scias qd illa bo
na de nre et dixit. Etiam me filij nre. vne
rāt me filij mei. Itē glorificat istū dalmundi
sic scriptos. unde dicitur in libro nra ca. 24.
qz vno dicit qui vocabat rabi Symeon
h. i. iohann. Dicit. Ego sum iohann. et
carnatus qd si vellem ppter bonitatem meā
liberarentur in die iudicij oēs homines qui
veniunt ad mundū a die qua ego natus sum
vsqz hodie. Et si Jonathā filius vubel esset
nobiscū possemus liberare totū humanum
genus a die qua creatus est mundus vsqz ad
finem. Itē se reputant pphetas sicut dicunt
in rababatera ca. primo a die qua fuit de
structione tēplē vsqz huc fuit remota ppheta
pphetaz et fuit data sapientibz. Item dicunt
in rababatera in cap. qd inapū banoher et
basema qd rabi filius habebat ibat p quē
dā nra et dixit ei vñ magnan. Et erat oēs
dā nra mōtē symon. Fuit cū eo et audire pu
erū vñ vocem qd dicebat. O miser ve mihi
qz feci iuramentū et ex quo feci qd me absol
uet. Et post qd rediit ad studium et narrauit
magistro respōderunt ei et dixerunt ei. ea bona q
audisti vocē illā debuisse dicere. hūc ego te

absoluit ab illo iuramento. et dixit ipse dñs
bani qd dicebat p iuramento qd fecit nre
de non dando amplius mūdo diluuiū. Et
glosat rabi Salomon qd illud iuramentum
de quo pcebat deus absolutionē erat capti
uitas israel. ppter quod ipse sustinebat pce
captiuitatis et laboris sicut dixit ysaias ca.
42. In omni tribulatione eoz nō est tribu
latus. Et licet iustus verus sit in bibite be
bitur p m. non pte eo mō quo posuit hic
romanus in sua translatione. Tercū in ali
qbus vocat sic. In omnibz tribulationibus
eoz ipse est tribulatus. et iuxta hoc facit pce
dicens glosat rabi Salomon. Itē reputant
dñs qd vno est qd ipse dicit. Et dicitur
post qd fuit destructū templū non remansit
vno in toto mundo nisi solū spaciū quous
et mibz ad studendū balaba. i. lectiones
de thaludis. Itē dicunt qd vno pmo bo
na dñs deus sedet ad studendū thaludis et
go videt qd si indiget studio nō habet pfecti
onem sapientie Item reputant deū mēdācē
sicut dicitur in rababatera in cap. qd inapū
banoher. Tūc dicebat rabi bysmabd Ma
gnū quid est pax qd deus dixit mendaciū ve
poneret pax inter abrahā et sarām hoc ap
paret in gen. 21. 1. c. qd cū angeli pmoferunt
abrahāz zara pareret filiū et ipsa erat in sa
banaulo et audire eoz dixit tēpus qd se
et decessione inter seipsam et dixit quōd possi
hoc fieri cum sic dñs meus senex. Et postea
cum dñs hoc resumpsit abrahā appbenden
do zaram dixit qd dixerat cum ego sum ve
tula apparet dicit istū qd deus iurauerit nre
mōtē a die qua creatus est mundus vsqz ad
finem. Et dicit qui vno est qd ipse dicit. Et
dicit qd dicit magnū mendaciū qd tūc in
uenit qd qd ipsa nra scriptam vocant vno
Item reputant deū peccatorem sicut dicit in
rababatera in cap. qd inapū banoher et
basema. Deū vñ dicit scilicet deus duo lūna
nana magna. Dicit rabi Symon in bona de
monis equalis erat sol et luna. Et luna ve
nit ante deū et dixit. dñs nō est bonū qd duo
reges huant vna corona. Et illa bona pce
pce deus qd est minorata et dixit illa dñs qd
dixit illi verba rationabilia minorasti me et
sic fuit illa fibipfi mōtē displicens. sed de
ut consolaretur cū dixit ei non infensio nra
bi displicens qd sol nō appareret nisi de die
et ut appareret de die et de nocte h. ipse nō

De bello iudeorum.

verum quod ego sum asina tua. Et dicit iste sic
et ad peritiam eorum. Respondit illa. non est
verum. nisi super quod equitas. Et dicit ille
verum est in casu quod accidet sicut modo quod non
est equitas ad manum. Rursus asina non est sic si
omnis quod et aditum quod in asina tua de ore et
tua vox de nocte. Erat impulsus iniquitatis
in quo involunt linguae suas. Sic dicit
in bulis in ea. quod incipit calabat quid vo
lunt dicit lex in h. iudicium in ea. iuxta quod in
ore de famis. Certeque puer et biberit et
dominus. dicit rabi Jobada suo in quo be
mediat in sua virga quod sponsa que erat ad
ea. erat sicut vultus tuus currens et quod con
benderunt eum pbiliter et extraxerunt oculos
eos et faciebant quod moleret in carcere. Di
cit illi impulsus quod stud moleret quod dicit
et quod sonat quod quilibet pbiliterque dicitur
in quoniam huius et iudicium in ea si sunt pos
sunt et ea habere huius in fontem sicut ipse
erat. Item in alijs locis dicitur in loquuntur
modo dicitur quia multos viros quos for
pura dicit peccatores et narrat sua peccata
eorum ipsi excusant eos et dicit quod non pec
cantur. Et primo de ruben filio iacob de
quo dicit ad eam in ore. Deum laudat dicit
ruben dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
sunt propter quod peccata sunt et amara primogeni
turi huius p. primo. Parit p. 12. et dicit ip
si dicitur salis omnes et p. 12. Et dicit in h
bis sabbat iacob. quod incipit Rabina iacob per
bis dicit rabi yonathas quoniam dicit quod ruben
peccavit non est nisi peccator. Et sic dicit pec
catoris propter sabbat iacob. Item in
iustitiam huius dicit de quod dicitur primo.
Regum. ca. ij. filij belij filij belial nescientes
et cetera. Item in eodem ca. belial aut erat ses
neg valde et audiebat omnia que faciebant
filij sui universi iherusalem et quod domus aut
cum mulieribus que obsecrabant ad offitium
sabbat iacob. Item iustitiam filios samuel
contra regnum qui facit mentem quod non
ambulant in vijs sanctis patris sui et
quod vendebant iustitiam pro pecunia. Sic dicit
quod david non peccavit in adulterio berisabe
et in morte vultu manu eius. Sic dicit quod sa
lomon non peccavit in idolatria quam fecit in fi
ne vultu suorum. finaliter per oia videntur
verba sacre scripture reputare falsa. Sic iustitiam
moysen in mirabilibus que deus per ip
sum faciebat et hoc dicit rabi salomon sup. byt

Noniam tunc quod ipse et sua familia intravit
in tabernaculum ad ponendum incensum
et mox in huius oia. Dicit rabi Salomon
scias quod veniens posuit eis moyses in medio
eius quod obfusci fuerunt nadab et abihu filij
aaron. Item dicit in h. qui vocatur sabbat
dicit in ea. quod in ore yecoda sabbat quod si
duo homines vel plures faciunt sabbat per
eorum quod immunes sunt a pena. sicut si duo
homines cum sabbat verberant unum alterum
et ille moritur non peccant quod lex dicit quod quod
anima peccantem habebit tale et tales puni
tiones non dicit anime in plurali. ita. et voluit
quod nullus est dignus punitione nisi quod uel
facit peccatum est unus solus.

De famantibus iudeorum quo ad dantes
thore.

Quinto passus est de famantibus
iudeis a manibus imperatoris
iudeorum. Et primo quo ad dantes
thore dicitur dicitur in libro domini
suarum quod cum thore berem cum moyses et fi
lius dicitur p. 12. et dicitur dicitur dicitur
bonos ubi alud ferretis nisi solas da
nos dicitur eisdem que dantes de vacans
dantes facit erant omnes velent fieri pos
sunt. Computem modo si placet et videam
vtrum hoc stare possit. Item ad minus libe
septem dantes et quod quilibet camelus ad minus
de. autem libras erant dantes quas vii fere
bat camelus in milia. de. ferebat itaque dantes
mcentos camelorum mille milia et. lxxv. mi
lia. Sed cum quod dantes ad minus sit unus
arabes quot sunt dantes totidem proculdubio
erant et arabes. Dant itaque arabes camelis ad
minus tunc arabes. et erant camelis arabes fere
bat quingenta et. xl. milia. Sed et servi con
suetudine duntum quibus maior ara de cu
stodiendis duntum oportuit ad minus vii p
os camelos unum habere custodes qui the
sauros cum summa servaret diligenter vig
etiam domusaret. Inveniturque custodes
camelorum. et. sexaginta milia li. autem ara /
stante dicitur quoniam exierunt thore
per domos et cognationes et familias suas
in ore nulli oia milia. de.

De famantibus iudeorum dicitur d. non
persuadisse lapidem magnum et simulacrum
ruij

Sed quod adhuc dicitur quod scilicet deus terras inibi
autum sine non credimus? dicitur iudeus hoc non
de videri contra fide est et ad helya vel ad
belasco resuscitatus? postea longa via super
viam habuit filios gentem et putina bar
mana via circa officia impleant. Rndet
quod vnum est et bene potuit esse vel per miracu
la vel per potes sancti vni quod corpus nodu erat
deus. *Quia in eis non est deus qui vult*
nunc in testimonio super hoc probatur ha
berem? *Quia ea que per vnum peripatet so
lent fides hoc suscipere facile non solet nisi in
liti confirmare et auctoritate probetur quibus
omni famore applaudat propter et ea ipsi apud
sunt. Quia per vnum in eis non est deus qui vult*
promittunt probetur. Sed cum iudeorum hoc
dixerit *Quia in eis non est deus qui vult* su
erunt istud potest sequentes aut errorem hunc
invenit et iudeorum gens in sua persistit in
fidelitate. Secundo nunc probatur intentum
iudei auctoritate ysaie. *Ysaie. vbi ait vident
monui in interfecit me resurgent expro
bium et laudate qui habuistis in pulvere.*
Sed hec verba nequaquam ostendunt monuios in
deorum ad habundantiam terram resuscitant. quia si vi
ligent quod dicitur attendam? nec monuios
resurrectione vbi patenter signum in morte
vbi alioquin probetur si videtur prout esse
videtur cum in superiorem dixerit monui
et *Quia in eis non est deus qui vult* et
a nature vni dixerit et sensui probetur contra
metatem vident. nequaquam sed in labui vni
autem ad sensum nature prout et exponi
aut aliter sano sensui potest intelligi nisi necesse
sano ratione id cogere accipi. Quod si quis
intelligit super attendat quod probatur verbum
duobus modis intelligi potest. Vno modo ut
de extrema iudicii suscitatio deus erdat ut
resuscitatio noie caputatus oratione si
gnificent. Dic autem sentio magis ad literam
prout videtur cum paulo super? probetur sic ge
ne caputatus et oratione dixerit. Etiam
quod bene promissionis et potest solacium in
ta. *Quia in eis non est deus qui vult*
Nec hac oratione quolibet in certo tempo
re sed post modum tempus cunctum prout
et vident. valde populo nunc inra inbiata
tua deinde ista tua super et obsecro iudei
aut ac momentu dixerit prout indigna
no mea beca caputatus congruenter refe
rent. Tercio nunc intentu probatur iudei quod

verbo Danielis in ca. xij vbi dicitur nunc de
his qui dormiunt in terra pulvere angustabit
alii in vna etiam alii in obprobrium et vider
ent tempus. Sed hec auctoritas non longius
de intentione iudeorum dixerit superadicta quia
to endem? de vltimo iudicio intelligit fuit
se dicit. in illa est resurrectione vbi vel in vi
tam etiam vel in obprobrium sempiternum.
Quanto explicat ad intentionem suam iudei aucto
ritate *Quia in eis non est deus qui vult* et
monuios suscitatio vident de finem quod
his variatur? est verbum. hec dicit vni deus.
Ego apertum tumulos vros et educam vos
de sepulchris vestris propter monui et inducam
vos in terram israel: et post pauca et requiescent
vos super humum vestram. Ecce monuios
suscitandos et terras suas inhabitabunt ap
ud nunc probetur et indubitanter ostendit. Re
spondet quod probatur auctoritas de resurrectione
ne monuios in de iudicii intelligenda est nec
est nisi illa illud quod dicit in fine. requiescent
vos super humum vestram: quia requies vbi
mo potest accipi ut aiam significat requiescere
i corpore quod non in morte noie de quod super
est expensum scilicet in super sententia que frequenter
ver illud noie terre appellat. Aut cum moyle
et *Quia in eis non est deus qui vult* et
cum ex quatuor elementis sit prout in p
dixit de terra vni quod non est in terra. *Quia in eis non est deus qui vult*
facit? scilicet non inducitur quod terre noie signat
corpus. possumus ergo intelligere quod vni
scilicet quod facit eos requiescere super humum suam
quod aia redibit ad corpus et iudicabit vni
Dic autem sentio in illud probetur explanatione
conari potest sano intellectu aia ut nec for
pura aliqua beccato vlla videtur et prout
Quicquid autem in rebus dicitur probetur
in muios potest accipi modis ita ut quis ad
exponere nec a sententia testimonio nec a ra
monio est vbi sententia muios est incoherens
mo si quo est vni sed iusto exponere se
su. Et cum? autem talis sit exponere vbi vel a son
pura vel a ratione aut sit aut videtur eximen
in iusto iudicio terre vni est estimanda.
Quo autem probatur iudeorum sola sententia facit
est contra diligens leuor attendat. Etiam
quod probatur de resurrectione dicitur in p
contra dormis illorum in etiam. obsecro
la coram in p. gene. Item de eadem et in
vbi vbi in progenie prout suorum et vbi
in etiam non videtur iudicium. Item alibi ipse

Quid ergo ille vultus facturus est. Quid si
obediā pīat et sicut sunt facturi quos mo-
yſes ipſe dūm videret in tātes pīas habebat
aut aliquid a deo implorabat pro eoꝝ amo-
reſe adpīerū orabat. Ecce quō sunt poſiti
inde in magno deſerunt in hac materia.
Quare a de vīra iudei ſi noſti. Nunquid il-
li qui tunc ſuſcitandi ſunt motu naturā et
potētiā deſerunt hūmā genitū. Et ſi ſi
videtur qd hī poſiti ad hūmā deſerunt
ergo cum lex patere ſilios parat novam
eos legem habituros demonſtrat quod eſt
contra fidem ſuam. Reſpondebit iudeus qd
eius iudiciū eſt generatio nō legi ſed natu-
ra, ſed hoc ſtare nō poſſet quia audiret ab
hōre et mīus reſugit credere animal aliqd
nō eſſe cui naturale ſit generare nō poſſe ne
ſi aliquo mōtūe accideret, qui vero hī
accideret aliquo mōtūe vīm generis
et amittit nec ſacerdos eſſe nec deſumunt
phibere nec iudiciū poſſet ſacere, qd ſi na-
turam ipſam dixerat eſſe novam nō debent
eos dicere reſuſcitā deos ſed novam creatu-
ram ſuam, ſimiliter poſſet in forma dīg
non in natura tota, comedere quidem et bi-
bere ſed non generabunt. Concedit ergo in
hoc qd generandi non debent habere
eſſe ſic et generandi non debent habere adeo
ut mulierem quondam concepturam et quo-
tidie parturam accideret. Sed hoc quod di-
xit iudei eſt in fatum qd vīr humane na-
tūre audire poſſunt ut enim que dicunt vero
eſſe fatiā ſcī ut in vīdū et archetū ſūt oīe
et reſuſcitandi cum quondam ſilios procre-
ant pfecto nec tēto eos caperet etiam ſi du-
plūter maior eſſet aut ponat etā terra. ſu-
ret adeo loci coartarentur anguſtia, qd non
haberent quā colere poſſet anima, immo inde
ſemper eſſet inter eos pīa terre anguſtia et ſi
somen et nra. Item cum ſuſcitabuntur oīe
reddebat quīqz vīr ad vxorē ſuam quāz ha-
buit aut aliam haberet. Reſpōdet iudei qd
quīqz reſuſcitabit ſuam quia hoc erit lenoc
conſumatio. Tunc ergo quē illa mulier qd
poſt res vel plurē habitos maritos ē mo-
tū in reſurrectione quē ex his ē habitura.
Nam ſi primum habituram reſpondet lex
moſi deſtrui dicens qd poſt ſcōm nō de-
bet redire ad primum maritum. Et vīro o-
lū qd prīmā habiturā reſponderat in eo and
eſt deſtructio legis eo nōqz legi iubet pri-

mo vīro vivente nec eam repudiante aut qd
non poſſet nubere. Sed eam cum nec ſuſci-
tati cum nec poſt eos fuerint nati quibz de-
bet non quāz erunt morituri. Reſpōdet iudeus qd
generandi non debent habere adeo ut
ſit qd dicit ſtare non poſſe cum eſt homo
concedat biberit generandi vīrum habuit
ut neceſſe eſt qd ex quomodo elementis cōpo-
ſitus ſit, quicquid aut taliter cōpoſitū eſt ille
lūm cum moritur nō eſt et qd et tūc mori
nō corruptio cum taliter cōpoſitū ſit habet
eius neceſſario cōcludit. Rurſus ſi immor-
tales fuerint iam neque qd ſpūale quod nō
eſt hominū eis cōducit quia nec eis ſubi-
cunt viſum. Diſtino eſt hōis eſt a
quomodo reſurrectione dicitur qd ſi de reſurrectione
hūmā deſumunt illa pīdant non
poſſet quere nec ſpūalis homo. unde qd hoc
magis colligitur recte ut quos iudei vocat
bonos, bonos non ſunt quod eſt in dīe
natus. Item ſunt ſupius dictum eſt mul-
titudinem eorum ſpaciū totius terre nō poſſet
ſuſcitare ſi ipſam maximā multitudinem in
moniam offeramus aut ſupius ſine intermiſ-
ſione eos generandos eſſe dīximus. Et ſi ad
lapidū modū ſubter ſupponeretur nul-
lū latus in duplicato terre ſpaciū condideret
aut. Dicit iudeus ſi non poſſum eos deſer-
bere immo natos ſaltem mortales concedā
ergo ſi mortuos eos eſſe accedit volo. De-
bet illa reſurrexio vīrum erit eis ad penam
et ad coronam. Reſpondet iudeus qd ad
gloriā et bonos illa reſurrexio erit ut vīrum
gloriā et regnū conſpiciant et perfecti eos
ponit et audis debent lenoc. Dicit er-
go iudei quid mori ſervant de ſtatu hōi-
norum donec reſurgant ſaltem vīrum in per-
nis an inquiete vīqz ad reſurrectionem temp-
permaneat. Reſpondet ornithus eſt eos
eſſe aut deo beatitudine perſecti. Et ergo ut
offerunt illa eſt reſurrectio illa potius ad per-
nam qd ad coronam ſuam eſt, cum eſt nūc
erant vīre mori gloriā aut iterum in
corpore arguſtū reſuſcitantur niſi ut ſu-
ne ſit vīqz et vīro ſcīz immortales
denus cruciatibus agerent, quā inſuper
ſecundum eorum ſententiam ſecunde mori
ut amorem et penam ſuſtinebant hī oīe
ſano vīlibet pī reſurrectionem illāz magis
pī ad beatitudinem qd ad penam et gloriam ſu-
am. Reſpōdet iudeus quia et ſi nūc in quere

De bello iudeorum.

et delectis gaudere de quibus ad corpus
sunt rediit angustia. cum tunc eis epul
tante qui vultu puerorum et facie et corpore
epulare digressum ut ois habuere in re
plo veteri riu sacrificare ut et corporu pena
se eis nulla et qua modo habere requies ha
beant postea p minima. Sed hoc q dicit
a veniano exorbitat semina nullas eis pie
sentis mundi bonae et gloria eterne vult de
ti et delectio compensatione couenit aliqua. q
nec vno momento quisq bonus mundi po
rent sine labore et pena vi delectio. Jh^o de
brat aut q vna causa mundi et munda
permanet perpes et continua populi cu eis
tristitia dicitur eis in hunc mundu bono
rem et gloria ista est ad vnu vnu delectio
quod est vnu ad. lx. Post insuper ambet
nisi totius rationis suceptis incorparabili
moris esse gaudium temere deum q vltima
quatenus q dicitur vnu quod foris se
homo m. Dicit ergo iudeus quid finaliter
de resurrectione suauis mortuorum sentit. De
re eorum credulitas est et fides certitudo q
resuscitandi pfecto comedendi eu et bibendi
in fine generandi et naturi et vsum sine bu
bunt et post mille annorum mansura cum
mole imperpetuo beatitudinis et immortalit
tatis regnum sine aliqua morte transirendi.
Sed hoc stare non potest quia si immortali
o concedit ad psumu inconueniens reduci
mille etiam annos vltima multumodo ppar
gabatur eoz venulo modo vna tunc cōdu
bi valent ambium. nullo igitur m^o ad
incolandos agros vltim sup eis vnu In
super et illud quod supradiximus est in que
stione. q pamarbe pphete et omnes iusti q
tam fulgebant in gloria nomen deus peno
subsiderunt reduci ad corpora. Item aliud
omne est quod comedit et bibit et gunt. des
lectum etiam ac iustatur pculdebit et quo
tuo elementis compositis non dubitat Quid
aut qd ex his componitur et passionib^{us} p
dicio affat cum eisdē affectionib^{us} sine mu
tatione in regnum illud transiret. Sed ut
omnia concedamus quid nam de his sit di
citur qui aduenerunt vntu et post sunt nas
cunt mortuorum ne aliteret vel nō. Rōd et
iudeis q monentur in xpi regni sine Quid
ignē faciant parentes eoz in morte ipoz. nec
huc namq illis foret nō resurgere q vntu
dolorem ex eorum morte sustinere. Dicit in

deus iudamus ergo eos non esse mortuū /
ros sed hoc stare non potest q nunc mēref
scriptura qui dicit David in psalmo. Quis
est homo qui viuet et non videbit mortem.
Unde qm si ppendunt iudei eis scire et ra
nomo et vltimū sunt dante. q nullaten^{us} eo
modo quo dicunt fieri possit mortuoz resur
rectio ergo tanq satis posino relinquat de
voluntis iudeica q sui mortui sunt resurrexerunt
a vntuam terram incolant.

De residuo saluandis iudeis.

Joint enim iudei multitudine con
tra deum. dicit rabi sadoc Quid est
illud quod non fuit reuelato de de
aut nō esset ppheta. Responderet q ioseph fi
lius eius non erat mortuus et q frater su
vōdiderat eū. et dicit q ratio est quia in bo
ra vendimonia eiusdem querebant frēs eius
aladina. i. maledictione. pro quocumq illū
vendente et similiter aladina non potest po
ni nisi adimmo sine decem boies. et qz ipi
non erant nisi nouē cōmiserunt in pducas
aladina deū secū ut essent decem. et ideo di
cunt q de^o nō esset ausus reuelare Jacob.
Jh^o dicunt in sabba in ca. qd mōpitrata ad
bu q qm moyses ascēdit in montē q vntu
aut deū in mont^o renouit rotulū legis et fa
ciebat oronao lucens et moyses nūbil dixit.
Et dixit ei deus quare me nō salutas. Rōd
dixit ipse quā dūc est seruus qui debet saluta
re dñm suum. Et dicit ei deus. verus dicit.
verūtimen ex quo venisti aduina me. Item
dicit in predictio ca. q in die iudicij dicit de
mimo ysaac. nō filij peccauerunt volo con
dēnare eos. Et mōdicit ysaac. Dūc enā sunt
filij mei. q in scriptis in legē iua. filij^{us} meus
perueniunt^{us} israel. Ego volo q veniamus
ad cōputum vidcam^{us} quāta est vna homi
lx. an. amoue. ix. in quib^{us} aduic nō est bō
in etate in qua debeat sibi imputari peccatū
remanent. l. tolle medicamentū tempore sola
actumpus mortis in quo homines dormi
unt et remanent. x. remoue medicamentū iē
pois que appendunt in faciendo oratiōem
et i comedēdo et bibēdo et remanēt. x. an
cū tundo. bo. x. an. ois v mōdio vni
dōm^{us} vntu et nō et iudicij^{us} alio bō ppheta
a pena. ecce magna vanitas ac si de^o nescit
pducū cōputum vntu q ysaac ostēderet sibi.

Item dicit in rabba methaba in septuaginta qd
incipit cohele q in illo tempore quo sunt os/
deratum dalmatib q de quadā deus fla/
bat in magna disputacione cū illis qui sunt
in studio achi sup certum casu lepe. vñ scy
bomo i quo illa accidia debent indicari mō
duo vel nō et de? dicitur q sic et illi de his
duo tenebant q nō. Et dixerunt. qd eximū/
nabit et pcedarunt q fieret ad quancū vñ
uo doctoris cuius nomen erat raba fili? na
bom. et illa hora in vno puncto fuit rapta
aia illius a corpore suo et deinde hinc fuit de
uo. Item querit in abodajora. m. l. m. quo
deus se inuoluit p terram dicit et respondet
Tribus pūnis bonis fudet in lege. et trib?
bonis scindis docet pueros qui mori sūt
pau. tribus alijs fudet ad iudicandū totū
mundus. Et qñ vidit q est dignus pūnōe
fugit a throno iudicij et sedet in throno pic/
tatis. mō? vero vltimis bonis sedet et iudit
et videt cum leuathon. Item querit vñ?
es que dignus sunt de die quid ergo faci
de nocte. Rñdent q dicitur equat super
vñ dberubā velocissimū et vñtū deum et
vñj. mille mundos quos creauit. Item que
runt vñtū ante q crearet mundū quid fa/
ciebat deus. Rñdent q ibat arcando mun/
dos et destruendo illos. Itē dicit in raba
baderā in ca. bam maber et bacosius ppey
mūo est deus ad faciendū cōmuniū iustis
de carne leuathan. et quid dabit eis ad be/
bendum. vñū qd fuit cōsentitum in vñ
fuit a principio mūdi vsq ad illam horam
Item dicit in raba baderā in ca. qd vñtū
dēdine mōmōer q nō fuerūt qui pcedit
runt in lūpura cū fuerunt in archa noe scy
cūis cōmū et dby. et idē omnes vñs fa/
erunt cōdemnati. Cōm fuit cōdemnat?
in hoc q ligatur cum fructu. Cōm? in hoc
q amittit semen per os. Etiam in hoc q ma/
baderā in ca. Item dicit in raba baderā in ca.
qd incipit bamapolem q incipit q creauit
ra est in vñtū mēis babz quādam sandes
iam sup caput suū cum qua videt ab vñ p
te mūdi vsq ad alerā et sic totū leges et om
nes scias. et in hoc qua epe de vñtū vñtū
angelus et dat a vñtū iustū in ore et facit q
trader obliuionem quicquid facbat. Itē dicit
in eodem h. m. l. qd incipit dylay et in bōm
hoc in ca. qd incipit bōmōe q og rē bāsen
quē conquestant moyses ante q moritur

fuit in tpe diluuij reseruatū hoc est magnū
mendacius ppter duo. Primo q a diluuiū
vsq ad nūpū in quo conquestant moyses
fidelitū og fuerunt noningenta ann. Scōo
quia est cōtra rēram sacre scripture vbi pos/
sumt q solum noe et filij sui cū og vñtū? co/
num fuerunt reseruatū. Item dicit in bulim
in ca. qd incipit belūerobos q vñtū leo est
i montana vñm q est in magnus q babz
et. cūbū ab vñ aure vsq ad alerā. et di/
cit raba totū q sunt. p. cūbū. et dicit ibi
q semel quēfuit ipse raba a osus et dicit
et quid excolente est deo q dīparat cū sary
pau. leom cum aqua vñ? sic sufficiens ad
cōdemnandū vñtū. Respondet rabi ofus a sy
an leoni cōpauit dico ubi q leoni de vñm
et dicit et imperator mūmū vellem videre
cum et illa hora rogauit rabi ofus deū et ex/
tragit eū a montana illa et venit vñ? romā
et qñ venit in bellantis vñtū? leonem de
vñ vñm rogū. et omnes mūmū q erāt
pregnantes in roma abortauerunt et mōm
cūmōs ceciderunt. et quando appropinq/
uit amplus per. c. leucas sic q distabat. et
leuas a ciuitate romana dedit alterum rug/
um. et illa hora ceciderunt omnes dentes om/
nōz exstentū in roma et imperator cecidit
a throno suo in terram. et dixit rabi ofus fac
cōdētem deo vt redeat ad locum suū et illa
hora reseruatū est. Item dicit in raba cam
in ca. quod incipit bamober et bacosius dicit
Raba. Ego vidi vñm romā que erat ito
magna sicut vñ villa. i. domorū. et venit
vñm coluber et deglutit illum colubem:
et deinde volauit et sedie super vñm romā
vñm a berto et dicit raba papa si nō accidit
set mibi us fuisse nō acciderit. Itē dicit ibi
raba. Iohannes perit et ambulabat na/
o super cōdā vñm pūm et ambulauit
super eam vñm dicitur et vñm nōmōm
nec pl? nec min? et pūm ibat pūm ouēc no
vñm vñm vñm vñm et qd vñm q vñ
vñm nō ibat velociter iustū raba dicit. et di/
cit ubi inquantū vñm homo posset anthe
et ambulabat. d. leucas. et qñ sumus ppe/
tem vñmōm homines pūmōm sagittas
cum balistis et velocit? ibat nūm q ille fas/
guit Itē dicit raba scierunt vñm in vñ nōm
et vñmōm vñm auen que erat in aqua
mūm et ibat sibi aqua vsq ad colūm. et
ego volui descendere ibidez ad babicandū

De bello iudeorum.

regitudo & cum esset omnis multitudo p[ro]p[ri]a
et audiret vocem reuelationem que dixit. Co
de tibi ne descondas quia. vij. ann. sunt q[ue]
cedit tibi vnum mandatu[m] et adhuc nondum
cessit ad terram. Et dicit rabi. subacta q[ue]
anno ille vocat an. Item dicit rabi. dixit mi
hi vnum mandatu[m] veni ostendat tibi vbi
oscilantur terra et celum. in cum eo et postq[ue]
rebarq[ue] meum super vnum fenestru[m] et
separavi me ut faceret oratione[m] et quando
veni ad locum n[on] inveni tabernacu[m] meum. et
quid videt tibi q[ue] latrones ambulat in ce
lo. et respondit tibi ille h[oc] non est nisi ro
ta et c[etera] que mouetur. sed venies hic cum isto
boia et iumentis. et ego veni et iuxta tabernacu
lum meum. Et dedit rabi Salomon non
cogitatio q[ue] deduxit eum ad finem mundi q[ue]
quingenti anni sunt in terra sed dixit e[um] ad
vnum mome[n]t[um] altissimi me[n]t[is] q[ue] poterat
tangere actus. De et similes facientes et va
nitate tenent ora iudei in suo thalmutib[us] ut
allegat Hieronymus de sancta fide tractatu
q[ui]n. sui libri. Plura alia suspensa que in co
rum thalmutib[us] cōment[ur] indignum duxi hic
non explicare. Sed et alia mendacissima et fa
lissima munimenta etiam p[er] alios pau
cos emittens ne lib[er]i nugaru[m] fabulis im
pletum. Predictum lib[er]u[m] thalmutib[us] in quo
tot errores tot mendacia tot suspensa et fa
lissima continent affirmant iudei esse vo
c[um] et aliam legē datā a deo moysi. ver
ba: que p[re]cepta ducentur rabino[rum] quorum
vnu dicit auratus et alius rabasse sine
posita in scriptis super. etc. anno post passi
onem xpi cuius ignis excedit in voluntate
totam sacra[m] scriptura[m] quasi iudices isti ex
t[er]ius quod d[icitur] q[uo]d et mendacius q[uo]d d[icitur]
etiam sup[er] ipsum in quibus recte et glorio
sissime uenerunt et receperunt mandata et ob
seruantias et acrimonas et que nunq[ue] in le
ge moysi fuerunt nominata per que ip[s]i re
guntur usq[ue] in hodiernu[m] diem. Et nō min[us]
p[re]dicta ordinatores thalmutib[us] ut bene s[ci]da
rent sunt errores p[re]ceptum in diuersis locis
q[uo]d o[mn]ia per ip[s]os ordinata in p[re]dicto thalmutib[us]
habent t[ame]n citata sunt ordinata per deū
in lege moysi et imposuerunt penas mortis
autam[en] negant aliquid de p[re]dicta per eos
scriptum non ponentes t[ame]n t[ame]n penas negan
t[ur] uerba legis et adhuc in no[m]i[n]e voluerit do
ce[re] excludat suo lib[ro] vocat[ur] cū thalmutib[us]

q[ui] sonat doctrina. et sicut scriptura[m] biblicā
vocat[ur] more quod sonat[ur] sunt locura.

De fama expectatione iudeorum circa ad
uentum messie.

Etius passus est de fama expecta
tionis iudeorum circa aduentu[m] messie
que facitas expliciter ostenditur.

Primo diuisione. Secundo temporis determi
natione. Tertio exempli manifestatione.
Circā primū notādū q[uo]d iudei excedit et ob
turbati circa aduentum messie sunt quia: est
q[uo]d quidam eorum sic sunt in sua expectatione
obdurati q[uo]d nec volunt inquirere de peccato
p[ro] quo sunt in hac diuina captiuitate nec
autem ip[s]ius captiuitatis terminu[m] inquirere
curant. et ideo quasi fami diuini vni[us]q[ue] eos
ignorat. Similes infirmo qui unū inquit
ut sic sanationis desperationem q[uo]d nō curat
de cognitione sue infirmitatis nec curat de
sanatione quod est magna fatuitas. Alit[er]
n[on] est ergo in duo primum q[uo]d pat[et] p[ro] quo
sunt in hac captiuitate est ignoti. Secūdo q[uo]d
terminus sue redemptionis est eū ignoti
et licet verum sit quo ad eos vni[us]q[ue] in no
bis notum est ut p[er] supra lib[ro] primo in ap
uoc. xij. thesauroz sed talis ignorantia fama
est nec eos exarsat cum sit non solum gra
uis sed afflicta. Alij sunt qui non curant inq[ui]re
ut certum peccatum p[ro] quo in hac captiuitate
sunt detent[ur] q[uo]d d[icitur] q[uo]d am[en] boni am[en] boni
peccatis antiquis. ut puta peccato vniu[er]si in
terit[ur] facti ut uti peccato[m] modicis que
non sunt cōmunes toti eorū cōmunione sed
singulis quorum vni[us]q[ue] offensum ē fal
sum ut supra dictum est et talis daret q[uo]d de
diuina iudicij cōmuni offendit eos non so
lum eo[m] sed vero iudicio rationis errantes
Secundo ostendit fatuitatem iudeorum ut
ponit determinatio diuersa quoniam vnu
certum fuit determinatum per rabi yose.
in lib[ro] enderbolam. hic posuit numerum
et domadaram. Dauidis de quo nullo
modo tam tractat. Alio certum
fuit posuit per rabi aquib[us] am[en] d[icitur]
est aliquo modo computationem predic
tam et sic debebat messiam venturum in de
structione templi scindi. Et ideo scri
pta est quidam sanum nomen benedictio

Siber.

[illegible]

Results

[illegible]

De bello iudeorum.

postquam sua sup. dam reddere deo gratias
q. sibi iurauerat terminum supradictum in
anno predicto sex quintomillenario centesi
modicimodico scdm computationem iudeo-
rum anno milano cu. p. d. c. m. x. c. g. r. d. c. e.
quoniam terminus satis p. q. i. m. transiit
in p. m. r. i. t. u. r. e. r. e. t. i. u. s. a. d. r. u. s. a.
monē soam in anno p. n. a. supradicto. f. u. e. /
tunt etiam alij duo iudei p. m. a. m. o. in o. i. m.
me abulē, alios in villa que dicitur ay. d. /
de quibus dicitur infra p. d. i. c. a. t. i. o. n. e. p. m. i. /
m. b. i. l. i. g. Ista assignaverunt terminū anno a
creacione m. d. i. quinquomillenario quinquagiesimo quinto scdm communē computationem.
Qui quidem terminus terminus a. d. c. m. o. m. o. /
m. d. c. p. e. r. Ex quibus cōbus manifeste col-
ligitur fatuū et falsitas iudeorum in de-
terminatione anni aduentus sui messie. m. s.
omnes sui terminus iam transiit in p. r. e. t. e. r. u.
de dare vsum est. Signū autem fatuū
et mentis inconpositū est nūq. in vno con-
sistere sed de alio in aliud mutari. Unde se-
cū dū Seneca p. m. u. argumentū mēto cō-
pōsitū est posse consistere scdm mōm. Ius
dei ergo qui v. q. n. o. n. c. o. n. s. i. s. t. e. r. e. in vno nō
possunt termino. Et simile est q. quon-
dam fatuū aulo notos hngent terminos p. /
d. i. c. a. d. u. e. n. i. s. u. s. Tercio p. b. a. t. u. r. c. o. m. p. a. r. i. t. u. r.
in aduentu messie quem sperant exēpla
manifestatione. Unde narrat asarius q. de
nōis quidā sibi cū d. d. i. d. e. i. d. e. i. p. r. e. m. u. n. t. m.
d. i. v. i. n. e. l. e. m. o. n. e. c. c. i. n. i. e. n. s. a. u. t. i. l. l. e. o. f. f. e. n. s. a. s.
p. a. r. e. n. t. u. p. u. e. l. l. e. a. c. c. e. p. i. t. a. n. d. u. n. d. e. n. o. c. e. p. p. e.
p. a. r. t. u. r. c. a. m. e. i. n. q. u. o. p. a. r. t. u. r. u. s. p. u. e. l. l. e. d. e. a.
m. i. e. b. a. n. t. v. e. n. i. e. n. s. e. t. p. e. r. f. o. a. m. e. n. f. i. n. i. t. u. r. a. d.
p. r. a. u. g. u. d. i. n. i. s. i. n. n. o. m. i. n. i. t. u. s. e. t. p. e. r. a. l. i. a. i. n. s. u. s. s. i. a. n. s.
h. e. e. s. t. l. o. a. u. s. u. s. O. i. u. s. t. a. e. t. d. e. o. d. i. l. e. c. t. u. s.
v. o. c. a. n. s. e. o. s. n. o. m. i. n. b. s. s. u. n. t. p. p. a. s. g. a. u. d. e. n. t.
q. i. s. i. l. i. a. v. e. s. t. r. a. c. o. n. c. e. p. i. t. m. e. s. s. i. a. v. i. r. g. o. p. e. m. a. s.
n. o. n. s. v. i. r. e. x. p. e. c. t. a. c. t. u. s. q. u. e. r. i. t. a. b. v. i. r. o. e. s. i. v. o.
c. e. m. i. l. i. a. m. a. u. d. i. s. s. i. e. t. q. u. a. n. e. g. a. n. t. o. r. a. u. e. r. a. n. t.
v. t. i. d. e. u. m. a. u. d. i. r. e. p. o. s. s. e. n. t. d. e. n. i. a. e. o. s. l. o. q. u. e. r. e.
t. e. s. a. u. d. i. e. n. s. s. i. o. n. t. p. r. i. u. s. v. e. r. u. m. e. s. t. l. o. u. i. r. /
I. l. l. e. e. r. g. o. e. x. u. l. t. a. n. t. e. s. e. t. p. o. s. t. r. e. p. e. n. i. t. i. o. n. e. m. f. a. c. i. t.
a. n. t. i. o. r. e. v. i. x. d. i. e. e. x. p. e. c. t. a. u. n. t. v. i. r. u. e. q. p. u. e. l.
l. e. a. l. i. q. u. a. n. t. u. l. i. a. m. i. n. n. e. m. e. r. e. t. e. m. i. c. e. s. a. b.
e. a. q. u. e. s. t. i. o. n. e. p. u. d. e. c. o. n. c. e. p. i. s. s. e. t. I. l. l. a. v. e. r. o. s. i. c.
c. o. n. c. e. p. t. a. f. u. e. r. u. t. a. d. e. n. i. a. m. i. d. e. s. i. c. o. c. e. p. t. a. n. e. s. a. o. s. /
s. a. o. q. u. i. a. v. i. r. u. s. n. u. n. q. c. o. g. n. o. m. e. t. v. i. r. g. o. s. u. n. t.
N. e. i. l. l. u. s. e. r. g. o. nō s. e. c. a. p. i. e. n. t. u. s. p. r. o. g. a. u. d. i. o. p.
e. n. s. i. d. i. s. e. t. c. i. v. i. t. a. t. e. d. i. v. u. l. g. a. n. s. e. s. t. q. u. i. l. l. a. p. a.

nem efficit messias. Quid plura affuit hoc
pariter et vltimo in numeris cum q. i. u. d. i. o.
m. a. g. n. o. e. x. p. e. c. t. a. n. t. u. s. n. e. c. e. s. s. i. t. a. t. e. p. e. p. i. t. m. i. /
l. e. r. a. m. a. m. m. e. s. s. i. a. m. l. e. d. h. a. d. c. u. m. m. a. g. n. o. d. o. /
l. o. n. b. u. s. e. t. g. e. m. m. b. s. e. t. d. e. m. o. n. i. b. s. q. u. o. c. o. g. n. i. /
t. u. i. d. e. i. c. o. s. u. l. i. s. u. n. t. s. u. p. r. a. m. o. d. u. e. x. q. u. e. b. u. s. /
v. i. r. i. n. f. a. n. t. u. l. i. a. a. c. c. i. p. i. e. s. p. e. r. p. e. d. e. s. a. l. i. c. u. t. a. d.
p. a. n. e. m. E. c. c. e. c. o. n. f. i. r. m. a. t. i. o. p. e. r. e. x. e. m. p. l. i. s. f. a.
l. u. a. n. o. i. u. d. e. o. r. u. m. e. x. p. e. c. t. a. t. i. o. n. e. m. e. s. s. i. e.

De iudeorū expulsiōibus vbi quatuor
principales expulsiōes notantur.

Una consideratio est de iudeorū ex-
pulsionibus et sua magna ignomi-
nia, nō est mirandū si gens que ita
grauē cōsulit delictū quale nūq. fuit nec
erit p. p. e. r. a. t. u. m. a. b. a. n. g. e. l. i. s. n. e. c. a. b. h. o. m. i. n. e. g. r. a.
t. u. s. f. u. e. r. u. t. d. e. p. r. i. m. o. e. l. i. q. u. i. h. e. l. i. o. s. p. o. r. t. u. s. a. d.
p. a. r. e. n. m. o. n. e. s. i. l. i. j. d. e. i. m. e. n. s. o. d. a. u. i. d. p. p. r. e. t. a. /
u. t. s. u. a. p. e. n. a. d. i. c. e. n. s. e. x. p. e. l. l. e. c. o. s. q. u. i. i. n. t. r. a. /
m. e. r. u. n. t. d. e. d. i. e. I. n. p. n. a. e. r. g. o. p. d. i. c. a. t. i. o. n. e. m. i. y. /
i. u. d. e. o. r. u. m. e. x. p. u. l. s. i. o. n. e. m. e. x. p. r. e. m. i. n. e. n. t. p. o. s. s. i. m. e.
e. t. m. s. a. l. u. t. i. o. n. e. m. q. u. a. p. p. a. r. t. a. f. u. i. t. a. t. e. r. r. a. s. a. n. t.
m. a. s. e. c. o. n. d. a. a. f. r. a. n. c. i. a. t. e. r. r. a. a. b. a. n. g. l. i. a. q. u. i. a.
t. e. v. e. r. o. a. b. b. y. s. p. a. n. i. a.

Prima expulsio fuit a terra s. d. i. v. i. v. b. i. q. u. o.
tuo puncto aguntur.

Prima iudeorum ex-
pulsio a terra
sancta fuit. Duo anni declaratiōne
quantum r. m. i. p. u. n. c. t. a. a. n. t. e. d. e. d. a. l. e. /
n. o. i. n. t. J. o. h. a. n. n. e. s. s. a. l. u. b. e. r. i. c. i. i. i. n. s. u. o. p. o. l. i. c. r. a. r. e.
l. i. q. u. i. o. p. p. r. i. m. e. h. a. n. c. m. a. t. e. r. n. a. e. x. p. l. i. c. a. n. t. P. r. i.
m. u. s. e. r. i. t. d. e. s. i. g. n. i. s. q. u. e. p. e. c. c. e. s. s. i. r. u. t. e. x. a. d. i. u. m.
b. i. e. r. o. s. o. l. y. m. p. t. a. n. u. m. n. o. u. i. s. s. i. m. u. S. e. c. a. n. d. u. s.
d. e. c. a. l. a. m. i. t. a. t. e. o. b. s. e. s. s. i. o. n. i. s. e. t. q. u. i. a. f. u. e. r. u. t. s. i. n. t. o.
o. b. s. e. s. s. i. o. n. e. m. a. l. i. q. u. e. e. t. q. u. e. p. i. c. t. u. s. r. y. n. T. e. r. c. i. o.
p. u. n. c. t. u. s. e. r. i. t. d. e. m. u. l. i. e. r. e. q. u. e. v. i. g. i. l. i. t. f. a. m. a.
c. o. n. t. r. a. d. i. c. t. u. m. s. u. n. t. O. m. n. i. s. e. r. i. t. d. e. m. u. l. i. e. r. e.
i. n. a. s. p. i. r. i. t. u. m. e. t. o. c. c. i. d. e. n. t. u. m. e. t. p. e. r. e. m. p. t. i. o. n. e. m.
f. a. m. e. e. t. q. u. o. m. o. d. o. d. r. a. s. t. u. s. s. e. n. t. i. u. t. s. u. o. s.
s. u. b. e. s. t. e. m. p. e. r. a. t. e.

Primo p. n. c. t. u. s. e. s. t. d. e. s. i. g. n. i. s. q. u. e. p. i. c. t. a. s.
s. u. n. t. e. x. a. d. i. u. m. b. i. e. r. o. s. o. l. y. m. p. t. a. n. u. m.

T. r. e. c. i. a. p. r. i. m. u. m. p. u. n. c. t. u. m. v. e. t. u. s. r. e. f. e. r. t.
b. y. s. t. o. n. i. s. s. i. c. d. i. c. i. t. q. u. i. a. a. u. c. t. o. r. e. s. e. i. u. s.
m. o. r. t. u. s. e. t. v. e. t. e. r. a. r. e. f. e. r. t. q. u. i. m. u. n. d. u. s.

De bello subeot utti.

Sed eandem vocem multatilius et ad quo-
 dam aulam emittens per singula pere ver-
 bora pferat et addens etiam hoc ve. ve. luc-
 colimus pferatur et aliud idem byllone
 pperius manose gestum miraculo dicens.
 occidit quoddam in foris litens repay
 quod per idem tempus vni designaret ex
 eorum regione pferunt qui totius orbis
 pperitur impio cuius et oculi pferunt. In
 byllone pperit et pperunt byllone et ve
 clare. Sed vespasianus non alijs q̄ illis
 folis gentibus qui romano imperio videbā-
 tur subditis amans est. Unde nullus ad xp̄i
 decreta pferat referuntur ad quem dicit pater
 pferit omne et dabo tibi gentes hereditas
 non tuam et possessionem tuā terminos terre
 et diuinitas pperit omnes res pperit
 suas. In omnem terrā erunt semines eius et
 in singulis orbis terre verba eius.

De calamitate obsequium et obstinate
malice in domo que fuit fumo et que pec-
toris.

[illegible][illegible]

Tibet.

[illegible]

Tertius

[illegible]

On October 24, 1994, the following information was obtained from the following sources:

De bello iudeorum

[illegible][illegible]

**For answers capture it early; or perhaps
too late**

Etiam pueri est de numero capitiu
 ni et occisore et pēpicez fante. Quos
 vero tāca calamitas inuenerit exiit
 eode auctore per pauca annos. Colligens
 est supendos bysseno graphus oēm nume
 riū pemptoz vel fante vel ferro. videlicet cō
 sensa milia designant. Ceteros vō laetores
 vel facientes vel pōnes post vrbis excedit
 munus deducant interisse vulneris. Ele
 mos aut quozqz nuncietū quos deest eos /
 pona et pūti os. cōtendebat ad mūpūm
 hinc pēfensatō. Reliquos aut qui supia
 genij. annos agebat et tunc ad eptā egypti
 p mīta. a pūti nūmo vti p ceteros pūti ad
 sic dūpōs. Alij quidem et ad ludos gla
 diator. Alij et ad bellas traderent. Si qui
 vero intra decemsepennij crans sex āmōz
 vti fiant p dūctas pūtiōes in feruntz
 dūctis illis fiant quoz nūm? vsqz ad no
 nāginta milia pducit. est. hoc vero omia ge
 sta sunt secūdo anno vespasiani iperij auxis
 ex pūti qz tunc et ceteros a vti dūcti et
 pūtiōes qzpe cū ea q gerēda erant pūtiā
 dūctis aut ceteros a pūtiōes hūi vtiōes a
 mītam fiant sup illā et vtiōes in auctō aut
 pūtiōes est hoc verba. Si cognouissis inqz
 et tu in hac die que ad pūti vti fiant. Tūc de
 obsecunda fiant in oculos nūa quia vtiōes
 fiant

des in te et circumdabant te inimici tui vel /
lo et circumdabant te et purgent te videntes et
ad solium redigent te et ad thronum tuum in te.
In hunc modum per turres suas et domos
nomine totius publice indurans auribus re
sonabant, quousque sanguis iustorum sed et ip
sius nisi singularis et vni qui ab impiis
trahitur et non est iustus in corde suo quare et
Alma sunt ergo plagae bellis firmi et a pos
sitis sedebat dominus indignationis excelsi tur
bone ut in vire gloriosissima neclapio super
lapide remaneret. fuitque populi indurati et
quousque lapide durus in vni et ita quia
ta non sunt ex quo gentes esse ceperunt usque
ad vni hanc. Ecclesia vero que fuerat hoc
volumus congregata dominus transire ius
ta est transiendum ad opidum quoddam
nomine peliam. quo oblati ab vire aucto
ritate dei et eius in vni hanc et ita quia
virem gentem facilem fuerat episcopus
qui in et in vni hanc et ita quia
byssonia plenius scribit. Et quidem hoc ois
recallinat paili sunt que in filium dei man
facilem gentem extendere possumus sciunt cum et
thimonis scripturaz et virem mirabilis o
perum ipm xpm deum esse considerat sicut fu
it in dicitur supra primo libro in apertione po
m ibi scilicet allegando dicitur ioseph. De
et ita quia oblati iudei hanc et ita quia
aut et efficit mores xpi. s. quare ab eis si vene
runt ad byssonia suo velle vel coacti. si vo
luntate non observauerunt legem nec cen
suras quas solum in pibus illis obser
uare tenebantur et sic fuerunt vere apostate
et non iudei. Si vero dicit fuerunt vire et ap
ta quare non reueri sunt quando eis datus fu
it licentia generalis per regem danum. qui
fuit vox poma adclamare per omnes iudei
et iudei de omnibus partibus redierunt in ier
usalem et quod edificarent templum. Si ergo
ipsi remanerunt illa vire in byssonia rema
serunt sicut iudei mali de sperant ad hunc et
iusti a bonis iudeis illis deponit ne semas
rent legem et precepta et ne congerent a p
phetas et vire efficit ydolatram. quia a tēpore
aeterno impiorum usque ad constantinus in
quo tempore fuerunt xviij. imperatores nō
mansit in byssonia bō qui nō adoraret ydo
la et non occideretur diversis et variis tot
viris. et tamen nō legitur de aliquo iudeo
et ppter hoc occideretur. immo ipsi moue

boni xianos et ille adorarent quantum
quo. quia cum in totum terra hoc eis est p
bibitum ipsi ibidem adorabāt ydola. et ideo
non oportebat quod in terra aliena ad hoc com
pererentur. Et dicitur quod sunt de tribu iuda.
Alii quod sunt de tribu leui. Alii quod sunt de tri
bu manassim. Alii quod sunt de tribu iuda.
quod cum venisset ppter hoc ad peliam quia si
sunt de tribu iuda. quare ergo non fuerunt
ad suos reges ante xpi aduentum. Si de tri
bu leui quare non fuerunt ad suum sacerdo
tium seruandum. Si de quacūque alia tribu
quare non redierunt ad suos iudices et pro
phetas. Sed si ante aduentum xpi permou
erunt in byssonia ibidem remanserunt sicut
iudei et de pterea.

Secunda expulsio facta fuit a regno franco
no et anglie vbi res eiusdem duntaxat assignat.

Secunda expulsio indeque facta fuit
a rege franco et anglie. Et hanc imperator
et benedictus romanorum. ppter imper
vire et ita quia in castro de poma duntaxat
papa. v. qui fuit duntaxat papa. notis
regnare in eorum regno franco et philippo
rege anno dñi. m. ccc. de ordinatione p
dici regis fuerit in toto regno franco cap
tū inter imperatorem vire de. et cōfiscata bo
na eorum et expulsi et ad regnum nuntius reuer
fuit scōs quod refert frater iohannes de podio
in suo byssonia collectio. causam tamen
non ponit huius expulsionis. Cuius fuit
ose inuestigare causam vnde possem scire
predicam causam. Casu quidem solenne
vire gallici ordinis sancti benedicti monaste
rij famosissimi duntaxat. non quod reformato
re et missi monasterium eiusdem ordinis
subiacentem predicam monasterio in castro
de regno ad villam metune de campos nec illi
vire tunc existente apphauerunt eis rege au
fuit suam opposuit consensum et fauorem
suum querentes pro dñi reformatione. quo
rum vire dicitur in iure canonico. secundum
hanc causam vire et duntaxat et quod
singulorum qui hanc causam vire vire peritus
vire et poma quoniam ab eis et quod
in vire causam panderet predicam expul
sione iudeorum a regno franco si illam fa
ret. Qui respondens eandem vire scire. Ro
gamus ut ex abant in scriptis poneret et ad

De bello iudeorum.

[illegible]

ubi reficiamus vesces et potumus duplicabo
 Exornat hoc auduo verbo xpiana mulier
 querat inquit id ipse deus a me, sed mihi cre
 de per ipsum deum te iuro, si illam mihi sus
 ceo illo die accommodes in crastinum resiti
 tuam. Albi inquit iudex imponens mulie
 rum qd id faciam sed acquirere p'stito meo
 et nbi promidebis. Tum quid ait mulier scis
 iudex mihi illud transiglandum necessa
 rium fore. Ecce inquit ne transiglas sed
 in os consensu et mihi apozis, varium semper
 est et mutabile femina sequitur tamne
 pbando animu et velle receptu remeunt ad
 propna: hic sacratissimo resurrectionis ad
 ueniente vana et fatua mulier iudex cupit
 complacere pecuniarum amore ubi ne p'st
 ito ore sacrum donum nostru ibesu d'sisti con
 pus suscepit festina ad iudex domum peregit.
 Ecce ecce iudex p tam impotenti affectu in
 flammatus me requisisti. Ecce deum meū quē
 bodie per manum sacerdotis accepi. Ecce
 enim quē adoratu d'stisti mihi polluatā
 pecuniam trade, heu heu ad nuptia ducit
 paupertas quia auaritia nūm genus mulie
 ris generat et itaq letus et gaudens bene
 inquit veniens mulier, eum deponit sup ibe
 lonanum et pecunias duplicatas reape
 nit. Tunc iudex ille infesto animo et su
 bundo totius propterius debacatus et
 ex ingentem flammā in cinis domus sue
 cecidit, verum magnam aqua et oleo pleni
 supponens corpus domum nostru ibesu xpi
 manibus nebarijs inuasit dicens. Es ne
 tu ille christianeum deus. Es ne ille ibes
 chus quem de virgine natum christiano
 rum vesans euangelicas opinatur et corde fo
 re deum si tu ille es quem colapbis cede
 runt patres mei ego te bullantibus vadio
 puniam, si te aua asuperum ego te affandū
 dabo, illi vniū te morti dāre ego sū te mor
 tuū morti vey dabo. Si v's loqre si v's
 es quē ē potētia tua cōde et ne igne cōsumas
 descēde. B et taka scelerato ore cuomēs. Ecce
 pus dñi n'r ibesu xpi in mediū bullētis aq
 uamne flexu p'stiti spaciōs? Fors p' filijs boijs
 puer p'ambulāō sup aq's bullētis. Quē vi
 deo inde? non tanta signa et miracula nom
 inat puerius ad dñm sū iudicio more vt po
 pul' ille testificāōe sāōis moyse iurato au
 tem semper exultans cum cecidit. puerus
 vt sol multumem cum eo instrumento ferre

Kibet.

[illegible]

Tertius.

[illegible]

De bello iudeorum.

qua alio modo quatuor potui invenire
gladio potui.

Tercia expulsio facta fuit a regno anglie:

Etia iudeos expulsio fuit a regno
anglie an? expulsio causa duplex
assignant quor? prima legi in qbus
ad mirabilem sub ordine qui sequit. In loco
ma amate regno anglie, accidit quoddam mi
raculu quod deus voluit ostendere pabus be
ate virginis. Eia mulier quedam vidua et pau
percula filii quendam nomine alfonsum be
ate que tradidit ad docendum primas literas
et post q? scire legere tradidit umbuendu in
conventu grammaticali? et in musica qui li
in grammaticali bus proficere, in musicali autem
gratissimus erat. Et q? predicta mulier pau
percula erat se commendavit illi. Andam reli
giosa in conventu et in vultu suo qd? p? i
videret et na factu est quia quotidie post le
ctionem suam recipiebat sua refectione cu pre
tuo religioso. Erat autem predictus puer etia
tio amoz. x. annos erat consuetudo ordinis
ut p? p? quondam iret ad ecclesia? deinde
ad scholas et deinde refectionem ut dicitur est ad
domu religiosi. Nunc vero ad manus domi
alium se convertibat. Cu autem sepe in ecclesia il
lam p? ante antiphona? Alma redemptionis
audiret cantare tanta devotione conceptus in
digne dicitur. Et tunc qd? p? dicitur
q? quidam p? dicitur et tunc dicitur p? dicitur et
placitas mox pueros super dicitur antiphona?
nam alio voce dulcissime cantabat. marie?
autem erat cu iret ad domum matris v? l? r?
tunc ab eadem p? v? quendam iudeos. q? au
dientes frequenter predictam virginis cantati
onem ab ore iuvenis quendam illoz habuit q?
tert a quodam docto xpiano quis est? sent?
dicitur amantissimus in quo dicitur in vultu
suo. Et ut cognovit q? illa erat antiphona
quendam qui ad laudem et honores virginis
domine matris redemptionis ibi se p? p?
in vultu domitabat a fidei? in ecclesia ad
cepit dolose et p? p? m? q? dicitur. q? dicitur h? b?
h? dicitur h? b? quor? corda dyabol?
p? dicitur q? p? dicitur q? dicitur q? dicitur
ut et danderet, boni q? opprima obfusa cu
p? dicitur h? dicitur h? dicitur h? dicitur h?
apponam transiret per eorum v? subuo h?
aut a iugum huius leonibus rapitur et reclusus
in domo quadam de modo motus in?
vacuatur. Et dicitur alii inter eos q?

eius lingua cum qua beatam virginem lau
dabat extraheretur p? opposita capitis p?e.
secundo q? extraheret eam cuius cor ante
cognovit predictam conversationem et vultum
q? corpus eius p? p? in loco p? p?
dulcissimo et immundissimo s?onibus p?e /
no. qui locus erat conus continus lamina.
ut nullatenus signum eius inveniri posset
et factus est sic Sed virgo beata q? m? est m?
f? dicitur et p? dicitur q? dicitur q? dicitur
uicinu quodamq? sibi factum stam sic ille
devotissimus fuit amor in p? dicitur loco se
no fuit p? p? dicitur. Alitum p? dicitur eadem et
p? dicitur in eius ore lapidem quendam p? dicitur
fuit qui locum lingue suppleret et stam. et
p? dicitur fuit p? dicitur p? dicitur p? dicitur
nam nunc melius et alius q? p? dicitur nec
aliquando cessat de die nec de nocte a p?
dicitur ante et tunc modo stetit in predicto lo
co p? dicitur dicitur p? dicitur dicitur. Et tunc
no mater eius videret q? fuit adfuerat ad
domum eius non veniret sceleris gressu ad
domum supradicti religiosi pervenit ac de
inde ad scholas nec potuit invenire. Dispar
rebat vndiq? per amantem uxora mulier si
posset alibi invenire filium suum et in p?
nunc dicitur in fine quatuor dicitur predictos
mulier illa transiit per vicum illum in quo
filius suus fuerat occisus et in latronem p?
tactus. et tunc vos filij sui cunctis dulcissi
me amonem illum virginis q? p? dicitur
ab eo audierat in sonitu in auribus eius.
Quo audito clamoribus magno predicta
mulier clamare cepit et congregate sunt mul
te gentes et cum eis iudex civitatis. intrau
erunt domum illam in qua vox illa audie
batur et finabatur invenit est invenit in lo
co predicto et extractus nec v? cessabat a
antu illo dulcissimo hoc monitus foret.
Inductus p? alio vestimento per domos
qui ibidem venerant nunciatum est episcopo
po civitatis. qui illico veniens ad speculatu
bus p? dicitur q? p? dicitur bononice in quo
domo loco. et sic deductus est cum solam p?
cessante et magno honore ad ecclesiam ca
thedralem predictae civitatis. semper tamen
continuabat cantum suum. conventum
bus ergo in vicum ad predictam ecclesiam
dictus episcopus celebravit fecit solenne
sermonem p? dicitur q? dicitur q? dicitur
q? devotos funderent orationes ut p? dicitur
beate virginis de? dignaret reuolare b? f? dicitur
tu summo vero fuit placuit altissimo et fuit

[illegible]

nio dei. Respondum est tibi qd priores erant
sub nomine xpiano qd pmo. pauco tunc
pote elapsa a sua fide conversione vtriusq
venit modis et astutis suis omnia fere of
ficia regni in calamo et vinga intantuz vt ve
ni xpiani quasi captivi videretur eor. Omne
pudens rex illuminatus a deo purgavit
regnum suum a serpantibus illis in hic mo
dum. Sic est assignate vt omnis populus
exeret in compium ppe mare huc duos pa
pianos. vnum in ipse mano. reliquis vero
in aliquali distantia couerent. In primo
posuit toratib uideorum in secundo vero erat
qd xpi. Sedes grex pio tribulati in medio
paphoni conuocant ad se omnes pphores
conversioni et voc clare et bysiam valem dixi
me. ego scia vos omnes fieri xpianos et vol
untis alio voluntate. Sed post conversione
vtriusq mala multiplicauerunt in regio nec
et tunc datus erat a deo qd vnum ad alium
tem versio. Et ergo volumus mare huc
vos vos relinquare. Ecce in paphone illo p
pe mare e iborab uideor. In alio vo e arge
phi. digne pte qua volumus et ad illa flet
paphone paphone a deo de uideor xpi a de
fletus de paphone et hunc argephi omne qd
e iborab auerent. Et intras paphodez m
p alior uideorant in facto et alior p
paphone et paphone a deo de uideor xpi a de
m e paphone regis et aduino affat plaga nec
dixi unde ibi habitat si nec habitat vbi in
bedemū diē vidēt bysiam si illis plaga
viget et primo inter eos cretice.

[illegible]

De bello iudeorum.

annis. ita restant hic bene indocuit sed
pessime consummati hic pelamum filium
facile tuos cantabue qui postmodum pro
sarcinosis in afflujs rebellant ab urbe ex /
pulsi totiens. Hic iudicatur iudeis i regno
quo Eusebius dicitur quare dicitur in res
perdum sensum laetificamus est effecit.
Hic mandant ecclesiasticos q habere mus
heres tot quot possunt sustinere. Hic pcc /
per eis q non obedere romano pontifici.
Hic pccaturos cunctis et locum dicitur
ne ppter cuius peccata insurgerent contra eum
Hic remaneat oculis dicitur ostendit parit rode
ria. Hic rodentis facit romanis sciat ad
era visam dicitur publici rebellare qui de
per eis et qd fecerat piam suo fecit et regis
scitit visam. Hic pccaturos ad obediencia
bus condube vitam finit. Dicitur cunctis
byssania et ex archano frame iohannis cyp
dicitur jamorci. Ex quibz pccaturos pccaturos
regis expellens iudeos ab byssania et in /
filiis scti dicitur eos ad eandem

De iudeis numerabilis et sua obstinata
malicia ubi noue numerabilis applicatur.

Equis consideratio est de iudeis
numerabilis et sua obstinata mala
cia. Gloriosus dicitur qui vult omne
homines saluos fieri et in agnitionem veri
tatis venire peccatis et crudelibus iude /
orum non obstantibus iungit saluos fidei
ambolice per multas mirabiles eis ostendi ap
tius ut minus sint exasibiles in extremo in
dicio et de multis mirabilis et pccatis per
dicitur eis partes eide ostendit. Post
q per mundum fuerunt dispersi noue mira
biles in pccis consideratione applicatur.

De aqua disparite iudeo fide ad baptis /
mum accedente.

Unum mirabile accidit circa annum
domini. accipit. Imperantibus the
odosio iunior et honore. et seden
te in cathedra petri Innocentio papa primo.
Tunc cum iudeus quidam ad baptismum
quere? causa venisset habito baptismi aqua
disparuit. et iterum accipit uenit illa dispa
rens dei virtutem et iudei perfidiam. Deno
strant. Dicitur cunctis imperatorum et sum

motum pontificum.

De sanguine imaginis xpi orientantis
iudeum scio cum transigerem.

Secundum mirabile accidit circa an /
num domini quingentesimum octo /
gesimum septimum imperante in /
stiniano qui fuit unus romanorum impe /
rator. et sedente in cathedra petri pelagio
papa primo. Tunc cum iudeus quidam
imaginem salazone forum ad domum su
am delectam scio transiret. et cum scilicet
ne eius cruciatum videret et abscinderet can
de. Sed densam quercum p vestigia san
guis inuenit et iudei la pedibz obstruit.

De puero iudeo qui communicant cum
gentis propter quod a patre in fornacem
ardentem in iudeis iudeis erat.

Erat mirabile accidit circa annu
domini quingentesimum octo /
gesimum octo imperante
te imperatore et sedente in cathedra petri vir
gilio papa primo. Tunc in omne puer qui
dam iudeus a cocine suis christianis dicitur
ad ecclesiam se communicaret. communica
uit. Quod factum cum eius pater cognosce
ret propter hoc in ardentem fornacem cum
parce de quo ille uo extraxit. Tunc nu
berilia in ecclesia de pueri que puerum tenet
pallio suo flamme ignis veniebat.

De sanguine et aqua que exiit de latere
re imaginis xpi quod lancea iudei aperuit /
tunc et quomodo suppositum vas fuerit /
plenum.

Etiam mirabile accidit circa an /
num domini septuagesimum octo /
gesimum imperante Constantino quin
to qui fuit. lxx. romanorum imperator. et se
dente in cathedra petri paulo papa primo.
Tunc cum in syna auiate berio quidam
christianus sub annis possessione dicitur
cum habens ymaginem domini crucifixi
cōtra seculi facie parietem afflixerat et ibi ora
tione suo continuo faciebat. Post an
num vero aliam domum locuit et imaginē
iudei ex obliuione reliquit. Quidā aut iudei

[illegible]

De todos los Estados signatarios, solo
5 demuestran una mejora.

Quidam amabilem videri solentem
inter eos libris dialogum vbi dicit
q. Andreas fundat amantissimam
cum amanda concubina malem feminam secum

babere: emitteret aliquis hostis cepit spe
rem illius oculis mentis eum unpinere. Et
nequāda cognaret. Quādā vero die inde?
quidam remā veniens ante iam lucem sedi
nare cerneret et vbi manere posset: nunc re
perisset in quodā templo apollinis ad ma
mendum se cōsultū qui ipm loci illius facile
cum pūctis. Quia fides crucis minime
haberet signa tamen anteo manere arduū.
Tūc autē media vigilans videt malignū
rū spiritūū antēdā quasi in obsequiū amē
dam persequitū pūc. cūq; qm amē pūerat
in eoz medio pcedere qui cepit singulorum
spiritūū sibi obsequentium causas acutis
desistere ut quid vniūquīq; et quātū egiſſet
neque inueniret. modū autē bonus defuncto
nis gregorio causa bicuitans pūctat. Et
ex simili in quodam exemplo quod legitur
in ysaia pūctum unnotescere potest. Nam dū
quidā in templo ydolorum intrāſſet vidit
sathāram sedentem. et omne quod militas
et assistentes. Et veniens vnu de malig
nis spiritibus adoeant eum. Cui ille: vnde ve
nio. et ille: in tali pūctis fui et ibi bella plu
rima suscitavi et pūctationes multas feci
et sanguinem copiosum effudi et vni nū
et tunc tibi. Et sathāra ait: quāto tempore hoc
fecisti. Et ille in triginta diebus quasi. Et sa
thāra: quare tanto tempore hoc fecisti. Et re
assistentibus sibi. Itē et flagellis eū cedere
et verum eum verberare. Et secundo veni
ens adoeant dicens. In mēse tūc eram et
vnde vniūquīq; manere et vni et vniū
tūc de vniūquīq; de vniūquīq; pūctis. Et
ait quāto tempore hoc fecisti. Et ille in xxx. di
ebus. Iussit eū similiter flagellari dicens.
In quāto tempore hoc fecisti. Et
tercio veniens ait In quādā civitate fui et
pūctus in quibusdā nupūis pūctum et mul
tam sanguinem effusione feci et pūctus ipm
oculi et vniūquīq; tibi. Cui dicit. quā
to tempore hoc fecisti. et ille in viginti diebus.
Et ille ait. Nōne plura in tanto diebus co
operatus et iussit eum a amantibus ver
berari. Et alius veniens ait In beremo mē
ſe. Et pū. et annos circa quendā monachū
laborans. Et vix tandem ipm in laſus car
nis pūctum. Quādo sathāra audiens de folio
furexit. Et de oculis eū orenā de capite
his obstruit et capm eum impositū. ac ipſus
deum cōſidere fecit dicens. magnā rem ſci

De bello iudeorum

interflicti et plures omnibus laborasti. Dic
ergo *terentius* qui esse *terentius* dicitur a quo
gregorius patermunt. Et ergo singuli spes
nunc exponeret quid egissent in? in medio
pulsus et inquantum carnis uentis de illa
sanctimoniali femina andree epa annu ad
monisset aperuit addens qd boni hora uesp
tunc uisq ad hoc ei? anoni rapere ut inter
ga eius blandiens alapani daret. Tunc ma
hon? ipso cu daret? et ut paueret. mod et
piss? uilli? nunc inter actos figurare palmas
teneret. patermunt? ut querebant quid effect
ille qui iocare in templo eodem patermunt?
cu ille uehemens palpitaret. et nulli spuo
cu omni mysterio signorum uiderunt. tunc
quidam uerit. ut. ut. uo uam? sed signo
tum. Ad hanc uocem malignos i spirituum
mora disperant. Iudeus aut ad epa cōcū
tus uenit et a omni p ordine errant. qd
ille audien s uehementer ingemuit et omni
mulieres a domo sua et uoluntate sua reme
uit et iudam baptizant.

De sanguine gutture imagine xpi quo
asportus sua audens epum hancit.

Septimū mirabile sicut legitur in flo
ribus sanctis accidit apud Constan
tinopolim ubi uidetur quidā rubeo
fluit. Et tunc ingressus quidam imagi
nem epa hanc a pte pte hanc hanc hanc
tunc imaginato gladio approprians imas
gunt epa p hanc in gutture epa hanc
qz inde sanguis epum et iudei caput et fac
em apsit. Qui tertius imaginē accipit et ip
sam in pte p hanc hanc hanc hanc hanc
tam aut xpi? et obuiant dignos ei. In
pate uidet aliquid hanc hanc hanc hanc
le falsum est. Cum rursus xpi? hanc hanc
vere hominibus p hanc hanc. et ideo sanguine
asportus eo. Et iudeus vere deus xpi? hanc
magis est et fides eius hanc p omnia ob
probatu nequa. n. p hanc hanc hanc hanc
imaginem et cōtinuo sanguis de eius guttu
r. et tunc hanc hanc hanc hanc hanc hanc
ad putent et inde sanctā imaginem extrare
tunc. plagi aut ut ferunt imaginare xpi ad hanc
omni hanc. Et unde? hanc hanc hanc hanc.

Septimū mirabile de h. in medio rapto
stati a mico inuenio in annis octauis.

Septimū mirabile accidit in regno
castelle ciuitate toletā circa a mico
domini. m. apud. Impante freder
ico secundo qui fuit nonagesimus secundus
imperator. et sedente in cathedra petri bono
no pte et regnat in pte ut pte ut pte
ma. Tunc uidetur quidā cōmune do vna
rapem p vna amplēda. In medio lapide
inuenit cōmune vna nullam penam de
mensionem habentē neqz assuram. et in cō
cūitate illa repperit vnum librum quali fo
lia lignea habentem. qui liber tribus linguis
scriptus est vtz bebiat grece et latine. tan
tum de latine habebat quatuor vnum psalte
rū. et loquebatur de mpha mundo. Et a
dam vtz ad antipm pperit hanc hanc
q mundi expiando. pperit vero vtz
munda posuit ut pte sic. In teras mundo
filio dei natus ex virgine maria et p sa
lute hanc hanc hanc hanc hanc hanc
hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc
om in libro scriptū qz pte fēnāda vna car
la de hanc hanc hanc hanc hanc hanc
constām sepe. hoc in cronica maritima.

De uide p hanc in ciuitate Segobit.
et pte ut pte hanc hanc hanc.

Septimū mirabile accidit in p hanc re
gno ciuitate Segobit. A m. m. an
dam mulier iudei imponere m
mē adulteri false. tradit fuit marito ut de
ea faceret qd uellet. Qui cū omi duceret ad
superatūz cū uisā exerce nuptio ciuitati cō
tineat. ut ex loco illo illā pperit ad hanc
ab? ad speculū pluribus gentib? p hanc
m iudea que uenit hanc hanc hanc hanc
nota virgini gloriare hanc hanc. In mico
lo illo grandi cū deuote hanc virgini se cō
mēdauit. ut sicut immo erat libera p hanc
p hanc in corde suo si eas liberant fides xpi ut
cipere. Et sibi tunc tpe hanc hanc in sua ecclesia
ferunt. Et tunc mox ut p hanc hanc hanc
a sibi virgo beata cō hanc in mico? capis
ens et hanc in p hanc hanc hanc hanc.
Tunc plures gentes ad locū ciuitatis in
uenerunt ob hanc hanc hanc hanc hanc
um et grates referent virgini gloriare p hanc
hanc ad hanc hanc hanc hanc hanc hanc
hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc
eiusdem ad hanc ecclesiam p hanc hanc

que funda mone maior instilatur et ibi fa-
orem baptismi recepit et vocata in vulgari
nostris manifestos maria propter virginem
meritam que eam liberavit et saltem propter
salutem periculorum quem fecit, vixit autem
in ecclesia multo tempore in amore bonum
ferendo laudabiliter resplenduit spiritum p-
phetie et felicitate optatum suum consummavit
perditi miraculi adducit in predicatione ecclesie
extat mentio in puncto sicut ego vidi.

De signaculo crucis in vestimentis inde
omni impressis.

Orum mirabile accidit in suspendi-
o regno castelle anno a creatione
mundi quinq. M. lxx. secundum
computationem beatorum, q. quidem annus
concurrit cum anno domini Millesimo, cccc.
In quo anno mortuus fuit rex saulus fili-
us regis Alfonso et regnavit rex fernandus
eius filius. Unde narrat magister alfonso
conversus in libro de bellis dei. c. xxiij. q.
tempore supradictio surrexerunt duo iudei,
qui prophete dicebantur, quorum unus erat
in ciuitate Abulensi, et alius in villa que voca-
tur aydon, qui quidem duo tam magna
loquebantur, et quandoq. futura premonstra-
bant et occulta reuelabant, et secundum
morem eorum boneste vivebant q. ab om-
nibus iudeis istius regionis reuerentur
sancti prophete. Et exiit eorum fama in re-
gno aragum et dederunt securitatem
omnibus iudeis et assignauerunt eis termi-
num sue redemptionis. Pro die assignato
que fuit vltima dies quartus mensis supradic-
ti anni qui apud eos vocatur ebaniim. In
qua predicti q. iudei debebant habere
a deo signum sue redemptionis miraculose
factum scilicet q. illa die audirent omnes vo-
cem magnam cornu, qua vocem ipsi audie-
bant semper q. debebant audire quomodo
veniret messias et haberent eum a captivitate
et propter hanc magnam famam eodem
magis timor super iudeos, q. maior pars
eorum credebat hoc sine dubio. Et ideo
sanctificauerunt se et preparauerunt se, fecerunt
penitentie in ieiunio minus cu sa-
tisfactionibus et elemosinis, quasi ad deum
reuerfi orantes vt sibi predictum signum sue
salutis ostenderet, quando venit annus ille

mensis et dies assignata valde mane surre-
perunt venientes ad synagogas suas adora-
tum deum induit syndonibus albis lineis
seu sericis prout est mone apud eos sicut in
die expiationis scz in die beatus mensis se-
ptimi. Et tunc altissimo deo operante qui
nullum tempus sine bonitate sue rectimo /
mo reliquit in suis bonibus sapientie ap-
paretione signa crucis in omnibus et vbi /
omnibus erant etiam in illis syndonibus q. fir-
mabantur in eorum apertis. Quo signo va-
so multo eorum fuerunt turbati quorum qui-
dam dicebant q. hoc fuerat factum byabos /
hoc aut et mirum non predecessores eorum
de xpo maxima miracula faciente dicebant
in beelzebub eijat demonia: Mat. ix. Alii
vero dicebant non audientes loqui nec al-
iquid iudicare. Alii vero crediderunt hoc si-
gnum fuisse verum xpi crucifixi, et disposuerunt
se ad fidem cum baptismo recipendam. Ipsi
fuerunt p. aia. Iuxta illud Deut. xij. c. Assu-
mam vos unum de ciuitate et duos de con-
gregatione. Saluator etiam de via que du-
cit ad paradysum dicit et pauci inueniunt eam
Mat. vij. ca. Que omnia longe madant a
suspendio magistro Alfonso, libro et cap.
quibus supra. Qui expeditio se assent mul-
ta vidisse, et ideo testimonium perhibet. Et
in fine illius capituli narrat q. cum ipse esset
medicus. Aliqui predicationem perhibentes
suum medicum vt possent omni a predicatione
sagitationibus, quia credebat pariter op-
rum q. eis acciderat ex aliqua infirmitate et
dixit eis q. dicitur. Eia etiam q. annus erat
pore ipse fuit in diebus quo ad istud signum
ita dixerunt eis de die illud signum p. aia
se verum et manifestum miraculum et adu-
sus fuit ad fidem xpi. Et ideo super hoc in te-
stimonium veritatis inuocat super se testes
actum et terram q. ipse vidit omnia predicta
eodem anno quo acciderant. De eodem etiam
signo facti memoriam magister Johannes
conversus in libro suo de concordia legu. n.
iiij. ca. iij. dicit a de q. predictum miraculum
accidit in suspendio regno per. xl. anno et
tempus fuit et querebat a iudeis qui rema-
serant quomodo cum tanto signo poterant
remanere in iudaismo. Et dicit q. responde-
runt sibi quia rabini iudeorum illius xpo /
non publice predicabant illud illusione byas-
boli et factum ad iudeos deceptionem, et q.

De bello iudeorum

omnino verum in lege moysi forte per
manerent. Et dicit veteris qd quidam mon
achas pape suo tempore venit ad pios istos
qui cu hoc cognouissent qd cu fecit notari pu
blici scribi reuerenti facta diligenti inqsi
tione recepit esse multos tales iudeos de vi
ta hanc ut decuit aduersatos qui pro accessi
mo hoc afferbant et dicit qd omnes alij iu
dei illius temporis confitebantur rei verum
veritatem. Sequitur et de hoc facio omnib
fiden certam. et iuro per nomen dei hoc ois
predicti miraculi esse vera. De predicto etiam
miraculo dñs paulus burgeñ. qñs in suo dy
alogo dicit super ca. iij. post multa que sup
dicta sunt dicit. Ego aut lz nondū elcem tes
tace istius signi nomen. qui quidex terrm
precessit natiuitatem meam per. lx. annos se
re. Testificor tamen totum deo hoc pdictus
signum modo predicto contigisse sepe et se
possint audiri ab antiquiorib iudeis noli
lo contradicere in ipso facto nisi solū in cau
sa eius. quis quidam comm amducant
magice art. quidam vero causam relinque
bant sub dubio. Ego aut quoz mirabar.
quomodo tam il tuo tempore. etiam in
sic prelat de hoc non fecerunt mentiones in
suis dyssorho de quo tamen rationabiler
debuisset scripsit imperpetuū celebrant ad bo
norem sancte annis. Sed rursus hanc admi
rationes tollet a me excoluunt iudeos. Nam
in illis temporibus tantū cñ locum habe
bant cum regibus et principibus tunc tam
ecclesiasticos qd secularibus qd hoc potuerūt
conuersionibus suis impedire. de ille. Pro
ergo istud miraculum pdictum mñ solennit
atem predictam miraculum fore verum cñ
in hoc duorum vel nūm testū fieri omne ve
rum teste scriptum. Non est dubiū quin plu
ra alia miracula in alijs partibus orbis in
otio acciderunt. propter que mentio in cogni
tionez tam oñe fides debuissent venire. Ip
si tamen magis indurauerunt in obstinatis ma
lia. Sicut cñ finem per frequentē malicia
mentem induratur sic et populus iudeorū p
frequente miracula et offensa. Unde de eis
scriptū est Job. xli. Eos ei indurabit quasi
lapis et fringet quasi malleatoris unc. Si
ut ergo videt miracula siue fennit castiga
tiones et flagella nō ppter cōuersionem si
in sua malicia obstinans. Dicit. v. stenuisti
eos et remiserunt accipere disciplinā. Nam mi

ram quia ut dicitur Eccl. vñ. Temo potest
conuertere quem ille desceperit et sic patet to
ta istius amplexum. que erat de m. hanc
curabili et de sua obstinata malicia

De iudeorum obligatione et iure canonico
et civilis ac ordinatione regis que ois et
oculis applicantur.

Prædicta consideratio est de iudeo
rum obligatione. Non enim videt
rationabile qd gens vana sine le
ge dei quā alio est iudicia et sunt ostēdunt sup
dicto i. am. i. de omni omnia etiam legio.
puncto septimo. qd impopulo xpiano que le
ge sunt perueniunt iure sunt actus le
gis sunt. Et ergo explicare possum concep
tus meū in presenti consideratōe. vij. occur
rent articuli declarandi. Primus est quare
iudei permittuntur vivere inter xpianos. Se
cundus que sint illa que permittunt iudeis de
iure. Quartus in quibus xpiani non debent
cum iudeis conuersari. Quintus que sint illa
ad que iudei compelluntur de iure. Sextus
de pena iudeorū bis pbenamium nomen
sui vel attemptantiū subuenire baptizatos
Septimus ad que asseruntur iudei et res
gis ordinatione. Octauus quales est status
iudeorum in regno castelle.

Judei permittuntur vivere inter xpianos.

Primus articulus est scire quare iu
dei permittuntur vivere inter xpianos
cum sint eorum inimici et obinde
hanc se habeant circa ipsos ut supra ostēdit
est consideratōe septima. Primus. n. vide
tur qd deberent offis occidi et expelli de mū
do. Dico ergo qd iudei permittuntur vivere in
ter xpianos et non occidunt ppter quā.
Primus est propter impletiōes legis dñi
mō cñ. Mat. v. Diligit inimicos vestros
benefacite his qui oderunt vos que lex nō
videretur impleri si occiderentur. Secundus
est ppter fides catholice confirmationem qd
captiui et liberi nostri sūt et firmus est tes
timonium ab aduersario datum. Si enim
pagani non audiret vocē verum esse ver
go conaperet et paret filium cñ. mittit ad
iudeum ut ab eo querat an sit filius.
Tertius est propter diuine iusticie manifest
19

stationem ut appareat ex eorum pena q̄ rei
sunt homines passiois. Sicut impecan sūt
an̄ ingentur amara erant sunt nos et in
filios nostros. quia multis tēporibus n̄
actus curricula culpa oblivione delata et a
nullo mortalium foretur. Sic et infame ob
probrium et malorum curaret periculis sicut
et de multis coniugu gentibus quorum ge
sta temporum sunt venustate delata. huius
etiam rei signum precessit in cayn; in quo p̄
p̄ter hoc q̄ fr̄atrem occidit p̄ se et occidit
in eo signum. solent memorem capitis et nō
occideretur s̄ ignoscere. Unde Deuter.
xxij. Dabit tibi dominus cor pauidum et
deficiente oculis et animam meret cōsū
p̄tem. Sic ergo iudei de morte xpi ibesu illa
ta peribebat mundo testimonium. per hoc
q̄ in captivitate eos denuo sempiternam
sicut xpi in euangelio p̄statur Job. iij. c.
Qui credit in filium dei habet vitam eternā
qui autem incredulus est filio non habebit
vitam s̄z gr̄am. sed ira dei manet super eū.
s̄z captivitate perperet. Quantum est pro
pter memoriam hominum passiois: sicut scri
ptum est in ecclesiastico. xxi. gr̄a a fidelibus
sola in ne obliviscens. Sic ergo qui vide
mus iudeos facilius habuimus in memoria
passiois xpi inuenire eos quorum pater
xpi occiderunt. Ne ergo tantum beneficiū
oculorum nostrorum p̄staretur nobis ut
vere inter nos. Quantum est propter cōple
tam p̄missionem. quia ad p̄dicationem
belic et erodit convertemur in fine mudi s̄z
p̄dixit ysaas in. ca. iij. si facti populus
iudei quasi erodit nemo reliquit converteret
Videbat est deus quosdam de semine iude
orū in se edificaturos s̄z saluandos. et ideo
propter eos natus suspenderet iuramentum corū
s̄z p̄m hoc dixit ysaas. quomodo si in
mentatur granum in domo et dicitur ne dis
sipes illud quomodo benedictio est sic facit
propter seruos meos et non disperda totū.

Sequitur de consecratione.

Secundus articulus est videre que
sunt illa in quibus iudei debent cō
suetudine ne bonum parant a xp̄ia
nis. dico ergo q̄. vij. sūt illa que iudeis ex
ure canonico et civili permittuntur. Primum
permittitur eis q̄ tenent iurā suū atri

contempnari xp̄iane legis amittunt sine quo
hio permittitur nisi ab illis cessauerint. sic
patet. l. de iudeis. l. iudeos. Ideo patet ex
ure canonica iudei et res contrarietate et in eis q̄
sincera. in hinc. Secundum est q̄ in syna
goga eorum nemo bolpauer sicut p̄ter eo.
n. l. synagoga. Tertium est q̄ iudei habent
humani iurandi iuramentum synagoga ut
patet eo. n. l. f. sic tamē permittuntur iudei
antiquas synagogas reficere dum nō am
pliores vel p̄ciosiores solito faciunt. sicut
patet extra. ca. in l. q̄ c. c. ulant. Quartum
est q̄ iudeis non debet iniuriā poni
a xp̄ianis nec eorum synagoga vel habitatio
nes sine ratione ledi debent aut conuertere.
ut patet l. n. de iudeis l. nullus. Et iudei
obediētes non sunt a xp̄ianis molestandi
xxij. q. viij. dist. par. Quantum q̄ de sabbā /
n. nullus iudeis debeat conueniri nec p̄p̄ia
in eam a iudei debent conueniri sed nec in
alijs s̄ctis iuramentis suis debent iurari nec
sepulchra eorum obediēti sicut p̄cedunt cōditi.
ut patet extra. ca. l. de sabbā. et extra. ca. n. ca.
sicut iudei. §. i. et. ij. Sextum permittitur iu
deis vendere suā sicut xp̄iano. ut patet eo.
n. l. nemo. Septimum est q̄ non compelluntur
ut veniant ad fidem catholicam quia nō sūt
eius intentione xp̄ianos a xp̄iana religio
ad fidem capiunt rectam adducere blandi
mentis debent non aspernitibus studere ne
quorum mentem a plano reddita ratio pro
uocare poterat pellat procul aduersitas po
tenti dei. in. p̄. q̄. sicut. et. l. de iudeis.

De. xij. que iudeis non permittuntur vi

Exus articulus est que sunt illa q̄
iudeis nō permittuntur deo q̄. xij.

Primum est q̄ non insolentur nec
quēq̄ p̄cipuos in xp̄ianam reuerentiam
venerationis admittunt. sicut patet. l. de iudeis
l. nullus. Secundum est q̄ non diffamantur
eorum iudicia per suos seniores. sed per m
iures publicos xp̄ianorum. possunt tamen
arbitros eligere etiam iudeos cuius senten
tiam aduocant exequuntur. sicut patet extra.
n. l. iudei. Tertium est q̄ non permittuntur
deus accusatio nec iustificatio contra christi
anos cum in accusatione equalitas fidei et
conuersionis inter accusatorem et accusatū
semper sit consideranda. ut eo qui accusat vel

De bello iudeorum

[illegible][illegible]

De his in quibus p[ro]p[ri]um am[er]ic[an]is n[on]
debet conseruari.

Clarum articulus est videre que sint
illa in quib⁹ xpiani cum iudeis nō
debent cōuersari. Dico q̄ de iudeis
tribus non debent frōs cōuersari. Primus
est. q̄ non debent cū eis comedere aut eos i
cōmuni recipere neq; cum eis cohabitare cū
apud xpianos cōdus abis nō veniunt. In
originem neq; sacrilegū est eorū cibos a xpia
nis sumi cū eis que ap̄lo p̄mittit nos sum
mus ab illis vidētur immunda. Ac si infen
tes et incipientes p̄nam q̄ iudei si nos q̄ ab

[illegible]

De bello iudeorum.

ut ex. sic sed de perditionibus. Quid si iudei re-
cipiant aliquid boni prochiā amato que ex-
tra. iudei perditionem amant per nāla hanc
occasione perire aliquid ab eis. Respondet
q̄ p̄tere pōt et solvere tenent acamas pie-
tricio. et omnes census huc p̄stādes huc
oblationes reales quas xp̄iam de domib⁹
et possessionibus solvere tenebant. extra de
vsa. quanto. Sed secus est de becomis et ob-
lationibus p̄sonalibus ut dicitur est. Tercū
est q̄ cogitur iudei xp̄ianos testes recipere
contra se. extra de resu. iudei. sed iudeus nō
potest ferre testimonium contra xp̄ianū. ut ibi
dicitur et pauit super amato. iij. Quartū est
q̄ cogendi sunt talem babuū coniuncti des-
fere q̄ mam fesse ab alijs deligantur. extra
eo. in nōmilio. Unde dicitur iudei. in nō
nullis provinciis a xp̄iano iudeos seu fara-
cinos babuū distinguit amato. sed in
quibusdam sic conuoluit quedā cōfessio ut
nulla differentia discernatur. Unde cōtingit
vnicū q̄ per errorem xp̄ianū iudeos seu fa-
racinos mulieribus cōmiserunt. Ne ergo tamē in
de cōmisionibus excessus per uelamen erro-
ris abutatur etiam iudeos p̄fū hanc de-
fugium. Etiam ut tales vnicū se nō
in omni xp̄ianorum provincia et omni cō-
pore qualitatē babuū ab alijs personis
distinguantur. Quintum est q̄ cogen-
di sunt iudei ad vltimas restituendas. ex-
tra de vltimo. post miserabilem. scriptum est
iudeos ad restituendas xp̄iano vltimas per
principes et potestates cōpelia. p̄cipimus
seculares et donec eis remiserint ab vltimis
sic xp̄i fidelib⁹ tū in metromonyis q̄ in alijs
per excommunicationis sententiam eis iube-
re vltimas restituere. unde supra
de vltimo. iij. consideratione audelito
et xviij. Et si querat vtrum liceat dñs terra-
rum exactiones facere in iudeis. Respondet
scdm Thomaz in quadam lieto ad quidā
dixissat missa q̄ q̄m iudei fm nra men-
so culpe sue seruati sunt additi et sic cor-
repti possunt accipere nā q̄ sue na in nōtē suber-
bant necessaria vite q̄ in oportet nos ab i-
lare bonēte etia ad eos q̄ foris sūt ne nōmē
nri blasphemet hoc fūidū videt ut exa-
nib⁹ p̄ter quas facere cōsueuerūt nullaten⁹
p̄grauent s̄ ad p̄uicias ang p̄i. S3 qui d̄ si
iudei nihil bñt nisi vltimas an restituerūt ea

que accepta fuerūt ab eis. Rñdet scdm Tho-
maz in p̄dicta lieto q̄ cum ea que iudei per
vltimas exactionem nō possunt licite remittere
cōsequens est ut si von illa ab eis receptio
nec licet remittere p̄ceptis nisi foris dñt in
lia que a vobis vel antecessorib⁹ vris hanc
nos exactionem. Si que vtro habent que
exactionem ab eis q̄m vltimas eis quas
iudei restituere tenebant si inueniunt. Quo-
quid in pio vltimo scdm cōsuetudine dyocesi
et ab omni p̄ter. vel in cōmuni vltimis
terre si necesse est expendatur. nec esset lian
si von de nouo exactionem illam a iudeis fer-
uata tamen cōsuetudine p̄decessorū vestrorū
non ac intentione ut in pio vltimo expende-
rentur. Sed nunquid licet recipere bonā vel
p̄cium labonū et bonū a iudeis vltimis
Rñdetur scdm vltimis q̄ si iudei
habet aliquid aliud q̄ vltimas pōt accipere
eo. Si vero nihil habet p̄ter vltimas. tūc aut
recipiens errat de damno suo vitando et sic
accipiendo non peccat. hoc qui a fine vel la-
trone damnicatus est. puta per incendium
et bonū non peccaret si recuperaret ab eo. dñ
nam sūm licet ipse fur vel latro nihil habe-
ret nisi quod esset acquisitum de furto vel
rapina: dum tamen non recuperet p̄o dam-
no suo in specie ipsas res alienas. Adit
ibidem in p̄dicta epistola q̄ iudei a vltimo
conferat pecuniam vel exponit expedit re-
cipere ut pecunia sic recepta addat bis quib⁹
de vltimis debentur sū alijs in p̄dictum est.

Prōf de pena iudei blasphemamēti
chūi vel accipiantis subuocē baptizatoe.

Etus mīnulus est scire qua pena
sunt ferendi iudei blasphemantes
nomen xp̄i vel accipiantes subuo-
cē baptizatoe. Ad p̄m respondetur bñ
Dicit q̄ omnis talis scdm leges deaputaf
etiam xp̄ianus. Unde principes seculares
iudeos et in bla. dem amant q̄ iudei de-
am pena pecuniaria suam am grauent et
ita ro in nōmilio. i. si vltima habent. i. si
iudei blasphemant iudeos ne in nōmilio
liam aeternis p̄ficere p̄sumant. Et q̄m
dñs dissimulare non debemus obprobriū
qui p̄bia nostra delictat: p̄cipimus p̄
sumptos bonū per principes seculares ad
digne amandationis aduocione cōpelia.

ne amittimus pro nobis aliquantulum blas-
phemare presumant. Ad secundum dicitur q
inde⁹ qui minime subducere habitatos de
publicis flagitandibus deputant. xviii. q.
i. sepe. Ita tamen q hoc pena non trahatur
in vindictam sanguinis quia talis pena res-
inquenda est beatus semel.

Ad que asseruntur iudei q regia sunt re-
gali ordinatione.

Eximus articulus est de his ad q
teneantur iudei ex regia ordinatione.

Est notum legem bysionis byspa-
nie q rex benicus secundus frater regis petri
qui regnum fratris habuit multas ordes seu
domos in iudeos fecit. et in ybte soliano
q in multis alijs villis et castris in consi-
mibus regni castelle exstentibus. Et cu bu-
iusmodi rex benicus secundus regnavit
regno accepto a fratre suo petro. Ipse insti-
tuit in armis generalibus q iudei possident
signis distinctionis in suis vestibus prout
sua consuevit voluit. q tamen nunq sunt
audium in byspania. Sed iudei sunt eis fi-
delibus conversati. ex quo multa error
sua et dunt legi bysionis sequebantur.

Consequenter rex iohannes primus felicio
recondonatio filius predicti regis benici se-
cundi instituit q iudei nulla haberent offi-
cia publica nec iurisdictiones suas inter seip-
sos in criminalibus exercere. quia quidam in
ordines suos tales iurisdictiones p-
quam scz regem iohannes regnavit rex ben-
icus primus solio regni successit et in an-
no. m. c. lxxv. fuit in an⁹ regis petri ap-
pensionem sanguinis xpi. exortant multum
de populo tum magna et valida contra in-
deos sumere et q plurimi fuerunt interfecti
per totam byspaniam. Quicquid enim mal-
is incepit a civitate bysalensi. In cuius
ecclesia metropolitana quidam bysionis
in literatura simplici et laudabili vite et
p- predicare contra errores iudeorum et mor-
dos vivendi eorum erant. et contra synas
paganorum eorum noviter contrafactorum. cano-
nicum tenorem edificarunt. et quo supradicti
tumulus incepit. et consequenter in beatus
sio tempore per totam byspaniam et vsqz vl-
tra pyrenaeos et insulas maiotiarum et sar-
denie velocissime evolarunt. Deus autem qui

a deo bonus est ut et male dicat boni. sic
in p-positis q deo veramur converti et tamen
post ipsius sedationem nonnulli iudeorum
ad eos sum ruerunt. Deponit illud deuro.
xxi. capitulo. vere quia non est incommo-
dum me hoc male et sic venatione du-
rante intellectum audiam scripturas aperit
h. r. p. Et ubi dicitur qd dicitur fuit
cognovimus sic q ad deum converti non
obstet publicae et devote predicationes multo-
rum corda filiorum ad patres deo dirigere
converterunt que omnia in his regionibus
manifesta sunt. Post predictum vero regem
benicum totum sanctorum recordationis pre-
dicti fernandus rex iohannes filius eius.
Ipse cepit regnare in eunabulis cum esset in
secundo anno etatis sue. et sic fuit sub regni
suo vsqz ad tempus postsumum ad patre.
In cuius tempore tam durante nuncia q p-
cum tam regnum suorum regnum accepit
multa fuerunt infirmitas contra iudeam in
p-ccatis que in suis armis et regibus pro ma-
iori parte servabantur que quia digna sunt
memoria pro iudeorum insolentia comp-
mendat. dignum auxilium eius publici
in qua. xxii. ordinationes committunt po-
sevi opere fore inferendum annis remor in
ho et dicitur dicitur deo qd rex
castelle legione Tolon. galebit. byspalia
omnes in iudeis audire. et in p-
dominus q vsqz. et molire. Cuius omnia
rex vel princeps qui regnavit et dominatur
predictum habet dominium singulare quia
est electus a deo ad regendum et administran-
dum suis populum. Quomodo regibus et
principibus catholicis in sancta fide catho-
lica p-venit et anedere debet ac querere me-
liorem viam possibilem incommo-
ni qui sunt credentes in sancta fide catho-
lica non invident in errorem ppter participi-
tionem et conversationem cum infidelibus
q non credunt nec obediunt deo nro iesu xpo
nec sunt in sua sancta fide catholica debet a
movere et p-ellere omni occasione que in
eo evenire possit propter id quod indur est.
Et ego cognoscens oia supradicta et q in meis
regibus et d-ncis sunt multi iudei et iudee. et
saraceni et saracene infideles et q hinc in xpi-
anos et in vni p-erant et in hac infidelit-
atque errores p- fide catholica. et q possit ad h-
adire ipse d-ncus huius q se d-ncis p-lio meo erit

De bello iudeorum.

notent et segregarent predictos christianos
populi mei ab omni occasione et zysana. et
ut ob seruentur ea que precepit sancta mater
ecclesia est voluntas mea. Bonorum oculo
nare super omnia predicta. et ordinare et mē/
do ac pro bono tenet qd seruetur nunc et de/
inceps in modo qui videretur se iunior.

Deo q uidei vnuant segregari a christi
fidelibus.

Alia ordinatio est qd doctro om
nes iudei et iudee. saraceni et sara /
cene meorum regnorum et hominū
vni sint et vnuant segregari a christianis. in hoc
loco vno vel parte cuiusvis ville vel loci vbi
fuerint commorari et qd sine occasione vno mu /
to in ipsum et habeat in locum vnuum parit q
quā in tali arculo ingrediāt et eam habet. Et
q iudaei huius et aramo eo huius aligiano de
buerint tales iudei et iudee saraceni et sara /
cene et non in alio loco vel domo extra cur.
et q incipiant statim segregari a die qua eis
fuerint assignata predicta loca vsq ad octo
dies primos sequentes. Et quicunq iudei
vel iudee saraceni vel saracene extra predicti
cum arculum habitauerint ipso facto perdat
omnia bona sua. Et vna hoc q corpus in
his iudei vel iudee. saraceni vel saracene sit ad
mercedem meam ut deat eis pena corpora
lis pro eodem secundū q merces mea fuerit

Deo q iudei vel iudee saraceni vel sa /
racene non sint apothecarij vel specarij seu
medici et cetera.

Alia ordinatio est q nullus nec
aliquis iudeus vel iudea saracenus
vel saraceni sint specarij nec apo /
thecarij nec aurigae nec medici. nec venditi
ponem. nec vinum nec farinam nec ole /
um nec butyrum. nec aliquid aliud come /
stibile christianis. neq a christianis habeant sta /
mentum. nec apothecam nec mensam in pu /
blico nec in occulto ad vendendum. aliquis
aliam comestibilem. Et quicunq iudei vel
iudee saraceni vel saracene contra prech /
ta fecerint pro qualibz vice cadat in pena tri /
pulum nullum moribennorum. et vtra hoc
q eorum corpora sint ad mercedem meam
ut percipiam eis dari penam corporalem se

alidū q dñ vsū huius et nec morandi placitū

q volentes baptizari non detineantur vel
impediantur.

Alia ordinatio est q si aliquis in
deus vel iudea saracenus vel sara /
cene inspiratione spiritus sancti vo /
luerint baptizari et transire ad nostram san /
ctam fidem catholicam q non detineant nec
impediantur vbi vel alio modo. ita tamen q
non conuertantur per iudaeos vel per sarace /
nos. nec per christianos vniuersos scilicet licet
sit pater vel mater seu quicunq alia persona
sui generis vel alius. et quicunq per hoc
venerit vel conuertit factum procedatur ad
ita eos ad maiores penas. sic in quibus si
aut in animalibus que scdm nos mutantur

q iudei non comedant inter christianos
nec saraceni.

Alia ordinatio est q nullus nec
aliquis iudeus vel iudea saracenus
nec saraceni in domibus suis nec
extra eas comedant nec bibant nec inter
christianos nec inter christianas. Item
q nec iudei nec iudee nec saraceni nec sa /
racene teneant serueros. nec seruiores. nec
pueros nec paruos christianos et christianas
ut eis seruiri et preceptum nec aliqd aliud
opus in domibus suis nec adinuicem illis
ad preparando comestibilia. nec ut faciāt
eis aliquod opus in sabbato sicut incendit
ut ignes. ut pro vino vel similibz seruatis nec
habeant nutritos christianos. que nutrant
filios suos nec habeant agnoscitos. nec
orbos nec pastores nec venient nec va /
dant ad honores nec ad nuptias. nec ad se /
pulturas christianorum nec sint compares
vel commensales christianorum. nec christiani
nec christiane illorum. nec eant ad suas nu /
ptias vel sepulturas nec habeant conuersos
monem infirmos in his que dicta sunt sub pe /
na duorum milium moribennorum p qua
habet vtr qui vtr ea que dicta sunt vbi aliqd
illorum venerint et fecerint iudei et iudee sa /
raceni et saracene penam istam soluant.

q nullus eorum recipiat reddens regis

Quarta ordinatio est qd nullus nec aliquis iudeus nec iudea saraceni nec saraceni sicut iudeos nec per iudeos nec alioquinque nec maiore nec nec receptores meorum reddituum nec aliquid domini nec domine episcopi nec episcopi nec veniunt predictis officiis nec aliquibus eorum pro christiano vultu qd scias nec inter eos nec sint curiores nec curiores nec theolonicarii nec theolonicarii nec possunt aliquis arma predicta iudei et saraceni nec aliquis contra per ciuitates villas et loca et quicunque iudei et iudea saracenos et saracenos qui contra hoc venient contrarium faciendo vel contra aliquid eorum qd soluat in penam pro qualibet vice duo milia morabennorum christiano vero vel christianis quicunque status fuerit que habeant iudeum vel iudeam saracenum vel saracenos ut veniunt predictis officiis vel aliquo eorum qd soluat ipso facto pro qualibet vice predictam penam.

¶ non habeant foras ad vendendas res nec placas.

Quinta ordinatio est qd nullus nec aliquis iudeus vel saraceni habeat in suis locis viciis et habitacionibus placas nec foras ad vendendum nec ad emendum aliqua comestibilia vel potibilia distillata vniuersis septies sub pena quingentorum morabennorum pro qualibet vice cuilibet eorum possunt tamen tenere vendere et recipere et vendant pro scriptis in annulis vbi habeantur.

¶ non habeat iudicare inter se.

¶ Prima ordinatio est qd aliam in domibus et saracenis meorum regnum et dominiis non possint habere nec habeant iudices iudeos nec saracenos nec inter se vel deliberent iudicia contra civilia et criminalia que accidunt inter iudeos et iudeas saracenos et saracenas et reuocet eis quancunque potestatem qd a me vel antecessoribus meis habent per privilegium in hac ratione vel alio modo et de illud pro nullo et mando qd liberentur de cetero talia placita vel iudicia tam civilia qd criminalia inter iudeos et iudeas saracenos et saracenas qd

predictos ciuitatum villarum et locorum vbi habitauerunt. Et tunc tamen est iudex meus qd tales predictos obsequent in liberatione placitorum civilium meos et ordinationes que vltimo nunc obseruauerunt inter se iudei et saraceni tantum qd apparent probant et certe per eos ex longo tempore vltimo nunc.

¶ non iudei nec saraceni faciant tribus inter se nec nouam impositionem.

¶ Sexta ordinatio est qd nulla alia ma nec communitas iudeorum et iudearum saracenorum et saracenorum audeat ponere nec ponat talia nec in butum aliquod inter se nec ponant aliquas impositiones in quancunque re sine mea licentia et mandato et domine inter regne meo et meo et infans annuati mei qui sunt ruitores et rediores regnorum meorum. Et si aliqua data est regula predictis iudeis et saracenis vel aliquis impositiones fuerint vel fuerint potest in predicta ratione tam in communem qd in personis singularibus vel in ciuitate vel in mercantiis seu alio quocumque modo sic per iudices suos sicut per alios quocumque dato qd teneant privilegium vel privilegia licentiam vel licentiam regum meorum predecessorum vel a me vel illud possint facere qd de cetero non teneantur solvere nec soluant tales impositiones nec aliquas aliarum quas ego et mea regia potestare reuocare quancunque privilegia que in predicta ratione fuerint data in quantum attinet ad hoc qd dictum est. Et mando predictis iudeis et saracenis vniuersis septies qd non veniant illis sub pena corporum et omnium que habent. Et similiter mando iudeis et saracenis vniuersis septies et cuilibet eorum qd non perturbent nec soluant in talibus impositionibus que fuerint impositae sicut dictum est sine licentia et mandato expresse pro eo dato.

¶ non diuidant aliquod arbitrium vel impositionem nouam sine speciali licentia.

¶ Una ordinatio est qd nulla aliam nec ciuitas iudeorum et saracenorum audeat inter se diuidere nec diuidi arbitrium

De bello iudeorum.

aliquid vel impositiones sine mea licentia et mandato et cum aliquod tributum habuerint vendere pro seruitio meo quod vendant inter se illud quod ego eis inuolueri et non ultra. Et si aliquod ultra imposuerit vel auferunt quod illi qui talia fecerint vel faciunt in collocazione vel eius consilio. quod ipso facto perdant omnia bona et pro eo occidantur per iusticiam.

¶ Non audeat uisitare infirmos christianos medicinam suam synagoga dando.

¶ Septima ordinatio est quod nullus iudeus nec iudea saraceni nec saraceni autem debeat uisitare christianum vel christianam nam in suis infirmitatibus nec debeat eis medicinas nec synagoga nec balneum in viro balneo predicti iudei nec saraceni cum dicitur christianus nec predicare iudee nec saracene cuius dicitur christianus. nec mittant eis presertim sententias foraldrum nec specierum nec panis cocti nec vini nec alium mortuarum nec aliarum carum mortuarum que sunt comestibilia. Et quicumque hoc fecerit contrarium vel fuerit iudeus vel iudea saracenus vel saracena. soluat pro qualibet vice trescentos morabecanos.

¶ Nulla mulier christiana ingrediatur circuitum iudeorum.

¶ Undecima ordinatio est quod nulla nec aliqua christiana uxorata vel soluta vel amicata uxor mulier publica audeat ingredi intra circuitum ubi predicti iudei habitauerint de nocte nec de die. Et quicunque mulier christiana intra intraverit si fuerit uxorata. quod soluat pro qualibet vice quas in predicto circulo intraverit centum morabecanos et si fuerit soluta vel amicata quod perdat suppellectilem que fuerit induta. Et si fuerit mulier publica quod debeat ei centum flagella per iusticiam et sit expulsa a circuitu villis seu locis unde uenerit.

¶ Nullus noster vocetur suo nomine deus iudeus vel saracenus.

¶ Duodecima ordinatio est quod nullus iudeus nec iudea saracenus nec sa-

racenus de cetero vocetur suo nomine deus. scripsi pro nec verbo et si quis contrarium fecerit debeat ei pro qualibet vice centum flagella.

¶ Non ducant capiteos.

¶ Decima ordinatio est quod nullus nec aliquis iudeus meorum regnorum ab homine in. x. diebus debeat ducere capiteos cum obis longis nisi quod sint obis ante ad quantitates palmi facere ad modum cornu vel ad modum embudij cum sint omnes circumquaque usque ad punctum. Item quod ducant semper rupas suas tabargia cum alcis et quod non ducant mantenta et quod ducant sua signa rubra confecta que nunc ducant sub penna quod perdat rupas quas habuerint indutas.

¶ Mulieres eorum ducant longos mantellos.

¶ Decimaquarta ordinatio est quod omnes iudei et iudee saraceni meorum regnorum et bonimorum a predictis. x. diebus in ante ducant mantellos mantenta usque ad pedes ab his cordalibus et pennis. et velamentis capitis sine auro et quod ducant capita cooperta cum predictis mantellis duplicatis. Et quicumque contrarium fecerit ipso facto pro qualibet vice perdat omnia vestimenta sua usque ad calceamenta.

¶ Non habeant vestes pascuosas.

¶ Decimaquinta ordinatio est quod omnes iudei et iudee saraceni et saracene meorum regnorum et bonimorum a predictis decem diebus mantenta non portent pennis aliquos quod sit maior quantitas predicti vine usque ad. xxx. morabecanos. et inde infra. et qui contrarium fecerit quod pro prima vice perdat omnia vestimenta usque ad calceamenta. Et pro secunda vice quod perdat omnia vestimenta sua et debeat ei centum flagella et ultra hoc quod perdat omnia bona sua. Et tuncamen est merces mea quod de vestimentis que nunc habent faciat. quod possint facere tabargia et mantellos si voluerint.

¶ Non recedant de vallibus nec de aliis aliis parte.

Liber.

Septima ordinatio est qd nullus iudeus nec iudea saracenus nec saracena receat de valencia nec de aliquo alia parte loci ubi habitauerunt ad habitandū in aliqua alia parte, sub pena qd ipso facto perdat omnia bona sua et corpore sit ad mercedem meam.

qd nullus dñs neq. miles vñ sanctus eos de aliquo loco fugientes recipiat vt secum commoretur.

Septima ordinatio est qd nullus dñs nec miles nec sanctus recipiat in villa sua iudeū nec iudeā saracenū nec saracenā illos qui fugerint ab uno loco in alium vñ ibi habitent et sint commorantes. Et si aliquis vel aliqui receperint aliquos iudeos vel iudeas saracenos vel saracenas viuas vñ leuallitales ne vel alienis ciuitatis vñ loci qd mutauerint eos ad loca ubi erant commorantes et habitauerint cum omnibus que portauerint. Et si aliqui eos collegerint et receperint in fine loci et nō miserint eos vt dictū est qd p prima vice cadat in penā. Similiter morabechanos pro secunda vice qd cadat in penā. c. milia morabechanorū. Pro tertia vice qd perdat locū ubi talē iudeū vel iudeā seu iudeos vñ iudeas saracenū vñ saracenā seu saracenos vñ saracenas collegerint seu detinuerint sicut notū ē

qd nō radāt barbā sed dimittāt crescere.

Octaua ordinatio est qd deo itro oēs iudei et saraceni meorum regnorum et dominiorum nec aliquis eorum faciat nec mandet fieri fieri barbā nouacula vel forficibus, sed qd possint eas longas sicut eis creuerint nec trahant caput / los, et qd ambulet secundum qd antiquitus solebant ambulare. Et qd quicumq. contrarium fecerit qd veniat ei centus flagella, et vñ itro ē qd soluat, c. morabechanos p quibus vice.

qd non recipiant christianos ad solidatū vel mercedem.

Septima ordinatio est, qd iudei et iudee saraceni et saracene meorum regnorum et dominiorum non recipiant ad conductum vel ad mercedem diuinā

Tertius.

nec aliquo alio modo aliquos christianos nec christianos vt operentur in suis heredi / tanbus, nec vitiis, nec domibus nec in aliis quibus alijs edificijs. Et quicumq. contrarium fecerit qd prima vice veniat ei centus flagella, pro secunda vero qd soluat mille morabechanos et veniat ei alia centus flagella. Et tertia vice qd perdat omnia bona sua et veniat ei alia centus flagella.

qd non sint alibicites nec foratiles.

Octima ordinatio est nec nullus nec aliquis iudeus nec iudea, saracenus nec saracena sine alibicite nec foratiles nec carpentarij nec imbutarij nec sartores, nec confectores calderarij nec macellarij nec poliparij de christianorum nec christianorum nec vendent eis caldamenta, nec deploydes nec caligas, nec conuuant vestimenta sua nec suas deploydes nec aliquam aliam rem. Et quicumq. contrarium fecerit cadat in penam sicut procedenti lege contentus.

qd ad trapetere nec possint mercari.

Septima ordinatio est qd nullus nec aliquis iudeus nec iudea nec saracenus nec saracene meorum regno / rum et dominiorum sint trapetere, nec possint mercari aliquas ad vendendum Christi vñ vñ sicut sicut oleum, artem et mel, nec aliquas alias mercantias que sunt ad comedendum et quicumq. contrarium fecerit qd habeat et veniat ei penam sicut in hac alia lege supradicta continet.

qd omnes christiani possint occidere de / linquentes in eis.

Septima ordinatio est qd omniū supradictarum penarum sit acutissimae quicumq. persona ciuitatis vel ville vel loci ubi tale accidit vel sit nec re, seu alia quicumq. persona christianus et qd talis accusatio habeat in poenarum tertia pars morabechanorum penarum supradictarum pro se et alie due partes sit pro camera mea sed est merces mea qd nullus nec aliquis per se ipso capiant in incurre aliquos iudeos nec iudeam saracenum nec saracenam que

De belevingsduur

of 3 registered nurses and physicians at the time of the community incident.

q. *Quid sit perfecti caritatis pondus et ratio.*
 r. *Perfecti caritatis pondus et ratio.*

¶ Item serva ordinem 1. & iudici
in iudic. legatum et legatum meo
non agnoscant et fructum suum
recedant cum illis et heredes eorum in via vel
in aliquo alio quocumque loco & perdati quo
fuit summa bona sua que possiderit et sint
pro illo vel pro illis qui con. expiant. et ipsi
sint mag. capite. mag. obitu.

¶ nulle pene nec aliqne. dñus hic opus
suum possit amovere.

[illegible]

Table 1. *Phragmites* quadrats

De flatu indicatum in regno castelle.

[illegible]

De bello iudeorum

[illegible]

Donauit dicens. seruis inuicem mo quem
narratet dñs id est in fame et siti. et in i. an
et omni penuria et imponet in gñ ferreus fas
per omnem mñ donec cōuert. sequitur. et
entia tua quasi pendens ante te. timoris
nostr et dñe et non credes uile me. mane dñs
quis mihi det uesperu: et uespere quis mihi
det mane ppter cordis tui formidinem qui
terrebis et ppter ea que uis uidebis oon /
lis quare uidet q non est inuentio. lea o
pphetice istius sic con uisere absolute. Nā
soma libertas eis inuentuū pcedet rebellion
et. et causa quare a regno nūq̄ plaga uel
ocidit sicut corpus est uentus. p. p. Ingrassa
tus est uilectus et recalcitrauit. Ingrassatus
impinguatus dilatatus dereliquit uicem sa
uorem suum et recessit a deo saltem suo.

De indicem conversionis in fidei libri.

Thodecima consideratio et vltima
 dicitur etiam libri est de iudicij con
 uersione in fine seculi a sua diuina.
 nempe deus iusto iudicio omnia disponens
 licet iudeorum grauem suam mercedem in
 longo tempore permittent pndictam inuolunt
 occurrat et omnibus iudicandis ut supra
 in libro isto laudissime declaratum est. in fine
 tamen seculi qui reliqui fuerint non pibunt.
 Et ut explicarem conceptum meum hoc considero
 no. viij. explicabim punctis. Primum erit
 quare iudeorum cotas no conuertent ad fide
 xpi. Secundum si aliqui eorum voluerint aduer
 sum finem recipiendi. Tertium quomodo
 debet tamen in receptione iudeorum ad fidem
 Christianam in iudeis ut conuertenda ad re
 pendum fides xpi. Quartum quomodo possit
 fieri iudei conuerti ad christum ad iudeos aut
 Sextum quomodo recipiunt amicum et decipient
 ab eo. Septimum quomodo cognoscit se decipios
 et conuertitur ad viam veritatis iesu xpi dñi
 nostri. Octauum erit an tempus amicitie quo
 iudei sunt conuertendi possit determinari co
 gnoscit et de huius temporis et aduertit.

Quare in decessu non committatur non esse
necesse ad fidem xpi.

**Ritus illius considerationis pater
aut est quare uideam presentem ac
potest non committitur ad fidem ibi**

epi. Respondetur qd ad hoc possunt. iij. al
signari cause satis efficaces. Prima est in co
lib. 2. de p. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

considerent nō est mirū si una auctoritas v
duc vel res non explicate ad plenū veritatē
salutis cum aliqñ videatur atque auctori
tates vel obscurae vel contrariae sed deberent
illas scripturas ad invicem conferre cū om
nibus pphetis tangētibz illam materā
et deberent videre glōrias et mīl mōdes dōl
ositas que facte fuerunt p duos vocantes.
qui inter eos pro magno auctoritas habent
cum illa super eisdem auctoritatē loquant
et non est dubium quin statim illuminarent
ur a spū sancto si tales conferentias scrip
tū cum eoz circumstantiis facerēt vel vide
rent veritatem sole clarescere. Et si augustinus
in libro octuaginta mīl questionū, quēlibz
libz nō potest inquit omni error quin palliat
nomen xpīano nisi de scripturis non intel
lectis. et hoc ideo quia antecedentia et sub
sequētia non considerant. unde iudeus solet
dicere. et si sciret veritatem illam non
naz. Unde beresius sunt oīe per se legendo
que conferendo repulse sunt quia conferen
tes diversas sententias adduxerunt que ex
se invicem mutuo invicem poterant. quia
habet et h. in eoz scripturis et p. in illis
non cognoscere veritatem et venire ad naz
saium. Honorabilis p. alfo et magister
alfonso et magister iohānes et hieronymus
de sancta fide de quibz sepe facta est mētio
in isto volumine qui solēna opera fecerunt
recognoscere veritatem fidei catholice. et
errorem in quo fuerant involuti. Tercia au
tem que impedit conversionē aliquorū iudeo
rum est inordinatō amor ad vxores et filios
et parentes. Unde expectus sum in hoc ca
su cum veniret ad me quidam de sapientis
nibus iudeis istius regni qui mecum conies
rens de secretis legis. affirmavit se veraciter
credere fidem xpī. et qd ad hoc inducens erat
diligens studio scripturarum non solum bī
blic sed etiam ibalmibz et pborū. Et qd ob
eo querebat quare non esset bapt xpianus.
Respondit qd nimis summe desiderabat
implere. Sed quia habebat patrem qui euz
severissime diligebat cogitans qd cum sciret p
tristitia moderetur. Dixit quoniam vivere pote
rat scriptum nisi facere cum consensu patris.
Dicebat etiam qd non erat alius modus vt
predicatum consensum posset habere nisi qd
ego tenerem modum cum rege vt ipse asp
retur. et penderetur in carcerē et inde scriberet

De bello iudeorum

pari suo q̄ esset uelle q̄ efficeret xpianus
quia aliter non posset euadere morte. Quid
autem non placuit hic modum potestatis ad
dando in lege xp̄i quia quicquid ipse haberet
in aude de ueritate fidei periculum. Quod
ut ipsum non fuisse factum xpianum uolū
tate sed compulso carcerib⁹ et amore mor
tis quod non est honestum in lege xp̄ianorū
q̄ pos ueritate huius legis recipienda relin
quere debet quicq̄ p̄terit et ueritate ueritas et
suos fratres et sorores et agros ut cūplū
ocuparet et uiam eternam possideret. Dura
ut asilomodo predicta inter me et p̄dicatū m
dūq̄ fere per quatuor annos nec adhuc est
fuit xpianus durare in eo impedimento p̄
dico amonia patenti modum. Non min⁹
etiam detinet eorum animos ne cōuertant.
cupiditas inordinata diuinarū per uisum
autem hoc sic pinguis quedam acquiescunt
tamen hinc uident. Unde dicit in a. amonib⁹
q̄ quedam dñs dixit vni robino q̄ uidit q̄
et p̄dicat et gratias. Similis est factus
dñs debet q̄ p̄terit p̄terit ut compertum
penitentiam suam ad uisum. Quarta causa q̄
impedit cōuersionem iudeorum est inclina
tio magna ad opinionem et consuetudines et
conuentiones et consuetudines quas habue
runt et habet in ibelutib⁹. In quibus toto
tempore uie sue fuerunt inuerti. Unde per
duo exempla hoc ostenditur de iudeis ad li
am dicit p̄terit. Primum exemplum est de nigre
tine atropis. Unde dicit in rex. Si mi s
aut p̄terit p̄terit p̄terit sua quasi dicit nō pōt
mutare nigredinem suam. Sēdū exemplum
est de pardo qui nō potest mutare uarietate
pallis sui. Unde dicit aut pardo uarietate
sua quia uirūq̄ p̄terit est a natura: sic ē
de iudeis q̄ nō possunt mutare ad bonū pro
pter consuetudinem ad malum q̄ p̄terit
ē quodā natura ut dicit philosoph⁹ in libro
de memoria et remissio. Sēdū in q̄ hoc
similando nō tenet simpliciter s̄ in scdm quid.
Illa ei natura que ē causa nigredinis cū
pōt in nullo subiacet uirgō rōmō et iō cū
q̄ nō pōt illā immutare quātuq̄q̄ conet
ad hoc sed habet ex cōsuetudine peccatū ge
nerat⁹ et p̄ modū nature inclinat⁹ ad malū
causa ex inclinatione appetit⁹ sensum q̄ na
tū ē obedientiam. Et iō p̄terit libet
arbitriū ad oppositū pōtuerit ad bonū in
et uisum p̄terit dñs inuerti ad op

positū. et hoc dicit impossibile p̄terit q̄ p̄terit
dicit. v. metaphisic. vno mō dicit impossib
dicit q̄ ut p̄terit fuit aut et uisum aut. Et
amplius suppositus de cūrope et pardo ē im
possibile simpliciter scdm naturā. in deo nō
est impossibile. uerba sunt moysi de hyra in
p̄terit passu et in ueritate magna uir⁹ et p̄
dū ē nescia ut possit hō ueritate ab hō
in p̄terit a p̄terit p̄terit nō ē illa dñs
nō q̄ a tenore animi ē inibitū sit ueritate
nō ē hō hō sū uisum ueritate p̄terit p̄terit
et uoluntates ut familia dimidiū nū. Solū
illi quib⁹ deus fecit tamē gratiam ut cōtem
neret gaudia et bona tēporalia cū nihil sit
in cōparatōe bonorū spūaliū et amplectant
uē spon saluatiōis aīq̄ suar. et bonū h
malis eterne beatitudinis cap. sicut p̄terit
ueritate ad q̄m v. a. tūq̄ et ueritate dñs
hō dñs deus iūis semp. Et amplecti spū
dñs aīam iūis et ossa iūis liberabit et erit
quasi bonus iūis. et hanc bonū aquarū
etiam nō ueritate dñs hō et et et dñs
p̄terit. Regnū celorū uir p̄terit et ueritate rapuit
uē et ueritate et p̄terit p̄terit ad
me. nū pater meus qui misit me trahit cū

Uirū iudei uolentes cōuerti sunt ad fidei
cōuersionem.

Eximius p̄terit ē Uirū hinc recipiē

Uirū hinc recipiē ad hō et et et

et hoc dicit q̄ multi eorū faciūt et hinc
in malis q̄ multi damna faciūt in ecclesiis
et. Uerū factū diligenti examinatione de
mō aduent⁹ eorū non sunt repellēdi ex quo
uolūt inuerti sub alio fidei xp̄iane et hō non
faciūt bona intencōe s̄ p̄terit inuēti tēporale
talca baptizati sunt et recipiūt sacramentū
hō et et sacramentū qui ē q̄ talca p̄terit
saluationē sunt cū p̄terit dei plus q̄ illi q̄
nō intrinsecūt. nec uenit eis ad uolūtatē ut
sub illa intrarent. Et p̄terit hoc ueritate fas
pientes ut ad q̄ semp dñs hō laborant in le
p̄terit hō faciūt bona intencōe: q̄ ex hoc pote
nt uenire ad bonū intencōe. Et sic iudei na
lūter ueritate poterūt uenire ad rectā intencōe
fidei cū dñs adiutorio v. ex usu quo et
crambunt in an. uel q̄ dñs faciūt aliquid si
p̄terit ut sic cū agnoscat in suis opib⁹ ut q̄
habet eis aliquas tribulacōes ut corrigantur
et redeāt ad bonū uel q̄ adducant ex hoc et
uē hō libet q̄ ostendit redire fidei iudei
v. uq

INDEX.

desunt veri mense diligenter in eis studendo
vel ex eo quod infirmis fuerint et tunc a perdis
centibus evangelicam fidem christi nuntiabi
bus; et si tales infirmos fuerint undam in
transiens iudicio perdisce, habebit forte co
ram filijs vel nepotibus seu alijs qui ex eis per
ordem cognationis hunc catholicum verum
et saluberrimum.

Quasi per miracolo, il modulo in bianco ed il
formo d'ufficio ricomparvero.

Eritus p̄cipue est scire quis mod⁹
debet ioceri in receptione indecor⁹
venire volentium ad fidem xp̄i ut quan-
tum possibile fuerit deus vacans maiorem
que sentimus a sp̄sualio mod⁹ ordinat⁹
est a quo q̄ ut communiter dicuntur recipere
non est mirandum si habuerint eos non ex-
petnamur petros esse xp̄ianos et ideo respō-
di sunt aq̄ multa deliberatione ne ad vom-
itū rediret et mod⁹ ponitur in decreto de
quodam q̄. uti videtur vbi h̄ dicitur. Tunc
quorum perfidia frequenter ad vomitum re-
dit si ad leges catholicas venire voluerint
per eos m̄ticos inter catholicos ecclesie
sum̄t innocant et si pura fide venire noscun-
tur tunc verum baptismi gratiam merentur
quia si casu alio periculu⁹ infirmitatis intra
prescriptum tempus incurrerint et desperari
fuerint baptizentur. Et si querat an debeant
talis iudex aliquam abstinentiam facere
vel etiam deos quos signa ad fidem cōfere-
bunt. Respondetur q̄ vtrūq̄ debet fieri ut
patet de conse. di. iij. ne quod abbat. vbi sic
dicitur. Tū q̄ abbat. lxxi. ostendit vtrūq̄ p̄fate
sententia iudeorū revocare fr̄m nostrū ep̄o
loci illius baptizari ut penitenti ac abstinen-
tia. gl. de iij. iudicia aut hoc dominica. Aut
si catholicus iudicatus occurrat res eadem /
potius dei misericordia protegere baptizo-
tem ergo patet q̄ videri in hac doctrina vel
aliqua solenne hoc dicit baptizari. Et nūquā
inde qm̄ est deus q̄ non h̄ baptizari h̄ la-
ber. Respondet q̄ non: scōz Ray. sed rema-
net servius q̄ servitus introduci est de iure
divino. di. xxi. ill. vi. et per nos gentium et
non canonico archidiacono. cū q̄ n̄ est h̄
cōcordat gossinus et hostien. Adde Ray.
q̄ vbi de bona consuetudine non solent cō-
stitutum tunc considerent q̄ dominus est et

Table 3

omissionem peccatorum merito quoniam et cum
vel saltem q̄ peccata meritoria vel seruio
ad tempus peccato fraudus orbem boni
viri et dimeret se. xii. q. ii. Cum redemptor.

The latest news on hepatitis C

1. **Utrum** puerum et si iudei sint non
pelliendi ad recipiendum baptismum hoc
sunt duo videri. Primum est de per
uulso matris et leuon de aduersus matrem. Ad
primum videt scriptis Thomas in scda scda.
q. iiii. q. non licet uiuino gentibus. Sed qñ
ad amicos dilectionis puenire possunt hñ
suscipere etiam gentibus uiuino. Concordat
guilbel. dicens q. nece hñt mñi rñdo oñulo
et baptizare paruulos iudeor. Et tamen in
arculo moris paruulor hoc facere nō or
do q. peccarēt. Doctori vero subalis scdm
in iij. in. v. dicit q. pueri iudeorum possunt
auferri gentibus uiuino et baptizari et hoc
per principis legalitatos. quia legalitatis
possunt audire ad salutes multarum sub
ita vcl nō. Ita pñ pñcepto ecclie. v. g.
Et qñ vcl nō audire de iudeis? et iudei
filios suos tñnt differēt q. esset incipit ad
bellandum. tñc princeps posset eos auferre
a parentib? et ipsis uiuino posset eos facere
mñi et infini ad bellandū ita videt in pñ
posse. Alij dicunt q. nō debet fieri q. ecclia
tenet oppositū sed hoc nñl ē quia quom?
hoc pñcepto de ecclia nñl tenet et scdm
et cōmuni. Alij dicunt q. nō debet fieri pñ/
fieri pñ etiam pñt quia et iudei israel sal
ut fieri sed hoc nō obstat quia homo pñt in
tellegi de fidelib? vcl quia etiam possunt ali
qui in ab ipso uiuino saluari. Ad hñm sciāt
hoc iudeis aduino vñt hñt cōpeliendi ad su
dem hñ sapientiam. hoc dicit superadici? docy
dōc scdm vbi super q. omnes debet cōm
pelli ad fidem quia melius est cōpelli ad be
nengendum q. male agere unpñt hñt ipñ
agunt

Qua per te fructus fieri indei comestis et
ad proprias influentia reducuntur.

Elmire punctus est qui pennis sine
senectudinis comitibus redeunt ad
volutum nuda sunt. et hoc signum est

Index.

ordinatio sunt alij uidei abbe conuersi &
solentem. Credo qd si vera fuerit inquisitio qd
ferum illo tempore qd innumerabiles ignis
bus tradentur de his qui uideolare uoluit
conuerterentur qm hunc non possunt erubescere
qd publica uidei eximo ignis? uidebunt.

Don't make any more last-minute

[illegible]

Exclus.

[illegible]

Quomodo cognoscant se per anachronismos.

prophetis promissum fuit quod sic. Et primo
hic promissum est in. c. x. ubi sic habetur
suscipiet populus in israel sicut arena maris
reliquae conuerterent ex eo. super quo dicit ier
gum. Si fuerit populus meus israel multus sicut
arena maris residuum quod neque peccauit vel quod
penituerit de peccato conuerteret. glossa rabi.
Quia si fuerit populus meus arena maris per
multitudinem ego placabo eos et arguentem et
corrigentem in eis. Et tunc conuerteret ad bonum.
Causa vero conuersionis in fine mundi po
nitur in peribet belens. c. Causa vero conuersionis
scriptum est abacuch. ij. quia adhuc va
ho ad terminum et loquetur ad finem et non
meminerit si iudauerit rex sed messias expect
at eum quia veniens veniet et non tardabit.
Et forte dicitur quod non sumus expectantes et
quod non credimus quod iudaei estis. Et primo
prophetas expectet dominus ut miseretur vobis. ex
quo igitur ipse est spectans et non sumus ex
pectantes qui recordatur regula iudaei est reuer
tens non enim expectamus ad recipiendum mer
cedem sicut merces est ysa. xxx. Beati omnes qui
spectant eum. dicit rabi. Consummationem sunt oculo
termini vel fines et non pendet res nisi in pe
nitentia et in bonis operibus. Rabi elyazar
dicit si israel fecerit penitentiam redimetur. si
autem non. non redimetur. sed deus faciet et be
dictus soluet eis regem diuino statuto erunt
bonissima sicut amon et reducat eos ad bo
num hoc videtur talenach transumptum in pro
pheta in parte finali. c. vii. Secundo videtur
videtur esse propheta qui in ca. iij. secundum expo
sitionem magistri Theolai de lyra declarat
duo. sed statim iudeorum ab ascensione christi vel
quod ad finem saeculi et tunc conuersionem finalem.
De primo dicit duo multos expectatus me
hoc dicit in signum quod plebs iudaea spera
ret messiam adhuc sperare non formidaret
hoc dicit quod non sumit ydola et non erit ad
deum. i. ad ipsum a quo est non sepe propter suam
incredulitatem. hoc est deinde videtur quod dicitur
xxxij. semina arborum dabit vobis gramina ven
tu in vobis et ego eripiamus et eripiamus in pro
pheta dicitur. et tunc audiamus. Rabi elyazar
prophetas non videtur quod propheta habet dicit
quia multos quod dicitur. factum per dicitur
dicitur quod duo multos expectatus me
dicitur filij israel sine rege. i. sine principe sic videtur
demonstrare quod non bene de se regem nec principem

olientis regibus et principibus fecerunt et sine
rege. hoc dicitur. et tunc audiamus. Rabi elyazar
sicut extra ierusalem a quo sunt expulsi et replum
destruimus et sine episcopo. i. sine rege. hoc dicitur
tunc quia sublatio sacrificiorum. i. et tunc videtur
et sine scribis id est imaginibus in quibus
demonones solent dare responsa apud iudeos
non sunt talis tunc iudeorum status ab eis
hunc dominum usque ad finem. Sequitur sicut
sed iudeorum finalis conuersio et post hoc. i.
post iudeorum abiectionem et execrationem re
uerterentur filij israel sed ab errore suo. et que
rent dominum deum suum sed deuote et dicit. i. omni
filij iherusalem christi et quod sic debeat intelligi per
manifestationem dalaia apud bebeliam
auertentiam que sic habet. post hoc reuertentur
filij israel et querent dominum deum suum et obediunt
iustitiae filii dauid regi suo. Et quod in tempore
et pauebunt ad dominum sed ipsum reuerentur
deus et ad bonum eius sed intendit deducere
ab eo quod bonum est in oculis ipsius et sub
ducit tempus in nouissimo diebus. i. arca fi
nem mundi implebit istud. Potest ergo quod
finalis conuersio iudeorum fuit a propheta
promissa ac etiam inter medium tempus.

Dei sermo iudicio et quibus ambubus
propheta promissa dicitur.

Lexico et vltimo punctus huius
considerationis videtur iterum non est
an tempus ante christi quo iudei sunt
conuerterent. postea dicitur. et tunc audiamus.
Respondetur quod presumptuosum est homini
ratione quocumque modo deus vult intelligere
an ipse suprema veritas deus voluerit non
nescire quod deus ait. xxiij. de a. d. a. c. l. i.
deducimus dicit de ambubus tempore quo
conuerterentur omnes. queritur si etiam no
bis hoc vult prodicere. a quo melius quam
ab ipso deo magistro interrogantibus iudeis
paulo diceretur non enim scierunt inde apud
eum sed a presente querierunt dicentes. de
mune si in tempore hoc restitueret regnum is
rael. De illo non est inquit vestrum nosse ne
que vel momentis que pater posuit in sua
potestate. non videtur illi de deo sic vel an
nosset de tempore interrogauerunt quomodo
utro tempore restitueret. frustra igitur amosque romanis

De bello iudeorum.

hunc feculo disputare vel diffinire conatur, cum docere non esse nostrum ab ore veri /
tatis audientis, quos tamen alij quodam /
genos. Alij etiam nulle ab ascensione dei /
usq; ad eius vltimum aduentum compleri /
pote dicunt. quemadmodum autem quisq; /
coram se habet opinionem suam longum et /
difficile est et non magis expedire, quam /
quippe videtur humanis non ab eis aliqd /
certum de rebus divinis quodammodo /
sciri. Omnium enim de hac calaricamus de /
quon resoluit et quiescere iubet ille qui dicit /
non est vestrum nosse tempora vel tempora /
docere. Dicit scilicet Augu. commodat sal /
tibus eorum qui tempora certum determina /
verunt cum tam supradicta. qd etiam alij de /
quorum monitis fuit amoldus de villa no /
ua qui iuramentum quod fecit de fine seculi de /
terminat qd antixps erit venturus in quo /
beatus centenario a natiuitate xpi, et patet /
q futurus iam vltra per. lxxxv. annos. Qui /
dicit etiam alius magnus predicator per or /
bem discurrens circa annum dñi. M. cccc. /
in sermone. Ecce hic posuimus est in mundi de /
clarante tempore suo iam nati esse antixpm /
per patris et matris et cetera. A quo ante /
litum patet. Alius alius parisijs, condusios /
non posuit affirmatum qd anno dñi. M. /
ccxv. et omnino debebat apparere et pu /
blice in mundo et anno domini Milleimo /
cc. lxxv. et omnino ante natiuitatem, patet /
manifeste assignatione temporis aduer /
sus antixpm etiam a vltimo dñi. qd et dicitur /
quomodo alij presumpserunt predictum tem /
pus assignare et dicitur antixps dñi qd /
re hoc tempus determinatum presump /
tum sit assignare, non tamen erit illicitum si /
quis inquirere ut bio cautioze reddatur si /
deleat. Dico qd veru est non tam inquit de /
bene sola signa amositate facdi, si animo /
seipsum et alios edificandi in amore dei. /
Sed nunquid aliqua sola inueniuntur et /
ea propinquius aduenit. Dico qd in sacra /
scriptura inueniuntur pñmicias nouem si /
gna pñmicias propinquians aduentus an /
txpi. Primum signum est locus mundi gene /
ralis perturbatio de quo Daniel pphetauit /
in capi. xij. veniet tempus quale no fuit ab /
illo tempore quo gentes ceperunt esse usq; ad /
tempus dñi. et dicitur. Et tunc /
erit, dicit qd tunc tribulatio magna qualis

non fuit ab initio mundi, et ibidem declarat /
do que erunt iste tribulationes, dicit qd sur /
get gens contra gentem et regnum aduersus /
regnum, pestilentie et fames et terremotos /
et cetera. Et dicitur qd tunc erit /
tunc signum est scisma ecclesie crudelissimu /
de quo dicit apostolus. ij. ad Thimo. ij. /
Qui tenet nunc teneat donec de medio fiat /
super quo beatus Augusti. x. de civ. dei. /
capitulo. x. dicit quid dixerit salices aposto /
lus me prius faceret ignorare, et ibi recitat /
augustinus multorum suspiciones circa istud /
quidem enim dicunt ipsum paulu voluisse /
hoc dicere de romano imperio ad vitanduz /
calumniam, alij autem credunt necone an /
tixpm futurum et resurrexerunt. Alij autem /
nondum mortuum sed occubantem donec /
suo tempore reueletur et resurget in regnu /
dicit tamen ibi Augustinus, qd mira est sic /
opinantium ientitas. Sed istud dictu des /
sibile ibidem pertractans dicit licet non absur /
de intelligatur qui tenet scz imperium teneat /
donec de medio fiat id est tollatur de medio /
per antixpm ipsum iperium, vel aliter inqt. /
donec de medio ecclesie queat ministeriu in /
quitatis, quod scilicet nunc est occubitus. Ex /
prima et expositione accipit argumentum qd /
antixps pñmicias dñi et cetera. Et tunc ponit qd ille imperator sit fidelissi /
mus qui resistit. Ex secunda sequitur qd ma /
lum illius persecutionis oritur ab ecclesia /
et infra ipsam sic pñm pñm in ecclesia. Das /
duas illationes penit transactio maroma /
in suis floribus de cura. dei capitulo quo /
supra. Et predicta malicia nihil aliud vide /
tur esse nisi scisma grauissimu in ecclesia /
dei sive discessio a fide. Istud est ergo signu /
pñmicias quod debet pñmicias antixpi /
vltra illud. ij. ad Thimo. ij. Tunc veniet des /
olus et cetera. Et dicitur qd tunc erit /
an filius perditionis erit, quod exponit do /
ctores de discessione a fide, qd erit sic istud si /
gnu manifestatum tuo aduentu pat /
qui a postq dicit, qui tenet nunc teneat donec /
de medio fiat statim subiungit et tunc reuel /
abitur iste antixps. Et dicitur qd tunc erit /
multiplicatio viciorum de quo christus ait /
Matth. vltimo quarto et quia abunda /
bit iniquitas refrigescet charitas multorum /
et apostolus dicit. ij. ad Thimo. tertio cap. /
Et tunc ocs scigos amares, cupiditas

blasphemum per amicos incedentes in pra
n lictis sine affectione sine pace amma
toto incedentes. Immites sine benigni
tate perducunt per amicos incedentes
tunc amicos magis q. dei habentur ve
aem quidem pietatis. virtutis eius abnegā
tes. Quartum signum est neglectio huius
temporis sane doctrine de quo. ij. ad Cor.
viii. erit enim tempus cum sanam doctrinam
non sustineamus sed ad ea deinde coarct
uabuntur magistros peritentes auidus
et a veritate quidem ad hunc avertit ad se
bulas autem convertemur. Quartum signū
est perturbatio omnis pacis spiritus alio
et amicitia incedit de quo Danie. iii.
In tempore illo non erit princeps. neq. po
pulus neq. erit in populo nro q. h. loci
obscure veritatem vult insinuat et doctrine.
Septimum signum est vindicta diuina p
flagitium et amicitia de quo. Ezech. vii.
Venit tempus prope est dies occasio qui
tunc non invenit et qui vendit non invenit. q.
tra super omnem populum. Septimum signū
est arsina verba quia quo mentes abis
re et tenebrosae ad verum lumen grane redi
cuntur. demeritis ostendunt saltem via
et amicitia manifesta h. semita veritatis.
de omni appropinquante tēpore anti
ob defectum dunt verbi de tenebris bo
minum dispersibunt sicut notat beatus ber
nardus in suo euangelio eterno non in solo
pant vult domo. Augustinus illud apo. vii.
Et cum corpus operaretur septimum signū
factum est silentium in celo quasi media bo
ra. Septimum namq. sigillum ut dicit sepa
mā est iudicium in ecclesia dandū. quidam
per celum nisi ecclesia dei expurgetur unus
quidam malitudo per amicitiam et
lectio esse debet quod hoc silentium nisi de
fectio verbi dei. Nam et multi apparent p
dunt certum monu dei adhibentur inq
foc predicant non dum locum xpm. Et no
edat hoc silentiū merito media bona fieri di
citur q. interfectionem iustitiam xpi et
sue radiosa doctrine et vite. et vult iustitiam
euerfio et dyabolice creatioe que auerter
anti xpi multitudinem xpianorum post ha
qua vult media quasi media status est
con hunc variatū silentium imponitur
et vox ignominie per facti eundem inq. et
damae huius in gen. xvi. ca. de yodoma

et gomorreana scriptum est. Clamor yodo
morum et gomorreana multiplicatus est.
ergo mora enim aetas et yodoma peccis
silens interpretat. Ex hac namq. abyssio igno
rantie dei et malicie mundi successus sumet
et prosperabitur anti xpi sicut apoc. xi. capi.
Septimum est de huius i. n. huius et omnia an
xpi ascedet de abyssio idest prosperabitur
et successum habebit ex ignorantia mundi
quae abyssio potest appellari quia mūd
tunc propter defectum dunt verbi ignorantia
na pectus erit in auctis bonis prosperis
Job. xx. et dicit abyssio. i. pectus igno
rantia non est in me lumen saluat aliam
necessitate veniens docibi. Octauum signū
est dubitatio in fide et pulvis erroris et
deceptionis de quo dicit prima ad thimo.
i. In novissimis temporibus discedent qui
dem a fide amittentes spiritibus erroris et
doctrinae demoniorum in ypocriti loquens
tunc mendacium. Nonum signū est defectio
omnis ecclesie ad xpm de quo prophetae iobānes
apoc. xii. q. malus. Lactarius fuit in deo i
tum vbi aliter a deo per tempus et tempora
et duntidū temporis de nonem signū pro
pugni aduentus anti xpi ex sacris scripturis
congruit pectus vult et amicitia huius i
genis locum si forte mundus in presenti inie
nit aliquibus de peccatis signis vulnera
tum et vult vult vult ad huius i
defectionem ibidem xpm dominum nostrum
qui est nris fortunis a facie inimici omni
lingua per huius huius ex amicitia omnia
bilio sine sine perferent.

De bello sarracenoꝝ.

Unde liber quartus de sarracenoꝝ bello

Insuper deus nobilitat
de soluto id expit opout
in hoc libro quarto sarrac
enoꝝ vires quid seꝛ coꝛm
nostru hdei fontalau pos
sit. Pro cuius dato intel

lectu. Et plurimorum occurrunt intellectui
potentia. quaru prima est de origine ma
chometi. Secunda de viis et moribꝫ macho
meti. Tertia de qualitate doctrine et legi
s machometi. Quarta de fundamento le
gis machometi. Quinta de concordancia
et discordancia scripti machometi cu ipse et
in antiquis hdei et sarracenoꝝ. Sexta de
mente machometi. Septima de successio
nibus machometi. Octava de bello sarr
acenoꝝ per rationes adma nomen christianu et
adma voluntate ymꝫ legio seꝛ xpi et moysi.

Nonas est de bello et triumphis sarrac
enoꝝ et christianꝫ per arma corporalia usqꝫ in
pacis tempus. Decima est de potestate
terre sancte per sarracenos. Undecima est
de hijs ad que xpi debent sarraceni vul
tae uer christianꝫ de iure et de hijs ad que
cõpelli debent et adiunctione regni. Duo
decima est de fine legis sarracenoꝝ et de
eꝫ perpetua fortitudo sub iugo christianꝫ.

De origine machometi.

Prima consideratio huius quam li
bri est de origine machometi qm
dicit etphraim armatus. Primum est de
origine machometi quo ad genus et locu.
Secundus de origine scie eius quo ad
auctores. Tertius de origine ymꝫ quo
ad tempus.

De origine machometi quo ad genꝫ et locu

Primo articulo est de origine ma
chometi quo ad genꝫ et locu. Luca
quod nominat q machometus originem
traxit ex bismae huius familie arabie.
ex agar analla. Iste bismae fuit ydolatra
pessimus queꝫ deus ecclesi domo patris
iussuqꝫ moꝛan in deserto pboni genꝫ. cu
vocans Dicitur polustus saguarius infra
ca. ca. Dabuntꝫ vexillum alabastru in quo

scriptum erat superbia vide sub quo se mili
tavit uoluit et immensitatis bonis ab eo
decepta. De genuit edar de quo act. xxi.
qui genuit bamet qui genuit qm bametia.
qui genuit qm edar. qui genuit qm machetia.
ydolatri pessimum. qui sacrificia fecit filio
suo nisar ut patet in libro generationis ma
chometi. Iste autem fuit secundu agri. sed a
ne post bismaetiam habes vexillum atristi
aut in quo scriptum erat vando omni sub
quo ipse pnuat militavit et immensitatis
ab eo decepta. De genuit moꝛan. qui alien.
qui emosora. qui melch. qui vau. qui luyt
qui gahet. qui capet. qui mura. qui ardas
qui abdometop. ydolatra pessimu qui
habuit artem bismaetia et vexillum nisar
et dantes omni ydolatri meꝫ ut patet in
libro generationis machometi. Abdometop
vero genuit abdemetop. qui abdalani.
qui machometia et cruma viret que fuit
filius bayop. que concepit et peperit pdictus
machometia in villa quadam que dicitur
qorap. que est xpe mequid in arabia. Iste
fuit totius tribulationis agri huius ppe
fione gentis humani qui habuit vexillum
alabastru in quo scriptum erat pmissio
eius sub quo se militavit usqꝫ ad mortem.
Omnesqꝫ sectatores sui dominassunt suc
ceat nec morunt si pessimus fuit quis scdm
apostolum si radix sanas et rami et per ope
sunt. Si videt pessima qualis fuit bismaet
et rami scilicet machometus pessimus fuit.
Et in patet origo machometi quo ad genꝫ
et locu.

De origine scie machometi quo ad au ctores.

Secundu articulo est scie quo au
ctore scie machometi originem ha
buit. Circa quod aduertendum q pedit
abdalla p machometi habebat magnam
familiantem et societatem cum quodam
hebreo astronomo qui valde peritus erat in
facina astronomie. Erat etiam doctus no
solum in lege iudeorum. sed etiam xpianꝫ
et acade sic q illo anno quo enima coepit
machometum fuit magna scietas per oim
terram arabie inuentu q terra non poterat
arabie scietari sic q tota omnia deha
ent ppe mta sarracenoꝝ mli det e

Liber.

Quartus

has etraduces aspoq. Cum vero venit tem-
pus quo omnia reperi non piamus unde
scriptu est hunc mundum dicitur
et planetarum super naturalium potest. et in
ut legit per illas qd puerille debebat esse hō
formis et potens in regno et lege. Et oī hoc
accidit abdolla non erat in terra illa. quia
fuerat in ibensalem ad faciendū sermone
fuit tunc erat pfluendo. Sed cum redijt nar-
rauit sibi uidens ille astronomus quinquā
intelligeret de facio pueri. et post hoc dictū
pauca claspio mortuus fuit abdolla in ea-
dem villa de irump. et eo tempore quo natū
est machometus erant Arabiam et asiam
in magno aggratu quia nesciebāt omnibz
natiuitatibz qd credentibus se ammentū ad
credentibz xpianis vel iudeis seu ad secū-
laribus. Et cū esset machometus quatuor
annos. seu iudeus astronomus mortuū do-
q. venerant duo angeli et cernentes cor ma-
chometi et eo amiso per mediu qd erat
vnt ab eo vntu sanguinis sanguinis et de
inde qd lauerant cum multā bene cū aqua
clarissima et pulcherrima et post hoc quod
ponderauerant illud cū cordibus decē boīz
qui erant sue gentis. et deinde cum mille cor-
dibus alijs et qd semper muerunt qd oī
machometi ponderabat plus qd omnia alia
et qd vntu angelus illoq. dixit alibi si istud
cor fuerit positum in pondere cū omnibus
cordibus omnū hominū que sunt in ara-
bia excedet in pondere omnia alia. Et ille no-
tens dixit muerendo qd hoc dixerit sibi ar-
dangelus gabriel in visione. Cum aut ma-
chometus esset anno annorū mortua mare.
et anno et. Abdenunaleph arx cū in asia
esset. Abdenunaleph arx cū in asia
fuit et hic Abdenunaleph tradidit cū docendū per
duo iudeos astronomos qui instruxerunt eum in
sciencijs naturalibus et in legibus iudeorū
et xpianorū. Ex qua doctrina nunc habuit et
per se qui pueri ostendit in dīa omnia se-
cia quam cōposuit ad perditiones omniū
in eo ardentium ordinatam. Abdenunaleph
huc qd omni dicit machometus. xxv. annorū
studens in egyptum pro quibusdam mer-
cencijs exercendis morabatur ibidem cum
amico et vntu anno ibi quiescentibus aliquo
tempore anni. Spectauerunt quidam mo-
nacho de ambodora cuius nomen erat io-
hannes quem in spemalem amicu habebat

qui erat berencius et ab illo malo monacho
habuit multa res de noua lege qd de veni-
ad defensionem sui ptra iudeos et xpianos
quomodo disputaret cum illis quia quid
quid cum doceret predicauit monacho no-
tum erat cōtra deum et legē eius ad modum
berenci. fuit etiam discipulus Sergi mo-
nachi. qui fuit berencius anticus. Dicit Ser-
gius in errorem nascere in adeno dū a mo-
nacho fuisset expulsum in arabiam venit et
machometo adhibuit. Cūq. de veni lecta-
mento et nouo ptra edocuit ut tradunt ex
quibus et pueri vnde vntu cum suis
pessera machometi quia a iudeo et mona-
cho berencio et dyabolo principem ma-
gistro.

De origine machometi et sue secte quo
ad tempus.

Etius articulus est de origine ma-
chometi et sue secte quo ad tempus.
Et licet multa multa dicant tamē cōmuni-
tetur qd incipit arca finem temporis cre-
di qui incipit post locam et habuit vntu
nam de hō eodē circa flumen danubij et
inter loca beliam illaz que habebat capta
septem et septem quadem et deo cōmuni
de qua dicit Apocalypsi. xij. P estia illa fu-
it rex eodē belialiter viuens. habebat cū
capta septem idē sex reges sibi subiectos
et ipse erat septimus. Septem dyademata
erant in signis regia illoz regum. Cōmuni
vntu erant decem aces in suo exercitu.
Vnde primo machometus aces ordinata
ad bellandum vocatur cōmuni vntu vntu
duces aut erat in exercitu cōmuni. Dicit eodē
fecerat vntu argenti in qua inordinati
huc gēnis posuit ibidem sūi ex auro. pos-
sunt etiam ibi quadraginta solis. et sunt et p-
milioz vntu et fistulas aquas addunt
vntu et quasi vntu pstantem videretur infan-
tere et cum substantia specu equis in ar-
am trabēbus arimata vntu substantia
mueri videbatur et quasi quodammodo
mueri vntu vntu pstantem vntu
no morabatur. Dicit et mueri ista bestia
per gradum sūi vntu. quia noluit solu-
asferre mortis arimam pstantem
quiescere. argentum vero vntu illius vntu
mueri sūi. Aurum vero gēnis idē
vntu et reliqua vntu ad vntu

De bello sacra mento.

exleat. quos tribus destruxerat referre
 in predica tunc tenebat iherosolima repoz
 tuit Unde ipse rapuerat ut patet in bisto /
 na exaltationis sancte matris. Circa finem
 vero huius p'dicti sunt p'mapio venit ma
 chabonem et capite eum. *De bello sacra mento.*
 Vbi dicitur qui habet melicem computat
 annos. *De bello sacra mento.* qm' bellu
 aliis in via sua fuit ut dicitur. numerus est
 hominis est et numerus eius est. de. lxxv.
 scilicet anni. Et ad quid referatur iste nume
 rus patet q' non referat ad numeru' annor
 um ipfius quia non tantum vixit. sed sexa
 ginta annis et patet in ipfius bisto
 nali p'pter quod alij dixerunt q' referat ad
 duracione legis eius que nō debet durare.
 Sed hoc non videtur veru' quia lex illa fuit
 data circa finem temporis erachij ut notum
 est qui cepit imperare anno domini sexcente
 simo sexcento et ip' erant ingens annis. a
 fuit aut' huius temporis vsq' ad presentem
 annu' qui est. M. cccc. lxx. fuit maior nu
 merus ut patet considerari. et tamē ad huc
 durat lex machabonem. p'pter quod alij dicūt
 q' post mortem machabonem lex eius fuit con
 recta per sapientes sacra mentos et ab illa cor
 rectione debet m'p'ere numerus annorū du
 rationis legis illius. Sed hoc non videtur
 p'babiler dictum tum quia non dicitur
 lxx machabonem. sed sapientum tum quia illi
 sapientes vident fuisse discipuli machabonem
 et sic eius correctio non fuit post mortem
 a machabonem per tempus notabiliter mag
 na et sic ab illa nō superat vltima numeru' illa
 ut patet inueniri. et tamē lex machabonem nō
 videtur ita p'p'ria ut tamē annis annorū
 gens eius occuparent fere totam greciam.
 p'pter quod saluo melior iudicio videtur
 q' iste numerus annorū sit incipendus ab
 incarnatione domini et terminand' in mor
 te machabonem. de quo p'p'rie loquitur
 iohannes euangelista quod sic declarari p'e
 t'ā ab anno incarnationis domini vsq' ad
 finem imperij erachij superant anni sexcenti
 pluri. ut dicitur est. et iste numeru' simul iamen
 facit sexcentos et sex annos quibus
 oportet subtrahere annos quibus macho
 metus vixit cum erachio. Alii aut' huius cō
 putantur ut patet inueniri. Ipsi vero est /
 manar p'babiler fuisse. iij. quis macho /

metus p'mo fuit pauper postea inuadit p'
 mercatorem et postea per rapinas et fraudes
 amē q' amemptaret se regem facere et legem
 dare ut dicitur quoniam legem dedit circa mor
 tem erachij. Et sic de vita machabonem videt
 p'babiler fuisse. *De bello sacra mento.*
 moris erachij quibus tempus de sexcentis
 ne sex centum p'p'rie. de lxxv. ab incarna
 tione domini vsq' ad mortem machabonem
 et sciendū hoc potest cōg'ue de lxxv. p'p'
 rbenica exponi. Numerus est hominis sex
 centi. qui fuit perfectus sanctus et virtutibus
 et instanti incarnationis et numerus eius
 scilicet machabonem est. de lxxv. quis tantus
 numerus annorū fuit ab anno quo domini
 factus est homo vsq' ad terminu' vite ma
 chabonem ut p'dictum est. Sciendum q' liber
 Apoē. fuit scriptus in greco vbi habentur
 becnosia. Annumos. Annoyme. Deutarij
 vbi nos habemus. de lxxv. cuius significat
 tum p'p'ius de annu' est p'p'ius quod
 p'p'ie conuenit machabonem qui fuit et est
 annu' et p'p'ius. *De bello sacra mento.*
 noyme est nego. quia ipse negauit eius di
 uinitatem et ipsum esse filium dei. ut infra
 dicitur. significatum p'p'iu' deutarij est sol
 g'g'as. Dicit est xpm non fuisse solen iustu
 ac nec g'g'antem exultantem ad conuertendam
 viam a summo iclo sed significatū natom
 dam istorum vocabulorū est. de lxxv. Ad
 annu' intellectum sciendū q' sicut in latino
 aliq'ue literę accommodatę sunt ad significatū
 duum numeros hanc litera. c. ponitur p' cēti
 l. pro quinquaginta et sic de alijs. Ita simi
 liter in greco literę aliq'ue ponuntur pro nu
 mero et ille quibus scribuntur hec nomina
 annu' et c. in greco significat hoc modo
 de lxxv. per quod in aliquibus biblis ponit
 ur sic numerus annu' domini et numerus
 eius est die lux que dicto significat apud la
 uios numerum p'dictu' per literas quib'
 describitur. quia litera. d. ponitur pro quin
 gentis. l. pro vno. c. pro centum. l. pro quin
 quaginta. p. pro quinq'. x. pro decem et hec
 literę annu' la. vbi sexcentos sexaginta sex
 qui numerus cōp'ent machabonem modo p'
 dicto et quia illa ponuntur velate et obscure
De bello sacra mento. p'p'ius. *De bello sacra mento.*
 sapientia vlti' res oculis. Et sic patet origo
 machabonem et eius scire quo ad tempus q'
 inq'is anno machabonem domini. c. l. d.

Deo Regimio sex.

De vita et modis machometi.

Secunda consideratio est de vita et moribus machometi que dictus est plicatur summo. Primus est de vita machometi. Sui testis et traditio. Et secundus est quod eius vita fuit ambigua.

Tercius est quod eius vita fuit morbo quod fuit monstruosa.

Quod vita machometi fuit bestialis et libidinosa.

Primo punctus est quod vita machometi fuit bestialis et libidinosa plena. Unde machometus est illa bestia de qua prophetauit iohannes apoc. xij. bestia. Et vidi aliam bestiam id est machometum. vitam voluptuosam que bestialis dicitur primo ribuari habentem. quia fuit luxuriosus et libidinosus ardore succensus. super omnes homines orientalis regionis. nam se folis super quadraginta homines ex vino unice virtutem generavit et coherendi potestatem habere ut scribitur bestie orientalis ecclesie libro primo. m. quare qui ante creavit hunc quod est. Item qui hunc ante hunc adu. Tunc etiam machometus in suo alcohato agere gl. quod deus fecit dispensavit de fornicatione et adulterio et sibi soli hoc concessisse. Nam sicut armis est omnibus famulo machometus deliquit quendam que dicitur hanc mans machometi quod presentaverat et machometus rex machometum. que autem vos res machometi folis vita dicitur anoscilia debet notabilissima inter eos et abas si sua homo movebatur delotipia. que cum quadam die intravit ad eum invenit dictam machometum concubantem cum eo et dixitne et deus ne sic facere prophetas qui erubuit et iuravit se de cetero non faceret et sic placare sunt ad iuramentum eius. Cum quod machometus tempus pertransisset non se potuit sustinere ab eo et scit de hoc legi quasi ex ore dei revelatio sibi. Et tunc dixit in alcohato in capitulo belmetentem. quod interpretatur veritas vel machometus. O prophetas quod pena quod deus possit tibi placari propter viam postulo id leges posuit vobis

deus ut solutus iuramenta vestra et sciam cognovistis illam. et dixit quod deus dispensavit in illo in iuramento et super hoc actus sunt michael. et gabriel. et dixit illi via de vionibus. O machometus deus scilicet in suo desiderio voluit per hoc dicitur scilicet id est in solis suo propensum machometum. Et addit deus cum and deus perperat hunc huncmodi facere cum enim incepto hoc verbum deus de cetero scilicet querit deus ut placare per huncmodi et appropinquare tibi. Ipse vero in duobus vionibus totum legit quod scilicet in in capitulo venetis. et ait quasi ex persona dei. presentem coram deo quia deus naturam adde vobis quasi dicitur de hoc quod obtemperare sunt cum de machometo sequitur quod continuo si forte deus vos repudiabit et occidit et pro vobis vacet nectores famulas natus fidelis. loquaces penitentes. adorationes. laudantes. agiles. et videntes. que an quibus dixerunt penitentur. Simile fecit quando accepit vionem zeych numaj fuit dixit sententiam que est in capitulo belzas deb. quod deus dixit et tu scilicet in anima tua quod deus propalat et formidet homines sed istum est quod deum formidet cum eius iam respuerit zeych mantauini causa tibi. O machometus et dicit zeych. Tunc quid duxisti cum natus dei. Respondit per tibi. de mantauini cum tibi. que postea iuravit se quod dicit mantauini eam. et non peroneo cum se ergo ut aperuerit luxuriosam viam suam blasphemavit contra deum imponendo sibi quod dispensaverat fornicationem in iuramento et fornicatione et adulterio. cum tamen ipse met vocat nolum esse motus peccatum quod imponere deo mendacium. Item infra in alcohato agere. lxx. sic quod paradisus suus habet virgines. viros. et viros et conatib. non virgines. pulchras. et aplos aurcos et argenteos et somnifolios optima. Unde in libro de doctrina sua qui est authenticus apud eos dicit quod primum seralium paradisi erat pascas ubi cibum summe delectabilem. Consequenter fructus arborum conclusionem quod ubi omnia essent fructus si voluptuosum invenit non sequitur. Item in suo alcohato in capitulo de bacconedie sodomia tam cum masailo quod cum femina propter quod se lux igne ecclesie deberet duri scilicet sua. Potest ergo quod omnibus supradictis quod vita machometi

fiber.

Ita reuocatis ut ab eorum semine liberentur
quod et fecerunt. Et tunc somnauit cecilius
qui uidebat similes uoluntates sui. et
post hoc cum cognouit quod machometus cum ci-
uilibus occiderat multos suos in affri-
ca et quod uidebat dare consuetam militum pregre-
nit magni exercitus. et misit cum eo theodoru
fratrem suum qui archiepiscopus imperatoris uidebat
in manu eius ut pugnaret cum illis rebellibus
in affrica et reduceret terram sub suo domino. Cum
ergo opideret theodoros uenit in affricam pugno-
uit cum illis et fuit peremptus deo victor ab
illis et fugit qui solum afflictus rediit ad pa-
triam. Et tunc cecilius cum fratre theodoro
qui occiderant perierunt ueniunt maiorem exer-
citum ut periret illos rebellantes. et tunc im-
perator narrauit sibi somnium mirum quod
viderat nec propter hoc dimisit exercitum suum
inducere ynnio maiorem quod prius cum eodem
abedoro destruxit. Sed hec romani essent
multi quando pueniunt in terram illam et vi-
derunt quod cum fratre theodoro
quam secum habebat subtraxerunt multos
de eo et paucos magno concussu voluerunt se-
crabere ad quoddam castrum quod dicebatur
gabara. quod cum scilicet machometus uenit
post eos plures eorum occidendo et vulneran-
do. Romani vero uiderunt quod sic moribatur
in pusillanimitate resumptis uiribus eorum
se sum ad eos et habuerunt ibi plura magnus
sed finaliter victi fuerunt romani et occisus
theodoros frater imperatoris. Omnesque ibi
perueniunt paucos exceptis qui in montibus
se absconderunt et ex tunc subleui sunt roma-
nos dominum in affrica et in ynnio seruatum af-
fricanos cessant. Cum ergo uiderunt Alga-
rem quod deuincerant romanos uiam modum
suum se redierunt ad terram suam et uenerunt
in ciuitatem barfosa que ab antiquo fuit
est caput regni christianorum et ibi bene ple-
rito et uoluntate omnium predicatione cleuata
fuit in regem machometum qui multos cum
adhuc ibi et appropinquabant. quia sic christi-
ani eos de seruatore romanorum et regis
me. p. annis hec et generali bitione. bupa
me. Ex quibus manifeste patet quomodo
vita machometi fuit ambigua. quia ut effi-
ceatur rex et dominus et ut habereur tan-
quam uetus propheta dei sunt. autem studium

Critique

Quod vita modernis fuit morbo est
langua antiquorum.

Erant pueri et q̄ vna mado
 cum his morbo et laboribus
 p̄s. Pueri enim in eis morbo laboribus
 morbo et ambigebant siue plenus. sic enī
 ut eius impudens amare ostendit q̄
 monstruosus fuit in corpore. laboribus
 ouis morbo siue epilepsia et cum die
 quam p̄sent. Caduca regna vixit sua cadet
 ut in hominibus velud p̄s illa omēs
 nō modicū mislabatur eo q̄ bonum impus
 ut p̄s morbo et laboribus
 ille placare desiderans surgens cum talib
 sermonibus demulcebat. Dicebat enim
 p̄s morbo et laboribus
 cum talibus morbo et laboribus
 in eius aspectu mirificis veniens carnis
 no desicere. et p̄s hoc ipsum cadere opor
 tebat. ut cū dicebat laboribus ut fuit in cō
 tationibus et magis anibus ac diabolo
 concurrente quo dirigebatur facere aliqua
 mira que miracula videbantur aī illis. Et
 quia aliquo modo scire scriptura diabolus
 in angelum lucis se transfigurat diabolus
 mirabat in eo et faciebat et aliqua exactione
 futura p̄dicare et p̄s illum modū decipie
 bat gentes. Credidit ergo p̄dicta mulier et
 p̄s morbo et laboribus
 nunc et sic superaddit nationes eo q̄ gabu
 el archangelus sepe a deo ad sanctos boies
 octinac q̄ ex eis gabrielis archangelus ma
 gistratus leges illas suscipere quany cum
 obsequium imperabat.

De Qualitate Boerne et legio machinarii.

Tercia consideratio est videre quomodo
 est lex machabonem. Et licet ex super
 nominibus facio clarescat quod homo tam beatus
 et iustus non ponit dare nisi legem sibi
 correspondentem. Verum in fideles cognos
 cant fallitatem et quomodo non est lex da
 bi et dicitur quod per legem non potest
 homo esse de modo fallaci quod dedit legem suam
 populo machabonem. Et dicitur de macha
 bonem legem. Tercio de facio sue legis suam
 facio. Et dicitur de macha bonem legem suam.

Quomodo quomodo milia miraculis sunt
 confirmata. Et dicitur quomodo est lex da

Quod aut peccipia et rapina pater atena. Ali
ubi loquitur sanctus in hunc modum. Ver
boni deum tenentes facis per que vos ipsi
propinquum sui sine iudicio ipsius non
ne vspquo vos inchores et clauores. Ali
amun pcedatores et expugnatores estent.
Propterea hoc alchoranum aliquando pro
ibet rapinam vel penum vel quedam alia
ma la tamen ipsa prohibicio est quedam p
missio dicit enim ne facias talia mala que
deo non placet sed si feceris ipse est misere
coris et miserat quia indulget vobis de
sciat. Decepta autem ubi mandatur vobis
q. restituantur nec ipsi aliam confusidinem
habent. Sed sciat fortassis q. dicit non e
dicit aut deus et machometus est amicus
eius. De penum vero expresse dicit in cap
tulo elemende q. in interpretatur mensa no
putabit vobis deus fraudacionem utroni
et sed modernacionem eius quasi dicit penum
num no obligat ad culpam sed ad penam et
postea subdit pro rāgressione vero eius des
cem mīseron obano seu totus veltio sui
vltius caput redemptio q. aut hoc non va
let utique vultus utroque. Et alio frāquē
simus mala non aut nūc rapere vel frau
dare nec penuriam nec seruet fides tunc aut
am tenet q. fides seruanda ē hosti et et i fide
li. Et supradicta satis patet q. lex macho
meti non est lex dei ex quo multis etiam
māhāis et multa falsa et amara

Quod lex machometi no ē affirmata miris
oibz

Argumentum 1. q. lex machometi
non est affirmata miraculis. Et
quo quicquid facti in bellis potes
est aduenire q. no ē lex dei. quādo cū mo
ysē misit deus ad pharaonem ostendit ma
gna miracula. bella schyris et alii p. b. et
terru magna et magna miracula et ali p.
cipue omnes q. aliquid nouum aut uenerit
mūdo crīst. autē venit propne ad p. ligus
et signis magnis facti etiam in bellis
no falsi. Et autē dicitur factum q. plura et
magna miracula fecit machometus sicut est
illud de in regnacione lune frātis et de fonte
aquę q. cum dignis suis fecit emanare hoc
fratula sūt et cōra alchoranū cōra prohiby
enim machometus q. mībz de eo credāt m
h. q. vrgem et a subreptis de omibz mīp

philosophi multa memini sunt q. ne de ma
gna tentatur q. alchoranū auctoritate falsi
tur qui cum miracula non faceret ostendere
vult mī autem deo aut iuratur ostendat
magis vobis dicit ad me ideo miracula fa
ceret non pūto quia ne ubi falsi coniungat
fieri in alijs prophetis in miraculis. Immo
falsi ergo testimonio pūcior nullū fuisse
miraculum seu signū. Item ipse machome
tus in alchorano frequenter narrat q. cū bo
nitas et diceret ostende signa que fecit mo
yses et ego et alii p. b. et. Respondetur iā
moyses vult cū signis et magis etien et mo
yses cū illis qui vult cum magis. p. d. s
gno et mundus no credit eis sed dicitur
q. erant malicia ideo no permittit de
faceret miracula. non enim audierunt sed ve
ni in vultu amonū. Sed hoc pūcior q.
pūcium esse mendacū. quomō enim non
crediderit si faceret miracula qui crediderit
et sine miraculo. Talia enim mādant eis
ad q. mūd. pūcior est et ante sine aliquo
miraculo et mādato scz q. audierunt et m
pūcior et mulieres plurimas impiegnatas
et q. deum pio uenit et oculum pio ocul
lo exaraberent. Ad hoc aut omnia in pūm
sunt mundant homines ut vx et cū magnis
vltionibus et vltionibus penia ab illis va
leant coacti. Quod aut indiget pro signo
q. sit missus a deo in vultu amonū expul
sionem conuicti falsitatem non enim semper hui
usmodi huiusmodi et dicit. amō et b. d. d.
quos angelus donum semper pūcior et v
mores fecit Machometus aut vnebat ali
quando et aliquo modo vnebatur sicut et
olij vnam. non vntes eius in bello pūm
sunt et facio collis sicut habent in bello
quod vocatur gasine tabes vbi sūt vulner
tatis in ore et amīr vū dētem de pūm
bus conuict quoy in foueam et sūt valde
surpiter vntes. Quia in pūcedenti nocte ex
parte dei sui pūm pūmisset beem pūm
one et alia similia pūcior capitulo viij. Et
quo etā pūm q. no est miraculum illud quod
p. signo inducit v. q. subas magna pars
mūdi et addebat. Talē enim legē constituit
et talia mandata dedit ad que omnes pūm
sūt enā sine mādato ut super. pūm. Dixit
enā mībz deus terere gētes gladio do
mestici facit q. no est de. nisi de. et q. ego
sui nuntius et q. h. facit pūcior sanguinē

De bello Sarracenoꝝ.

verbum est magni ponderis dicere siue re
uerent. Aliud est considerare vtrum passus
aut altero expensio et uelut quomodo
in suo casu intelligitur vtrum passus? et in alio
aliis sicut in multis passibus videtur esse
contrarietas inter domos christianos sit su
biect et autem per generalia christiana et sedo
patres habent examinatione longo tempore
et cardinalibus patriarchis archiepiscopis
episcopis et doctoribus acutissime literario
sue ante et circa. Sed quod aliquod consi
lium vel papa dicat quod aliquis passus eua
gelij sit reuocatus alienum est a suo propo
sito et omnium christianorum quod in lege dei fiat
sicut in h. *De reuocatione legum* *De reuocatione*
sanctionibus seu decretalibus specialiter in re
gulis consuetudinibus per quas expeditur bulle
exentes a romana curia quantum sequens
papa a prebentibus quas vult reuocat. vel sic
sine regni consensu et ordinationibus quis
aliqui reges faciunt aliquas ordinationes
non ad quas magis attenduntur quam ad annu
tiationem et hanc. Et quia vtrumque
spectat ad suum factorem vel ad equalitatem seu
equitatem per se non habentur. Considerando
etiam potest reuocari lex que putatur esse dei per
se non habentem potestatem. Et si dicitur deus ab
duco per hominem sapientem sed nec per dia
bolum vel aliquem angelum nec per omnem diabo
lum boia et angelos simul in vna comuni
tate. Et ad reuocandum legem vel statum ad pro
prium non fit necesse quod fiat facta congregatio uni
uersalis ex parte omnium sarracenoꝝ et quod ma
gis eorum congregantur reuocant. Et habet
pro autentico dictum vnde aliaqui. qui dicit
et non probat nec forte suo tempore fuit ma
gis infestus quod poterit consilium super eo a deo
vnde regule. Et quibus sane clare patet leges
moabitarum non esse legem dei quod nec autem
et examiniatur ymmo per vnum sarracenum
in pluribus reuocata et si vnde diabolus leges
se dominibus perantius quia eis respicit ut
omnino cum hoc sit eius proprium officium
non in est perantius aliter diabolo quia si sic
non esset in se diabolus belzebub non posset
habere regnum et cum omne regnum in seipsum
diabolus non sit stabile. Quod ergo potest dici quod
sunt nec versus alioquin reuocant cum omnibus
sarracenis dicat liber a deo reuocatus. et ergo
vnde diabolus non sit aliter coram et min
vnde angelus aliter multominus de subiectis. Et

si omnes sarraceni habebant per autentico quod
quod dicitur alioquin sunt alioquin coram.
et ideo multa illorum reuocant nec debet eis
habere fides videant sapientes sarracenoꝝ quod
quod doctorum legem debet dici posita et eis
non a deo propter ea que dicuntur sunt. Relin
quunt quod a diabolo magistro machometi
quod officium est falsa verus immutare. et vult
et melius veniunt quia si sic est quod est in se con
trarietas in eis in parte exstante vero et
in parte mendacio dicit potest auctor et non
verax sed mendax et quod debet attendi men
daciū est multum periculosum quia et ta
libus tam magnis et tam periculosissimis
et dampniosis mendacijs sunt multa
penta in alioquin condempnata omnes
suorum ordinum in specialiter hoc quod non
obstante quocumque pena ratione in alioquin
non licet dicere per machometem per gabrielem
per deum per suos angelos et nuncios scriptum
fieri guerras contra omnes qui non tenent par
tem suam et non specificatur hoc quod con
tineant alij versus reuocant in multis grauif
simis et periculosissimis. Sed cum hoc sit cer
tissimum quod deus per sua naturam non potest
esse mendax. angelus homo similiter quia
confirmatus in gratiam dei. sed potest esse
et esse mendax diabolus et homo. Et
lex machometi secundum dictum alioquin alia
qui et doctorum regule est aeterna. si vnde et
ideo non datur a deo nec ab angelo homo.
sequitur conclusio ex hac ratione quadam
huius sufficientia et hanc rationem facit domini
oficiarius magister iohannes de. Ego
in monitu per sarracenos. Et si perantius
quod alioquin deus et diabolus et homo
quia propter et ex promissione diuina propter paul
pauli pualuit inchoare sollemniter et effluenter
perantius annuunt quod videtur diabolus fidem christi
reclutere in perantius et quod idolatram in de
finitur diabolus et diabolus et perantius et ando
in perantius et quod et diabolus et quod et
diabolus et quod et diabolus et quod et diabolus
edificauerat ex auro et argento et lapidebus
preciosis et quod erit christus in antichristum ex
altare et apostolus exaltanda et cum non possit ipse
diabolus in antichristum desiderare plures deos nec
in antichristum et quod et diabolus et quod et diabolus
in antichristum erat per totum mundum cogitauerat per
se. et legem quam in antichristum et per diabolus
mundum et ad se quod in antichristum quod in antichristum

diaboli nam nomine machometus ritus ido-
latriam formam pauperum mentis superbi-
simi et maleficis fantasum ut sup. vifus ē
Et quidem libentius assumpfit machometus
hominem bone fame, si fuisset permittus,
sicut et libentius primum amittit hominem
per alud animal in quo ipse malecia corp-
trahit q̄ per serpentem si fuisset permittus. h̄
non permittit diuina sapientia nisi ut melius
afflueret et per istum hominem mundum
conuideret ut mundus de facili aduertere pos-
set) qualis esset lex vera per istum legis-
torem.

De fundamento legis machometi.

¶ Clara consideratio est scire in quo
sacramentum formidit sic legis fundamē-
tum. Et patet q̄ nihil reale habent si totū
est fictum et fabulosum et totū manifeste
monstratur q̄ nullus quicq̄ ratione capax ad
uertere poterit hanc legem nullū fundamē-
existere. Unde dicitur in alchorano in capi-
tulo filioz israhel lano cum sit qui transire
fecit scruū sub vna nocte ab oratione cibari
que est domus neq̄ usq̄ ad orationem res-
monstrum que est domus sanam in iherusalē
quam bñdiximus. Et posuit diuina semen-
te est in libro q̄ dicitur arabice balma beng
quod latine interpretatur in alimū ascendere
et ideo vulgariter dicitur scala machometi
in quo sunt extructura. Atq̄ caput in q̄
dus narrat fictionem quandā sui ascensum
et descensum. Ex quibus omnib⁹ breui sum-
mula contemplantur intemū suū circa hoc le-
gis fundamentum. Dicit ergo narrans fictionē
suā sic. Cum ego machometus essem atque
in domo mea et iaceis in lecto p̄p̄rio iuxta
portam meam post multam vigiliam in q̄
q̄ dei cogitando aliquantum dormire cepi
et tunc venit ad me gabriel angelus q̄ mihi
hac forma semibre ostendit quia facies mea
erat alba plusq̄ lacu meo aliqua et capilli
erant rubicundi. Vnde ait ille mihi ecce tu
trahendo habebat super te valde amplā et
non pariter et bene humanam deā et
eundem albos et valde claros et idius ve-
li bus omni re alboribus ac diuissime ope-
rante cum per te et lapidibus preciosis an-
ctus erat duabus zonis aurū purissimum et ca-
tum quicquid amplior grandis palmo man⁹

q̄ suo nobis de quādamodū ignis et ale-
o p̄dixit vultures omni imagine dicit p̄
mibi. Machomete surge veni post me firmus
p̄ctus te zona et circumuolens caput tuum
atq̄ corpus tuum alba quia deus vult
tibi milia sue potentie ac secretorum suorum
mirabilia ostendere in hac nocte. Tunc ergo
surgetis ac venietis ad portā domus mee
respiciens vidi q̄ gabriel tenebat per babe-
nas quandam bestiam q̄ michi adduxerat
aut nomē erat alborac que talis erat forme.
Et erat enim grandior asino et paruius mulo
habebat facies hominis et crines eius erant
de perlis pelius autem de smaraldo cauda
de rubino oculi demones sole pedes et in
quibus habebat ad modum camelæ. De-
bi tunc erat in hanc quandam in ista in ista
hanc aut per te et per te in ista in ista
nata q̄ nullus est qui dicere possit. Quia
alio dicit de oratione huius bestie. Se-
quitur et hoc bestia tota circumdata erat an-
gelis qui custodiebant eā. Tunc dixit mihi
gabriel machomete ascende super bestiam
utrum et caput et cū appropinquaueris bestie
ut equitarem nolite sustinere. Et angelus
dixit ei Alborac mouere quicquid et sustine q̄
hic equiet super te quia iure per nomē dei
q̄ nūq̄ te homo talis equitabit adhuc nec
etiam hoc diuina feculo equitabit. Tunc
bestia illa dixit quia est ergo iste. Et gabriel
respondit ei dicens hoc est machometus dei
nuncius et propheta magn⁹ et cum bestia
hoc audiret statim quicquid mouit et equi-
tam gabriel vero michi scandale tenuit sue
stationem et contestum alborac ut cepit ut
to atq̄ suauiter quicquid op hominis hoc
dicere valeret ego namq̄ respiciens passus
eius vidi q̄ na magni erant q̄ inter vnum
passum et alium erat tantum spaciū q̄ non
posset homo longius p̄p̄rio oculis respice-
re et remitte. Et dicit dicitur tunc quicquid
iherosolimam et gabriel veniebat a dex-
tro meo. Et auduit quandam vocem
his michi dicerent ba. ba. machomete ex-
pone me et ego michi responde. Deinde
vidi quandam dominā pulcherrimā quāq̄
vniq̄ vidi que mihi vicibus dulceda-
mā dicit ba machomete atq̄ vniq̄ me respice-
re et respice et p̄p̄rio et respice michi et
nō modicū dedignat relū eā. Dixitq̄ michi
gabriel mō agnosco magnā de scia solū

Et tu angelus mortis qui respondit vici.
Postea quæsi ab eo rogans quod diceret mihi
quemodum ipse de compositione boni animas
extraheret. Qui respondit. Scias macho
inter quod ab illa hora qua. Adā qui fuit pri
mus hominū creatus est a deo et postea
terram dedit mihi de hoc officium ut extra
bam animas de corporibus hominum vici ad
venitur iudicij diem magnam res quod nemo
vici remaneat excepto solū deo et me. Et
cum eodem debet namque postea deus mihi
animā meam extrahere ac ipse post modum
sine fine solus in vita perdurabit remanere
Et quæsi ab eo quemodum cognosceret quod an
imæ essent in paradysum et que in infernus
Et responde machomere nōne vides in quod
nemine cūctoz hominū qui quondam fue
runt et qui modo sunt et erunt vici in finem
perfectis seculi omnia in hac tabula scripta
sunt. Et etiam dicitur vici habetur et quod
sop quilibet nec non et bonum et malum quod
deus iam illis pparauit iuxta meritum sin
gilorum. et ideo bene scis qui eoz in para
diso et qui in inferno vici. Et dicit etiam
ibi modum quod nunc angelos bonos pro
bonis et malos pro malis et quod extrahit
animas bonoz cum dextera et animas ma
loz cum sinistra. Sequitur et profectus inde
vidi alium angelū ita magnū quod tenebat
caput suū super altum et pedes eius in abis
suz quod facit et ad modū gale on deus esse
deret omnes bonos quibus fieri orationes
debeant. Nam cū tempus erat orandi ve
niebat quedam vox de celo dicens in ore
iura que deo es obediens precipio tibi quod
laudes deum et mox ille angelus alia voce
dicebat benedicatur deus rex sagacissimus
angeloz et animarū et creaturā omniū
quo dico galli qui sunt in terra hoc audien
tes cūcti cantabant omnes et deū cūcti
de laudabant dicentes in cūctibz suis vos
omnes qui obediētes estis deo surgite et
laudate ipsū quoniam idē potens est sup oēs
res et ipse facit eos et nos et creauit. Et post
inde vidi quedā alium angelum cui me
diatus erat ignis et medietas nūm nec in
ignis destruebat nūm nec cōtra qui etiam
laudabat deū etiam quod sicut in eo cōmpe
rat ignem et nūm sic pūgeret corda a
nimarū que sibi obediētes erant. Et postea
inde vidi alium angelum ita magnū quod nūm

magnitudinem dicere non audent salutari
um. sed ipse in orōibus cūctis non mihi
respondit dixitque sibi gabriel. Quare nō so
lus michi bonum vici vici seculi. Et
ille quod est ille de quo dico. Et gabriel an
gelo hic est machomere quod vides. Et ille
Est ne ipse missus adhuc. Et gabriel respō
dit vici vere. Et ecce statim angelus ille ac
alii quos primo videram saluauerunt me
et dixerūt mihi valde bona nūm de magis
bono quod pparauit mihi deus. Et postea
inde vidi alium angelū mirabili mō magnū
qui sedebat sup sedē et tenebat iura man
fuit pilam quod magnam cū quasi ipse solū
vici iura daret et hūm destrueret et p
nam et cum gabriel pilā respiceret eandem
statim plorare incepit. Et dixit ei. Cur plo
ras. Et ille machomere Dicens angelus ibi
vici inferni. Quo audito iura vici
et ipsum salutari. Verumtamen ipse mihi nō
respondit. Gabriel autē dixit. quod non respō
des michi bonum quod vici facit adhuc
missus. Et respondit sicut super dictum est
de skys. Et addidit quod illi qui de populo meo
in inferno eruerunt nūm penarū habe
bunt quod alij vici et rogauit cum ut mihi
diceret quod infernus factus est. et statim sic
mihi nūm incepit. Scias machomere quod
quod infernus primo factus est. de seculi
scendi ignem super eum septuaginta milibz
annoz quousque factus est tot rubens igne
illo. Postea vero super illū ignem facti sup
accendi per totū dūm tempore alij donec
totus factus est albus. et post hunc ignem
fecit adhuc alij super accendi similiter per
alia septuaginta milia annoz ita quod tot
magis factus est et plus quod aliqua res obscur
ignis autē iste semper in seipso ardet mirabili
modo sicut sed nūm flāmas alij non
emittit. Quæsi iterum ab eo similiter quod
facti sunt angeli inferni et quom vici du
cunt. Et respondit scias quod de seculi
de igne et sunt in igne nūm et si hōia sola
de igne erant subuo moderantur nec possēt
sine igne vici sicut nec piscis cū sine nūm.
Et similiter creauit eos deus nūm et her
bos et nūm in quod eoz iura dūm et cū
dūm quod hoc nemo recipere valeret nūm
enim quicquid aliud facit ppter quod tangere
audelut et affligere peccatores et ideo facit
eos de seculi nūm et fūdos ne audierit voces

108. vici deus facit
nūm

ille qui est in inferiori gradu superioris potest
magis habere ad opus suo per naturam partem
arctam et magis spacijs quibus homo posset ut
in quinq; centis annis et q; bonat et deus
quingentas feminas in uxores et vij. milia
virginit et octo milia aliar; que nō sunt vix
que s; ad et servitendum in omnibus rebus
suis et q; qualibet die venit ad eos quidam
angelus qui dicit eis omnes alibolis que
sunt velut panni aurei ad vestiendū et post
modum dicit q; relinquere eis gabriel et an
dubas obsecransus paradisi et usq; redit p
eandem viā ad deum et q; nunc deus dicit
vix et libit alibolis que accepit de manu
dei et dicit q; abstulit deus vultu ab oculis
eius et reddidit cordi et q; sic vidit eis et q;
ipse deus posuit manū suam sup; caput suū
in q; ipsius manus frigiditas in corde p;
scit et q; mox et oēs faciemus deum et q;
scit omnes res que fuerunt hactenus et q;
impossibile sunt fieri et dicit vicinus q; nō
gaur deum ut allicuiet supradictas quin
quaginta orationes populo suo nō ausus
erat aliquid dicere de rebus ne sibi reputa
retur gelositas et q; deus amore sui allici
uit eas deducendo ad quinq; orōnes q;
dicitur populi magis magis omnes du h. q;
tres de die et due de nocte dicerent et q; vi
olmocaden vocaret ad dicendū eas et cum
viceret q; numeret digitos suos vbi dicit
sequitur q; pedis lacrimas a deo et recessit
et cū veniret ad alium vbi erat moyses enar
rans supernioribus de alliciatione orōnis p;
dicit q; cum p;lo iterū rediret ad deum pro
alliciatione ieiunij septaginta dieq; et primo
redit obmutat decem dies. Secundo alios
decem. Et tercio alios decem quousq; non re
monstrant nisi tpe. dico et sic dicit q; p;e ve
recondia non sunt ausus amplius redire ad
deum et tunc p;e memore sua iterū
dicit que p;erit vitandam p;uam; omni
tr. dicit q; gabriel rediret et ad aliam p;
q; dicitur et q; deus dicitur magis magis ad
lapidem p;notatū et q; equant alborac
expedire a gabriele et venit ad domū suā
et invenit uxore suā in lecto que ad huc deo
michae cui enarrauit omnia que ei occide
runt. Et postmodum predicant eandem in
moqua p;ab? suis carotis et alijs genib?.
Dec pauca sunt collecta ex maximo pelago
mendacior; p;alca libet; que dicit fidei ma

dometi. Illi legi q; cum p;dicit vitionē
narrasset machomus genibus vultu suo
in illo p;abus. Septaginta milia hominum
agnoscentes ficionē a lege eius recitantes
et cū dicerent et ascende in celum de die no
bis domeni? et videam? angelos eamē
tre nō magis fidei? et c. et c. et c. et c.
Deo nico nunq; amū lunt ego quat vultu
du et magis. Et c. et c. et c. et c. et c.
machomus. Hec bec sola ficia vitionē dy
sufficere ad p;uandū quicqd machometus
fecit. Nā non p;uissit eis spūsanus mēni
nisi in manifeste ut homo dare aduerteret
ficionem nec inde reprobante p;perda
vitat huc falsitas nō solū apd theologos
s; etiā apud naturalis p;son q; vero nō ut ho
mines s; ut bestie vultu in voluit eorum vi
litas carnis sequētes vocatione ausu in
dampnandis p;ceptis multatib; cadit
O infelix homo numerabilis annorum
dāpnationis causa. O robur ambigens
et lumen male dicit machomus decipit
ut alios decipiet. O dei p;missio et iudiciū
obscundū et tam spūaliū atq; bestiale
homini et tā apud mendacis homines fir
mitime adhibet et cū vix ad moriē. Ipse
enī seduct aliquo modo plus quā angelū
aliq; alii mōnā aliq; q; pro angelis in
tra de et quā p;uissit et c. et c. et c.
res sustinere in celis qui dicebat q; q; ap;
p;cebat et angelus gabriel semper cadebat
in terrā et expūmā agnibat et inuaniat
ur man? et pedes eius. Nec est in p;dicta
visione dicit scriptū fuit paul? s; dicit
q; ascēdit simul in corpore et anima cum
signū est ut sup; p;amē quā dicit q; de? ten
ga enim manū suā et sensu frigiditātē cum
vix ad medullā spine dorsī cum et vix ad
cor. ergo deum et angelos ponit corporali
ter demonstratos que est bestis dānata ut
sup; p;amē libro iij.

De p;cordia et discordia legis machomus
in an h; q; in amantibus fidei et in p;ceptis.

Quia p;dictum ē fuit in quo cō
cordat et discordat lex xp̄a et lex ma
chometi que ad amantibus fidei et p;ceptis
h; et c. et c. et c. et c. et c. et c. et c.
rati libro primo nō inordinata ē in suis cre
dibilib? nec in suo p;cessu fuit est lex ma

[illegible]

Il primo grande libro che si pubblicò in
Spagna (arrivato, o in grado in modo

Keywords: *depression, anxiety, self-esteem, self-efficacy, coping strategies*

[illegible][illegible]

De bello Lutetico:II

pater deus pater et filius et spiritus sanctus et quatuor
 omnes mulieres et post dixerunt angelus in manu
 bona eius dicitur vel annunciat nobis de verbo
 suo et non in eius obsequio ipse filius in aene
 In capitulo dicitur dicitur non dicitur de
 deo nisi veniat et ipse ipse homo et
 nomen dei et verbum dei quod ipse posuit in
 ea per spiritum sanctum. Adferunt igitur omnino quod ipse
 ipse sit verbum dei. Quamvis ergo quod sit illud
 verbum dei. Alii verbum dei accidentale vel
 potius personale et reale. Et dicunt sarraceni
 quod est verbum dei vocale nisi et accidentale
 hoc non potest dici, loquitur enim de deo alio
 modo et non dicitur singulariter vel de uno
 verbo nisi. Alii autem dei vocale et accidentale
 licet quod a deo est non est unum sed multa
 omnia verba bona et sancta et vera possunt
 dici verba dei. Item non esset exaltatio causa
 mandatis ipse quod aliter non mandavit singulis
 locum mandare quod verbum dei dicitur quod verbum
 dei dei non non solum ipse sed etiam alii propter
 te dixerunt verba dei. Si autem accipiatur in sensu
 materialiter et proprie et personaliter sic verbum dei
 est eternum et verum deus. hanc verbum quod
 egreditur de ore corruptibile hominis est
 corruptibile esse necesse est. Sic verbum quod ab
 eterno procedit de ore dei per quod creantur
 celum et terra et inter media et verbo viat al
 deorum necesse est esse incorruptibile et eter
 num quicquid autem ex deo processit eternitatem
 est deus. Unde cum verbum aliquo modo desce
 rat a dicente et accipiente verbum et in dei est
 sententia non potest esse diuisio vel distinctio opposita
 quod ibi sit differentia personalis et quod verbum a
 dicente proprio et solus relatio. Distingua
 tur hoc est autem verbum quo deus omnia fecit
 et dicit fiat et sit hanc in aliter dicitur. et
 in hoc dicitur aliter autem cum evangelio et
 hominis quod dicit omnia per ipsum facta sunt
 quod igitur a dicente verbum papaver et unicum
 dicitur generatur in deo quod est dicitur genera
 tur in sum laudine nature et speciei dicitur in
 hunc. Dicitur ergo verbum dei dicitur filium dei sic
 si solus de se generaret talem splendorem qui
 esset sol illius solis et splendorem diceretur
 filium solis et in hoc non est differentia quod deus
 tanto in quibus differet et essentia non potest
 multiplicari supposita sine multiplicatione
 nature verbum generat hominem deus autem in quo
 est illud et et essentia cum ex se generat verbum
 quod deus est verbum est non generat alius deum
 quod diuina essentia nec diuisibilia est nec mul

[illegible]

Liber.

ut rem nō hō sicut verū dicitur in dōmō
qñ dicit qñ dicitur qñ est fili⁹ marie et qñ est
verbum dei sed nō intelligit. si intelligeret de
asseret ex quo est filius marie est ver⁹ homo
et ex quo est verbum dei est verus deus. Non
enī est deus pposit⁹ vel uniperson⁹ ut dō au⁹
verbum et ppositio mentis et ars et opus est
inherens sicut accidens. et ideo nō hō verbum
aut dei est substantiā et quicquid est dei de⁹
est. Tū verbum dei est deus. Intellectus dei ē
drus et operatio dei est deus. Non ergo ad
ita satisfactionem quomodo deus p̄ habere filiū
hō nō habere potest et quō enim ibi filius fili⁹
marie est verus filius dei naturalis.

De tercio amico fidei et de p̄p̄tandis
colationib⁹

Secundo amicus hō est. Cum ver-
tus est est de sp̄s sancto nat⁹ ex ma-
ria virgine. Tunc appositum in simbolo iō
bannes euāgelista. Iste amicus est iterum
fundamentū amicus ibi nō sūt sup̄er et
est figur⁹ per iterū lapidē preciosum q̄ dī
et calodorus. Dicit enī lapis valet p̄ illa
fionem demonū et virtutes cōfessat ut dī
tur in lapidario. Sic et fides huius amica
valet p̄ illas fionem demonū qui sepe inde
os iustificauerūt ut crederet plures esse xp̄s
in lege p̄missum sicut patet latissime in pa-
mo et tercio libro. xp̄iam vero hanc fidem
amplectētes non q̄ inueniunt similitudinē
q̄ ibi xp̄m in messia recipientes et sicut
nō patitur illusionem sic enī non patet de-
structionē virtutis sed eas firmiter p̄ferat
in amicus fidei. Prædictus lapis scōm
yhd̄oz est lapidib⁹ et ordinibus similis pa-
lenti hanc ut dicitur hic glossa. Catechismus
autē solē vel digit⁹ ostendit palam et har-
tari hō a se rapit dicit et hanc in amicus
virtutē ibiologicā que est caritas sanctonū
deceit ab ip̄is eclata qñ patet in lucerna. s̄
cū ad alioq̄ virtutē exire cogitaret et ap-
paret que non solūgitur q̄ aduersis nō fecit
prima ad cor. p̄p̄. caritas omnia sustinet ut
vnde gloriā nec recipit nec retinet deo amo
re xp̄i incarnationis assensu et digni a sp̄s sancti
igne inflāmati peccatores sibi cōiungit ut
non solū amicos sed etiam inimicos p̄pter
deum carē virtutē p̄iungit. Item p̄dictus
amicus hō est. Iste amicus hō est. Iste

Quartus.

est in vero b̄s de sp̄s sancto. Et nota q̄ am-
icus hō est in libro de sp̄s sancto q̄ dicit q̄
est ex aliquo aut est ex eius substantia ut fili⁹
ex patre aut ex ei⁹ potestate ut ex deo omnia
et sic sumitur hic. de. q̄ potestate et op̄atione
sp̄s sancti p̄cept⁹ est xp̄s. Ideo xp̄s nō dī
tur filius sp̄s sancti. In simbolo vero m̄to
et explicat iste articulus sic. Qui p̄pter nos
homines et cetera v̄q̄ ibi et homo fact⁹ est
Ibi nota q̄ descendere dicitur de filio dei
non p̄pter sed transumptive ad significan-
dum incarnationem. sicut enī qui descendit
de sursum indeq̄ tendit sic cū deus fact⁹
est homo de⁹ qui est sup̄ omnia in simā sibi
naturā v̄m̄t nō est ergo aliud est hic descen-
dere q̄ in carne humiliter apparere in hoc am-
iculo p̄cedit satisfactionem cū xp̄ianis q̄m̄z ad
hoc q̄ xp̄s ibi fuit p̄cept⁹ de sp̄s sancto
et natus de maria virgine et q̄ ē messias in
lege p̄missus q̄d ut datus videtur. Non enim
dū q̄ hō quidē inde solent nō ē sicut
qui quidē in p̄p̄tationē singularē habuit
p̄m̄ quidē satisfactionem nō ē alioquin apud
sanctā p̄m̄tationē. Ibi enī p̄ferentes de ver-
tute v̄m̄q̄ legio cōmunicauerūt inter se la-
bos suos. sic q̄ videtur lege satisfactionis hō
dū et tradidit sibi nō sumpsit scōm q̄ v̄
valet habetur apud iudeos et satisfactionē
q̄ alioquin inde et tradidit sibi nō sumpsit
scōm q̄ valet habet apud satisfactionē
Deinde ip̄is oblationibus adinuat lras dī
p̄m̄tationē de virtute v̄m̄q̄ legio et inter
cetera p̄dict⁹ inde p̄m̄tationē nō ē p̄m̄t
et q̄ xp̄s ibi est ver⁹ messias satisfactionē
et q̄ satisfactionē falsē et p̄m̄tationē v̄m̄q̄ sic
dicitur per alioquin quē mibi legitur au⁹
transumptive in oratione p̄m̄tationē que appor-
tat et apud me recodū habet ibi duo q̄
roborent mendo. Primo q̄ xp̄s quē coluit
xp̄iani ē vester verus messias et sibi mēdicare
debetis et ip̄m tam q̄ verū deū et hominem
adorare et recipere et cū hoc p̄m̄tationē
ut scōm mēdicare hō vos nunc hēre et p̄m̄tationē
aut mēdicare nō mēdicare p̄m̄tationē p̄m̄tationē
p̄m̄tationē mēdicare adhibere. Quāvis ad p̄m̄tationē
hō q̄ mēdicare hō mēdicare mēdicare
q̄ mēdicare mēdicare q̄ mēdicare mēdicare
p̄m̄tationē vos idco enī de medio sublati. Et ista
q̄ sequuntur de ibi quē coluit xp̄iani mēdicare
fidei ē p̄m̄tationē habet in iachara de familiar
dicit enī mēdicare de ibi dicitur. dicitur

De bello latrunciorum

[illegible]

quoniam recipere debemus et non solum recipere
sed fideliter operari oppositum facientes sub pal
lato. Et de hoc colore quod vos dicatis quod verum est p
dicitur. Sed magister per hoc quod dicitur. Et de hoc colore
de ipso deo et de beneplacito ihesu missus ad
deducendum doctrinam deum ab ipso ihesu quod
per falsos scriptores christiani falsi sunt et ma
dometus fuit plenus spiritu sancti vni et nullus
ad contrarium dicens ad hoc quod dicitur. Et de
tate ut ipse ihesus dicit discipulis. Ego mit
tum vobis de patre spiritu veritatis et docet
vos omne veritatem et suggeret vobis omnia
quaeque dixero vobis. Et de hoc ostendit
per aliorum et perceptionem ipsius mado
meti et per naturam et genealogiam et per
et numerum quod talis non potuit nec debuit
ad hoc eligi. Nam manifestum est quod vos ad
ceditis quod madometus est de genere bismael
filius Abiabe et agar analla. et in hoc dicitur
quod ihesus est ysaac et zara que erat vxor legum
noma ipsius Abiabe et ideo de legitime Ma
dometus vero de probina quia de agar co
dom zabara dicitur quod madometus fuit con
iunctus de peccatoribus et erat eo quod patres
sui erant ydolatre et gentiles de genere sarra
zenoy qui erant puerissimi peccatores ut al
lorum. Conceditis etiam quod dicitur in li
broz numerum cum in vna que dicitur bna
tota quida peruersus iudeus genealogus q
narrat eam et docuit eum testametu vetus
sui legem mosaica et instruat eam ore seu fa
mosa gentiana. Postea fuit traditus iherosoli
m a quodam patre suo qui dicitur fuit re
abulul? andam falso christiano qui erat mortuus
homo traditus ad iudeos qui dicitur. Et dicitur
quod cum ipse in capite dicitur. Et de hoc quod
nos et docuit ipsius puerum ois septuaginta
quod dicitur in li. Et de hoc quod dicitur. Et de hoc
et dicitur. Et de hoc quod dicitur. Et de hoc
studius fecit in egyptum quia fames va
lens opprimeret totam arabiam et iuncus
est andam regine vidue nomine Cadaga
qui postea dicitur. Et de hoc quod dicitur. Et de hoc
morum. Et de hoc quod dicitur. Et de hoc
conceptus et quomodo natus et nuntius a
quibus infans et quam doctrinam fecit
et nunquam deo purgat? nec illustrat? quia de
eius electione deo nec de plenitudine spiritus
sancti deum eo vos non habetis aliquid scriptu
re sicut in officio in quoda clausa quod in vocat

Fiber.

[illegible]

Quartus.

Rursus ¶ entequid implicat ppter ppter dñi
 h. qd ppter mactatūm mactatūm dñi qd mactatūm
 mactatūm in scipso, sicut ppter filius iob? qd
 xps. Sic et declaratur ipse iobān. baptiste
 qd venit ad hūm baptisimū quia cū iobān
 diceret hūi. Ego a te debeo baptizari et tu
 venis ad me. Respondit ei dicens. Sine mō
 sic debet nos ipere omne iusticiā mā rā. Et
 qd pōt eximere qd ē iusta iusticia. Quis pōt
 ponere linguā in tā aliam mactatūm pfectū
 aut cognoscit infirmitatem mā mactatūm
 ad explicandū, sed pfectus de divina pfecto
 et qui illuminat occidens ad se et qd quā
 to aut humilitate nō dicit hō ad aut alium
 manifestat ei de? plus exaltat? docuit et
 dicitur quod ppter ppter ppter ppter ppter
 cū que per legem evāgelicā declaratur nō
 inapicando in gradu aliorū qui est redemp
 tio sanctorū angelorū sed hominū qui erant
 in dura servitute ppter peccatū ppter bonū
 mō et qui voluit plus obedire diabolo qd
 deo comedēdo de arbore nō pfecta, et qui
 non servavit paradysum territrē in quo p
 sicut fuit opus et custodiret illud, sicut fuit
 de illa qd dicit faceret castro p quo fecit bo
 magū mactatūm suo cōmuni ppter ppter
 ppter qd ipse et sui filiū tradunt cūto extra
 regnū ppter cūto ppter bonū sui. sic fuit
 iusticia, qd ppter hō et cōs ad eo deficiē
 debet essent fuit p naturā volo dicere qd nō
 facient in peccato p naturā sicut cōs p vo
 luntate deliberata voluit ēē ipse, fuit filij
 ire, s. si post qd acceperunt et fuit in intellectu
 et qd in cōs ppter ppter ppter ppter ppter
 fuerat mactatūm ppter filij ire vel cō. filij
 ppter. Iobān nōnuit facit volēdo audire vo
 cationē dei et servandū mactatūm et si obedif
 sent diabolo sicut corū pater fecit plus qd de
 o adimplēdo sua carnis volēdum et nō spe
 rit? qd semp. permanerent filij ire sicut nō
 fuerant nō digni habere regnū dñi. ppter
 sunt filij ppter et vira qd deliberatē vo
 luerūt plus societatem diaboli qd dei. qd
 ppter ppter ppter ppter ppter ppter ppter
 habeant societatem in alio dampnati aut
 cō ad penas infernales. In hoc tamen fuit
 filij nō mactatūm mactatūm qd filij mactatūm
 ppter, qui licet non committant ppter
 demonem sicut pater fecit immo displicet
 eis qd nō mactatūm mactatūm mactatūm
 mactatūm relictū. rali pena existit mactatūm

De bello larracenoſi.

quod dicitur in libro primo de gentibus quod per
notendo quod habitant in suo regno filij sui p
quodammodo est pectus huiusmodi quod huiusmodi
fuit exclusus a paradiso ita descendentes ab
eo solimodo quod sunt filij sui ex eo essent in
omni regno dei. Et quod hoc pena est tam gra
uis cum sit tam punitiva oculis hominibus a
paradiso. et similiter quod est tam vniuersalis
et extenditur ad omnes homines qui sunt in
in hoc mundo geniti sicut ad alios suos ppter
filios generantur offendit magnitudinem pec
cati. ppter quod tam grandis pena fuit im
posita. Tunc omnes homines perirent necessaria
fuit reconciliatio per quam homines fuissent in
gratia dei qui per naturam nascuntur in in
finita. et tunc reconciliatio requiratur condignam
satisfactionem et satisfactio condigna est quod re
paratio damni quod est condignum pro peccato
fuit reconciliatio. Et hoc est quod dicitur in libro
primo ante offensam non debet ac fuit in les
se ppter deum restituere quicquid bonis pro
vno et nunc tunc p vna exodi xxi. ppter quod
in regno tenentur pro ista lege septem annis qui
habent pecora sua p vna exodi xxi. et hoc est quod
tam satisfactionis ut esse secundum condonem pec
cati. grande peccatum grande requirit satisfactio
nem. Cum ergo peccatum primi hominis fuit
tam magni comprehendens omnes ab eo descen
dentes quod ipse non poterat satisfacere pro seipso
quod ad satisfaciendum non habebat quid daret
de suo quod prius non deberet deo quia quia
deus est creator et daret de suo deus deus deus
erat. Unde si pro seipso non poterat satisfacere
et multominus pro tota genere humano satis
ferre deus ratione sui peccati. ergo vere
condonatio fieret requirebat satisfactio debiti
ta restituendo quicquid fuit quod accepit vel quod
fuit de dampno et vltra hoc aliquam rem suam
deus deus deus deus deus deus deus deus deus
non potuit facere ad alios nec aliquis suorum filio
rum ex quo debebat deo quicquid habebant.
Et quilibet vel saluet vel non seu cum maxima
difficultate et cum maxima pena et cum maxima
manifestatione facta scriptura quod si facit in ei
usmodi omnia sunt iusta. Et hoc est quod dicitur in
sua iustitia liberabit animas suas sed non po
terit liberare animas filiorum et filiarum suarum
et cum eis liberabit animas filiorum et filiarum suarum
habebat satisfacere fuit deus scilicet quod sit ille qui de
satisfacere et sit ille qui potest satisfacere. quicquid
vult fuit deus deus deus deus deus deus deus deus deus

quod ille qui habebat satisfacere p peccato ad
ei ad alios fuit deus quod fuisset non angelus qui
non debet satisfactio sed quod fuisset deus ex
quo homo fuerat qui peccauerat. Item requiritur
reparatio secundo quod fuisset talis deus qui posset
satisfacere et cum prius homo satisfacere non
posset ex quo deus debet totum quod in eo erat
et satisfactio requirit rationem offensis quod pecc
ato facit quod deus vltra et amplius quod accepit
vel fecit de dampno peccati deus. Et in hac eadem
ratione quilibet angelorum non poterat satisfacere
cum vniuersis eorum deberet deo quicquid
habebat ex quo ab ipso deo receperat quia
esset ille qui nihil deberet deo ut sic posset sa
tisfacere. contra est quod in omnibus creaturis non
potuerunt vna sola que deo non debeat ali
quam rem cum omnes ipse debeant deo quicquid
habent ex quo ab ipso receperunt propter quod
deus solus est qui nihil de deo cum deus a se
ipso habeat suum esse et non ab aliquo alio qui
interrogans omnibus intellectum proprium
suis fuit homines fuit angelus hominis et mali
si ipse deberent esse deo vel aliquam rem pro
qua antequam deus daret eis esse quod habet
deus eis aliquid deberet. omnes responderent
ipse solus faciens et non ipse nos. Et ideo
nos debemus et quicquid habemus ex quo ab
eo recepimus et ipse nobis nihil debet quod nihil
et dedimus. Tunc ergo ratione clara manifestat.
quod solus deus est ille qui nihil deus aliter nec si
bipositi cum ille qui debebat satisfacere p peccato
primo hominis et omni alius requirebat quod
nihil de deo et solus deus est ille ergo necesse
fuit. et sic omnibus modis expeditur
quod satisfactor p genere humano fuit deus et
homo. huiusmodi. quis homo fuerat qui peccauit
vrat et sic homo satisfacere debebat. deus quod
ipse solus est quia nihil deus deus. et sic pro satis
faciende hominis peccati. poterat dare de gra
tia bono de suo quod nulli debet. hoc in
tellectu debemus considerare. ex quo homines
non poterant esse deo reconciliati nisi per ipsam
mercedem quod non erat qui satisfacere posset nisi ip
se deus qui daret eis suum esse. deus deus deus deus
ipse deberet satisfacere p peccato primi hominis
et deus deus deus deus deus deus deus deus deus
in diaboli operibus ad cognoscendum huiusmodi videre
et audire principium et conclusionem peccati quod fecit
primum hominem. Et hoc est quod in hoc facio potuit nos scire
deus qui debet propter peccatum hominis quod fuerat pa
dum et quod non consideret de arbitrio verum.

Conuenit hō qui peccauit qd fecit diuinitatem
facta per deū et deū. Cōuenit Tercio dicitur
homo qui sua uolūta et deū. et per uolūta
uni multo tempore homines et fecit qd
per peccatum peccatum de deo. Cōuenit
homo et diabolo sic est qd in casu expulsi
no nulli eorū facta fuerat aliqua offensa un
plera uolūta quilibet eorū faciendo qui
libet quod uolebat qd homo cōplauit sue
uolūti plus appetendo peruenire in grā sua
et amore qd deo obedire. Diabolus similiter
implet uolūta suā habita uolūta p eū
desiderata. Elementū hoc est uerū qd quilibet
eorū fecerat grandē offensam deo pā causa
uolūtae ambo fecerūt. Primus hō qui
uolūta plus obedire sue uolūti qd deo facien
do uolūtae diaboli et diabolus qui aut
deceptione pā uolūtae deū nūq̄ seruū
et et fecit seruū suū. et sic deo fuerat facta
offensa per utrumq̄ si ambo uolūtae re
uolūtae operet̄at pā ambo. hō fecit sicut
faciendū. Sed cum diabolus uolūtae deo re
uolūtae pāto placet et sibi semper immū
as deū pātoe quia nolūtae recognoscere
peccatū suū: quod nō erat in hōie cum desit
deret liberat a dūa seruūte quā seruū
bae fando in potestate diaboli. Ergo cum
solus hō pēueneret de peccato per eum facto
ut fieret reuolūtae deo pā deū uno de duo
bus modis uel qd primo fuisset facta deū
et uno de duobus modis. Cōuenit hō et qd deo
bolus per uolūtae pātoe dūm quod up
pātoe pātoe. Cōuenit hō et qd deo
abolūtae sine aliqua satisfactōe reuolūtae
ade offensam sibi factā et per uolūtae est
potētae diaboli liberat pātoe hominē
a subiectione sua qd ab eo uolūtae fuerat iuste
erat ei seruū nō reputaret tū qd dubiū
alq̄ qd deus posset per uolūtae modū libera
re pātoe hominē a subiectione diaboli et re
uolūtae sibi si iū qd amōq̄ pātoe mag
ne potētae plus reputat ad laudem qd su
uolūtae qd qd sit potētae potētae hōie iusticia
tyrannidi reputat qd deū non solū iustū s
et nēcessario est iustū et talis forma iustū qd
nō pātoe dicit deū nisi intelligat iustū. Opōt
ergo intelligere qd in reuolūtae hominē
inueniunt iusticia que primo potētae intel
ligi si deus fuit magnū dūo potētae et iustū
diabolo et hominē ex quo quilibet eorū offē
derat cū dedit peccatū et uolūtae scōs deus

uolūtae per eum cōmissus diabolo in per
nam peccatū quod cōmiserat tollēdo hōie
per uolūtae et pātoe suā uolūtae a suo
homine. et hominē fuit pātoe nolūtae
et cū qd uolūtae pātoe et pātoe
suo si qd remaneret talis reuolūtae pātoe
Sed cū deus sic nō solū deus potētae si iustū
deus iustū et pātoe iusticia. Ex quo homo
pātoe de pātoe pātoe et pātoe
scipius nō potētae satisfactōe mīa dei pātoe
de deo et pātoe et pātoe et pātoe
a diaboli potētae. Sic tamen qd talis libe
ratio nō reperiret iusticia qd diabolus tenet
homines in sua seruūte nō posset redamā
re qd et esset facta iniusticia nec facere alq̄
quēdā que fuisset iusticia qd hoc fuerat uolūtae
tas qd ipse deus attendens uidens et p
mūtae diabolus et homo fuit illi qui in
tram in campū conuēit uolūtae pātoe. alētae
et uolūtae et uolūtae est si iustū uolūtae alētae
non occidit qd victus fuit seruū uolūtae. et
cum arma pātoe hominē ut defendere se
esset honora ad defendendū se qd arma
diaboli in cōmittendo fuit comprēdo. for
tando cū hominē et uolūtae incōparabili
ter erat maior quāto diabolus cū oībus suis
anibus et uolūtae et alī si fuerat nullū uolūtae
pātoe nō potētae hominē uolūtae nisi ipse uo
lūtae uolūtae et pātoe et pātoe et pātoe
aus erat min⁹ totus qd ipse et ipse uolūtae
eo uolūtae diabolus iusticia qd talis et seruū
facto. ergo seruū diabolus et pātoe omīa
ab eo descendentes ad habendū liberatō
nem de tam mala seruūte ex quo per iustū
nam homo erat seruū diabolus. pātoe
qd nō per uolūtae sed per uolūtae fuisset libe
rat⁹ de potētae et sic ut liberat⁹. a diabo
lo requēbat ut inueniret iusticia nō mo
tus requēbat ut esset reuolūtae in grā
dei et uolūtae deo pātoe pātoe et iustū iustū.
et uolūtae pātoe et uolūtae et uolūtae
et uolūtae pātoe et uolūtae et uolūtae
ab eo dicit deus qd daret iustū et maiorē lau
dē et honora et pātoe pātoe et pātoe
de cū omīa. Talis ergo satisfactōe requēta ut
gen⁹ hominē reuolūtae deo ut deū et p
fuerat satisfactōe deo pātoe et pātoe et pātoe
et uolūtae nō opōt dicit qd diabolus uolūtae
facere hōie satisfactōe ex quo nolūtae hō
minē liberat⁹ ab a pātoe et reuolūtae deo

De beilo Cartaceni

quia talis erat satisfactio eius. Hic autem potest
dici super omnes homines per eum tantum
satisfactio et ideo satisfactio erat eade si of-
fent reconciliati cum ipso facie perderet de-
meritum suum quod super ipso tenebat. Hic
habet satisfactio eius ipse non poterat facere nisi ad
satisfactioem suam. Hic autem potest dici
quod vellet parere offensam et fieri ad quod re-
quereret quod talis satisfactio et eade per
quod si meritis vel in qua displicet regem per
inimicitie plus nocet ad iram eius quod rogat.
et hoc est manifestum quod symboli voluntate
erat inimicus dei propter semper quod ei fuit
offense quam plus potest scire ergo patet quod
diabolus qui peccaverat ex quo ipse non re-
quebat penam sibi displicebat et abhorrebat
homini reconciliantem et non minus suam non
poterat fieri satisfactio homini. Et alia etiam
patet si omnes angeli non potentes facere talis
satisfactioem quia nihil habebant de suo quod
varet deo quod diabolus poterat per viam
hoc abhorrebat quod aliquo tempore talis sa-
tisfactio fieret. Videmus ergo de hoc qui
fuit semini in peccato commisso hunc non deficiat
deus hunc satisfactio voluntas et in eo. Hic
autem quod servabat servitute et dimissim de-
ficebat in et potestas fuit super offensam est
Ipse ergo et oēs homines ab eo descendentes
angeli etiam non potentes implere requisitam sa-
tisfactionem quod ergo restabat ex quo non erant
alii qui possent satisfacere nisi soli deus. Nihil
quod parvus homo et oēs alii ex toto remaneret
quod si homines deus vellet satisfacere pro eis ex
quo ipse solus poterat et nulli alius. Item
conveniens fuit deus in carnem ut talis huma-
nitas in redemptore quam fuit superbia in sua
rebellionem. Et superbia talis fuit quod homo voluit esse
deus ergo tanta debuit esse humilitas ut de-
beret homo Item hoc debuit facere deus ut
videret incommensurabilem quod sequebatur quod si deus
non esset incarnatus ut satisfaceret pro homine
pro hoc est vel quod non potuit vel quod nescire vel
quod noluit. Si non potuit impossibile fuit. Si po-
tuit si nesciret igne deus fuit. Si potuit et si
noluit si noluit quod exprimitur fuit quod oēs fuit magis
incommensurabilis in deo sed impossibile igne omni-
nia mundi. Patet ergo et probatum necessitas
nisi et valde fore commensurabilem incarnationem
dei ut deus se ponere videret in istis quod per
potestas et ut ostenderet tanta humilitas in se
demonstrare quam fuit in superbia in sua re-
bellionem.

Por lo que al menos una vez más, los
datos de consumo de energía se muestran
imposibles:

It's quite simple. Call a few different companies and ask for the best price in cash.

[illegible]

Angustes qui corp⁹ pedes et caput habet
leorum cernentes super terram et leones et
quas habent aquile quibus volent in aere
autem hominibus sed adimato popu
lus. s. vni⁹ habens oculum pugnam cōtra
eos cui auferit hoc moribatur est. Quarta vir
tus que decurrit castitas vel virginitas q̄
vitroam carnis integre seruat et in antano
dine penitencie monas malos castigat hoc
est gnat⁹ angelus et oculis xpi quia virga
nes et casti sequuntur agnum quocumq̄ iter.
Apoc. iiii. et in se portat imaginem ange
li. huius et xpi. Angeli et demones vni⁹
nutantur auerere sed mens et mentis indi
uisa a deo resistit et contradicit et cum cultu
dit illam. qui cū tales sunt indiuisi sunt
sunt auctur. i. ap. vii. Non eni habet duos
oculos vnum in terrenis et alium ad deum
sed vnum tantū et illum figunt in deum in
actus illud ps. Eius oculi anales in mani
bus domine sue ita oculi nostri ad dñm deū
nostrum est. Dunc articulo nihil addit sym
bololum manus Concordat cum peccatio
articulo machinatus in hoc q̄ cōcedit idū
sum xpm sub pondus pylato fuisse condēn
tatum mortē. Discordat autem a peccatio
articulo passionem mortis xpi i albedo
mors. v. et in plumb⁹ alijs locis vbi in ier
temas dicit q̄ quidam videt voluerunt xps
ocedere et ipse calide se subrabens cū
necio quem loco sit. cū fixerunt pūātes
et xpm. Lector autē leuatur xpm ad se et
est secum vsq̄ ad diē iudicij tunc. s. sicut ali
homines mortuū et resurrexerunt. Sed in
nullum incommensurabile est sacrificium conor
bere mortem xpi cum ipse sciat q̄ non ē
filius dei vni huius nec nobis p̄stans q̄ ip
sum confutur verum huius dei q̄ sit mor
tuo secundum humanitatem quia vnum
et motus non est nec vbi q̄ mouetur.

Et quinto articulo et de propicietibus
sacramentis.

¶ Quintus articulus est Descendit
ad inferos et resurrexit a
mortuis Dunc appositus in simbolo bea⁹
thomas. Et hic articulus est quintus funda
mentum quantum iherusalem superne figura
tus per quantum lapidē peccatorum qui dicit
bonitas dicitur unus ppositus ex duobus

lapidibus ē s. ex sardio et onice et ē ruber⁹
ex sardio et albus et niger ad colorē virgini
ex onice. Inter ceteras hui⁹ virtutes mira
bilis est vna ponituna q̄ accendit animos
ad gaudium quod trahit ex sardio. Sic et si
des huius amali accendit animos sancto
rum patrū in limbo cum illuc xps descendit
liberans viuos de lacu in quo nō erat aq̄
et hoc in s. gume testamētū v. ps. zacharie. 13.
Ecce magnū gaudium illis fuit q̄ bñficia
in facit in vni⁹ de diuina et bñ caputane
dicit a mēabili caputane iherm. accedit et
nō discipulorū et scāpe mēterū xps resur
gens quinquaginti sunt discipuli vno domo
Job. 32. Omnes enim fideles in fide hui⁹
articulo iherm. dicitur ceteris laico pōnitis
scm infros non potuisse resurrexer saluatois
descendit nec potestatem nante eadem re
surgente gaudenq̄ sperāte resurgere quia
xps resurrexit. Item pōnitis lapis nictoloz
est subus niger medio candidus superius
rubens. Et hic solus lapis peccosus in sig
nādo nihil ore auellit. per quod moraliter
quinta virtus que est sanctos patēcia figu
ratur per quam ab infros euidet a mū
datis hominibus in despectu sunt nigr. s.
in medio. s. in corde suo candore confutne
sunt laudi et ardore martyri quo quos ad
supientes puenant sunt ruber. De cū vir
tus nihil auellit q̄ suo pfectionibus plene
et ex toto corde renunt scīs quod dicit vñs
Luc. vi. dimittite et dimittet vobis et eccē.
p̄m. resurgit primo mortis et tunc de
peccante ubi peccata solentur. et hoc vir⁹
dicit quia dicitur quia moleste quia quos
est virtus patēcia corpus exprimit quod
quinq̄ sensibus agitur. hinc etiam articulo
nihil addit symbolū manus ad cū expi
cationem veritatem cū dicit descendit ad
inferos in religēdū est scāda animā dū
mā comūca corpore in sepulcro manēre
et am dūmūa pūcto quia quod semel
assumpsit non q̄ dimisit scāda est de toto re
surrexit ex corpore et ex anima q̄ ppter corp
separacionem xps in induo non fuit homo
secundū beatitudinem concordat in terro sen
temat et quia nullus enoe vna hoc fuerit
exortio. Ite in simbolo cum dicit descē
dit ad inferos non fuit replicatū scdm. nō
Sed omni hic difficultas quia nō videtur
hic dīc articulus fidei cū iobānce baptis

De bello larrarum.

De hoc dubitauerunt dubitare aut de articulo
fidei in fidelibus est. Cuius ergo constat ipsius
fuisse fidei et sanctorum et de hoc dubitauerunt
videtur quod non sit articulus fidei quod autem du-
bitauerunt patet per glossam super illud. *Debe-
re in eo qui venit* et sic ibi glossa cum ab-
herede fuit occidendus erat infensio de fidei
non debet de nunciare infensio fuit de nunciare
ut superius an concinat filium monachum alium
ad hoc sacramentum nullum? Ad hoc videtur
Alexander ibi sapia quod est dubitatio infide-
lis qua non dubitatur nisi in eo qui est infensio
non pietatis et sic dubitauerunt iohannes quod
et antea et pietatis in eo qui venit? et licet
non dubitaret licet mater videtur filium monachum
videtur ut monachum? filium. et hoc est quod dicit
glossa non fide sed pietate dubitauerunt. Et ista
omnis quod non pro se sed pro discipulis quod fuit hinc
articulus non concordat machonem? quia cum
non concedat ipsum monachum fuisse sed alium sibi
simile videtur est in articulo procedens. Ideo
negat eum de fide ad infensio et resurrexisset
tunc dicit.

De articulo et de penitentibus larrarum.

*Ex articulo est. Ascendit ad ce-
lum sedet ad dexteram dei primo
omnipotentis hinc appositum in simbolo be-
atus iacobus minor hic articulus fidei est sextus
fundamentum unitatis deitatis superius si
pariter per sextum lapidem precosus qui dicit
etiam. *omnis virtus moratur est* quod dicitur
omnis ascendit et petit timore ac timore inge-
niū aut talis est fides huius articuli quod christi
discipuli ex hac fide amore accendi timore ex-
cussio et ingenio illuminato hinc veniens ubi
liber predicauerunt. Et idem per hunc sextum lapi-
dem optime figuratur sexta virtus sanctorum
que est constantia martiriū. Dicit enim lapis scilicet
quod virtus est virtus gratia virtus. Tunc et tunc
quod virtus per hunc lapidem figuratur quia
quod est virtus a mundo reputatur. Ipsius a
deo non quod infirmi mundi electi quod forma
ad fundanda facti ruber flumen sanguine lau-
reus decantur bene fulgidus. Et ne mirum quod
laureus folios suos in sanguine agni. Apo-
cal. vii. Et bene sexta virtus hac ponit quia pri-
mus homo scilicet dicit formatus eadem dicit pec-
cator et eadem dicit de paradiso necesse est.*

et ipse firmus erat venit et firma dicit martyrium
sua per hunc lapidem. Tunc articulus huius
necesse symbolum manus. Sed occurrunt hic
tres difficultates quod prima est secundum quod
naturam ascendit ipse in celum. Rides quod si huius
designat conditionem ascendens sic ascen-
dit secundum quod homo fuit secundum naturam huius
manus que loco continetur et motu subiecti. per
non autem ascendit fuit naturam huius manus que est ad
nos immensio et est immobilis et illocabilis
et non descendit ad nos. Rides quod si huius
non secundum quod homo sed secundum quod deus qui
ascendit et descendit. Rides quod si huius
naturam huius manus. Rides quod si huius
que de nobis dicit quod si huius et dicit quod si
descent quod ascendit. Ascendit autem ipse ad sum-
mam partem celi superius quod cum sit nobilissimus
mundi locum debet esse in nobilissimo loco
qui est superius locus celi summi et sic in celi
loco debet istud ipse. Ascendit super celum celi
et ascendit ad patrem. Rides quod si huius
celos non tunc autem ascendit corpus christi super
omnem creaturam corporalem sed etiam super
omnem spiritum. Rides quod si huius
tunc eas omnes excolit ad eum. Constituit al-
lum super omne principatum et potestatem et
super omne nomen quod nominatur in hoc
seculo huius in futuro potest enim exponi quod ipse
qui descendit ipse est qui ascendit in gloriam
ad equalitatem patris secundum divinitatem
non in re sed in nomina. tunc enim unione huius
virtus ipse secundum quod huius loco superius
residens in quo nunquam alibi ad modicum ipse
se transferret. Dico quod non est ascendit secundum
Richardum cum post eius ascensum narra-
tur aliquomodo appensus aliquid in hoc
vita nec apparet aliqua ratio viginti quod nunc
quod ad eum patrem et huius. Rides quod si huius
oculi potest quod ipse in celo multum habere re-
tro se sed omnes electi respiciunt in facie et
secunda difficultas est quod dicitur de iherusalem
gloria dei bonorum virtutum secundum Damascenum
in. vii. vel beatitudo patris secundum Augustinum
in libro de symbolo scilicet illud ipse delectationem
omnes eius in dextero vel iudicium potestatem
et cum Augustinus in quodam sermone in sym-
bolo. Scilicet vero secundum Augustinum ibi
dicitur de iherusalem vel de iherusalem.

vel etiam vel inchoatam personam. Et
notat filii secundum designationem rationis nunc, in
sua secundum quod homo sedet ad dexteram
patris, id est in equalitate patris. Secundum de
quod homo sedet ad dexteram patris, id est in perso-
na bono patris per eternam creaturam, id
est in maiori beatitudine habens iudicantem
potestatem. Et vero designat unitatem sup-
positam sic etiam secundum quod homo sedet ad dex-
teram patris secundum equalitatem bono-
ris, id est in quantum in eodem bono patris
aut filii deus cum natura assumpta. Et probatur
potest quod quocumque personae modum similes
habet ad dexteram patris sicut habet deus
iudicem quendam beatitudinis personam quod
nulli alii nec angelis nec bonum convenit
nisi soli christo. Unde ad bebecos primo. Ad
quem aliqui dixerunt angelorum sede a dextera
a dextera mea, id est secundum gloriam in perso-
nis bono, potest tamen dici quod omnis san-
ctus qui est in beatitudine est constitutus ad
dexteram patris secundum illud. Mat. 23. Sta-
tue vobis a dextero. Tercia difficultas est
quod potest dici patris dextera ad dexteram
filii. Respondetur quod non habet deus eam
personam ad dexteram patris quod dextera
habet autem et spiritus originatur a patre et non
est coeternus, sed et spiritus sanctus potest per
se dici sedere ad dexteram patris vel filii
habet secundum quendam appropriationem et
tribuitur filio an appropriationem equalitatis.
Unde augustinus dicit quod in patre est unus
et in filio equalitas in spiritus sancto unitatis
equalitatis. Et dicitur. Per dextera patris ad
cordat machometus quod perdit quod ibi? et istud
usque ad oculos in corpore et anima ut patet
in alborano apoc. 11. non est rei veritas
quod mortuus fuit sed deus est assumptus libe-
ter a discipulis in hoc saluatur in sessione scilicet
ad dexteram patris cum afferat ipsum collo-
cavit in patris orbe et ita dicitur in qua
ori sede quod iohannes baptista. Non enim
dicitur narrat et videtur in patre uno patris
cum ipse ascendit et visitaret deus et quomodo
secundum locum est ut patet in libro qui dicit
scilicet machometi diffinitione, ubi de quo di-
cum est super consideratione, ubi cum de fun-
damento legis machometi inquirebatur.

De vij. articulo et de natura cristiani.

Secundus articulus est. Et inde ve-
nitur iudicare vivos et mortuos.
os. Dicitur appositum in simbolo beatus phi-
lippus. Et hic articulus fidei est secundum
fundamentum civitatis iherosolymae superne
figuratus per septimum lapidem positum qui
dicitur crisostomus. ubi? vernice inter ceteros
mirabiles sunt quod confortat intellectum et per
consequens naturam humanam distinctam
ab alijs animalibus per intellectum. ut dicit
primo matthei. et pellicet memores nocturnos
quia fugit fantasmas sic. Et fides ubi? ar-
ticle confortat intellectum in cognitione iustitiae
ac diuine finaliter adimplende per christum quod
patet omne iudicium de deo filio iohannis. v.
Pecchi enim memores nocturnos quia facit
homines paratos ad iudicium illius deus sub
eundem ne propter eius considerationem periret
cum fantasmatibus infernalibus quod per
videns christo dicit Mat. 23. Ideo et vos
efficit parati quia quia boni non putatis filii
bonis venimus est. Et quia predicatus la-
pis autem similis est cum marum coloris firmi-
tudine in dextera patris et filii dei unitatis
ita videtur famulus emittere ita ut sub aqua
ad oculum solis sicca surca, videat deus
oculus quod est aurum. Ideo optime per eius
potest intellectus septima virtus sancti coque quia se-
cundum puerum ad iudicium, id est innocentia bapti-
smalis, mare et significat baptismum. apo-
c. 17. In conspectu eius tanquam mare vitrum
ubi facti sumus de capite vel de plumbis aurum
probatum quia de filio ut filii gratie ad ephe-
s. 1. quod multi sanctorum illius sanctos famulos
bonos etiam et in eis per ceteros virtutes bonos ad
emittunt, quibus eos ad amorem dei et pro-
prium accendunt que virtutes bene ponuntur sep-
timo loco propter bona spiritus sancti que colla-
ta sunt in baptismo. glo. ubi dicit quod per aurum
fulgorez eius scintilla significat predicationem
sanctorum cum miraculis sapientiae, ubi. fulge-
bunt iusti, id est per candorem baptismalis immo-
centie, et tanquam scintilla in arundinebus discen-
t. Et si quidem qui sunt illi vni iudicandi
cum dicant inde venimus est iudicare vivos
et mortuos. Dico quod illi qui in eis aduen-
tu non repenterent qui in iudicio monen-
tur et per se referuntur ad eos qui perueniunt ad
mortem. Dicit articulo addit symbolum ma-
ris. Quia regni non erit finis sed illud in
et primo articulo et non erit finis predictio

Excess growth & flowering 1972

[illegible][illegible]

De eerste studie is de *Neuroendocrinology* survey.

[illegible]

[illegible]

Pr. Martino et presentibus incant.

Tideam⁹ angelus ē. Credo omnia
resurrectionē. Dūc apparet in fun
dote beatus uisus dicitur et tūc omni⁹
est uideremū fundamentū autem ibi erit
totum superius figuratum per uideremū uerū
dicitur postea qui uidetur uideremū an⁹ uerū
tūc est q⁹ dicitur uideremū uerū et uideremū
tūc hinc sapientia et uerū p⁹hibetur uerū

[illegible]

Castro

multitudine. Quia et Omer per se
 non est abominabilis sed et terra
 loco ponitur qz humilitas est astutia omni
 virtuti. Dicit autem Gregorius qz qui ceteros
 virtutes sine humilitate congregat quasi pul
 verem in ventum parat. Tunc et parvo qui
 accipitur modicus. s. humilis. abominabi
 lis. nonne possidet. s. in vita eterna. loco in
 ar. etiam dei symboli magno. Et vult
 nos scire. Et quo dicit per qz iust? iudex re
 numerabit bonos vite eterne consequens
 est qz eius reprobos puniet pena eterna. Et
 ideo nō potest per se habere etiam in parvo
 malo. De cuius naturae oppositum ve
 ro dicit intelligitur reliquū. Dicit autem
 beatus magister in tractatu de
 pfectur bonos ibidem corporales beatitudi
 nes. Dicit. n. i. alibetano qz in me credid
 ne in omni con pulcherrimas mundi vbi a
 beatitudinis plaudet et vbi absqz labore requi
 ritur quicquid est vult. etiam dicitur. Et
 merū dicit qz habet eis nunc lactes sine fa
 tore eleccionem et clarū mel vniqz sapit
 vniqz alibi enay dicit in alibetano qz ibi
 pōne ferias in vniqz omnia monitiones
 quos ad omnia pfectio dicit et dicit
 habebit sedes pretiosas et qz peger eos et
 bonis vmbis nec frigore assilgentur nec calid
 et omni beatitudinis abas. Et dicit qz vni
 bus quicquid appetit quicqz suggerenti cor
 respōdet et vniqz dicitur. Et dicit et dicit
 qz et angelis puerisqz mundano inter eos
 ad vasis auro et argenteis decubulabūt
 in mureto lac. in argenteis vniqz afferentes et
 decantes comedentes et bibentes in omni letitia
 et qz voluit deus pmereri eis cōspici et ut
 genitū virginibus quas nec dumtaxat nec
 syrachas violant pueras in omni coral
 li que splendore formis pstantibus. De
 bona reperiunt machinatus sine arden
 tius per vite eterna. Quomodo aut finalis
 beatitudo vite eterne nō consistit in abo in
 li nec etiam alio corporalibus et tunc in
 his consideratione etiam articulo. v. Et
 notandum hoc habetur est omnia qz quare
 machinatus et cōcessit aliquos articulos si
 dei xpiane et aliquos negant ann iudici
 etiam fuit ut quomodo in aliquibus loq
 ritur contra christianos liberos etiam in
 imaret similes ann loquuntur pma iudicio
 imaret argumētis fides ostendit.

De bello sarracenoꝝ.

De discordia machometi in preceptis

On solū in articulo fidei discrepat machometus a xpiano s; etiam in preceptis et amittit. Libet ergo in p̄cipuis huius annotare precepta machometi et eorum naturā ut habita eorum data nonnulla audierit parat cuilibet intelligē q̄ irrationaliter se obligant sarraceni obediunt talis legi

De discordia in ordinibus

Primum preceptū machometi est q̄ quinquies t̄s in die sarraceni orat. Unde aut habuit hūc numerū ostēdū quoniam patet super consideratione quarta. In illa fatus visione s; n̄ ut veritatem dicam hoc vix machometus idco preceptū quia cō alio doctorum suoz medicamentū in ter iudiciorum et xpianoz legem efficit voluit suay non p̄bentis sicut neq; adiutorio dei. In dei cō s̄cōm legem ter in die orat. xpianū vero septies. Sed iste nec ter nec septies s; quinquies oratio terminū inter veritā posuit.

De precepto machometi in locutionibus suis anteq; egerit

Secundū preceptū machometi ē q̄ ante q̄ orant ut p̄fectū iudiciū habent alii venter manus brachia os aures nates oculos capillos decussissime ad vultū pedes lauant quod preceptū fieri post oratū et egredione nū facit egroti vel in itinere. Et si forte sit eis impossibile aquā recipere tunc preceptū eorū mūdare pulvere terre munde quasi aqua tergendo quam ablutio nem preceptū eū fieri modo verso s; talis ablutio membrorū nō p̄vocat ad orationem. Ad orationem quidem p̄vocat mūdari immūcū non commiscere. Mundicia autē ablutio membrorū p̄vocat austeribus sicile veniens qui volentes eū orare ad modū ferunt se ap̄tantes ora et oculos ingentes q̄ vero p̄vocat sicile veniens res efficitur est idco p̄ caput hoc. Discordat autē hoc ablutio a baptismo xpianoz multiplicat. Primo quia baptisma xpianoz solū semel fit. Tūc ē cō fides et vni baptisma s̄cōm aplm. Baptismi vero sarracenoꝝ multiplicat. Secundo q̄ baptisma xpianoz nō solū mūdāt op̄

sed etiam animā cum sit aqua s̄cū. Tūc baptisma vero sarracenoꝝ solū se extendit ad ablutioē membrorū p̄pter immundiciā eorū et eorum vel egredione. ut p̄ in alchorano.

De tercio precepto machometi in p̄missio et alie vocis.

Terū preceptū machometi est q̄ facta p̄dicta adiunctione publice voce p̄comentur vni cōfiteremur deū qui nullū vel nullū habeat vel equalē eiusq; machometum esse p̄betā talē p̄mittit anōm p̄cipi nō idco quia uenerat ad oratū s; q̄ animā nouit et quare imponere signa.

De precepto machometi in ieiunio.

Quartū preceptū machometi est q̄ sarraceni in quolibet anno menses integrū et unū ieiunent in quo alchoranū datus celitus asserit machometus ieiunāre autē ieiunio nocturno comedat durmo abstinentia ut ab ea dicit bona que magnum ab eis distinguere per vltimū potestū filiū vltimū ad solis occasum nemo comedere bibere aut vltimo cōmitione se p̄sumat fedare. Post solis autē occasum dicitur ad sequentis dicitur cōmitione s; eis ab eo et potest p̄cipi vltimū ab eis p̄cipi aut libet locat vltimū. Et aut infirmis tunc que fuerit p̄grauatus aut in via erit q̄ dū aut lāgore aut itinere durauerit ieiunium eis quibuscūq; voluerit et velis simul et vltimū. Sic tū ut q̄ vel egredione vel vltimū vel necessitate manus implerent postea emendū quomō loquere et dicunt sarraceni q̄ istud ieiunium est ad restringendū vltimū carnis preceptū q̄ est ieiunium penitentie. Et quid p̄dest per dicit ieiunare et nocte ter vltimū quater comedere et bona cambus optimis q̄ fuit et amicitias et bui non dēbant sed potius corroborant carnē et incedunt ad illicitos motus et vltimū.

De precepto machometi in obseruandē pasce

Quintū preceptū machometi est q̄ obseruare pasce. Notandum vero q̄ sicut debet us et isti menses s̄cōm lunā cōp̄tant Unde et pasce eorū quod ipsi post ieiunium faciunt nō semper vno tempore cōtingit pasce aut sunt quod dicunt nihil aliud

¶ Uij

est. Iquodā memoria vel celebratio noctis
annulda que est in ipso mense in qua alba
ranā descendisse dicit. In ea quippe nocte
vigilantes per ecclesias suas quas vocant
mesquitas gemitū saluē bibūt et infantiū
discedant autē p̄p̄atio et iudicio quia in
lege moysi p̄ceptū est obseruare pasca in me-
moniam exodus de egypto. In lege autē xp̄i
p̄ceptum est obseruare pasca in memoriam
resurrectionis xp̄i. Machometus autē pasca
celebrat memore in memoria antea ostes-
si atque in facie sua ostendit. Hic autē
et cum cor rex celebrat illud pasca p̄ponit
habeo nunt gladiū per gūf arcus et stat
sim sup aliquid numentū deduct ad regi-
nem et si regina cum videt ante q̄ mouat
ostendit se bonū fortunū p̄secuturos anno
illo qui p̄sens fuit et p̄p̄is oculis vidit
mibi narravit. Sed et p̄ expeditione pasche
eorū facit illā superstitionē qm̄ milites cū
et equitantes veniunt in capū magnū et
de pasca quada facit p̄monitō p̄monitō
lancto suo utra illaz fouet et sic expeditur
suum pasca.

De p̄cepto machometi in p̄gnatione
ad meban

Exū p̄ceptū machometi est q̄ oēs
sarraceni p̄ singulos annos semel
vadūt ad domū dei que est in mequa vidē
da p̄pter solaz recognitionē et ibi p̄cipiūt
odorare eas que in consiliis regumēto
inducantur et lapides p̄ut lex p̄cipit p̄
media scz fimbria iacere vno p̄o lapidat /
de diabolo hanc domū vocat adā cum de
paradiso exisset domū exegisset et om-
nibz hīs que cum domo abrahā aduenit locū
eius fuisse abrahā aut dei forum ad robo-
ravit et instauravit et in ea dñs vna vult
et sacrificia obtulit filiisq̄ suo nomen bñ /
mabek p̄ est mortem reliquit eiq̄ et omibz
filiis eius per multos annos annuēto. Domus
machometus nomen est orandi domus per
mansit. quo nato eandem deus sibi annuē
q̄ generandibus sine benedictiōe ut ipi pa-
ber p̄miser. s; hoc sarraceni nō exheredant
bñ. Et cum dñs annuēto dñs fignavit an /
q̄ n. legem p̄dasset domū hoc ydolo p̄
na erat. et voluit facere qualis erat domū
le et q̄ ibi sarraceni memet et an annū macho-

metus ire et que in lege inueniunt fuisse fa-
cte sarracenis p̄p̄. Machometus in ipso p̄p̄o
go nūlo quinto deducit dicit. Duo filij
loth. s. amon et moab hanc domū honorat
hanc et duo ydola ab eisdem ibi colebant
aliter et albo aliter et nigro lapide p̄tra /
non nomen quidē illius qd est in nigro lapi-
de et in alio lapide ibi colebant nomen vero ad /
senus dñico. Aliter q̄ et nigro erat lapi-
pide in bonore saturni aliter et albo in bo-
nore martis erat edificatū bis in dñs culas
res eoz ad ipsa ascendebant adoranda ad
martem quidē qm̄ sol in primū gradū arc-
no intrat. q̄ arcs bonor est martis in om-
discessione p̄ut mos erat lapides iacebant
Ad saturnū vero quō sol primū gradum la-
bit intrat q̄ libra bonor saturni est q̄ ibi
ficatū nudi hominū capibus que vñ in
bodiemū dicit in iudica celebrantur ut oia
de oia vero ibi annū et moas p̄tra dñs
habent. Machometus aut post longū tem-
pus veniens p̄sens p̄secutūne nequius
asserit. Sed quasi quodāmodo nōc mū-
tato in consiliis regumēto cooperit
domū arcus p̄miser. Sed ne videt p̄ca-
p̄t p̄sens sarraceni hanc domū hanc
dñs in p̄sens in agulo domū et ne facit
apparet domū et in p̄sens p̄sens ad
terā mortis. scz ydolu. quia sculptū videt
p̄sens p̄sens et in p̄sens p̄sens p̄sens
homibz vero q̄ ad adorandū ibi aduenit
le. idco illos osculan p̄cipit et humiliter
hominū capibus inter aura lapides rem-
nere qui humiliter dñs vñ dñs qd
est signū legio p̄sens. Ecce qua mentione
p̄cipit sup̄dicta machomet. In libris quoq̄
illoz scriptū ē q̄ bonat qd ē. p. socis ma-
chomet moas solus lapides deositas sic
exposuit est vobis in p̄sens lapidibus. dico q̄
nec aduare nec nōc p̄sens syon. et d
quia machomet? sarraceni? moas qd. m. v.
q̄ aut dñs lapidibus iaculis demonis et
fugare nō p̄sens nō videt esse q̄a qm̄
non aliquo p̄cipit sensu. corporis effugare
leuiter nequa q̄ p̄sens nomine vero dñs fugan-
tur demonis. Et si dicant sarraceni auduit
se aliquos demonis demonis se vidisse et
se audisse et colloquū fuisse et sic p̄sens sensu
p̄cipit corpora. Dicendū q̄ hz angeli corporis
sensu nō possint p̄cipit illis in qua s; man-
dato dei vadūt vñdica sarraceni

De bello sarraceno.

habet amicus suo vultu loquere.

De pueris machometi in palatiis
arabum et in domibus sarracenorum

Epistola sarraceni machometi est quod
adversarius eius et eius pueri
fidentur captivum interficere et omnibus
his psequantur atque decantant nisi resistant et
ad eam fidem advenire voluerint aut servituti
inducti sensum pfoluerint. et ppi manifeste
quod hoc pceptum non est ex dei operibus neque
pphetarum quibus non quod nisi cogere aliquem
credere. Sed machometus hoc cupidebat ppe
etiam pueri et mulieres suas destrueret
et talis coactio non debet fieri. ymo non si quis alii
quam odierit velit non per violentiam sed
per gratiam et suavitatem hoc facere deus ipse
dicitur in suo testamento alibi dicens sub persona
omnis ut ad ipsum dicens. Si vellet dominus
deus tuus et totius scilicet gentes crederet. cur
ergo ut credant cogis quis nullus nisi voluntas
dei credit et in alio loco. vobis inquit ge
ntibus ventus dei inquit qui crediderit p
scripserit scietur qui vero evertentur p
scripserit ipse et ego non sum super vos baubus sed
vero deus inquit quod reus ait ubi et expecta
torem iudicet deus qui super omnes iudex est. Ite
in eodem libro inquit deus tuus sub una lege
si vellet dicens sine discordia ponere singulis
Ite in alio loco inquit sibi deus loquitur non inquit
volens in lege dei est iustitia et veritas ap
paret quod voluntas spiritus sui ostendit ut in alibi
tuos vos iudicet. si quod deus oratio. nec quod
oratio eius et quod adorans non adorans mibi
lex vobis quod dicens. et in alio loco ait. non
aliam legem cu aliena legis gentibus nisi mol
libus verbis quare ergo pducant captivi
et gentes virogere ad credendum nisi hoc omnia
semper dei esse facit. Cum ergo hoc lex simpliciter
pducant nullus est firmitas vel momentum
Sed alibi machometus pducant captivum et
gentes interficere iussit ut arabes qui deum
ignorantes in deserto manebant in pducant
his decantantur et veniunt illi credent

De pcepto machometi in hunc comestibilis

Alia pceptum machometi est quod
sarraceni edant absolute de ovis aut
mibus ppe carnem potum et sanguinem namque
mostrant. Unde dicit in alibi dicens vos et

omnes edant quicquid vestre fuerit volun
tate et dicitur per se pperit a machometo ut
in et potum et sanguinem et ab omni illi quod
bet pcepto non in creatura nomine vos ab
solvit de hunc et de vestris et mactatis
per ipsum nisi vos mactaveritis vel in vest
fuerit ingulare minime comedere quod
fecit machometus ut in hoc lege sua non so
lus iudei sed et non christiani debentibus quod
iudeis carnes hulle ac lepore alioquin
animalium non mactatis sunt prohibita et si
mactaverit pisces ab his sarraceni lex vero christiani
aut in esum humanum omnia pcedit oblatum.

De pcepto machometi circa pueritiam et mulierem

Quia pceptum machometi est circa
pueros. Unde dicitur sarracenis
quod edant absolute de ovis aut mibus
bet pcepto et qualibet repudiata alia semper
recipere ita in quod non quod quia maritus
mens mactat. In repudio quoque pceptum ob
servant ut vix tres et qualibet repudiare al
bi maritus recipere licet sed taliter tunc re
habet spem nequa quod vix quod maritus alius
mactat et quod illis reus facit ut recipere mactat
dat. tunc aut ipse volens pducant man
tu aut tunc mactat et
De
emphatice vero ad pceptum
nisi in
de
moque emendat libere pducant sarraceni sic in ve
post quod gravida semel fecerit nequa quod est al
ten sarracenis inigo pstringat potum Sed quod
habet recipere ut vix tres et qualibet repudiata
ata alia ducere hoc nulla quidem pceptum
tione neque est nisi causa filios pcedit pceptum
ceptum est vix recipere quod aut emphatice et
emphatice quodlibet possit habere hoc qua
dam quod ad sarracenos advenit quod multum
tocius erit aliqua stupor et a filio et co
tra fili vel sarraceni a parte sarracenis vel a fra
tre et sic ppe dicens inter pcepta machometi
quare aut machometus talia iussit fieri ut
sarraceni qui deus vult sarraceni sarraceni et p
mum lugentes erat et sarraceni ipsemet pceptum
est vix lugentes boy. xl. in eo manebat et ma
pime quod arabes valde lugentes erant volens
in eo sarraceni ut crederet in hoc pcepto vo
lunt machometus ponere diffidit in lege moysi
et lege moysi quod lex moysi mactat vix
posse libellum repudiare de re alibi dicens

Liber.

Quartus.

quo recepto si ipsa nuptiis alteri viro q̄ p̄m^o mortuus iam non posset eam ducere in vpo-
ren. Opposium mandant machomet^o ut
patuit. Discordat etiam a lege xp̄i que p̄ba-
bet vxore viuente maritus alteri nubere q̄ q̄
q̄daz dixerit machomet^o opposium dicit ma-
chometus ut vsum est.

De precepto machometi circa prohibitionē
aliquaz mulierum de p̄p̄is cognatione.

¶ Eorum preceptum macho-
meti est q̄ saraceni non recipi-
ant in vxores consobinas nec matres su-
as nec acrimas factas. Unde dicit i albor-
ano officio benedictus vobis mercedem sūt
et illis dicit vestre s. matres et filie sorores et ne-
ptes atq; matres nuntios atq; germanas
collocant matres et filie mulierum vestraz
si a vobis tace fuerint sūt autem licite sine
hoc autem fecit machometus ut a lege sua
differret lex moysi in qua iungitur non ac-
cedere ad omnes feminas et posse tibi cum
consobinis semine germani vel germane fi-
liis et ut cui a lege sua differret lex t̄m̄ i qua
vsq; ad quantum gradum prohibitio facta est
Eed ex quo tanta voluntate voluit ostēdere
in hoc p̄cepto bonum fuisse non vti aliter
vni sodoma nec iungere per mandatum
sicut ipse facit in alborano i capitulo de vac-
ca. B. In i. m. d. de p̄p̄is cognatione tra-
dere vxores ut sanguis p̄cis accrescat et for-
tius in i. r. col. amisse vinculum regis scien-
dum q̄ nō erat omnibus tunc impono.

De precepto machometi circa obse-
rationem diei veneris.

¶ Primum preceptum machometi
q̄ est q̄ saraceni obseruent in quietē
diem veneris quod ipse fecit p̄pter duo. Pri-
mū est quia ipse p̄ncipio stelle veneris rex ef-
fectus fuit ut supra patuit p̄cepto secundo.
Secundū vero est ut a lege sua differret lex
moysi que p̄cepit sabbatū obseruari et lex
xp̄i que p̄cepit diem dominicū.

De p̄cepto machometi in orando vob̄ motu
dicam.

¶ Secundū preceptū machometi ē

q̄ saraceni faciant orōes versus meridiū ubi
est mecha. Unde dicit in alborano in p̄fona
dei sibi alloquens et suis orōentibus ubi
est. Tunc hic illic aspicienti tuisq; ad meos
p̄p̄os nonnulli que sunt sunt mediatores q̄
nū testes sūt p̄betam p̄p̄ium testem be-
bentes orōis locū veracem et ydoneū deo
testificante vs versus mequā tēpliq; sui me-
diū quod ab eadē p̄mo fundatur firmabo
q̄ ip̄ vbiq; p̄ facit facient iud̄ orando ver-
sus talē locū orandi iussit machometus
ut inferret a iudicis qui orant versus orādē
tes. et a nobis xp̄ianis qui orant^o vers^o orē-
tem. quia ad orientē crucifixus est xp̄s et ad
orientē ascendit in celū. Et missi voluit esse
discordes a xp̄ianis q̄ in nullo p̄mo vellet
p̄mitti. vñ nō sedēti bononiat sup mē-
sas māducant^o ip̄s vero sup trā usciēt nos
cū in appo ip̄s sine mappis. non sardinas p̄
capdā accipientes minimum in ignē ip̄s v-
ro per caput eas accipiunt et candas adiect^o
ignē nutrit et sic de alijs ieiuniis que se-
cum cōuersantes expunctori cognoscunt

De p̄cepto machometi circa iudicialia.

¶ Primum iudicium p̄ceptū machometi ē
q̄ i possessionib^o rep̄ediū penitus
testib^o p̄p̄os et negatores iuramento semet ex-
perget. testes aut nullo nisi valde ydoneos
p̄bataz p̄fona et quib^o sine iuramento or-
dere possint p̄ducant. In quibusdā etiam
alijs moxace legio mox custodiūt ut q̄ bo-
nitas sanguine fiderit eadē pena p̄catur
et quisq; in adulterio desibentis fuerit cap-
aduker p̄nter lapideat. Qui aut cū quā-
libet alia fornicatus fuerit octingēta flagel-
lis subiacet sūt talis iudicta ē pena ut p̄-
mis et sed a vice octingēta flagella sustineat
Tercia manu. Quarta pedē amittet et q̄ cui
libet hominū membris absculerit iugno p̄e-
cio redimat. Et sic patet q̄ in iudicijs facit
vñ quo ad aliqua moysi consentiunt legi.
In quibusdam vero diuersum q̄d et mo-
chometus fecit ut in hoc etiam aliquantulū
diuersa esset lex sua a lege moysi.

De p̄cepto machometi et abstinentia a vino

¶ Quartūdecimū preceptum ma-
chometi est q̄ saraceni abstineant
a vino quoniam vinosa est et semina iura

De bello sarraceno: d.

bonnis peccat et illud bibere dicit magi
vno peccatū esse vno in comedere et nouitū
posse etiam in apparatu hoc. Et licet sarraceni
amā vniū sit pōbūm ipsi in in oculis in
moderate bibunt et inebriant. Causa autē
populi quare vno semper obtemperat iudē/
tur est ne forte socij inebriati pōtēssime
mānam populo. Et si isti peccatū est vñ vno
et ergo in suo pōtēssime pōtēssime vno
sunt super pōtēssime consideratione. in. et. v.
articulo. xij. Alia causa sunt super pōtēssime
in consideratione sarraceni in sarraceni pōtēssime vno

De pōtēssime machometi circa modū herē/
dandi.

viniūm beccatū pōtēssime machometi d
q in herēdandū dicit filie vno filio
consequitur qd fecit ut pōtēssime pōtēssime
legis sue a lege Moysi et pōtēssime qd lex moysi
inungit qd filie cum filijs non sunt herēdē
pōtēssime aut in herēdandū eos aequales fecit.

De pōtēssime machometi circa iustitiam:

Eximīssimū pōtēssime machometi
a et circa iustitiam. Unde pōtēssime
in alderano qd dicit mulierū iustitiam
pōtēssime iustitiam vñ vñ in quo dicit
a lege moysi in qua inuicū est qd nullo nō
pōtēssime iustitiam dicitur et a vñ in
thano in qua in actus casū eaq iustitiam
vñ caputur.

De pōtēssime machometi circa pōbūm
dispositiōis cū quocūq pōtēssime a lege sua

Eximīssimū pōtēssime machometi
mā est qd nullū sarraceni pōtēssime
de lēp sua in quā nō in vno vñ dicit
et qd fecit machometi ne salitū sue legis
in publicū vñ in similes nocte supēn in
et et eamē cōtē qd odio fa ē lux. In quo
offēsa vñ in nocte sue legis inuicū d
dantū legis xpi manifestauit quas pōtēssime
pōtēssime sup iustitiam pōtēssime qd ipse palā loat
mundo et in oculis nō sicut super patet
libro primo. pōtēssime. in. articulo primo

De pōtēssime machometi circa circūstant
Circūstant pōtēssime sarraceni

tum est qd circūstant pōtēssime Machometi
aut nō hnt ex pōtēssime machometi aut nullū
in repōtēssime in alderano sicut infra dicitur
dicitur ad hunc modū in alderano pōtēssime
pōtēssime et in alderano pōtēssime qd
ipsi circūstantur die octauo sarraceni vero
omni sepore. Iudei vero eamē faciūt rōtēssime
et in templū et fugiūt caput vñ sarraceni
in vero nō. Quomōdū eamē cessauerat sarraceni
in circūstantur dicitur est super h. i. cōfide
ratione sarraceni. art. vi. pōtēssime primo. Decēssime
pōtēssime legis machometi mā dicit ab omni
sarraceni gēne mā dicit celebratione ba
dua. Alia vero plurima sunt que circūstant
et longū requirēt sarraceni et in vñ dicit
nam: dicitur ab alderano machometi vñ vñ
autem sunt affirmare qd quā dicitur pōtēssime
quicūq obligatus fuerit et in die mortis sue
deo et sibi crediderit. dicit qd i die iudicij ip
so inuicū saluus erit vñ ergo ma
nēssime sui credentes in mōtēssime expōtēssime et
pōtēssime vñ nulla est redēssime.

Tractat de vñ sarraceni morte machometi.

Eximīssimū hunc libū est de
morte machometi dignū est et
ut finis eius ostenderet qualis ipse fuerat
in vna et doctrina. Vñ aut inuicū pōtēssime
amā regni sui ab illo. s. anno quo fuit cōtēssime
in regē in damasco cōpōtēssime. quidā
discipulū eius cui nōmē alderano voluit
apertū si resurgeret machometi die tercia
a morte ad vñ sicut ipse pōtēssime dicitur ei
q post qd decēssime anni sui regni esset ipse
q dicitur mox a vñ sarraceni die cōpōtēssime
q sicut in die defunctū ad ecclā. Et ideo q
nō credēt sarraceni quare pōtēssime discipulo
hnt in vñ inuicū quodā vñ sarraceni
et ad inuicū dicitur Machometi
et dicit sicut ut bibat inuicū est omni ecclā
et in vñ inuicū qd mox sicut in vñ
et dicit illi sarraceni qd abi erit cū eo q
p aquā saluaret et vñ inuicū quo vñ
ao subito dedit eiā diabolo magistro suo
discipulo amē sui diligenter sarraceni eo
pōtēssime expōtēssime qd resurgeret die tercia ut die
mā est Sed pōtēssime ipsi viderent qd nō resur
geret ut pōtēssime et sarraceni eius inuicū
non possent relicto corpore inuicū ma
xima pars dicitur et post. p. dies mortis
eius vñ pōtēssime discipulo eius alderano

ut videtur quomodo innotat et scdm qd nar-
rat lucas iudicis in promissa sua inuenit cor-
pore a cunctis conuictus corosis offibus.
Tunc alitunc colens offibus sepeliri in-
currit quidam que dicitur arabie medius
aragel Sic ergo qui inter eos prudentiores
fuerunt desibentia seductionis falsitate omnia
querencia dixerat falsa et iura effundentes ob-
siderantes etiam quod indigna vta digna mon-
te terminasset ab eis lege discederent.

De successoribus machometi.

Primo aduersus est de successoribus
machometi huiusmodi impissima
et falsa sue prophetie dantissime
inducuntur falsitates sue doctrine et immu-
tata sue doctrine verum ante oculos dei in-
dico et diaboli perantur innotentia tunc
per Quartus ergo pnta in pnti phidende
dantur perantia. Primum punctus est
de astuta diaboli post mortem machometi
ne eius doctrina pnt. Secundus vero est
de successoribus n. Calisto crepusculi
in et nuntio molino occidentali. Tercius
aut de diversitate gentium qui scdm macho-
meti se epereroluerunt. Quartus de diver-
sitate paganoz qui in aliis duntant
ferracinos et in alijs duntant.

De astuta diaboli ne pnt scdm machometi.

Primum punctus huiusmodi considero
nemo est de astuta diaboli post
mortem machometi perantur doctrina vti
cum ad exemplum pntiaoz vti pntia
innotentia a hoc machometi tunc ipm m-
dant et innotentia in vta cognouit et in
tunc est in pntia consideratione omnes
fere alij vellet discodere tunc cognati ma-
chometi et socij qui pnt in bonore et tunc
tanta apud populum babantur ocasio
nem legio multa lucabantur mesi et pntia
cum multo blanditijs et pntia
perit omnibus modis simplices amobere
et a fecas pntia cor ammos inclinare spe-
cialiter aut diaboli astuta sua vti est qd
e modis innotentia (quiddam latitudo pnt
fimo qui innotentia huiusmodi. Tunc huiusmodi ba-
bitan vti ex decem machometi socijs qui
post mortem ipius regna adeptus est qd huiusmodi
de pntia et calide ammos ad notentia

dum pntia et huiusmodi ad bene huiusmodi
et machometi sermonem machometi innotentia
non innotentia qd ante sepulchrum vel videntia
huiusmodi subleuaret in notentia. Dixit quip-
pe qd post sepulchrum expositus angeli cu vel
notentia tunc notentia et tunc in notentia. Vti
quia huiusmodi cum no sepelitur. Idcirco huiusmodi
et tunc vti huiusmodi huiusmodi huiusmodi
gentem in notentia pntia parat huiusmodi
vero fratres sempiterni machometi filij nomine
basan et boyan iunior et vigilio foriter
expositus innotentia pntia ad mortem huiusmodi
viti pater vero cor sepe filios ammonebat
ne per tam longam macerantiam sua san-
guine corpore. Ipse aut videntia huiusmodi
ios esse et ad mortem huiusmodi pntia labor
re iam decessisse de machometo vti erat res
pntia. Legimus aut nequius illius a pntia
a pntia comidat et duntentia et huiusmodi
huiusmodi huiusmodi duntentia huiusmodi
huiusmodi qd non ex toto huiusmodi expositus huiusmodi
et quiddam pntia huiusmodi in notentia
de innotentia huiusmodi.

**De successoribus machometi in oriente
et occident.**

Secundus punctus est de successoribus
machometi fm qd notat Alii.
est in huiusmodi de vti et huiusmodi huiusmodi
huiusmodi post mortem machometi huiusmodi
qd et huiusmodi machometi huiusmodi et
que vocantur calisto qd innotentia huiusmodi
huiusmodi et qd huiusmodi et huiusmodi ma-
chometi huiusmodi huiusmodi qui huiusmodi et
pntia in notentia et pntia huiusmodi pntia
pntia et huiusmodi pntia ad se huiusmodi et
huiusmodi huiusmodi huiusmodi et qd huiusmodi
huiusmodi pntia huiusmodi huiusmodi huiusmodi
et huiusmodi pntia pntia huiusmodi huiusmodi
et huiusmodi pntia huiusmodi huiusmodi huiusmodi
huiusmodi quibus pntia per se et huiusmodi se op-
pntia et multiplicitate expugnans non notentia
viti huiusmodi a pntia huiusmodi. Post
hunc ergo quiddam pntia machometi huiusmodi
huiusmodi cu obnotentia pntia vti huiusmodi
et huiusmodi et huiusmodi qd huiusmodi
machometi vocantur cu se huiusmodi ipso
machometi huiusmodi et huiusmodi huiusmodi
huiusmodi qd machometi huiusmodi huiusmodi
huiusmodi se vellet ab omnibus huiusmodi huiusmodi
et complures huiusmodi legi machometi innotentia

De befoel Luttenberg

derabebat et in ipsius multa maledictio per
terebat. Alios natus et alios infirmitates et
alios variis modis quod tradidisset macho
meum predicantes. Ille autem qui legem ma
chomica tenere voluerit in paribus sanctis
Calopham baldescensum statuerunt qui in
tanto bonos et meritis a suis habentur quod
nisi mandato auctoritate eius nullus quous
tumensq; potens aut nobilis appellaretur
soldanus. et eodem anno subditi tam regem ip
solum pedes eius ad terram usque. pstram reuer
terefolauit. Successores autem bali de quo
supra scimus memoriam contra singulares
omnes calopham. eodem sua ceperunt in ter
ra egypti immenso diuitijs et dictijs as
suetis. Hinc autem egyptus et arabia
populos magna se cunctis suis dilectio et
quod unquam. Hinc autem egyptus et arabia
tradidit sarracenis populos in duas par
tes. quodam per bali et et successores
adherente. maior in parte consuetudo ma
chomica et fides subditi eius. postquam vero
soldanus calopham administrationes egypti
sub anno suo calopham egyptus adeptus est. in
mens liberos quod calopham non in meritis mul
tis acutius erat suspectus. ut ipse saladi
nus ad illum superuisionem haberet respectus
sed ipse sibi et soldanus esset. ac calopham ac
cessit ad diem suum calopham egyptum tamquam
et debuit et solum vellet exhibere reuer
entiam. et danti ferreus quod gestabat in manu
bus quod impermissio ipsum ad terram pstram
tam erat. et per pstram occidit. omnes
autem filios eius et cognatos et speciales am
icos vel interficere iussit. vel carceri in pstram
manu par. cunctis soldanus baldam. solum
monarchiam et dignitate tot super egyptos
et super omnes alios orientales obtinuit
saladino compellere egyptios ut ei omnes
inter obedirent et nulli calopham alium in
ter pstram et in terram eius. et in
talibus obsecrarent. Princeps autem orientalium
sarracenis enim qui legem machomica
obtemperat possimus qui caput unquam sui
dignitatem et regni sui solum in orientem
marcham quodam ambago dicebantur collo
cavit. et non solum egyptum et affricam sed et
byzantium in magna parte nominatur. orientis
et calopham cum multis populo suo liberos
et in terram eius et in terram eius et in
terram unquam in terram eius et in

Et de omnibus huiusmodi p[ro]prietatibus appellat. Sed
gr[ati]as illarum magis demerit p[ro]p[ri]etate magis
etiam p[ro]prietate magis. Unde p[ro]prietate
salica et occidentalis fortiores magis
est salina et dissensio p[ro]prietate
p[ro]prietate, et q[uod] illi illis in p[ro]prietate et expeditio
magis magis magis p[ro]prietate
et q[uod] illi in p[ro]prietate et magis p[ro]prietate
p[ro]prietate

Excellente gomme que l'on peut employer
sans aucune restriction.

[illegible]

Quod pueri est de universitate gen-
tium q in aliquo terminant sarrace-
nos legi differunt et in alijs. et primi vocat
necessarios qui in terra antea inhabitant
hij transisse credunt origine septemennalis
sarracenis supradictis. Unde nomine pro-
prio a iburas et comaris appellantur anteq-
nam De iureco fidelem ex antiquis onoma-
stis hystoris artu habemus q ex septem
omni regione exierunt p sarracenos ingressi in
solum regionem illam s3 vniuersas fere euacuat
quidam amato manu occupauerunt violen-

ut faciam puellum nō reuelā vel mortis
 tanto immittent cū pater in exilium la-
 borantē spē euadendi nō habent. Elitotes
 autē eorū et filie in lege maritoni et parentis
 suorū ignorantēs legē illā acutē se modere q̄
 si forte filios leuaret illā legē quāz vocant
 mouitā matris sue reuelare, vnde a matre et
 filio a patre absq̄ vlla retractione necesse
 est. Vt autē pater mortem aliorū paganorū vi-
 nū bibunt et carnes pecunias odit ab oib⁹
 alijs tam q̄ herens legē reprobant. Ip̄i et al-
 pellunt et abominabilia et segna femine
 xoris in oculis impuer operant sicut illis
 narrantibus qui ab illis reuelatū cognitū
 est tamen ne vxoris eorū eos relinquere vel
 contempnere haberent si exorabulo nō co-
 uē et immittunt scite puellissime cognos-
 cent. Et enī in puella femina circa finē
 autant. Ambadēlio qui bodie vulgariter
 appellat totaia quidā populus scopos et
 montib⁹ vndeq̄ arcubulus inhabitans ba-
 bēt castella, p. fortissima, et ppter vias angu-
 stas et rupos inaccessibiles, impugnabi-
 lia aut suburbans et vrbib⁹ om̄i finem
 et frugū fertilitatē fecundissimā commendat
 et vocat. hōz autē boiz q̄ asium nūcupat
 multitudine numerum, p. M. epe: dicit
 proficiunt autem sibi capitulum non fac-
 tione breuitatis sed potiora mentio-
 tum quem ip̄i verem seu senem appellat
 non tam puerile etate nunc, q̄ pueri-
 tia dignitas potiorior. Primus autē
 et summus in tante religionis comū ab-
 bas et loas vnde principum habuerūt in
 partibus est exenolus valde remotus ver-
 sue ciuitatem baldacem et pates per si-
 bus puat. Vt autem vobis nō findeat
 neq̄ finem a prop̄ano discedentes om̄i
 ne indifferēt obediētiam superiorem suo
 exhibitam sibi acutē esse vix etate memo-
 ram. Vnde tunc subiectio et obediē-
 tia vniuerso magistro suo quem senem nomi-
 nant assequunt q̄ nil in p̄iudicium est aut
 difficile q̄ ad mandatum bonum sui b̄lan-
 timo et ad idē volūte amplem et p̄fere
 vengat. Senz autē dno eorum p̄cios de
 populo suo in lona ferens et detrahentib⁹
 facit nunt et dūctio uicemam, genitib⁹
 diligenter iubens et iustitias ad varias
 p̄uicias mētum aduallat ut potentes ba-
 minis hōz q̄ p̄am q̄ ex laetitia v̄l quia

De bello cartacenord.

et aliqua causa habet eos odio vel ad faciem
quoniam in hoc loco etiam perit uenerunt. per
eum peccatum sibi datum mandatum occidit. p
autem propter huiusmodi mandatum. excom
municet longe maiores delicta habuerunt in
paradoxi. tunc sunt perit uenerunt. q. sunt de
in quibus? facit uenerunt q. si propter huiusmodi
obediencia eos non conuenit martyres a
suis indicant et inter sanctos ab illo populo
lo deputant in summa habentur reuerentia
Pater vero eorum a magistro qui senex in
omni multis muneribus? dantur. et si semel erant
detracto libere duntaxat. Unde uenerunt ad
obediencia seducti de consensu paterorum frat
rum ad uarias pater mundi manifesti ad illi
eo gaudere et delectatione legatione monebant
suscipiant et cum tanta diligentia et sollicitudine
duntaxat paterorum. h. pater uenerunt. tunc sunt
omnes et aliarum nationum uenerunt et habent sibi
assumunt. aliquando in specie moneant
num quondam in specie duntaxat sui mo
dorum et in summa alijs modis scilicet
duntaxat q. ut duntaxat in uenerunt. a duntaxat
a deo aut? est q. sibi possit ab eorum infidelijs
precautione contra infidelijs glonas aliquid
modorum designant. Pater uenerunt aut quibus?
ipsi aduersant vel pater magno se redimunt
duntaxat moneant. aut duntaxat. fidei.
num cum suspitione et metu mortis semper
moneant. Di aut super omnes alios fama
quos legem modorum et eorum infidelijs di
ligent et ad illi hunc seruauerunt usque ad hunc
propter amissionem magistri sui qui naturaliter pater
duntaxat ingenuo duntaxat scripturam. excom?
studio christianorum legem et pater euangelia cepit
cum omni diligentia legem et pater omni
rursus omni miraculorum uenerunt et doctrine san
ctitatem ex quoque compassione et irrationa
bilitate cepit abominari modorum doctrinam.
nam. et tandem arguens ueritate subduos
suos uires maledicta legio studuit paulatim
reuerentia Unde exornatus est eos et munda
uit q. uenerunt in modestia habere et amicos
personas manducarent. Tandem uero post
multas amissiones et uarias duntaxat huius
pater omnes in hoc loco duntaxat duntaxat
q. duntaxat modorum pater pater duntaxat
mano pater duntaxat duntaxat. Ita q. q.
molestem pater omnes esse et liberans ut aliq
christianorum lege subiecti illi erant tunc tempo
poris fratribus militibus ipsi tribuarius duo

autem duntaxat eisdem amissionem pater
les pater uenerunt amissionem terre sue que in eo
fuit terre pater omnes fratrum suis erat qui mol
tas eis molestias occasione duntaxat in fere
et duntaxat. Pater autem duntaxat duntaxat
gister unum de familiaribus suis uenerunt
quoniam prudentem et duntaxat de quo pluri
mum duntaxat et uenerunt ad regem duntaxat
aut? Rex autem maledicta causa legationis pro
pter omni pater uenerunt et amissionem a laqueis
diaboli liberatione deo duntaxat agens. Tunc
omni fere omni summo bonore et gaudio
magistrum recepit et ipse ad christum reuerentem
ut dominus suo boni regis et christianorum uolu
ntatem et magnam duntaxat duntaxat
usque ad fines terre sue duntaxat pater que duntaxat
fines suos in fere ingressus impolam per
traxisset quidam ex nostris uenerunt duntaxat et in
quis dei amissionem aut omnes suos non appo
nens bonum de regis duntaxat et fidei christi
omnes summo. duntaxat impolam aut
omni sibi moneant in duntaxat christum no
num et magister ecclesie duntaxat occidit
Unde populus? ille qui tanquam plenus nouella
duntaxat duntaxat. tunc sunt fidei aut. ut duntaxat
et duntaxat. h. duntaxat. ut duntaxat. ut duntaxat
ad hunc uenerunt duntaxat a ad hunc et duntaxat. pater
hunc duntaxat et usque ad hunc pater pater ipse
et duntaxat. h. duntaxat. qui et duntaxat ad pater
et duntaxat. In uero. pater duntaxat duntaxat pater
duntaxat ille pater amissionem uenerunt in
duntaxat. Duntaxat igitur et alijs uenerunt mon
stratis hominibus? maledictis regis omni
talis corrupta est et alie q. plures cum pater
duntaxat uenerunt sunt duntaxat duntaxat.

De bello cartacenord per argumenta contra
sua duntaxat.

Quia duntaxat boni? libri est de
bello cartacenord per rōes para nos
sunt fidei duntaxat suo eorum iudicio
quoniam efficaces non attendentes q. est uer
na duntaxat a fidei uenerunt et ut collige
re pater ex duntaxat libro. p. sunt argumenta
quibus in duntaxat para nos. Primum para
nomē christianum. Excom para christi pater omnes
omni para christi duntaxat. Quoniam q. para moneant
Quoniam ut duntaxat pater duntaxat. Ita ut de
duntaxat duntaxat i uenerunt de duntaxat con
tra duntaxat uenerunt uenerunt. Duntaxat
para duntaxat quo ad duntaxat uenerunt

Fiber:

Quintus.

Titulus de aduersariis magni. Per
 mūcōra veniūt vniūsq; legio quas dicit
 esse compitas q̄ iudeos et p̄anos et mōd
 esse veniatū mū quamū in alioano con
 dicitur

Comitê editorial: pianos no 4 de piano

Recent organized farming

offi q̄ illi qui vocant xp̄iam n̄ sunt cristiani
tunc debet vocari xp̄iani quia sunt p̄uocari oī
bus dictis et factis que operabatur et dicebat
Iherosolimis et ceteris et ceteris et ceteris
Iherosolimis et ceteris et ceteris et ceteris
suz missus nisi ad omnes que p̄uenit dom̄
et ceteris et ceteris et ceteris et ceteris
q̄ ubi habent facere cum eo in paucis et in
multis ymmo sunt sui cōuocari totaliter. Ad
hanc uenitā opposuione dupliciter respō
det. Primo eius oppositiō ex operibus ostē
dendo. Secundo q̄ sarraceni sic dicentes sūt
contra legem suas. Primum sic ostenditur q̄
experientia testis possunt uidere sarraceni q̄
habuerunt inter xp̄ianos q̄tam gloriā et ho
notem et q̄to corde xp̄iam faciūt et offerūt
ibesu xp̄o edificatis rez sollemnissimis et mag
nificētissimis ecclesijs in suo nomine et sic
dean sunt marmis et furez sanctorū beatorū
in crucibus et calicibus p̄uocatis cōdiciabuo
lampsadibus et ymaginibus ex auro et ar
gento deaurato possunt ueni uidere q̄ xp̄i
am uocant. xl. obiectantur. xl. dicit quod
Iherosolimis et ceteris et ceteris et ceteris et ceteris
lex sarracenoz de mense romada quia in eo
deservit q̄ ipsum tenent sarraceni. Data
ratione q̄ qui mactem p̄stentur ip̄m uocant
quod est p̄uocari deum in p̄uocari. xl. dicit
sunt xp̄iani ex quo. xl. uocant et sic cōfiteri
et uocari ibesu xp̄o sequuntur sui exemplū
tenentur similiter. xij. tempore anni et xl.
p̄uocari festum eorum ibesu xl. dicit dicitur ap̄to
rum et multoz aliorum sanctorū quoz festa
solemnissimē non solum cantando in multis
gloria laudes deo et illis sed et etiam uocā
illis cessando a corporalibus laboribz su
o p̄uocari p̄uocari et ceteris et ceteris et ceteris
et honorem desunt nomini suo cum multis
ex xp̄ianis cum audiant ipsum nominare in
domini sui capite et eloqui sic cōdo genus
et qualiter etiam cūdez blasphemantes cū
in iudicio accusantur publice penitent. no.

facio mentionem de sceleris actibus cordis
 in contemplationibus? nec de lacrimis que de
 corp oculis sepe emanant in magna habun-
 dantia memorando suam doctrinam suam p-
 occasionem suam nobilissimos aquas et vir-
 tosilissimos suam vitam suam mortem suam ad
 inferos descensum suam resurrectionem a mor-
 tuis multos ex eis seam recusantem. Item
 memorando eam post suam resurrectionem
 suam familiaritatem cum apostolis conversationem
 per dies .xl. ante qd ascenderes ad celos. In
 quibus super omnes angelos sederet ad dex-
 teram patris semper orando p suos fidelis-
 timos memorando etiam quod in mundi fine veniet
 in manifestacione sua et sui patris et angelorum
 et vocare viuos et mortuos et qd habet certici-
 bus ad dexteram suam vitam eternam et certis-
 sibus ad sinistram reprobationis suae suae. Quia
 ergo sermone viuens, inter ipsos potest
 dicere non esse christianos nec valere debere vo-
 care illos quos cum tanta fide cum tanta de-
 uotione cum tanta reuerentia et cum tanta
 gloria constat adorare iherosolymitanos christum.
 Sed etiam de sermone doctrinarius sunt eorum
 suam legem non dico solus ille qui habuit
 inter christianos et non erat supra praedicta. Et
 etiam existens in magna loco seano maxime
 alioquin cum ipsemet alioquin in mul-
 tis locis vocet eos christianos inter arabes
 nominant eos nazarenos. quod in idem red-
 ditur. Nazarenus nazareth. Item etiam dicitur
 h christi qui est magister omnium fidelium et qui
 apparuit paulo sic se vocant nazarenus. De
 deus ego sum iherosolymitanus quem in pre-
 sentis. Sic ergo sermone bene possunt un-
 guem hunc in qui vel affirmant de christo
 meo quicquid eis placuit qui christi de vo-
 cant eos christianos ipsi dicunt qd nec sunt arabi-
 ni nec dicitur nominari. Item cum praefundere
 legem dei quodam in dicitur an? an? et
 ego volui ee qui nolui affirmare ee christianos
 qd tamen publice dicit lex eorum. Et ideo qd
 quo suam voluntatem superponit legi sue
 negando qd qd affirmat non est mirandum
 si similia faciunt de sancta scriptura christi
 non negando iam inrationabiliter ab eis
 suam in pluribus locis veteris et noui testam-
 menti pro talis nominat qd sic filius dei su-
 filius primogenitus suus primogenitus filius ve-
 rus suus filius unigenitus? sic qd unus solus

est filius pꝑrius dei genuino de sua substantia pꝑria et natura et non muli. de quo vñ nemo dubitaret dicendo iste est vel ille. de pꝑrius enim esse de mibe esse loquendo dicitur cum ostendendo hic est filius meus dilectus et si sarraceni negant sacra scripturā quā habent xpianū negant legem suā in multis passibus qui affirmant qd est debet credere quia facit mentionem de scriptura moysi et psalmista. dauid de multis etiam pꝑrius et eum pꝑrius et a iudeis et a aliis sunt credentes in deū qui credunt ea que de iussit ante qd machometus esset in mundo. Ad ea autem que dicunt qd ideo nō sumus xpiani quia nō observamus sabbatū nec circūcisionē que et qd manifeste sunt rationes quare lex moysi non debuit observari post publicatōem legis gracie. et excepto quod moysi alia pꝑrius in alia esset implere per idcirco mysteriora in ipsa continē ad plenam in primo libro fuit declarātū et reducere ad uenerabilem saltem dicitur qd multum debent attendere iudei et sarraceni videntes circūcisionē qd quando rex implere suam pꝑrius si post aliquos ducat pꝑrius in mīto illud qd ipse adduxit bene pꝑrius ut illi pꝑrius et ei facit inuicem qd ducendo tale pꝑrius dūm dicit intelligere non esse implens qd pꝑrius in tempore iam pꝑrius pꝑrius affigato sic est de circūcisione quam de ababe pꝑrius figne confederatōis inter deum et eum quousq; de suo semine nasceret ille qui habebat esse omniū gentiū benedictio mīssus pꝑrius deus et homo qui ergo sarraceni videntur circūcisione cōmū sunt in ira dei sicut iudei facientes deum mendacem et peritūm nō implentes quod pꝑrius su et ut quod tempore de sarraceni. Et quoniam dicit ad hoc sarraceni ex vno falsissimo huius domeno pꝑrius pꝑrius qd cōcēptus lege scripte et gracie debet servare solutimodo legem nature quam abraham observavit et quo ipse non legem moysi nec xpianū sed. datus ab abe solum tenent pꝑrius qd vident esse filii et ipse aramasi ita qd post qd babylonē legem pꝑrius redire ad legem nature in qua vixerunt ab initio mūdi quoniam homines non erāt capaces maius legis sicut si post qd homo creatus in eorum et est factus homo machigena dicat qd et conuenit loqui sicut quādo erat puer sicut scis facere potest sicut

puer cognare sicut puer ludere sic sicut puer cum hac sit armis omnibus hominibus opulentur ad eorum perfectionem debere facere illud quod pꝑrius ad talem etatem et dūm tenet eo qd sarraceni cum pꝑrius et am qd querendum est a sarracenis quare circūcidit ut ut cum nesciunt respondere remaneat consuetudo in circūcisione sua non enim inueniunt expectare deum in aichorano per magister suum machometum qd circūcidit se et sui credentes. sed isti sui credentes adducunt se dicendo qd ex quo fuit data lex ababe et ipse fuit aramasi qd necessaria est eis circūcisione cum dicantur pꝑrius et ob seruatores legis ababe. qd machometus fuit circūcisus non legitur in aichorano sed in libro sue generationis et vite narrat qd ipse nato aramasi dicitur. Gabriel quando habuerit cor et aperuit et post hoc verba sarraceni sequitur. Et dicunt qd natus est aramasi. Ex quo ergo de sua circūcisione dicunt duas opiniones nullā eam affirmando apparet qd de eius circūcisione nō fuit actu nec talis circūcisio sicut ipse dicit fuit circūcisio. Ababe qd fuit nō per angelū sed manu hominis facta qd Machometus natus sit aramasi hoc dicit est ad venerabilem pꝑrius machometus de facto si rex fuit arabū vel pꝑrius vel fuit datus in eorum et vel et ipse fuit natus fuit domus suā. qd in libro suo nō cōtinet sic narrasse. Et quod mysteriora circūcisionis datus ababe quō iam totaliter extinguit et fuit annullatum ponent in se adinam et cōmūm clarum est qd non qd iudei sicut dicitur est qd ea videntur sunt in cōmūm ita dei et odio. de quibus sic datur intelligi in eo qd narrat de illa machometus nō fuit filius inter eos pꝑrius eorum non expectat qd angelus aramasi datus pꝑrius qd dicit octava facit cum sarraceni aramasi. ergo machometus fuit filius gentis vel pꝑrius si gentis. videtur quoniam sic affirmat in qua reputatione teneret cum mater sua videndo eū diffinire pꝑrius et suo generi toto. si pꝑrius non habuerit de eo revelationem de qua tantum in eis narratur. et quomodo pꝑrius dicit per angelū aramasi sarraceni natus fuit. si natus fuit aramasi hoc nullū est dicere quoniam est contradiçtio in terminis. Et iam forte dicit qd aramasi eū angelus in ventre matris fuit si a sua am et opatione fuisset sanctificatio et in grana dei

[illegible]

dunt q̄ alia est ratio in matrem et alia
 in patre. sed ex quo in eis nō verificatur q̄ in
 his p̄phetis nō est nisi si imponit p̄phetas
 debere arguendi ex quo p̄s hnt arguendi
 sicut bonum et vel debiles visus lo-
 tes in eo q̄ non vel pauca vident que sequū-
 tur ea que pedibus calcant vel manib⁹ pal-
 pant. sed de eo q̄ dicunt non vident quod
 est ante vel retro ad dexteram vel sinistram
 supra vel infra volo dicere q̄ non cōsiderat
 causam quare fuit ibi fides x̄ps arguend⁹ nō
 habens locū in suis fidebilib⁹ post q̄ assa-
 ut leg moysi et fuit euangelium a veritate q̄ p̄-
 nio in eo erat quando fuit p̄uar. nec ad-
 in nocte ante mortem suam. quia fuit per cō-
 obsecrata. leg moysi faciendo pascha agni
 Unde ex quo fuit mutata substantia et natu-
 ra illarū rerum in quibus p̄ncipaliter sta-
 bat veritas leg moysi leg muerant scrip-
 ta et q̄ nudes teneant eam cum multis inligē-
 tia in suis symyogis ex quo defiat eis veritas
 non obligat vt senec. immo pot⁹ obli-
 gat vt nō obsecrat. Quomodo hoc est certū
 et notorū omnibus hominib⁹ mūda q̄
 talē cōsecrat veritas nō p̄cedat per p̄phetas
 si illi q̄ signū habebat vult ea vt fiat p̄phetas
 q̄ ipse facit reputat falsus et mendax vel
 factus hoc fuit vt cum sit p̄phetas omni-
 mulibus a non mulibus quomō aliquis
 eorū fuit dixerunt p̄phetas a mulib⁹ si ducat
 eandem diuinitatē quā p̄phetas ex quo substā-
 tia veritatis habuit mutationem est reputa-
 tus mendax et hoc ei p̄nt p̄ se non minus
 est de illis dignitibus nō ecclesiasticis q̄
 fructuarius quibus p̄phetas p̄phetas p̄phetas
 debent vel si nunq̄ habuerunt. et vocantur
 tales. eadem enim conuenit cum muliere
 ep̄stamb⁹ aliq̄ signū virginū et virginis
 cum corruptione. quia nō faceret minus
 fuit minus si antularē in habitu in quo
 p̄phetas ambulabat sic faceret minus reg-
 nū si facta p̄nt in se dicerent signū qd̄
 p̄phetas erat quare vel eadem signū ip̄o facto
 quidē falso quomā non est cōsone vi-
 ge dunt q̄ p̄phetas p̄phetas et p̄phetas
 circa matrem de qua loquimur est de mul-
 liere que alio habitu viuit quando ē virgo
 desponsata et alio quando iam peperit. q̄
 si postq̄ peperit filium vult dicere se fuit
 p̄phetas aut q̄ pareret omnes videntes dē-
 berent eam reputante eam mulierē infē-

The bello fantasma:

[illegible]

affertur sicut mysterium ex ratione qua fuit
datus illi. et sicut dicitur in Genesi qd dicit
et voluerunt cognoscere in secula sacre scriptu-
re possunt sane intelligere qd inquantu vult
circumfusione sicut moyses contuitur aspectu
iudeos que dicitur quia non crediderunt dicitur
autem sic ab eis aspectus factus est falsus
divinas deducere post implicationem promissi
etiam sibi facte et alijs patribus autem in
passione qd dicitur sicut dicitur postea dicitur
dico post mortem ihesu dicitur aspectus eos
dictum non minus abraham quia dicitur
se venire de bysmael contradicit eis dicitur
verba et mendacia dicunt quia non in bys-
mael sed in ysac semine est benedictio omni-
geniti. et dicunt scriptos esse illos de bene-
dictione ysac promissa vult scilicet tempore
si scriberet rationes et causas occurrentes ad
intellectu inuicem totaliter irrationabiles
quam sarraceni committunt in usu circumfuso-
nis non habendo autem et expectatione de
finitum quod suo magistro. Machomet /
et sicut magister dicitur et sicut dicitur
scriptum fuisse non potest esse dei quia deus
non potest dare falsum testimonium sicut est
circumfuso mutata veritate et substantia illa
qd significabat totale veritate existente per
apostolum in hoc qd sit personae nucleatio
agnoscere rei que agnoscent potest aliter
quis dicere qd intelligit qd sol fecerunt no-
bis et illuminat de nocte sicut de die. Et quod
dicitur in hoc est circumfuso non arguitur sed
est vana sententia et eius dicitur. et si illud qd
dicitur ponat in scripturis eadem ratione illa
semper erit falsa ut notat dñs. Et dicitur
in tractatu suo contra sarracenos.

Control of conception for lesbians

Ecce hūc argumētū in formatorū est
 dubiū conceptiōē quom nōs p̄s
 in affirmant de spiritus sancti qui est serua
 de uirginitate p̄s. quod q̄i non erat uirginis
 nos hūc affirmant p̄s de uirginitate nati et mo
 nent uirginem p̄s non tamē mod
 hūc p̄s. Quia q̄i non erat uirginis p̄s
 florum sed potius materiam floris quod
 experiri in homine et alio animalē. Dis
 dunt. n. deo infusante beatam uirginem de
 illo flām uirginem concepisse. q̄ uolunt an
 dunt. et uolunt. p̄s in u. d. o.

De bello Larracensi.

Abstract

22. contra nos si ipso est deus ipse
 que se hoc in euangelio declarauit scilicet hoc est
 falsum. Item per hoc de se affirmat nec dixisse
 se per se et omnia quod si in euangelio in se per
 se dicit per inspirationem spiritus sancti per nos per se
 ipso affirmat se esse deum. Rursus etiam dicitur
 etiam dicitur quod quod quod quod quod quod
 Verum. Nam cum dicitur per se et omnia
 declarauit ibidem dicitur in eo ipso scilicet
 non denotat. Rursus ibidem et omnia illi. Ego
 sum et manifesta confessio quod ipso est deus
 per se et omnia dicitur etiam dicitur
 hoc dicitur in euangelio in se et ego sum per
 me uerum quod de solo deo scilicet si quis mande
 ratur ex hoc pane uincet uitam eternam. Item
 dicitur etiam. Ego sum in eo et in eo qui loquitur
 me non ambulat in tenebris sed debet lumini
 uere. Item ex pluribus alijs locis. Ego sum
 resurreximus et uiuimus. Ego sum ueritas et ui
 ta. Ego sum omnia per me si quis inuenit
 saluabitur. Ego principium qui et loquor vo
 bis. Ego sum alpha et omega principium et finis
 que omnia non possum comprehendere nisi deo
 uero ut patet ex libris moysi. Item affirmat
 omne hominem iuda allegantes causam eorum
 priuato quare deberet mori ipso dixit quod si
 homo mori non potest. Et in primo et secundo et
 dicitur locum hunc seruamus in allegato argu
 mento

Contingency of movement

Namque argumentum fortissimum
 est contra ipsi modum. Ipsi enim
 credunt ipsi immortalem et impas-
 sibilem fuisse qui conceptus de dei filium
 et ideo tamen ipsi non fuisse passus vel mor-
 tuus nisi a mortuis resurrexisset vel ab inferis
 hoc ipsum sustinens postulat autem ipse vel
 impiger omni assensu et eo citissime pro-
 batur quod si deus quidem omnipotens est tamen si
 quo dicitur omnipotens est et de quo quid
 dicatur. Porro videtur assensum in hoc
 de deo assensum et quod dicitur de
 hoc etiam vellemus ostendere. Namque
 per hoc videtur quod hoc ipsum est in se
 impossibile ut videtur et hoc videtur
 simpliciter humane nature quod assumptis
 de purgare. quod dicitur si enim assumptis
 corporalem habuit aut impossibile. Et

[illegible]

Learning Objectives for students

[illegible]

respondens compellatur ad hoc admodum
veritatis. Queramus ergo a sermone
quid sibi velit alchoranum, quia tunc
videtur deum de pluraliter loquentem. De
ur enim in capitulo cibakara in persona
dei diximus angelis adorat adam etc. Ex
hoc conueniunt postea usque ad finem libri
aliquo modo loquendo de deo in singulari
loquendo in plurali et certissimum est omnibus
christianis iudeis et saracenis quod deus est
vnus et simplex et simplex et non habet deum. po
test habere consortem, quare igitur de se loquitur
in pluraliter non possunt dicere quod deus lo
quitur de se et angelis, deatur. n. dei. deum
angelis, deo ergo locutio dei est non angelo
tamen sed ad angelos. Item secundo in capitulo
talis dicitur quod omnes angeli adorauerunt
adam nisi dyabolus ergo omnes angeli
sunt deus. Tercio capitulo in multis locis
in alchorano induit talia locutiones de deo
in plurali in talibus actionibus in quibus
angeli nullomodo communicant sicut in crea
tione mundi in iustificatione impij deatur
in alchorano in pluribus locis in persona
dei nos non quod arcumimus celum et terras et
intermedia pro iudo, et nos iustificamus bo
minem etc. et nos iustificamus christum filium
marie et de deum et spiritum et euangelium
et miracula et talia in quibus angeli nullo
modo communicare possunt cum deo. an
gelis enim creati sunt a deo et non creatores
cum deo creante celum et terram et interme
dia, nec possunt dicere sermone quod vox illa
pluraliter sit excellentissima creatura per quod
deus omnia fecit ut dicunt. Constat enim quod
quicquid est preter deum est creatura a deo
creata et nulla creatura potest esse cocreator
cum deo. Item. iij. capitulo. Non potest
enim deus quod deus pluraliter de se loquitur
propter diversas quidditates que sunt in eo
sicut potentia iustitia et huiusmodi quas ad
sabdes appellare sapbat. Ista. n. sunt in deo
non accidentia sed sunt ipsa diuina essentia
Unde in deo nullam compositionem nec
pluralitatem facimus ut per illa de deo se lo
quatur pluraliter cum tamen in angelis et ho
minibus accidentia aliquam compositionem
faciant et tunc talis modus loquendi scilicet
quod deus de se cum sit unus pluraliter loqua
tur videtur semel a Moyse introductus
Deum nam in formatione hominis deus

locutio est deus facimus hominem etc.
Et dicunt iudei quod est vox dei ad angelos
quod est contra sacram scripturam que non
quod dicit hominem creatum ad ymaginem an
gelis sed ad ymaginem dei et hoc est quod sicut
subiungit Moyses post ista verba. deus.
Et dicunt deus hominem ad ymaginem et
similitudinem suam ad ymaginem dei crea
uit illum. Est igitur vox dei patris ad filium
vel sonus mirantis admirantis, nam deus
qui est unus et simplex in essentia est unus
in persona, et alchoranum illud simpliciter
dixisset nisi quia sciret quod non posset esse in
simili personarum sine distinctione essentie
Ideo dicit in capitulo elmeja. O familia is
rael nolite vacillare in lege vestra et non di
catis de deo nisi veritatem quia dixit. deus
nam filius est nominis dei et verbum dei
quod in ea posuit per spiritum sanctum suum
Ecce hic nominat deum verbum dei et spiritum
sanctum suum. Sed timens ne per hoc diu
ina essentia divideretur vel multiplicaretur
vel determinaretur statim subiungit et non
dicimus deo quia deus est deus unus. Est
quantum appropinquauit ad illud quod
diximus deum esse et filium et quia cum eo
dicimus deum patrem verbum et spiritum
dicimus unum sunt. Inducit igitur in alcho
rano machinatio deum loquentem plura
liter et videtur causam. tenemus igitur cum
eo communiter quod deus est unus et solus sim
plex et ipse habet in alchorano quod deus est
deus unus et quod habet verbum suum et spiritum
sanctum, et sic tenemus quod ipse qui est vere
deus unus et simplex proprie de se loquitur
singulariter, et quis est unus in persona a
loquendo loquitur de se pluraliter. Sed quia
late dictum est de patre et filio dicimus ali
quod in specialibus de spiritu sancto contra sarra
cenos et queramus ab eis quia alchoranum
frequentissime facit mentionem de spiritu sancto
quis est iste spiritus sanctus. Nam in capitulo
cibakara in persona dei dicit diuinitas et
de deum ihesu filio marie quod faceret prodi
gia et miracula manifesta et poscimus cum
per spiritum sanctum et idem repetit per omnia
infra in eodem capitulo. Item dicit in capitulo
elmeja de maria in ista locutione in ea de
spiritu sancto in pluraliter dicit deus loquitur
familia de spiritu sancto. Queramus ergo quis est
iste spiritus sanctus et non possunt dicere saraceni

ut sit aliqua creatura pura vel aliquis an-

immutare potest

in medietate spiritus? sit

aut distinctio, opponet quod deus datus et usus

quoniam non datus est, ponitur in diuino

mutas personarum in diuino communiter effici

Etiam argumentum sancti ceteri est

et melle, ergo in sua vitæ et ceteris. Item adu-

sus promissio suis credentibus eternam re-

fectionem dicit ut bibant et edant super men-

tes reficiantur melle. Ad hoc dicit

quod tunc homines spiritualia corpora ha-

bitis necesse non

namque lacte et melle paradysus celestis in-

sustinuerunt martires tot persecutiones et

dixit eis pax vobis: Tunc et

primis carnem et

et ultimo. Sed etiam probauit suam resur-

Dux

tulerant panem piscas affi et factum melius
Unde abus ille non fuit cōuersus in carne
sed resoluus in p̄tate in aeternū. Sed ne hoc
causa comedendi erit in resurrectione genera-
li, ea ergo que in sacra scriptura de vita eter-
na repentiuntur et abus et uentis per fumum
hinc vel exemplū posita sunt. Nō sic aut de
secta machometi quia ipse de uero beatus
dicit et de uisione dei nullam omnino habet
conceptionem. Quod si in hac uita deus
habet ea sola que desiderant p̄mū in quo
operati sunt fur cōtra uis nō solum debuit
sed omnib⁹ prosperis et omnibus p̄bilio-
p̄bis et oibus ratione uicibus qui om̄i cō-
muniter concordat q̄ uita hominis scilicet
aīe sit in cognitione solum dei iuxta illud
quod dicit Jobānis. Nec est uia eterna ut
cognoscāte solum deum uerū et quē nū-
si heliam xpm et Aristoteles in quanto ab-
eozū. et. xij. metaphisice dicit q̄ uita que est
scdm̄ melior est optima igitur gulosa et
luxuriosa est pessima uita que impedit in-
lectum hominis. Sed obuiis auctoritatibus
hinc. x. scripturam quā nō recipit sanna-
eculis recipere debet et ipse ualde laudat
et commendat legem dei p̄beturū sanctos
doctrinā de euangelium xpi hanc ratio cōtra
eos qua ostenditur q̄ in illa felicitate erit
nō solum deus sed et p̄tate et iustitia et
Ad hoc sumus? abos ut corruptio que pos-
set acaderet ex cōsumptione naturalis humani
et nō sequat ut etiam abos sumus? et aug-
mentum, sed ista uita nō erit ibi. Nam oēs
in debita quantitate resurgēt nec amplē po-
se. ut mors nec aliquo modo deficiat. Nam
sicut dicit machomet⁹ in sua doctrina ut pa-
uit super p̄siderandū. nū. post q̄ omnia mor-
tua fuerint deus cōuertet montes et postea re-
surgēt immortales et integri, ergo abos sum-
mus nō est necessaria aliquomōdō et eodem
modo nec uis uenerit q̄ nec tūc est neces-
saria q̄ cōsumptio in ipso deo nō potest
sciri in individuo. Item homines resurgē-
tes imperpetuum uiuēt, ergo si abos semper
uiderentur in infinitum augerentur eoq̄ oēs
possi. aut tunc ibi digressione aut alit̄ sedi-
tice ut tantum resoluantur quantum con-
sumuntur quorum utriq̄ est inconueniens.
Ad hoc respondet machomet⁹ in libro de
doctrina sua dicens q̄ non erit ibi cōsumptio
sedum sed purgatio p̄fudat. Et ponit

exemplum de puero in uero matris qui ut
dicitur nutrit et non egredit. Sed exemplum
et ratio cuius nihil soluit sunt patz in p̄tate
Nam uita illa de p̄tate uita que
in re p̄fecta est et imperfectio magna. Item
ista uita machometi nihil ualeat q̄si oēs
possi resurgēti in eum incomparabilia q̄
nihil poterit solui ex eis et sic nō est simile
de uno et de altero de p̄fecto et imperfecto.
Item si in illa uita dicit uita hominis
gēna ut uidet machomet⁹ expressē dicere.
quid igitur nūc oporet abstinere ab uis et
nō magis dicere nocte luxurare et comedere
ut bicuaz felices sumus. sed apud omnes
homines etiam apud sarracenos reputatur
uirtuosius abstinere ab his et eadē ipsi sarraceni
etiam in hac uita cōtra luxuriam et uoluptatem
quos maxime laudant. Item si in illa
uita dicit uita hominis felicitas quid
facit anima separata ante resurgētes que
nec comedere nec luxurare pōt. nec angeli
eadē ut q̄ potuerit esse felices quia illis om-
nino carum p̄terea si habēdo multas uxores
et infinitas cōiubinas et adulescentes
est uita uirtuosius felicitas ut patet super cō-
siderandū. nū. Quomōdō ergo mulieres pos-
terunt ut q̄ esse felices nō habēde multas
uxores. Item igitur aut mulier felix aut uir
felix et mulieres adulescentule infelices et ma-
lere. Canonabiliter ergo cōcluditur q̄ oēs
tam uiri q̄ mulieres eorum infelices erunt et
infelices sequentes id quod debetur potius et
aīe. i. gulam et comam.

Contra matrimonii uisum uxoris alii

Ep̄mū argumentū sarraceni
est cōtra matrimonii uisum uxoris
affi: Cum oīs firmitatum in lege xpi plures
uxores simul uno tempore habere. Sarraceni
in oppositū afferentes dicunt hanc esse plu-
res uxores simul habere sicut super patet
considerandū. v. p̄cepto. ii. hoc manum po-
tuit auctoritate patrum ueteris testamenti
qui duas uxores simul habuisse leguntur
ut Jacob et dauid et alij multi. ergo qua-
tione hanc sint cū habere plures uxores
eadē ratione et modo. Sed hoc non af-
firmant sarraceni nisi ut luxuriam sine satisfa-
ant. tota enim eorum uita in hunc finem
ut supra patet. Dicendū ergo q̄ uis debet

De bello sarracenoꝝ.

esse videtur. Unde et beatus vir dicit ad eum /
femur quod per hoc significatur quod una est sponsa /
sola. scilicet ecclesia. Unde et iacob moraliter /
peccavit qui prius plures uxores habuit. /
In veteri autem testamento licitum erat aliis /
plures uxores habere ad multiplicandam ge- /
nus humanum ad cultum domini tunc iterum /
replebat se fructibus. nunc autem actum replet /
castitas. et ideo per eum iohannes baptista /
et per eum. vir paratur et violenta caput /
illud. In veteri autem testamento a matre /
non exspectabatur nisi in. p. sone. in nouo /
exspectatur infans. et ubi apostolus ait. i. /
et ubi. *Quia una mulier oligamus est* /
viro ut non possit alij habere similiter vir mu- /
lieri ut non possit aliam ducere. Unde et si /
plures uxores habet adulter est. et sicut una /
mulier non potest simul habere plures viros /
sic nec unus vir plures mulieres simul. Itaque /
ait apostolus quod vir non habet potestatem /
super se sui sicut mulier. sic et vir uxore sua ut /
venerit non potest accedere ad aliam. Cum ergo /
sarraceni dicant quod in magnum prohibetur /
fuisse quomodo autem de eius verbis con- /
trahere que sunt mulierem non esse re- /
quendam nisi causa fornicationis. Ipsi de /
multis de causis relinquunt uxores sicut /
inter eos qui dicunt mulierem relictam a ma- /
rio non debere ad eum egredi. donec aliter eum /
quidam. *Et sic per uariationes legum* /
et euangelij factum sunt. In lege enim scriptum /
est ut si quis uxorem suam qualiter ex causa /
dimiserit et voluerit. ad eam quocumque /
egressus est. sine dubio si tam cum alter non /
fuerit dimissus. si alter eam recipit ab illo /
perpetuum prohibetur. in euangelio tamen /
non est licitum homini uxorem suam sine cau- /
sa fornicationis dimittere. et qui dimissam /
ab altero in viro recipit adulter et nichil /
inducitur. Item si dimissam credunt tamen /
fuisse prophetam et de virgine natam et de /
sua virginitate conceptam ut super ad eum est /
et non aliter eam conceptam vel etiam

Contra baptismum quo ad abolitionem

Contra baptismum quo ad abolitionem

intentionem. nos enim solum abluimus nos /
petis dicimus et fideliter confitemur non solum /
licet ad remissionem peccatorum sed etiam /
et interior per aquam spoliatur. Sarraceni /
vero affirmant solum corpus abluimus per /
aquam facit sufficere ad peccati remissionem /
quod velat multiplici inductione probant. /
Iam enim. *Ezechiel. xxi. Effundam super vos* /
aquam mundam et mundabitur ab omni /
iniquitate vestra. et iohannes bap- /
tista fuit baptizans in aqua. Mathe. iii. /
Mat. i. Jo. i. Naaman etiam abluens se /
in iordane liberatus fuit a morbo leprosi. /
Iam ergo per aquam solum /
solum abluimus liberamus a peccatis adeo /
ut ergo auctoribus sicut sarraceni esse /
nunc quodlibet peccatum mortale homini /
remittitur per solum aque abluimus sine con- /
fessione et contritione. Respondendum ergo quod /
non sufficit ablutio exterior et adulter sine /
interiore et confessione nec peccata sine contritione /
inductione. Ezechiel vero aqua illa vocat /
mundam que sanctificatur per verbum. iuxta /
illud. *Augustinus. Aliter verbum ad elementum* /
et sic sacramentum. Iohannes autem non bap- /
tizavit in peccati remissionem et sanctifica- /
tione sed in assuefactionem vel significati- /
onem nec peccata baptismi suo remittit /
tur. Ablutio autem aque que naaman purga- /
tus erat a lepra significabat baptismum christi /
que quo liberatur a culpa. Ablutio autem /
aque que se peccati remissionem in baptismo ne- /
ran non potest vel debet quia significat pas- /
sionem christi et mortem que merenda non est /
nec sacramentum baptismi debet fieri iuxta /
sacramentum ergo valeat aque abluimus. i. baptismus /
peccati vel adulteri iuramentum non predest. Errant /
ergo pagani qui singulis abluimus con- /
pota suos credunt sibi remitti mortale pec- /
catum quod si tale effect videret esse peccati in- /
teritum. Item cum multis de lege veteri obferunt /
et ita quodammodo iudicant quod ut supra patuit /
potest non committere plures uxores simul du- /
citur. Et ita in primo libro ostensum fuit legem /
autem et figura. *Christus enim cum ostendit* /
adformam et in se impletam cum pendens /
in cruce dicit consummatus est ut patuit /
in supra.

Contra remissionem imaginum

Quod in quodam scriptore est de
ymagines que habentur in ecclesia
qñ est cum iudeis insultantes pira nos de
ant beuobis non licere qñ facimus adre
dum pceptu. Ego. xx. Deut. xxv. et Le
uit. xxv. scz nō facis ubi scilicet nec eñ
hō. dicitur ex. Deuter. c. dicitur mo
qz effigiant deū sublimi sedentē solio et ex
ca cū magno dignitate fastigio aquilā be
mure vultu et leone. Ad hoc dicitur est qñ
hermosa pbat nullo modo scilicet
fieri peccant moyses qui fecit imagines obe
nubi. Ego. xxv. et xxvii. et posuit in tēplo.
quoniam qñ enā ibi nificabā ante archam
et ad eā bā simulacri faciebā ante dōribus
Salomō fecit etiā vt dicit. iij. Regum. vi
duo alia dōribus maiora et offio cōtine qñ
erant in tabernaculo erant inter mūlta
dōne dōribus. Et si dicas illud pceptu deus
et erant imagines angeloz non boim dico
qñ verū est qñ tunc nō erāt boni iudei tales vt
mererent adorari et imagines eoz qñ erant
māculā et rebelles nec erat bonitū qñ fuit
omne essent in mūlto et qñ eoz imagines
adorarent in terra. sed post qñ deū assumptu
carne humanā facit figurabiles et omne
sanctoz tunc in paradiso nō est inconueniē
qñ eoz imagines sint in ecclesia et venire f
ab hominibz. qñ aut dicit nō facies scilicet
le etē. Legislator declarat dicens non ad
nobis ea neqz eoz nō est prohibet in alio
pcepto facere quācumqz scilicet vel simili
mūlto vel facere ad adorandū. Ideo sub
dicit non adorabis ea neqz eoz eo scz nō
qñ pceptu facit qñ deus dicit qñ
faciunt. i. dēmon qñ erāt deū aliam quos
pceptu dicit adorabiles et dēmon. Tunc facit
hō dōne alienos eozam me. quali aut spē
adorandis deus adoratur et quali xpi orig
et imago virginis ac sanctorum et de mūlto
nōne imāginū omniū eoz ex dūto hāc
fuit dictum est supra libro. iij. consideratōe
iij. argumēto. xxiij. vide ibi. qñ mox de
pugatur dōstina in libro. cū. iij. am
nātibz non est irrationabile quis cum ex
dicit pcepta videt illam similitudinē
et scilicet possunt dōstina ad mēmonem
pugnat.

qñ i. m. d. a. c. l. qñ r. u. a. qñ h. a. n. t. qñ
m. p. t. p. m. d. e. a. c. d. o. s. t. i. n. a. t. i. o. n. e.

Etiam argumentum superius
non est contra ventum vultu. It
qñ scz dicit et moysi quod dicit
qñ dicitur ad p. m. d. e. a. c. d. o. s. t. i. n. a. t. i. o. n. e.
Ad quod declarandum. Notandum est qñ
inter cetera ex quibus potest manifeste vide
ri qñ alchoranum non est lex dei eo qñ ei non
ostenditur lex vultu nec emanatū que dō
al choranum testatur qñ sint vox lex dei. E
ipse machometus scriptum commendat qñ
de se testimonium perhibet. nos autem in
mūlto legem dei esse quandam cūci d
sonantiam ad eodem amfiet fabricam vt
vultu aut nullus aliam eobertat et eoz pōp
dicit. Et vultu pcepta de alio pcepta
et mēmonem faciat et omnes alij pcepta
dicit de dōstina hāc pceptu in libro. i. E
qñ dicitur qñ pceptu mēmonem pceptu
tuo ad legem illam non esset pceptu hō cō
ueris vt ipi dicit quomodo amnes alio
pcepta scilicet qñ nullus de eo dicit
aliquid. nos autem nō mēmonem qñ mo
yēs vel aliquis pcepta vel ipse dicit
aliquid dicit de machomete vel de sua le
ge nā quando dicit de pseudo pcepta
caucidio. dicit etiam dōstina qñ lex et pcept
pceptu et pceptu ad mēmonem pceptu
mūlto facit qñ generalis pcepta nō est et
vultu vultu. machometus autem se
dicit generationem pcepta. qñ autem ipse
non sit pcepta vultu scimus. Ad hoc aut
scilicet dicit scilicet dicit qñ Moyses et
alij pcepta pcepta dicit de machome
to et qñ etiam dōstina pcepta expellit
omnibus quia dicit eoz nomen eius. Tū
dicit nāqz israel euangelio vobis de le
gato dei et nomen eius machometus. Sed
autem talis sit pcepta non inueniunt in eu
gelio dōstina dicit scilicet qñ mēmonem
pceptu legem moysi et pcepta et dō
tū dicit qñ pceptu dōstina et dōstina et
mūlto quantum est in alchorano de vultu
legis euangelio. Sed qñ hoc non possit hāc
pceptu pceptu pcepta dicit eozam.
Nam dicit in capitulo de ioma. hō dicit
in dubio de hoc quod reuelamus vobis
pcepta ab illis qui legem. i. bē pceptu qñ nō
Jū aut qui pceptu legem hōm qñ scilicet
om sunt iudei et dōstina qui receperūt p
thacnam et euangelium sicut exponit in
dōstina ergo nō dōstina hāc scilicet

De bello Gattacorum.

nio et potant a iudeis et pharis de iudicio
 sed a iis qui dicuntur pharisaei. Item
 machometum quomodo eos ad mandata
 achmetum mitteret non igitur erant vicini
 loba iudeorum et christianorum longe ma-
 chometi nec possunt dicere qd postea fuerit
 quidem. Nam dicitur in capitulo iohannis qd
 interpretatur recordatio. Nos inquit in per-
 fectis eis debemus fecimus recordatione
 dei et nos eandem auctoritatem. lex moysi
 et euangelium apud eos dicitur recordatio.
 igitur deus semper apud suos fideles testis
 suum fuit creature seruauit ante machome-
 tum et ostendit etiam. Post primum in epi-
 stola nostra de quod interpretatur memoria. Quia
 qd uultis audire omni machometo quomodo
 fecit quomodo uoluit et uoluit ab eo
 si uenerit ad re iudeos inter eos uult quia
 deus debet machometum seruare et quomodo
 deus ab ipso poterit uisum ut si apud eos
 quod uult audire in quo est deus in terra.
 Preterea nunc corruptio scripturarum non
 potuit esse generalis seu manifestis quia hoc
 interpretatur deus non est primarius et deus
 uult quia sic omni codices integri et incor-
 rupti remanent in uoluntatem angelis et in
 omni populus inuenitur lex et euangelium
 inueniuntur scriptis. Preterea quoniam ad
 gratia non sunt scriptis nec eode tempore nec
 eodem loco nec eodem auctoritate nec eo qd
 qui scriptore. Sicut machometus in hebreo in iu-
 deis. Iohannes in greco in syria. Lucas in
 greco in syria. Marcus in latino in roma
 euangelium scriptis in omni euangelio in
 eis est in latino per biconymum et per alios
 ante tempore machometum et remanent ex
 imploria in omnibus linguis ergo non po-
 terunt per machometum in omni euangelio
 manifestis ferretur. Preterea nihil est in fide
 ipsa ita magne arduus fuit informatio
 dei sed qd bono ille sit deus. Et istud fuit ma-
 gne difficile suadere nudo. Unde et roma
 in a omni pagani propter boni patrum huius
 dignitate etiam omni euangelio propter
 qd et uoluit in omni fide in omni deo in
 arduo qd de deo est in qd no euangelium
 bonis et mulieribus plures deos et deos si qd
 ipso fuit deus deus absq. hecna romanorum
 qd ipso phibuerunt qd nulli dicere deus sine
 auctoritate sententia et omni qd ille deus nō
 panchas eo. Item. Nam si istud deus non

[illegible]

et sunt inuenta aut ad eorum aut ut testat
reuer facti qd ipse dominus sarraceniqz mo
tuo est vere abstinens. Et ideo iudicant
nunc cum sarraceni qd sequelibus superel
ab alijs calypsis qui videt sepulchrum ista
motuum pibuit et famus quia verum est
actum motum eius. Omnes igitur modis
ex illi et re commendat. Quibus aut et re. Iam
validis et apertis qd euangelium est inuener
bit et cum sarraceni non committunt. Et ipse
machometus super omnes alios libros co
mendat euangelium. Item et post istud verum est
sarraceni. sequitur sarraceni reuertit aut
etiam etiam euangelium et veteris testamenti. Pie
terea in alchorano in cap. belmijde quod
interpretauit mensa dicitur qd familia liberi
sunt sarraceni qui non committunt. Et ipse et
euangelium. familia vero liberi sunt sarraceni
etiam sarraceni et sarraceni. Unde cum in
h complicant legem et euangelium et quod
reuelatum est sibi. Iam autem quod reuel
atum est sarraceni alchoranum quod reuel
atum est sarraceni ut ipse dicit. hoc
idem ostenditur in nullo loco in alchoran
no sarraceni qd familia liberi sunt sarraceni. sarraceni
etiam intentiones machometi dicitur cum
sarraceni in capitulo elveya quod inter
sarraceni mulieres circa finem qd non vultum
in lege sua. Unde ibi scribitur. O familia
liberi nolite vultum in lege veteris et non
dicano de deo nisi veritates et cetera. hoc idem
sarraceni qd familia liberi sunt sarraceni ostendit
ut apparet in capitulo loz. in fine libri. Si
autem omnino voluerit dicere qd est lex veteris
et cetera. Item etiam ostendit. Item etiam
et cetera et maxime si vultum ostendit
dicit et in omnibus linguis sarraceni et non ostendit
dicit et cetera. quod sarraceni
ostendit et cetera. Item etiam ostendit
sarraceni vultum et sarraceni est sarraceni
qd ostendit vultum et sarraceni sunt sarraceni
sarraceni. Queramus utrum a sarraceni quare
non legunt nec habent libros istos per man
me cum machometus in alchorano frequenter
ostendit commendat legem. Moyse et iob et
David et dicit psalterium librum iheronimus
et super omnes alios libros commendat eu
gelium in quo dicit qd est salus et cetera. ut
dicit et cetera. ipse commendat moysen
et alios prophetas et ipse eos non habebat
acceptum eos et iudicet et faciat iudicet.

de diversis linguis et habet eos autem eos
et legunt in suis scribis. Non habent aliud
quod responderent sarraceni nisi sarraceni dicit
est dicere qd illa sunt sarraceni. Sed quomodo
sarraceni pibuit qualem reputat machome
tum sarraceni sarraceni. Et sarraceni sarraceni
pibit et dicit qd in eis est sarraceni et dicit
vel quomodo non pibuit sarraceni sarraceni
sarraceni. sed potius dicit sarraceni qd si
sarraceni erant in dubio de alchorano qd pe
terent ad illos qui ante receperant libros
sarraceni et iudicet sarraceni sarraceni est
in capitulo de Jona potius autem dicitur non
ostendit eis quia habent libros sarraceni.
Non est alia causa quare non legunt sarraceni
in pibuit libros nisi quia sarraceni sarraceni
et qd de facit sarraceni sarraceni sarraceni al
choran. Si libros sarraceni et veritates lege
rent. Unde et alchoran? sarraceni malum est pibit
et potuit quomodo sarraceni ne dicitur et
sarraceni et cetera. sarraceni sarraceni sarraceni. Et
iam est qd in alchoran eos sarraceni qui contra
nisi alchoran aliquid dicitur. Secundum
qd cum sarraceni sarraceni sarraceni non sarraceni
sarraceni. Et sarraceni qd sarraceni in eis ostendit
dicit et in capitulo vestra non ostendit. nisi
ut qui sequitur legem vestram cum sarraceni
dicit qd in euangelio est sarraceni et sarraceni.
Quomodo est qd ab eis sarraceni sarraceni
et ostendit sarraceni mea et vobis vestra et cetera.
Et post. vos ab eis liberi qd operet. et ego
ab eis liberi qd operet. et cetera. Item et cetera
lo Jona. Si igitur sarraceni bene non pibit
consilium alchoran pibuit sarraceni sarraceni
sarraceni sarraceni euangelium et legem moy
se et alios sarraceni sarraceni sarraceni
sarraceni sarraceni sarraceni sarraceni sarraceni
David salomonem et alios prophetas sarraceni
quomodo dicit qd non pibit sarraceni sarraceni

De bellis et triumphis sarraceni et chris
tianorum per arma corporalia a tempore ma
chometi usque ad presentem.

Una consideratio huius libri est de
bellis et triumphis sarraceni et
christianorum per arma corporalia
a tempore machometi usque ad
presentem tempus. Hanc enim ante
machometum populus christianus et paganus vi

De bello sarracenorum.

erit pectus indeorum et pfectio quidam id est
filijs de flagello correctionis sed populum
gentilium a quo sepe captivabantur et occi-
debantur cum divinis preceptis transgredier-
bantur sicut dicitur. *Et nos ubi terram vado*
vos elegi ex omnibus congregationibus terre
Et ego visitabo super vos omnes iniquita-
tes vestras et apoc. ii. Et ego quod dicitur ar-
guo et castigo. sic et post dicitur incensabo et
nam populus dicitur et pestilens dei est
populus dicitur et pestilens dei est
populus iudeorum propter quod mactem et in
captivitatem perferam dicitur provida de-
electo suo populo israelitum de flagello
correctionis sed populum sarracenum per
que sepe captivant et occidunt cum dei pre-
ceptis non creduntur et contra omnia sua legem
obtemperant per hunc tamquam pater cum
et a pagano permittit flagellari filios suos
et eos non sunt omnes dicitur ut in scriptis
populo respectu innumerabilis multitudine
non sarraceni qui sunt veluti arena maris
sic et infractiones. reliquos condempnent et
pericula et elementa infinita et sunt gentiles
non semper venerant iudeos sed sepe ab eis
venerantur mirabiliter cum preceptis aliis
sine custodiunt sic et sarraceni non semper
fieri sunt vocales sed sepe mirabiliter vici
sunt a populo electo israelitum cum sed de-
viant voluntatem decessitum conabant
implere. ysaie faciemus fidei successi.
et ut ex divinis scripturis et omnia collige
et ponit. dicitur. bellis famosis: pacem non
siderano explicabit: ut habeant in quo con-
templentur principes dei. qui vident
et gloriosissime facis sarraceni principum.
rationabiliter debet amari propter bonos
et sarraceni sunt: idem ad hunc exercenda.
perfectum hoc imperium in quibus capiti
turnantur videtur et plurimum sunt: ab eis
infidelibus ut dicitur de terra nomine gentium

Elindit sarraceni fugato ibendos et an
fom videtur monent.

Rationem bellum inter sarracenos et
christianos factum fuit in africa ar-
ab annis domini sexingentesimum. lxx. tpe
pauli imperantis et bonifacii pape ppi.
Causa autem peditum belli fuit quia cum
machometus athenis in paucis genti-

bus illam terram et plurimum aliarum clamo-
nem modicam in superbiam suam cogit /
in quomodo posset contrariari romanorum
imperium et gentes que ab eis ab eis de /
mundo in ichinuit et occidit quod peditum im-
perium gradum multa numerum tuos ad per-
dictos africanos partes pro colligendis in-
buno ut monis erat quod cum machometus
fuit venit ad eos in manu facti et negao
inbuno eos occidit propter quod gradum im-
perium congregavit magni exercitum et per /
fuit a dicitur a sarraceni hunc ibendos qui
imperium orientis de manu eius tenebat
Venerunt ergo in africanam pugnavit cum ma-
chometus et deo permittente victus est ibeo-
domus et fugit regressusque est ad imperium
gradum fuit bonos

Venerunt sarraceni et occiderunt obediens
imperatorum romanos in africa.

Et secundum bellum sarracenorum
contra christianos factum fuit ante
idem tempore in africa cum cum peditum
obediens fugiens in primo bello ad impe-
ratorum francum suum rediit et annis. ut ac-
cederent novallies. Imperator agnoscit pre-
dictum machometum rebellem subiugo-
re machometum exercitus cum peditum francis
definitum. Sed hoc romani multi client
cum venerit in terram et viderent potestate
machometum ponere conatus voluerunt se re-
rubere ad quoddam castrum quod dicitur
tur gobann. quod cum machometus intellie-
git venit post eos plures eorum occidendo
et vulnerando et hoc resumptis verbis ip-
am contra eos facere ostenderent finaliter
tamen occisus est theodorus frater impera-
toris et annis vici sunt omnesque ibi pene-
runt paucos quosdam qui in montibus se ab-
sconderunt nam annis quinquaginta mu-
lia de exercitu imperatoris domus hic per-
miserunt prothroni iure et ex parte subian-
fuit romanum dominum in africa et iugis ser-
vitutis africanorum cessavit. De his duo-
bus bellis laus magnum est supra confide-
ratione. quod in secundo puncto cum de ambu-
do machometi agitur. Et si querat quid deus
permittit. quod a populum dicitur fuit
per sarracenos flagellari. Respondetur quod
sepe deus iuste flagellat populum suum.

Tibet.

perpetuas punitio fiat pater. h. Reg.
In Christo quem omni Deum in potestate
perpetuas punitio fiat pater. h. Reg.
Tunc ut aliquo ditione tradere pater
perpetuas punitio fiat pater. h. Reg.
Tunc ut aliquo ditione tradere pater
perpetuas punitio fiat pater. h. Reg.
Tunc ut aliquo ditione tradere pater
perpetuas punitio fiat pater. h. Reg.
Tunc ut aliquo ditione tradere pater
perpetuas punitio fiat pater. h. Reg.
Tunc ut aliquo ditione tradere pater
perpetuas punitio fiat pater. h. Reg.

Plumage brilliant as my love-making cap
 Breeze.

Etiam bellum samaritanis et dei
thanoz tempore eiusdem erudi im
peratore arduu. Cuius autem mox illud
bellum accidit ut sermo quoddam hythone sary
narratum fuit hac quia dum quoddam miles
aradij imperatoris distribuerat togas fuit
quantum milibus et mox alios etiam
samaritanos sub imperatore milibus venisset
ad accipiendum togas predicens miles sine
fide illis samaritanis indignanter dixit vis
fuisse imperator dare togas milibus dei
thanoz promissis istis combus. Illi volu
it et pudore maxis reuerentiam sine vale, et
dum venissent vix mox narratum omnia
samaritanis et sic eos inuenerunt quod omnes ve
nerunt uno corde ut pugnarent contra aberti
anos. Postquam ergo maria transierunt prouisi
est terribile pechus et multi occiderunt ex vtra
que parte. Germaniam victoris comissa est
abusthanis et rex samaritanorum capus est in sy
lio et multi alij samaritanos milites cum ea. Cuius
idem tempus fuit tremotus magnus in
terra et apparuit in celo signus ad modum
crucis magna ductus quod ostendebat de
umum quod samaritanos debebant habere.

Etiam ferrugini et tranſfertur lignum
ſande aqua a beryſolom in coſtantino

Quartz

return.

q Bonis bellum fortissimum et
diligentibus accedit post predicta
bellum paucis clapsis diebus tempore pre
dicti crachi imperatore et sedente in castris
diapem boniseno priore In quo bello
moram fuit magna et vixit parte et lancia
et arcibus utraque et romana et ex vtr
q. Et tempore crachus imperator cum
esset astutus vide regnum vastandum
agere concitatis quare mandavit vagaret
et regi francorum et omnes inde in regno
suo pasceret baptizari quod et factum est
sed in hoc deceptus fuit quia gens arame
nae fuit gens fortissima non induta vixit
enim aramense obsequia siquidem tanta
armis et subitum est mortuo imperatore et bel
lanti bus et vastata Syria damasco ante egypt
eo compulsi sunt obsidiam aramensis domini
a barbarum Constantinopolim appropin
que anno maseo pars post multa tempora ad
insulam Iudonia regis francorum dei
thansiam gens domini multitudine cuncte
simoxagochinos paribus et trans
lata. Predictus ergo crachus imperator
propter insulicium decessit a deo. xxx.
interit si anno dicti datus est cyrenus.

Quoniam laetantur et cogitantur syracusae

q Vintum bellum sacrocerimonum et
 Cuthanorum audis circa annu
 domini sexagesimum sexagesimum
 Imperante consilite crachy nepote et fratre
 in cubedra Dem ibodomo primo. Pre
 uio cuius tempore audientes famam de
 flumoniū descediam capta alexandria in
 bite cum multis nauibus et aliam music
 runt et syracusas antiochiam celestem exole
 violentie asperunt stragem magnam per
 iam et aliam fecerūt populorum vix paucos
 euadentes qui per iuga montium et mu
 nitionis castra fugerunt. Interacti quoq
 facta magna cede hominum recesserunt p
 domi magnam secum apponentes viarum
 ammentum que consistit de videri scum na
 lerat. Et tunc queritur cur deus percutit
 populum suum tam asper flagellari. Ra
 monabatur respondere potest propter pecc
 a prius sicut dictū est de cradio iherosol

De bello Gattacorum:II

[illegible]

Cherchez l'assurance et le plus inspirateur 70%

1010

[illegible]

lant cum multis agris dabant. His vero
 cognito eius aduentu misit contra ipsos quos
 parum militum duxerat necnon quosdam et
 commisso bello certamine victus est impe-
 rator et reliquis tempore fugit ad naucos et regres-
 sus est ad Antiochiam. Imperator quoque in pace
 multa de suis exercitibus perierunt et captiui
 sunt in hoc imperatorio non minus adnu-
 tum est iudicio dei quod in preteritis quod il-
 li suo peccato puniri hoc vero non quia malus
 nimis est ab infidelibus sed ut in dei manus
 re conferrentur et malos preberet exemplum
 ne discerent in tribulationibus qui bonos
 puniri tribulant ut de iob et iherosolima sacra
 scriptura exemplariter ostendit vel forte quod
 inducere se commisit preteritis exemplum non
 tantum de bono quodam de suis partibus sed et
 bono. Unde productus imperator bonus et
 iherosolima fuit et modestus. Primum quoque
 quod fecit iusta et debita vindicta patri
 sui quomodo omnes quos in monachos primo
 conspiciat compertum audierat interfecit et
 carceribus que a tempore crucis pauci sine im-
 pecto ab hereticis deservit fuerat reparavit
 contra omnes hereticos et laicos principes et
 prelatos adscriptores et monachosque he-
 retici maculatos nunquam versus catholicos et ze-
 lates fidei catholicos sine sine reprimitione
 proacit et per istum secundum omnes by-
 stonos reparavit fides in grecia que tem-
 pore patris sui deca corrupta fuerat et ita
 graui et omni pace et fidei inter latinos et gre-
 cos quoniam hereticorum synagoga per prin-
 cipem memoratum. In quo est maxime ac
 provida attendendum quantum fecit bonum
 et principis ad soliditatem fidei et bonum
 et quietem statum ecclesie et contra malos
 et infideles principis quoniam non. quod
 ostendunt isti duo principes pater et filius
 pater enim quia malus et infidelis fuit et
 filius hereticis fidem in omni corrupta sta-
 tumque ecclesie annuiliavit filius vero quia
 bonus iustus iustus catholicus et per eccle-
 siam et fidem catholicam reparavit.

**Einzig formen ist auf unserer welt
dort wo wir in africa.**

Eximium bellum inter arabes et christianos circa idem tempus accidit in officina in qua hanc faciem nuntius effudit

Liber.

multis hominibus etiam non nondum erant cogniti
dicti. Unde supradictus abbas de quo
in precedenti bello scimus mentionem verius
in africanam ut cum subiugaret imperio moabit
regis sui. etiam in occursum ei? comes Bre?
gottus qui tunc ibidem morabatur et bella
uerit simul antio sed finaliter vict? fuit cor
pus peditum ibi multos de suis acriter
campo fugit et etiam peditum christiani do
notum fuit qui in africa habebant et tota
illa terra fuit posita sub infideli potestate

Uincunt arabi et saraceni efficiuntur
tributarij

Eodem pactum inter saracenos et
christianos accidit circa finem anni septem
gesimae septuagesimae septimum ipse peditum
ipsonum Tunc cum saraceni et romani ut
in generali byssiae byssiae peditum mag
nis pactum habuerunt et acta sunt de saraceni
nae ma milia pugnae quo anno motu?
est papa deo datus. Saraceni autem eo tempore
posuerunt irruere cum romani p. xxx.
annos sub hac tamen condicione qd saraceni
in exercitu romani ma milia libere sunt. et
quingentes equos bonos.

Uincunt christiani et occidunt naves saracenos
sub rege bambia.

Unus pactum inter saracenos et
christianos accidit circa finem anni septem
gesimae octuagesimae quartae Im
perat? iustissimo peditum imperatoris filio et
regnante in byssiae virtuosissimo rege dicitur
ba tunc cum appropinquasset ad litora byssiae
ad p. naves saracenorū et portentes inter
illam manum fecerunt magna damna et
plurimos christianos occiderunt. Sed statim ut
cognovit peditum rex bambia misit velocissimam
navem exercitus et cepit naves. et ignibus
concremaverunt et maxime partes arabum
occiderunt cunctis. Aliosq? captivos cepit et
sic regressi sunt cum bonis ad peditum regem
bambiam.

Uincunt christiani multis malis saracenos
concupit oculos in syria.

Eodem bellum inter saracenos et

Quartus.

christianos accidit circa finem anni octingentesimae
nonae tricesimae. Imperante supradicto iustissimo
no et sedente in cathedra petri iustissimo. tunc
cum romani syriam peragente bello terribili
multa milia saracenorū occiderunt ut in
promissis imperatoris cōveniret.

Uincunt saraceni in byssiae et occidunt
consobrinus et ipse rodens.

Eodem bellum inter saracenos
et christianos accidit in byssiae unum
perdit leone. et sedente in cathedra petri
Constantino peditum et regnante in regno illi
rege Rodenico tunc naves rex affricae p
cepit Lamp? quidam capitaneo suo qd auxili
liu et famose proditorum comen iustiano dei et
perit christianos q. xij. milia electos ad pugnam
et tradidit. et ipse fecit in navibus mercatorum
byssiae transfudit. postq? ergo oēs
fuerunt in byssiae congregati sunt in quo
dam mōe qui ab illo saraceno arabie be
aur gabra camp? et lingua nostra nominat
gybrale et qd cum rex rodens? sciret multum illuc
quidam consobrinus suū qui dicitur mungo
cum magno exercitu qui sepe bellant cum
supradictis saracenis sed semper sunt victi
et finaliter interfecit est a saracenis qd dicitur
amencis per deum punitam que est terra
in byssiae. amano multa damna fecerunt
et non potuerunt? gorda bella sustinere ut
pa sunt cuncti occiderunt immos sine nec ex
fuga liberati sunt sed scire ibi oēs fuerunt

Uincunt saraceni et peditum byssiae sub
rege rodens ultimo rege gorda.

Eodem bellum inter saracenos
et christianos fuit in byssiae circa
predictum tempus sed post supradictum bellum
Cum cum supradictis naves videtur et cunctis
tamen omnis iustam in victoria peditum
no bella aruam de ei? fideliter notum
cum maiori exercitu ipsum comen iustam
camp? multum in byssiae qui cum appropinquasset
fuit interceptum itum desinere punitam
bellum que dicitur gnadalquene et punitam
hanc. Cum ergo rex rodens? predicta co
gnovit omnes exercitus gorda qui cum ipso
erant congregati quos nuncius vltra cen
tus milia armatorum sequebatur et inrepu

[illegible]

sic pugnatis interfuerunt. Et ceteris q̄ erant
 scilicet munitionibus p̄uocis lachrimis rex hic p̄sent
 p̄t. Et ne romani obedirent pontifici sub
 interminatione motus prohibuit. Vnde qui/
 dam causa percunda byssione fuit. tota mi/
 gationum nobilitas incolumis libuitib⁹
 et mox multis classibus ad tractandū
 p̄uocata. 3. q̄. et ceteris datus est ut ex a/
 bus sensu incantum et muros amonem
 vobum hui⁹ regis subiaceret ne possunt et re/
 sistere suis paucis eximptis q̄ ad non au/
 suo fuit desuere. p̄ceptum enim q̄ desuere
 armis vomeres et falces facerent ad colen/
 dum terras quod ipse dolose facieb⁹ sub co/
 lode p̄uocis ne contra ipsam p̄sistent inuigē/
 re h⁹ dicit Rodomus iudicio in cruce sua
 q̄ rex rodemus fuerat ille qui p̄ceptum
 dedit. Rodomus vero iudicio dicit fuit
 p̄r belliger et motus et ad antie negotium
 expedire sua tamē et moribus vixit non
 desimilis quia cum vixit vel illa comens
 Juliano peccat cum ipse suam in africa
 faceret legationem. quia ergo ip̄m reliquit
 iam p̄dicti principes cum populo suo et cō/
 sultantibus hui⁹ reore se subderunt. 3. dō/
 mōm deus p̄misit eos dom in reprobum
 sententiam et q̄ p̄dictus comes iulianus p̄di/
 tione se iungeret sarracenis et totam hispa/
 niam et p̄dictum est uiderent. Dyssona it/
 p̄dicta desuere ianus habet in gene/
 rali dyssona dyssone.

Quoniam p[ro]p[ri]a in equitatis & p[ro]p[ri]a
substantia s[un]t. h[ic] p[ro]p[ri]a substantia substantia

Enūdeamū bellum interfectum
nos et christianos occideri in equis
nis galliarum pueros. Cum autem forent
hyperborei subuigassent occideri arce idem
pue regnante in francorum regno ab occideri
eo regit quo vinctus puerus harol? mar
cellus militabat q? ipse harol? ingenium flu
um transiens inde atq? dux equitum
bellando vicum fugaret. Inde ergo dux p
onius se videns harole in noia m? lara
nos ab hyperboreis cōtra archum unum
Baracem aut de tota mutatione non mo
dum gaudere et omnibus eorū familiis
galas habuam fluuū garuā transierūt
eicq? in eis gladij dentales calcare de
ormantur et omnis im? dūto atq? ed

Libet.

Ex quo sanguine impiant quibus karol⁹ p^{er} p^{er} ap^{er} strenu⁹ dei strenu⁹ auxilio qui sperant in ip^s non desunt animose ac potentes ac curat et ex ip^s saracenis, ceteris, multa vna cum ip^s regno aldrimas victoriosi p^{er}unt de suis vero non nisi mille quingentos am^{is} sit. Tunc cundo aux ad eum rediens karolo re conuulatus castra saracenorum derupit totu^m q^{uod} reliquias loco posse desuper.

Quintū dūctūm exap^{er} cūtes animo tūctis de potestas saracenoru^m.

Extundecimū bellum inter saracenos et christianos accidit post p^{ri}mu^m bellū. Ammonē inuēnū cū saraceni p^{er} ualuerunt in occidentali plaga capta bysania q^{uod} autatem aperant; Ammonē, com^{is} ra quos p^{ri}dicus princeps karolus marcellus uenens bellū maritu^m cum eis habuit et ciuitates Ammonē, aggredit^{ur} amūse. Tū ficut de biencho legiū cum strepitu et sonitu tabarū rebet^{ur} munitissimā op^{er} et bōt^{er}o fides nostris v^{ic}q^{uod} ad interfectionē cōmunt ut laus conuincit in bysania regum frācie.

Quintū dūctūm p^{er}emptio duobus regib⁹ saracenoru^m et cap^{er}is nardona et plures alie ciuitates et loca a karolo marcello.

Extundecimū bellū inter saracenos et christianos accidit post p^{ri}mu^m bellū. Ammonē inuēnū cū saraceni p^{er} ualuerunt in v^{ic}te nardona in qua p^{er}sidebat achuniaz rex saracenoru^m p^{er}is quē uenens p^{ri}dicus princeps karolus marcellus p^{ri}dicum regem obsidet. In ciuitate obsēsi regis subsidia amones rex ex bysania cū saracenoru^m p^{er}am munitudine uenit cum quib⁹ karolus strenuissimū animosū bellū congredu^r et ambob⁹ regibus bello p^{er}emptio captoq^{ue} v^{ic}ibus ciuitate reliquias saracenos uiam cōmunt extenuato. Di enim qui euaserant karolo insequente fugientes in profundum maris dūcti sunt. Deniq^{ue} karolus victoriosus princeps Nemenius agobri. Aliisq^{ue} gothie regionis vides a saracenis inuasas mūp^{er}ado cepit et in totum extenuat. Quātracimū, v^{ic}te quē a saracenis capta erat et ambobus aliis in ciuitate capto saracenos extenuat in totū et sic saracenis qui p^{er} totam asiam totū

Quartus

libam mactant^{ur} p^{er}at^{ur} cūte mactant^{ur} karolus strenuissimū princeps de h^{ic} auxilio et romana ecclesia sibi faciente oēm spem sibi abfuit galas mactandi p^{ri}dic⁹ etiam karolus marcellus p^{er}uincit dūctū qui saracenos mactant^{ur} ad galas mactandum bellando dūctū totūq^{ue} p^{er}uincit sic subdit dūctū.

Quintū dūctū et inap^{er} recuperatio bysanie cū mirabilibus dei o^{per}is p^{er} h^{ic} mactant^{ur} saracenos p^{er} p^{er} o^{per}is.

Extundecimū bellum inter saracenos et christianos accidit in bysania p^{er} p^{er} ciuitatem ouctū. Licet enim de p^{ri}dicus tamasp^{er} bysania singellam q^{uod} tamen dūctū p^{er}as quos p^{er}at^{ur} mact^{ur} saraceni p^{er}at^{ur} mact^{ur} et ciuitates no munt p^{er}lagus filius dūctū familie quē rex ege a baculo p^{er}at^{ur} in capite occideret in ciuitate quē dūctū. Tū p^{er} p^{ri}dicum p^{er}lagus filius dūctū referuauit p^{er} c^{ir}euione populi sui qui c^{ir}euione in asia. Tū illis p^{er}as xpianis qui ibidē remanserūt fac⁹ ē ege rex et in secūdo dūctū regni sui qui fuit anno ab incarnatione domini septingentis triginta sex imperante leone. iij. et sedente in cathedra p^{er} constantino. viij. mactando quāsi innumerabiles saracenos uenit p^{er}at^{ur} cum quod cum rex p^{er}lagus fuit in quamdam speluncam circa p^{er}at^{ur} ciuitate ouctū. quē dūctū lingua nostris dūctū dūctū cum mille u^{ic}is se rediit cum plures capere non posset. Est autē p^{er}at^{ur} spelunca vides ex nipa sals naturaliter cōstrua taliter q^{uod} nullo ingenio hominū potest obellam. Est cū locis ne scimus sicut si deus facit ip^s facit p^{er} illo casu. P^{er}at^{ur} ergo rex cū omni animositate de cōstruione p^{er} et sp^{er} se ex ap^{er} et amant dūctū facit et de cōmunes condūcti in manu p^{er}at^{ur} cū ergo arcundetur vides a saracenis in p^{er}at^{ur} et speluncas et uellent ip^s saraceni uolent^{ur} et speluncas iurare xpianosq^{ue} p^{er}unt o^{per} lapides omnes sagunt et quocūq^{ue} ab eis cūlabantur ualde flammē v^{ic}u. recora mox reueria amones saracenos alioq^{ue} cūctū et vulnerabant sic q^{uod} becu sp^{er}at^{ur} v^{ic}u. et mūltis saracenorū uenit cōtū dūctū op^{er} p^{er}at^{ur} anno p^{er} magne p^{er}at^{ur}.

De bello sarraceno.

Alij vero faciunt ita quodam videtur quod facere deberent. Etiam autem predictus rex pelagus miraculum immensum cum confidenter a predicta spolia cum suis et interfecit a damas capientem sarracenos et plures alios milites cum de. sed rex et ea gentes multa que retulerant fugientes a bello vindictam suam cum euerunt. Nam rex fecit unum suum quod ibi. pro et gratie sentit quoddam superolus monas a funda mento coenone totam illam multitudinem sub aquarum vadis et sub ripibus oppid / sit. Post hoc predictus rex pelagus scarpac ha multa et cepit civitatem legionem. que a flurje nimium est propinquas predictus rex pelagus regnavit. rex. annis et mortuus e in loco qui dicitur cingas et succit et in re pro nulla filius eius qui solum regnavit duo bus annis interfectus a quadam vasa cu qua voluit solus pugnare. et hactenus a in regno aliosus punitus generis rex pelagus qui fuit datus catholice et intra duodecim huius

Uincunt christiani in aquitania et per / munt. cccxxx milia sarracenojum.

Communiter bellum inter sar racenos et christianos accidit sub p biao icon imperatore et sedet in cathedra petri. Gregorio. iij. Tunc innume / rabilis multitudo sarracenojum cum vpo / bus et filijs aquitaniam intraverunt et ibi perit habitarum quibus occurrat karol' mar cellus et ex eis. cccxxx. milia interfecit nec fuerunt uti illi sarraceni quos alios in aqu itania detinuerat et ex quo duxum et super bello. iij.

Vincunt christiani per septa innumera bilis multitudo sarracenojum et detinuit in bus milibus nambus quicq solum excep / tis. liberatur constantinopolitana ciuitas.

Similiter bellum inter sar racenos et christianos accidit circa idem tempus supra ciuitate. Corda anopolitana tunc cum sarraceni ex egypt to venientes cum magno exercitu videlicet cum tribus milibus namum predictorum / tate obsederunt et incitum obsidit tenuere constantinopolitana quocq ad auxilium a

san a vulgariibus contra sarracenos congre duntur et annis vero sanctas vnde in re ga ciuitate. cccx. milia ex sarracenis sunt su omm letione pferunt. sarraceni quocq res / fidem quoniam erat innumera bilis multitudo p ceationem sanctos viros fame in goetobles et pchilena perierunt. Unde. iij. anno cōfess ab obsidione recedunt nambo' cum igne confusis partem dumeris itaq et tanta no rium multitudo rex quinq naves ad pro / pria redirent in fra ciuitate in. ccc. milia bo / rum pchilena perierunt quod deus fuit ut suam psonam et ditionem hominibus ostenderet.

Uincunt christiani in aquitania et per / munt rex sarracenos cum his.

Communiter bellum inter sar race nos et christianos accidit tempore supradicti imperatoris iconis circa ciuitatem bolofanā. Tunc cum tanta rex exodubensis cum magno exercitu equis / nam ptrans terram destructas et con / ditiones ibolofanā qd de frangere coepit / scur venerit in succursu ciuita / iū condone dux corā. Rex vero tanta corā corā quā et bello letali commisso accidit tanta sar race / nojum rex moerens fuit ibi plerumq sar race ni alij vero fugientes evaserunt.

Uincunt christiani et peruntur abdara men rex sarracenoj in aquitania a karolo marcello.

Idem bellum inter sarracenos et christianos accidit duobus annis post predictis bellis. Tunc abder rami' rex sarracenojum inuadit ab endo ne dux contra regem karolum marcellum cum multitudine graui transierunt flumen garonā qd trāsi iuxta bolofanā et ignibus combulerunt et destruxerunt magnā terrā kar o li regis frācoj. Cū aut pder' rex karol' in / mit de misericordia aliusim cōfessio venit sup eos et bello aspermo commisso vici sūt sarraceni et rex karol' interfecit pdaū abdar ramē dux sarracenoj plerumq sarraceni ibi occiderūt. Alij aut dux sūt terga coarct. fue rit aut numer' sarracenoj qui ibi venientes inter sexaginta milia captiuam de mul

Libet.

le quigēto quos humiliter milites suos
suarumque Sigeberto quod cum vidit
duces endo tunc posuit se in potestate peditum
et regis petendo veniam humiliter de error
requirit scelerat. Rex vero karolus qui erat
pauillus deuenit peruenit et quo facto si
duces tunc insecutus est saracenos fugientes
qui tunc erant in pedito et multos ex illis qui
sunt numero interfectos.

Uincunt saraceni fugiunt endo tunc
francois et peremptis multitudinis obustis
monum in francia.

Terminum bellum inter saracenos
et christianos a cada tunc an
no dñi septuagesimo octavo. Tunc cum
abdarramen rex saracenos col
lecto magno exercitu proposuit debellare inter
nam regem karoli francois et fecit fieri peditum
in fluminibus in quibus non erant et ap
pianare viam que erant in aliquibus passis
duos milia et magnum peditum in manu
redam per alios. Tunc ut posuit tunc
ipsum pertransire et veniens super cunctas
celicentiam eam obsedit contra que venit
endo tunc de quo super dictum est cum ma
gis potestate francois bellumque cum eo
et ceciderunt multi ex utraque parte sed finaliter
victi fuerunt christianis et fugerunt. Sar
acenim vero insequentes eos usque ad rodanum
perueniunt ibi franci multos mortis cog
nantes liberati flumen peditum transierunt
et mox ibi sunt ibidem fere omnes excepto duce
et paucis cum eo qui usque in hodiernum dies
apparuit sepulchris mortuorum.

Uincunt christiani et fugiunt saraceni endo tunc
in francia.

Terminum bellum inter saracenos
et christianos post peditum
subsequentem accidit. Unde peditus abdarra
men cum esset numerum leuissimus propter viciniam
supradictam cognouit vicinis perdere et de
struere terram francois et pertransiit flumen
na gorgodoni. quod cum sciret endo tunc
peditus uenit contra eum exercitum magnum et
pugnauit cum eo scito. Sed uictus deo per
multos vicinis fuit et fugit et mox ibi fuit
fuit multi franci fideles.

Quartus

Uincunt christiani et peremptis multitudinis obustis
monum in francia.

Terminum bellum inter saracenos
et christianos post peditum bellum
subsequentem accidit. Cum enim peditus ab
darramen erat in eadem sua propter viciniam
habitos. quos sue attribuitur industrie et
potestate voluit vicinis perdere per terram
francois insequendo peditum endonem
duces ut cum interficeret. et pertransiit per
transiit in eadem et ceteris de quibus
duces et ceteris et ceteris in eadem
nam que videtur saraceni et ceteris in eadem
nam ac regis palatia. Sed quia deo non quod plus
aut superbia et ipse ponit terminos vult be
nigne voluit quod ibi veniret ille maie dicens
abdarramen. Tunc cum supradictus endo
fugiens a plus veniret ad regem karolus et
omnes que acciderant enarrasset. karolus
qui erat vir belliger et sapientis in armis con
gregauit magnum exercitum germanorum et gal
litarum et francois uenit in eadem pro ab
darramen et pugnauit cum eo septies diebus
in quibus nouerit aliter uictus potuit se bel
lum in eadem durare per totos dies usque ad
noctem et finaliter mortuus est. ibidem ab
darramen et multi saraceni. Tunc vero mor
tuos fugientes in galeam gorgoniam se receperunt
nam mare de solo videtur dicitur in eadem
saracenos homines vero non videbant. Tunc
eos ergo quasi ad pugnam disposuit et nomen
nam inuenientes epoposuerunt campum vbi
duces et ceteris inueniunt.

Uincunt christiani et fugiunt saraceni endo tunc
in francia.

Terminum bellum inter saracenos
et christianos post peditum
bellum. Tunc cum abdarramen rex saracenos
collegit magnum exercitum proposuit de
bellare francois regem et veniens non in
fuit mortis pyrenicos. franci vero cum eo
duces quod abdarramen veniens in eadem con
tra mortis et ceteris perparauerunt se ad
pugnandum. Tunc cum eo et ceteris pugnam in eadem
eo et interfecit sunt multi saraceni et regis ab

De bello sarracenoꝝ.

genalech fugit et collegit se in calibanas
que ē in litorē ybery fluminis.

¶ Tunc ibeban rex coꝛduben. et omnes sarraceni qui cum eo venerant

Joachimū quintum bellum inter sarracenos et chustianos accidit circa annū domini septingentesimū. Imperator sicilianus. Tunc enī ibeban rex coꝛduben. huius bellum cum chustianis regni castelle et finaliter victus fuit et mortuus ibide et oēs sarraceni qui cum eo venerant ibi perierunt.

¶ Tunc ibeban rex coꝛduben. et omnes sarraceni qui cum eo venerant ibi perierunt.

Joachimū sextū bellū inter sarracenos et chustianos accidit circa annū domini septingentesimū quinquagesimū. Imperator sicilianus. Tunc enī ibeban rex coꝛduben. huius bellum cum chustianis regni castelle et finaliter victus fuit et mortuus ibide et oēs sarraceni qui cum eo venerant ibi perierunt.

¶ Tunc ibeban rex coꝛduben. et omnes sarraceni qui cum eo venerant ibi perierunt.

¶ Tunc ibeban rex coꝛduben. et omnes sarraceni qui cum eo venerant ibi perierunt.

Joachimū septimū bellum inter sarracenos et chustianos accidit circa annū domini septingentesimū quinquagesimū. Imperator sicilianus. Tunc enī ibeban rex coꝛduben. huius bellum cum chustianis regni castelle et finaliter victus fuit et mortuus ibide et oēs sarraceni qui cum eo venerant ibi perierunt.

¶ Tunc ibeban rex coꝛduben. et omnes sarraceni qui cum eo venerant ibi perierunt.

¶ Tunc ibeban rex coꝛduben. et omnes sarraceni qui cum eo venerant ibi perierunt.

Liber.

Quartus

conradus erat pater suo francus rex pipi
no venit in hispanias et declinavit ad reges
galasfram qui tunc erat rex toletus. Quare de
ad ipsam declinaverat bythonia nomen qd
propter eius filiam galamantem que nunc pulchra
audius erat recepto ergo honorifice predicti
to karolo a rege paucis diebus dictus qui
dag potentissimus sarracenus cuius nomen
erat beāmantem cum multitudine gentis venit
super dictam civitatem toletam et fixis scutis
in valle somnium obsedit eam. aggredientem
bus ergo sarracenus a predicta civitate cum
francigenis illis qui venerant cum infante
pugnauerunt cum beāmantem et instantius sunt
virescentes francos occisores qd viderunt sarraceni
nos beāmantem. Illi vero verū reduntes
contra francos viderunt eos quod valde
francos immiserunt valde. Sed comes eorum
dux qui dicebat dux ibi morante ammanni
eos viderunt. Scriptum est qd cum deus vult
pauca vincunt multos quod verbum audient
eos ammanni sunt et iterum reduntes contra
sarracenos bellauerunt ita formos qd viderunt
eos. Sed resumptis verbis sarraceni pu
gnauerunt cōtra francos et duravit pugna
magna parte diei sic qd aliquando vincit
aut franci aliqui sarraceni nec altera pars sine
hio victoria decederet. Inter hec omnia pedit
eius infans karolus in palatio suo dormie
bat et cum cuigilasset a somno et remane in
palatio videret mirum est valde et cognovit
ut qd suū tradidisset eū. Incepitq; p̄ uia am
bulans per palatū suū loqui nominabat
qd nomen suo patris et matris et vniq; p̄
suum unde ipse veniebat. que omnia audiebat
galama de loco alto et secreto. Unde eū cō
templabatur ommi se fecimenter et sola in
gressa est ad infantem arvensana ex auditis
qd hic erat karolus dñs francos et h̄ infans
h̄ carolus vidit eam etiam vniq; nō et al
surrexit quia nō habebat in cōsuetudine ali
am mulierem inclinare nisi solum matrem vir
gine gloriose et suo nomine. Dixitq; gali
ama karole Es ego sarraceni vbi merces datur
pro dormitione licet sis mulier ego non il
lic et si vultis scire quare hec dico videri
mibi qd non est vobis cura succurrendi gen
tis vestre que est in magna p̄sura in p̄silio
sub valle somnium bellans cōtra sarracenum
beāmantem et si rex pater me^s scirent qd vos
nō illis ab ipso habebatis bonū p̄mū Lūc

binē et karolus. Galama si ego possum hab
ere vni equū et arma cum quibus possum
ire illuc cito succurrerem eis. Et ait galama.
karole si viderem mibi fidem qd me adu
ctus in franciam vobiscū et me facies ip
sorum et qd me in viros respiciens dabo vo
bis quicquid petitis. Promissū karolus
omnia p̄dixit quod audimus galama scire
qd nō frangeret sibi fidem nimis gaudēs et
promisso deductus arma et ipse manu p̄p̄ta
ammannem infantem tradiditq; sibi equū qui
dicebatur beāntem et enses qui dicebantur
gimoli qui in p̄silio ammanni h̄c h̄c h̄c
sarraceni beāmantem et ceteri armati veni in
locum pugne et ingressus est bellum ammu
se et primo impetu p̄mū manu p̄p̄ta. xij.
de melioribus militibus beāmantem et mul
tos alios. Tunc ait verbum ad beāmantem
vbi residet in cōmune suo de nouo milite
ingressus pugnam qui tanta damna fecerat
et irato animo p̄mū in pugnas querebat am
mannem illum cumq; eū invenisset et cognouisset
qd ille erat equ^s que miserat galama am
plius est iratus et iuratus in eū et nō minus
in animo karolus in beāmantem lancea eorū
cōfracta sunt per pugnas euaginata in ensib^{us}
mirabilis ictus multiplicabant et mirum
sarracenis de fortitudine milis ammanni
querebat ab eoq; esset et de quo genere que
omnia karolus fideliter sibi aperuit et nunc
et ipse ipsum nunc sarracenus sed resumptis
verbis dixit sibi ego faciam qd nunc qd rede
as ad terram tuam et karolus respondit sibi
quod dices in moribus tuis est et dixit bē
mantem ego te occidam et eleuato gladio qui
dicitur durandante percussit karolum grādi
tuū. Et precidit galcam cum magna parte
capillorū et cum magna etiā parte armorū
et p̄p̄to sed nomen non cognouit ei^s. De
quo iam karolus mirum eleuato suo ense
p̄mū p̄dictum sarraceni beāmantem et am
mannem eius brachiū dextrū qd in terram et
adit simul cum gladio durandante. Tūc
aut se letaliter esse percussus fugit a facie kar
oli sed et karolus suū descendit de equo
et cepit gladium p̄dictum et ascendens equū
cum p̄p̄to gladio insequens p̄dictū beā
mantem plurimos sarracenos ante se repes
cens percussit. Cumq; ammannem p̄dictum sar
raceni beāmantem fugientē eleuato ense q
guore dicebat percussit ipsum quod dā ius

De bello Sarraceno:ū.

terribili sic q̄ ipsam viam diuisa in partes
et cecidit inuentus in terram quo facio des-
cendit de equo et percutit caput eius et ante
per vaginas gladij deinde et anima ar-
ma eius que omnia delectu gahant. Rude
desuam sarraceni fortunā suam mox
ecce sunt dicit vocat christiani vero expro-
bauerunt campum ubi multum aurum et ar-
gentum inuentum scilicet multas et plures
alias diuitias. Post hanc victoriam audi-
uit karolus mortem patris sui et secrete et
occulte. Dedecusq̄ et gahens cum furtim
desfrangens facit q̄ est christiana et accepit
eum in vponem et plenus conuictus in de-
stina bysanie

Quintus christiani gentis pluribus re-
gibus sarracenorum septimibus aub⁹ cap-
tis per karolum francorum regem.

Justinianum bellum inter sarrac-
enos et christianos accidit circa an-
num domini septingentesimum octuagesi-
mum primum. Tunc ipse antiochenolus
misi vnam potentem sarracenum cuius no-
men erat abdimalch cum exercitu magno
ut destrueret terram christianorum. Ille ex-
pedit iter suum contra antiochenos gerunda et
marbonem quas cum obsideret post multas
circumstances obtinuit eas et multis alia loca
circūquaq̄ posuit eas sub omne sui domi-
ni ut et tot fuerit spolia que habuit q̄ qui-
ta pars deputata ipse antiochenolus fuit
p̄y. mille duplato cum cum et cum his du-
bus p̄stet perditus cum mēsu 14 n. vii
ducentis quem suus pater mēsuaurat que
tunc est ecclesia mance ibidem. et intantum
predicatio ab dicitur oppedit christianos
illius parte q̄ fecit memorā illius facti et
domini q̄ deducit in antiochia in p̄dicta
mance marbonem vsq̄ ad ciuitatem condubē
sem tantam multitudinem tunc q̄ ex ea pec-
tibus ipem fecit. facti vnam mēsuaurat in
tra fontanum predicat antiochia condubē
pluresq̄ alias mēsuaurat renouauit et de
nouo fecit.

Quintus christiani et p̄munt. i. milia
sarracenorum per regem alfōsum cāstus

Justinianum bellum inter sarrac-
enos et christianos accidit circa annum
domini septingentesimum octuagesimum
secundum regnat in regno castelle alfōso secun-
do filio regis francie qui dicitur fuit castus
eo q̄ semp castitatem seruauit hanc habuit
uocem que scilicet aliquos fuit foror karoli
magni super dicta. Tunc quidā potens sar-
racenus cui nōmē medban cum multitudine
graui uirant alumnas et incepit destruire
totam terram contra que predicatio rex alfō-
sus castus episcopus exercitus christianoū fuit

Interituit bellumq̄ cum eo in quodam lo-
co qui dicitur ledon et deinceps cum ac con-
dit et p̄uenit in bello. i. milia sarracenorum
multa alia bella viat et loca plurima ob-
tinuit hanc infra dicitur et abstruit timorem a
coedibus christianoū contra sarracenos et
exprobat. Et annis dicitur a deo et homi-
nibus sepulchus est apud ciuitatem in ecclesia
sancti mane.

Quintus sarraceni et potant sarracenos
terram marbonem vsq̄ ad ciuitatem condubē
fz. p̄munt sarracenoū construēda.

Justinianum bellum inter sar-
racenos et christianos accidit circa
annum domini septingentesimum octuagesi-
mum primum. Tunc ipse antiochenolus
misi vnam potentem sarracenum cuius no-
men erat abdimalch cum exercitu magno
ut destrueret terram christianorum. Ille ex-
pedit iter suum contra antiochenos gerunda et
marbonem quas cum obsideret post multas
circumstances obtinuit eas et multis alia loca
circūquaq̄ posuit eas sub omne sui domi-
ni ut et tot fuerit spolia que habuit q̄ qui-
ta pars deputata ipse antiochenolus fuit
p̄y. mille duplato cum cum et cum his du-
bus p̄stet perditus cum mēsu 14 n. vii
ducentis quem suus pater mēsuaurat que
tunc est ecclesia mance ibidem. et intantum
predicatio ab dicitur oppedit christianos
illius parte q̄ fecit memorā illius facti et
domini q̄ deducit in antiochia in p̄dicta
mance marbonem vsq̄ ad ciuitatem condubē
sem tantam multitudinem tunc q̄ ex ea pec-
tibus ipem fecit. facti vnam mēsuaurat in
tra fontanum predicat antiochia condubē
pluresq̄ alias mēsuaurat renouauit et de
nouo fecit.

Quintus christiani et capiant marbonem
a karolo magno.

Justinianum bellum inter
sarracenos et christianos accidit cir-
ca annum domini septingentesimum octuagesi-
mum primum. Tunc karolus magnus rex
francorum de quo supra dictum est in bellis
p̄munt. et. xxi. congregauit magnam exerci-
tum et p̄uenit contra ciuitatem dardanonē:
Et uij

Liber.

quia saraceni cum violenter exercent cum
esset sub eius domino bellantur cum eis et
obtinuit quietem sed paucis diebus per
dedit eam.

Tunc christiani et peremerunt duo
decies septies saracenos sub regis alfon-
so castro.

¶ Rursus inter bellum inter
saracenos et christianos accidit an-
no domini octingentesimo decimo
supradicti regis alfonso castro. Tunc duo ex-
ercitus saracenos intraverunt galiciam
per vias quatuordecim ab obales sup-
ra alterius mellei. Sed non ipsi intra-
verunt amicos sic fuerunt expulsi vixit
per potestas predicti regis alfonso castro pugn-
antem eis vixit sunt saraceni et multi cor-
porum. Alij vero fugerunt sed christianis
insequentes eos occiderunt unum ducentum
eorum in loco qui dicitur naros. Alii ve-
ro ducentum peremerunt in flumine qui dicitur
arba.

Tunc christiani et peremerunt octo reg-
num per regem alfonsum.

¶ Rursus inter bellum inter
saracenos et christianos accidit an-
no domini octingentesimo undecimo. Tunc
enim rex octo mellei congregavit magnos
exercitus et venit ut peremeret terras regis
alfonso huiusmodi sua armata super benaventum
quod eis scilicet predicti rex alfonso castro
venit faceret contra eum bellantem cum eo
et occidit eum plurimos de exercitu sarace-
norum ibi peremerunt. In quo bello occisa
est fortitudo bernardi filij comitis saupij
videlicet quia multos ex saracenis peremerunt.

Tunc christiani et occiderunt de-
beyos per regem alfonsum castum.

¶ Rursus inter bellum inter
saracenos et christianos accidit an-
no domini octingentesimo duodecimo.
Tunc aliam rem peremerunt que vulgare
dicitur beyos congregato magno exercitu
de vici supra iampala et oblatam. Rex

Quartus

enim alfonso castro predictus peremerunt
ut se potestatem et venit contra cum de
laurea cum eo et occidit eum ac plurimos
saracenos cum eo et qui potestatem occiderunt fu-
gerunt sed rex alfonso infans est fugit
ac vixit et multos eorum interfecit sic quod
paucissimi fuerunt qui occiderunt per fugam
potestatem.

Tunc christiani et peremerunt vici-
ni milia saracenos per regem alfonsum
castum.

¶ Rursus inter bellum inter sar-
acenos et christianos accidit an-
no sequenti scilicet octingentesimo decimo.
Tunc intravit unum magnum exercitus sar-
acenos in terram supradicti regis alfon-
so castro. Et cum saraceni gloriantur in multitudine
sua omni fuerunt in duas partes
quarum una erat contra locum illum ubi erat
predictus rex alfonso. Cum ergo rex
alfonso castro eundem erat contra potestatem
zoran. Alii vero contra eos cum exercitu
suo et fecit similiter duas partes sui exercitus
et cum una vixit deinde de quo supra
peremerunt contra illos saracenos qui ibant
versus potestatem. et ipse erat cum altera p-
te contra alios venientes ad se. Bernardus
vero invenit se cum parte sua et habuit pugn-
am cum illis saracenis in loco qui
dicitur valde mellei qui est in fontana potestatis
galie et occidit eos et plurimos ex illis in-
terfecit. Sed rex alfonso invenit se cum al-
tera parte que ibat contra eum et pugnavit
cum illis prope flumen de oricio et interfecit
at ibi. xij. milia saracenos et deinde in-
sequens eos nec fuerunt occisi quod paucissimi
evaserunt. et tunc rex alfonso rediit de illo
bello victor et spoliis saracenos.

Tunc christiani et peremerunt predictos
machometus et castum sancti cristine capi-
tur per regem alfonsum castum.

¶ Rursus inter bellum inter
saracenos et christianos accidit an-
no domini octingentesimo decimo octavo.
Tunc saracenis quidam nomine macho-
metus qui cum multitudine magna sarace-
norum venerat de mellei ad regem alfonsum

De bello sarracenoꝝ.

et viuent cum eo predictus rex benigne cui
recepit in valabunt et meruit ille sarracenos
q̄ p̄o semper esset fidelis regi alonso p̄o
p̄o quod iudicio rei iure p̄ b̄ abbas ad
unilaudine sua in galena. Sed q̄ p̄cedit
sarracenus erat p̄cedit sicut bellum cōtra
al-harunum filius al-harunum regi ara
bubē. et videns q̄ non poterat cum occide
re ex timore ocepit veni ad p̄cedit re
q̄ alfonsum sic rāsūo duob⁹ annis post
q̄ fuit in galena assumptis eus diabolo et
eicatus in superbiam voluit similiter fac
re p̄cedit contra regem alfonsum q̄ ob
tem congregauit magnū exercitū sar
racenorum et incepit percurrere et destruere
domos terram. q̄ cum rex alfonso castus co
gnouit congregato exercitū suo venit super
illum sarracenum et licet ipse nimium confi
deret in multitudine militū suū quādo scuit
q̄ rex alfonso veniebat super eum p̄cedit
eos et concepit grande timore eleuauit se cum
suis in quodam castro quod dicitur sancto
p̄iana et rex alfonso obsecut cum ibidem
et fecit fieri multos foueos arci quāq̄ et per
forauit castro in multis locis. Lū ergo
ille sarracenus vidit q̄ tantum angustiā dā
tur et q̄ nihil aliud restabat sibi nisi mori
aut amittere castro. Cum habet et
sumpto corde exiit extra castrum et pugna
uit cum rex alfonso sed in fine sua p̄cedit
sarracenus ille cum omnibus suis et ipse fuit
capit et caput eius obsecut est. Et rex
flam castro illum cepit et mox fuit in
bello illo vltra. Lū multa sarracenorum et plu
tro eorum deducit captiuos. Et rex
est rex alfonso eorum magnis cum dū
tis et bonis. Predictus rex alfonso cast⁹
exercitū ei annis et mēse et p̄cedit
et in regno Ramiro p̄mo filius regis
barbato.

Venerunt christiani et cepit iterum dū
tas barbato.

Decemimmoctuum bellum inter
sarracenos et christianos accidit
anno domini octingentesimo octauo
Lūc multitudine christianorum venit super
montem barbutum quam ceperant sarr
aceni. Post q̄ karolus magnus ipsam con
stituit. Lūc rex p̄cedit multitudine christi
anorum venit obsecut ciuitate et post mult

as certamine capta ē ciuitas a christianis et
bata rra dūc p̄cedit multitudine christi
anorum sarraceni. Alia vero a sarracenis
lūc cum exercitū congregauit exercitū suū
ut veniret ad recuperandum terram p̄cedit
et cum se p̄cedit ad viam p̄cedit est
quidam ciuitas et p̄cedit est et
sic cessauit tempore illa.

Venerunt christiani occasio. lxx. milibus
sarracenis

Decemimmoctuum bellum inter sar
racenos et christianos accidit anno
domini octingentesimo octauo im
perante Ludouico karoli magni filio et se
dente in cathedra p̄cedit Eugenio papa. Be
regante in regno legibus ramiro rex suo
regis Barrenadi. Dic autem rex ramirus
successit in regno regi alfonso casto et cum p̄
cepto in morte. Lūc ergo audierunt sarr
aceni q̄ rex alfonso erat mortuus et cum
q̄ si volebat habere pacem et amicitiam cum
eis q̄ dūc in p̄cedit anno exercitū dūc
mucillos christianos quibus matrimonio
copulauerunt sicut fecerat olim rex maior
eius et q̄ quinquaginta illarum essent filie
nobilium. Alie vero quinquaginta filie es
sunt et burgensium quam ambrosiam cū
rex ramirus audiret non modicum displic
uit sibi quia iam dūc bonam et exornat
tam sibi nuntiabant et p̄cedit congrega
uit illam magnū exercitū et fuit ad per
ueniendum subito terram sarracenorum per
uenit vlt⁹ ad nauarā destruendo et co
burnendo villas et castra et quicquid inuenie
bat q̄ cum peruenit ad nouiciam sarraceno
rum congregati sunt omnes simul in vnum
contra eū quasi innumerebiles et habuerunt
p̄cedit eis eo in quodam loco qui dicitur
olucia et christianis fuerunt in bello illo q̄
victi et retro cesserunt paulatim retrahendo
se a sarracenis quousq̄ perueniunt ad co
llem vnu qui dicitur clauo et nos tenebro
se cepit eos ibi p̄cedit quousq̄ fuerunt
exercitus abnuiciam. Lūc ergo christianis
essent congregati in colle illo multos labo
res orationes fundebant ad deū ne eos re
linqueret sed succurreret et iuuaret contra il
los inimicos suos peruenientes ergo illis
in orationibus assidue ut dictum est. Rex
ramirus sōno graui obdormiuit et in sōno
illo apparuit ei ap̄stol⁹ iacob⁹ dicens sibi

Ecce rex venire qd cum dominus noster
 dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 nico apostolo omnes tunc promissas mi
 bi soli dedit in custodia totam bysantiam
 ut eam custodiret a manibus inimicorum
 fides et postq deo dixit sibi appropinquavit
 eadem et accepit eam per viam dicitur
 si sic fortis animo et bone fides quis ego sū
 apostolus dicitur iacobus et scias qd venit
 ad te mandatum contra inimicos tuos et in
 veritate certitudinaliter scias qd deus est
 cum adiutoris dei. Dico nam tibi qd multa
 de tuis quibus paratus est eterna quies
 recipient ibi moriem et ut in nullo istorum
 que tibi dico dubius videbis me tu in bel
 lo ambularem in equo albo magnam ve
 stillum gestantem. ut ergo statim cum omni
 bus tuis valde mane confectum de om
 nibus peccatis vestis et recipias corpus
 et sanatus domum nostram ibi dicitur
 postq feceris in nullo dubius utare
 hunc barbarorum vulnerando illos et mo
 cando nomen dei et meum quia certitudina
 liter scias qd omnia deum quibus dico
 apostolus dei dispartit ante eum. Rex
 autem nuntius exatens a foris fuerat
 precepit qd vocarentur episcopi et abbates
 et omnes alij nobiles sui palatii qui cū ipso
 erant et narravit eis omnia que viderat et
 audierat que ei dixerat apostolus iacobus
 percepit ergo diuinitus sacramentis ingressi
 sunt pectus in dei nomine et apostoli in
 hi ante se et statim cum ingrederentur pectus
 apparuit eis apostolus iacobus sicut pater
 seruat confortans eos ad bellum sed et ipse
 terribiliter perorabat saracenos. christiani
 autem cum viderent apostolum iacobum
 eos confortantem et magnam eadem in sar
 racenos facientem inuenerunt vinibus vinice
 in hostes confidentes in adiutorio dei et a
 postoli iacobi magnis vocibus adaman
 tes et diuites deus adiutus et sancte morbe
 et statim saraceni fuerunt victi et mortui
 sunt ex eis septem milia et qui euadere po
 tuerunt per fugam liberati sunt. Tunc cepit
 rex ramirus calaguriam et plura alia castra et
 deinde rediit legionem diues et honoratus
 et ex illo deo habuerunt christiani in consue
 tudine cum ingrederentur bella cum saraceni
 tunc inuenerunt diuinitus adiutus et fidei
 iacobe. et tempore istius regis incepit cado

sancti Jacobi. Unde saracenis infesta est
 christianitas et illo statu tunc non s. factum
 aut perire a christianis videtur magis parum
 demeritum cum tunc appropinquat eis po
 tuitus ut videretur in hostibus dei et apo
 stoli iacobi. Fecit nam rex ramirus cum mu
 tis et pene homine sed terribilis et fortis
 ho quis laudibus exarabat et oculos tui
 moris et incantatores ignis conturbat

Quare christiani solius septuaginta
 annis igne.

Quadragesimum bellum inter saracenos
 et christianos cecidit anno octingentesimo
 octingentesimo octavo quarto. imperante
 predicto Ludouico et sedente in cathedra pe
 tri valentino papa. Tunc applicauerunt ad
 portum galie normanni qui erant gentes
 andrie hinc et pagani inde. et s. fuerat eis
 se in terra illa. Et venter ibi in mulandi
 ne magis non solum hominum sed etiam no
 rum. qd cum predictus rex ramirus audi
 uit istam congregatio suo exercitu iuit illuc
 contra eos et pugnavit cū eis in loco qui vi
 detur delpharo. Sed licet normanni essent ge
 tes alpe et fortes vici tam fuerunt et mul
 ti ibi perierunt et qui euadere potuerunt per
 mare fugerunt et perdidit ibi. lxx. naues
 quas ignibus concretauit rex ramirus. Tu
 crandis fuit ibi christiani magnas viuitas
 et mortuus est predictus rex in curiam le
 gionem cum magno diuitijs et honore
 Regnavit autem lxx annis et mortuus ē se
 liciter ac sepultus ē in curia ouenē. et suus
 cecidit ei in regno cadotens a. p. filius

Quare christiani causa plurima saraceni
 statim minuant.

Quadragesimum bellum
 inter saracenos et christianos cecidit
 anno domini octingentesimo
 octavo quarto imperante predicto Ludouico
 et sedente in cathedra petri gregorio. n. p.
 ac regnante in regno legione odoneo super
 dicto regno ramiri filio. Cum predictus rex
 rediret de vasconia et rebellauerat in pre
 pio regni sui et p. occasio plurimū illorū illi
 tubigastis nuntius ē et quō magni exercitus

De bello sarracenoꝝ.

sarracenoꝝ venit ad pte cum quo audi
to amonose venit contra eos pugnantibꝫ cū
eis et occidit eos plurimos eorum trunca
tis reliqui vero fugerunt et reversi est eis
pacionis et bonore ac cum plurimis duntaxat
et multitudine captoꝝ eorum. Ille rex fuit mu
tis et pꝫ et ceteris urbis et populus mul
tas quantas et pꝫ res auctoritas aut
exultra sarracenos et pꝫ multas et ceteras

Quincun christiani captoꝝ duobus duci
bus sarracenoꝝ.

Quadragesimūquintū bellum
inter sarracenos et christianos ead
em anno sequenti scilicet octingentesimo
octimo et primo. Tunc enim dicit quidam sa
marius nomine muca ab eucatan cū multitudine
de magna venit in calbalonā ubi fecit plu
rima damna deinde transiit in provincā
et frāciam pertransit et destruxit quicquid
invenire poterat ubi plurimos xpianos in
bello occidit et cepit duos xpianorum du
ces quosqꝫ viros dictos alifanone Aluove
io periti et onerosos ferro carceribus man
cipavit.

Quincun christiani pꝫ pꝫ numeris /
libibus sarracenoꝝ.

Quadragesimūquintū bellū inter
sarracenos et christianos accidit an
no domini octingentesimo octimo et primo.
Tunc predictus muca sarracenoꝝ ducatus
in superbiam cum exercitu magno venit ut
percurreret terrā regis ordonci predicti et ac
per viā locum qui dicebatur albanda et or
atundat cum muro forti et tamboꝝ pluri
mo quod cum sciret predictus rex ordoncꝫ
congruē et ex parte sua venit velociter et ob
sedit predictum castrum tūc predictus muca
non erat ibi sed statim cum audiret qꝫ vene
rat rex ordoncꝫ et obsederat castrum al
banda venit ante quo posuit ut facerent
castrum et cum pervenit ad montem qui dicit
gardusio fuit ibi sententia sua. Rex autem
ordoncꝫ cum cognovit hoc dimisit extra
mum suum in duas partes quarum vna
fuit in obsidione castri et cum altera occu
pit predictio muca sarracenoꝝ bellumqꝫ cum
eo et pꝫ sunt ibi gladio xpianorum

vires duodecim milia de militibus sarrac
enoꝝ exceptis pedibus quoniam cedes fuit
quasi unum et solus mortuus est etiam ibi
quidam gener muca qui dicebatur ben. Et
et ipse muca in his valentibus lancearum
percussus cum paucis que remiserunt fugit
a bello dimisit i bello quicquid haberet ad
legitum ergo quam spolia campis et invene
runt civitas vltra modum et regem fuit
cum rege ordonco in castrum. Et post sepe
duos cepit ipsam et interfecit omnes sarrac
enos quos intus invenit et captivabat mul
eres cum parvulis eorū. Destruxitqꝫ castrū
vltꝫ ad fundamentum et rearsit eis in terrā
suam cum divitiis et bonore. Cum pre
dicta que dicebantur muca cognovit quidam
dux huius omniqꝫ nomen et in lapus qui per
fidebat solen amore magno percussit cepit
quicquid haberet et venit ad regem ordon
cum faciens qꝫ eis dux vasallus quiposita
pro rege ordonco tunc multa bella pꝫ
sarracenos superavit semper victor episc.

Quincun christiani occiso rege Loric sar
racenoꝝ.

Quadragesimūquintū bellum in
ter sarracenos et christianos accidit
anno sequenti scilicet octingentesimo octimo.
Tunc enim predictus rex ordoncꝫ produxit
exercitum suum magnum et iit ad peram
et ceteras terras amantiorum que dicuntur
sic et cetera. Rex autem sarracenoꝝ predictus
ville que dicebantur seipis cepit contra eum
et commisit eis ducem bellum nimis sed
finaliter victus fuit rex sarracenoꝝ et mortuꝫ
ibidem cum multitudine sarracenoꝝ et
rex ordoncꝫ cepit tunc villam et invenit in
his multitudinem sarracenoꝝ cum mulie
ribus et filiis quos omnes deduxit capti
vos et munuit villam illam ac dimisit in
sua custodia.

Quincun christiani et cepit civitas sala
mantina a rege ordonco

Quadragesimūquintū bellum
inter sarracenos et christianos acci
dit eodem supradicto anno qꝫ cū supradictꝫ
rex ordoncꝫ rediret de predicto bello victor

Libet.

habita venit cum exercitu suo super viam sar-
raccorum qui dicebatur moiscos et dicebat
se regem salamanitarum habuisse. bellus cum
eo et victus est rex sarraconum cum omnibus
suis et cum eccle plurima sarraconum et tunc rex
osdonicus ingressus est ciuitatem et cepit
bat sarraconos plurimos cum mulieribus
et paruulis quos unius inuenit et reversus
est ad legionem cum magno butyro et bo-
nore

Elidunt saraceni et occiduntur prope
tum octo milia drustianorum.

Eladragesimumseptimum bellum inter
sarraconos et drustianos accidit
anno domini octingentesimo octimo quinquies-
mo. Tunc sarraconum ciuitas solen audientes
q. abdracem amirantissimum bysarie
erat mortuus qui reliquerat xv. filios et xij.
filias et q. machometus eius filius regna-
bat pro eo rebelles sunt et miserat. pelocem
municio predicto regi osdoneo q. daret eis
adueniunt corracum rex autem osdoneus
voluit ut illuc in persona sed misit eis unus
filium suum cum magno exercitu armis
notum et armamentis. Cum autem perdracem
machometus hoc sciret precepit se cum mul-
titudine graui et venit super solentem posuit
q. insidias in quodam torrente qui dicitur
solent et ipse cum paucis venit contra ciuita-
tem. Speculatorum autem qui erant extra ci-
uitatem cum viderent cum venientem cum
paucis gentibus exgaudent q. non erat
plures et non suspicauerunt existens in ciui-
tate drustiam ergo et sarraconum solentem ve-
nerunt contra eum et commisit p. actio que
fuit illa qui erant in insidiis et mox fuit
drustianis octo milia de solentibus vero
xij. milia. Sed et pro memoria illius victo-
rie canis ille machometus fecit ampuam
plurima capita illorum et transfudit illa con-
cupiam et in manuum parces et in ossa
canis. Predictus autem rex osdoneus regna-
uit. x. annis et mortuus est ex quadam infir-
mitate que dicitur podagra in oueto et ibi se-
pultus est successit ei in regno filius alsoni
tercio.

Elidunt saraceni et capiunt Roma ac
magna pars ibi fuit a soldano babylonie

Quartus.

deuastatur.

Eladragesimumseptimum bellum inter
sarraconos et drustianos accidit cir-
ca mortem predicti Gregorii pape. iij. qui
fuit secundum quosdam bysionographos
anno domini octingentesimo octimo octa-
uo. Die temporibus portentum singulare
apparuit primo in signo virgine et ab illo
signo in signum leonis canis gemmorum
ibam cuam ibi se figens globus igneus
emissit ubarumque p. actem deposuit. im-
petior quoque ista diligenter examinans cum
egritando philosopho consulu sed eiusdem
portenti effectum exprimere noluit Tunc im-
perator submisit q. regni imitationem pu-
apicq. mortem patiebat. Tunc egrius
bus ad confortationem principis prophete
testimonium introduxit dicens. a. signis ecce
ne timueris que gentes paucis et aut im-
petior non alium timere debemus nisi illu
qui nosse et buis creator est sydenis sed et
dementiam laudare tenetur qui nostram
mentem talibus amonere dignas indicat.
qui ergo tanta potentia cum apparent omni-
bus communiter tangunt. Ideo omnes p.
posse ad meliora festinare debemus ut nulli
in illo dominante consequi valeamus. Et
licet nunc impetio illa imperatores non se-
dant tunc tamen totum statum ecclesie et
aduentu sarraconum ad partes romanas.
qua tunc quidam solent drustiam m. actem
ad soldanum babylonie ut veniret romam
offendens q. leuiter possit totas ytaliam pos-
sideri. Tanta igitur sarraconum multitu-
do superueniens intravit ytaliam ut totam
superficiem terre quasi locustae viderent un-
plere ac per postam cecellensem intrans ve-
niunt ad romam cepit autem q. leonem ex-
p. actem omnino et ecclesia sancti petri ita
luta et op. actem et non h. actem per
sarraconum roma tunc capta fuit sed et ma-
gna pars ibi fuit deuastatur.

Elidunt drustiani et expelluntur a Ro-
ma et ibi fuit sarraconum.

Eladragesimum octimum bellum
inter sarraconos et drustianos acci-
dit statim post predicta. Nam ad petro-
nem pape Gregorii quam supradicta sur-
go marchio lombardie cum lombardis et

De bello sarracenoꝝ.

ludouicus rex franciꝝ cū galliis uenit
post plurima bella sarracenos cum multa
effusione sanguinis a roma et tota illa terra su
gauerunt quis beatus gregorius papa et lu
douicus imperator quasi eodem tempore
occiderunt. Ideo sunt notanda que circa su
perius struſſa conuenerunt. Unde appropin
quantibus ad mortem sunt magna solis e
clipsis eorum q̄ sunt obſcurati sunt et tunc
dixit lucas de noua ita q̄ sydera operaretur.
Item luna sic occidit a sole q̄ lunam reape
uidebatur fieri in nouilunio. Post decem
modo imperatores graues uisus qui ita
in p̄uide de imperio et regni et omne sue
salua uisus et ecclesiastica sacramenta sus
cepit multaq̄ cum deuotione ingraues ad
p̄m et gregorius papa quasi in eodem al
poſitum clauſe exierunt. hoc ex bythonia
collece fratres iohannes de padua.

¶ Hinc ipſam occiſa sarracenos magna
multitudine. Et cetera. Item iacobus rex
caſar per regem alfonſum magnum ex lapu
ribus uisus fuit.

¶ Quadragessimorum bellum in
ter sarracenos et chistianos occidit
anno domini octingentesimo octimomono
imperante leono filio supradicti imperato
ris ludouici et sedente in cathedra petri. Ser
gio papa. ij. Ac regnante in regno legionis
p̄m aronis. ij. qui sunt duos menses.
Iste sunt filius supradicti regis ordoni de
quo sup̄ glorioſa bella narrata sunt. Et sunt
rex piſummo demofinus clauſe ipſe. Scit et
deſertum ſancti iacobi et lapidibus muro et
loen opere fabricata. quia primo erat de ter
ra eo et ergo ipſe p̄dictus rex alfonſus ma
gnus congregauit exercitum suum ex p̄m
et alabio et galconib⁹ et nanarrijs venit cō
tra terram sarracenorum confregit et deſertu
que quocumq̄ inuenit et cepit per vim uillam
quandam que dicebatur nunc leioſa. quam
ignibus conſecrauit et occidit omnes sar
racenos quos ibi inuenit. et reuerſus est oue
nus magnum cum iunioribus et bonis.

¶ Unum ipſam p̄m p̄m pluribus sar

racenis per regem alfonſum.

¶ Quadragessimum bellum inter sar
racenos et chistianos occidit ſc̄m
ii anno ſancti octingentesimo
¶ Quadragesimo. Tunc magnus exercitus sarra
cenorum regis tolci uenit ad perueniendum
et deſtrucendum terram regis alfonſi magnum
Cum ergo p̄dictus rex alfonſus uenisset et ex
citum suo contra eos et bellum cum eis in his
totis fluminibus uolci uicibus fecerunt sarraceni
et perdidit ibi omnia que portauerant
et mortui sunt ex sarracenis quingenti. xl.
Alii vero terga sunt dante eo acti. Sed et rex
alfonſus fecit est eos uincit et occidit milia
ex eis et captiuos reuerſus q̄ est omnes al
magnum uenit et bonos. In p̄dicto
duo sunt thronifurmas milites. Bernardus
deſcarpio de quo supra mencio facta est cō
ſolubus regis alfonſi cōſolubus enim et
eos in sarracenos fecit nō ſolus zelo fidei ſed
deſiderio liberandi partem suam comitem
ducenti ſancti de quo supradictum est quod
rex alfonſus caſtus in carceribus poſuerat.
quia ſine ſalu ſui acceperat in uicem ſol
tem ſuam de qua p̄dictum est bernardus
habuſſet licet p̄pter hoc rebellauerit regi
p̄dicto et ut deſellaret reges fecit caſtra
aliud quod dicitur deſcarpio p̄p̄e ſalame
uicem et aliam de homines tantum nuncq̄ poſ
tuit ipſum uidere niſi moram dedit caſtra
rege cogitans ipſum recipere uicem et ple
ne conuenire in generali byſonia byſpanie.

¶ Hoc bello uincit chianiſti ſub Ber
nardo deſcarpio. Et capitur balbaſum cū
alijs locis.

¶ Quadragessimum bellum
inter sarracenos et chistianos occi
dit circa idem tempus. Nam au
supradictus bernardus deſcarpio tradidit
supradictum caſtrum regi et uidit partem ſuam
moram: fuit a rege alfonſo magno capul
lus a regno ſuo. et uenit in regnum francie
ſed cum in curia regis francie non fuiſſet re
cepit ſicut ipſe optauerat reuerſus est uer
sus byſpaniam. et tunc habuit cum sarrace
nis ma magnum p̄m et ſemper ſue uicem
ſus occidit cum plurimos eos et habuit et
ſolus inuictis uicem cū quib⁹ poſtea

Libet.

conquisit et illo loco ubi predicta pars
habuit usq; barbegal et locutus est barba-
thum et segoche et montem album.

Quoniam christiani sub rege alonso et li-
berant coymbra ab obsidione sarracenorum.

Quinquagesimū secundū bellū inter
sarracenos et christianos accidit an-
no dñi octingentesimo quinquagesimo quar-
to. Tunc predictus rex alonsus magnus con-
gregato exercitu suo iussit ad succurrendum
coymbra quam tenebant sarraceni obsecras
et pugnauit cum eis et deuicit eos usque ad
et posuit sub dominio suo et p'sensio e sar-
racenos per amens plures alias ciuitates.

Quoniam christiani sub rege alonso magno
et p' amens p' amens ciuitatem magna

Quinquagesimū tertium bellū inter
sarracenos et christianos accidit anno
dñi octingentesimo sexagesimo. Imperante
ludouico fratre supradicti lorarii imperato-
ris. et sedente in cathedra petri Nicolao pa-
pa primo. Tunc supradictus rex alonsus
magnus congregato exercitu magno christiani
noxi iussit ad perueniendū terram iolex et cre-
munt et destruxit quicquid inuenire potuit.
prostrauitq; multa castra et fortalicia que sar-
raceni possidebant et captiuauit plurimos
sarracenos quod uidentes sarraceni timore
magno positi miserunt et nuncios suos nuncios
res eide q' sibi uaret inuenire si concederet eis
pacem. Rex aut alonsus concessit eis iura-
gas per tres annos et reuersus est in terram
sua cum magnis diuitijs et bonis. Et cum reuer-
tere fecit viam castrū qd tenebant sarraceni
qd iacobus quinquagesimū tertium castrū nō in-
trauit in tregua et occidit ibi multos sar-
racenos et post hoc fecit viam castrum ma-
gnū in montibus asturiam p' amens
one illius terre ne nauigantes inuenire illam
destruerent et nomen illius castrū dicitur go-
don. Et intra castrum fecit viam ecclesiam
sub nomine sancti salustiano quam fecit iō
secum a duobus archiepiscopis et viro epō
quos magis domus decessit ipse dicitur de
bit illi ecclesie quondam crucem de puro au-
ro ornata pluribus lapidibus quam ipse

Quartus.

mandauit fieri. fuit etiam in ecclesia sancti
anthoni quondam capellam vire pulchre
vino et docuit predictam ecclesiam pluri-
mus beneficiis ac omnia illam auro et
argento neonon ornamento et lapidibus
preciosis. fecit etiam iste gloriosus rex alonsus
sua super corpora sancto: u facienda et p' amens
tut. ecclesias multas magnitudinis et pulchre
tudinis. circa latus cry quā eius docuit et
bonorum multis necessarios.

Quoniam christiani per regem alonsum
magnum in senectute sua.

Quinquagesimum quartum bellū
inter sarracenos et christianos accidit
circa annum domini octingentesimū secundū.
Cum enim predictus rex alonsus magnus
p' amens regnasset reliquit regnum et de-
dit illud filio suo garcias et peregrinatus est
in sanctam iacobis et cum reuerteretur rogauit
filium suum regem garcias q' tradiderit sibi
genas eis quibus ad hunc sencl vel bñ pos-
set ire contra sarracenos in senectute sua qd
rex garcias concessit eidem. Fuit ergo eis
exercitus magnus et cremauit et depredante ē
et destruxit magnam terram sarracenorum et
reuersus est in nauarram cum grandi multa
indigne capiuorum et mulis diuitijs et bo-
norum. Post hoc venit sarraceni vbi de infir-
mitate sua gloriose finem et sepultus est in
ecclesia sancte Marie ciuitatis euen ai vpo
re sua regina domina p' amens.

Christiani per regem garcias vincent
eipio ayolas rege sarracenorum.

Quinquagesimum quintum bellū
inter sarracenos et christianos acci-
dit circa annum domini octingentesimū
quintum. Cum enim predictus
rex garcias post mortem patris regnaret
in primo anno regni sui congregauit magnū
exercitum suum et iussit ad perueniendū ter-
ram sarracenorum confregitq; multas vil-
las et cremauit eas prostrauitq; multa castra
et pugnauit cum quodam sarracenorum re-
ge qui dicebatur ayolas et deuicit bello
eipio illum regem et reuersus est in terram
sua cum multitudine capiuorum ac

De bello sarraceno.

aut magnis virtutibus et bonis sed cum res crederetur ex culpa illorum qui reges sarracenos obsidebant solutus a vinculis fugit. Rex predictus gaudens domino nostro regni sui motibus esse scilicet in amicitia amore et beati / cum et corpus eius ad christianam ecclesiam venisset sepultus est.

In bello vincent christiani sub rege eodem secundo. Et capis amato regem.

Quinquagesimum octavum bellum inter sarracenos et christianos accidit anno idem christi. Quinto enim predictus rex gaudens regnavit per eo frater eius eodencus scilicet filius predicti regis alfonso magni. Iste eodencus tempore patris sui congregavit magnum exercitum et ingressus terram arabiam et perivit illam. perivit etiam perivit bellum perit et terra de granada perit et cogerit multas civitates et castra et deinde in partibus sarracenarum castra et cepit etiam in illo primo ingressu vincent nobilibus et famulis christianis sarracenos qui cum duobus regibus et multis suis est in terram suam duces et cum bonis.

Iste bello vincent christiani sub rege eodem secundo et capis maura. quibus etiam

Quinquagesimum nonum bellum inter sarracenos et christianos accidit anno domini octingentesimo octavo. Tunc predictus rex eodencus scilicet congregavit exercitum suum et obsidebat maura. Sarraceni vero audientes et cum animam cum hoc audierunt venerunt ad succurrendum ad predictam villam. Sed cum eodencus alfonso rex eodencus pugnaret cum eis et deviceret eos. prompti sunt etiam ibi multi sarraceni. Alii vero per fugam evaserunt et cum rex eodencus ingressus esset maura et deperditus est quicquid ibi invenit per / struunt muros velle acillam ignibus cre / mavit et sic relictus est in terram suam de / ore et cum bonis devictis sarracenis et cepit exercitum eodencus. Alii tamen dicunt quod predictam conquistam fecit iste eodencus tempore regis gaudis fratris sui.

Per regem eodencum secundum caput castrum eodencum et ipsum vincent.

Quinquagesimum decimum bellum inter sarracenos et christianos accidit anno domini octingentesimo octavo. Tunc enim predictus rex eodencus cum eo pederet tempus suum si accideret ab oppugnatione maura. fides christiane produxit exercitum suum magnus et multos paucos sarracenos et cogerit ac devicit igne et ferro quicquid invenit. Et cepit vincent bellum quod dicebat calabria et nunc dicit al / bama. Idcirco post plurima certamina et victorias relictus est in terram suam cum mul / tudine captivorum multisque fidei et ante quod egredere de terra sarracenorum pervenit ad ca / pta potentiores maura ac terra lucens. ac etiam rex palenus qui dicit devictus perit ab eo maura propter quas concedere mul / tudine maura et perivit obvenerunt et de / et relictus est legione cum magno duc / tate et bonis. Et nunc hec maura illud scriptum ecclesie maura in eadem civitate ubi prius erat maura regale palenium. Iste sepultus est in ecclesia predicta maura acare maura in parte ubi transitus gentium et / sarraceni arabe facit et in regno filius eius alfonso quintus qui regnavit quinqu / annis sed nobis magnus haec maura la / mos dicunt quod si sarraceni vellent devict / urare et de facto hoc fecit renunciare regnum suum fratri suo ramiro et cum paucis tempore remaneret in religione in monasterio sancti secundi prope agram cepit ab ordine et v / rix legione et rebellavit cum eodem annis et fratri suo volens iterum regnare. quod cum frater eius rex ramirus cognovit venit super eum cum magno exercitu quem contra sar / racenos paraverat et obsidebat eum in eodem civitate duobus annis finaliter devictus rex alfonso fratri suo regi ramiro qui cum cepit et posuit in castris et alios duos filios regis fructu qui rebellaverant et cepit et alios coartavit et post duos annos rex al / fonsus predictus acceit mortuus est et sepultus ubi legione in monasterio sancti pauli.

Vincent christiani per regem Ramiro fratri

Siber,

causa lxx milibus saracenos et cap-
tatis regis Cesar augustano p-
dant.

Quinquagesimumum bellum inter
saracenos et christianos accidit cir-
ca idem tempus. Tunc abdarrahman rex cordu-
ben. et albenybay rex cesar augustan^o q se
fecerat vassallum regis ramiri cum armis suis
cum magnitudine p-
vent terram regis p-
vix ad locum qui dicitur simancha. qd^o aug-
rex ramirus fecit. cum contra eos cum ex-
troni suo et consilio est parit bellum. rex
cum adiutorio alifiani viat. sunt saraceni
et albenybay p-
sunt de saracenis. lxx milia. Dec vicibus
sunt debata in die m-
saraceni fugaverunt et recolligunt se in quod-
dam castro cum abdarrahman. Sed rex ram-
irus insequens eos obsedit eos et cepit multos
plurimosq; abdarrahman finem dederunt
et receptus est p-
omni innumerabilibus et cum regis p-
re variatis ac cum multitudine captivorum
in bono et in civitate legionum.

Bellum lx. vincit christianum sub rege Ra-
muro secundo.

Exagismus bellum inter saracenos
et christianos accidit anno domini
octingentesimo octogesimo sexto. Imperi-
um deinde primo et secundo in calabria p-
p-
p-
congregavit exercitum suum et obsedit quoddam
castrum quod antiquitus dicebatur agrum
nunc vero dicitur calabria. Saraceni qui ab
eum castrum armanianor^{um} cum quatuor
venierunt ut succurrerent p-
drans et consilium est parit bellum inter
eos et regem ramurum. sed finaliter viat. sunt
sunt saraceni p-
novi et receptus est in terram suam cum mag-
nis divitiis et bonis. Ille rex ramirus cum
p-
n ad civitatem legionensem viat exprohant
se a regno quod receperat a fratre suo alfon-
so regis decembris. Tunc egressus suus et
victoria mare meret^{ur} nunc^{us} reuertit illud d-
mibi adiutor non timido quid facit mibi
bono. Quibus dictis animus dedit in me

Quartus.

causa creatus et sepultus est in monaste-
rio sancti saluatore no^{is} iustitias quod
ipse fecerat pro filia sua d-
ut pro eo filius eius edoncio ierunt.

Vincit christianum hoc bello. In et cepit
castrum de tharaco per comitem fernandus
gundisalm.

Exagismus primū bellum inter sar-
acenos et christianos accidit anno
domini noningentesimo. Tunc rex
quante in regno legiones supradictas sedo
no arao. Exarant deos quendam virum
in omni firmis h-
fernandum gundisalm cum filia s-
na virata p-
castrum de tharaco. bella durissima p-
adgressi deinde saraceni obtinuit castrum
quod dicitur de tharaco quod est limitum
in altitudine am-
saracenis cum indolatio magna.

Vincit christianum et almanos cum ei le-
gionibus bellum fugatur per comitem
fernandum gundisalm cum exercitibus ex
reclamatione quadam sibi facta.

Exagismus secundū bellum inter
saracenos et christianos accidit anno
domini noningentesimo primo. Tunc almanos
qui erat p-
mare sub abdarrahman amarananoli bypo-
m-
mos fernandus gundisalm sperat p-
de quare congregavit magnam p-
et p-
num quoque numeros. ei. legionum multas
tunc in p-
ta s-
gundisalm cognovit q-
contra eum in multitudine t-
querebat deinde q-
querebat eum multum numerum suos p-
m-
m-
que vixit h-
venierunt ad eum cum quibus debuit consi-
lium suum quod erat melius ut obuiam al-

pagamentum que venit ad destruendam ecclesiam quam quis si tu non servas cum ego pos per
qua illam habeo tu ergo domine illam ob
serva et custodi eam. Cum autem finit pro
dictus comes orationem suam venit ad en
vito trum illorum monachorum qui dice
batur pelagius et interrogavit eum quis es
tu et quid petas. Cuius verba misit a se
uit. dupli et q se segregaverit se a gēte sua et
monachus dixit ei. Rogo te propter deum
et propter tuam bonitatem q sis ista nocte
meus hospes et dabo tibi panem oves ve
comedes quia de ovibus nō habeo: et dabo
tibi de alijs que postero habere. Quod cum
comes audire non recusavit sed comitatus
acceperunt et mansit ibidem illa nocte. Alit
tu vero dic de mane dicit monachus ille pe
lagius comes. Certissime credas q si niger
deus negotia tua et demones omnem pot
estatem suam amittunt postquam magna be
bebis cum eis. sed cōsumunt vires eos et
tot ex eis occides q non erit numerus. Itē
scias certissime q si superabis unā mūrē
partem terre et effundas sanguinem regum
et magnatum. et felicitas tua erit cōmagna
q per totum mundus erit sonus iusticie
ut Venuntiam scias pro anno q eris capi
bis. Et omnia que tibi dico cōfirmationaliter
scias sic fore ventura. Sed et ante terram
tuā sequenti eris possi in magno cogitatu
quia videbis totam gentem tuam vltra mo
dum pauore percussam propter veniētem
tibi signum quod videbant nec erit ibi ali
quid terre. et q nō solum at tunc
tū in flammā cōferta eos melioribus ver
bis quibus potens exponendo signum et
ipsi statim perdidit timores. et exiunt vade
felicitas universis q omnes nos iustos plan
dus et luctus propter te facientes et cogitā
tes q sis capius vel mortuus o: sarracenis
et q maneāt sine domino et sine aliquo tu
tore. Sed rogo te et peto istud donū q post
q deum cōris campis recedens huius pau
perule societatis et huius campipetrum
huius et campipetrum dūpūm huius et
post quia nos res monachi sumus sol fas
cimes pauperum vram et si deus nobis
non mueret suam mercedem deinde nos
desine fere huius mōtio. Comes vero respō
dit ei dicit. frater pelage siquis non timet

Na perderet locum quod mihi fecisset qd
 h deus conuicta mala hdi. tunc quare ego
 promitto bucculas ad mentem quidam par
 tem amplexu. per locum huius et terra hoc
 cum uenimus huius de pceptis repetit res
 suo meuz ut hic locus homo propter me sit
 melioratus et magis honoratus: fiamus
 alteram ecclesiam maiorem hanc q modicam
 ubi possint manere plures monachi et ma
 ior contentus et dabo eis in quo uerant et
 omnis que eis necessaria fuerit. Sic ergo fa
 cto uale uenit postquam comes in predicator
 locum uelens et muerat suos sicut uerant
 pclagus monachis sed eorum missa uer
 sa est in gaudium et letitiam. Narramus quo
 omnia que sibi acciderant cum monacho pe
 lagio. Alius autem die precepit moueri ge
 nes eius que ita p uice erant q nulle sarrace
 ni erant pro uno christiano. Sed licet essent
 p auci erant tamen optimi milites et habe
 bant hominum ex aduandis hominum suu
 Venerunt ergo ad locum ubi natus se vi
 detur. Venerunt et uenerunt et alia cum multis
 ardo sarraconum q mentes et uolles vi
 detur. Venerunt cum uenerunt. Venerunt
 duo subis et anafis et facientes magnos
 multum. acum grandi letitia cognosces q
 uenerunt et caperent omnes illos dultis
 nos et terra erat multitudo et magnitudo
 uenerunt illorum q videbatur q totus mundus
 uenerat ibidem. Comes autem ferendus
 gundisalun episcopus in loco suo omnia ar
 ansipiens cupiebat se res uidere cum illis
 Et ecce illa hora accide signum quod sibi p
 dixeret monachus pelagus quia unus de
 mikub? eius consummus alcedit vni equu
 puerum et uenerunt et uenerunt et uenerunt
 duo ut exaret ante eos aperta sunt terra et de
 gimus cum an apu uo. Et uenit uenit
 peratit uenit. magno dantes propter par
 cum multum illud multum multum et uenit apu
 ret q deus dereliquit nos et fuerat nobis
 melius consilium si reueri fuerimus quia
 oculanter uidemus q deus uult uiuare sar
 racenos quomodo ergo nos potemus ire
 contra eos. Sed hunc uirtuosus ille comes
 dixit eis. Amici non faciam scilicet uelino
 lucam manum nomen profanum nec perdo
 ne acfime uolentibus nec ostendunt in vo
 bis uolentibus uillam uirtutem quia ego uolo
 uobis ostendere quid uobis ostendit illud

De bello sarraceno id.

figunt. Unde et quo nos facimus terram
submergibilem sit iamdudum et reformo quid
aliud erit quod nos possit sufficere. Et vos
omnes dhabomnes alie nobilitas et vi
deo nunc corda vestra languine amore ad
ira genes que non sunt nisi ymbra et ideo
vos nolite timere quia ego huc die deside
rabam me videre cum almanzor in campo
et exponi quomodo scitis castrum castro
sive domum vestrum. Postquam ergo predictus
comes finit sermonem suum responsio vs
ribus fuerunt multum sicut vir sapiens in
bello precepit desolus ventum suum et in
vultu animo et sine timore perantore famas
ecce ibi amig castella damanico. Castella
castella. Comissu est ergo duru bellu et mi
lites christiani intantum fuerunt omni des
sidio pugnandi et adiuuandi domum
suam quod nihil cogitabant de morte sua tem
sternaculum ergo fuerunt quod vicerunt postea
tem sarracenos et fugit almanzor cum pau
cis. Dat die deus manifeste ostendit suam
potestatem in hoc quod tres centi milites chris
tiani tenent multitudinem sarracenorum et
temporalem virum sicut erat almanzor vici
runt. Unde ergo sarraceni fugerunt a castris
Sed et comes fernandus gundisalu fecit
est eos cum aliquibus de suis et occidit plu
res eorum et expulserunt campum victoris
babas et unuerunt in temoiss multum den
ari et argenti et vasa et arma et alia plura
sic quod fuerunt denarii psumper. Et ex
inde venit predictus comes cum omnibus
suis ad supradictum monasterium sicut per
et dedit ibi multa donaria que unuerat in
temoiss sarracenis sed et multum den
arium monacho pedagio amico suo. Et
venerunt est in civitatem suam cum Burgen
cum omnibus sine ubi aliquibus de his sic
et per videri sananda unum qui in indio
venerat fuerant.

De bello lxxij. Elmont christiani per
vicerunt fernandum gundisalu plurimum sar
racenis capto et occidit.

Exagnum quartum bellum inter
sarracenos et christianos accidit ar
ea idem tempus. Tunc sarraceni odientes
de victoria quam habuerat predictus comes
fernandus gundisalu et facies quod ipse cum

rege ordono. In supradictis erat visio ad
montes colugatos congregaverunt exercitum
magnu et venerunt super sanctu stephanu d
germano qui est in litore donij et obsederunt
castrum illud et peremerunt totam terram usque
ad burgum quod cum sunt predictus comes fer
nandus gundisalu venit ammore eorum eos
cum milia regis et sus secutus est cum usque
ad donum bellum et occidit plures eorum
denarius sarraceni reuerfus est in terram suam
cum multitudine captivorum divitibus et ho
nori. Eodem anno mortuus est predictus
rex ordono. In jamore et sepultus est in ec
clesia sancti saluatoris civitatis legionensis
qua edificavit pater eius et regnavit post eum
sanctus primus qui dicitur fuit grossus et eo
quod per pinguedine equitate non poterat nisi
cum difficultate. Iste fecit pacem cum sarraceni
quod amoverunt eum a pinguedine sua. regnavit
octo annis et occidit cum quodam venenito
ponno comes gundisalu qui dominatur
vira donum et sic iste qui nihil gloriosi fecit
contra sarracenos male finit. Facit sepul
tus apud legionem in ecclesia sancti salu
toris iuxta patrem suum. Et regnavit per
annos sexdecim filius eius.

Unde christiani per omnem semidum
gundisalu et fugatur secundo almanzor per
omnes innumerales multitudinem sarracenos

Exagnum quartum bellum inter
sarracenos et christianos accidit ar
ea idem tempus. Tunc sarraceni odientes
quia cum defecerat comes fernandus gundis
salu edificavit est supra. In transiit vira ma
re in affricam et precepit predicari per omne
terram sarracenorum quod venerunt ad adin
nandus contra christiani bysanie et ad defen
dendum terram quam in predecessores su
osati fuerant. Sarraceni deinde duxerunt huc
predicacionem per totam terram divulg
tam venerunt ad cum sine numero sicut qui
venunt ad indulgentiam ouate qua non
christiani fideliter accipiunt cum scilicet spe
stolica debino christianitatis compensant
illa concedit et vira predicator genes inus
micos congregavit cum ille almanzor totu
potestatem amandavit et sic venit cum exerc
itu quam innumerales contra castrum ve

timor dicitur per uos fore periculum et salu-
 et omnem eius possessionem et perdes ibi mul-
 titudine per quam tuas et aduersas. In qua ubi peruen-
 turus noster quod quia tu es eius vassallus et
 a fide seruatum toto corde quod minime ubi a
 possessionem iacobum et me cum multitudinem
 angelorum ad adiutorium me et apparere
 vult omnes in bello cum armis albis et
 habet nostrum dicitur etiam in suo vesperio
 cum sermone videtur nos vinctum et
 dominum ubi agitur. **Item** ubi ubi
 ubi mandatum ubi quod ubi ubi ubi
 et sic necesse est predicto conuente vigilas
 ego ipse et cognosco in illa visione orando
 beati humiliter audiunt quando vocem di-
 centem sibi surge et vade in viam magis quia
 inuiste contra me agis cum tantum deus
 vult et non des tregas alimur nec fa-
 cias cum eo pacem aliquam. Facies autem
 de gente tua des acies et introbis tu mihi
 nobis et parte orientis et in illa aere
 ero nam picipes etiam quod secunda acies
 ingreditur et parte occidentis et in illa aere
 erit beatus iacobus. Tercia vero acies in-
 trabit ex parte aquilonis et si sic omnia fecer-
 no non dubites quin deuenias alimur et
 ego sum emulatus qui ubi venio becum
 aere et facies quod durabit bellum tribus die-
 bus. Post quod sanctus emulatus predicta na-
 mouit epunt comes a facie petro et venit
 loquitur in predicatum locum de predicatione ubi
 dimiserit gentem suam quam inuenient in
 tam contra se dixerunt et bonitate sine mo-
 do facis magnam malum et si armamento
 iuste accidet vobis quia hoc latro qui agri-
 tur ad furandum segregamus et hunc vos que-
 ramus inuenire non possumus et sumus in
 hoc valde mali quia tantum vos fuissetis
 Unde penitus pro mercede quoniam faciem
 nos producos quia nunquam fuerunt patres
 nostri nec patres nostri nec ubi quod fuerit in
 de iudices quod illi vnde nos veniunt. **Cor-**
 meo autem fernandus gaudet alii respondit
Alma rogo quoniam audiam quia non refert
 me de hoc quod si de ista hominibus non vult
 cubito quod tantum errat quia ego iam ad be-
 temoniam sancti petri per viderem amicum
 meum fratrem pelagium etiam accessi
 ubi quod ubi dixerunt et ostendit ubi ubi
 omni ubi iacebat sepultus. Et vnde inueni
 ecclesiam et hunc orationem et venit ad me

per hunc contra et adversum fuerunt stringe-
bant deum qd eduxisset eos contra feras
animas. Post hoc equitatum omnino
hunc omnino omnibus animis suis et cum
aut eorum paraverunt animas suas sicut eis
dixerat comes. Ferracem similiter parave-
runt animas suas et commisitum est partem
magnum motumque sunt multi ex utroque
occiditque predictus comes quendam regem
adversus ferracem et impletus est sanguis
posuerunt motumque tunc et duximus qd
ferracem nec aliam partem conatam est
contra eodem die. Et tunc tamen expulerunt
duximus ferracem a tentorijs suis et man-
strunt ipsi illa nocte in eisdem in quibus in-
venierunt omnia necessaria sicutque per to-
tam noctem armati. Illius autem die cedi-
dant sunt actus in campo ex utroque
adversus ferracem contra duximus magnum
victus acciditantes animas qd videbantur
qd totus mundus descendebat in profundum
duximus tunc et duximus omnia et primum
ita eos inoperunt pichum et durant per to-
tam noctem nec tamen una pars alteram
vincere possunt. fuerunt et in hoc secundo bel-
lo ex multis motus ex utroque parte et plu-
rum vulnerati et reuerſi sunt duximus super
tenuent nocte in tentorijs suis cum multis
et vulnerati. Et prima vigilia noctis pater
pater comes predictus vocat omnes suos ad
se et dicit eis. Amas me qd si non foret
non languerem propter angustias pater
no. Dico est vobis in veritate qd animas
horam nonam habens magnum succursus
salutem qd vincens bellum istud ferracem ad
manget. Si ergo vultis qd vincamus non si-
ntis cras bono mane in campo omnes
solus octava et virili animo in eos invencos
non tamen eis spaciari quia scietis qd per
vix duximus nobis campum et dico vobis
qd cadere non poterunt quin sint mortui
vix. Idemque post eos et vindicabimur
de malis que nobis intulerunt. Eum tamen
bene sciamus de nobis qd non animas vix.
Et tunc cum eis paraverunt animas
tunc par. Post hoc tunc animas vix
qd tunc mansionem suam dormierunt et
quiescerunt. Exurgens autem bono ma-
ne sicut eis preceptum fuerat armaverunt se et fer-
racem similiter ac cepit in campis ut bel-
larent. Commisitum est ergo duximus bel-

lum inter utroque et duximus duxerunt ante
se signum crucis domini nostri ihesu duximus
ostendit ipse eodem modo inuenerunt eos
tunc inuenerunt suos et tunc grandis erat factus
tanquam et tunc animas ac aliorum animo-
rum qd longissime audiebantur et hoc mul-
ta duximus inuenerunt de ferracem tunc
non erat numerus nisi ut duximus qd morant vi-
uentes. Et predictus comes vidit qd aliorum
homines sue acies erant mortui et qd alij erant
mortalis et tristes et qd cum posset duximus
si non succurrerent animas in ferracem vix
nihil animas suos ad vix ad si hoc fuerit
motus de duximus qd non agnoscant
amplius rodere in castellum. Cum ergo esset
in motu partem animas tunc erat duximus
manibus pater et duximus. Duximus
quo non possum hunc locum eradicare nolo
liberare vitam meam licet possis quia inu-
bo talem locum pater vix duximus qd si cum
diximus motum postmodum motus pater
diximus duximus castellum tunc posset ferracem
tamen. Et hoc nos sumus magnum pater
tamen contra nos noluit irasci ne velius totum
hunc locum destrueret esset enim magnum
malum si perderetur terra cum bonis habitis
et iambona. O domine ihesu duximus et qua-
re non impletus que tibi misisti mundum
qd tunc inuenerunt in hoc bello et tunc ego
non desca vobis quare vos desicatis omnia
et quia scietis qd vos non estis contemptus
tunc in animas animas ego duximus. Post
hoc ergo hunc commisitum meum inuenerunt
diximus animas tunc destruxerunt duximus.
Cum ergo comes predictus talia inter se et
deum loqueretur queruloſe licet semper pos-
gnans videtur audire vocem quondam de
celo duximus sibi semande suas qd ardet si
in magnum aduocatum magnum enim suc-
cursus accedit ad se. Cum autem predictus comes
elevaret oculos suos in alius et vidisset qd
esset qd seum loquebatur. Et tunc vidit apo-
stolum iacobum stantem super se cum multis
audire militem et militemque splendens
duo erant crucis signo insignis scindens
qd sibi videbatur qui omnes ibant potui
assidue percutere ferracem noctibus suis
diximus. Duximus animas duximus ferracem tunc
et magno pater tunc inuenerunt quid
tunc inuenerunt animas duximus vix duximus
tunc hic generis armate et insignis omnes

De bello sarraceno.

uno signo. Dixitq; almagos. Quid potuit hoc esse vel unde potuit euenire tam magna potestas communi sermone. Et cum desisteret qui iam erat quasi vixi videret apostolum iacobum iam sanctificat fuit et resumptis viribus intravit in sarracenos et occideret multitudine magnam eorum. Alii vero tempore sunt dare eosca fugacibus ergo sarraceni a campo fecerunt et eos omnes perierunt duo. tres duobus et duobus nominibus et occidit plures eorum alios autem captiuos. Quia in autem de reuersus est cum gente sua ad locum p[re]dicti belli de beanes et quiescunt abulianos mortuos inter sarracenos mortuos velabat enim unusquisq; tuere mortuum suum in locum suum. Sed nobilis comes dixit eis. n[on] habeo pro bono reponere eos in loca vestra quia p[ro]p[ri]a nobis et lacrymis non poterimus aliquem eorum ad vitam reducere. Recipite ergo consilium meum. Ego habeo hic vinum beccinorum qui est locus valde honorabilis et habetis ego pro bono q[uod] sepeliantur ibi. Ego etiam p[ro]misiq[ue] corpus meum ibi sepelietur cum mortuus fuero et pugnabo vel locum illum vinis et bonis complam feceruntq[ue] o[mn]es iuxta consilium comitis et sepeliunt ibi mortuos suos. Dicuntur autem locus ille s[an]ctus parus de ariancha ubi fuerat ille sanctus monachus pelagus et reuer[en]s fuit unusquisq[ue] i[n] locum suum cum magno vinis et bonis.

Tunc autem christiani et angelus domini pugnare pro milite missas audierat cum decesserunt.

¶ Exagethanumquintum bellum inter sarracenos et christianos accidit circa annum domini noniscentium octauum. Tunc mortuo suopadice rege franco et nobili comite sermano gundisalui et regnante ramiro tercio filio p[re]dicti regis cum comes garcias sernandi filio p[re]dicti comitis fernando gundisalui esset in castris s[an]cti stephani de goimatio. qu[on]d[am] ipse vel iuxta fuit a sarracenis ibi epistola habuit miles bella cu[m] sarracenis sed vinum signat[ur] hic annotabo p[ro]p[ri]um

singulare miraculum quod ibi accidit. Doctores enim sarraceni de p[re]dicto castris quodam die venerunt in multitudine magnae de goimatio ad vadum qui dicitur elcastal. Quod cum p[re]dicti comes sciret exire ad eos cum suis milibus vix nullis et admissis effugerunt bellum inter utroq[ue] miles. autem quidam p[re]dicti comitis qui dicebantur fernandus cirotobunos remansit armatus p[er] milibus fides in ecclesia p[re]dicti castri. unde et alie alias missas que dicebantur a monacho ibi quos ibi deduxerat comes a monasterio sancti petri de ariancha habebat cum miles ille in consuetudine non exire ecclesiam quousq[ue] omnes milites essent sancti. Angelus autem domini cum figuris in personis animis et equo assumpta apparuit in bello qui sarracenos debellare iudicet q[uod] nullus ei similis fuit. Tunc ille occidit militem illu[m] sarracenu[m] qui dicebat utriusq[ue] sarraceni p[ro]p[ri]um quod factum erat dicit et vix fuerunt sarraceni. Reuertentibus ergo de bello cum victoria querebat comes pro illo milite sarraceno cirotobunos qui advenisse habuerat et non potuit ipsum reperire in campo n[on] rursus venit in castrum et invenit quomodo miles ille erat clausus in ecclesia p[er] vocat[ur] dia non ausus apparere quia non fuerat in bello et sic vocato a se ac cognito miraculo invenit in lonca eius et armis sui equi omnia signa communi que sibi in bello dederant sarraceni hanc ep[isto]la viderant et meritis erant omnes q[uod] p[ro]p[ter] devotionem que ille meritis habebat in audientia missarum deus miser angelu[m] suu[m] in ei[us] effigie ut suppleret vicem eius in campo tempore illo et occiderunt omnes p[ro]p[ter] manifestum manifestu[m] gratias deo et virgini gloriose.

¶ Mortuo apostoli sancti Jacobi vinum christiani parantibus gravibus infirmitatibus sarracenis.

¶ Exagethanumquintum bellum inter sarracenos et christianos accidit anno domini noniscentium octo et unoctavo. Tunc quidam rex sarracenicus cuius nomen audaxi cu[m] multitudine pagano[rum] intravit regnu[m] portugale et per totu[m] adhibuit quicquid invenire poterat

Libet.

usq. ad sanctum iacobum. Sed propter ho-
mitem apostoli iacobi cum christiani resistit
re non possent bellare deus contra saracenos
non percutit enim deus omnes saracenos
quedam infirmitate gravissima sic q. omnes
perierunt in tantum q. nō remaneret qui no-
na abominatio munderet in terra sua. Eodem
anno infirmitas fuit rex regibus arvens et
motus est in civitate legionen. regnavit
pro. annos et successit ei in regno bonus be-
rundo filius regis sauci adoburnus regis
procham ratur.

Vincent christiani per regem berundo
et ierum a saracenis vincuntur eodem bel-
lo per almanjos.

Exagismus septimum bellum in-
ter saracenos et christianos secudu
anno domini noningentesimo
similiter. Tunc almanjos videns deus
dum magnam inter christianos congrega-
vit exercitum suum magnam saracenos
et christianorum qui cum eo se descenderunt
sunt et intravit terram christianorum. Ince-
pit p. p. de fructu pecunie legum et usq. l
le et nauare. christianos autem erant sic discors
deus q. nullus erat qui alium vellet adu-
mare et merentium procellis illa vice q. a fluit
dortuod erat tunc signum divisionis in
saracenos et christianos peruenit destruc-
tio usq. ad flumen quod vocatur estolam et
ibi fixit tentoria sua. Quod cum sciret rex
berundo exiit contra cum eis exercitu suo
bellantem. eis eo venisset morum sunt plu-
rima saraceni. Peruenit rex berundo bel-
lans et occidens usq. ad remouum alman-
jos. Quod cum vidit almanjos rarus vehe-
menter periecit in terram pulchram auream
quod habet in caput fraudum mox
saracenos in hunc modum. Et ut
enim consuetudinis saracenos regum
morare in terram predictam pulchram in
grum magni dolores et ire respere suos
quia non viderant in terram. Quod vi-
dens saraceni resumptis viribus inueni-
venerunt in christianos in tantum q. secus
fuit eos usq. ad portam civitatis legionen.
et post paucos dies ceperant civitatem nisi

Quartus

fuisse multitudo christianorum bymnia p. p.
quam saraceni habebat crader almanjos
et sic reuersus est in civitate modubai. cum
vniuersis et bonis.

Vincent saraceni et caput datus legio-
nem per almanjos.

Exagismus octavum bellum in-
ter saracenos et christianos secudu
anno domini noningentesimo
mosep. Tunc superduxit almanjos ve-
nit cum multitudo graui et obsecro p. p.
tam civitatem legionen. et tanta fuit violē-
tia expugnatio vides q. confregit murum in
duabus partibus scilicet ex parte occidentis
et ex parte meridies. Comes autem galene
quibetimus gundisalu qui ibi venerat ex
regis precepto se descenderet civitatem inter-
bat tunc in loco multum infirmus et cum
sciret q. morbo erat ruptus in dupli per-
te fecit se armari omnibus armis et descen-
di in loco ad locum ubi murus erat magis ob-
fractus quia ibi erat maior pericula et per-
iculosior locus hoc autem ipse faciebat ut
ibi occideretur ante q. videret contractiones
civitatis. Ipse ergo iacens in loco tribus
diebus descendit locum illum ruptus et mor-
ui sunt plures ex utraque parte sed finaliter
occisus est ibi et ibidem caput fuit autem. et
precepit almanjos q. frangerentur omnes
portae civitatis et q. destruerentur omnes que
erant ibi et manerentur mirabiliter fabul-
ant. Et cum predictus almanjos desinens
civitate voluit intrare monasterium mona-
chorum sancti dauidi extra muros regne
cum calcibus equum suum non potuit ip-
sum movere eo eodem loco sed equus de-
cepit medium propter quod predictus al-
manjos bellum a destructione predicti mo-
nasterii et dedit ibi multis donaria. secundū
q. in eodem monasterio presente illustissimo
rege armeno qui nunc regnat a patre eiusdē
salute. Dicitur et q. videtur de donario
illius que dedit almanjos propter p. p.
cum miraculum et reuersus est almanjos con-
tubasti cum magno vniuersis et bonis.

Vincent saraceni et occidit p. p.

De bello sarraceno: d.

sic sapienter infantibus de lara.

Exagelsummorum bellum inter
sarracenos et christianos nondum er
at predictum tempus. Tunc quidā
miles qui vocabatur rodericus belafquas
fuit se facere bellum sarracenis vellet et oc
culis tractant cum alimayor quomā mori
traheret septem infantes qui ibi habitabant
infantes belara cum eorum patre gundifal
no gultio qui erant fomiti bellum
que eo tempore reperit poterant in mundo
et quia quidā quidā infantes ibi erant
vendicatio de aliqbus munitis quos vno
fuit et ipse se reputabant receptis ab eis. De
tunc ergo eos suis verbis blandis prodi
tione cum exercitu magno usq in campum
de alimayor et pūmū illos infantes ut de
predicantur capere. Et tunc habebat
secum ducentos milites suos qui ex more
sibiis apparuit pulchritudo. Innumerabilis
sarracenorum veniens super eos et factum
est prelium magnum sic q interfecerūt mil
tes ex sarracenis. Si de christianis motus fuit
in illo certamine illi ducenti milites sic q
remanserunt nisi septem infantes predicti.
Et cum viderent q ibi nihil restabat nisi vi
cere vel in dei commendarentur se deo et in
nocuerunt apostolum Jacobum et uen
tunt vnde amio in sarracenos interfecerūt
plures ex eis sic q multos erat qui ante eis
suis eis expectare eos. Si tanta erat multum
no sarracenorum q pac lassitudine retrahit
vult ad quendam collem ut obficerent fa
ces suas a pulueribus. Et cum ibi peruen
fuit inuenerunt q vno eorum deficiat
fz fernandus gundifalui qui in bello mor
tuo fuit propter cuius mortem multus do
luerunt. Existens ergo ibi habuerunt ver
bum suum cum sarracenis petens neugas
quousq uimarent predicto roderico belaf
quas si vellet eos iuuare et concesserunt eis
et viderunt ergo vidacum gundifalui q eis
sed nihil potuit obtinere. Reuert? ergo ad
fratres suos narravit eis ciuitatem illi
productio et factum est q mille equites q
erant cum predicto roderico belafquas mo
uerunt se ut veniant et succurrerent infanti
bus. Sed eis cognouit peditos ille qui erat
eorum captiuus verbis suis fallacibus in

peduit adhortum eorum non tamen sic po
tuit impedire quin motus illorum transiret
ad eos animo morandi vel viuendi. Cū eis
vultus productum suu sarracenis. Tunc
en ergo illi omnes fecerunt in sarracenis
et factum est prelium asperum tale quā
le non q quis audiret in tempore morte
vo et tanta fuit cedes sarracenorum q ante
aliquos eorum occiderunt perierunt ultra
duo milia sarracenorum. Sed finit bell
lando mora multitudinem sarracenos mo
ui fuerunt illi necesse milites et remanserūt
soli postea ex septem infantes et tamēli erant q
sarracenis properant vno eis deficiat. Et tunc
fuit. Cum autem viderunt eos in fessos co
puant sarracenos. Subit viam et galie
p. q. et tunc sarracenos tractant eos a
pugna belli et ducentur eis ad tentoria sua
et tunc q sarracenis quidā eorum de
ferunt eis ad concedendum panem et be
bendum vinum. Sed cum proditor ille ro
dericus belafquas hoc cognouit misit mil
ites suos captiuos illos duces. q ipsi ma
luerant concedentes vinum talibus ho
minibus. Tunc cum eis q de eis proditor eis ma
lum euenit. et q si sic facerent q ipse nō re
deret eis tunc eis capere illi et eis ad alimayor
et faceret q caperetur ab eis. Tunc ergo illi ne aliquid malum eis eueniret ab
alimayor exasimes se ab infantibus pro
pter hoc reducentur eis cum amio suis. Si
aut primo erant in campum vbi primo fue
rant quos cum viderunt sarraceni pulsan
atambombas suis tractant in eis in tanta
multitudine fuit cadu plura de celo et fa
ctum est prelium crudelius q primo fuerat
sic q licet tempore occiderit duo milia et
lx. et ultra sarracenos fuit narrat byssonia.
Et inter alios frater minor qui vocabatur
gundifaluis gundifaluis semibkora et m
rabikora super alios faciebat. Si tanta erat
multitudo sarracenorum q non poterant
eos tolerare. et in tantum scili erant q noli
to modo poterant iam moueri nec equi eorū
Et licet amplius bellare voluissent amio
euebant quia iam contraxerant eorum.
Cum ergo sarraceni viderunt q non habebat
bantania occiderunt equos eorum et cape
runt eos et exolianes eos amio suis de
captiuos eos vni p. alacū sic uan fuerit
i omnia predicta peditos roderico belafquas

Liber.

Et cum peruenissent ad gundisalium qui erat
mons totum videns omnes fratres suos
ante se decapitados concepto grandi dolore
resumpsit vires et quodam pagano quod
habuit in manibus iussit illum qui decap
itauerat fratres suos percuti. et ipsum in
percutit et mox cum est percussus subito cum eo
seu et occidit eum eo viro. et, saracenos ut
narrat bythois. *Capitulum est finale et decap
itatus est ibi. Ecce quid fecit proditor ille
sed postmodum hoc pocho nostrum est sunt
vindicata quia quidam filius patris com
muni barum in quidam saraceno qui dicitur
fuit inudatus gundisalium postmodum occidit
illum et, xxx. milia cum eo et viroem
eius ignibus occidit sicut plenus contine
re in generali bythois bythois.*

Venerunt saraceni et comburuntur civitas
sancti Jacobi ab almanos et deducuntur
compant ad melitum condubentem. pro
lampadibus in signum victorie.

*Epitaphium bellum inter sarac
nos et chusianos accidit anno do
mini millesimo octingentesimo. in die aprio
quinto. Tunc almanos congregavit exerci
tum magnam et intravit provinciam que in
antur portugalia destruxit villas et castra
loca et cum peruenit ad mare peruenit et des
truxit terram galece et peruenit usque ad as
utatem sancti iacobi quam combustu intra
uitque sine morte ubi iacobus corpus beati ro
cobi ut confunderet eius monumentum. Sed
factus fuit quidam locus tremulis circa
quo remissus fuit. Verumamen accepit cum
panis monaco quas fecit deduxit in signum
victorie quas posuit pro lampadibus in mel
quita condubentem. ubi magno tempore steter
unt. Sed ante quod almanos noveret de eorum
illa perussus fuit ille cum exercitu suo a deo
propter peccatum presumptionis et sedentiam
quas fecerat in ecclesia sancti Jacobi quas
dam terribili et fenda infirmitate quam in
ante medius denares sic quod quasi oculo sui exerci
tus fuerunt ibi mori et confusi et qui cum
sunt postea mala morte soluerunt substantia
fuerunt. Et cum hoc scivit rex berium /
do milia plures gentes ad montana ubi se
eleuauerunt saraceni romanicos et omnes
ibi occisi sunt sic quod vixit ex eis non remansit*

Quartus.

sic et almanos reuocatus fuit in terram suam
cum paucis.

Venerunt chusiani perempta multitudi
ne saracenos per conuictum occidit. *De
his ferendis.*

*Epitaphium bellum inter
ter saracenos et chusianos accidit
anno domini noningentesimo
quadragesimo primo. Tunc quidam sar
aceno qui dicebatur ab almanos iacobus ab
manos congregavit exercitum suum ut per
ueniret et destrueret terram chusianorum.
Cum peruenisset usque ad ciuitatem legionis
destruxit quicunque reliquerat almanos
pater eius tam in mure quam in muribus usque
ad parietem ut non posset amplius il
lud edificare chusiani. Sed supradictus co
mes castelle garcias ferendis venit vniuer
contra cum cum mulitudine militum et pe
dum qui fecit prodicionem saracenum deus
in a prodicio auarit. Item usque est cum fugi
entem et interfecit plures saracenos sic quod
ille saracenus cum magna pena et pericu
lo reuersus est in ciuitatem condubentem. nec am
plius ausus fuit utinam peruenire iure
chusianorum.*

Deo bello venerunt chusiani moros al
manos ac peremptus innumerabilibus sar
acenis per regionem berunda.

*Epitaphium secundum bellum
inter saracenos et chusianos acci
dit anno domini noningentesimo
quadragesimo octavo. Tunc supradictus
rex regis bonus berundo videns moros
que saraceni continuo inferebant chusianis
ma iussit regi garcia moros et prodicio co
muni antelle garcie gundisalium et propter sup
bet et iulianum patre confederat sunt contra
saracenos et prodicionem exercitum suum mas
gnum. Rex prodicio berundo et licet infir
mus esset fecit se deduci in lecto cum comiti
bus et prodicio comes cum milia sua.
Rex prodicio garcias non venit in persona
sed tamen misit exercitum suum. Omnes
ergo pugnant communiter in quodam loco
prope terram qui dicitur arabes canisalos
quod nostra lingua dicitur arcambours.*

De bello farraceno: II.

Almanzor etiam de quo super dictum est p
eraperat exercitum suum magnum et utroque
per castellas destruit quicquid invenire po
terat. Cum ergo pervenit ad eos habuit sup
illas pulum suum magnum quod duravit
per totam viam diem usque ad noctem sic q
vix parvo alteri deunire non poterat. mor
eum tamen sunt ex parte farracenorum quasi
sunt numero et dimissam est bellus propter
noctem supereminentem alias ibi fuerit sup
tus vel motu almanzor. Cum ergo vi
dit predictus almanzor destructionem gen
tis sue non tam minus expectavit bellum se
querens diem et fugit de nocte. cum peruenisset
ad locum qui dicitur belgacora: per bo
lores institus infirmus est nec vixit apud
comede et bibit et sic mortuus est sepultusq
est in medina eia. Rex autem predictus cum
cunctibus alijs christians sequenti die pe
rvenit ante fugam ad bellandum contra
eos farracenos stare in tentorio sine et cum
bois dei spectarent et nullum farracenu in
venirent accesserunt ad eorum tentoria et ex
pallaverunt campum. Comes vero garbi
as fernand scitatus est farracenos qui tunc
ex eis manifestat q paucissimi remanserunt
tunc et rursus ad eos intruderunt capivo
rum. Sic ergo pervenit hic almanzor qui
ipse in bello cum destructione farrac
nosos miserabiliter illa die a xpiano fuit
victus et mortuus. Illa autem die qua al
manzor fuit victus et mortuus fuit talis q
tunc homo sub figura pastore in litore gal
baquebat. Elamens ac magnum planctu
faciens. Dicebat est pumo in arabico et de
inde in lingua castellana. Incomprehensibile
didit almanzor potestatem et fastum suum
ac leniam. Cordobesi autem quando vo
lebant ut ad illum hominem et ab eo quere
re quo erat et cur plorabat elevabant ante
oculos eorum et non videbant eum. Iteru
apparuit in alio loco dicens in lingua nra
en canant arzet perdo almanzor elabot
Credetur q ille symbolus in figura hominis
qui doleret de destructione farracenorum p
pter mala que inferret de christians sub du
ac pessimo almanzor. Sequenti anno mor
tuus est feliciter predictus rex berundus et se
pultus est in civitate legionensi in ecclesia s
enobianis baptiste regnavit. xxvij. annis.
Et successit in regno rex alfonso quintus

anno domini et mappo regnavit annis octo
quinq annorum.

De bello vinante farraceni et capitur al
fonso Alonci. moveturq in carceribus eo
mes durissio ferandi

I Epitaphium interdu bellum inter
farracenos et christianos secutis
anno domini mappo regnavit annis octo
quinq annorum. Erigunt in regno legonius
alfonso quintus predictus Tunc propter defec
tionem magnam inter predictum comite gar
bam fernandi et filium eius laudum farrac
eni congregaverunt exercitum magnu et
venit ad belgacora et peruenit ad tentoria
eorum aperuntq aditum que tunc popu
lata fuerat. Deinde venerunt bosoniam et
sanctum Stephanum destruxerunt. Destru
xeruntq villam et per totam illam terram
veliter occidebant christianos. Cum tunc
predictus comes scitavit amaram destructio
nem non potuit sustinere. et licet generes sue
essent diuise inter se ac filium eius popo
sunt non pro defensione patrie. Venit er
go viniter contra farracenos bellantibz cu
eis animose. sed deo permittit victus fuit
in bello et captus a farraceno. sed paulo
postea dictus mortuus est in carceribz de
vulneribus que receperat in bello et fuit
sic in comitum castelle predictus filius ei
fameis qui postmodum aperte defendit
terram suam et luoratus est penalis et sepul
torem inadem clum monition et recuperat
vit gormacium et sanctu stephanu et ego
maz que perdes fuerant cum eius poter
esset in carcere. Ille fuit pumo qui dedit li
bertatem milibus castellanis q non con
tribuerant nec erant in exercitu nra. Bonitus
daret eis solidum suum quia ante comitibz
esset et ibant in exercitu nra. 1.24

Bello. lxxij. vinante christiani per regem
alfonso quintus et vinantur moris eo
mes durissio ferandi.

Epitaphium quomodo bellum inter far
racenos et xpianos secutis anno domini

noningentesimo septuagesimo tercio Tunc predictus rex Alfonso quintus et comes castelle saucius non potentes fuisse inueniunt quem fecerant sarraceni in occasione eorum in pace fermandi congruauerunt cum eis magnum vinum aduentionis nauarrogum propter fedus quod iurerat pater regis alfonso cum eis et peruenit ad regnum de leon comburens et destruens quicquid inuenire poterat. Et pertransiens inde peruenit. ut de ad ciuitatem cordubensem. deprecando et de struendo gladio et igne quicquid inuenire poterat. Quod videns sarraceni ut eos de mitteret in pacem dederunt ei magnam ibeyam cum et plurima dona. Similiter rex toletanus et cordubensis. et reuersi sunt in terram suam vincti morte predicti comitis et cum magnis donis et bonis. Predictus rex alfonso quintus edificauit muros et turres ciuitatis Legionensis. que destruxerat almorauis et filius eius. regnauitque xxvij. annis. et mortuus est in portugalibus. Congregauerunt enim ceteri comites sui magnam exercitum aduersus eum. et fuerat in predictam terram ut caperet villam illam que dicitur visco que tunc erat sarracenorum. et cum die quadam in artem refrigeret benoide nuntius ut videret potum debiliores ad consequendum percussit sunt sagitta in fratribus et fecerunt se vinctos rati ad mortem facto testamento et percipere sacramenta feliciter magnam ad domum et sepulta est in ciuitate Legionensi apud patrem suum supradictum. Regnauitque pro eo filius eius bonus beruando rex.

Quidam christiani et liberatur Pampilonis a manibus sarracenorum

Epitaphium quintum bellum inter sarracenos et christianos accidit circa idem tempus Tunc enim tempore gentis veniens sarraceni in multitudinem gentium ut caperent et frangerent ciuitatem pampilonem. Rex autem saucius nauarre stabat tunc ultra portum qui dicitur deronens valles et cum suis doluit vehementer et collegebat exercitum suo disposuit se magno periculo propter vires magnas que erant in partibus illis. Etiam vidit quod superius fuerat non poterat fecit abbas de conspectu eius loco secularium pro se et pro omni genti

et suis et sic transiit portus de nocte sine aliquo damno. licet cum magna pena et propter pietatem dicitur fuit postmodum rex saucius ab arca. Cum ergo fuit mane apparuit subito exercitus super sarracenos qui obsidem tenebant ciuitatem et hoc interfecit ex eis quod viginti remansit qui posset remanere in partibus suis que acciderent ibidem. Hic rex amarus cum tempore abbas fecit multa bella cum sarracenis et conquisiuit multa loca in arabis et in carpentania que usque in bodierum diem dicuntur domus saucii abbas. Rex prout rex amarus et saucius et in oratione nauarre filius eius bonus garcias breuiter sic dicitur quia cum ingrediebantur bella rex mortuus est in pampilonem licet post ingressum esset fortissimus miles qui dicitur fuit abbas et sicut pater. Quo mortuo successit ei in regno filius eius bonus garcias dicitur illud. Duxit in uxorem dominam elenam filiam comitis saucii castelle ex qua habuit duos filios quorum unus fuit dicitur bonus garcias et alius bonus fernandus. Quorum pater non reliquerat prole masculam et ut filius communis saucii castelle cepit communi castelle ex parte uxoris sue. Et ipso mortuo bonus fernandus filius eius qui dixerat in uxorem dominam samam sororem regis legionensis domi beruandi de quo supra dictum est de eius consensu in eius nuptiis dicitur est rex castelle. Rex autem predictus bonus beruando regnauit in regno legionensis decem annis et mortuus est in quodam bello quod acciderit sibi cum pado rege fernando et de eius rege garcia nauarre quod bellum fuit celebratum prope Legionem in quodam loco qui dicitur nantada in valle ramaron si plenius prout in generali bythonia bythonia. et sepultus est in ciuitate legionensi. cum uxore sua dominam Liberata. Quo mortuo pater dicitur rex fernandus sollicitus exercitum suo iuxta legionem et obsedit eam et finaliter recepit est in reges legionensis quia ei pertinebat et sic communis sunt ista duo regna et ipse dicitur rex castelle et legionensis et vocatus fuit rex fernandus magnus.

Epitaphium sextum et captiuum quidam rex sarracenorum per rodionem

Epitaphium sextum bellum inter sarracenos et christianos accidit anno domini Millesimo. p.

De bello sarracenorum.

Revertens in regno castelle et legatus suus
dicto regi fernando magno. Tunc cepit
dicto quendam virum sibi dilectum et armis
strenuum dictum rodericum de viter. Hic
fuit filius cuiusdam nobilis militis qui
habebatur Thimus laynes que genuit ex uxore
sua legitima terram Thimone filia comitis
Thimi alvaros de mare in aliquam aliam
terram tamen hoc est rei utriusque sicut patet in
chronica predicti regis fernandi magni. Et
cum in predicatorum eo deperit quinquaginta
sarracenorum et peremerunt castellanum et
fuerunt super civitatem burgum ad montes
duos et peremerunt ville fortissimas et sanctam
dominiam de calceda et lucromam et nay
nam totamque illam terram et exarabat ma
gnam partem caprarum bestiarum graminis
et armentorum. Cum ergo ipsi viderent cum iam
grandi preda predicatorum rodericus convoca
vit totam illam terram et dedit illis saltem
in montibus duos bellicosos cum eis et de
vicerunt septem predicatorum quinquaginta reges vi
ros et cepit totam predam suam ac cum il
lis captivis regibus et cum tota preda venit
ad montes suos et divisit spolia nobilibus et
omnibus alijs qui fuerunt cum eo in bello
et facta est leticia magna ac laudant deum
propter victoriam et mercedem quam sibi
fecerat. Dixitque non habeo pro bono tenere
reges captivos. sed habeo pro bono libera
re eos ut vadant libere in patrias suas. Sol
uit ergo illos quinquaginta reges sarracenos. et
cepit quod abirent sicut ipsi regnabant super
suis beneficiis remanentibus in terram
suam benedicebant ei et miserunt ei parvas co
mmissiones se voluntarie habere esse videntes.
Tunc rodericus peregrinans in sanctum iaco
bum recepit beatum Lazarum sub specie le
prosi in societate sua in mensa et lecto quem
evidenter tacebant in luto in via. horribitis
ergo omnibus qui cum eo erant nocte illa
qua secum fuit in lecto cum dormiret roderi
cus insussilavit ille leprosus flammam magno
per spatulas roderici sic quod flamma ille peruenit
usque ad pedes et conglans non invenit le
prosum illum apud se. nec amplius eum vi
dere potuit. hoc a lecto surgens et eum dili
genter querebat. Reversus ergo ad lectum et
luminaribus accensis cum diligenter cogi
taret in his que sibi illo leproso occiderent
post paululum Ecce apparet vir quidam al

bius indutus vestibus qui dicitur. Rodericus
et domus. Tunc respondit et dixit. non do
mus. sed quod es tu qui cum tanta claritate et rudo
re venis. Tunc ille respondit. ego sum san
ctus Lazarus quoniam in receptis et cum omnia
bona fecisti sub specie gaudi ex dei amore et
propter bonitatem et bonum quod mihi se
cisti concede tibi deus vultum magnam bo
nitatem quod cum flammis ille quem fecisti tibi ene
rent. scias pro certo quod omnia que incipe
peris in bellis vel aliis omnia felicitate ob
sumantur. Tuus bonor crescit de die in
diem et erit amor meus super sarracenos et
christianos sed et inimici tui tibi non quod no
cere possunt mortem morte bonitabili
mihi quod eris victor sed semper victor castis
quia deus amicum tibi suum benedictio
nem. fac ergo semper bonus. et sic dispone.
Ille autem surgens a lecto genibus flexis
in terra fecit orationem suam ad deum gra
tias immensas agens propter tanta bene
ficia sibi largita. Tunc post peregrinationem
suam intravit in campum cum Martino gun
dalah debeat et occidit eum propter quod lucra
tus est civitatem calaguritanam pro rege
fernando quia erat quicquid super eadem in
ter predictam fernandam regem. et regem ra
murum arragoni amicus esset et factus est con
siliarius inter eos quod illi duo milites pugna
rent et parti victoris civitas concederetur

De bello vincent christiani et occiditur
alymaymon rex sarracenorum.

Epitaphium manifestum bellum
inter sarracenos et christianos occi
dit anno domini millesimo octingentesimo.
Tunc rex garcia navarre et rex sarracenorum
alymaymon congregaverunt exercitus suos
ignos et in loco qui dicitur reumalecta factum
est prelium magnum et mortuus plurimus
sarracenis victus est rex alymaymon et mor
tuo in bello a predicto rege garcia.

Christiani vincent per rodericum de vi
tar peremptis plurimis sarracenis.

Libet.

Epistagelimum annu bellum inter sarracenos et xpianos accidit anno domini Millesimo. xxvij. Tunc cum supradictus rex fernandus magnus esset in galicia venisset sarraceni cum exercitu magno ut conquerebant epistolam nam, gentes vero illas terre multum velociter nuncios perdidit rodericus vias ut eis succurreret quod cum audire non desinuit se sed misit filios suos parantibus et armis suis et venit eo a peticione sarracenos qui deducit de pedit magnam copiam gregum et ammentorum et iumentis et inter aduersum et sanctum sic peditum de gomoio. Tunc erat in eo et nati grum et actum sum est bellum campo de asperum ubi plurimi occiderunt sarracenos. Demum sarracenos et secutus est fugientes per septem leucas occidendo et vulnerando eos et reuersus est bonoriscus cum tota preda quam ducebant sarraceni et tot fuerunt spolia dispersa in eo quod valuit. quia pars fuit ducentorum equorum. et valor centum milium marcarum argentei que omnia duxit sine cupiditate bellatoribus suis et reuersus est in terram suam cum diuitijs et bonis.

Doc bello vincent christiani per regē fernandū magnū et capitur vicijs

Epistagelimum annu bellum inter sarracenos et xpianos accidit anno domini Millesimo. xxvij. Tunc predictus rex fernandus magnus congregavit exercitum suum magnum et iit contra sarracenos per galicia et mendie et badaj? quia omnia dei sunt perdidit sarraceni et uixit vixit etiam et gentes que sunt in portugalia et plura alia castra que erant armarca. et licet in illis remaneret sarraceni per vasallus suos fortaliter in semper permarcane in regno possitate et obsedit vicum ubi morantur fuit rex alfonso fuit eius ex saguna de quo supradictum est et in tanta pacifica tenuit cum obsidiam quod cepit eam et cepit illam sarracenos qui morantur saguna regem alfonso. Epistagelimum oculis eius et perdidit cum et manus et pedes. In his rodericus supra dictus fuit fortaliter milia.

Vincent christiani et capitur lamogay et

Quartus.

plus alia loca per fernandū magnū

Epistagelimum bellum inter sarracenos et xpianos accidit anno domini Millesimo. xxvij. Tunc supradictus rex fernandus magnus congregavit exercitum suum iit super lamogay et licet omnes esset fortaliter statim tamen obsedit eam et tot ingens ac castra lignes posuit circumquaque et tentos et assidue conquiescit eam quod vi armamentum cepit eam in qua vixit multitudinem de unarum et cepit captivos omnes sarracenos quos vixit inuenit quorum multos parum remanuit per edificatione ecclesiarum que prostrata fuerant et post hoc iit super castrum sancti mariani quod iacet super flumen de malua et cepit eam ac deinde obsedit terram et cepit eam. Auctusque est in terram suam cum diuitijs et bonis.

Isto bello vincent christiani et post septem annos capitur comites per regem fernandū magnū apertione sancto Jacobo possit duntaxat.

Epistagelimum bellum inter sarracenos et xpianos accidit anno domini Millesimo. xxvij. Tunc predictus rex fernandus magnus congregavit exercitum suum voluit habere comitatum et consilio predicti roderici de vias per. Tunc iit in landum Jacobum dixit enim sibi quod deus iuvaret eum ad capiendum illas et insuper quod in reditu volebat quod cum faceret militem et quod crederet se recipitur militem ad ora conubrem. Alioquin ergo illustris rex consilio eius multas elemosinas per vias distribuens et mansit ibidem in oratione multas diebus petens a deo adiuvant in eo quod desiderabat meritis apostoli iacobi. Tunc ergo post hoc cum exercitu suo magno et obsedit comitatum posuit ingens et castra. ligna circumquaque sed villa erat infirma et terramagna quod septem annis sicut in eius obsidione et propter tantam dilationem terram prope et moriam virulorum iam volebat christiani duntaxat obsidionem. sed monachi eiusdem monasterij qui vixit in bodet cum dicto dicto sarraceno vias de labor et manus suar ex longo ipse fecit magnas

De bello sarraceno: d.

profectionem victualium ferre debuerant
omni multitudines rursus abideri nulli et le-
guminiu sarracenos ergo q rex volebat re-
cedere vauitunt velociter ad regem et dixe /
runt q non moueretur obsidione. quia
ipsi darent ab eis ex his que longo tempo-
re congregauerant et faciem eis in. Nam de-
derunt sufficientem exercitum quousq sarrac-
eni desisteret forte. sarraceni ergo et pugna
sine intermissione deduxerunt sarracenos
ad hoc q veniunt et prociuentes ante regē
fermandum peruenit pō memorie hiam in
tam et q darent et villam et omnia bona q
habebant. Pius ergo rex concessit eis vites
et ipsi dederunt ei villam quadam die dñe /
et bona tercia. Sed mox q prociuent rex
erat in pñcia obsidione. accidit q quidā
episcopus grece vocatus Alisanus peregrī
natus est in sanctum iacobum et cum esset
ibidem iudicat ab hominibus ciuitatis q
sanctus iacobus appareret sicut miles in
bellis xpianoru succurrens eis quod verbū
disposuit sibi et dixit non vocetis eum militem
sed pñciorem. Et cum in hoc permā-
ter permaneret placuit eis q eisdē hominibz
apparuit sanctus iacobus poetas in ma-
nibus quasdam clauos et dixit ei bylan vul-
to te ante in dñitum q rex daret mactem
xpianu et assens q nō sūz miles. Ideo nūc
venit ad te ut hoc tibi ostēdā nec dñs du-
bitat de mikaa mea q sū miles libesū xpi
et adiutor dñs iacobum contra sarracenos
et cum hoc diceret traditus est sibi equum
obsidimus in quam apostolus ascendit et
manus omnibus annis mirabiliter splen-
dentibus ad modū multo et dixit ei q vo-
lebat ut in adiutorium regis fermandi qui
iacebat super conubiaz iam septem annis
cum obsidione et in ipso magisterio dñi
tibi q cum his clauibus quas in manibus
tente ora bona terciarum apertam et por-
tas ciuitatis conubet et dabo eam regi fer-
mando quibus datus dñs pñciat. angilano
ergo a somno pñciens qd affatus bo-
no nuntio conuocauit clericos et omnes ho-
buitantes in ciuitate. quāq eis que viderat
et audierat dixit et bonam signatā apertio-
nem conubet et sicut dixit veridice sic repetū
est. Et nunc pñciens rex cepit pñciat ad
ciuitatem et fecit multam pñciat rodentem
de vider in maiori mēquā conubet angē

do sibi ostem et dādo ei pacem in ore et sibi
vocatus iudas et reuersus ē rex per sanctus
iacobum in terram suam cum bono:

Elmone xpiani et capuntur ac destruit
per plurima loca per regem fermandum ma-
gno et efficitur ciuitas rex uera.

Elmone xpiani et capuntur ac destruit
per plurima loca per regem fermandum ma-
gno et efficitur ciuitas rex uera.

Elmone xpiani et capuntur ac destruit
per plurima loca per regem fermandum ma-
gno et efficitur ciuitas rex uera.

Fiber.

Euangelium secundum bellum inter
sarracenos et christianos cande
anno dñi Millesimo. l. Tunc puy
ducus rex fernandus magnus congregato
exercitu suo utitur in portu galie et ibi dei
monium maiorem ubi plurima domus res
picheat comitibus et infantes impugnant eos
madrone hys et boeni tempore habuit eos
Tunc apparuit strumissimus miles iudas
de unqz quo eadem et christianos colligere
tre debet am tota hys christianorum de unit
Mouit ergo rex illudis exinde exercitum non
in sigarbum confectum et aduersus quos
quod minor potuit exercitatus bellum
de et occidende sarracenos quousqz petur
tut ad ciuitatem byspaleñ. Et tunc benaboz
parch abbas iudas rex byspaleñ videns pos
sionem et magna domus que per suum regnum
rex fernandus faciebat misit ei nuncios suos
cum magnitudine et facie et cum vobis
hys omnes dñs et p vras quatenus dñs Rex
autem fernandus habuit consilio suum rex
cepit cum in vasallum et bona petuntur ob
tine et p sarraceno corpore sarraceni iure in
sarraceni. Et volebat eius amicum habere.
Respondit rex sarracenus qz nesciebat ubi
erat illa corpus sarraceni qz si ipse sa
ret vel nuncius alius qz illi paretur et ad
scire illud ut in exercitu suo in paretur
sibi paretur amicum. Et cum exercitus ill
rex fernandus sarraceni cum magno omi
tissis et bonis et populant eandem ciuitate
que et tempore sarraceni exercitum suum. Et
ex illo loco misit viros epus solz legationem
et ostendit ei ciuitatem suam ac viros omni
tes viros ad regem byspaleñ. pos bonotabi
litem viros aut illius bonotabi aut et in
ponit. Qui cum peruenit ad portum
ciuitatis byspaleñ misit eos ad rex fernandus
et cum bonis et rebus dñs dñs
habuit suo consilio respondit qz de corpore
suo dñs aut sarraceni. Sarraceni qz ha
rent eis paretur. Et tunc cum illi cum bonis
von sarraceni in bonone misit bonotabi et de
mundo autem h. in ciuitate paretur
apparet ciuitas paretur dñs aut dñs
in dñs aut in ciuitate dñs et ciuitas dñs
et magis paretur aut et ciuitas dñs
ob h. ac ciuitate que hoc ciuitas debet ciuitas
et a xpianis et vobis qz hoc moneant p conso
lationem cog. Sed deus habet pio bono sem

CHARITY.

per vestram humanitatem et propter bonitatem
que vobis est et propter eam divina que de
vobis corpus meum in universam legionem
et cum audierunt amoverunt amoc magno
et ibant per aliquam viam attenti et
tunc propter magnam claritatem et formidinem
mirabilem et non aliter in oculis et tunc
faciente ille confessor yfidorus fecit signum
crucis super eos et ibat redierunt in caput
et tunc dicitur eis quod illi. Cum respice
ret ego sum ille yfidorus qui fuit archiepiscopus
hyspalensis. facta generatione post
ea cum eo quod me ostenderet longis scriptis
ut et ostendit eis dando omnia signa que
habebat in fidelibus veteri et dispersit ab oculis
eorum. Illi vero venerunt ad regem. Quatenus
quod volebant et ostenderet quod petebant pro
curari et venit cum multis bonis ad locum
signatum et foderunt portam regis invenit
sepulchrum sancti confessoris et aperuerunt
sepulchrum et exiit odor mirabilis in modum
alumi et exiit aqua qui profuit in salutem
non solum yfidorum qui sed etiam sarcophagus
tuum et extraxit corpus bonificus mox
fuit eis illa nobilibus panis et res propter
miraculum quod viderat voluit de ecclesia
et voluit auferre illud si posset. Sed cum
hec cognovimus amplius corpus illud videre
non posset et mox cum curia quo in
alio sic quod obtinuit tradidit que cognovit
res et post hoc movit se episcopi ac cum
bonificus cum pacifico illo corpore per viam
suam peruenit miraculis demonstrando et cum
peruenit legionem et rex romanus
fuerunt ad eos cum solemnitate et cum
magno bonis posuit illud in altum corpus in
quodam monasterio quod ipse fecerat in mo
nasterio suo super altare marie et episcopi
et illi dicitur et illi dicitur quod
demonstravit lapidibus preciosis et argen
tis et peruenit per viam suam. Et cum
monasterium illud quod ego vidi canonici et
ygnatius viderunt sepulchrum multorum virorum
quorum reliquie erant etiam in monasterio
fuerunt et in decore et magnitudine.

Ubi autem dicitur per regem secundum me
pauca et subiacent celibata et corporealis
ac liberatur de his a subiacente impa-
tore commotione.

De bello sacra ceno:il.

Quagratum quartum bellum in
ter fernandos et alphonso accidit
ante predicta tempora. Tunc enim
peditans rex fernandus magnus ad requisi-
torem regni domini suum ipso suo
gregem queritum suum in gregem contra fa-
raenos carponem et celibere que sibi re-
bellauerunt deduxit et peditans regni de suo
obeyantia magnas divitias pro stipendio
tulerunt. Cum ergo peditans et peditans ad
terras illas intravit interfecit illas et terras
quoniam occidit et captivavit quod per vim et
contra eorum voluntatem reducit terras il-
las ad possessionem servitutem. et reversus est
in terram suam cum magno divitio et bo-
nore deduxit regni in recompensatione eorum
que sibi pro curia suo dederat omnes po-
tates illorum servitutem. Celibere est il-
la terra que vocatur a sancto sebastiano et per
oceanum maris indirectus usque mare cesara-
gustic quod est mare mediterraneum et ex fluit
perit usque ad terram imperatoris. Imperator
tunc. Hic rex fernandus laboravit regni
et effectus subiectum imperator nec recognoscere
superiorum in temporibus et hoc fuit cau-
sa quare fuit vocatus magnus fuit plenius
consecutus in generali byssonia byssonia.
Ducillius regi beatus ydorus reclusit
duum motus fuit ut se disponeret pro ingressu
su beatitudinis eterne qui venit cum corpore
beatus ydorus et peditans et peditans
et peditans sic omni. Dicit ibi ipse annus
est omnia potestas et omne regnum quia in
eo rex omnium regnum. et rex omnium gregem
tuum. domine reddo tibi nunc regnum quod
tibi dedisti sed peditans per peditans et peditans
tunc sic posuit in hac curia non est fuit qui
bus dicit et peditans se vestimentis suis re-
gis auro decoratis et abbas coronas quod
tenebat in capite et posuit eum super altare
et induitum est aliis armis armis. et uerum
scit omni ad deum et obsequium est ob
episcopos de peditans fuit et fuit ibi rex
per plurima vitiones spiritus omnes super
se et peditans se deduxit in peregrinationem ad
sanctam montem de alnasam que est prope ca-
desom ubi nomen dicitur sicut et appropin-
quavit monte scit. et deduxit in cabellum et de
divino ichamano suo divitibus regno usque
filiis fuit. Sanctus alfonso et garcia post peni-
tentiam ledicumbulum in dicitur die quare

in que fuit dies sancti iohannis baptiste bo-
na fuit data benedictione filijs suis migravit
ad domum sepulchrum est in ecclesia sancti
ysidorus murano legione. uera pater fuit
quem ipse deus dicitur deduxit. Regnavit
viginti duobus annis et sex mensibus et fuit
sepultus in regno castelle. Sanctus filius et
primus. Alfonso in regno legione et gar-
cias in galicia et portugalia.

Quantum quartum bellum in
ter fernandos et alphonso accidit
ante predicta tempora. Tunc enim
peditans rex fernandus magnus ad requisi-
torem regni domini suum ipso suo
gregem queritum suum in gregem contra fa-
raenos carponem et celibere que sibi re-
bellauerunt deduxit et peditans regni de suo
obeyantia magnas divitias pro stipendio
tulerunt. Cum ergo peditans et peditans ad
terras illas intravit interfecit illas et terras
quoniam occidit et captivavit quod per vim et
contra eorum voluntatem reducit terras il-
las ad possessionem servitutem. et reversus est
in terram suam cum magno divitio et bo-
nore deduxit regni in recompensatione eorum
que sibi pro curia suo dederat omnes po-
tates illorum servitutem. Celibere est il-
la terra que vocatur a sancto sebastiano et per
oceanum maris indirectus usque mare cesara-
gustic quod est mare mediterraneum et ex fluit
perit usque ad terram imperatoris. Imperator
tunc. Hic rex fernandus laboravit regni
et effectus subiectum imperator nec recognoscere
superiorum in temporibus et hoc fuit cau-
sa quare fuit vocatus magnus fuit plenius
consecutus in generali byssonia byssonia.
Ducillius regi beatus ydorus reclusit
duum motus fuit ut se disponeret pro ingressu
su beatitudinis eterne qui venit cum corpore
beatus ydorus et peditans et peditans
et peditans sic omni. Dicit ibi ipse annus
est omnia potestas et omne regnum quia in
eo rex omnium regnum. et rex omnium gregem
tuum. domine reddo tibi nunc regnum quod
tibi dedisti sed peditans per peditans et peditans
tunc sic posuit in hac curia non est fuit qui
bus dicit et peditans se vestimentis suis re-
gis auro decoratis et abbas coronas quod
tenebat in capite et posuit eum super altare
et induitum est aliis armis armis. et uerum
scit omni ad deum et obsequium est ob
episcopos de peditans fuit et fuit ibi rex
per plurima vitiones spiritus omnes super
se et peditans se deduxit in peregrinationem ad
sanctam montem de alnasam que est prope ca-
desom ubi nomen dicitur sicut et appropin-
quavit monte scit. et deduxit in cabellum et de
divino ichamano suo divitibus regno usque
filiis fuit. Sanctus alfonso et garcia post peni-
tentiam ledicumbulum in dicitur die quare

Quantum quartum bellum in
ter fernandos et alphonso accidit
ante predicta tempora. Tunc enim
peditans rex fernandus magnus ad requisi-
torem regni domini suum ipso suo
gregem queritum suum in gregem contra fa-
raenos carponem et celibere que sibi re-
bellauerunt deduxit et peditans regni de suo
obeyantia magnas divitias pro stipendio
tulerunt. Cum ergo peditans et peditans ad
terras illas intravit interfecit illas et terras
quoniam occidit et captivavit quod per vim et
contra eorum voluntatem reducit terras il-
las ad possessionem servitutem. et reversus est
in terram suam cum magno divitio et bo-
nore deduxit regni in recompensatione eorum
que sibi pro curia suo dederat omnes po-
tates illorum servitutem. Celibere est il-
la terra que vocatur a sancto sebastiano et per
oceanum maris indirectus usque mare cesara-
gustic quod est mare mediterraneum et ex fluit
perit usque ad terram imperatoris. Imperator
tunc. Hic rex fernandus laboravit regni
et effectus subiectum imperator nec recognoscere
superiorum in temporibus et hoc fuit cau-
sa quare fuit vocatus magnus fuit plenius
consecutus in generali byssonia byssonia.
Ducillius regi beatus ydorus reclusit
duum motus fuit ut se disponeret pro ingressu
su beatitudinis eterne qui venit cum corpore
beatus ydorus et peditans et peditans
et peditans sic omni. Dicit ibi ipse annus
est omnia potestas et omne regnum quia in
eo rex omnium regnum. et rex omnium gregem
tuum. domine reddo tibi nunc regnum quod
tibi dedisti sed peditans per peditans et peditans
tunc sic posuit in hac curia non est fuit qui
bus dicit et peditans se vestimentis suis re-
gis auro decoratis et abbas coronas quod
tenebat in capite et posuit eum super altare
et induitum est aliis armis armis. et uerum
scit omni ad deum et obsequium est ob
episcopos de peditans fuit et fuit ibi rex
per plurima vitiones spiritus omnes super
se et peditans se deduxit in peregrinationem ad
sanctam montem de alnasam que est prope ca-
desom ubi nomen dicitur sicut et appropin-
quavit monte scit. et deduxit in cabellum et de
divino ichamano suo divitibus regno usque
filiis fuit. Sanctus alfonso et garcia post peni-
tentiam ledicumbulum in dicitur die quare

Libet.

habitu reatit et venit ad regem almaymon
tolemi cum quo morans est bononice vsp
ad moentem fratre sui regis sauci. Sicut ergo
manifestum fuit saucio rex castelle legione et
portugale. sed adbuco domitio voluit
capere Samorci quam viderat poterit sum
solon sue vne vtrac. Venit ergo super em
dem civitatem et post plurima bella. erant
proditor quidem de civitate qui dicebantur
vellido vulpo qui factus piamis regis
quia pntu hie dicit modum quemodo si
uitas caperetur. Romanus regem dicit quod
dam in ambo pntu seu hinc pntu suo ut
viderent amonquap civitatem et qd et ostes
deret locum ingressus. Cum ergo misissent et
cum rex locum vidisset descendit ab equo ar
ca flammis ut solaciaretur. vadiditq venobu
lum quoddam deauratu quod manu gesto
bat predicto vellido vulpo ipse vero fecit
sit ad secreta nocte que cum pntu ille ex
adverso cerneret undinam pntu regem
per spangas sic qd venobulum per pedes
eius cernit subuo fugiens recepit se in aut
tatem. Sic ergo malicio poena compie
bendit cum ut sic pntu moderetur. Facet
sepulchrum in monasterio deonam. et successu
in regno predicto. Rex alfonso quia rex
geris mortu? cui fuit in vniu? ut ple
mno ista pntu in generalis bysione by
pame.

Unum est iam pntu alfonsum dicit
et ostendit confirmatio nomen vtracum

Quagsumum bellum inter
saracenos et christianos accidit anno
domini Millesimo octingentesimo
quinto. Tunc predictus rex alfonso scilicet qui
dicitur fuit deano pntu monit regis sauci fratri
hui qui dicitur erat hie pntu babuit cum a res
gna eius pacificus et in tanta pace et iusticia
tenet regis sui qualis non fuerat post ex
adum byspanie. Dicit ergo rex propter que
dam federa et iuramenta que fecerat regi to
lemi almaymon cum fuit in eius possessione
scilicet nunq cuncta contra eum nec vtrac
suum eius et aduandit cum cetera. quem
cuncta conerantur cum auderet qd erat obses
suo a rege cordubeci. congregavit exercitum
suum magnum et venit in eius faciem suam.
Cum ergo cognovisset rex cordubeci. qd rex al

Quartus

bonis in malitudine gravi veniret et esset
in dies amoris magno passus fuit et tunc
item rex alfonso firmavit federa predicta
tenens in possessione sua regem tolem in timo
no suo inuicem et circumdanti quingens
milibus armatis sicut et ipse armatus
esset in cum artoletu ne videretur iuramentis
servare que fecerat. Existens in alienus pos
sessione sed libere et post hoc ambo reges cum
exercitibus suis mouerunt se contra terram
regis cordubeci. armantes et destruxerunt vil
las loca et castra ac quicquid inueniret pote
rant et reueritus est rex alfonso in terram suam
cum ducibus et bonis.

Unum est iam et efficiunt tributum
omnes saraceni byspanie per regem alfon
sum scriptum.

Quagsumum bellum inter
saracenos et christianos accidit
anno domini Millesimo octingentesimo
quinto. Tunc predictus rex alfonso scilicet
dicitur fuit deano rex castelle congregavit exerci
tum suum magnum et intrauit terram sar
acenorum comburens et destruens quicquid
inuenire poterat et tantum amorem inuicem
saracenis qd omnes saraceni totius byspanie
hic facti fuerant tributarii.

Unum est iam et imponit nomen rode
na de vniu. Ad aduandit captae.

Quagsumum bellum inter
saracenos et christianos accidit an
no domini millesimo octingentesimo
quinto. Tunc predictus rex alfonso scilicet
dicitur rex castelle misit roderricu ducem qd
a quinq regibus quos tenet erat ut supra
dicitur est fuit cognominatus lingua arabi
ca. Ad quod idem est qd dominus ad reges
byspanie. cordubeci. et granate. Inter quos
tunc magna versabat discordia et inimicitia
et multi milites nobiles regni castelle iura
bant alandis regem granate cum potes
tate sua. Qui omnes iuraverunt contra regem
byspanie. et licet predictus aduandit scriptis
set regi granate qd non bellaret contra regem
byspanie. quia erat vassallus regis alfonso

De bello Lattarenorū.

moluit acquiescere precibus eius si intravit
et destruxit usque ad locum qui dicitur cabra
quoqueque murus. Quod cum cognovissent
diutius adruadas congregavit omnes sara-
renos et cheistanos quos tunc habere po-
tuit et viis virili animo contra eos. Sed ne-
tidentes cum milites qui erant cum rege gra-
tias nuntiaverunt ei quod non esset contra il-
la propter eas nec propter alios sibi similes.
Quo audito cogitavit quod non esset ei bonos
si non committeret eos, venit ergo contra eos
et bellavit cum eis in campo et cursum bel-
li ab hoste iterarum vicis adscriptam boad
et occiderunt multi ex parte regis gratias ac
bonas eos superantibus per viam a campo sara-
renis et cepit in bello commuam garfiam ordo-
nem et alios milites qui cum abant saraceni
nos tenuitque eos in vinculis inibus dictus
et tribus noctibus et dimisit eos, procepit ergo
victoria habere spolia campum et red-
didit predam quas portabat regi bysalcū,
sic ut unusquisque cognosceret que sua erant
et reversus est ad regem alfontium cum mas-
gno butijs et bonos et cum parvo predam
in regio bysalcū. Et cum saraceni et christiani
vocationem cum adruadas campeator
que omnia multum placuerunt regi alfonti.

Quidam christiani et capiuntur septem mi-
lia saracenos per ad campeatoris et quod
per mundam expellunt a regno.

Quagesimum bellum inter saracenos et christiano accidit post
predictum bellum pauca scilicet die-
bus. Tunc rex alfontius rex his predictis
Congregavit exercitum suum magnum et intra-
vit terram saracenorum in vadalia ubi plu-
rima damna eis intulit. Sed cum ipse esset in
paribus illis bellans congregavit saraceni et
eductio plurimam saraceni et intraverunt per
gratia castelle obsederuntque gormacū et fer-
acrit inermis illis multa mala et damna. Cui
quidam adruadas campeator qui remanserat
infirmus in recessu regis et iam convalesce-
bat audito damno quem saraceni faciebant
congregavit omnes gentes quas potuit et
viis contra terram tolem et percussit illam de-
struxit quoqueque inuicem potuit et deduxit
se cum preter alias damna septem milia
saracenorum inter viros et feminas et sic re-

versus est in castellum eius bonos. Istud
factum sententiarum unde fuit inter milites
castelle. Et ideo invenit modum cum rege
alfonti quod cum campeator esset expulsus a
regno et sic factum est et cum recederet nocte
quidam eius dormiret dictum est ei in visione
vade audacter et noli timere semper ibi bene
erit dum videris cumque bonos et bonos
et in suo recessu cepit unum castellum saraceni
quod iacet super butares et dicitur cathrys
gentes vero hac poterunt intrare illam vicem
gradalisanā. Et congregavit omnes ipsi
quinta pars deputata ipsi cum fuit vendi-
ta saracenis pro omni milium marcharum
argenti.

Quidam christiani et capiuntur alcosar per
ad campeatoris

Quagesimum bellum inter saracenos
nos et christianos accidit sequenti
die. Cum enim predictus adruadas cam-
peator inter in confinibus regni bellavit cum
saracenis de alcosar et occidens plurimos
eorum cepit locum illum quidam arte mu-
nitionibus ibi inuenit plures summas et istud fa-
cit magni similitudinem saracenis om-
nibus utroque et calarubij propter quod scrip-
tum regi valencie ab hac que acciderunt
dicentes quod si non fuissent eis quod etiam co-
perunt terram eorum.

Quidam christiani fugatis et vulneratis
duobus regibus per ad Campeatoris

Quagesimum bellum inter
saracenos et christianos accidit post
ad clasio dictus post predictum
bellum. Quia tunc rex valencie vidit supra
dictas terras et misit duos reges cum milibus
milibus armatorum et cum omnibus alijs
gentibus illius frontem veneruntque supra
locos de alcosar et obsederunt ibi ipsi ad-
ruadas campeatorem cum milia sua re-
moveruntque ibi cum obsidum inibus edo-
modibus et absterunt et aquam gentes
autem quas cum habebat in numero erant
pauci quas solum erant quadringenti equi-
tes et magna pedes. Audient autem quod ad
quam perdidissent de quadam paraverunt
arma sua et armamentum sic scortissime et su-
D 4

his apertis ianuis exierunt intrantque vi-
sunt in saracenos et imperato. Sed et ubi
videntes eos venit parauerunt se ut meli-
posuerunt et statim factum est pedum ma-
gnum occideruntque plurimum saraceni. Sed
et in eis altera itenuissima q̄ ibi fecit Ipse ad
quendam militem saraceni ferens esse su-
bo dimisit in duas partes ut equus suus des-
set quidam milis suo qui pedes pugnabat
equo suo mortuo et viuum regem illoq̄ duo-
rum qui ducebant scire perire ut latenter p-
perit quod dedit erga. Alius vero rex qui
dicebatur gualter fuit etiam perussus in ca-
pice a martino amolinos milite firmo pro-
perit quod etiam dedit erga. Eudenes et po-
laracm q̄ rex e fugerunt et omnes ipsi a
more perussu relicto campo fugerunt et se-
cuti sunt eos obsidians egredientes et vulne-
rantes eos sine numero quousq̄ peruenit
ad portas ierolim et calambij quia rex scia-
fugit ierolim et gualter calatambium et in-
de ierusalem est ante bellatores suos ad la-
cum ubi fuerat bellum et exspoliaverunt om-
nem ubi multas divitias invenerunt et in-
fecerunt de equis saracenorum post q̄ congre-
gaverunt eos quia erant ipsi invenerunt qui
genuos et decem decem de equis christia-
norum quindecim et intraverunt castrum suū
de alioyar cuius magnus dux hie leucas et bo-
nore de equis vero quos habuit pro parte
sua venatorum. Ad istum rex in ierolim et fug-
it et singulis crinibus pendebus et ergo-
nibus in domum regi alonso castelle pedes-
tro ut haberet amplexus suos quia ipse erat
eo co vi iherusalem est.

Finant christiani et fugat rex denie a
comites romani capitur per Lid campeatorum.

Onagesimū secundum bellum inter
saracenos et christianos secundu an-
no domini Millesimo octingentesimo
secundo. Tunc predictus Lid campeator cū
esset eius nimis super omnes saracenos et
sar angustanos valentinus et super omnes
illorum partem acceptas electio militibus
suis ut ad percutiendam terram saraceno-
rum et percutit ipsi ad locum qui dicebat
oris et usq̄ ad montem aluanū spacio quin-
q̄ dierum et cum fortibus suis invenerunt

saracenos et christianos. propter quod an-
no domini berengari barbatonem qui in suis
recomendatione habebat illos saracenos
adunatus fuit benalpheba regi demet. Qui
magno exercitibus congregati secutus sunt
predictum Lid campeatorem cogitantes q̄
ab eorum manibus evadere non posset ipse
se autem ad hunc deducebat magnam peditum
percuterunt ergo ad eum supinus de mont-
ner predictus comites remon voluit acceptas
et verba benalpheba ipse. Lid si bi nummatis
q̄ nihil dicebat et suo et q̄ dimittere eū in
pacē. Eudenes ergo viuosus. Lid comit su-
perbiū qui tollere volebat ea que ipse in
cratus fuerat ab inimicis dei et legis nostre
eruit in eos vulnus et occidit multos ex p-
te adversis. Alii vero quasi innumeros faciat
vulnera et occidit eos ceptis peditibus co-
mitem viuum et lucrans est illa vice cūsem
qui dū batur colada. Sed post recessum dū
viuosus. Lid liberavit comitem peditum
et remisit cum ad partes suas cum duobus
milibus.

Finant christiani et fugatur iterum rex
denie per Lid campeatorem.

Onagesimū tertium bellū inter sara-
cenos et christianos secundu anno dñi mil-
lesimo octingentesimo octavo. Tunc p-
dictus benalpheba una cum predicto comite
remon venerunt cum multitudine grandi et
obsecrante castrum de almonar regis asar
augustani qui erat valde confederatus ipse
Lid campeator misit ergo rex asarugustan
pro Lid campeatore sibi confederato ut fac-
eretur castrum ipsum. Cum venisset super eos et
commisit illi durum bellum obsidians est
multitudo sanguinis sed finavit vias eos
Lid qui non q̄ victus fuerat et fugerunt a-
ante rex abenalfat. et predictus comites
secutusq̄ est eos per tres leucas occidens
et vulnerans plurimos eorum et reclusus ē
cum multitudine copiosissima et cum ma-
gno duxu et bonore in civitatem asara-
gustanem ubi bono usque et cum magna le-
tas fuit receptus.

Finant christiani et capitur castrum de
ridca per Lid campeatorem qui obtinuit

Abdus per gregorio septimo. Tunc predicti
 erant rex arabum ismael et regina. Rex ismael
 se congregavit exercitum suum magnum et
 venit super iherosolimam. Erat enim ismael
 solus a iherosolymis quod fecerat eliam
 ymon rex ismael propter eum magnam et si
 huius fuit ysaia. Venit ergo predictus rex et con-
 spexit quomodo capere possit civitatem il-
 lam tam magnam et amissam et recorda-
 tus est verbi quod audierat cum esset sub ar-
 bore in orto regis predicti amiano quādo
 erat cum predicto rege almaymon. Querens
 dante enim in eum consiliarii predicti regis
 ipso pacem rege quomodo possit capi ci-
 vitatem illam iherosolimam et respondit unus il-
 lum quod non poterat capi nisi septem annis
 esset obsessa sic quod nulla promissio possit iura-
 re et tunc in octavo anno posset capi per se-
 me. Illud verbum audiuit rex alfonso. Huius
 ipsi cogitarent quod do muerat. sic ergo eis ve-
 nit ex hoc verbo obsidere eis panem et vinum
 et fructus per quatuor annos. et hoc videlicet
 per totam terram et tenuit eam obsessam ali-
 us quatuor annos et quadrupla paret civi-
 tatis et cum intra civitatem esset populus si-
 cut numerus dicitur. et tunc eis dedit iura et sub
 quibusdam pactis data est eis civitas in die
 sancti verbi mensis may. et capta annate
 illa que quondam fuerat bono et glorio. got-
 tozum quātū inde et perierunt omnes terras
 aramquam et cepit tunc sanctam. Eulaliū
 maquedam albanam argenteam scalonam
 ojedam butragam acufiam ogamian beria-
 gam et medinaz erli. et plurima alia loca et
 reuerfus est iherosolimam ubi collocavit thesaurum
 suum et fecit ibi habitationem suam et facta
 est insequia maior ecclesia cathedralis di-
 ca sancta maria et fecit quod elegeretur archi-
 episcopus qui esset primas hispaniarum et
 donavit ecclesias illam plurimū villas castros
 loca et possessiones bonosque fidei et nūc
 est et in die consecrationis ecclesie obulerunt
 rex et regina de thesauro suo et posuerunt
 in illa ecclesia reliquiarum multitudinē quā
 habebant propter quas venerandas et indul-
 gentias obtinendas accurrunt ibi multitu-
 do populi ex toto arabia et tunc tempus
 nūc annū.

Quinto. A. ismael rex ismael et regina
 tunc in terram sanctam et capti sunt amian

his et laudina.

Onagesimo septimo bellum in
 . aer saracenos et christianos acci-
 dit anno domini Millesimononagesimo
 gesimo septimo sedente in cathedra petri ve-
 bano secundo predictus papa anno domi-
 ni Millesimononagesimo septimo apud dāni-
 montem abierunt in mense novembri consi-
 lium celebrante ubi exposita est miseria ci-
 vitatis iherosolime dedecus christi et obpro-
 brium nuntiatur consilium et auxilium po-
 stulant. Unde occiderunt populi unum
 nobilem multitudinem duces comites et nobiles
 ignobiles divites et pauperes episcopi de-
 nati et religiosi sancti pueri et puellae doctores
 loca sancta prophanata a gentibus et iheru-
 salim ab appula provincia lingua sacra
 hispania. Accursum humanis nequam
 iherosolima flandria franca germania lombo-
 ringia bohemia lombardia. alio tempore
 regno et tunc nullo in quo angustiam sed
 omnes panem fide et voto et devotione in
 mas christi vixit ut se parentis signo cri-
 no signat. pace firmissima ubique terrarum
 composita de terra suo egredientes nullū
 in tanta multitudine regni habentes nisi
 christum sepulchrum ipsius tanto tempore
 suo huiusmodi et dactum propter modum
 licet et quāto quisque piam erat
 paulo ad modum militem tanto erat piam
 modo ad dei molestem exercendū. Iudeos
 vero in verbis quas transibant credere ob-
 peria dicitur dei dactum. Unde tunc
 piam tunc dactum se piam. Et
 credere se similes post ad iherosolimam re-
 labantur. Et si queratur quis iherosolimam
 dactum verbum papam ut dactum predicta
 rex et quis tamen multitudinem comitum
 Respondetur quod hoc venit ex inspiratione
 divina que facta fuit antequam pauper reli-
 gioso vero gallico qui dicebant petro bere-
 mudo. qui cum peregrinaretur in sanctam se-
 pulchrum videns loca sancta ab impiis in-
 renerenter tractari. videns etiam venerabile
 symonem civitatis piam tunc cum subda-
 tis suis videt et cum omni abiectione et plu-
 ribus opprobriis affligi commota sunt
 viscera eius et benemer et cepit antequam
 visum et cogitare si commode posset afflic-
 subvenire. Cum enim quadam nocte quod

De bello Lituacorum

multa et refectio in ecclesia. Iacobus et
omnibus domino supplicat permodum
longe vigilarum labore fatigat super pa-
uimentum ecclesie somno dormiant inuen-
it et cepit paululum dormitare. Dominus autem
deus duxus apparuit ei in somno inun-
gens ei legationem ad vniuersum papam et ad pri-
ncipes occidentales pro liberatione terre sancte
quam legationem ipse fideliter adimpleuit
veniens ad predictum papam et omnes al-
ios principes christianos cum litteris predicti
pape et aliorum fidelium ierosolimitani
communitatum. Sic ergo congregati sunt
omnes supradicti cum petro heremita. Erant
autem domo sancti et ceteris commendatis
Alamannus predicti episcopus. Bertrandus
dux latuacorum. Rusticus et balduinus fra-
tres eius. Robertus comes flandrensis.
Rodolfus comes marchio. Dux magnus
frater regis francorum. Stephanus comes
belgionis. Raymundus comes iohannis et sanc-
ti egidij beluacorum dux apelle. Robertus
comes normannus. Bertrandus et alii. Iamque
et Raymundus totius. Factum autem quod si-
rudas imperator fuerat iniunctus ab illis
principibus pro isto passio faciendo propter
et magnam famam. Sed ipse occupatus
cum rege alfonso contra saracenos in expul-
sione totius et aliorum locorum ut visum
dicitur. sed ab illo communi facto excusauit
exposita etiam sua sancta occupatione et cre-
duntur tunc transiret alie plus quam ducentis mil-
lia christianorum inter quos. Bertrandus de
normannia. Rusticus de beluacis. Bertrandus
et ceteri. Cumque una die regnum leonis a terpe-
re committitur. quidam quidam de beluacis
sibus occidens audacter serpentem truncavit
leonem liberando autem et leo inuincit eum
quem sequitur et leperat et quidam in illo ter-
ra sunt multa ferre et cetera in venatione /
bus et bellis et quicunque vidit domino ad
uersum subito profleretur nec dno rediret
in nam positis derelinquere voluit sed nau-
tis nolentibus cum rapere ut pote animal
crudeliter scimus est dominus finem notando
per maria quousque defecit. Anno ergo predicto
scilicet Millesimononagesimo septimo ex-
orauit domini finis pagani et alii et la-
cum est paruum bellum magnum. Cum sa-
racenis ad pontem fluminis pbarbar nono
kalendas marci ubi multo saracenis san-

guine effusa vix sunt a christianis. Et ceteri
sunt ciuitates Thora et laodicea et loca essent
tanta in exercitu tanta fuit rerum omnium bon-
dantia ut vix uno die vix. hoc por-
o si numerum duodecim venderetur.

Elucant deus et caput antiochia.

Onagesimononagesimum bellum inter
saracenos et christianos accidit an-
no predicto scilicet Millesimononagesi-
mo septimo. Cum cum exercitus domini
predictus obuiisset loca et in manu impera-
toris Constantinopolim reliquisset propter
eius inde varijs transiit regionibus et plu-
ri iuuenis diuino labore plantatus fange-
a mense septembris aut ciuitates antiochie.
Thas qui tunc erat saracenis subiecta vno
castra locauerunt. Cum autem per menses per
to nouem in obsidione ciuitatis contineretur la-
borarent et vix inbutantur etiam ap-
pelli et fange frigore gemalibus ymbubus
et ciuitate corundum et ciuitate cor-
bi generibus a ibus in ciuitate comoran-
ibus sibi illius parum profleretur nec vili-
bellicos instrumentis contra munissimam
ciuitatem peruenirent. Resperit deus efflic-
tionem populi sui per quendam fidem chri-
stianum in ciuitate sub in fidelium domino ob-
mouentem qui de nocte per scalam domum
boamandum principem archiepiscopum clam-
ant multibus in ciuitatem recepit. Illa vero
parum et apertissime interfecit eius dux
nomine Alcano cum alio scilicet. et multibus
quibusdam alijs vniuerso mancipans ciui-
tatem nobilem multorum paucorum die-
bus antiquis metropolim et mediantem
omnes vniuersos possederunt.

Elucant deus et caput antiochia.
Cum exercitus suo antiochia ab eius obsidio-
ne liberaretur et inuenirentur lancee que perfo-
rum sunt lancea christi in cruce.

Onagesimononagesimum bellum inter
saracenos et christianos accidit an-
no domini Millesimononagesimo
L III

sermo. Capta enim antiochia ut predictum
esset superuenit. Cosobodo magno
cum exercitu paganos et christianos obli-
que antea fame afflicti sunt ut vix se ali-
qui ab humano carnib⁹ abstineret media
ergo perurgente et fame intolerabili compe-
lente de necessitate facientes vinctum pauci
contra milites ad prelium eorum sunt exi-
lantes domum sancta qua locus eius in an-
te fuerat perforatum que paulante sub ter-
ra periculationem reperta fuerat non pro
vepille procedente exercitu obsidionem in
numeram infideliū multitudinem auda-
ter ingrediente et beandio exercitus viriliter
pugnans dum proteritis aduocato glori-
osus de hostibus obsidentibus triumphans
alio gladio nudato alio terga verena-
tus equorum velociter pedibus fuga elap-
sis expositum ergo campum exercitus do-
mus et tantis auris et argenti equorum et vi-
ualium copiam munierunt ut omnes in
multam diuitijs et victualibus super modum
abundantes cum bynnis et laudibus et
ueracem ingressi domum pro tanta victoria
gratias tradunt. Lanca vero ducta per
hunc modum reperta. Apparuit enim san-
ctus andreas cuiusdam rustici prouinciali ad-
uersus eum ostendam nobis lanceam hostili et
rustica illam capsa amplexu fodiente in
ecclesia sancti petri in loco sibi ostensa per
ficeret raptim de comite iohanne et capella
no suo lanceam inuenit. Dubitantibus aut
pluribus quidam barbolomaeus nomine chri-
stiano sibi appropinquat sacrificans agnem hoc pe-
dum quem sicut iussit ille fecit mansit cum
lancea et la. ceteris domum seducit ha-
bens in abusu et lancea a tempore apostol-
orum multis intrepidus pacifice.

¶ Quam christiana erit signata et capta
et omnis terra diuersa.

¶ Ante hunc bellum inter sarracenos
et christianos accidit anno domini
Millesexcentonagessimo nono. Tunc
exercitus domini domum antiochia in
nocturno clamando predicto conuenientes et
peruenit ante ipso et iuxta et iuxta et iuxta

pendijs inde sustentari possint. Similiter
fideliter meruerunt et barriam multaq^{ue}
stella regionis illius cepugnāt tanta fame
afflicti et impora sarracenos fecerunt ade-
re compellantur et inde proferunt exercitus
domini ad interiores sine laqueis dei manibus
et facilius et citius eandem montem ducit
et hincq^{ue} confectio in sanctis ciuitatibus pos-
tremo amara hinc et contra iherosolimam ad
luarem disciplinam collocans et omni per-
iculis vobis obsidione vallauit. Et de
hinc armis amaris in montem sui nunc
hinc et hinc curis exceptis hinc vbi ad
iherosolimam hinc et hinc et hinc et hinc
tunc domini iherosolimam applicuisset quidam
columna de super exercitu pedibus volans
ob accipit grumet plaga est. Antea quoniam
reperit sunt littere quas deherbat iuxta san-
ctum. Rex abaron sua et sarraceni salutem.
generatio canina vixit genus condempnosa ob
ira quoniam per te et per alios defendas iuxta
legem iudica idem vobis alios. Exercitus
ergo peruenit et ante in hunc montem
et scilicet iuxta applicans multum laborem
et pars in principio proficiscunt. quibus
domini cum ex nostris sagittarum ymbre gra-
uiter saeculati. Alio vero molantur in
multitudine peremptis machinis etiam lignis
et magna parte igne succedens ab his qui in
cauitate erant manere sedebantur. Dum
etiam in eadem obsidione promissus et cui
aque penuria laborarent ex conductio com-
muni omnes quondam iudae pedibus odis-
do septem diebus arantur ciuitatem.
Tandem dicentes qui sunt ydus iuxta se
na que spectatur est iuxta omnia sedore
amni succedens et iuxta signo muniti primum
pro antea pro illo parati. Non qui pro ipso
eodem dicentes est. Et tunc domini po-
giles scilicet muniti munitis per signa
na et spectata per lapides de super veni-
entes et ingentes saepe per gladios et lan-
ceas et ignes super muros ascendendo mu-
nas tanta diuersa a christianis caput
et in potius iherosolimam paganos repedit
tre in occidit in in sanguine et iherosolimam
vix ad equorum genus equorum sic tunc
no murete ciuitas sancta iherosolimam a chri-
stianis caput et liberat corus est rediens
que per omnes occidit. ecc. septaginta post
secunda vix ab iherosolima gradus fuit capta

De bello saraceno: d.

ab immundis saracenis fuerat possessa gra-
tiae referentes salutem nostro domino ibe-
re de hoste patriarcham latinus et tam deus
q̄ ecclesie ordinantes. Tunc godefridus
de bellon militum strenuus et virum deo
et hominibus acceptum dominus curiam
viammiser elegit qui licet christianus ad
manifestationem ad militum pacem in
flammas suscepisset pro reuerentia in christi
et ecclesie bullitate noluit rex appellari nec
emissionem sui tam deprecari ut dicitur
noster spiritus christianus fuit pro nostra re-
deceptione.

Elegerunt christiani contra signum ecclesie an-
tem milibus saracenorum.

Elegerunt primum bellum inter
saracenos et christianos accidit p̄
die clasie dicitur a capione. Sicut
emissio biersalem. Tunc cum cum p̄
cepo de repatriando tractaret. Ecce rex sar-
acenorum cum centum milibus exercitus et
ecce milibus pedum ad bellando a christi-
anos ascalonam venit quibus exercitus do-
mini in quo non erant nisi quia p̄ milia eq̄
non et quidem cum multis pedum exercitus
non pro eis pugnant et nuda ab eis. Sicut
prosecutus saracenos solo impetu terrae
profectus annis eos in fugam cōuenit et in
hoc bello facto. vi. kal. augusti celi sunt con-
turbati milia paganoerunt. In portu vero asca-
lone vsq̄ ad duo milia suffocantur eorum
vero qui in mari et inter sp̄neta consumpti
sunt numerus ignoratur. Die gestuerunt
est exercitus domini in sc̄is ciuitate cū ma-
gis vniuersi et bonos et misericordes fu-
erant godefridus electus in rex. Alij
vero principes ad prop̄s cum bonos sunt
miseri.

Tunc saraceni in bysania et occidunt
infans saucus alfonsi. perditur concha et
plurima alia loca capessuntur omnia bal-
nea regni.

Elegerunt secundum bellum inter
saracenos et christianos accidit p̄
pradictis anno domini. Millesimo
nonagesimo nono. Tunc rex alfonsus septi-
mus rex castelle de quo dictum est supra
annalis. Idem habet et p̄ p̄p̄. n. anno
filiam caydani nomine operatur vocat fa-
crum christiani que vocata sunt maria ve-
nibilis et bysania quod eis non sub-
ingaretur nix in affricas pro saracenis qui
dicitur dicitur dicitur. Et tunc cum eis ad
biles bellatores et placuit regi maritimo
complacere regi alfonsi et misit et milia in
magnum illorum quibus prefecit capitaneū
vnum. Algasclum suum maiorem qui dicitur
et babiloniam. Tunc pradictis anno
vnde tunc obliu domini sui elegerunt
myramanolum et reuersi sunt in op̄tatem p̄
et in p̄p̄. n. et tunc eis alia saraceni
et expugnauerunt regem bysanti. qui de
dictis fu. am suam in p̄p̄. n. et tunc dicitur
ono et quis erat amicus regis christiani.
Elegerunt ergo contra pradictum regem et
ipse occidit eis non tam preparatis ad bel-
lum sicut potuit et debuerat. et occisus est in
bello. quo facto elegerunt in superbiam ille
saracenus qui se fecerat vocem myramano-
lum venit cum sue multitudine graui contra
terram regis alfonsi et obsedit budco. Tunc
enim rex alfonsus pradictus erat infirmus et
voluit reuertenter q̄ non poterat ire in per-
sona contra eos sed misit filium suum
vngentum quem habuerat ex illa pradicta
cayda vxore sue christiana qui dicebatur in
fano non? saucus alfonsi et erat adbucauer
et cum eo misit omnem donum garciam de
cuba qui nuntius eius et multos alios som-
nos et nobiles cum exercitu magno et veni-
unt prope vellecia. Cum ergo saraceni ob-
sidione viderent christianos viderunt re-
surrectionem et venerunt contra eos et ordina-
uerunt committum est tunc bellum et p̄-
miserunt deo ac peccatis forte engendibus
viri fuerunt christiani et ibi vbi maior erat
putidas christiano cum pradictis infans
et filio regis ibi occidit maior multitudine
saracenorum. Infans autem furens equum
suum vulnegratum dixit nuntius suo com-
pare vulnegratus est equus meus et dixit co-
mice. filius meus? alius vos citis vultis
eis? et occidit itum equus moriens cum eo.

quod ei vidit periculosum somno timore mor-
tem infans descendit subito de equo suo
et cooperuit infantem cum scuto et ibi defen-
dit infansem plurimos saracenos cum cu-
le suo occidit sed tanta fuit eorum multitudo
eo qd non potuit sustinere quia obsiderunt
ei vnum pedem quodam casu et quando vi-
dit qd non poterat se continere iussit se ca-
dere super puerum et moreretur pariter ipse
et ibi occiderunt eonutem illum. Tercio ve-
ro comites habuerunt infantes et fugiebant
cum eo quantum poterant cogitantes quade-
re mortem. Saraceni autem violentis eos
insecuti sunt eos et quia non poterant tam-
pro fugere cum pueri fuerit vocassent arma
perierunt eos et transierunt viam eos occiderunt
ibi infansem et comites et in memoriam il-
lus victorie posuerunt saraceni nomen lo-
co illius sepem positi sed postmodum mu-
tatus est locus ille et vocatus est sepem co-
mitem. Illi autem qui euaserunt vocantur
solitum ad regem et factus est planities ma-
gnus a rege pro filio suo sunt planities con-
tinetur in generali bystona byspanie. Tunc
fuit perdita comitia quam habuit cum vxore
sua cayda habuerunt cum saraceni hic buet
et budelcum quoniam rex Alfonso a sapi-
entibus quare milites sui non poterant sole-
rare bella sicut solebant. Et responsum est ei
qd erat quia sepe intrabatur balnea et quia mi-
nus vacabant delitio et exierunt rex alfonsus
fecit qd destruerentur omnia balnea regni sui
et ita minus laborare milites exorantibus.

Tunc cum decessum sub principe godofredo
de belion et capitan plurime ciuitates.

Entestum intercum bellum inter sa-
racenos et christianos quatuor annis
et octiduum. Tunc
vicomitus princeps godofredus de belion
non expeditio alijs principibus collatis re-
erant suo attendens qd ciuitatem sanctam non
posset reuere nisi fines suos vellet ampliare
et boscos vianos a se longius propulsare
licet essent paucissimi respectu circumstantium
nationum quia habebant ab oriente arabes
moabites et amonites. a meridie vero ydo-
neos egyptios et phyliscos. ab occidentem
autem quatuor maritimas perolomaydas

sine accon et nepi et tripolim et omnes alios
us vsq ad ambrochiam. a septentrione ve-
ro tyberiadam et asfarcam philippi et regis
nem de capolimo et damatium. maluerunt
tamen pro obitu animas suas morti expo-
nere qd nullam viam ad aramam reuoluerunt
et negocijs imperfectis relinquere non ergo
confidentes in sua fortitudine nec in mun-
dine sed in sola dei protectione spem ha-
bentes et salutare ciuium vepilum semper
in padio deferentes manibus parum singu-
lis parum trucidans partem carceri mancipa-
pas verbes munusculas et castra inexplu-
gnabilia duxit subiacent. Tandem in illo
suo primo egressu cepit ciuitatem ioppam ut
linoset mense firmam. Et ciuitatem namque
nobilem populosam mure valde aram-
datam et munitis excelsis in campis ribus
firmam. cepit etiam ciuitatem pospositam in
luno et mure quasi miliaribus quatuor ab
eum distans et ciuitatem vocatam in
palyca que est super stagnum generatib
lis. Quibus subiacent reuerus est glorio-
sus princeps in sanctam ciuitatem cum loca-
da et domo. In hac super aliam annis mor-
ans est princeps godofredus et ceteros e co-
corditer cum rege iunxit. Baldouinus
frater eius miles strenuissimus qui postmo-
dum duxit fregit auxilio regnum suum in
locum. Nam ipse expugnauit ayur et oia
reos philippi et accon que alio nomine bu-
dantolomayda et ciuitatem bend et ciuitate
tem Eydomo et montem regalem et plurim
ma alia loca cepit ac multa alia loca fortifi-
ca ac deinde ab alijs successoribus multis
bellis et multa effusione sanguinis uolens
cum suis regnum ierosolimitanum in ciui-
tatibus villis et castis sicut latissime narrat
amonensis episcopus in libro de rebus et ita
in terra orientaliu que prospera ciuitatem
relinquo.

Tunc cum decessum et obsiderent ciuitas
credubili. ac membrum dunder prodi-
re saracenis qui regem byspalci. interfecer-
unt per regem alfonsum sextum.

Entestum quartum bellum inter
saracenos et christianos quatuor annis

Veniunt christiani per regem alfonsum
sepium destruxit saracenum tota.

Enchiridionum de bello inter sa-
racenos et christianos accidit anno
domini Millesimo octingentesimo secun-
do. Tunc superachano rex alfonso le pue co-
proponit certamen suum et paravit armis
saracenorum et peruenit usque ad ciuitatem
byspalen. destructio quicquid inuenire pote-
rat et renouit esse in terram suam magno
dumque et bono.

Veniunt christiani et capitur ciuitas no-
bilis valencie per Lid campestrem.

Enchiridionum de bello inter sa-
racenos et christianos accidit an-
no domini Millesimo octingentesimo ter-
cio. Tunc enim rodericus iudex Lid cum
peccatorum multitudinem christianorum obse-
dit ciuitatem valencie et tenuit eam obse-
dit nonem mensibus. In quibus fuerunt mul-
ta prelia et effusus sanguis sine mensura
christianorum et saracenorum et tam angus-
tata sunt ciuitas per fame quam compulsi sunt
saraceni comedere carnes mulierum et non
paucos etiam pauperes comedebant car-
nes saracenorum mortuorum et tot mories
dabant fame quam placeat erant plene sepulchris
et non erat sepulchrum in quo non essent ad-
mura decem saraceni. Alii autem ecclesie
a ciuitate tradebant se libere manibus chris-
tianorum sed eam comedebant statim mo-
rebandur. et compellebat eos ipse Lid re-
dire ad ciuitatem ut in maiori numero ma-
gis opprimerentur fame et si aliquem ipse
de exercitibus potens accipere mandabant
eum comburi ut timeret exercitus. Videntes ar-
matissimi prelium famas fecerunt conueni-
entiam suam firmata cum predicto roderico iudice
ut mitteret nuncios suos ad regem morie et ad
regem asragulle qui si infra. xx. dies non succur-
rent eis darent sibi sine mora ciuitatem pla-
cunt pacem istud roderico iudici et transi-
it cum hac conditione quod nullus illorum nunc
notus posset per expensis viarum quinque a
gentis morobetanos. Reverserunt ergo nun-
tiantes. Sed rodericus iudex fecit quod nauta eis

quo transire debebant teneret eos quousque
ipse iret ad eum. Tunc ergo statim et man-
davit quod inquireretur si plus ducebant quam
L morobetanos et inuenitum est quod portabant
multitudinem armis et armorum et lapsos tam per
aofonum et omnia cepit et dimisit arlibet. L
morobetanos sic pactatum fuerat. Cum ergo
per transiret ipse et non habuerunt succur-
sum predictionem regum tradita est ei nobis
lissima ciuitas valencie que solanum et bel-
die saracenorum erat. Et ipse Lid mirum est
quem eluato vertillo suo ante eum cum mag-
na lenia et bonos et precepit quod poneret
scriptum suum in alio non tam fortis am-
tans. Et ex illa die omnia fortaliter que erant
dominii ciuitatis fuerunt posita sub eius po-
testate et pro bonos fidei catholicos. omnes
necesse saraceni facit sunt ecclesie et po-
sunt ibi sedem episcopales et redditus neces-
sarios et facti sunt nouem parrochie maiori-
tatem ecclesie dedicata est iano petra.

Veniunt christiani fugati et vulnerato
rege byspalen. ac perceptis quasi. xxx. milibus
duo saracenorum per Lid campestrem

Enchiridionum de bello inter sa-
racenos et christianos accidit anno
domini Millesimo octingentesimo qua-
rto. Tunc cum fama peruenisset valencie quod
omnes terras saracenorum perirent inter
armis rex byspalen. doctus vehementer
congregant exercitus suum magnum scilicet
xxx. milium hominum armatum et vltra
quo potuit venit super ciuitatem valencie et
obedit eam. Turmofus vero Lid campe-
stres exiit ad eum cum milibus suis et habuit
bellum ante eo circa omnes qui videntur de vil-
la noua et venot cum plurimis saracenis
interfectis. Ipse vero rex byspalen. cum mi-
libus vulneribus fugiens euasit et persequi
est saracenos usque ad eam suffocantur sunt
in flumine quasi in multis saracenorum et
raris sunt ecclesie eorum quod de. xxx. milibus
qui venerunt non euasunt vltra mille qui
peritos et reuersus est turmofus Lid in
locum ubi fuit bellum et expoliatis non
scriptis scriptis sunt multando ciuitatem
et pars que accidit in fontem peduorum

Libet.

saraceniis subus apparuit spacio viuis
lucet ppe valentiam et factus est similis
magno in ciuitate et subus mirabilibus.
et ascendit virtuosus. Ad super turrim alu /
ocem fortaliciqz angz consilantibus suis vt vi /
deret conueni exortum qz videns incepit r /
orre ostendens magnum gaudium deus.
dens ergo de tum facto signo compant cō /
gregati sunt omnes sin bellatores. quibus
dixit virtuos? Ad quō volebat dare bellu
regi bucar et illis xxx. regibus et belon aio
placuit omnibus sperantes victoriā reposit
sunt. Exierunt ergo aduani secundum mo
dum suū. Et tempore quo tempore sarace
ni non cognabant cum ergo venient ad lo /
cum vbi videtur remota saraceniis p /
cepit venient lentis passibus et ipse ibat ang
suo equo qz dicebantur hautes quos cum
vidissent saraceni ordinauerunt subito ad /
fusus et venerunt cōtra eos sano incedentes
cum non augerent de aduentu ipsius. Ad
super eos. Angz ergo vidit eos inordinatos
predicans Ad pcepit veritum suū. acle
tyne contra eos et factum est portum mo /
gnum qz qz arduum. Et sic p /
et durauit bellum de mane usqz ad horam
nonā nec poterant saraceniis eradicare ab
illo loco ppe multitudinem et tanta erat util /
tudo motuocū pedum etiam xpianorum
qz non poterant cum equis ambulare inter
eos. Ad p /
perunt saraceni dare terga et leuati sunt eos
obristiam occidendo et vulnerando et in il /
la sequela vidit ipse. Ad reges bucar et cū
genito eius secutus est cum vt cūz occideret
sed quia ille duobus velocem equum cum
exierunt qz. Ad reges aut cūz sunt velo
cibus et non possunt cūz amigere sicut voluit
set hanc cum perueniunt ad mare ppe ipm
iret et tunc cūsit a manu cūsem suum super
bucar percussitqz cum sed ille percussus in /
trauit subito nauem. et Ad. descendit et oc
cepit cūsem suum et spaz regis bucar que
et occiderat quam vocauit tyonom et reuer
sus est ad locū belli. denique saraceni vbi
et spolia habuerunt qz solū de equis quin
to paro que cadit in sortem ipsius fuit in /
erit equos. Denique bucar rege maro
duobz cum alijs. xxx. regibus reuersus in ci
uitatem valens et magno diuina leticia
et bonore. Et tunc misit regi alfonso castelle

Quartus.

in domus et predicas spolia. Cum equos
cum sellis suis et frenis mirabiliter adorna
tos et. lxxx. saracenos captivos que omnia
rex predicans episcopus in valle olivete gaudē
ter recepit. Tunc etiam soldanus ppe vidēs
qz sanctam ciuitatem iherosolimē ceperant xp /
iani et multas alias ciuitates et loca. amē
qz tota eius terra pderetur si transiret p /
virtuosus. Ad in partes illas ppe iuuantie
christianoru. Ideo audita et? celestis fama
vt cum in amicum posset considerare. nūti
et ambulatorum suū per mare et cum pue /
nit valens receptus est bononifac ab ipso.
Ad et pferunt sibi dona qz sibi murebas
soldani et multa loca. aurum et argentum et
paofoe ac nobiles panno de serico et au /
to mirabilis pexere et multa alia que non
sunt in ista terra pferunt sibi etiam vna
libram aure et balsam p /
modum sunt corpus ipsius. Ad balsamū
in eius morte. Dedit etiam sibi vna arbor
deidern de nobilibus qui fuerant in mū
do quod vsqz in bodicium diem manet in
monasterio sancti petri de cardenari et his
omnibus receptis remisit cum cum bonore
ad predicum soldanum cum suo etiam do
narijs unio sedere inter eos.

Vincit xpiani fugato rege bucar et alijs
xxx. regibus viginti eoz interfectis p. Ad
alpcanā non viuum sed mortuū.

Enclumundecum bellu inter
saracenos et christianos accidit an
no domini millesimo centesimo sep
timo. Tunc predicans rex bucar volens quo
modo sic ruper victis a. Ad campeatore
et quomodo interfecerat et captiuauerat et?
genios et quomodo expolauerunt cum a
mamagius diuina. Ipse in propria perso
na p /
populos sicut nos facimus tempore oratione
et congregatio est ad cum populus inu /
mentibus cum quo transiit mare vt ven /
it super valentiam et se vindicaret. Cum
ergo predici romanos perueniunt ad au /
res ipsius. Ad inter cetera pcepit qz em /
no. lxx. cum darentur iura. et
darentur iura et qz darentur in. et
facto a nocte illa iacet in loco suo p /

Lincolumbini dixerunt de illis quod
sacerdotes et principes acciderit post
mortem regis predicti alfonse pater
eius elapso tempore. Tunc enim rex aragonis
alfonso cum esset cum exercitu suo in regno
castelle tracta concordia et pax inter eum et
regem alfonsum portugalie dimittens et de

ergo cognouerunt decessum beatus yfidorus
bellare cum saracenis eo confortati sunt in
auxilio. Et ex saraceni pusillanimes effecti non
potentes sustinere bellum terga sunt dare con
sue. obstricti autem videntes eos fugam
consecuti sunt eos et mortui sunt omnes qui
venerant in adiutorium beate. Videntes
autem saraceni qui erant intra vallam quam non
poterant resistere impugnationi alfonso apertis
ianuis ciuitatis receperunt cum omnia for
talicia sibi submittere et propter miraculum
quod in illo bello fecit beatus yfidorus sta
tim imperator virtuosus fecit edificari eccle
siam in ciuitate in honorem sancti yfidi in sub
iugum canonum regularium datus homines
sive omnibus necessariis tam in ciuitate quam
in castris vestimentis et habitibus que in
possessionibus et hereditatibus sunt nomi
natum eis erant.

Cumque decessum et caput ciuitatis el
merit per imperatorem alfonsum sepeliri.

Enclumundum quintum bellum
inter saracenos et christianos acci
dit anno domini Millesimo octavo
similiterque etiam. Tunc peractum
imperator capta boetia conuenit et amica
tio militibus suis cum eodem exercitu venit
super belicam. Est. u. ciuitas in lincie maris
mediterranea et in termino granate. Hic er
go tenorio super eandem ciuitatem cum ali
quibus diebus in obsidione permansisset
venere in eius auxilium. Comes raymū
duo barcinonem. etiamque. cum classe sua
permare. Qui fideliter adiuuantes impera
torem habita victoria cepit alimen. omnes
autem predictam ciuitatem et terminum eius
dedit imperator alfonso inuentionibus et in
spolia uenerunt est vas lapidei pasci un
ciuitate. id est quoniam unum. etiam
mensures duxit imperatorem qui daret eis
huc vas et quod omnia alia distribuere ad
quibus vellet. quia ipse cum illo vase essent
contenti. placuit autem imperatori et adcessit
eis vas quod et ipsi vasa in hodiernum diem
per magno locali obsecrati sunt audire vo
cantes illud vas fontem gracie. Alio autem
spolia dedit raymundo comiti marchionem.
Capta ergo ciuitate et reuera in ciuitate ve
doctus reuerens est in castellam et cum ius

per viam informatum est et subiectus bello
num et viatum et non venire ad locum qui
dicitur belia. Hic duo videtur quidam ar
dorem qui dicitur ciuitas magna. quoniam
no et videntibus solis placent et descedere
sub eadem ciuitate uti perceptis. etiamque
et facto testamento feliciter migravit ad do
minum. Tunc ciuitas laudatur imperator pie
dumo ad ciuitatem de urbe. Hic legatur in
sua ciuitate que est quidam agricola de regno
galicie conquerebat. cide et infans quidam
in suo loco acceperat munus bonum sua staris
mille libras suas illi infans qui restitueret et bo
na sua et sic parum et ante de huius ciuitas.
Tunc redit predictum agrum sola ad impera
torem cum parca cum predictis impera
tor fecerat. cum duobus ciuitatibus et
milibus recessit a ciuitate solen et velociss
me interuenit quousque peruenit ad locum fa
cta ergo diligenti inquisitione fecit cum
sociis loci illius venit ad domum infantis
et precepit que vocaretur diceretur et que erat
ad portam imperator qui cum vocabatur. Ille
autem non modicum miratus de tam subito
et incerto. etiam dicitur. Tunc huius et
capto est et interrogatus ab imperatore de
illa munitione et quare literas suas non im
ploerat obtinuit. Quare continuo mon
stravit ipsum suspendi in portis domus sue et
reatus est imperator in ciuitatem solen.
Hic autem imperator reliquit duos filios
quorum primogenitus dicebatur faucius
alius vero. secundus. primo dedit regnum
castelle. Secundo autem regnum legidus. Se
pulchrum est autem in ecclesia maiori ciuitatis
solentis regnavit et imperavit. et. annis
suocit et in regno filius faucius quintus rex
castelle qui caput regnum huius et regnum. et
me gubernabat que vocatur. huius a populo rex
faucius descedens. regnavit solum anno
tuo qui dicitur huius et huius est et
apud imperatorem patrem suum et successit
et in regno filius eius alfonso octavus. et
rex castelle. Qui incepit regnare cum esset
parvulus. et. annis. et. annorum et cum esset
de iusto magna inter ciuitates castelle propter
eorum interitum quia se cum haberet in po
testate sua id est quod tunc quousque esset annis. et.
annorum propter quod plurima domus in
regno ciuitatem usque ad predictum tempus
receptis premio tyrannorum iusto dei iudi

De bello saraceno:iiii

Ita ut tametsi antea in generali hostibus
desperaret. Insuper etiam de adversis ad
se habuit. Anno 1147. in octavo mensis
septembris.

Quoniam etiam in hac parte
desperaret. Insuper etiam de adversis ad
se habuit. Anno 1147. in octavo mensis
septembris.

Quoniam etiam in hac parte
desperaret. Insuper etiam de adversis ad
se habuit. Anno 1147. in octavo mensis
septembris.

Ita ut tametsi antea in generali hostibus
desperaret. Insuper etiam de adversis ad
se habuit. Anno 1147. in octavo mensis
septembris.

Ita ut tametsi antea in generali hostibus
desperaret. Insuper etiam de adversis ad
se habuit. Anno 1147. in octavo mensis
septembris.

Quoniam etiam in hac parte
desperaret. Insuper etiam de adversis ad
se habuit. Anno 1147. in octavo mensis
septembris.

Ita ut tametsi antea in generali hostibus
desperaret. Insuper etiam de adversis ad
se habuit. Anno 1147. in octavo mensis
septembris.

 HACHIMA[illegible]

anno octavo ex gentibus in manibus impi-
orum a deo q̄ p̄sent subitis terga dantes ab
omnibus fere omnino a maximo usq; ad mi-
norū multitudinem sive vel i captivitate deici in
causa cū formidatione et pusillanimitate
humiliant eos vna q̄ unus ex hostib; ver-
so erat armis persequeretur et ignis et q̄
dam terra sua impetierat p̄p̄terea in mani-
bus uniusq; se graui urdebant facti aut
magis strage celoz. Bundo cū rex bierusa-
lem et magister milite templi cū multis ali-
is ita moribus q̄ numeribus ordinis in
captivitate deiciunt obierunt obseq; formidati
et tunc faciem subsequentes ut dē terra vel
locis et audientibus signis deū videlicet
offensum agnoscerent et diuine p̄sentationis
dypum ab ipso recessisse non dubitarent.
Lignum saluificū quous quod tūc illo tene-
bulo sciam in peris deiecerunt lamina
beli in formam amiserunt et post paucos
es Saladinus ille numerus dūcti non so-
lum ciuitates plures acake loca regni s; et
ciuitatem saronem bierusa-lem et alia
ius exadi tota causa fuit. quia ut dictum ē
tota terra erat facinoribus plena et raris e-
rat in monasterio et rari in sculo quez nū-
mibus vel luxurie vel auaricie infestis de-
dit etiam opertum p̄sentatione et mōs impo-
tius. Cum supradictis vibamus papa ter-
tio audire captum esse bierusalem ab im-
perio p̄p̄ter dolorem post modicū obiit

Quintus p̄sent etiam saronem et alia
audire passus ad terrā sanā sine cōsue-
tione fuit capē in ciuitate saron.

Enclimūteclimū bellū in-
ter saracenos et xpianos accidi anno dñi
Milleſimo octingentesimo nono.
Tempore domitio pape tertiū nūc. arceus
et rumor lamētabili de terra sancta plenus
arsurget etiam signo bierusalem et po-
stuenim videlicet philippus rex francorum
et henricus rex anglorū et fredericus octauus
germāniacanus Imperator et guillelmus
rex et alii qui inter manto libens fecit et a p̄-
sent et ibidem p̄ margariū dāsis sue du-
am. sic ergo ingens cōmōs partium dūcti
forū gentium per mare et per terras portu
peritum transmarinas mōnētiā. et p̄sa-
nā. arceus salco cum magno de ytalā ag-

mine tyrum appulsi sunt. fredericus imper-
ator. lūco mōnētiā arceus salco cum mōnētiā
tūc infirma. de frisia vo et decia naves. l.
de flandria quoq; ingentes p̄p̄ter. de francia
etiam campana q̄ plures illustres milite
multis gloriosi etas nulla meminit nec re-
fert bysionis tantam mōnētiā populorū. p̄bi-
lippus et Richardus frācie et anglie reges
apud mētiā vix appulsi nō valentes pro-
gredi ibidem byemur ad quos Abbas
Joachy veniens vocatus ab eis de cala-
bia siciliano de futuro respondit q̄ mare
quidem transiret sed parū proficeret nēdū
a ierle impia q̄ duo recuperanda. hūc et
bierusalem quod et ita contigit Nam solus
saron ciuitatem de arceus fere bierusalem quā-
do expectat obsideri sunt capta per reges p̄-
sentos ubi philippus rex francie fuit infir-
mus et adeo appraui suo dūc burgundie cō-
milio redyis partibus transmarinis. Impe-
rator vero ad quosdam locos angustū adue-
niens repertū multitudinem ibidem q̄ qua-
bus bellis triumphauit postq̄. flumē quē
dam transiit mōnētiā et vix q̄p̄ter pau-
lo post mortu fuit quidam vir magnam
mūa qui post karolum magnū in gestorum
magnificencia parum nō habuit aut exera-
tus amētiā veni ubi dū figa arceus
reſcūti et q̄p̄ter mōnētiā arceus salco et
de tanto etiam p̄sent mōnētiā arceus salco.
Richardus anglie rex post multis naufragis
iudicio per bierusalem transire fecit de bier-
tano a bier capē tradit imperatori a quo p̄-
sentum bier tēp̄tatione maxime traditur
suo regno.

Quintus p̄sent et caput mōnētiā dūm
in p̄sent. lxxx. milibus formidat.

Enclimūteclimū bellum inter sa-
racenos et xpianos accidi anno dñi
Milleſimo octingentesimo nono.
Tempore domitio pape tertiū. Tunc cum
gregoſus exeraus saron cū regibus bierusa-
li in arce bierusa et mōnētiā bierusa de
uone frācie q̄ plures et germanis redol-
umib; vix bugari aliqui cyprii arceus
et dūm p̄sent arceus p̄sent in ferro q̄ fa-
me pauagis multa saracenos vix capē
ardua tēp̄tatione et bierusa et totū ex-
erum exerto regē q̄ a cardinali bierusa re-

Margite form. dei armamenti et sic ad bellum
 que vocc ab omnibus auditis confortantur
 immo percipio ergo salutare? sacramentum
 ad venit hoc dies. quid operatio dñi amari
 et celebratur? et ardentissima desiderant
 nuncias suos. Erat enim operatio omni
 eamaginis nulla equitum pedum; vero nō
 erat numerus quis nō remaneret aliquid ne
 quum laqueumque de quo non parum de
 sanguine inter quos erat multu reges et pri
 apes et vix erat resonu predictu robu illi
 miramamolum fecit fieri amale magis qñ
 aurale ostensionem videtq ex hominibus ar
 matis arastigant caribans ad omni ne nō
 quo modo fugere possent quoy numerus e
 rat ultra cunq aulis sacroroy ingrois qui
 oēs habebant a ergo entes et innecis et in
 tra amulum illam crant nulla reges et alij
 magni dñi queli ingruis multis ad scribda
 miramamolum. Intus erant etiam sagittas
 vñ unum et multitudo arcum que plene
 erant sagittis. extra amulum vero pñdantem
 erant tot sacro terribiles ordines qñ paucor
 erat ad videndū et tanta videbant multitu
 do qñ nullus poterat numerum exstimare
 In medio vero totius multitudinis erat pñ
 dictus miramamolum armatus et indutus
 brachij quibda magis armatus et super illos
 alia inscriptis tenens. Cum ad colum et li
 brum alcoram dñe se. Eum ergo reges xpi
 am inceperant mouere se pñt inimicos xpi
 subius apparuit eis cruc pñdissima in et
 lo multoy et mirabilium colorum quam oēs
 xpiam viderunt et narrant in cronica sua ro
 borem anticeps pñpriet quod huius oēs
 xpiam fuerunt unum confortati et inue
 runt vultus et ordinati sunt in saracenos et
 factum est pñdum magnum. Die tñdē dñe
 ex que sint. vii. dies Junij et post plunias
 eodem saracenos contrarium est amale ex
 multiplex parte et vici sunt sacrorum mura
 mamolum vero cum paucis suis. Sequi
 sunt aut xpiam tota die et tota nocte sarace
 nos fugientes occidentes et vulnerificos eo
 et reuerfi sunt in locū belli qui dicitur vulga
 ter pñstinas. de tholosā inueniunt mori
 an sacrorum. ac multis de xpiam vero solum
 a de pñt pñstinas et pñstinas in vici dñe
 in omni toto exercitu suo octo diebus? expositi
 tes capum et tamē multitudinē auri et argē
 ti vñ inueniunt qñ vix poterant sufficere ad

colligenda. et videtur rex alfonfus. In illo
omnibus dictis nihil aliud obnotū est
pro abarue perparandis in toto exercitu ni
si totum bellum agnoscitur et non illud. Quod
monum sed nec terram parē obnotare possit
nunc et deducit rex alfonfus regem arragonē ten
entum illius miramamohz et pappe dono
indaco dñe viscaye q̄ dñideret campū qui
in hunc modū diuisit dicens. Domine oēs
dominus quas nos et vos milites vestri ha
bere debemus nos? belu miramamolenen
modo quo sum intra aurak omēs sunt reges
arragonē et reges nauarre. Eobis autē dñe
bonorum belu de qua vos habere debetis
Aliq̄ vero gentes gaudeant de his que has
huerant quod verbum placuit omnibus regi
bus et p̄fectum inde auz leucia magna. et
ceperunt colubum debiles et ferrabanos et
calthequod et lasinanos de tholosa. Et inde
venerunt haccos et nemine illius muerit
Progregricatos vo vltra intrerunt in ciuitate
tem vberemiam que plena erat saracenis fu
gentibus vltra. p̄. milia et obfiderūt ciuita
tē et beon spacio capta est ciuitas sic q̄ mil
lus saracenis qualis qui fuerat motus? vel
captus vbi enā plurimos diuitias inue
nerūt et destruxerunt ciuitatē vīq̄ ad fundam
mentis. Quo facto reges arragonē et nauar
re p̄per uisitantes varias operarios mu
lekticos felia reppererunt in regna sua sunt
reuerfi Rex vero alfon? cum magna leucia
et bono exitu cū solētū vbi magnifice
remunerant et milites suos et extraneos. p̄.
magnificus et virtuosus rex alfonfus. viij.
post plurima bella et gloriosas victorias ci
uitate velle videtur cum rege alfonso legatio
infirmatus cū in quodā loco p̄pe arduus
qui dicitur garfinus? vbi p̄cepit suorum
nos et facio iustitiam felia ingruunt ad do
num dñi. lth. regni sui et successu in regē
no filius ei? bennois p̄m. viij. rex castelle
3aor autē sepul? in supradicto monasterio
memoriam burgen. quod ipse cōstruxerit.
Regnauit autē rex bennois p̄m. xij. an. /
mo quingentis ludēdo cu p̄tate sua in
ciuitate p̄m. causa p̄uissa quadā regina
et adit et p̄uissit regē in capite de quo mox /
mois est et sepultus est in predicto monaste
rio. Regis vero alfon? filius rex fernāndus filius
regis alfon? legōis et dñe benngare filius

De bello latraceno:II.

Supradicti regis affonia neporis impetrato
et predictis rex baronibus ad reliquos pueri
et in hoc regis forando monito pater suo re
ge legimus cōiuncta sunt regna castille et le
gionis per fempet.

• **Eliminat ȋn via ȃ carilor roșii maiou
șar porrocin Jacobu aita-șor.**

Enclimammaximūcōm bellū
mactatōnes et p̄p̄tōnes acutū
tūm sū. Nullimodocōm
maximū rēp̄tē gregarij p̄p̄tē. 12. Tūc 12
mactatōnes et p̄p̄tōnes acutū
tūm sū. Nullimodocōm
maximū rēp̄tē gregarij p̄p̄tē. 12. Tūc 12

Chaque plan et coupe ont des valeurs
de portance données en tonnes.

Ennefimumia finiternum bellū
inter faccesnos et obfifanos. nec
aut uno deū Mellefimo ducenē
mactatū oozimo. Tunc jam tū et o
ragum conpegato exercim tuo vonefere
valentiam et obcedat et caput cū pūmū del
ho faccesnosum deumio.

**Eluam: Lavatū vestes plumbis pro
mundo.**

Erant in illis quatuor bellis
inter sacrocos et christianos ann.
huiusmodi annus. Illi sunt
quatuor anni. In anno primo. Repone
erectum quarta parte anni cum magno ex-
ercitu burgundis et polonis viris. armatis
magis et alapis vastant et usque ad finem ger-
manie pervenerunt. Eū autem numerum respo-
sum habuerunt et viduum est eis. In secundo
quia spūs bellicij et incredulitatis et discors
huiusmodi erat. huiusmodi est. In anno
tercio. Ego rex principes ducis et popu-
lus infidelis erat. ideo in virois eorum pa-
rati et moleste et cum tartari se defendentes
periculis burgundis annos pluri fugerunt et
multa mala duxerunt sunt anni.

Quinque p[re]senti d[omi]no signati et capite et
inter d[omi]ni p[er] regem francie, ad
p[re]sentem.

Enesimum munitionum quiritum de
his inter saracenos et christianos ac
cudit anno domini Millesimo octo
tesimo quadragesimo nono. tempore Anno
omnium quarti. Tunc rex francorum ludovicus
qui postmodum fuit sanctus et canoniza
tus zelo fidei incensus ardens fratribus suis
crucis signatis et congregatis magna classe na
vigans per mare applicuit portui apud vbi
byemant. In sequentibus autem diebus veniens de
maris huius nonnulli saraceni intuent
se descendibus sibi terram sed bellantes cum eis
vincliter cum balistis fugant et occidunt eos ad
eo quod quatuor milia milium libera dimisit
runt fugientes qui cum rex et sui interfranco in
transiit essent ac locum byemantem tenuerunt.

Etiam feracem et capientem francorum hedoniam cū fratribus suis.

Enochimus uicinus illi exercum bellis
inter saracenos et christianos uocatus
anno domini Millesimo ducentesi
mo quinquagesimo. Tunc perditus rex lu
douicus cum exercitu suo contra soldanum
bagdonicum egreditur sequens predictum mi
alium uidelicet saraceni pachan eius co so
madanes transfuit in predictum sed robertus
frater regis suspiciens qd eodem cursu ut
tunc responderent punitis in quadam ag
gressionem uillam occupat almosira; ubi ui
to coramque saraceni plurimos punit de
struxit. Inter quos frater regis fuit perdi
tus nec inuenitus. Consequenter regis exer
citus tanto fuit subactis infirmatibus qd
eos et alij armis non vsi assumebantur ad
expeditiones et uirum custodius loco egrotis
tunc hominum quod saraceni pacifice
tunc regem insequuntur et in quodam loco in
terdunt cum fratribus suis karolo et alij
so capiunt et alios plures interficiunt et plu
res retinent captiuos sed trachu babuo eius
soldano rex anni captiuus magna interueni
ente pecunia liberatur et dampnata redditur
saracenis propter quam pecuniam soldan
fuit postea a hinc inuicemque uasillis et da
mna de urupen nec ad manus uicatos pene
mox de stractum. Rex uero ad ciuita
tem rediens Alconen. uero quinquagesimo
ille mansit in portibus multaq; loca mu
tuit et captiuos plurimos redemit.

De bello saraceno: q.

multe equitum habundantia n. et bellice
periti huius regni et inordinata cupiditas
pyramorum ponunt velant ante oculos p
hanc in omni p. hanc in omni p. hanc in omni p.
hanc in omni p. hanc in omni p. hanc in omni p.
vacantes in abyſſo cupiditatis et diſcordit
nullis regni ſere xpianoz e ſic in bono regi
mentis obſiſcuntur ſicut eſt regnum caſtelie.

Vincunt ſaraceni et occidunt don? nati
no per abenyncaf regem viro manna.

Entchamūmactimōmō bellū
inter ſaracenos et xpianos occide
atque idem temp? Cum en p. dicit
rex alfonſus nonis reſuſcit a regno ad un
penā ſuſcipiendū et dimiſit regnum ſub
domino filij ſui iſaſano ſervandū nunc ab
enyncaf rex viro manna tranſiit mare ad
multitudine graui vocatus et mutatio per
regem granate don? minime aut p. dicit
bat in frontaria et nonficant p. dicit tranſi
aut iſaſano ſervandū et iſaſano ipſe occidit
cum genibus ſciant ſaraceni ex p. dicit
arant aut paua xpianū in comp. dicit
ſano ſaraceno. ſed quia vidbant ſe iam
ento aduocem ne forte diſcedat q. ſugie
banc Immo vincter in ſaracenos et mo
tu ſunt plures ex v. dicit p. dicit. Cecidit etiam
dei p. dicit p. dicit bonis n. dicit dicit
capit obſiſcunt in n. dicit abenyncaf p. dicit
regi granate et ſic ca. dicit concilia eſt v. dicit
ſaraceni.

Vincunt ſaraceni et occidunt iſaſano ſui
ano archiepiſcopo toletano.

Entchamūmactimōmō bellū
inter ſaracenos et xpianos occide
paua clapiſo dicit poſt p. dicit
bellū. Cum en p. dicit regni caſtelie in
mulgarant ingreſſus p. dicit ſaracenoium
oſis p. dicit ſe ut v. dicit ad frontarias
inter quos primus qui acceſſit ſunt iſaſano
ſano archiepiſcopo toletan? cū aliquali mul
tudine milia xpianoz et quia ſuit ſibi n. dicit
autant q. multitudine ſaracenoium p. dicit
tos cū p. dicit magna tranſibant noſut expe
runt alios milites qui veniebant ſed ipſe cū
ſuo occidit ſaraceni et bellauit cum eis.
Sed q. ſaraceni inſiſcuntur eſt multi vi

en ſaraceni et capto eſt p. dicit p. dicit
q. dicit dicit ſano oſis eſt et abſi
ſum caput ei? et moſus dicit in qua in
mulgarant de moſe p. dicit dicit ſi dicit
in n. dicit et archiepiſcopo toletan? valde doluit p. dicit
dicit rex alfonſus audiant eſt eſt moſes
en eſt in p. dicit dicit dicit dicit dicit
magna ſecit ſaraceni. Regnauit. xxiij. annis
et abſiſcit ſibi regnum in vita ſua ei? ſan
ano p. dicit q. dicit maledixit cum v. dicit in
moſe reuocant maledixit ſano et dicit
litteris ſigillis aureis ſigillatis pro anno
duo vilis et coſtis ne poſſet annuari de
p. dicit poſſet ei? moſes quia dicit dicit
ſe contra ei? Legit eſt in dicit q. dicit rex
alfonſus. ix. dicit quondā blaſphemus dicit
dicit. ſi q. ſi ipſe fuerat cū deo quod mundum
ocauit q. multi de ſen? qui ibi fuerat ſan
nō tranſiit. p. dicit quod verbum cum dicit q.
dicit dicit in dicit ſuo an p. dicit v. dicit
gino apparuit ſibi angelus ex parte dei et
reueſcit ſibi ſententia moſes p. dicit ſibi
anno ab illa die v. dicit ad. xxx. dies inſiſcit
et factum eſt ſic q. dicit in p. dicit termino ab an
gelo deſceſſit ab hac v. dicit et ſepul? ſuit apud
p. dicit ſuū regē ſervandū in eccleſia manu
a byſpalei. et ſuccceſſit ei in regno ſano ſik?
cum dicit rex caſtelie qui regnauit. ix. dicit
nō nihil ſecit contra ſaracenos. Et ſuccceſſit
ei in regno ſervandū n. dicit ſik? cum v. dicit
anno rex caſtelie q. regnauit. x. dicit dicit
anno eſt. Cuius autem moſes eius ſuit q. a
p. dicit dicit duos ſciferos de camayal
et non fuerunt exauditi. Et idem illi v. dicit
tes inſiſcitam dicit regni ut dicit p. dicit
ret dicit dicit inſiſcit. xxx. dies ad dicit n. dicit
tionem dicit inſiſcit et ſic factum ſuit q.
in p. dicit termino moſes eſt. et eo die quo
moſes eſt venerunt n. dicit quomodo in
ſano p. dicit ſano ei? operat dicit dicit quia
obſiſcitam reuocant pluribus dicit et ſic
eſt ei in regno ſik? ei? alfonſus. x. rex caſtel
le. xij. dicit de ſepul? p. dicit rex ſervandū
terius in eccleſia manu dicit dicit.

Vincunt ſaraceni et p. dicit annis non.

Entchamūmactimōmō bellū in
ſaracenos et xpianos occidit anno
en dicit dicit. xxi. Tunc con
taliſans quitas obſiſcit a ſaraceno caput

De bello saraceno: d.

deuotissime predicator saracenos cū quib⁹
multis equis et sic pedibus uenerūt
fuerunt in saracenis et pascuis et portis ma
gro in loco qui dicitur vega de pagana voi
tūm fuerunt et ibi cum pascuis et pascuis
et quod omniū aly saracenis qui cum
eo uenerunt.

Venerunt saraceni et occidit alfon⁹ in
sic admirandis maris.

*Quoniam pascuis et pascuis multum
bellum inter saracenos et christianos
occurrit anno dñi Millesimo. cxi.*

Tunc dñs alfon⁹ infra admirandis ma
ris delavit cum dñs saracenos cum
aliqua et permittente deo uenit fuerunt xp̄i
qui et perierunt et capta fuerunt a saracenis
octo galie et sex naues moruū: q̄ est ibi cum
uenerunt et natus pars xp̄ianoru.

Venerunt xp̄iani ad inuicem multum /
dñs saracenos et fugatis regibus bona /
moruū tumas et buge p̄ regē alfon⁹ nouū

*Quoniam pascuis et pascuis multum
bellum inter saracenos et christianos
occurrit anno dñi Millesimo. cxi.*

Tunc cum in mēse may incipit rex bolma
ren cum exercitibus suis uenerunt mediet
ranci cū quo uenerunt rex bolma et rex bo
gie durabatq̄ transitu eorum vñq̄ in finē
ocobus. Tunc cum equus qui trās
sternit fuit vñq̄ otagenta milibus pedib⁹
autem p̄pter eorum humam multitudinem
non erat multum et non perierunt omnes
dñs qui erant in illo exercitu et non erat ad
uocum cum dñs et dñs et dñs et dñs et dñs
pascuis saraceni occidit pascuis vñq̄ ad
ingressu mēsis augusti angustū dñs cū sine
intermissione. Venit etiam in eorū aduocem
cum rex granat cum septem milibus equis
et pedibus maxima multitudine obsecra
bat eorū pascuis regē / *Quoniam cum* /
venit vox hoc ad regem alfon⁹ nonū. xij.
regem castelle p̄dicatū et ad regem alfon⁹
portugale qui dñs clementia in vñq̄ ad
pregant cum. xij. milibus equis et. p̄. mi
libus pedibus uenerunt et uenerunt et p̄
dñs vñq̄ obsecra et cum pascuis ad vñq̄
confermēt in nocte ad p̄dicatū vñq̄ obsecra

montes decemfenta milis quingentes mil
tis qui uenerunt ad eorū p̄ / *Quoniam cum* /
transierunt uenerunt nocte coram igno
rante saracenis. Altera vero die de ma
rie uenerunt saraceni aduersus suos odinat⁹
ad uenerunt p̄dicatū vñq̄ ad uenerunt bellū
cū xp̄ianis quibus belantibus erant xp̄i /
am qui erant in p̄dicatū vñq̄ inuocati /
bus et uenerunt uenerunt saracenos de
odentes et excolantes totū regale eorū q̄
non erat qui resistere eis. Quod uenerunt
rex alfon⁹ cum alijs regib⁹ et saracenis ut
fiscaretent vñq̄bus suis et filijs suis re
tulerunt ad temora. Reges vero xp̄iani cum
exercitibus suis uenerunt fugatis uenerunt post
eorū regis et sic placuit alfon⁹ q̄ saraceni
vñq̄ fuerunt et fumentes tot fuerunt moruū
ex eis q̄ non est aliquis qui posset eorū nu
merū cūmare et moruū est ibi boia vñq̄
regis belamoni et ipse rex fugit in alcyon
in quadā equa que non habebat nisi lac et /
māmon et cum dñs et dñs et dñs et dñs
et pascuis mundatas que sunt aquila curres
bat tanta erat eius velocitas. et excolantes
xp̄iani temora a saracenis et campū uñq̄
uenerunt tantum de auro et argenteo q̄ non est
aliquis qui excolare posset. fuit etiam ca
pitaneus infans abenamar filius regis be /
niamin et educus est ad regem alfon⁹
habitu ergo gloriose uñq̄ na tantū multum
dñs saracenos in signum uñq̄ p̄dicatū
rex castelle uñq̄ suum dñs pape bene /
dñs. xij. milis quod vñq̄ in bodiemū uñq̄
in capella pape commentū cōfessur. fuit
autem p̄dicatū in die dñi sanctorum anno
quo super. et reuerſi sunt p̄dicatū reges xp̄iani /
in in regno suo cum magno dñs et bo
dñs rex dñs vñq̄ p̄dicatū rex al
fon⁹ castelle obsecra dñs in dñs et dñs
que tunc dñs alfon⁹ rex dñs et dñs et dñs
mō et caraboy et pugo et mte et benamin
matreys que a magno xp̄ianis fuerunt sar
acenis.

Venerunt dñs et soluit dñs na
gō saracenoq̄ sub regē alfon⁹ quano.

*Quoniam pascuis et pascuis multum
bellum inter saracenos et christianos oc
currit anno dñi Millesimo. cxi.* / *Quoniam cum* /
un dñs abenamarum fuit castelle que
erat quinquaginta dñs galie et. p̄.

*Enochimus quinquagesimus primus
bellum inter iherosolimos et prianos
accidit anno quo supra. Tunc rex gra
mate collegio cypriani suo copul vincti et mar
chiam et mediam secus plurimum capsum
Eubique venter anno dñi Millesimo. ccc. xxiij.
que tunc. p. may fuit eclipsis solis et sequen
te martis motibus fuit pñctus rex beati /
ano secundo. q. rex cathelic in fensio omne
de localitudo et tunc tunc sepulchrum primo i
amare burgen. Similiter in ecclesiam est ro
leum et ibi est sepulchrum in ecclesia mmon in
sua capella. Pñctus rex nihil famosum
fuit. anno octavo. Regnum pñ an
mo et successit ei in regno iohannes fili? et
primus qui fuit. p. rex cathelic tunc nihil
famosum fuit. pñctus iherosolimos fuit vinctus
portugale cypriani in bello quod manit de
alubetia anno dñi Millesimo. ccc. xxiij.*

De bello saraceno rum

Interunt regum castra duo de aduersitate
aut duxissa vxore sua filius regis pater
duos habuit reges. Interunt etiam cum
eo rex portugalis et subsecutus est per anno
dñi Millesimo. octogenu. quia tradita sunt
in vxorem dñi habere filia predicta duas
infanti benicio filio regis iohannis. Predi
ctus rex iohannes accipere quendam equum in
alcala de beuotares accidit equus super eum
et occidit cum anno dñi Millesimo. octo. re
gnauit. xij. annis et successit ei in regno pa
dricus rex benicio scds filius eius cuius est
anno. q. lxxxij. du. lxx. p. lxx. i. lxx.

Vinunt xpiani pemptus duob' milib'
sarracenum sub rege benicio ieros.

En cñm quoniam pñm fñm fñm
bellum inter sarracenos et xpianos
accidit anno domini millesimo. octo. Tunc
cum esset firmata treuga predicti regis ben
icio rex portugalis rege granate facti sunt
per sarracenos qui venientes ad villam que
dicitur quicada ignibus eam circumdant.
Eo tempore erant ibi vbieta pñm manu
que et videmus sancti de benandos et alio
suo de amato et in bona et in temore et
alij multa milites xpiani qui simul xptia
in egressi sunt sarracenos et acceperunt dictio
nam eorum qui recedebant ad pñda bel
lorum pñm cum in campo quod dicitur
oclos calcueros. et licet numerus sarraceno
esset. vi. milia equitum et. x. milia pedum
xpianoq' vero vsq' ad numerum mille duce
bent equitum et pedum concessit de' in
pñm xpianis mudans ex sarraceno
quasi duobus milib' de xpianis vero mor
tu sunt quasi. c. inter quos mortuus fuit se
nescius et dñs alfonso de aualos capta
tus comitis stabulis castelle et dñs mar
nus lupi de aualos. Regnauit predict' rex
benicio tredecim. xvi. annis et mortuus est
et sepultus in ciuitate tolen. Dec sunt deuo
tissimus boni patris nostri francos iohannis
et regis regis cordis memoriam circundaret
et fuit de iustitia iustitiam iustitiam. p. a. in
regno filius eius iohannes. q. qui lxx. x.
re. iustitiam.

Vinunt xpiani et capitur cepus p' reges
Iohannem portugalis.

En cñm quoniam pñm fñm fñm
um bellum inter sarracenos et christi
anos accidit anno domini Milles
mo. octo. Tunc rex iohannes portugalis ad
haberet quinq' filios sales duante qui post
cum regem petrus benicio et benicio et
femandum quos desiderabat facere milites
infante petrum et benicio quia erant ibi in
estate ad milites dispositi. Et cum magnas
festiuitates ordinaret in vltima ciuitate o
suum desiderium implendum consilio cuius
dam numerationis predicti regis in aliud est
mutatum quia esset q' auxilia pñm q'
in illo festiuitatib' exponeretur pñm addi
ta alibi possent infantes esse milites cum ma
gno dei seruiio et bonore grandi regis di
gnitatis et filiorum suorum quod cepissent de
captione cepus vel alius alius velle man
ant in africa. Placuit regi consilio et appro
batum est ac orlon expeditione negotij deca
m vsus est predictus rex duplia auxilione
quia pñm misit ambasciatores suos p' dus
os galas in castalia sub colore tract' manu
monij qui amicos et redemptores expolauerunt
vtiliter ciuitatem cepus iurisco et modicis o
laboribus manis recrem. Qui redemptores ad
predictum regem nūciauerunt omnia quod e
rant disposita in predicta ciuitate. Scds au
lano fuit quia habuit predicta agnitione ne
ta qui fieri debebat cognoscerent q' esset con
tra eos nūci commisso adbasatores suos p'
per aliquas causas ad deficiendum ducem
bitante et erat secretum q' predictus dux ac
cepisset deficiationem illam occisionem q'
non erat regis intentio ire contra eum sed in
alian partes vbi esset magnus seruicius dei.
Acceptant ergo predictus dux et redemptores
duos ambasciatores expolita acceptatione
stam divulgauit est quomodo rex volebat re
re contra duces bitante et parata est magna
dassis in qua fuerunt cum rege et filijs fere
ly. milia pugnatorum in quorum recessu ab
vltima ciuitate fatis est magna pñm man
et mortua est regina philippa et parato ho
mone sepulture factus est edificatio solis mag
is propter que signa nulli mouerunt s' in
his adamanibus stam omnes dassis in
trouerent animati per regem et venerunt ad
finem sanam vincenij et miserunt ambascia
stas in berrefaroz qui hoc est regna algaibij

portugale et ibi exente rege cum filijs suis
 duobus petro et henrico quos cum comitibus
 qui erant cum eis p[er]fecto die 1. iulij 1147. iussit
 que nunc est duca burgundie et auduit
 missam in ecclesia sancte marie predicta loci
 que audis expositum est de publico quomodo
 via sua erat contra saracenos in cepit erant
 cum p[er]to admirantes cum viam opposi-
 tam ducerent sua britanie. Ingressi ergo
 sunt daricem urbem christianis p[er]to p[er]to
 venit venerunt ante cepit p[er]to ducibus
 h[ab]ere bellum inter p[er]to et h[ab]ere bellum
 e. rauerunt montem alium qui videtur et
 audat mari sic q[uod] non potest aliquis ingres-
 sus nisi per mare vel per ipsam viam quare
 tenuerunt anchoas in portu qui dicitur bar-
 basore qui est ex una parte ciuitatis ad portum
 eandem ubi inceperunt habere consilium
 cum quomodo possent terram accipere et
 qualiter possent firmare regale ad expugnandum
 ciuitatem. Quod videntes saraceni ex-
 scitatis p[er]fectam ciuitatem in multitudinem p[er]to
 quoniam erat ad videndum et tunc factus est
 veniens magnus sic q[uod] sine p[er]to daricem
 non poterat ibi permancere quare uenisse sunt
 eis eluare anchoas in ducibus in regno ca-
 stelle et capientes terram inueniunt ibidem
 plurimos delectabiles fructus et reuerunt sunt
 et ibidem habuo consilio multi dicebant q[uod]
 rediret in portugalam vel ad alium locum
 quem leuius possent capere quis non erat
 possibile cepit capere secundum malum
 ducem saracenos quam viderant ante in-
 uentum et quia omnes saraceni maritimi reuer-
 rentur ad ciuitatem et quia etiam fortissimum
 ciuitatem erat magnam. Rex vero cum effectus
 animosus noluit retrocedere ab incepto spe-
 rante in fortissimo daricem obtinere. Cum
 p[er]to hoc ageretur h[ab]ere ciuitatem et ingre-
 deretur daricem et ibi erant ciuitas. H[ab]ere autem
 in ciuitate hoc memorabili factum vigilia as-
 sumptionis virginis gloriose que mense au-
 gusti cadit venerunt uerum inter anchoas
 eos ante cepit ex parte gibuleans qui est
 ex parte orientis et ordinauerunt q[uod] missis
 anchoas statim exstarent basilicas quos
 in nauibus deducebant et q[uod] in eis primo
 in quolibet eorum irent sex homines armo-
 rati et q[uod] galie cum eis ostenderent q[uod] vole-
 bant ut ad capiendum terras ex parte castri
 quod est ad portum cernisiam ut omnes

saraceni irent in illam partem. et q[uod] post
 saraceni essent numero multiplicati ad illam
 partem alium quod est factum et ceperunt ter-
 ram inuenire saraceni salientes a basilicis
 et galie sicut melius poterunt sic q[uod] aliqui
 erant in mari usq[ue] ad p[er]to et alij plus ul-
 timus taliter q[uod] bellantes cum saracenis et
 saraceni defendendo terram sic bellus est in
 cepit cum his saracenis qui ibi erant in p[er]to
 et illa et animalis qui continuo suscitabat
 de ciuitate et sic bellando cum eis retraxerunt
 eos quousq[ue] fecerunt eos intrare per portas
 ciuitatis et inueniunt angustiauerunt eos si-
 ne intermissione q[uod] non habuerunt saraceni
 portum claudendi portas ciuitatis et sic
 intrauerunt christiani in ciuitatem cum eis in ciuitate
 tatem ad bellandum in viam et certis
 et ducunt in ciuitatem in viam ciuitatis et p[er]
 eis in ciuitatem uespernam quousq[ue] fecerunt
 saraceni ad ciuitatem in ciuitate et eis ad
 lam que est ex altera parte ciuitatis que dicitur
 tur fex. Sed instantem ducunt angustia
 uerunt castrum et predictam uiam q[uod] eadem
 die capientes castrum et uiam illa taliter q[uod]
 eodem die tota ciuitas cum castris suis fuit
 posita in potestate christianorum ciuitatis
 a saracenis. Quoniam autem fuit ibi plurimi
 saraceni et alij facti sunt capti alij vero p[er]
 rufos fugerunt. Persequentes autem ducunt
 suam domos ciuitatis inueniunt multum
 ducunt ducunt et multum saracenos et
 quousq[ue] panes et preparantes alios p[er]to
 ducunt ducunt. Et ducunt ducunt et
 lio rufos ducunt inueniunt est qui ducunt
 ducunt basilicam ferendi de cyde ex ciuitate
 dam lare missi de castro cum eis ad faciem
 dum instantem beniam qui cum saracenis
 ante omnes bellabat in porta ciuitatis do-
 mus. Eade die qua p[er]fectam ciuitatem capta
 fuit rex p[er]fectam cum filijs suis in pace et
 aqua ieiunabant nec aliquid manducare
 tunc quousq[ue] in ciuitate fuit aperta.

Uincunt christianis et capitur antequam
 per ciuitatem ciuitatem.

Et tunc non moramur
 cum bellum inter saracenos et chris-
 tianos accidit circa annus domini
 mille simum. ccc. Regnante in predicta re

De bello saracenorum

quo assidue regi iohanni secundo qui mox
per regnare anno domini Millesimo. cccc.
et fuit postius sub annis foliorum mari
facillime regna domini habere et in
sancti ferando. Suscepit ergo gubernatio
merito per infantes seruandum congre
gato magno exercitu venit in terram sara
cenorum et obside antequam qua mi
rabili machina murum excedente vinceret
et per omnia saracenorum multitudinem. Per
dictum annum fuit post hoc regis regis
aragonis et factus est rex aragonis.

Venerunt quidam et fugerunt saraceni
per regem iohannem secundum multis pluribus
saracenis.

Enclum quinquagesimum qui
non bellum inter saracenos et chri
stianos cecidit anno domini Mil
lesimo. cccc. Tunc predictus rex iohan
nes secundus congregato magno exercitu
et cum terra saracenorum et posuit regem
se suum prope ciuitatem granatam. Rex
dictus cum. Et predictus rex et rex saracenus
tunc quadam predicta ciuitate multitudine
magna confusam et inspirato commone sar
aceni virorum et factum est prelium ma
gis plurimum saraceni tradens aliis
et regem versus cum terra saraceni. Quod
autem saraceni specialiter sagittarum multas
quoniam non parum alio fugiebant sub quibus
domini hostes remanserunt cognoscere se ab
ipso posse defendi et non parum dno pos
se inferre hostibus quasi ex laudibus pug
nantibus. Ad quos multos hostes et
quo duntaxat pedes intraverunt quorum
gladio perierunt. Illa die ut scitur capta fuit
et granata si debuit ordo pugne obseruatus
fuisse. Tempore predicti regis iohannis se
cundi plurima castra saracenorum per dei
gratiam capta fuerunt cum multa effusione
sanguinis saracenorum. Regnavit autem. plur
annos et mortuus est in villa valisotana
anno domini Millesimo. cccclij. ac sepultus
in monasterio carthagenensis de mureto
et ecclesia burgensi. De anno quendam. p
morum et pueris suis qui dicebatur alvarus
de luna quem infantum baptizavit et ipse
fuit magnus sancti iacobi cum quo mul
tas tribulationes passus est et multas res

similibus regni et finaliter propter nomina
la que sue maiestati circa cum indecora vi
debantur fecit. cum publice per iustitiam in
septuaginta villa decapitavit. Cuius caput no
uum diebus sicut affigunt dabo in palo alio
corpus vero in medio placeatibus diebus
inhumanam remansit. Et cum esset vir ut
se potenter ab omnibus tamen sine in fine
relictus fuit quia tamen in tanta pietate ad
dominum quodam modo continuo et benedi
cto et pedibus necis licet indignis se pergere
valent contra hostem terram per hoc multum
uita. Credo ipsum secundum signa que vidi
misericordiam dei consecutum fuisse. qui
scriptum est in quocumque bono in gemitu
peccator omnium iniquitatum eius non re
cordaberis. Et successit predicto regi iohanni
in regno filius eius henricus quartus qui
nunc regnat. rex castelle et vnam felici
ter ad dei gloriam regnet et voluntatem repu
blicae. Dicimus regni sui anno. cum exera
m suo magno intravit terram saracenorum
et obtinuit vicerem villam que vocatur jame
na et destruxit supponam habuit etiam. bala
lam cruciat contra saracenos et continuat
int guerram. In quibus non mo
doam saraceni sunt fame afflicti in signis et
omni voluntate expugnationis regni. grana
te cepit duntaxat malogranatoni per omni
mundo armorum regaliu. Quid erat. deus
nouit cuius est causam et finem bellicose gi
sare. quia enim impedimenta ostentant
fratruum duntaxat multas in regno contra ip
sum propter que iam hoc anno. h. plus unius
guerra in regno quod contra infideles quod de
suis patet auerere dignetur.

Venerunt saraceni et perdidit ciuitates
pera et constantinopoli. et deinde miras
buitur que preceperunt.

Enclum quinquagesimum septies
bellum inter saracenos et christia
nos cecidit anno domini Millesimo
cclij. ipse. Tunc papa. Tunc. cum
imperator turcorum congregato magno exercitu
perierunt et magna classe propositum no
belle de hostium viris fuit. In primo er
go ipse obsedit ciuitatem que per dictam quam
post plurima certamina cepit. xxvij. die may
et miras eandem ciuitatem audelantem occu
3 ij

Kiber.

[illegible]

Culture

[illegible]

libet.

s fides digno accepturus in ea pugna. Et mi
hi acat mandatis imperatoris in corpore tu
gati veris fide merito mandantes decesserunt
Castis incensa machina et infirmos bel
lica omnia dirupta sunt et confusus abbas
episcopus tyrannus et pater tuus iam nimis mē
dū nos cum appropinquas vultu laetitia tuā
vita opada se receptisse dicatur et dominum g
firmis vocatione vultu pudentem hū
militum inter Constantinopolitana pericū
mitates se pedula illasq. muna et antonia
solitus munus hūius accipere munus amō
vono q. nūc tūc custodierit amatores fructu
vigilant qui custodit ea. hoc episcopus bulla

**Eleone grani in officina per regem alfo
ben portugale.**

**Centum quingentesimum octimum
vilem mactarctos et xpanos
condit dno dñi nullifimo. codex.**

[illegible]

Спартан

gustic ex obitu pater marie fructus⁹ lru p
an et fa. ita sua lrua lrua quia dancu m
p. lrua

Decima consideratio est de possessione terre factae per sacramentum quod duobus explicatur primo.

Exa consideratio boni tibi quer
n est de possessione terre sancte per
sacerdotes ubi duo puncta concurrūt
dedaranda. Primum est scire causam qua
se sacerdoti tenent terram sanctam. Secun
dum vero punctum erit. Si christiani vellent
facere iustitiam sacerdoti ad terram sanctam
captiuenti quos locis effectus non continen
tior in obsequio ad incip. eruditi talenti guerram
Epistolam enim se sacerdoti dicentes se ten
re veritatem legis quia possident terram san
ctam. Porro: mandata omnia dicitur
nos dicentes qd lex christiano nulli est
nec obsequio nos arcus est melius in lege
punitur quia non possident terram sanctam
iherusalem. Ideo ad hoc dedarandum tres
rationes assignantur per fratrem vincentium
in sermone. Ecce ascendimus iherosolimitas
Prima est ad satisfactionem christiano
Exanda propter confusionem sacerdotum
Tercia ad propter conversionem iudeorum

Circa primum notandum est qd nullus
dubitanus est ita sanctus quin peccet ex
pro chriso et virgine marie. Unde rati
ones septimo non est bono iustus in terra q
faciat bonum et non peccet, et deus nō vult
q d ubi sunt peccati in illa terra in qua sūt
dei passus est pro peccatis hominum quia
hoc reputaret ad maximam iniuriam, de a
gustino vero non ita immemor quis carce
rent, nullum tñ displicere regi et indignu
vultu si filij sui vel milites iniquitate in eo
peccata sua & carnis alioq vitij non carere.

Quia in proposito de terra faciens, multum
impugnatur. Deinde si non sit per imperium
securum et ex consuetudine et pacem sed
de ageribus non de cunctis non aures, et
concedat auctoritas de illi dicens ibidem
solum calcabitur a gregibus bene imple
amirtempore nationum Luc. xi. nec si
cum omni plenitudo gentium intraverit
potius et de illi dicitur et de illis ad monachos
et. Et sic patet prima ratio soluta. p

per abstinentiam abstinentiam: ut poterat
in ceteris. Quiaque non solum regnum dedit
non possideremus terram sanctam. Unde sic
patet supra dicto. Quiaque non solum
caris fuit per eorum signum abstinentiam et
quia hoc regnum in longum et in latum
christi possederunt terram sanctam. Sed cum
magis terram sanctam in eis dedit et illi
christi continui expulsi fuerunt a terra illa et in
patria sua regnum eorum regnum ad
illam sicut potuit super consideratione no-
ra huius libri bello. Quiaque. Secunda ra-
tio est propter abstinentiam abstinentiam
etiam sunt filii christianorum quia viri sunt
singuli sunt. Unde beatus augustinus
illius fuit episcopus ipse. Sed macho-
nitus a sergio deceptus deceptus est et ideo
agnovit sunt christiani tenebatur et propterea
tenebatur aliquid de fide christiana et
etiam et aliquid. Et videtur non et
an qd unus est deus crederet omnium sed
credunt qd ille deus sit tres persone in consub-
stantia. Quiaque ostendunt terram
quo ipse fuit benedictus viri tota terram ap-
paruit. Quiaque credunt qd fuit homo
et verus et sanctus de substantia in mundo
gine christi sed non credunt qd sit deus.
et in confusione fac credunt ostendunt
autem viri solentur legem proprio imperio
quod non posuisset non fuisse deus. Tercia
credunt qd est in celo sed non credunt qd est
sacramentum aliud. et in confusione omni
ostendunt christiani locum remanere in quo
christus illud sacramentum iussit. Item
non credunt christi passionem. Item in omni
confusione ostendunt viri ipse fuit cruci-
fixus et sepultus. Item viri corpus fuit sepultum
Item agnoscunt baptizantur sed non confes-
sione verborum et ipsi ostendunt locum viri ipse
marchum sacramentum baptismi. Quiaque
illa. In nomine patris et filii et spiritus sancti
in eorum confusione Iudei dicit dicit fac
monum signum in bonum et videant qui o-
stendunt qd abstinentiam. Unde huius abso-
luto poterunt in hominibus regum christianorum
non habent potestatem in bonum et in malum
ut absoles sic qd nullus in malum potest nec si
hinc magis in malum nisi per monum illorum sic
christus in palatio suo ante sanctam gentem qd
custodes portarum illius pater sunt boni
agnoscuntur huius abstinentiam abstinentiam

ne salient filii sui iudices agnoscunt ad interiora
ra sacramentum terre sancte agnoscuntur nisi p
manus illorum nec et hoc agnoscunt bonorum
biliores et iustiores abstinentes filii et mi-
lites carni: immo hoc credit in confusione
sanctorum et bonorum filiorum et iustorum.
Tunc quid etiam in hominibus magnorum in
eodem in navibus mare immo etiam in do-
mibus rusticorum custodes et vigiles sunt
omnes ne quis ingreditur nisi homo pater
et ad bonorum talia loca et patet qd sic etiam
custodes et vigiles terre sancte sunt omnes
sancti ne si quis ingreditur ad interiora
terrae viri christiani in bonam naturam. Item
dicitur non habet bonum pater et talis homo
et talis loca quies sunt peregrini christiani
ingressantes terram sanctam et patet qd istud
credit in confusione sacramentum qd assu-
muntur iustis custodientes domos.

Item in confusione ostendunt qd unus est
sacramentum aliquid falsum propter agnoscunt
Cum ergo sacramentum se reputent verum et
ostendunt falsum esse qd ibi est nazarus fuit
marchus et ipse in aeternum hoc locum
non ostendentes pater locum verum est
qui magis agnoscunt propter agnoscunt.
quia propter marchum quod agnoscunt a pater
regnum christiano. ergo possessio terre sancte
per sacramentum est in eorum confusione
non enim permittent principes christiani
pro toto ante mundi si inter eos esset sepul-
chrum machometi qd visitaretur et honoraretur
et a sacramento fuit sacramentum in terra
sancta cum hoc non solum cederet in confu-
sionem christianorum sed etiam in contumeliam
christianis facientes falsum esse qd bonos debet
et exhibere bestiali et spurcissimo machometo.
qui bonum secundum philosophum est
pinum virtute. que in machometo bonum
non habuit propter abyssum animi in co-
sentimento sicut patet supra considerande
prima huius quam libet et quasi per totum
est ergo in confusione sacramentum posses-
sio terre sancte et bonorum christiano rum.
Tercia ratio est propter conversionem iude-
orum. Iudei namque secundum qd ex lege moy-
si sunt alieni et avari terra sunt et sperant
qd messias ducet illos ad illam terram et be-
nigne in eis se esse bababimus iherosolymam
propter hoc ibi est ipse vero messias voluit
qd non agnoscunt non habuit huius

quia non venit ut daret illam terram sed ut
sciret de qua daret. Eredo videre bona
domini in terra viventium sed illa est terra
momentum. Ideo apostolus ad hebreos
viventem non habemus hic civitatem ma-
nentem sed futuram inquirimus. Cessent
ergo saraceni ab excellentia sua sicut iudei
et committantur a miseria sua. Consolescitur
christianus in solatione et melius sua quia christus
dedit eis potestatem filios dei fieri beati qui
credunt in nomine eius. Io. primo Sed que
harum gentium habet vel tenet veram legem
habet supra libro primo sic latissime declaratur
etiam potest tamen hic complacenter declaratur
per parabolas illius cuius qui habet vni-
lapis dicit precosum magis valens et tres fi-
lios etc. duo ille dicit est christus deus et homo
et tres filii tres sunt populi iudeorum agri-
cultorum et christianorum. Dicit primogenitus
populus iudeorum. Ego habeo lapides. i.
legem veram quia eam dedit mirabilia con-
firmatam. Dicit populus christianus non im-
mo ego habeo legem veram quia mea lex con-
firmata est miracula que non possunt nisi per
deum fieri. Demones poterant facere mira-
cula moysi Populus agereus dicit immo
ego habeo legem veram. Tunc ponderem
lapidem primo ponderetur in sanctitate lex
moysi et eam ponderat salomon qui dicit de
terrenis que promittuntur in lege moysi vi-
di cuncta que sunt sub sole. Et ecce vincer-
sa vanitas. ecclesiastes primo. modicum po-
derat ideo nihil valet. Unde amicus secundus
abominari quidam ponderat quid promittit
vita latus mellis olei vini multens etc.
Dicit est vita porcorum nihil ponderat. Etenim
magnus dolor esse debet pacis ecclesie et
doctoribus fidei christiane si attente considerant
secundum maledictam saracenorum videre tam
tam multitudine animarum rationabilium
fieri sunt saracenorum que volentes sunt se-
gume ibi christus esse involutus in errore dei
nationis quis non intelligunt scripturas de
vinam et quod peris est nec volunt intelli-
gere nec audire sed quod inclinantur ad ea
sequebantur que debentur potius et agmina. Ite-
rum est infirma ponderis et valoris quia plures
debent una deus glorie quam omnia bona huius
mundi. Etenim promissio quamque fecerunt volens
tamen potius mei qui in actu est intabit in

regnum celorum. Math. vij. Ponamus ergo in
celum cor nostrum et ipse omnia servemus
despicendo quia secundum apostolum. ij. Cor.
iij. quod in presentia est momentaneum est et
breve tribulationis nostre super modum in
sublimitate eterni glorie pondus operatur
in nobis non contemplantibus nobis ea
que videntur sed que non videntur que ei
videntur temporalia sunt que autem non
videntur eterna sunt.

Quare sit terra aptior pugnandi contra ter-
ram sanctam.

Quando puncto buis consideratio
in a salicet quia locus est et cetera
enim in orbe ad capiendum terram
sanctam. Respondetur quod si christum vellet in
aperte guerram ad terram sanctam capiendam
et alia loca que annuunt nullus locus nul-
la terra convenientior est quam hispania quod sic
cederet. Ceterum est quod in universo quicquid
loca possunt considerari sicut notat magister
Raymundus lali in quodam tractatu suo per
que posset incipi talis guerra sicut sepe ante
primum fuit. Primum locus est in terra imp-
sonis ecclesiasticorum et in terra arabum
Etiam de per terram annuunt quousque pen-
tinentiam finem et hoc via non est multum lau-
dabile quia est valde gravis et difficilis et
magna longa et sic requirit magnum exercitu-
m et multas expensas Sed locus est insu-
la quedam que vocatur appellatur suavia per
alexandriam. Posset etiam illa insula cum gra-
tiam et multitudine et per terram et ad terram
quod non est laudabile quo ad presens: cum quod via est
magna longa immo et requirit expensas et bellum
et illa Terra loci est regnum cyprum et terra her-
monie sed illa via etiam non est laudabilis. non
quia ille terre non sunt orbis sane sicut christi-
tati qui inveniunt immo etiam quia illa via est
magna longa. et communiter requirit nimis de-
mumgationem et pugnam et expensas.
non terram quod per apertum et hermetum non posset
sufficere victualis neque equi. Quartus locus
est immo. si nec ille locus laudabilis est eo quod
multas gentes in eo commovent et consequenter ni-
miam requirit de exercitu et de cibo et de hoc satis
non probabiliter experimentum bonum fuit quod scimus
ludovicus rex francorum transibatur sicut
supra patuit consideratione. ij. buis. vij.

De bello Iaracenoium.

[illegible][illegible]

Die Erklärung ist gescheitert

Secundus passus ē q lex saracenos
nummi est perpetuus duratura sed
detrahatur q in ostenditur. A rō
tūm est q nullum violentum est perpetuum
ut patet in pōtēstātē omni cōmū tūm cō
tinet violentia impetia scādū fēncā frage
dia. vi. Cū ergo ipenū et dūā saracenos
hūm abēc violentiā p3 qz p arma chiolēna

duravit ut iustissime dedaratum est supra ob
sideratione secunda huius. iij. libri in secundo
puncto ergo imperium et dominus saraceno
rum non est perpetuum nec diu duraturum et
consequenter nec lex eorum quod est iustum.
Item et hoc quod obanetur repado monu
non est diu duraturum sed tale est imperium; se
racenorum patet quia est rapam per arma
violantorum ut dictum est. et dicit Seneca
tragedia punia. rapa aperta arripida tota /
venit manu. ergo imperium saracenorum
non est diu duraturum et consequenter nec
eorum lex. Item tercio sic illud imperium cu
ius ius solus est in arma non est diu durat
urum sed imperium saracenorum ius solus est
in arma patet quia machometus non ostē
dit aliud miraculum quo ius sui imperij et
veritas ostenderetur legio sed iudabat esse
et iustitiam in armis. et sic dicitur in i. q. d. q. d.
ius vestri imperij et domini et legio debet
in obois tuis in armis. Item dicitur in i. q. d. q. d.
actione imperium beatus et iusticia cum per
dere tragedia punia seneca ius est in arma
expi. concluditur q. imperium saracenorum
no est diu duraturum et sic lex eorum cessare
debet. Unde et doctor subtilis scotus in primo
sententiarum questione secunda. plaga via
sepans obijungens de permanentia lege. ma
chometus dicit q. prophetia est apud eos et q.
seca eorum est iusticia. Unde et ante et /
pionem auctoris damasci liber quidem in
venimus sine ambice scriptum. annis ante p.
dixit quendam regem christianum in cibum ei
magnum debere destruire et omnia machometi
dispergere quod via signum destructionis
sue legio.

**Quo tempore lex machometi et eius do
minum debet cessare.**

Erasmus passus est de tempore quo
lex machometi et eius diu debet
cessare. Erasmus quod diu post; saluo
mehon iudicio q. tam arduum quoniam po
pulus christianus fuerit debet castigare. Unde
secundum augustinum fuit iam dictum in pri
mo non consideratione huius libri. iij. an
incarnationem dñi populus dei electus erat
populus iudeorum; post incarnationem vero est po
pulus christianorum. et sic ille erat populus dei ele
ctus et nunc dedit ei flagellum infidelium gentium.

Ita nunc religionem christianam subditiohne de
die flagellum infidelium saracenorum. Tunc ut
habetur in i. q. d. q. d. huius die pñs capite
flagellum seu virga non pñitur q. diu per
caute et feruore multo non corrigatur. Dicit
refert ipse q. socrates salsitons quare manu
pulam ut garu non dñaret pñi mēnas
et longam verberationem pñm discipuli
sui huius magis pñm ut respondit huius
q. nec combureret quoniam correcti et cōm
dum pñm ut. Item etiam pñm ma
gnus philosophus de doctrina antiquorum
libro. ij. capitulo. xliij. q. cum via dñm
momentum pñm ascenderet subuo tremuit
et magis bombules emittit arboris flos
tabant quare tremuit et magis dedit mōs
respondet qm pastorem vigilanem et auso
dñm gregem suum ego video et arboris
dixerunt ut et tu cū sis mōs alius valde et
magis vnum tantis pastorem. Qui respō
dit timor et magis quia ignem portat in pe
ra qui medio flatu ignis infuso me destruit
velis omnes ad radices comburet. quod su
mum considerans malum in oboe veniat
aut iohannes wacatum qui de lamentatio
nem mōs dñm de mōs in huius sum
non in seculo descriptus per quem dñm gre
a antonem pñm dñm in mōs mōs
pñe et dñm pastorem ignem in pñs fuisse
Alexandrum in grece iohannes mōs mon
dñm pñm. mōs magis iohannes mōs
dñm ut arboris mōs mōs et mōs et
reges velientes exuentes in ipso hoc pñm
Dñm ergo semper flagellus pñm ficut pñ
pñm suo filijs dñm quibus inflicto
astigens flagellum igne comburit scādis
q. notat beatus augustinus in libro de ver
bis dñi in iohannis. xij. Unde sic ait. non leu
no impie vel tyrāne qm virga vel flagellus
efficere nouit est prudens domus ne ergo
ne pñm pñm post castigationem pñm
discipulum et post debitam emendationem
pñm hereditate pñm filium flagel
lum quoniam huius virgam incendio flammam
emendare dei magis. Item ergo et
prebabit q. facit pñm a castigatione pñm
christianam destrueret imperium saracenorum et sic
cessabit eorum supbia facta sine lege.

**Quarta nunc passus est de perpetua sua
etiam ipse sub iugo christianorum.**

De bello saracorum.

¶ **C**erte passus et vitatus est de p
petus capivitate seu formate. Sere
monos sub iugo xpianoy. Vñc autē
struuntur potēte mehodius martyr lo
quens de fine seculi. Unde post q̄ p̄mā
uic castigationem xpianoy per saracenos.
Subsequenter dicit et post tribulationē de
moy que facta ēre a filiis yimachis desolatis
erit omnis terra ab eis et erūt oēs amica co
mementis ex auro et purpura et splendide
vos vestimenta sicut p̄ sp̄s dicitur. Ecce vi
amur terram in fortitudine nostra et oēs q̄
habitāt in ea. Tūc recordabit dñs de? sin
sua et miam quā p̄mā diligētibz sit et eis
qui in xpo sunt ordiem et liberabit eos de
manu saracoy. Emerget autē xpianoy gens
et perhabibit cum eis et occidet eos gladio et
captivos ducet mulieres eorū et interficiet
infantes eoy et desolabunt filij yimachus in
gladiū et tribulationē et afflictionem et red
derit illis dñs mala que ipsi alijs fecerūt et i
ruet super eos malicia sepies in quantum in
alijs gressum et occidet illos dñs in man
xpianoy et erit regnū xpianoy exaltatū sup
oīs regna et imponet xpianoy iugus sup eoy
grauē et erūt serui qui remanebūt et tūc pas
tificabitur terra que ab eis fuerat desolata
et qui captivi fuerūt ab eis reuertent in terrā
suā et multiplicabunt s̄ bonitatem super terrā
et erit indignatio magna regis romanorum
super eos qui xpm negauerunt et erit pax et
tranquillitas magna sup terrā qualis nō fuit
aut ea nec erit similis post illā p̄ eo q̄ in fi
ne seculoy erit letitia et pax super omnē terrā
et requiescent a laboribus. Dec erit pax
de qua dicit apostolus 1. ad thessol. v. Cum
fuerit irāquillitas magna et seueritas tūc ve
niet repentinus inuentus. a quo liberari nemo
amit soluet per ibesum xpm dñm nostrum
qui ē terra fortitudinis a facie inimici. cui
sit honor et gloria sine fine Amen.

¶ **I**napet liber quintus et vltimus tractatus
de bello demonum cōtra fidei fortitudinē.

¶ **I**solatus hereticoz indeoz per
saracenos dñs. Restat ex
n in hoc libro quito et vltimo
libro volumis de demonibz
vtrius quid. s. possunt contro

notum fidei fortitudinē. et ut meū posses ex
plicari conceptum huiusmodi consideratio
nes circa bellū demonū occurrūt pertractā
de. Prima erit an sint demones et de qui
dicit demonum et eoy nobilitate ac natū /
m. Secunda de eoy locis. Tercia de
bello demonum in celo. Quarta de eoy
habitatione. Quinta de eoy potestate
et peccantia. Sexta de bello demonū
cōtra humanum genus post q̄ ceciderūt de
celo vñc ad xpm aduēntū. Septima de p
sonis demonū eoy per uirtutes in xpi ad
uēntū. Octaua de p̄p̄tandis et malis
demonum. Nona de bello demonū p̄
aduēntū xpi. Decima de uirtutibus de
monum et si possunt haberi spiritus famul
ores. Undecima de quantitate et huius
corporum in quibus apparent et si possunt
humana corpora vel animas subuenire.
Duodecima quo sint debet struuntur bel
la demonum.

¶ **P**rima consideratio est de quantitate p̄ncipis

¶ **R**ima consideratio est an sint demo
nes et de quantitate demonum et de
eorum nobilitate ac natura. quon /
am ergo p̄ncipia in hac consideratione sunt ve
denda. Primo an sint demones. Et
cundo quid est dyabolus. Tercio qualis
est eius nobilitas. Quarto qualis est ei
natura.

¶ **A**n sint demones in mūdo et si sint que
sint eorum nomina.

¶ **R**imus p̄ncipis est an sint demones
et que noia eoy. Quo ad primū
ad dñm dñm dñm et saraceni et xpianoy q̄
ap̄d iudeos scriptū ē cō dyabolos et dñm dñm
b? eoy buse et azad cō appellatos. dicit dñs

[illegible]

By Vladimir Kabanov

Eandem pñcio est fore qđ dicitur dyabolus
 hoc pro eo qđ deditur notandū qđ
 hic agitur platonice peripatetice a
 pñcio etiam qđ dicitur hoc agitur a
 deo autem dei ca. pñcio allegat varones qui
 sunt platonice qđ acronice sunt genere dialis
 mo passiva. nec rōnalis. nec pot. nec. ē
 pot. cōmo. Et aut obijant qđ dēmonēs nō
 pñt dīa dialis cū sint subitaneū inco potet.
 Dēdendū est qđ nō loquūt hic augustinus scōs

mentē p̄p̄tā et beatā est, sed p̄ op̄m̄o
m̄i p̄p̄tā et beatā est, sed p̄ op̄m̄o
aut sic diffinientes demones cū hoc attribu
unt augustinus. Et idē augustinus? Kom mē
tem p̄p̄tā et beatā est, sed p̄ op̄m̄o
habet eadē et t̄m̄ beatā et demones p̄p̄tā
m̄i p̄p̄tā et beatā est, sed p̄ op̄m̄o
sup̄bia n̄m̄i, immodia lūdi fallacia calli
et Quidē alī? Et sic demones sunt sub̄stā
et r̄m̄onales incorporei t̄m̄n̄t h̄c dem̄
m̄onales hominū cupidit̄m̄.

De uitgebreide beschrijving

Etiam pūcio est qualis est nobis
hinc demonū pro an? notitia fa-
ciendū q loqui possum? de demoni-
bus dupliciter vel quo ad bonitatē moralē
vel quo ad bonitatē naturę. Si loquimur de
bonitate morali boni boīes meliores ergo
dubios sunt demonib? Unde augustinus
de civ. dei. ca. 10. loquēs de demonib? kō-
sequens pūcio qd dicitur qd vultis corporeis
naturab? et pūcio sic sic nobis et q illa
corpora demonū sunt incorruptibilia dicit
nō idos demones meliores sic boib? quia
hnt corp? meliora s. incorruptibilia Alioqñ
melior bestias boibus pferam? Quid est in
q boim vidēdo equabit aequalis et vulturi
b? Aut q? edocēdo canibus. q? velocitate
leopardi? armis et oib? anib? q? multā vi-
lēdo leonib? et elephātib? q? omi vidēdo
frētib? qui etiā deposcent naves. senectutē
deponere. et in iuēntiā redire pbeant Sed
sic hic oib? meliores nūcūdo sum? Ita
enā demonib? bonitē vidēdo meliores eē
debem? Hic augustin? 10. ergo q in mon-
his nobilitate sūt boni boīes demonibus
Et vero loquimur de nobilitate naturę. no-
biliores sunt demones boib? quētiāqñ
scis sūt videret q dicit augustin? de
civ. dei. ca. 10. vbi dicit qd al ex aīa et corpore
nāt? qm? dicit dicit qd qm? dicit qd
melior nō pōt. quētiāqñ bñ dispositio
sūt dicit qd aurum hāc sordidum. argen-
to. qm? puriss? canis est et Ex quo dicit
dicit frak? de morone i fionb? sūt dicit
dicit dicit. Prima ē q demones sūt melio-
res boib? quātiāqñ lēti q sic ēa victiosa
etiam et q? qd dicit pūcio et dicit natū-
rā sūt sūt sūt sūt oēs sūt sūt sūt sūt

De bello demonum.

Primum notandum est quod angelus non est in se
quodammodo bonus aut malus sed est in se
bonus quod angelus superat ipsos cum moris
sit excellentia de genere substantie. quod excellē
tia grante. que est quedam forma accidentalis
Et ita modo ponitur eius iudicium ad
dubium. Ita aut.

De natura demonum.

Varus punctus est quod est natura
demonum. Ad quod breviter respō
detur. Quodammodo. Primo quod angelus
non est mala sed bonus. Et idem. n. bonus ad
eum qui fecerit et erat valde bonus gen. primo. quod
autem dyabolus sit malus non habet ex natura sed
ex voluntate dei. quod angelus autem
est mortalis et dissolubilis sed ex dei grante
que natura est immortalis et dissolubilis
fiat et bonus angelus. Unde plō in libro
ibime loquens in persona dei ad angelos
dicitur. Vosque quocumque opesce et magister e
go sum vos vestra natura corruptibiles est
mes aut voluntate immortales perma
nent. Unde dicitur. angelus immortalis. cui
est anima. anima per se. immortalis. anima per se
bonus deus angelos esse mortales secun
dum suam naturam et dissolubiles quod sunt facti
a deo secundum voluntatem indissolubili
tes. Et quia diuini consilium et voluntas
sunt volentes quod sic eorum natura. Idcirco di
citur plato quod non dissoluantur. Et hoc videtur
fuisse motum prophetarum qui sunt plene in
capitulo de differentiis vbi dicit. Sumus et
rationales nos et di. i. angeli. sed mortales
addunt nobis sepe nos ab illis. quasi
dicat mortales erant angeli fiant et nos ex
natura sed diuina voluntate immortales fa
ciunt fiant et sic differunt a nobis

De natura demonum.

Ad idem. Quodammodo. Primo quod
est natura demonum. De sunt tria pōca de
claranda. Primo est de scia demonum
Secundo est autem natura angelus magis exercen
tur et si pōca sunt pōca exercen. Tercio est de ante
notoria si est a deo vel a demonibus.

De scia demonum ante casum et post casum

Primum punctus est de scia demonum
Circa quod notandum est quod dupliciter
possumus loqui de scia demonum

Uno modo de illa scia quam habuerunt ante casum
suum de celo et sic dicit magister semetipsum
in scia distinctione. iij. quod impliciter cognoscere
naturaliter habebat scilicet quod facti erant a quo facti
erant et cum quo facti erant. scilicet cum celo emper
res materia prima et ipse notum erat habu
erant boni et mali et quod appetitum et respon
sum illis effectus. Quod etiam beatus augustinus lo
quitur de noua angelorum ante casum. in de ciuitate
dei. ca. viij. et. viij. quod cum sit alia notitia an
gelorum matutina et alia vespertina quare pri
ma est rex in verbo et scia rex in genere pro
prio quod sunt dicti factum est vespere et mane
dicitur vnde. Deum. primo. Ibi accipit more pro
notitia matutina et vespere pro vespertina. Et sic
audu hoc ponunt dices scilicet facti sunt quod angeli il
la sex genera creaturarum que ibi numerantur
cognouerunt notitia matutina et vespertina
in primo istum quo oia fuerunt simul creata
scilicet illud ecclesiasticum. xviij. quod vult in eternum cre
are oia simul. Si vero loquimur de notitia de
monum post casum dicit magister in scio senten
tiarum distictum. viij. quod demones scilicet sunt obliuio
si in malo triplici non sciunt nomen vel
genus sed subtilitate nature temporis experientia

ligunt naturalia presentia. Secundo modo naturalia
scia sunt res per se plene vel sicca et ecli
pse solis et lune et huiusmodi. Tercio modo
intelligit voluntas si de cognitione futurorum
congenitum dicitur deus bonitatem in scio se
ntentiarum quod demones non possunt se scire
futura congenita circumstantialia non frequenter
vera predicant quia cunctum futurum in ali
quo modo presentium. iij. modis scilicet in
quodammodo super genitum. ad lumen quia aut present
talia ingenitum aut scilicet acrimonia vel
quando videt aut considerant diligenter ad quod
indinet affectio mea vel que sunt inducunt
vel retrahunt aut presentia talia temporum ex
perientia. scilicet quod angelus non possunt scire futura
bona. Aut tercio talia presentia demones caute
la dolosa vel quando proponit aliquid facere
et primo predicant quasi sit aliquid futurum.
Aut quia talia predicant demones alia doctri
na vel quod scilicet diuino iudicio presentium aliquid a
bonis angelis addiscere. Unde patet quod de
mones futura contingentia et si possunt pro

habetur epigramma arguenti diuinitatem
fore. De cognoscendo vero temporalia et muta-
bilis erat beatus augustinus. viij. d. ciii. ubi
epistula. xxi. q. d. qd. boni omni? uita regalis
et mutabilia non erant quia eorum principa-
les causas in verbo dei sapientia complantur
quod omnia signa nobis oculis non maiori
experientia multo puto q. homines futura
prospiciunt. Denique aut illi sepe non q. illi
omnino fallunt q. ibidem declarare dicit.
Aliud est temporalius temporalia mu-
tabilibus mutabilia fore aliq. temporalis
et mutabilem morum sue voluntatis et sa-
cultas inferre q. demonibus ista. unde
paulus est. Aliud aut in eternis atq. inco-
mutabilibus dei legibus que in eius sapien-
tia uiuit mutationes neq. pendere dei que
voluntatem que tam cernitima q. potens
sua est ipse dius participande cognoscere
q. sanctis angelis recta discretionis donati
est. Ex quibus sequitur duo documenta.
Primum est q. sancti in dei legibus eternis
exemplantur futura quia hic hoc erat expi-
te. Secundum documentum est q. sancti in di-
uina voluntate cognoscunt ista futura con-
genita quia dicit q. dei voluntatem que ar-
bitratur et c. et c. et c. et c. et c. et c. et c. et c.
remanent due difficultates. Prima est si de-
mones habuerint nonnulla prophetarum ad-
uentus xpi dicendus q. sic cognouerunt eand.
q. xps in lege et ppheta pmissus debet
esse uerus deus et uerus ho et q. debebat
pro deum et uerum deum et uerum deum et
in genere. non q. tamen in specie cognouerunt
q. in hoc homine xps ista compleretur. Sae-
bat enim dyabolus per scripturas et ppheta-
tas q. xps uenturus erat uer? de? et uerus ho.
Enam sciebat tempus nativitate xpi esse
impletum per ebdomadas danielis tamen
nesciebat circundari q. ibi? nazaren?
et c. et c. et c. et c. et c. et c. et c. et c.
sanctitate habebat quandam coniecturam
q. ipse esset uerus xps et hoc uoluit experi-
ri per temptationem et per illam illum indu-
cere ad peccatum si uideretur parus homo
sed neque obtemperare temperanti cum de
conspicienda superbia et auaritia. Unde ly-
lle demon qui xpm in deserto temptauit fu-
it tamen scire potuit per circundanti uiri ibi
suo esset qui erat pmissus in lege ad salu-
tand.

mundi et deiectionem dyabolus nisi per quod
boni coniectura et ideo pcurat xpi cap-
nem per iudeos intelligit per aliquam signa
q. ipse esset uerus xps et per consequens q.
per eius mortem expolueretur infernus hoc
perpendit per eius patientiam et per scriptu-
ram impletionem et forte per sanctorum
parum in lumbis existentium exhortans. Ideo
mortem eius impedire uoluit per uxorem sy-
lan quae pater efficax credebatur in conspe-
ctu uiri sui uenerat Tholomeus de lyra super
mat. Et in la. de. et c. et c. et c. et c. et c. et c.
proferant cogitationes nostras. Responde-
tur q. soli deo cogniti sunt scilicet pater et spi-
ritus sanctus deus et hoc uidetur per illud
quod dicitur primo Regum deus aut inuictus
col. et pater per alipomonem. vi. in sol? et
si corda illorum hominum. dicit tamen hic
Tholomeus de lyra super illud ad hebraeos. n. q.
uius est sermo dei etc. Et deservit cogita-
tionum et intentionum operibus q. hec aliqui
doctores dicunt ipsam cogitationem nostram
esse cognoscibilem pure substantie spiritali. in
de intentione cogitantes ipsi occidunt q. e-
cognoscibilis solum deo. uerbi gratia si cogitem
de muliere deit q. hoc potest cognoscere an-
gelus domus sue malus. Enam ex natura
libris sed si cogitem de muliere mecum de
aprendi ipsam uel ad bonum informan-
dum cognoscat solus deus. Et propter hoc sub-
dit apostolus et mentis cordis quia cogita-
tio xpi non solum se extendit ad ipsam cogi-
tationem sed etiam ad cogitationem intentionis
qua uel per demonibus non conuenit. Ad
illud etiam propositum loquitur augustinus
de distinctionibus sic dicens. Inmensa ani-
ma cogitantes dyabolum non uidet. Et
n. factus sed motu suo concipit ab illo et est
scilicet in iudicio colligitur experimentum in
monstris. scilicet autem cordis solus ille no-
uit ad quem uiamus in solus. uel cordis
solus hominum.

Q. ante magic demonum scia experitur

Etiamd punctus est cuius scilicet
artes magice experitur et si possit
sue peccato capere. Ad primum re-
spondetur q. ante magic experitur facti-
us demonum sicut traditur in secundo son-
tium distinctione septima. Et ibidem dicit

aliudum ac sine vilo veneno hausto violen-
te nō carminis ledunt et interdū percutiunt
Magis ergo scōm pueris contrarius quon-
dā habent cum demonibus agere artem eorū
que ars magna non est supra ordinem natu-
ralium causarum immo sit virtute acutorū
naturalium. in est supra cōprehensib. boni-
tatem et facultatē propter ma primū que de
mones magis cognoscunt acū reque natura-
lium virtutem q̄ hominū. Secundo quia
feliciter possunt ea congregare. Tercio q̄
a cūa naturalia que assumit ut instrumenta
se possunt expendere ad maiores effectus ex
virtute aut demonum arē q̄ ex virtute seu
arte hominum. Inde hominibus videntur
miracula et stupenda que per aliquos ar-
tes sunt et sic patet q̄ magis veritatem sper-
antes et mendaciam credentes seducti a de-
monibus eis coarctantur cum quibus sine
sine p̄bent beati plures alia de magnis arti-
bus ex libro de ciuit. dei transumptis in de
ciuit. xxi. questionē. v. capitulo nec miris

Arē notoria est illata a demonibus
pueris.

Etiam p̄notoria est de arte notoria
si est a deo vel a demonibus et si p̄nt
demones infundere scientiā aliquā
Ad primum respondetur scōm fratrem Jo-
hannem allagē. in summa sua q̄ ars noto-
ria est illata et ineffica. Unde arguit a de-
monibus uicinis. Illa est enim est quia vult
quibusdam ad scientiam habendam que nō
habent secundum se virtutem causandi scōm
nam sicut inspectio quādam figurarū
et placuit quādam veritatem ignoscere
et alijs huiusmodi. Et ideo huiusmodi ars
non venit his ut causis sed ut signis. Non
autē ut signis dicitur infundere scōm sicut
grammatica signa. Et nō refert q̄ sit signa va-
ria et superficialia et p̄ frequens commēta
quodam pacto signa. etiam cum demoni-
bus p̄babus et sedignis. Ars igit notoria
quasi a dyabolo inuēta. est a xp̄iano p̄nu-
cipianda et fugienda sicut et alie artes ma-
gice et noxie superstitio et augustinus dicit
scōm in doctrina p̄. vana. Est etiam huiusmodi
ars ineffica ad scientiā acquirendam cū om-
ni per huiusmodi arē nō antedat acq̄sitionē sci-
entie scōm modū bōi cōnaturalē sēz in educe-

niendo vel addiscendo p̄sequens est q̄ ille
effectus expectatur a deo vel a demonibus
Certum est autē aliquos a deo sapientias et
scientias per infusionem daturile sunt de
sacramento scriptū in rom. xij. et lxxi p̄ alio
primo. ipse enim dicit in sapientia suis luce.
xxvij. Ego dabo vobis op̄ et sapientiam et
scientiam cui non poterunt resistere et cōtra-
dicere omnes aduersarij vestri. s; hoc bonū
datur quibuscumq̄ cum certa obseruatione
sed secundum arbitriū spūsanon scōm illud
prima corinth. ij. Alij dant per spūm scōm
sapientie et c. et postea subdit hoc omnia op̄a
mirantis atq̄ idem spūm dūdens singulis
pot vult. Ad demones autē nō permet illi
mutare intellectum. Acquisito autē sapientie
et scientie ut per virtutem illuminationis
et nullis viq̄ scientiā per demones acqui-
sunt et sic patet solutio ad scōm. possunt in
demonibus hominibus colloquendo aliqua
viri scientiāz exponere documenta sed hoc
non queritur per artem notoriā. Et si dicat
q̄ sanctus primo pactis oblationibus de
ut deus scientiā in omni libro et sapientiā
Sed obseruamus ante notoria est scōm que
dant iuriam et secundū quādam arbitriū
nam ergo per artem illā p̄nt haberi talia sa-
pientia et scientia. Rēdenr q̄ illi nō obline
dant scōm vana obseruantiā ante notoria
sed scōm auctoritatem legis diuine nolentes
ab eis gentiliū inquirari. Ideo minus ob-
seruante a deo scientiam conscant sunt scōm
illud p̄fatum super sanctos intellecti quia man-
datis sua expositum.

De bello demonum in celo.

Etiam considerandum est de bello de-
monum in celo. Cum. n. dicitur super
rū arē in celo cōtra in d. ca. de
qa. in allegat magis in celo sunt dūti. hō-
omnes dicitur fieri boni acē et sine vicio
Unde monentes sunt arē non in virtuti-
bus p̄bent que stant apposite fuerūt ut p̄
ebidē non in fuerūt apposite cadēb. boni
enī fuerūt ad deū cōuersi q̄ deo adhibere
re. mali autē fuerūt cōuersi a deo quod ē odio
habere vel mūdare. Imūdie enim in est su-
perbia qua voluerūt se p̄ficere deo. ut p̄
eodem libro dicitur. v. Et cū esset inter vñ
angelos inq̄st exaltatōe. nec inter stātes ali-

De bello demouum :

quia fuit eo dignior amissionem sue nature
et profunditatem sue scie ppendens in sua
atozem superbiam tantum q' deo voluit se
equare ut patet libro eodem distiuncte. vi.
vixit enim in eode suo illo. Et sic. ix. d. d.
boni in celum vbi. dicit magister distiuncte
secunda l. ij. q' celu vocat equinatē diuina
boni dicitur q' p'cedit boni dicitur q' dicitur
ma moula fuit ut dicit magister fuit. mag
ergo ut ocan fuerunt angeli quidam vero ad
beseunt per charitatem. quidam vero sunt
lucifero deo resisterunt per superbiā p'cedens
atq' scilicet vrosq' factum est p'cedens ma
gnum in celo. Obiecti et angeli tunc et et
et non p'cedens dicit et angeli tunc naq'
lonos inueniunt est amplius totū in celo q'
p'cedens. p'ij. Dicit autem p'cedens in celo nō
est intelligendus materie sed spūale quod
factum fuit q' boni et mali diuersos effecit
et cōfessus habuerunt q' dicit lucifer. dicit
boni et angeli et p'cedens p'cedens p'cedens
g'at dicit non p'cedens sed p'cedens
superbiā. Et cōuerso boni angeli bñlen
habuerunt cōfessus. Unde michael dicitur
p'cedens cum dicitur quia michael inter
tator quō ut dicit. Ecce bñlen et reueran
tia. unde p'salmo. lxxij. Dñe quis similis e
ni tibi. q' dicit non lucifer superbiā nec quis
amq' alius sit ergo michael cū angelis inf
facto p'cedens magno habuerunt reuerentia de
superbiā lucifero et ad aduerentibus qui p'a
p'cedens sunt decelo. Et ut dicit franciscus de
marino in tractatu angelorum duplex fuit
ibi pugna. q'nam prima fuit p'cedens a luc
fere fuit cum tunc impedit bonos ad p'e
candem sic et tunc impedit sanctos angelos
ad cōfessus fuit a lucifero et p'cedens
t'cedens pugna fuit p'cedens ad aduerentibus
q'nam tunc p'cedens a lucifero et p'cedens
et q' morte dignus erat et q' in celo cum
sanctis angelis habuere nō debebat expul
sit cum videret et in istos orem aliquos
fandus petri ap'la dicit. ij. pet. ij. l.
lucifer resisteret quantum potuit sed nō p'e
nalit ut orem est. Et si queratur quid sit
ut mox inter creatōes angelorum et casum
eorum de celo. bonos cōsummatum
q'nam dicitur p'cedens a lucifero et p'cedens
q'nam ad creatōem boni vbi dicitur de d'is
milit lucifer a malis. Sed tunc g'at dicit.

adonia in suo scōo hñamz distiuncte quā
in questione q'na dicit q' fuit mox superbiā
dicit ad min' inter instantes creatōis et inter
fomā bonā et inter instantes creatōis et inter
fomā malā q' fuit p'cedens dicit hñamz
nō p'cedens dicit p'cedens q' p'cedens sup
ponatur ad p'cedens q' angeli fuerunt p'cedens
q'nam dicit p'cedens a lucifero et p'cedens
angelis post lapsū non fuerunt vnde boni. id
est opam quā post la p'su nūq' fuerunt bo
ni. s' septima die a primo instanti creatōis
sue fuerunt valde boni ergo ad min' inter p'i
mum instanti creatōis et lapsus malā fue
runt q'nam dicit p'cedens a lucifero et p'cedens
q'nam dicit p'cedens a lucifero et p'cedens
fuit est respice et mone f'cedens dicit. f'cedens
q'nam dicit p'cedens a lucifero et p'cedens
sic potest scōo argui. Angeli mali post lap
sum nūq' receperunt benedictōes dei sed die
septimo receperunt benedictōem dei ergo ante
diem septimū non fuerunt lapsi p'cedens in cō
trarium p'cedens g'at. ij. c. Et benedicti deus
dei septimo glo. id est o'bus creaturis ergo
omnes creaturę receperunt benedictōes dei die
septimo. Et si dicatur q' natura spūalis ope
ratur in instanti f'cedens q' sol qui radus in
stanti p'cedens. Cum ergo p'cedens op'ano an ge
li fuerunt cōuersi vel aucti ergo in instanti
fuerunt cōuersi vel aucti. R'cedens p'cedens
dicit q' p'cedens op'ano nō fuit cōuersio vel
auctio s' fuit admiratio quā in illis sepe
dicitur f'cedens in admiratōibus sup'cedens
ho op'ano f'cedens et illud videtur p'cedens
hñamz aliquis f'cedens q'nam dicit p'cedens
f'cedens v'cedens. cū o'bus benedicti illi die be
nedynt omnes op'ano et benedicti accep
ta q'nam boni et mandata accepta q'nam
fuerunt debem f'cedens angeli dñi f'cedens
p'cedens omnes ei firmamentum se in amore q'
dñi ut amore bonitatis q'nam in amore be
nedynt illas q'nam in amore p'cedens p'cedens et
queritne. et hoc tunc p'cedens dñi dñi
q'nam dñi dñi dñi dñi dñi dñi dñi dñi
dñi dñi dñi dñi dñi dñi dñi dñi dñi dñi
laron p'cedens vero malū faciebat nūq' f'cedens
bat in admiratōe supercedens. Unde dicit enim
subus celum exiit et de nichilo p'cedens esse
de sup'cedens q'bus omnes bonos pos
sunt mirari omib' dñi vnde f'cedens. Et f'cedens
nō queratur q' fuit illud p'cedens tunc gran
tate q'nam illud nō p'cedens f'cedens. Re
2:4

De bello demonum.

perditores in terra. Tunc autem de salvandis numero fuit duplex opinio doctorum. Augustinus vult quod tot saluabuntur quot occiderunt et sic hoc fuit supra dictum est. Gregorius vero vult quod tot saluabuntur quot remanserunt et addit illud. Certe in hac sententia per loquens in ista materia Augustinus peritendo credit quod due partes angelorum remanserunt scilicet sex contra cum in qualibet legione fuit sex milia sexcentee sexaginta sex legiones patet diminuendo quod eorum summa est ducenta sexaginta sex contra et sexcentee sexaginta sex et sic sexcentee triginta sex angeli totidem ergo sunt erunt salvande. Quibusdam vero placet quod in paradiso erunt duo panes sic quod numerus suppletur per viginti et in altero panete tot erunt summe salvandorum quot angeli sunt in altero panete quicquid sit de numero salvandorum deus determinare novit qui solus habet numerum multitudinem stellarum et cunctis omnibus nomina vocat. et hoc videtur mihi scire scire videndum cum ecclesia hoc videat tenere ut patet in colica. De quo soli cognita est numerus electorum in superna felicitate locandus.

De habitacione demonum post casum.

Quarta consideratio est de habitacione demonum. Cuius quod notandum quod locum demonum post suum lapsum a celo usque ad diem certum iudicii non est locus sub tyrannide quem vocamus infernum sed aer caliginosus in quo multitudo demonum inhabitat et hunc locum sequestratum punit divina clementia ne nimis accuset nos ipsos. Non tamen nimis longinquus seu remotum ut possent nos exorare. Unde quod habitent in aere caliginoso hoc dicitur fuit est quod vero ad nos veniant haec dicitur per commissionem est. et cum duplex iudicium sit probabile videtur quod ipsi sunt in medio ubi est turbulentia et varietas impressionum et hic est quod frequenter ammonetur venios pluuia et tempestates. verum vero aliqui dicunt si sunt in inferno ego nescio nec a sanctis in venio determinatum hoc autem bene credo quod aliqui tendunt illuc ad torquendos sine secundum quod habent depunita inter se male tractationis officia verba sunt hominum hominum tunc in secundo sententiarum. Magister etiam

loquens de loco habitationis demonum libro secundo distinctione. vi. dicit quod lucifer et illi qui peccaverunt de celo emperores occiderunt in istis aerem caliginosum qui est eis ut carcer usque ad diem iudicii et hoc propter nostram probationem. et subsequenter dicit quod demones alternatis vicibus tendunt in infernum quia illic omnes demones atque cruciantur. Dicit etiam sententia concordat beatus Augustinus. viij. de civ. dei capitulo. xxi. ubi dicit quod demones in hoc aere habitant quia de celestibus transgressi sunt in hoc subterranis transgressionibus in hoc subterranis vult carere dominum sunt. Ex quo dicitur ac dicitur documentum quod demones usque ad diem iudicii sicut dicit magister in inferno non sunt inclusi sed in hoc aere caliginoso committunt delicta. Sed est dubium utriusque. sunt demones puniuntur igne materiali. quidam volunt dicitur quod sic licet dicant quod minus imense quam post ultimam damnationem et hoc probant per quamdam glossam super illud in iob. iij. inflammatus est iherusalem que dicit sic. Iherusalem est dyabolus propter quod facta est. sicut enim iherusalem semper ardet sic dyabolus ubiqueque sic sicut in aere sicut sub terra secum fert semper totiusque flammarum. sed hoc non videtur intelligibile quod ignem emanant ubi autem sunt secum circumferant. Et ideo dicitur alij quod demones in inferno pena ignis usque ad diem iudicii. nisi ut eorum exercitum non obmutetur. nisi enim ut divina clementia ostendatur que sustinet velle ut opus in inferno in multis poenitentia que retribuit omnibus secundum suum aduersionem suam. Et hoc posito videtur probabili et illa glossa si inspiciantur sequentia non intelligit de flamma ignis materiali sed de flamma viscerum scilicet superbie ut et mundie quibus continent consequitur. De hoc tamen dicitur bonaventura in libro sententiarum.

De potestate demonum et super quas potestatem habent post casum.

Quinta consideratio est de potestate demonum cum enim habitant in aere caliginoso videndum est de eorum potestate quanta scilicet est. Ad quod respondet beatus Iob in capitulo. xli. Dico de dyabolis et de

homo qd nō est potestas super terram que cō
parat ei. et dicitur super terram ad vñs po
testas que in celo est que ē dei et sanctorū
angelorū si tamen loquamur q̄nam ad con
fessionem nature nō est potestas nec in terra
nec in celo equalis sue potestate Unde de lu
ifero scribitur ezechiel. xxxi. offe lignum pa
uci non ē assilacū ei et pulchritudini ei qm
speciosum cum feci. Sed oēs difficultates q̄
h. nō est potestas super terram et q̄m
retur ut exp. oīstū est. sequitur ergo qd sua po
testas est infinita qd finem finitū est cōpa
bile infinito vero non. Respondetur qd hoc
accipit comparatio p equatione. cōparatur. i.
equat nec loquit de cōparandē sed de equa
litate. Bñ grego. p. xxiij. monitus. p̄dō
eius super terrā omnis emittētor p̄bideat
quia et si adōm sue memo inter homines
accidit naturā in sue magnitudine nō an
sit. an? adhuc videtur bñana omnia super
b. et p̄dō hominū super terrā. in q̄
enē subiacet Unde et residens sanctus cōtra
hunc deccantibus et retribuentis sue me
ritum nescit quo ille ab eis vincatur qui per
naturā potestatem quasi iure se hominib? sup
esse gloriatur. hoc grego. Sic ergo licet loq̄
do de fortitudine naturali non sit potestas
sub deo super terram que comparatur dyabo
lo. si tamen loquamur de potestate que dā
a gratia. nō homines potentiores sunt de
mone. Et sic mac? ignē dicitū augustinū qd nō
bil est fortius animo habente abrenitenti. et
illud canonicū. vii. hōmō est vt mors. Miles
mo. Notandum est sc̄m magm in sc̄do
distinctionē. vii. qd demones multa possunt
permanere sublimitatem que nō possunt
per dei vel bonorū angelorū p̄obibitionem.
quidam etiam non possunt facere licet a sus
pensionē? āgelorū p̄mittētur quia a deo id fa
ciendū permittunt permittit in suis eis p̄dō
decedēti sanctos p̄nto in limbo ante ad
uentum xp̄i quia licet deleatur in eis culpa
originalis peccati et actualis q̄nam ad ma
culam et q̄nam ad diuinā offensam et q̄nam
ad maculam et q̄nam ad reatum gehenne.
non tamen q̄nam ad reatum visionis diuine
vt notat alex. in tertio semetmannum. Et si q̄
rō vñm demones aliquid vident videt
qd non: quia de dyabolo dicit iob. xli. qd fa
ciens est. vt nullū timeat glōsa nec deum nec
quoq̄ passus est. Respondet qd glōsa illa in

elligit de timore filiorū vel mīrān que non
est in demonib? nō de timore naturali quo
naturaliter timeant totūm quia illo modo
dicitur iacob sc̄do. demones credunt et con
tremiscunt. et mathei. viij. et luc. viij. amos
bāt puniri ab eo. licet ergo magna sit demo
num potestas non tamen sic quia sit alia su
perior quoniam timeant. Unde augustinus sup
p̄. dyabolus vult plūmū nocere et nō p̄r
quia potestas sua est sub potestate. Nam si
tantum posset nocere dyabolus q̄nam vult
aliquis iustorum non remaneret. Querunt
tūc ego d. viij. quare magi p̄barnomo nō
potuerunt facere cym̄los et respondet qd con
sa est: quia demones non habent potestatem
super aliquid corpus nū? grano oīdē qd
apparet irrationabiliter dicunt quia qui by
potestatem super manus habet potestatem
supra manus licet non cōuerſa. Sed causa
potissima quare non potuerunt facere illud
signum est quia nōb possum nisi quānam
voluntas diuina permittit et eius bonitas
infinita. Ad illud etiam propositum lo
quens ambrosius super lucam dicit. siue p̄
missionē dei dyabolus non possit nocere co
gnoscens nec potestatem dyaboli magis nō
meos qd dei offensam. Et aristoteles sup
matheum dicit. In p̄mā grauis et infirmitas
vultus est impetus dyaboli quem si quis
sunt animo sustinere in secundo inueniet
eum infirmum. quanto enim plus perat
suo fuerit magis refrigerat et deheat et sicut
se ingerit demones peccatoribus vt faciūt
eos nare in peccatum sic refrigerant quando
vident peccatorem a deo exaudiri et libe
rari. et dicit magister in secundo distinctionē
vi. qd dyabolus qui de aliquo vicio aliquē
temptat hominem cum superat a deo
sunt demones illum hominē de illo vicio
de quo superatus est temptare non habet.
Sic ergo patet quomodo et defectus poten
tiae demonū Dicit forte desideris fore qd gē
ē in mūdo supra quā dyabolus maiorē po
tēstatiē habet. Respondetur qd hoc est gē
indebitum. Unde faciendum sicut notat hy
colaus de hyra supra matheum qd potestas
dyaboli fuit exco quodāmodo a populo
inducta per legislationem que exaudiebat
alium demonem et induciebat ad colendū
vñm deum verum et sic ceteros transiit ad
polluendum gentes sine lege et p̄p̄betor

De bello demum.

omnino viuentes. Et ideo eos tenebat i iho-
latus subiectos, sed adueniente dñi filio pñu-
entione et apostolorum iudei pñu maiori pñu
fuerunt increduli gentiles autē deuote fideles
dñi ad predicationes xpi et apostolorum
conuerſi et sic dyabolus eiecit ab eis per fi-
des dñi reuerſus est ad possidendū popu-
lum iudeorum et omne episcopatu, et sic facta fuit
nouissima huius populi peiora peioribus
Mar. xij. q. status populi iudaici peior est
nō q̄ fuit a principio ante legem datā et sic
maiores pñes super eis demones hñt q̄
super alium quis regressus dyabolus ad
populum iudeorum assumptū septem spñs
nequamones se et ingressi habuerunt. Mar.
pñ. per quos septem spñs vniuersitas vicio-
rum intelligitur. Si remanent tunc difficulta-
tates. Prima est si demones possunt facere
miracula. Respondetur q̄ solus deus pñe
facit miracula. Unde aut aliq̄ vñ? sunt
proprium effectum opatur ad quē demones
natur non est miraculum licet posset esse mi-
rum ab eis qui illā virtutem non cōpñebūt
sicut mirū videtur ignem q̄ magis tribuit
flamam vñ q̄ alius opatur per se hñt
natur. Cum ergo dyabolus sit creatura et
notum est q̄ omnis creatura potentia est li-
mitata ad aliquem determinatū effectū vel
ad aliquos, quicquid ergo virtute dyaboli
vel eiuscūq̄ creature sit nō potest dici mira-
culum proprie. Et si sic mirum creaturae vñ
tem illius non cōpñebunt. Quod autē
sit virtute diuina cum sit infinita vere miru-
culum est aut de se insuperabile est.
Unde et aug. scō de au. dei capitulo. xxiij.
loquens de gravitate pñemones aut xpi.
sc̄ per que illam opabitur dicit. nunc solus
faciens quia per illum amichus i om-
ni sua virtute mirabiliter quidem sed. nūc
dicitur operabitur. Sequitur enim. de? dy-
bolus illa permittit facere iusto suo iudicio
quoniam facit illi inique maligneq̄ cōsilio
demones ergo non faciunt miracula sc̄ que
dam mira. Et si dicantur miracula fuit falsa
quoniam moralis cōfessio p̄ fantasmatum de-
cipit et quod nō facit facere videtur et talis
bus signis et falsis miraculis seducunt qui
falsū mercedunt pñ eo q̄ tales cōfessio verita-
tis non mercedunt ut falsū fieret. Et ideo dñi
et apostolus. ij. theſſo. ij. mirū eis deus op-
erationem arene ut credant mendacem. Et

mones tunc proprie virtuti diuini possunt
facere ea que confari possunt ex motu locali
et cōsequenter possunt ignem de celo aereo
inferius emittere et ventū turbū cōmone-
re sicut patet Job primo. Et illo modo au-
dubitus facit ignem de celo descendere p̄
mittit deo demones potestate ut pñ. Apo-
pñ. Sciendū enim q̄ scōm q̄ dñi libero
nuntio q̄ sc̄ virtute magica possunt aliqua
miracula fieri ut illa que pñent ad cōfessio-
tatem xpi et vniuersam sicut sunt magni fa-
ciat et statim ambulare loqui et videre et si-
milia ut habetur in nūmero demō. Et
illa que sunt salubria ut aeris languor
illuminatio aeris et hñt nō possunt magica
tribus fuit a demonibus fieri. Et ideo talia
cum sunt debet attribui virtuti diuine
qualis xpi faceret. Et si dicat q̄ in vita
sancti bartholomei legimus q̄ quidam de-
mon curabat infirmos. Respondetur q̄
hoc faceret non sanando s̄ a lesione quam
faceret cessando. Secunda difficultas ē si
demones sint omnes pñes. vñ videtur si in
demones sunt pñes quibus aliq̄ aliq̄
potentes dicantur Respondetur q̄ sic q̄
de dyabolo dicitur iob. xij. q̄ ipse est rex su-
per filios superbi. et magister senemmarum
scō diffinitio. vi. capitulo. iij. Dicit q̄ de
tunc mundo angeli angelus boies boibus
demones demonibus pñent. et scō gradus
faciunt habent gradus pñent. Item sup
illo m̄b. xvj. Tre maledicti in ignem eter-
nus qui pñes est dyabolo et angelis eius.
Dicit eius ratione subiectionis scō glo. Et
obijcet aliquis. si pñes et pñes
est inter demones aut est in eis per naturas
aut per violentiam aut de iure. Non per na-
turas quia tunc in iudicio de inter eos pñ-
tatio nō esset quod est contra factū scripturam
quia tunc mirabitur xps oēm pñem
et potestatem. Nec per violentiam quia tunc sem-
per esset in scōde cum tamen semper vñ
debet amara hominem impugnandum. Nec
etiam de iure quia semper peccarent cōtra
deum in quo nō est obediendū. Tre sc̄
est introduci pñes pñes ut dicit theologi
ergo si ē sc̄ inter demones tunc licet cu-
si sumus peccatores deberet oēs dñi. aut
pñes dicit iob sc̄ q̄ ipse est rex super filios su-
perbi. Rñdēt q̄ sicut multi latrones pñ-
q̄ autem potestatem et cōfessio

conueniant scz in rapina sic omēs demones
suo fero se voluntarie subiiciunt ut in vna cō
mentant contra hominē impugnando. Quā
et eadem pietate est inter demones assum
pta voluntarie sicut inter angelos de iure di
uino ratione preeminente naturalis ut diui
ne institutionis: et sicut aulibet regno et pro
uincie p̄figuratur vniu angel⁹ bon⁹ iam q̄ p̄
cepto ut colligitur ex illo danielis .x. p̄cepto
regni p̄cipue est huc mab. xxi. debus et huc
uenerat ut p̄cipue aduersus perfarum p̄nci
pam. et paulo post. Luy m̄z cōcederetur ap
peruit p̄ncipe gregorii cū. Sic etiam aui
bet regno et p̄uincie p̄figuratur demonibus
vni⁹ demon iam q̄ p̄ncipes. Ex quo etiā se
quitur q̄ sicut aulibet curiam et aulibet co
llo p̄figit a deo vni⁹ angel⁹ bon⁹ de negocijs
cōibus curiam habens q̄m sibi posside
et sic etiam aulibet curiam et castro p̄figit
a demonibus vniu demon ad negocia co
muni p̄banda q̄m sibi posside est.
Sic etiam etiam tercio q̄ sicut aulibet archi
episcopo et ep̄o et sacerdoti p̄rocurator p̄
figit a deo vni⁹ angel⁹ bon⁹ curia: b̄ne de
negocijs ad salutem aīe p̄mencio. Sic
aulibet p̄dicatōe p̄figuratur a demonibus vni⁹
demon curia b̄ne de p̄bandone salutis aī
tum et quāto feruor est p̄sona ista potētia
est diaboli vni⁹ aīgnatio. Et nisi deus glo
riose aulibet officio p̄figit aliquem an
gelum omnia communia officia demones
impediret. Inferit etiā ex p̄dicatōe q̄ nō solu
vni⁹ demon est p̄ncipes alioz demonū s̄ etiā
maloz hominū. Vni⁹ etiā p̄dicatōe dyabolus
semper vocatur p̄ncipes huius mudi quia
b̄neat boib⁹ mundal. ut videntur in q̄tū
se et subiiciunt per peccatum.

De bello demonū post casum de celo.

Ex hoc consideratio est de bello de
monū post q̄ ceciderunt de celo v̄p
ad aduentū xp̄i. Videntur etiā dy
belus se expulsum de celo in magna tamen
potestate relictū cogitant quō possit displic
ere deo et in oībus sibi p̄stari. et quia vi
bi p̄mū hominē in terris paradiso collo
cari innocētia deorati et oīz bestiaz p̄fatu
et poluū aīe necō p̄fatu in celo se

deo quas ipse dī sibi adhiberet per super
bia amiserat. voluit vebomēt et inuidia
et solatari p̄posuit ip̄z debellare et totū
infere cogitatio q̄ ex p̄mū radice nō
possit nisi p̄mū a demone aīgnatio. Et
tunc ergo cum boie p̄mū per mediū mudi
ne et miser homo licet esset fortior demone
per innocētia p̄fatu in anno innocētie
fuit v̄mūm p̄fatu et v̄mūm deo et v̄mūm
p̄fatu castro sicut p̄mū mudi de solatari
v̄mūm negata obediencia regi. sup̄mo scz
deo v̄mūm et v̄mūm p̄fatu sicut in mudi
bus diaboli. et sic habuit victoria de homine
p̄mū indignatio deo p̄p̄t p̄mūm
et quia sic annis innocētie p̄fatu caput
vni⁹ dyaboli se fecerat cum p̄fatu in
terra ip̄z de deo sicut p̄fatu p̄mū et mudi
ip̄z in celum locū beliaz et lachrymarū
v̄mūm. Expulso ergo homine p̄mū de pa
radiso gaudens non modicū dyabolus co
gitauit quō amplius possit displicere deo et
videns suos filios adā scz abel et cayn quo
rum p̄mū erat a deo dilectus. bellauit p̄mū
eos per aīgnatōem et inuidia. et deui
et cayn qui fratre suū abel occidit gen. iij.
Bellauit etiā contra filios. Sed per carnis
conspiciencia et deuiat eos oīz scz accipe
runt filios hominū scz beliciditū de cayn
ex quibus p̄mūm sunt gigantes et sc̄m
vni⁹ famosi gen. vi. et cū viderat multiplici
tūm gen⁹ humanū bellauit p̄mū cū per le
funt et cūmūm p̄mūm q̄ deuiat cū
sic q̄ in toto genere humano solū octo per
sone mudi ab illo viciā rep̄t sunt mudi
de sup̄ sicut sicut est q̄ oīz quippe caro
concupit v̄mūm sicut. p̄p̄t quod indignatus ē
de⁹ mudi castigauit diuino generali mudi
q̄ sola v̄mū octo p̄fate in archa noe luera
re sunt ut p̄mū gen. vi. et viij. per quas ne
rū p̄p̄mū est gen⁹ humanū bellauit
filios noe et deuiat dūm cū p̄mū p̄mūm
bonū v̄mūm p̄mūm v̄mūm gen. ix
p̄p̄t q̄ mudi maledicti. Bellauit contra
caldeos per p̄mūm et deuiat eos cū ignē
adoratū gen. xi. Bellauit cōtra gen⁹ sicut
omni noc et deuiat eos per superbia volen
tes turris edificare que v̄mū ad celū p̄mū
gen̄ p̄p̄t q̄ indignatus ē de⁹ vni⁹ labis q̄
om̄e eragmūm et p̄fatu ut p̄z gen. xi. Bell
lauit p̄mū iudomas et gomorreos et de
mudi per p̄mū p̄mūm p̄p̄t quod

Siber.

[illegible]

Đặc điểm nổi bật của sản phẩm:

Eproua consideratio est q' d'emonstrat
in aduentu xpi per misericordiam perdis
derunt dominum suum quod sup' re
gum humanu habebant fecerat enim gra'de
offensas dyabolus deo id receperunt et sine
voluntate contra dei voluntatem eius scilicet
fieri et fieri fecerunt suum, quo non obstante si
voluisset reconciliari deo pro eo sicut pro ho
mine fieri' esset no huc tamen, immo et pla
uit semper permanere inimicus dei peccator
suum no recognoscere q' non erat in bono.
Immo voluit de peccato ut deo reconcilia
rentur. Et ideo ne dyabolus possit p'queri de
inimicitia si forte de' de sua potestate abio
luta et violenter sine aliqua satisfactione libe
rasset hominu' per misericordiam. Debuit perdere
dominum quod supra bonumq' tenebat qui
homo ex eo q' ab eo victus in paradiso ter
restr' faceret iuste servus suus erat, q' quoniam
Deus in tali homine libertatem debuit vo
luisse et non absoluta potestate pater p' ill
to q' deus est necessario iust' et saltem iust'
q' de p'cedit deo in' h' ad d'emonstrat iusticia.
4. i' iustia quia laudabilior est princeps q' vi
ro iustitia. I' p'cedit deum. Quoniam autem
primus homo nec oēs homines nec omes
angel' boni nec oēs d'emonio simul no
p'uerat satisfecit p' bonu sed solū deus et
homo, ut dicitur iust' est sup' libu. iust'. consid'
tandū. v. in tres annis iust' no cū totis

Quantum of plasma

modus solvere volebat et debuit potius bōlo
 ut apō. v. Nemo potest ei solo nec in terra
 necq. sub terra aperire librum necq. vi.
 dicit illi id est implere redemptionem hu-
 manam generis que ab eterno scripta fuit in li-
 bro diuine dispositionis ut per xps. solū im-
 pleretur librum ergo ipse solus aperuit quia
 solus penam crucis nobis mortis debitori-
 bus soluit. Et dicit ps. lxxvij. q. nō rapuit se-
 xps. tunc exsoluebat. Mirabantur autē heic a-
 p. dicitur quodammodo quodlibet et cetera dicitur q.
 super homines et dicebant illud ysai. xlv.
 nonquid tollitur a forti preda id est humanus
 generis a dyaboli potestate aut q. captū fue-
 rit a robusto saluum esse poterit. Et Respō-
 det deus ibidem hoc docet hominibus equidē
 et captiuitas a forti tollitur et quod oblatū
 fuerit a robusto saluatur scz per xpm. Et
 sequitur ibidem quasi multo sanguine suo
 inebriatur et sciet omnes vero quia ego
 dominus saluā et redemptor tuus sōms
 Jacob. Et confirmatur per dictum saluatoris
 Johanne. xij. Nūc iudiciū saluati infere
 memis est mundi nunc princeps huius mō-
 di efficitur foras hz a domino et potestate
 dyaboli super homines. Unde ipse dyabo-
 lus dicebatur princeps mundi quia dñs
 huius hominibus mōdo deditus. et hoc de
 ut paulino ad colofc. scōs expōitiō saluati
 xps. participat et potestate traditū consi-
 deret id est dyabolum exēminauit longe
 a potestate quam habebat. Et si queres de
 mō quem xps. tenuit ut vinceret dyabolum
 et eius dominum auferret. Respōdetur q.
 fuit mod⁹ quo pñas capiti bōmo sub ef-
 fūscōso quia volens capere etiam non vo-
 lens bōmū capitur ab bōmo. sic bōm⁹ vo-
 lens pñari cū dyabolo in sua passione ab-
 scōdit suam fortitudinem suam pulchritu-
 dinem suam fantasmā suam dignitates in
 cruce et quā cruce q. per crucem h. crucem
 debet cum dyabolo pñari totam eū et
 h. crucem crucem crucem h. crucem et crucem
 et crucem crucem. Unde abactum mōdo
 capiti loquens de crucis dñs dicit ex /
 mna scilicet crucem in manibus et ibi absco-
 dit ē fortitudo eius. et pñat fortitudo sua
 ibi in abscondito: quia per crucem vicit fortitu-
 dinem ingrem et fortitudinem dyaboli. Nā scz
 quoniam in illa eodem ante facit et ibi mōd⁹
 conuēditur dyabolus ante pedes eius salu-

De bello demonum.

victus et nudus a suo homine et potestas
quam primo creabat. Absconderat enim des-
mones laqueos mortis pedibus nostris in
ligno sancte boni et mali. Et ideo xps abs-
condit eis laqueum. Et capta sunt in ligno
arboris. Et ideo dixit psalmista veniet illi scilicet
dyabolo laqueus quem ignorat et cetera. Abs-
condit etiam in erret suam pulchritudinem
in urpitudine cum eis piosus forma p filij
hominis p[er] huiusmodi non erat et species nec
esse abscondimus vultu et et despectu. Un-
de reputatum? cum ysaie. liij. Abscondit ter-
ras suam sanctitatem in infirmitate quia ve-
lauerunt capitulo eodem non reputamus
cum quia leprosum passus est deo et humi-
litate verum dolorem et scientiam infirmi-
tatem. Abscondit. iij. suam dignitatem in ad-
temptum et vilis quia cum sanctorum
et hominibus ad iniquis et sceleribus deputa-
tus est. ysa. capitulo eodem et iij. tunc eis sum-
me dignitatem et excellentiam quia verus deus et
verus homo sicut fuit declaratum super. i. libro
Sic ergo in xpi passione egressus est dyabo-
lus victus ante pedes eius potestate
et tunc liberatus hodie ab eis captivitate. Et
ideo in figura buis legitur. i. Regum. xviij. q[uod]
dixit occidit leonem et pedem eius tulit ab
ore buis leonis. Prebat p[ro]pheta liberam
victoria suam me ex ore leonis p[er] huiusmodi. Et in
figura victorie habuit legum xps humani
generis inimicum scilicet dyabolum et sic ante fac-
tum erat dicitur. i. libro. i. dyabolus
fuit in triumpho victi solent ire ante victos
viri legem. Unde apo. xxi. Apprehendit de-
mones serpentes antiqui qui est dyabolus. et
subdit et ligavit eum per annos mille. i.
vixit ad tempus amichei et p[er] huiusmodi tem-
pus determinatum pro indeterminato. Et
quod tunc refertur victoriam potestatem et p[er] huiusmodi
affluentem malignitatem et mutat populos
in errores. Ideo tunc dicitur solus. Et
tunc dicitur. i. libro. i. dyabolus
no ydolatre in universo mundo ad p[er]denda-
tionem xpi et apostolorum per quas ydolatrias
fuit universum orbem captivum tenebat cum
ydsio ut deus adoratur.

De propatibus et malicia demonum

Quia sideratio est de p[ro]p[ri]etibus
et malicia demonum Luca primus vi

notatur Job. iij. Ceterum affluunt res pro-
prietates populi dyaboli. Prima quod est do-
minatio in omni parte mundi. Unde
ita ponitur per animam. Ideo ille magis p[ro]
prietatibus est hominibus qui animam interficit p[er]
peccatum mortale quam ille qui interficit corpus p[er]
quod homo convenit cum bonis hoc autem
fecit dyabolus a principio mundi quia per
suggestionem eius primum peccatum boni
invenit et in hoc officio continue p[er]fice-
runt. Secunda proprietas dyaboli videtur
est quod in veritate non sinit. i. in bonis obedi-
entia ad deum. Ita enim dicitur vere in
quodammodo. i. libro. i. dyabolus
nate dicitur dyabolus per peccatum in-
terit. Tercia est quod mendacius ex p[ro]p[ri]etibus loqui-
tur. i. ex bonis malo in quo est obediens
videtur subditi causa quia mendax est pater
omnis et quod dicitur quod est mendax et
alio modo solum refert mendaciam dicitur
qui ea facit mendax dicitur et p[ro]pter hoc dyabo-
lus vocatur pater mendacium quia primum men-
daciū adinvenit dicitur mulier. Gen. iij.
nequaquam mentem. Sed est difficile cum
sint mendaces si possunt demonem adpellu-
ad inveniendum veritatem. Dicitur quod sic. Adpel-
luntur est fallax sp[iritus] ad dicendum veru-
tatem et in omni parte mundi. Unde
augustinus. viij. de civ. dei. m. xxi. de do-
mine demonum qui loquuntur per hominem ad xpi
adventum de suo futuro p[er] huiusmodi apo-
stolos sanctorum martyrum quia immitte-
re carnem. In multis est hoc augustinus. talibus
loqui sequuntur et consenserunt et de p[ro]p[ri]etibus
sunt hominum exponitur narrantur. Sunt
et tunc viginti due demonum p[ro]p[ri]etates
quarum viginti narrantur in secundo li-
bro. summe veritatis theologie scilicet quod sunt
spiritus impuri humani generis summa me-
te rationales nequicia subiles nocendi cupi-
di et superbi mundi semper in fraude non in-
mutant sententiam iniquitate effluunt viginti
arbitrio dementis per forma inquietant
motibus infirmitates temperantes coarctant in an-
gustias lucis se manifestant semper infirmu-
suum secum portant. In ydolis humani
culum sibi usurpant semper bonis dicitur ap-
parent magice artes per eos sunt bonis ad
operibus dantur semper sunt hominibus in-
firmis et quod semper ambulat in circulo.

De bello demonstrant.

[illegible]

De bello Germani post adventu græci
et romani adun.

[illegible]

dicitur edificata est per operum perfectionem
 Primo habet concordiam cum quia se
 per homo in statu iustificationis diligit
 primum suum sicut seipsum. Secundo habet
 privilegium habundantiam quia non est sub
 bris potest. Tercio quia habet plenitudinem
 habundantiam quia nihil sibi deficit ubi gra
 tia habundat. Quarto habet bonum regis
 in omni voluntate rationis sibi subditam
 Etiamque est libera a consensu per dicitur
 etiam quia bona conscientia non est sub
 servitute dyaboli. Quinto habet amicitiam
 et caritatem quod pulcherrime totus ci
 vitatem. Ita est deus dicitur deus deus de
 deus de celo curata a dyabolo sicut sponsa pul
 chra et carissima ubi ipse habuit per gratiam
 de qua speculat. etc. Hinc autem pulcherrime
 in hominibus et in creaturis potest esse
 non autem male et fortissimum. Mors est deus
 mors quia omnia sustinet hunc animum deus
 bene pacem ecclesie episcopi et clerici qui sibi
 se debent ad portam autem vel si venient a
 liquo de pugna dyaboli vulneratus per pec
 catum venit sibi medicamentum penitentiae et si
 peccaverit pauperes indigentes tribuant eis
 de bonis ecclesie quia bona elemosinarum pau
 peribus sunt. Secundo posuit autem quod
 est iustitia et equitas quae sunt in defensione
 non autem de bonis autem de defensione et cu
 si debent priusquam debeatam quod posuit
 sunt per quod debeatam in manu. Ita
 de sapientia. L. beatus diligite iustitiam qui
 iudicatis terram. Di etiam debent ad portam
 autem vel si forte muniti venerint et vo
 luerint impugnare murum cum fuerint inter mu
 rum et autem nos aspiciet et faciat iustitiam
 et pacem. Tercio posuit de iustitia per dicitur
 autem fortissimum per dicitur quod est iustitia
 istud autem debent religiosi qui debent
 esse fundati in vera humilitate et enim omni
 bus venientibus predicare. Quia dicitur de
 hoc autem si iustitia sunt iustitiae bene ipsa
 gloriosa et habundans in confidentia: sordida
 et non gloriosa qui ad pulchritudinem et ha
 bundantiam in confidentia qui ad sua magna for
 titudinem merito ergo gloriosa dicitur sunt de re
 autem dei per esse. Talis fuit deus autem
 in primis ecclesia quando ipsa fidelis
 bus erat unum et amara una videretur
 in ambiguitate. Videns ergo dyabolus sibi
 autem et gloriam per dicitur autem dicitur

ubi magna pars p[ro]phetarum dicitur: et dixerunt ex
 animis suis in triplici voce. In prima posuit ca
 pitulum sathan. In secundo beelzebub. In
 tertio vero mammonam. Primum capitulum
 bellum et commune bellum p[ro]pter religiosos q[ui]
 custodiunt solatiu[m] et p[ro]phetas dyabol[us] pos
 uit per armis suis superbiis filiam et am
 bitionem committit ergo inter veros q[ui] sumunt
 h[abitu]m et p[ro]phetas et filiam p[ro]phetarum q[ui] a
 h[abitu] plurimu[m] religiosu[m] si qui fecerunt h[abitu]m
 humanu[m] in corpore et leones superbie in
 corde. exterius apparet hominibus huiles
 sapit in terras inclinata sed corde sunt alto
 ro actio. Et tunc vidi tempore? meo duo
 religiosu[m] duorum adu[m] in formatio[n]e
 qui a mundo segregati sunt viri m[u]ndu[m] co[n]
 temnentes exterius videbantur sic viros o
 m[n]ium q[ui] su a claustra relinquentes mun
 dani fauoribus adherentes epi[scopi] facti sunt
 non vocati sed ut errant fugerent ordinu[m]
 suu[m] q[ui] fuit in magnis confusione p[ro]phetis
 facti sunt q[ui] a claustra relinquentes mun
 di. Ipse vero facti imbecilli ac si nobis co
 rum statu[m] iudeis fecissent sicut in om[ni]
 bus p[ro]phetis. Bellat etiam dyabol[us] cum
 alijs religiosis per ambitione[m] et inu[er]sus val
 detur eos ambicione[m] infernali q[ui] cu[m] no[n] effu
 gunt p[ro]phetas in ordine inter dei seruos p[ro]p[ter]
 no[n] p[ro]p[ter] q[uo]d q[ui]bus ad alios se m[er]itu[m]
 vult posuit suas ambitione[m] implere no[n] ad
 iudiciu[m] q[ui] cu[m] p[ro]p[ter] h[oc] voluerit facere reg[em]
 fugit in montem iob[an]ne[m] vi. Chantia p[ro]phetas
 non est ambicio[n]is. L[et]a. p[ro]p[ter] h[oc] dicit
 aug[ustinus]. O[mn]iu[m] sanctu[m] querit chancas v[er]u[m]
 no[n] negotiu[m] suu[m] suscepit. necitans d[icitu]r
 quam feruore si nullus impone vacu[us] am
 bi[us] p[ro]phetas q[ui] q[uo]d dicitur in capitulo i
 p[ro]p[ter] d[icitu]r necessitate. Alios aut[em] reli
 giosos i[n]uacit dyabolus desiderans v[er]
 ones et reuelaciones et quis raro tale deside
 riu[m] absq[ue] radice superbie et p[re]sumptio[n]is seu
 vane curiositatis i[n]uacit i[n]uacit dei p[ro]p[ter]
 et v[er]u[m] in d[icitu]r et in q[uo]d dicitur in d[icitu]r
 p[ro]p[ter] que[m] modu[m] i[n]uacit dyabolus in maiori
 parte temptationes p[ro]p[ter] h[oc] huius tem
 p[er]is et i[n]uacit in corde illorum qui sunt in
 i[n]uacit ambicio[n]is et h[oc] i[n]uacit plurimu[m] religio
 si valuerit superbia et curiositas. Ea p[ro]
 p[ter] h[oc] i[n]uacit i[n]uacit i[n]uacit i[n]uacit i[n]uacit i[n]uacit
 i[n]uacit cu[m] no[n] o[mn]e datur visiones et reuelaciones
 p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] tale desideriu[m] s[ed] solu[m] p[ro]p[ter] q[uo]d p[ro]p[ter]

De bello demonum.

in bonitate dei et in sua existentia in magna
humilitate timore et reuerentia et feruore amo-
re dei. Alios autem religiosos vulnerat et per-
cipiat dyabolo cum in ambiguis quas sa-
crae scripturae ab ipso deo et a sanctis
datur in presumptione suae existimatione sup-
bia sui ipsi? aut inducunt ipsos in ambiguis /
nem sui propter bonos et glorie. Aut in via
illa aut in paradiso cum talis consolatio pri-
cipaliter includat salutem et refectionem
sue propter affectionem. Ex quo sequitur multum
de magna perfumoris vicio rari et errorum
et ideo talis consolatio fugienda est oino et
sola illa est sustinenda que sequitur propter
communionem sui et perfectam sensibilibus
substantiis et deus magis
subiectioe sue magnitudinem et similitudinem dei
per aliter reuerentiam et cum magna delecta-
tio bonorum dei et in talibus vel similibus
de fundari talis consolatio. Caute ena? su-
me aut deum religiosi ab omni sustinendo et
viciis de quibus alia et quicquid appetat terra
et deus et deus et deus et deus et deus et deus
aliquon tantum fidei aut pro bonos mo-
ros et bonas honestates cum sine dubio ex
parte dyaboli sunt. Nec e? bonum illud illo
omni et fidei veri fratris. Item scilicet in
quibus suis notabilibus de remedio contra
temptationes spirituales qui sunt vi? de prin-
cipalibus reformationibus ordinis nostri in hoc
regno castelle. O? de debilitate est fossata
animus dei et de pauci veri religiosi huic
invenitur in hoc presentium aut multa audire
ex similitudine sanctitatis que secundum huius
mundi duplex est iniquitas. tales est sepul-
chra dealbata plena spurca mortuorum non
cupon debent. Sed licet innumeri cadant et
peccant de fossata via a dyabolo aliqui in se
per monent qui vultus resistunt quoniam deus
cognoscit et reformat per defensionem sue aui-
tis dulcor. Sed accide? deo acies bellatorum
deus et deus et deus et deus et deus et deus
murali quoniam arma sunt oppressio iustitiae
omnibus indignis et communis hoc bello
fuit deus et deus et deus et deus et deus et deus
hanc vultus in agere deus et deus et deus et deus
armis dyaboli nunciant oppressio peccatorum
deus et deus et deus et deus et deus et deus
deus de malis principibus et malis deus
ex deus et deus et deus et deus et deus et deus
quod lupi rapientes prestant ad effundendum

sanguinem et ad perdendum animas et sic omne
moralis iustitiae et equitatis respicit de viis
deus et deus et deus et deus et deus et deus
vigilant per bonos autem si per bonos propter
communionem. Principes autem in deus et deus
nos aduicendo eis et laudando eorum malis
regimen. Deus lib? principibus deus deus per
prophetam osee. viij. Ipsi regnauerunt et non
exiit principibus exiit et non cognouit eos
vere illo tempore magnam viduam et gran-
dam deus de principibus et malis deus
ponit dyabolo. Cu? vix inuenerunt qui non
sunt et deus et deus et deus et deus et deus et deus
suo regimine facere. Nec querit non princi-
pes consolantur virtuosos et bonos si do-
mines vulpes astutissimos et fraudulen-
tos quibus possint suas malicias et tyrannias
des colere per aduicendo dyabolice exi-
sunt de quibus captiuus a dyabolo prebent
sine fine. Itaque vicarius christi mibi fecit posuit
in ecclesia prouident nisi quod principibus pla-
cet et sic sepe prouident de dignitatibus et b?n-
dictis et deus et deus et deus et deus et deus et deus
quod laudantes et qui non dum a matre ver-
bo erant. Sic ergo anaturali autem
iustificationis quod non videtur deus
et expugnatum per demones licet aliquos
deus suo consilio iustitiae semper reformat in
quibus feruore veritas iustificationis qui
ita paucissimi sunt quod in tanta multitudine
immo non apparet semper in ad numerum
vi? reformat. Iusta illud. iij. Reg. xij. refer-
tiam mibi in iherosolima septem milia virorum qui
in iherosolima erant an? deus et deus et deus et deus
aut vix fideles septem domos spirituales
pulcherrime illustrant qui non auide? ge-
nus dyaboli bellatorum per consensum. Itaque
dei ergo tres domos demonum bellatorum
volentes murum capere violenter sed non pos-
sunt quia deus et deus et deus et deus et deus et deus
iustitiae est deus et deus et deus et deus et deus et deus
quod videtur captione? deus et deus et deus et deus et deus et deus
mammone datur inuicem de iustitia
bus murum armis milibus suis fortissimis
armis armis et symonis et cum iure
muri deus datur venerit pedem non pau-
ci ad palatium cum mammone et reser-
uati sunt. Deus mibi quod est in ecclesia qui
non sit rescat? per mammone via in deus et deus
in ecclesia qui per parte et deus et deus et deus
via epian debent per aduocatum mammone

quis a minori usque ad maiores omnes una
noctem student et a prophetis usque ad sacerdotes /
item omnes faciunt votum. Item. vi. Ad nihil
valent elemosine canonice in ecclesijs carbe
dealibus sed furores et pecunie: nihil scientia
et sancta vita / yphanta mactatione malicie et
fictipous est muros ciuitatis iustificandis
pro magna parte et multi vigilantes occi
sunt quia non vigilare illi tales propter et
pam amittunt sed burlesq. Ideo dicit bernardus
Deo quem dabis de numero placeat qui nō
magis studet huius euacuandis q̄ vicij
erumpendis. plus studet in salomone q̄ in
salomone. Dico ergo de his consequitur
Dñs Ezechiel. xxiij. Sacerdotes eius scēp̄fey
nunt legem meam polluerūt sanctuaria mea
inter sanctum et p̄p̄barum non habuerunt
blossaniam et inter pollutum et mundum nō
intellexerunt et a sabbaris meis auerterunt
eas et os suum et circumdaber in medio illo
noct. Raptus ergo mure et percipit salub̄
et salub̄ dicitur et p̄p̄barum dicitur
et symone ingrediuntur demones ciuitates
sanctificationis et occidunt filios sc̄z rogati
ones eorū capiunt mulieres affectionis et
mors sc̄z conicisus quos captiuos in dōm
nationem p̄p̄barum abyssi infernalis deduc
unt pro magna parte et ciuitatem ignibus
expōnunt ut non remaneat lapis super lape
dem quia nihil obstat nihil iusticie nihil humilitatis
nihil obstatum reuerentiam illa mactat.
Ecce ergo incendunt ecclesiam ciuitatem sancti
tutatis et desertum fuerunt vias ipsius eccle
sias illas. plū. hanc desolationem precundo
saluator noster dolens de iahum dñi n̄ dñi
monere sup sanguine redemptus fuerit sup
illam sc̄z ciuitates iustificationis quasi et de
eret a ciuitas mea dilectas o spiritualis bar
baritas mea q̄s se sic desolupt q̄s se in aby
ssum meritis ciuitas a me? nō fuisse nun q̄
fuisse vō sunt nun choritate. vbi est ante
murale iusticie vbi est fossanum humilitatis
vbi sunt nun peccata charitatis vbi principes
iusti vbi sunt humiles religiosi omnia sub
mersa sunt. et quos potest continere lachry
magis si cum deuotione voluerit contemplant
quot anime potest religiosorum quot ani
me principum quot anime p̄clatorum quot
anime subditorum sub viro q̄ beatus et co
rum malo exemplo et regimine velle. Et
hinc quāz. vij. nunt. cū in hoc demonez bel

[illegible]

De bello demonum.

bellum inter bellum quia sunt bellum quibus
ignominiam et capere omnia. Quoniam non
est bellum (peritiam ut si sunt malignos quod
dicitur ad ostendendum quod per merces non
in hoc bellum intelligitur in archibus
bellum in hoc bellum intelligitur quod frequenter in
scriptis etiam nominatur in quo bellum
habentem vix ad iudicium et super. bellum fuit
propter quod etiam super etiam nominatur.
Ma. vij. vbi dicit quod ante etiam comederunt se
mutui quod cecidit scilicet vitam. Sic exponit
predicatum verbum Tholomeus de lra super
epistolam ad Ephe. propter accipit amara
vitam dei scilicet veritatem et predicationem est
ut possint resistere insidibus demonum in
die mala. i. in presenti vita vbi immet rem
pationum pugna vix ad diem iudicii que
etiam in die mala male et amara valde
Unde et iohannes papa scribens ysaac scy
notiano episcopo. xvi. q. ii. capitulum. vltimo de
vitiis dyaboli et bello contra ecclesiam in
iboliam ac de munitione nostra dicit sic.
non ignoramus infirmitatem eius sonatur non
quod a iustis non sunt huiusmodi ostendit se
sancitatem christianorum voluerunt sanctorum op
perum dulcedinem mundie scilicet infirmitate et ad
vita modis humanum genus peruenire ac
peruenire. Dicit etiam sanctus et extollet de
mittent quoniam in celo nequeunt habere: ho
minum consilium et iura iustitia in terra
sonat. Unde exponit quantum fragilitatem
nostram amittitur ut omnia iustitia nostra
omni veritate mundum ac more ingreditur
ac per portam nostras. Dicit ibi.

De diversitate demonum et si possunt be
re spiritus familiares.

Prima consideratio est de diversita
te demonum et si possunt habere spi
ritus familiares Pro declaratione
primum notandum est quod sunt boni angeli sui
distincti in novem ordinibus etiam eis ois
sancti sic etiam demones quia a novem or
dinibus etiam sunt distincti in novem. et
omnibus etiam eis omni patione. Et illi
demonum qui erant alios interdictos facti
sunt pationes et infirmitates in meridionali pr
et quoniam predicationem verbum dicitur de
monum meridionali. Est autem vox com

munis intelligitur quod sunt a deo et deo
sunt quidem dicitur. Ita dicitur
vulgatum dicitur de can. a. Ita dicitur in
dicit et locutio. Ita dicitur peritiam. Ita et
dicitur et dicitur omni demonum agere
in locutione. Ita et dicitur huius peritiam et
dicitur non et dicitur a quoniam dicitur vel
et radice planetarum. Alij sunt masculi et
femine. Aliqui sunt mundi et aliqui immundi.
Ita dicitur mundus et femina qui per
peritiam sunt dicitur voluerunt manifestantur
dicitur etiam se ipsa videtur et quoniam
quasi omnia sed quod veritas continet con
sequenter declarabitur.

De fato.

Prima differentia demonum est de
fata voluerunt quidem simplices
dicitur quod fata sunt quidem femine
quoniam dicitur spiritus super occurrunt noviter
noti Unde et seneca tragedia prima in dicit
no primo loquitur de eis quasi de quibus
dicitur foribus huius deus que sic disponunt vi
tam humanam quod nullus potest peruenire
voluerunt ab eis dispositum sic dicitur. dicitur
peragunt peritiam nec sua retro fila revolvunt
ad gremio bonorum ferunt rapidum ad
ma facta iustitia sui. Sequitur octo veniunt
ordine parit. i. foris ille que disponunt vi
tam humanam nulli iusto cessare licet nulli
scriptum proferre dicit. quod autem fata sunt ta
les femine vel deo disponentes vitam huma
nam error est. Unde dicit augustinus super
Joba. sermone tertio qui edificatur ad cre
denda fata scilicet tales sunt corda omnium
tua. Et secundum veritatem si aliam novam
fata tribuunt nulli nisi voluntatem dei tribue
reum est secundum aug. v. de civitate dei. in
primo. vij. quia ille summus deus optime
et verissime ordinat animas scire omne quod sunt
et nihil inordinatum relinquere. Quia ergo
vita voluntatem omnes disponuntur quod sic
prima regula in contingendis ideo fata
non mulieres non deo non via potestate sy
derum sed divina voluntate fatum appella
bitur. Unde fatum isto modo dicitur a for
fata et sic fatum dicitur quicquid deus fecit.
Et plura via videtur de fato et fortuna ac de
vita providentia vide in dialogo fortune
libro. i. capitulo. ix. vbi lausime de hac ma

peris locutus sum. Sed quid dicendum est ad illos qui dicunt se ista facta videri. Respon- detur quod si ista accidant non sentiant sed des- mones sunt qui volunt iurare et deridere il- lud quod deus dixit per angelum abrahe de na- tuitate ysaac. et illud quod dixit angelus in- ter sampson et illud quod dixit angelus in- ter ezechielem et illud quod dixit angelus in- ter iohannem baptistam et quod dixit angelus in- ter virginem de iherusalem ante quod ap- paret

Secunda differentia demonum.

Secunda differentia demonum est illorum qui dicuntur iurare de asis. Experimur sepe homines de nocte in domibus suis vigilantes in lectis suis quod ambulant aliquis per domum mutando fr- gendo res aliquas ita ut magnos dādo spe- ctaculo in vasis vitariis amovendo etiam in quibus hominum bireta sunt et tollendo omnes rupas quas in lectis super se habet in quorum aliquibus ego experiri sum. Cum enim iuvenis esset et iacarem in qua- dam domo quadrata cuius solā unica erat porta abintus bene clausa cum alijs tribus socijs in eodem lecto. Erat subito in tempe- state noctis silentio audimus extra portā quasi feminā quē sperdebant facientem in mo- do senilis et in fracturam speciem angis- tante ergo et mirantes quid hoc esse posset ali- bors cessante modicum forma ille et post paululum sensibilibus audimus intra do- mum sub mensa quadam quē ibi erat sub qua manserat scipsum quidem quasi puer- nus novus natus et mox ibidem semine- batur a nobis sonitus inani confraquantis ac si ibidem plenum potu profolantem nu- cibus confraquentes ambulantem de quo nō modicum stupescere eramus cum iuvenis op- portet quod iuvenis esset clausus in cubiliis an- te et in- gressus. Post paululum vero cessante so- niu illo in angulo peditat quadre nobis op- posito. subito apparent quidam parvulus spu- itus et non cō amplius videmus nec aliquid feminis. Quidam autem ex socijs qui in- tois etiam erat et per solis pectus dixit no- bis quod non numeramus quā erat quidam spu- ritus malus nobis ierarche qui alia ma- la non operabatur nisi ludos illos sed de- ficio necesse fuit divinis amemus fo-

stiterium luctum aut hominibus et plura alia aliquibus pueris et secundum ven- tatem tales non sunt homines nec mulieres sed sunt quidam demones qui volunt deri- dere homines volentes imitari angelum quod ludibrio est cum iure et amorem qui locu- tus est cum moysē et angelis quos vidit. Io- sue in campo ibendo et licet multa damna de nocte in domibus videantur egisse nihil tamē damni de die reperitur nec res aliqua mutata de loco suo sed quolibet in suo ordi- ne sicut puer erat. Est ergo ista quodam- talium demonum faciem quā ad nos d- atus extendi potest nisi ad talium hominum demones.

Tercia demonum differentia est.

Tercia differentia est quoniam de- monum qui in urbi et in agris non s- pōntur qui homines generare in- dunt tales cum demones in specie homi- num veream aliquo modo. Aliquando in- cubunt feminis et aliquando in specie femi- narum succubunt viris. Quomodo autem talis generatio efficiatur docent doctores se- raphis bonaventura super secundum sen- tentiarum in scriptis suis. dīcō quod in actu ge- nerationis sunt duo saltem semina decessi cō- stantia secundum nervos et virtutes caloris talis species competentes et sic est solus il- lus qui videtur deus unum generantem vel p- paginam et hoc nullo modo competet de- monibus affluentibus corpus. Itē est ubi semina perfecti transmissio et transmissio susce- ptio et hoc potest competere demonibus. Primo enim demones succubant viris in specie mulieris et ex eis semen pollutio sus- cipunt et quadam sagacitate nature ipsum semen in sua virtute custodiunt et postmodū deo permittente sunt mariti et in vase um- bre transfundunt ex qua transfusionē ho- mines generari possunt non tamen sic gene- rari sunt filij demonum sed homines. Decile- ius modo sentitur generari fuisse mactum. Unde legitur in byssionis britannorum quod ex hominibus qui transfundunt ex eis in- sole in se odio considerant. Immo cōsilio- rum in se transfundunt quod agere debent ad in- tentionem sui in se cōnectere amicos qui et ex- istunt fortissimum sabacant. sed cum op-

terra absorberet fœdus est ei a magis et ab
 iheronimo et bonifacio sine parte nati que
 rent et eius sanguine lapides et cetera ap-
 pe paraperet et su. hunc est hunc. Hunc per
 fit. Quenit ergo merinus quidam magis
 idus natus erat cuius oculus traditur fuisse
 modo fuisse. Quidam eni dicit ei fuisse
 filium cuiusdam momalis filie cuiusdam res-
 po que demones vocabatur. Richard? ve-
 ro dicit eam non fuisse momalem sed dicit qd
 inter momales matres fuit in ecclesia. Deu-
 perit ut vobis barnadum. Tunc autem dem-
 arcebat in spe pulcherrima munitis quas
 scriptis aliquando derelictas videtur et
 cognoscens grandam derelictas. Linc-
 bus facti notitia ad predicationem regem boni
 gentium peruenit fieri suspensio rex a magis
 peruenit verum boni per. Tunc videtur qui
 responderunt qd licet quia peruenit bythos
 ne dei affirmant. Tunc autem peruenit in
 lunam et terram esse demones incubos cer-
 to quod nec beatus augustinus? discipulus ve-
 ro. libro de ciuitate dei. Tunc dicitur
 a magis regis requisitus est inuentus fuit
 sed etiam rex cum matre adducatur. Qui re-
 gem interrogant an ipse cum matre sua vo-
 cat fuisse. Qui rex eam vocatōis ape-
 nit dicit quod qd vnum castum sui summi
 etiam mandauerat ut fundamētum in lo-
 co firmum non posset quicquid in die
 edificaretur in nome. Tunc edificabatur
 Linc magi et conuocatos de ciuitate requi-
 sita. Respondit magis mo. Tunc perle
 in loco fundamētum firmum nisi inuenitur
 homo sine parte omni sanguine lapides et
 demones aspergantur in autem beatus esse
 nilo et propter hoc ac peruenit fecimus. Ad
 que verba merinus respondit dicens magis
 et conuocatos fuisse merinus. Tunc ap-
 nit propter quam non posset firmum fun-
 damētum offerunt quod flagnum sub funda-
 mēto esse qd totum quod itur absorberet
 Quenit ergo fidei et sic inuenit.
 Tunc mandat merinus amicum flagnum
 per vias et inquit tunc aperit mysterium su-
 turorum fuit plenus conuocet in ecclesia
 tunc bythosorum fratre iohannis de po-
 dia. Tunc ergo fidei et sic inuenit.
 Tunc mundum est si sic homines generet
 per demones incubos et fœdus in istud
 itro inuenit. frequenter tamen expatit

tur aliqui femine et magis deo debet et natus
 deus tales demones ad se venientes qui
 eas vigilantes a leato exarant vel odes
 anglicam et quodam dulcedine sonum so-
 pite anglicam munit se possumus ac
 si aut vno munitur nec remedium se bo-
 bare posse. Tunc nisi solum cum ligno vere
 cruce ipi in magis possumus munit non pos-
 sunt tales demones. Tunc ista temporibus
 expatit sunt que hoc bello inuenitur. De
 vno etiam quodam demone videtur qd semel
 cum esset in oratione fœdus in aere quem
 dem dulcedinem cibus vult ad se qui ap-
 propinquat soporabat et anglicam in
 munitur et possumus. Tunc autem et ista ipi
 munitur quod longum essent munitur
 et tales etiam demones vult demit bo-
 nitas et vult munit anglicos qui loque-
 bantur cum dante et cum iohanne et cum
 sancto iohanne qui quod semper erat cum
 eis in cubiculo suorum habitaculorum.

Qualiter demones videtur facere plures

Etia differentia est aliquorum de-
 monum qui vigilantes per vias
 apparere quasi operantes magis cum
 magnis munitibus munit videtur et vul-
 go dicitur bacula amica. Aliquando eni
 videtur facere plures magis tales cum pos-
 sunt unum pedis regis seminare et cum
 flammis et aliis oculis de quibus supra libet.
 ut consideramus. i. dicitur est. In quibus
 ipi horum sunt non pariam multitudinem
 numerum.

Quomodo demones in forme humane videtur comedere.

Etia differentia est aliquorum de-
 monum qui inter homines se appa-
 rent comedentes et bibentes quasi
 associantes se eis. Tales vult deridere ho-
 mines et vult unum angelos qui cum abra-
 ham comederunt et per vias fuerunt et munit
 dem angelum qui locutus fuit iohanne iuno-
 nis qui cum eo comedere et bibere videtur.
 et ipi qui locutus est per vias lucas et de
 opem et ad meriam cum eis fuit. Tunc le-
 gitur in vno boni gentium qui expatit

sanctus quadam nocte sospitatus fuisse in
vno domo et post senam mensa uera; pare
tur admiratus quesiuit ab hospite? an de
eius mensa pararetur qui cum diceret quod
eius illas uis et mulieribus que nocte ince
dum pararet. nocte illa statim sanctus ger
monis vigilare. et ecce uidet multitudinem
demonum ad mensam in formis virosum
et mulierum uenerunt qui eis paratione
ne obtulerunt cunctos de familia creaturas et q
fuit si personas illas cognoscerent. qui cum
omnes viros et uirgines diceret esse misit
ad domos singulorum et ecce in suis locis
his sunt inuenta aduersa ergo per sancti ger
monis demones se esse demones dixerunt
qui sic homines illud ebant.

Quomodo in formis erant homines:

Etia differentia demonum est eorum qui in
formis bonis apparere eos inje
tantes diuersis modis formosorum
erant cum hominibus inuicem ut erig
tane homo sentiat se totum bombilatum
et alacritatem et personis spiritus maligni.
Unde uoluit in bonis uisum nocturni
ne quomodo solet sopos occupare homines pa
norum me et tremor et omnia offa mea
perterrita sunt. et cum spiritus me pre erat in di
frent in bonis uisum pul carnis mee. nec miq
qua magnum pauorem et memorem sequi
tur pilorum eremo et si hoc sequatur ad
personam spiritus boni quomodo erat
iste qui uob apparuit et tunc multo fortius
spiritus malus terrorem et pauorem inducet
Quomodo enim si spiritus malus signum e
et cum homines sic erigant et nome ibet
cum demone sancti nomen facit signis
quo enim securatur sancti animus a tale al
teratione demone fugato. ita cum demo
ne uolunt dender homines et apperit in
tem qui apparuerunt in formis prophetis.
et iosep sposo uirginis et alijs plurib? sancti

Demonum eorum qui generantur ex ad
iunctione uiri et mulieris.

Epama differentia demonum est
secundum aliquos insipientes qui
dicere uoluerunt quod sunt aliqui demo
nes sine spiritibus qui sunt odore sensu aut

bono accedit ad mulierem et quod aliqui mi
funt et ad ioseph placentiam cum inuicem
amantur. Et dicunt quod illi qui meliores sunt
uenerunt in formis hominibus et faciunt quod
formant. quod dormiunt aut mulieribus et re
cipiunt illud semen ex quo homines efficiuntur
vires spiritus. que omnia sunt falsa et erro
rea. cum a principio facti sint omnes ange
li siue boni siue mali. nec facta sunt creatura a
licuius mali spiritus post quod crearentur a
celo sicut nec postea creatura est aliquis bo
nus angelus.

Quod apparent in specie masculi vel femine

Etia differentia demonum est eorum
qui in specie uirorum et feminis
apparent qui secundum ueritatem
nec sunt masculi nec femine. Uenerunt ali
quibus eorum placet plus societas uirorum
et alijs mulierum. Et causa huius diuersi
tatis et secundum prepositos diuersas quas
inueniunt in uisio vel femine ad suas de
ceptiones credendum sicut legitur de eis
et pharaonis et pluribus alijs malentibus
cum quibus dyabolus lucratum est mulierum
Et ideo tales demones adbeferunt mulierum
bus. et non adbeferunt belis. nec famulis. nec
matribus. nec belis nec alijs plurib? sanctis
propter quos ipsi perdidit multitudinem
animarum. ita tales demones adbeferunt
uigini marie nec susanne. nec sancte lucie.
margarite katherine. nec alijs plurib? uir
ginit? et feminis sanctis. propter quas mul
tissimi demones perdidit. Unde isto modo
plus dyabolus quiescebat cum egra quod cum
uixit sua magnitudo et plus cum diano
quod cum uixit sua auctantia et plus cum ma
gno quod cum uixit sua et sic de pluribus alijs

Quod dicuntur mundi et immundi.

Una differentia demonum est eorum
qui dicuntur mundi et immundi demones
Et dicuntur mundi et immundi demones
immundus spiritus exort ab homine cum diabolus
autem ipse immundus propter malum. Primo pro
pter immunditatem propter iniquitatem. ex
obscuro. propter repleta sunt uicines non in
quitate et peccatis. peccato superbie et ira
et deinde sancti de illis de celo conuersi ad quod

acque per speciem interpositionem loci
 ut videtur qd. magis autem tunc per
 per poma foramina domo: vel qd. sic simul
 vni corpus in duobus locis vel duobus in
 vno et similia hoc demones facere non possunt
 sunt cu. hoc repugnat naturali philosophie
 et solum per miracula aliqua talia a deo sunt
 possibilia fieri ut dictum fuit supra. confide
 ratione quibus bene habet cum possunt de
 monum agere. Illud tamen quod dicitur
 hoc potest facere qd. vni pro alio viden
 tur et qd. illud qd. natura potest facere in vno
 mens ipse potest facere in pundo et causa d.
 que sit applicare actus possunt fieri per in
 bio que fecerunt magi pharaonis. qd. tamen
 ex hoc vel faciat qd. vni homo conuertat in
 serpente vel auri vel plantas hoc est sibi
 impossibile. et ideo in hoc multi pueri ipse
 aut alibi sunt decepti habentes pacta
 cum demonibus egredientes qd. per caros et
 totum formam conuertant in aurum. qd. autem
 vna res sit et videatur alia hoc bene potest
 dyabolus facere hoc permittente. Sic enim
 sepe facit dyabolus ut plures deceptat.
 Sic enim legitur in bystoria sancti demetrii
 et sancti cypriani et sancti germani et aliorum
 multorum quia accipiebant figuram aliquorum
 virorum et mulierum ad deceptandum po
 pulum et ad diffamandum ecclesias dei.
 Et ideo non est credendum qd. homines vel
 mulieres conuertantur in aures vel alia
 similia. Et ergo que scribitur mulieres
 credunt et proficiunt scilicet cum diuina deo pa
 gatorum nocturnis bonis et cum herodia.
 de et multa mulierum multitudine equite
 et super quasdam bestias et multa terrarum
 species in tempestat noctis silentio pertran
 sine cuius iussione obedere velut domum
 et omnia noctibus ad eius seruitium. hoc
 est qd. ab illis possunt alique creature in
 melius vel in peius commutari. Aut in
 speciem vel similitudinem aliam transire
 nam omnia sunt falsa et erronea et non a di
 uino spiritu sed a maligno ut dictum est talia fili
 natum mentibus eorum inuolantur. qd. cu
 aliorum animi per talem credulitatem subiu
 guntur sibi transfigurando se in angelos huius
 mundi et in diuersas personarum
 species acq. similitudines mentem quas co
 piam tenet multipliciter deludit et nullum
 debet ponere tantam stultitiam ut credat

hoc omnia que in somniis et sp. m. sunt
 etiam in corpore accidere cum enas. Paulus
 non audeat asserere qd. fuerat rapto in cor
 pore. Quicquid ergo talia crediderit scilicet post
 qd. super talibus audierit ventatem vel asse
 ratione id permittente permittente in h. n. o.
 est et pagano detentor. xxi. q. v. c. et qui
 multum abundantia talia permittit multum
 in delphinis et in galibombis ubi se assensu
 conuenerit de nocte in quidam plantis des
 fens ubi est aper quidam in rore qui vulga
 riter dicitur elioch de nocte et qd. ibi come
 munt cum candelis accensis et adorant illis
 apum osculantes cum in uno suo. Ideo ca
 per plures eorum ab inquisitionibus fidei et
 conuictis ignibus comburantur. Ex quo aut
 combustionem sunt decepti qualiter scilicet ado
 rant cum candelis predictum apum in uno
 in inquisitione ibolofam in magna multi
 tudine caniscentum sicut ego propriis oculis
 habere vidi.

De spiritibus familiaribus.

Ita secundum principale bui? de
 ame consideratione scilicet verum pos
 sunt habere spiritus familiares. Rndet
 ad hoc beatus augustinus. viii. de ciuit. dei
 ca. xiii. q. apolici? platonis scriptis qd. so
 crates habuit deum vni ex illis genere mu
 num qui dicuntur demones cuius quo habe
 bat amicitia et consilium a quo prohibetur in
 que aug. solius amorem ut desisteret ab a
 qd. de quo illud quod agere voluit non pos
 sedit. vni conuictum. Et qui vni dicitur
 deus accipi argumentum qd. hic phosotus
 habuit amicitiam per. sed est qd. si
 si ille spiritus erat bonus vel malus. videretur
 alius qd. esset angelus bonus qui athen. si
 tum pamentare non possunt nisi forte diu
 no iudicio sicut fuit s. declarationem confide
 ratione scilicet a bonis quoniam libet nec obstat qd
 dicit aug. qd. dicebatur demio quia apud gre
 cos vltim significat qd. plura cognoscere. in
 pat. nam doctor illuminatus franciscus de
 monum in floribus suis super isto passu qd. mo
 gis credit qd. fuit malus angelus qd. faceret pa
 ganus et in h. o. est. Et tunc qd. in mo
 nes tamq. familiares spiritus per habere in tal
 mones in illo qd. sua familiaritate bre. con
 edunt. Candelis est tunc ab incanis in ocan de

De bello Bertonum.

[illegible]

q. harmones nō pūt efficiētes sic utitur.

Ex uno patet bonis consideran-
tibus esse et demones possunt illabi
essentia anime qd est animam pen-
trare vel an possunt malas cogitationes in-
nuocere. Ad primum dicitur qd ista est spec-
ies solius dei, solus enim qui creant animi
possessorem esse illabi ipam substantialem
ter intrare et penetrare. Idem ecclesia comit
in hymano vix sol illabitur. et in sollicita a
motum penitibus nostris purificandum d
habetur. qd a m. Deinde ergo non est illa
illabi possit essentia anime ut inquit substan-
tialiter in ipam per essentiam penetrando.
Sic ergo demones nō pnt intrare cor hoī
i. aīa hoīa per essentia sed tñ pnt intrā

Ita per suggestionem quam contra operatur
ficus dicitur Osee. viij. Omnes adulescentes
quasi didanus succus a equiente. q. d. ut
magister inquit. viij. distinctione secunda
sententiarum in demones sustinuit ut in
omni corpora obsequium vel ideo dicuntur
iurare vel exire q. ibi malicie sue op. exerceat
ut pmissio vel si exerceat et dicunt ut q. si sub
stantie inter corpora boni si ppter malicie
sue efficaciam intrare dicuntur de quibus pos
sunt dicuntur tamen non nocere sinuntur. si
hoc non facit ad ppositum quia ipse et beati
ibi loquuntur de corde et patet q. ibi esse acci
pitur per spū rationali. Unde et adducunt
illud Ieser. v. ut temptant satanas sa
tanum de quo constat q. erat obsessus a de
mone. Sed est difficultas quin aliqui libi
habent anama aut impleant satanas cor tu
um. Si ergo dyabolus implet eos vult q.
possit anime illabi. Respondit sanctus Tho.
in summa contra gentiles li. iij. ca. xviij. q.
cum dyabolus sit creatura non implet ali
quid participatione sui nec potest necesse in
labuare per suam substantiam sed dicitur
aliquos implere per efficaciam sue malicie
Unde et paulus dicit ad quendam accusa.
xij. O plane cum dolo et omnium fallacia
non est sic de spūs sancto qui cum sit deus p
suam substantiam necesse inhabere et implet
Tenenda est ergo q. demones intrare pos
sunt corpora se non contra. I. non possunt in
sua natura. Hoc obstat q. dyabolus rōa
natur et format verba per se obfessi aut hoc
non veniat ex defectu anime sed ex debilita
te corporis q. sic quadrit solet quando spūs
sanctus sedet in illis partibus seu mē
bris in quibus cōtinetur fortificatio anime
imponit in eisdem magnam ponderositatē
causida omnia quod sustinere non possit
et sic quasi contrahens sensus qui sunt in
eius intellectu quodas obscuritate magna oc
cipit potestates in illis quod sapit contrahit
ex corruptione viui vel febri vel magni in
gonis vel ex alijs debilitatibus quod eo
ignoscimus inuenire ab extrinseco et sic dy
abolus hoc probat in Job. quādo habuit
ad deū postulationem super carne suā fuit et in
bibino posies a deo p. bec verba. ecce in ma
nu tua ē verūm aīam illius scrua Job. ij. q.
si dicunt si bi de? solo mō obfessus quod nō
distinguit a viciis obfessione

anime ipsius opprimendo eius intellectum et sapientiam cordis eius suffocando et? principale habitationem oneris in competentem licet ergo diabolus immisceat se carni. non tamen potest anime misceri sic quod ipsam penetret cum hoc sit solius deitatis ut dictum est Decem sola potestatem habet penetrando naturam anime taliter quod non solum eam apprehendit et undique eam circum sed ipsam se penetrat quod intimior est anime quam anima sibi ipsi. Circa secundum vero an scilicet demones possint immittere malas cogitationes et videtur quod sic quia diabolus misit in cor iude ut traderet dominum Ioh. xiiij. In contrarium est Beda qui super illud evangelij Matth. xv. De corde exeunt male cogitationes suta homicidia etc. dicit quod diabolus non est immisor malorum cogitationum sed inceptor. Dicendum ergo quod diabolus potest dici immisor cogitationum uno modo per hoc scilicet quod imagines rerum sensibilium delectantium inprimis instrumento imaginationis quia data est ei potestas ut misceat se ipsum sensibili et immutet ipsum quandoque sicut permittitur immisceri imaginibus rerum delectabilium et sic immittit cogitationes de rebus delectabilibus sicut aliquis ponens ante speculum immittit nubi visum rei que reflectitur in speculo. Scit enim diabolus quod delectabile apprehensum mouet et ideo immittit apprehensionem rei delectabilis ut apprehensio rei delectabilis moueat hominem ad concupiscendum rem delectabilem et sic potest dicere immittere cogitationes sed non potest immittere cogitationem malam que sit peccatum que est mala voluntas. Et ideo bene dicit Beda quod diabolus non est immisor malorum cogitationum id est malorum voluntatum quia non eas immittit proprie nisi per actionem vel causam voluntariam et sic apprehensio delectabilis generat malam voluntatem non tanquam causa necessaria sed tanquam occasio. immittit ergo diabolus cogitationem mali per modum consulens sicut angelus bonus immittit cogitationem boni et talis immissio proprie dicitur suggestio.

Quo fine debet terminari bellum demonum.

Tridecima ac vltima consideratio ne oportet iam sinez ponere buclis deo que tribus passionibus mensuratur. Primus erit de causa quare demones sunt in mundo. Secundus de cessatione sui belli et principatus. Tertius de eorum perpetua reductione et punitione in inferno.

Quare demones sunt in mundo.

Rim? passus est scire quare demones sunt in mundo. Ad quod breuiter respondetur quod causa quare demones sunt in mundo est propter exortum bonorum et propter decorem vniuersi. consistit enim decor vniuersi in quadam dissimilitudine rerum ut patet in sole luna et stellis patet etiam in deformitate elementorum volatilibus piscibus serpentibus brutis et facierum hominum. patet etiam in diuersitate temporum et lucis ac tenebrarum. Similis questio fieri potest quare mali demones sunt in mundo cum tantum noceant bonis et patet causa quia omnis malus secundum Augustinum vel ideo viuat ut corrigat vel ut per eum bonus exerceatur In quo deus reuertit vniuersi. Unde ad propositum augustinus in. x. de ciuitate dei capitulo decimo octauo. dicit quod deus non crearet vllum angelorum vel hominum quem malum esse futurum prescivisset nisi pariter nosset quibus eos bonorum visibus commodaret atque ita ordinem seculorum quasi pulcherrimum carnem ex quibusdam quasi antiteta bonestaret. Et si queratur quid vocat antiteta dicitur quod sunt quedam locutionis ornamenta que sunt per contraria sicut loquuntur apostolus. ij. Corin. vi. per gloriam et ignobilitatem per infamiam et bonam famam. Unde sicut in talibus varietatibus apparet decor. ita in vniuerso decor boni magis refulget ex ista punitione mali et bonitas angelorum ex malicia demonum.

De cessatione principatus et belli demonum contra genus humanum.

De bello demonum.

Secundus passus est de cessante bello demonum contra genus humanum. Cuius enim fuerit completus numerus electorum et universum suum complectum habuerit decorem cessabit in finali iudicio cessabit omnis presidia et principatus demonum sic quod non remanebit nisi principatus eternus ihesu christi domini nostri. Unde dicitur. i. Cor. xv. cum evacuaverit omnem principatum et potestatem et virtutem oportet autem illum regnare donec ponat omnes inimicos sub pedibus eius super quo dicit gloria. dum durat mundus angeli angelis prestantur demones demonibus homines hominibus ad utilitatem viventium vel deceptionem si omnibus coelestis iam omnis prelatus cessabit quia necessaria non erit. Hanc autem promotionem dicitur ipse evacuare quod suos omnes exaltabit in regno qui hic fuerunt humiles sicut ipse ex humilitate regnat. Principatus dicit maiores. potestatem minores. Virtutem dicit illos qui mirabilia faciunt vel fortes homines. sed tunc cessabit omnis creatura repelatio in angelis et hominibus. cessabit autem regnabit deitas. non erit inter presidentes et subditos ulla dissensio. Oportet autem illum. i. christum regnare. tunc scilicet aperte interim autem regnat occulte donec ponat in inimicos suos scilicet demones et dampnatos voluntarios vel coactos in futuro iudicio sub pedibus eius. i. sub plena subiectione ut ipsum dominem deum et regem omnium agnoscant. Et est sensus interim oportet regnum eius manifestari donec cum regnare fateantur omnes inimici eius. tunc enim impij cum regnare ipsa regni eius manifestatione confusi fatebuntur. nec est intelligendum quod tunc ipse desinet regnare. quia si donec non facit exclusionem futuri regni. sicut Math. i. dicitur de ioseph et maria quod non cognoscebat eam donec peperit filium suum primogenitum. Et si queras quomodo ergo angeli manebunt evacuato principatu: dic quod manebunt ordines angelorum distincti quantum ad eminentiam glorie secundum hierarchias et ordines et sic etiam demones manebunt distincti quantum ad magnitudinem pene secundum hierarchias et ordines unde accidit.

De reductione perpetua demonum in inferno.

Secundus passus et ultimus est de reductione perpetua demonum in inferno. Unde cessante bello demonum in facie iudicis magni domini nostri ihesu christi audient demones vnaquodam damnatio illarum terribilem sententiam Mat. xxv. Discedite a me maledicti in ignem eternum qui paratus est dyabolo et angelis eius. Et sequitur: ibunt ibi in supplicium eternum. Super quo verbo dicit gloria. frustra ergo. Origenes spondet liberationem post multos annos malis hominibus et ipsis demonibus. dixerat enim Origenes quod post hanc sententiam ite maledicti in ignem eternum post multos dies. i. post mille annos visitandi et liberandi sunt sed beate ecclesia non recipit: dictum est enim ibunt impij in supplicium eternum. quod autem eternum est omni fine caret. Et sicut gaudium eternum ita et supplicium. beate laterali gloria. super illud ysa. lxvi. Et congregabunt in congregationem vnam factas in loca et claudent ibi in carcere nunquam ergo liberabunt sed in momento in ieu oculi dabit executioni sua christi. Sic ergo subito data sunt demones cum damnatio detruantur perpetuo ignibus infernalibus. Unde apoc. xv. Doc impetu mittet babilon et ultra id non inueniet. Et iterum apoc. xv. diabolus qui seducebat eos missus est in stagnum ignis et sulphuris ubi et bestia et pseudo prophetie cruciabuntur die ac nocte in secula seculorum. Et sic demones cum damnati ibunt cum ipso rege seculorum in vitam eternam quam nobis prestat iudex ille superius verus deus et homo ihesus christus saluator noster alphas et omega et finis qui dedit mihi periculum et in unum seruo suo presentem locum precipiare et finire. Tibi ergo ihesu dulcissime qui dedisti noticiam fidei illi quos madurosani mundi intuitu nostri. Tibi cuius magnitudo in prebibilis cuius gloria in extensibilis cuius iustitia fortis. cuius dispositio iusta. cuius iudicia vera cuius clementia super omnia opera tua extensa: Tibi quem nemo nisi corde attigit purgat quem nullo nisi opibus inuenit prebat cui nullus adest nisi mente et corpore castus. Tibi qui coecorum oculus infirmorum verissima salus per claudos. lingua mutorum. sanctorum omnium seculorum Tibi qui es vite via salutis vita. et omnium te postulantium iuvencissima dextera. Tibi qui es diuicie pauperum consolatio tribulatio. creator humilium et destructor extollentium.

Tibi a quo incrementum accepit iustus. sã
 nificatur perfectus et coronatur in bono ope
 .e consumatur. Tibi qui odis iniquos dẽs
 nas iniustos. detras elatos. et cõfundis su
 perbos. Tibi qui dãs penitentibus venia
 peccato mortuis vitam nec abnegas te ro
 gantibus misericordiam confectas. Tibi q
 peccatores non despicias sed delicta condẽ
 nas non odis peccatores sed peccata detestas
 non hominem sed scelera infectando consũ
 mia et non creaturam sed culpam extirpas:
 Tibi cuius iusticiam iniquitas nostra com
 mendat scelera nostra te iustus affirmant qz
 unde iustus es inde iniustos odis. Unde
 sanctus es. inde peccantes punis. Unde ve
 rus es. unde mendaces condemnas. et vide
 matis es. unde superbos detestas. Tibi qui
 ab initio orationum singulari misericordia
 foves potentiali virtute regis ineffabili con
 silio vel potestate disponis. Tibi qui conti
 torum non despicias preces nec deprecantur
 te puro corde spernis clamores. Tibi q si
 guidas mentes igni tui amoris incendis et
 innumum boni operis plenũq nobis nefaci
 tibus quibusdam occasionibus formas.
 Tibi a quo initium est virtutum et augmẽ
 tum ac perfectiatur inchoatum. Tibi bone ibe
 su qui es tanta fortitudinis a facie inimici
 hi honor et gloria bũdictio et gratiar actio
 sine fine Amen.

Anno incarnatiõis dñice. M. ccc. lxxvii.
 die. xxi. mensis maij.

